

~~274 my K. 2~~

Orpheus. Orphica

(71)

9175

ORPHICORVM FRAGMENTA;

COLLEGIT

OTTO KERN

335054
 19. 1. 37.

BEROLINI
 APUD WEIDMANNOS
 MDCCCXXII

D ▼ M
HERMANNI DIELS

ΣΕΔΗΛΙΕΑΥΔΩΤΟΝΚΑΤΑΧΘΟΝΟΣΝΕΚΥΝ
ΝΥΝΔΕΕΝΘΕΟΙΣΝΑΙΟΝΤΑΜΕΤΑΣΟΦΩΝΣΟΦΩΝ

PRAEFATIO

Opere, quod me multos per annos in patriae rebus secundis et adversis comitatum est, tandem absoluto praefandi negotium mihi esset amoenissimum, nisi HERMANNI DIELS, praeceptoris carissimi, suasoris benignissimi, amici paterni mors acerbissima incidisset. Quod vivo vovi, nunc exsolvo Manibus summi viri, ὃν οὐδ' ἀνεῖν τοῖσι κακοῖσι θέμις, ut Aristotelis sui praedicetur verbis celeberrimis. Ei igitur ante omnes grates ago, quod hanc Orphicorum collectionem olim suasit, saepe postulavit, usque ad supremum vitae diem benevolentissime promovit.

Sunt autem etiam alii viri doctissimi mecumque familiaritate coniunctissimi, qui mihi in via longinqua ac nonnunquam ardua neque consilio neque re unquam defuerunt. Praeter eos, quorum nomina in ipso libro cum grata beneficiorum memoria edidi, inter quos eminent GVILELMVS KROLL Vratislaviensis, qui editionis Abelianae exemplar notis suis instructum mihi utendum comiter permisit, sunt ex amicorum dilectissimorum numero FRIDERICVS HILLER DE GAERTRINGEN, qui in plagulis corrigendis multisque aliis rebus administrandis fidissime me sublevavit, VDALRICVS WILCKEN, cuius consilium sapiens in papyris edendis lubentissime secutus sum, GEORGIVS WISSOWA, qui saepe rogatus semper prudentissime ac liberalissime me adiuvit, praeterea e collegarum Halensium spectatissimorum ac doctissimorum numero FRIDERICVS BECHTEL IOANNES FICKER CAROLVS PRAECHTER. Nec praetereunda est opera, quam et in plagulis emendandis et in indicibus perficiendis mihi strenue praestitit GVILELMVS GOEBER spei optimaе iuvenis philologiae studiosus.

Denique gratias ago quam maximas cum ERNESTO VOLLERT bibliopolae honestissimo atque amicissimo tum societati ductu et auspiciis FRIDERICI SCHMIDT-OTT ad sublevandas Germanorum litteras conditae, quae stipem largissimam praebuit, ut Orphicorum fragmenta typis mandarentur. Hos viros omnes de Orphicis optime meritos esse scito qui hoc libro utetur.

Halis Saxonum Kalendis Iuliis a. MDCCCXXII.

OTTO KERN.

CONSPECTVS EORVM QVAE HOC LIBRO CONTINENTVR

	pag.
PARS PRIOR TESTIMONIA POTIORA	1—79
1. De Orphei fabula (test. 1—172)	1—51
Nomen (test. 1—4)	1—2
Ὀρφεΐς (test. 5—6)	2
Aetas et genus (test. 7—21)	3—8
Pater (test. 22—23)	8—9
Mater (test. 24—26)	9
Fratres (test. 27)	9—10
Sorores? (test. 28)	10
Filii (test. 29)	10
Thrax (test. 30—37)	10—12
Olympus et Pieria (test. 38—41)	12—13
Magistri (test. 42—44)	13—14
Apollinis et Solis cultor (test. 45)	14
Musices vis (test. 46—55)	14—16
Instrumenta musica (test. 56—58 a)	16—17
Coniuges (test. 59—67)	17—20
Anonyma (test. 59—60)	17—18
Agriope (test. 61)	18
Eurydice (test. 62—67)	18—20
Aristaeus (test. 68)	20—21
Apud inferos (test. 69—75)	21—22
Veneris contemptor (test. 76)	22
Amor puerorum (test. 77)	22—23
Argonauta (test. 78—80)	24
Isthmionica (test. 81)	24
Magnus et medicus (test. 82—86)	25
Vates (test. 87—89)	26
Mysteria (test. 90—93)	26—27
Bacchi mysteriorum auctor (test. 94—101)	27—30
Mysteriorum Eleusiniarum conditor (test. 102—104)	30
Mystes Samothracius (test. 105)	31
Metri heroici auctor (test. 106)	31
Astrologus (test. 107)	32

	pag.
Templorum conditor (test. 108—110)	32
Agriculturae et morum auctor (test. 111—112)	33
Mors (test. 113—135)	33—41
Lyra inter sidera constituta (test. 136—137)	41—42
Apud inferos post mortem (test. 138—139)	42
Templa (test. 140)	43
Simulacra (test. 141—146)	43—44
Deus (test. 147)	45
Hominum nomina ab Orpheo deducta (test. 148)	45
Christiana (test. 149—159)	45—48
Discipuli (test. 160—172)	48—51
Midas (test. 160)	48
Hercules (test. 160 a)	48
Eumolpus (test. 161—162)	49
Thamyris et Linus (test. 163—165)	49—50
Musaeus (test. 166—172)	50—51
2. De Orphicis et Orpheotelestis (test. 173—219)	52—63
Orphici (test. 173—202)	52—58
Italiae et Siciliae (test. 173—181)	52—53
Graeciae (test. 182—196)	53—56
Onomacriti fragmenta (test. 191—195)	55—56
Thraciae (test. 197—199)	57
Insularum (test. 200)	57
Asiae (test. 201)	58
Ignotae originis (test. 202)	58
Orpheotelestae (test. 203—211)	58—61
Vita Orphica (test. 212—219)	61—63
3. De scriptis Orphicis (test. 220—227)	63—69
4. De scriptoribus veteribus (test. 228—252)	69—78
Auctores de Orpheo (test. 228—243)	69—74
Poetae et philosophi Orphei libris usi (test. 244—252)	74—78
Appendix de Orpheo in poesi celebrato (test. 253—257)	78—79
Addenda (test. 258—262)	79
PARS POSTERIOR FRAGMENTA ORPHICORUM	80—344
1. Fragmenta veteriora (fr. 1—46)	80—114
2. Carmina de raptu et reditu Proserpinae (fr. 47—53)	115—130
I. Carmen Siculum (fr. 47)	117—118
II. <i>Κάθoδος (τῆς Κόρης?)</i> 1 (fr. 48—49)	118—125
III. [<i>Κάθoδος τῆς Κόρης</i> 2] (fr. 50—53)	125—130
3. Hieronymi et Hellanici theogonia (fr. 54—59)	130—140
4. <i>Ἰερωὶ λόγοι ἐν ὀψωιδίαις καὶ</i> (fr. 60—235)	140—248
5. <i>Βαρχικά</i> (fr. 236—244)	248—255

	pag.
6. Διαθήκαι (fr. 245—248)	255—266
I. Redactio Iustiniana (fr. 245)	256—259
II. Redactio Clementina (Hecataei falsarii? fr. 246)	259—260
III. Redactio Aristobuliana (fr. 247—248)	260—266
7. Ἀστρολογικά (fr. 249—288)	267—296
I. δωδεκαημερίδες (fr. 249—270)	268—274
II. Ἐφημερίδες (fr. 271—279)	274—279
III. Γεωργία (fr. 280—283)	279—281
IV. (Περὶ δραπετῶν) (fr. 284)	282
V. Περὶ σεισμῶν (fr. 285)	283—287
VI. Περὶ ἐπεμβάσεων (fr. 286—287)	287—293
VII. Περὶ καταρχῶν (fr. 288)	293—296
a) Περὶ τροπικῶν ζωιδίων	293—294
b) Περὶ δισώμων (ζωιδίων)	294—295
c) Περὶ στερεῶν ζωιδίων	295—296
8. Ἀστρονομία	296
9. Ἀμμοσκοπία	297
10. Δίκτυον (fr. 289)	297
11. Ἐπιγράμματα (fr. 290)	297—298
12. Θρονισμοὶ μητροῦοι	298
13. Θυηπολικόν	299
14. Ἱερὸς λόγος [Αἰγύπτιος]	299—300
15. Ἱεροστολικά	300
16. Καθαρμοὶ (fr. 291—292)	300—304
17. Κατάβασις εἰς Ἄιδον (fr. 293—296)	304—307
18. Καταζωστικόν	307—308
19. [Κλήσεις κοσμικαί]	308
20. Κορυνθιακόν	308
21. Κρατῆρ	308—309
22. Ὁ μικρότερος Κρατῆρ (fr. 297—298)	309—311
23. Νεωτενκτικά	311
24. Ὀνομαστικόν	311
25. Ὀρκοὶ (fr. 299—300)	312—314
26. Πέπλος	314
27. Σφαῖρα	314—315
28. Σωτήρια	315
29. Τελευταί (fr. 301—303)	315—317
30. Τριαγμοὶ	318
31. Ὕμνοι (fr. 304—308)	318—320
32. Εἰς τὸν ἀριθμὸν ὕμνος (fr. 309—317)	320—325
33. Φυσικά (fr. 318)	325—326

	pag.
34. <i>Περὶ φυτῶν βοτανῶν (ιατρικῆς) (fr. 319—331)</i>	326—330
35. <i>Χρησμοί (fr. 332—333)</i>	330—333
36. <i>Ἐπιθυτικά ἢ Ἐπισκοπικά</i>	333
37. <i>Incertae sedis (fr. 334—349)</i>	334—339
38. <i>Spuria vel dubia (fr. 350—363)</i>	339—344
LATERCVLVS POTIORVM DE ORPHEO ET ORPHICIS	
LIBRORVM	345—350
COMPARATIO NVMERORVM	351—353
CORRIGENDA ET ADDENDA	354—359
INDICES	360—407
I. Orphei libri et similia	360—362
II. Fontes fragmentorum	362—375
III. Nomina fragmentis inserta	375—382
IV. Verborum delectus	382—397
V. Epici ab Orphicis adhibiti	398
VI. Poetae et philosophi Orphicis usi	398—401
VII. Notabilia potissimum testimoniorum	401—407

Fragmentorum numeri uncis inclusi indicant in parte posteriore
editionis Abelianae numeros. < > additamenta, [] delenda includunt.

PARS PRIOR
TESTIMONIA POTIORA

1. DE ORPHEI FABULA

NOMEN.

1. Ὀρφεύς vulgo; Ὀρφας in metopa Sicyoniorum (an Syracusanorum? Dinsmoor *Bull. corr. hell.* XXXVI 1912, 495) thesauri Delphis effossi *Fouilles de Delphes, Sculpture* IV 4.

2. Ὀρομακλυτὸν Ὀρφήν accus. Ibycus fr. 10 A Bergk⁴ ex Herodiano καθολ. προσοιδ. I apud Priscian. VI 92 (GL II 276, 10 K.), quem in nominativum commutavit Bergk⁴ Lentzio I 14 assentiente; tuetur accusativum Bechtel afferens Arcadum ἱερός (Bechtel *Griech. Dial.* I 354 § 69) et Cyprior. ἱερός (l. l. I 427 § 49).

3. Ὀρφησ et Ὀρφη dorice Priscian. 276, 5.

4. Fulgent. mitolog. III 10 p. 77, 16 Helm (unde mythogr. Vat. III 8, 20; Raschke, De Alberico mythologo, *Bresl. philol. Abhdl.* 45, 1913, 87) *Orpheus dicitur oreafone, id est optima vox, Euridice vero profunda diiudicatio.*

Ὀρφεος Βαζζικός v. nr. 150.

In nomine explicando permulti viri docti periclitati sunt, quorum conamina congescit Gruppe apud Rosch. III 1062. Qui nomen ex lingua Graeca interpretantur, afferunt etiam Ὀρφην, Dionis Laconum regis filiam (Serv. ampl. Verg. Eclog. VIII 29; Sam Wide *Lakon. Kulte* 211; Eitrem *Beitr. zur griech. Religionsgesch.* III 1920, 147; Robert *Heldens.* I 398 n. 3), Ὀρφώνδας nomen proprium Boeoticum (Pausan. X 7, 7; Bechtel *Histor. Personennam.* 508), ὀρφοῦς pisces vatidicos in Apollinis sacro Lyciae (Polycharm. ἐν δευτέρῳ Λυκιακῶν FHG IV 479 fr. 1 et Aelian. hist. anim. XII 1) vel componunt cum voce ὀρφορός,

ὄρφνη, ὄρφναίος ut Natalis Comes Mythologia ed. Venet. 1568 *nominum explicatio* 337 b 'quasi ὄρφνεος obscurus, ὄρφνη enim nox est', G. Curtius *Griech. Etymolog.*⁵ 480; S. Wide *Lakon. Kulte* 174. 244; Maaß *Orph.* 150 n. 42 (v. ὄρφνη γάρη Orphei in Argon. 965). Mihi maxime arridet nominis explicatio primum a Klausenio *Orph.* (Ersch et Gruber III 6) 12. 16 prolata, tum a Fickio (*Zeitschr. f. vergleich. Sprachforsch.* XLVI 1914, 97) et Bechtelio (l. l. 508) gravissimis causis defensa (Kern *Orph.* 16, ubi Bechtelii epistola ad me data invenitur). Qui viri sagacissimi nomen Ὀ. cum voce ὄρφανός (ὄρφός, latine orbis) conferentes Oeagri filium Thamyridi contraponunt coll. Hesychio s. θάμυρις· παρήγηρις· σύροδος. S. Reinach *Cult. myth. et relig.* II 1909, 122 n. 2 (*Rev. archéol.* 1902, II 279) temptat Ὀρφεύς = Ὀρφεύς *le sourcilieux*.

ΟΡΦΕΙΣ.

5. Schol. Apollon. I 23 Ἡρόδωρος (FHG II 38 fr. 39) δύο εἶναι Ὀρφεῖς γησῖν, ὧν τὸν ἕτερον συμπλεῦσαι τοῖς Ἀργοναύταις, Φερεζίδης ἐν τῇ ζ (FHG I 87 fr. 63) Φιλάμμονά γησῖ καὶ οὐκ Ὀρφέα συμπλενκέναι. ἐστὶ δέ, ὡς Ἀσκληπιάδης (nr. 22), Ἀπόλλωνος καὶ Καλλιόπης· ἐνιοὶ δὲ ἀπὸ Οἰάγρον καὶ Πολυμνίας. ζητεῖται δὲ, διὰ τί Ὀ. ἀσθενῆς ὧν συνέπλει τοῖς ἥρωσιν. ὅτι μάντις ὧν ὁ Χείρων ἔχρησεν δύνασθαι κατὰ τὰς Σειρήνας παρελθεῖν αὐτοὺς Ὀρφέως συμπλέοντος. V. etiam ad v. 31 *Πιερία* ὄρος Θράκιης, ἐν ἣι διέτριβεν Ὀ., γησὶ δὲ Ἡρόδωρος (fr. 39), ὅτι παρήγησεν ὁ Χείρων τῷ Ἰάσωνι, ὅπως τὸν Ὀρφέα σὺν τοῖς Ἀργοναύταις παραλάβῃ v. nr. 79. Eustath. II. B 848 p. 359, 15 οἱ παλαιοί, οἳ καὶ δύο φασὶ γενέσθαι Ὀρφέας Κίκονας, ὧν ὁ εἷς τοῦ Οἰάγρον παλαιὸς καὶ πολλοῖ προγενέστερος τοῦ ἑστέρου, καὶ ὡς αὐτοὶ φασιν, ἕνδεκα γενεαῖς. Maaß *De biograph. Graec.* quaest. sel. (*Philol. Untersuch.* III) 126 n. 137.

6. Hermias Phaedr. 244 A 94, 22 Couvr. *τρεις δὲ λέγονται Ὀρφεῖς παρὰ Θραιξὶ γενέσθαι*.

Sunt autem Libethrius, Ciconaeus et Odryses, quos enumerat Hesychius (v. Suidas nr. 223) praeter Camarinaeum (nr. 176) et Crotoniatam (nr. 177). Maaß *De biogr. Graec.* 126, Wilamowitz ibidem 154 n. 3. F. G. Schoemann *Opusc. acad.* II 10 tres Orpheas secundum tres a Damascio *De prim. princ.* I 316 Rue. commemoratas theogonias inventos esse arbitratur, scilicet ut suam cuique theogoniam ascriberent.

AETAS ET GENUS.

7. Procl. vita Homeri 26, 14 Wilam. Ἑλλάντιζος (FHG I 46 fr. 6; ἐν Φορωνίδι fr. 5 Procl. Hes. op. 631) δὲ καὶ Δαμάστης (FHG II 66 fr. 10; Rohde *Rhein. Mus.* XXXVI 1881, 384 = *Kl. Schr.* I 6 n. 1) καὶ Φερεκύδης (FHG IV 639) εἰς Ὀρφέα τὸ γένος ἀνάγουσιν (παράγουσιν E) αὐτοῦ. Μαίονα γὰρ φασὶ τὸν Ὀμήρου πατέρα καὶ Δίον τὸν Ἡσίοδου γενέσθαι Ἀπέλλιδος (ἀπὸ ἔλλιδος E) τοῦ Μελάνωπου τοῦ Ἐπιφράδεος τοῦ Χαριφήμου τοῦ Φιλοτέρπειος τοῦ Ἰδμορίδα τοῦ Εὐκλέους τοῦ Δωριώρος τοῦ Ὀρφείως.

8. Certam. Hom. et Hes. 436, 41 Rz.; 36, 8 Wilam. Ἀπόλλωνός φασὶ καὶ Θοοσίης (θοοσίης F, Αἰθούσης e Charace nr. 9 Rzach) τῆς Ποσειδῶνος γενέσθαι Αἶνον, Αἶνον δὲ Πίερον, Πιέρου δὲ καὶ νύμφης Μεθώνης Οἰάγρον, Οἰάγρον δὲ καὶ Καλλιόπης Ὀρφέα, Ὀρφείως δὲ Ὀρτην (ὄρτην F, Δρῆν Goettling e Charace, Τρῆν Wilam.), τοῦ δὲ Ἀρμονίδην (ἀρμονίδην F, Ἰαδμορίδην Nietzsche), τοῦ δὲ Φιλοτέρπην, τοῦ δὲ Εὐφημου, τοῦ δὲ Ἐπιφράδην, τοῦ δὲ Μελάνωπου, τοῦτον δὲ Δίον καὶ Ἀπελλῆν (Ἀπέλλαιον F), Δίον δὲ καὶ Πευζυμίδης τῆς Ἀπόλλωνος θνητατρὸς Ἡσίοδου καὶ Πέρσην Ἀπελλοῦ (Nietzsche) Πέρσου F) δὲ Μαίονα, Μαίονος δὲ θνητατρὸς καὶ Μέλητος τοῦ ποταμοῦ Ὀμηρου.

9. Charax ap. Suid. v. Ὀμηρος (FHG III 641 fr. 20; 33, 4 Wilam.) ἔστι δ' ἡ τοῦ γένους τάξις κατὰ τὸν ἱστορικὸν Χάρακα αὕτη· Αἰθούσης Θραύσης Αἶνος, τοῦ δὲ Πίερος, τοῦ δ' Οἰάγρος, τοῦ δ' Ὀ., τοῦ δὲ Δρῆς, τοῦ δ' Εὐκλέης, τοῦ δ' Ἰδμορίδης, τοῦ δὲ Φιλοτέρπης, τοῦ δ' Εὐφημος, τοῦ δ' Ἐπιφράδης, τοῦ δὲ Μελάνωπος, τοῦ δ' Ἀπελλῆς, τοῦ δὲ Μαίων, ὃς ἦλθεν ἅμα ταῖς Ἀμαζόσιν ἐν Σμύρνην καὶ γήμας Εὐμητιν τὴν Εὐέπουε τοῦ Μελησιγένους ἐποίησεν Ὀμηρον cf. Suid. s. Ὀ. nr. 223. Lob. I 323; Rohde l. l. 386 = *Kl. Schr.* I 7; Gruppe ap. Rosch. III 1075; A. de Blumenthal *Hellanicea* (De Atlantiade), diss. Hal. 1913, 16.

10. Herodotus II 53 Ἡσίοδον γὰρ καὶ Ὀμηρον ἠλικίην τετραζοσίοισι ἔτεσι δοκέω μὲν πρεσβυτέροισι γενέσθαι καὶ οὐ πλείοσι. οἷτοι δὲ εἰσὶ οἱ ποιήσαντες θεογονίην Ἑλλήσι καὶ τοῖσι θεοῖσι τὰς ἐπωνυμίας δόντες καὶ τιμὰς τε καὶ τέχνας διελόντες καὶ εἶδεα αὐτῶν σημήναντες. οἱ δὲ πρότερον (πρότεροι PRV) ποιηταὶ λεγόμενοι τούτων τῶν ἀνδρῶν γενέσθαι ὕστερον, ἕμοιγε δοκέω, ἐγένοντο. τούτων τὰ μὲν πρῶτα αἱ Δωδωνίδες ἱέρειαι λέγουσι, τὰ δὲ ὕστερα (ὕστερον PRSV) τὰ ἐς Ἡσίοδον τε καὶ

᾽Ομηρον ἔχοντα ἐγὼ λέγω. Lob. I 347; Schuster 51. 73; Zeller *Zeitschr. wiss. Theol.* XLII 1899, 227 = *Kl. Schr.* II 148; Geffcken *Neue Jahrb. f. kl. Altert.* XXIX 1912, 594.

11. Ioseph. c. Apion. I 12 ὅλως δὲ παρὰ τοῖς Ἑλλησιν οὐδὲν ὁμολογούμενον εὐρίσκειται γράμμα τῆς ᾽Ομήρου ποιήσεως πρεσβύτερον. Sext. Empir. in *mathemat.* I 203 p. 645 Bekk. δεδοξίμασμένη δὲ καὶ ἀρχαιοτάτη ἐστὶν ἡ ᾽Ομήρου ποιήσις. ποίημα γὰρ οὐδὲν πρεσβύτερον ἦκεν εἰς ἡμᾶς τῆς ἐκείνου ποιήσεως. διαλεξόμεθα ἄρα τῇ ᾽Ομήρου κατακολουθοῦντες σννηθείαι. ἀλλὰ πρῶτον μὲν οὐχ ὑπὸ πάντων ὁμολογεῖται ποιητῆς ἀρχαιότατος εἶναι ᾽Ομηρος· ἐνιοι γὰρ Ἡσίοδον προΐκειν τοῖς χρόνοις λέγουσιν, *Αἴνον τε καὶ Ὀρφέα καὶ Μουσαῖον καὶ ἄλλους παμπληθεῖς.* Schol. Londin. in Dionys. Thrac. art. gramm. 490, 7 Hilg. = Bekk. Anecd. II 785, 15 φασὶ τινες ὅτι ἕως τῶν Τρωικῶν οὐκ ἐγινώσκετο γράμματα· καὶ δῆλον ἐκ τοῦ μὴ σωθῆναι ποίημά τι τῶν κατὰ τοὺς ᾽Ομηρικὸν χρόνον, καὶ ταῦτα αὐτοῦ τοῦ ᾽Ομήρου εἰσάγοντος ποιητῆς, τὸν τε Φῆμιον καὶ Δημόδοκον, ἱστορουμένον δὲ καὶ Ὀρφείως προγεγενῆσθαι καὶ Μουσαῖον καὶ Αἴνου· ἀλλ' ὅμως πλὴν ὀνόματος οὐδὲν πλέον εἰς τὰ μετὰ ταῦτα διασωθῆναι συμβέβηκε πρὸ τῆς ᾽Ομήρου ποιήσεως, μηδὲ πρεσβύτερον τῆς Ἰλιάδος καὶ Ὀδυσσεείας σοῦζεσθαι ποίημα.

12. Plutarch. De music. 1132 f, 49 p. 20 Rein. (auctore Glauco Rhegino Ed. Hiller *Rhein. Mus.* XLI 1886, 412) ἐξηλωκέναι δὲ τὸν Τέροπανδρον ᾽Ομήρου μὲν τὰ ἔπη, Ὀρφείως δὲ τὰ μέλη· ὁ δ' ᾽Ο. οὐδένα φαίνεται μεμιμημένος· οὐδέεις γὰρ ποι γενένητο, εἰ μὴ οἱ τῶν ἀνλωιδικῶν (ἀνλητικῶν Westph.) ποιηταί· τοῦτοις δὲ κατ' οὐδὲν τὸ Ὀρφικὸν ἔργον ἔοικε. Ibidem 1134 d, 98 p. 40 Rein. *Γλαῦκος γὰρ μετ' Ἀρχιλόχον φάσκον γεγενῆσθαι Θαλήταν* (Wilamowitz *Griech. Verskunst* 330 n. 1. 502), μεμιμῆσθαι μὲν αὐτόν φησι τὰ Ἀρχιλόχον μέλη . . . καὶ παῖωνα καὶ Κρητικὸν ἕνθμὸν εἰς τὴν μελοποιίαν ἐνθεῖναι, οἷς Ἀρχιλόχον μὴ κεχοῆσθαι, ἀλλ' οὐδ' Ὀρφέα οὐδὲ Τέροπανδρον (v. etiam 1133 f, 84 p. 34 Rein. de Stesichoro).

παῖωνα Ritschl] μάφωνα codd. praeter Par. 5, qui κάρωνα praebet, Μαρωνέα Burette, τὸν ἐπιβατὸν παῖωνα Westph.

13. Cicero De natura deor. I 107 p. 251 Plasb.¹ *Orpheum poetam docet Aristoteles* (an in dialogo περὶ φιλοσοφίας? fr. 7 Rose) *numquam fuisse, et hoc Orphicum carmen Pythagorei ferunt cuiusdam fuisse Cercopis; at Orpheus id est imago eius ut vos vultis in animum meum* (Cottae) *saepe incurrit*, v. etiam infra s. Onomacrito.

cereonis AGN] Cercopis P. Victorius ex Suida s. 'O. (v. nr. 223) et omnes editores praeter Plasberg., qui errorem Ciceronis subesse suspicatur.

Lob. I 348; Zeller I⁶ 64; Schuster 51. 55; Weber 3. 42; Susemihl Ind. VIII.

14. Septem sapientium numero ascriptus ap. Diogen. Laert. I 42 ex Arii Didymi compendio (Diels II³ 213, 27) Ἰππόβοτος δὲ ἐν τῇι τῶν Φιλοσόφων ἀναγραφῇι Ὀρφεία, Αἰνον, Σόλωνα, Περίανδρον, Ἀνάχαρσιν, Κλέοβουλον, Μύσωνα, Θαλῆν, Βίαντα, Πιττακόν, Ἐπίχαρμον, Πυθαγόραν. Philosophus antiquissimus dicitur ap. Diog. Laert. Prooem. 5 et Clem. Alex. Strom. I 14, 59, 1 (II 37, 16 Staeh.) φασὶ δὲ Ἕλληρες μετὰ γε Ὀρφεία καὶ Αἶνον καὶ τοὺς παλαιωτάτους παρὰ σοφίσι ποιητὰς ἐπὶ σοφίαι πρώτους θαναμασθῆναι τοὺς ἑπτὰ τοὺς ἐπικληθέντας σοφοὺς κτλ., quae omnia ex Hippoboto pendere videntur Christ *Abhdlgn. bayer. Akad.* XXI 1901, 491 n. 2; Howald *Herm.* LV 1920, 76. Iulian. or. VII 215 B (I 279, 1 Hertl.) ἴσως δὲ ἡγέται καὶ ταύτης τῆς ἐγχειρήσεως ἐκείνη, ὅποιαι τινὶ φιλοσοφίαι προσήκει (Cobet] προσήκεν vulg., προσήκον Hertl.) ἢ μυθογραφία. φαίνονται γὰρ πολλοὶ καὶ τῶν φιλοσόφων αὐτὸ καὶ τῶν θεολόγων ποιήσαντες, ὥσπερ Ὁ. μὲν ὁ παλαιώτατος ἐνθέως φιλοσοφήσας, οὐκ ὀλίγοι δὲ καὶ τῶν μετ' ἐκείνων.

15. Tatian. adv. Graec. 41 p. 41, 14 Schw. ~ Clem. Alex. Strom. I 21, 128, 4 (II 81, 3 Staeh., v. Christ *Abhdlgn. bayer. Akad.* XXI 1901, 501) ~ Euseb. Praep. evang. X 11, 27—30 (I 574, 24 Dind. v. nr. 183) τὸ δὲ νῦν συνέχον, σπενστέον μετὰ πάσης ἀκριβείας σαφηνίζειν, ἄς οὐχ Ὀμήρου μόνον πρεσβύτερός ἐστιν ὁ Μωσῆς, ἔτι δὲ καὶ τῶν πρὸ αὐτοῦ συγγραφέων, Αἶνον Φιλάμμωνος Θαμύριδος Ἀμφίονος Ὀρφείως Μουσαίου Δημοδόκου Φημίον Σιβύλλης Ἐπιμενίδου τοῦ Κρητός . . . Αἶνος | ⁴² Schw. μὲν γὰρ Ἡρακλέους ἐστὶ διδάσκαλος, ὁ δὲ Ἡρακλῆς μιᾷ τῶν Τρωϊκῶν προγενέστερος πέφηνε γενεᾷ· τοῦτο δὲ ἐστὶ φανερόν ἀπὸ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ Τληπολέμου τοῦ στρατεύσαντος ἐπὶ Ἴλιον. Ὁ. δὲ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον Ἡρακλεῖ γέγονεν . . . v. nrr. 21. 43 . . . τοῦ δὲ Ὀρφείως Μουσαίου (Ὀρφείως Μουσαίου Eus.] μουσαίου ὀρφείως MPV) μαθητῆς (nr. 166). Theodoret. graecar. affection. cur. II 47 p. 50, 5 Raed. Ὁ. δέ, τῶν ποιητῶν ὁ πρῶτος, μιᾷ γενεᾷ πρεσβύτερος τῶν Τρωικῶν v. etiam 49 p. 50, 17. Clem. Alex. l. l. perperam habet: Ὁ. δὲ ὁ συμπλεύσας Ἡρακλεῖ, Μουσαίου μαθητῆς, ubi cum Lob. I 353 aut Μουσαίου διδάσκαλος aut cum Pottero Μουσαίος μαθητῆς legendum est; v. etiam

Christ l. l. 501 n. 1; cf. nr. 16. Ad hunc catalogum poetarum antehomericorum v. A. Kalkmann *Rhein. Mus.* XLII 1887, 509.

16. Tatian. adv. Graec. 39 p. 40, 23 Schw. ~ Clem. Alex. Strom. I 21, 103, 4 (II 67, 2 Staeh.) ~ Euseb. Praep. ev. X 11, 23 (I 574 Dind.) qui omisit cum Bacchum tum Orpheam et Musaeum κατὰ δὲ Ἀκρισίωρ ἢ Πέλοπος ἀπὸ Φρυγίας διάβασις καὶ (ἢ add. Schw.) Ἰωνος εἰς τὰς Ἀθήνας ἀγίξις καὶ ὁ δεύτερος Κέκροψ αἶ τε Περσέως καὶ Διονύσου πράξις καὶ Ὀργέως μαθητῆς Μουσαίου. Clem. Alex. Strom. I 21, 107, 4 (II 69, 6 Staeh.) ~ Euseb. Praep. ev. X 12 p. 500 A (I 580, 27 Dind.) καὶν τις ἡμῶν λέγει Φημονόρην πρώτην χρησιμοῦσθαι Ἀκρισίωι, ἀλλ' ἴστω γε ὅτι μετὰ Φημονόρην ἔτεσιν ἕστερον εἴκοσι ἐπὶ οἱ περὶ Ὀργέα καὶ Μουσαίου καὶ Αἰνον τὸν Ἡρακλέους διδάσκαλον et 108, 1 (II 69, 16 Staeh.; Maaß De Sibyll. ind. 1. 58) καὶ οὗτι γε μόνος οὗτος (Μουσῆς), ἀλλὰ καὶ ἡ Σίβυλλα Ὀργέως παλαιότερα. V. nr. 15.

17. Porphyr. ap. Euseb. Praep. ev. X 4 p. 470 B (I 542, 2 Dind.) συνομολογοῦσιν γέ τοι Ἕλληρες αὐτοί, μετὰ γε Ὀργέα Αἰνον τε καὶ Μουσαίου, οἳ δὴ πάντων μάλιστα θεολόγων παλαιότατοί τε καὶ πρώτοι κατήρξαν αὐτοῖς τῆς πολυθέου πλάνης, τοὺς ἐπὶ παρ' αὐτοῖς ἄνδρας ἐπὶ σοφίαι θανρασθῆναι, οὓς δὴ καὶ ἐπονομάσαι σοφοῦς. Idem ibidem V 4 p. 164 b (I 215, 17 Dind.) ἐμοὶ δὲ δοκοῦσι πλείονας λῦσαι καὶ μείζονας ἀπορίας οἳ τὸ τῶν δαιμόνων γένος ἐν μέσῳ θεῶν καὶ ἀνθρώπων θέντες, καὶ τρόπον τινα τὴν κοινωνίαν ἡμῶν συνάγον εἰς ταῦτο καὶ συνάπτον ἐξευρόντες, εἴτε μάγων τῶν περὶ Ζωροάστρην ὁ λόγος οὗτός ἐστιν, εἴτε Θράκιος ἀπὸ Ὀργέως, ἢ Αἰγύπτιος ἢ Φρυγίος, ὡς τεκμαιρόμεθα ταῖς ἐκατέρωθεν τελεταῖς ἀναμειγμένα πολλὰ θνητὰ καὶ πένθημα τῶν ὀργιαζομένων καὶ δρωμένων ἱερῶν ὀρῶντες v. etiam nr. 99 a.

18. Euseb. chron. a. 749 (II 46 Schoe.; Hieronym. 56, 3 Helm) Ὁ. Θραῖξ ἐγνωρίζετο· τούτων μαθητῆς Μουσαίου ὁ Εὐμόλπου υἱός. Αἶνος διδάσκαλος Ἡρακλέους ἐγνωρίζετο. In praefatione Hieronymi II 7 Schoe. (13 b 2 Helm v. etiam 9 b 16): Porro Liber et reliqui quos mox inferemus post CC annum Cecropis fuerunt, Linus scilicet et Zethus et Amphion, Musaeus, O., Minos, Perseus, Aescolapius, gemini Castores, Hercules, cum quo Apollo servivit Admeto. Georg. Syncellus chronograph. 296, 7 Dind. Ὁ. Θραῖξ ἐγνωρίζετο (sc. Amphionis temporibus). τούτων μαθητῆς Μουσαίου ὁ Εὐμόλπου υἱός. V. quoque Lactant. nr. 99.

19. Procl. in Rempubl. I 72, 1 Kr. ἐπεὶ δὲ πρὸ τῶν ἄλλων ἀπάντων ὁ Σωκράτης αἰτιᾶται τὸν τῆς μυθοποιίας τρόπον, καθ' ὃν Ὅμηρός τε καὶ Ἡσίοδος τοὺς περὶ θεῶν παρέδωσαν λόγους, καὶ πρὸ τούτων Ὁ. καὶ εἰ δὴ τις ἄλλος ἐνθέοι στόματι γέγοιεν τῶν ἀεὶ κατὰ τὰ ἀντὰ καὶ ὁσαύτως ἐχόντων ἐξηγητῆς, ἀνάγκη δῆπον καὶ ἡμᾶς . . . ἀτλήν τὴν τῶν Ὀμηρικῶν μύθων διάθεσιν προσήκουσαν ἐπιδείξαι τοῖς πράγμασιν, ὧν δὴ καὶ παρέχονται (παρέχεται cod.) τὴν ἐνδειξίν.

20. Augustin. De civ. dei XVIII 14; II 285, 18 Hoffm. (~ Otto Frising. Chron. I 24 p. 56, 7 Hofmeist.) *per idem temporis intervallum* (i. e. Hebraeorum iudicum) *extiterunt poetae, qui etiam theologi dicerentur, quoniam de dis carmina faciebant, sed talibus dis, qui licet magni homines, tamen homines fuerunt aut mundi huius, quem verus Deus fecit, elementa sunt aut in principatibus et potestatibus pro voluntate Creatoris et suis meritis ordinati, et si quid de uno vero Deo inter multa vana et falsa cecinerunt, colendo cum illo alios, qui di non sunt, eisque exhibendo famulatum, qui uni tantum debetur Deo, non ei utique rite servierunt nec a fabuloso deorum suorum dedecore etiam ipsi se abstinere potuerunt* — O., Musaeus, Linus. *Verum isti theologi deos coluerunt, non pro dis culti sunt; quamvis Orpheum nescio quo modo infernis sacris vel potius sacrilegiis praeficere soleat civitas in-piorum. Idem 24 (II 300, 19) eodem Romulo regnante Thales Milesius fuisse perhibetur, unus e septem sapientibus, qui post theologos poetas, in quibus O. maxime omnium nobilitatus est, σοφοὶ appellati sunt, quod est Latine sapientes et 37 (II 327, 2) soli igitur illi theologi poetae, O., Linus, Musaeus et si quis alius apud Graecos fuit, his prophetis Hebraeis, quorum scripta in auctoritate habemus, annis reperiuntur priores.*

21. Malalas chronogr. IV 88 p. 72, 16 Dind. ~ Georg. Cedren. I 110 Bekk. ~ Suid. s. Ὁ. μετὰ δὲ βραχὺ ἠγήσατο τοῦ Ἰσραὴλ Γεδεών. ἐν αὐτῷ δὲ τῷ χρόνῳ ἦν Ὁ. ὁ Θραῖξ, ὁ λυρικὸς Ὀδρυσᾶιος, ὁ σοφώτατος καὶ περιβόητος ποιητὴς . . . | ^{76, 6} Dind. ταῦτα δὲ πάντα ἐξέθετο ὁ σοφώτατος Τιμόθεος χρονογράφος, λέγων τὸν αὐτὸν Ὀρφέα πρὸ τοσούτων χρόνων εἰπόντα τριάδα ὁμοούσιον δημιουργῆσαι τὰ πάντα. Tzetz. Exeges. in Iliad. 21, 17 Herm. πρὸς τούτοις δὲ (sc. ἐξελέγσω) καὶ Τιμόθεον τὸν τὸν Ὀρφέα ἐπὶ Γεδεὼν λέγοντα, ὡς οὐκ ὀρθῶς περὶ τῶν χρόνων, ἀλλ' ἐφευσμένως καὶ οὐκ ὑγιῶς καὶ ἠναγκασμένως καὶ ἐναντίως ἑαυτοῖς λέγουσι. δείξω γὰρ τὸν Ὅμηρον οὐ πολὺ τῶν Τρωικῶν ἵστερί-

παντα καὶ τὸν Ὀρφέα οὐχ Ἡρακλέους ὄντα ὁμόχρονον. Idem 24, 16 Herm. πῶς γὰρ ἀναιρεθεὶς ὁ Αἴνος καὶ τὸν Ὀρφέα ἂν ἐξεπαίδενσεν ἕστερον; πρὸ τῆς ἀναιρέσεως δὲ πάντως οὐκ ἂν εἴποι τις. ὁμόχρονος γὰρ οὐκ ἦν ὁ Ὁ. Ἡρακλέους, ἀλλ' ἐπὶ τῶν Τρωικῶν, ὡς ἐδείξαμεν, v. etiam 25, 15. 26, 1. 27, 1.

PATER.

22. Ἀπόλλων in oraculo ap. Menaechm. Sicyon. nr. 114, quem anteisse videtur Pindar Pyth. IV 176 (nr. 58); Asclepiades Trag. ἐν ἔκτῳ Τραγωιδουμένων (FHG III 303 fr. 8, schol. Pind. IV 176, schol. Apollon. I 32 p. 304 K., schol. A Rhés. 895, II 343 Schw.) ἰστορεῖ Ἀπόλλωνος καὶ Καλλιόπης Ὑμέναιον, Ἰάλεμον, Ὀρφέα, Ovid. Metam. X 167 (v. etiam XI 7; Kern *Orph.* 7 n. 1), Apollodor. Bibl. I 14 Καλλιόπης μὲν οὖν καὶ Οἰάγρον, κατ' ἐπίκλησιν δὲ Ἀπόλλωνος, Αἴνος δὲν Ἡρακλῆς ἀπέκτεινε, καὶ Ὁ. ὁ ἐσκήσας κίθαροῖδιαν, ὃς αἰδῶν ἐκίρει λίθους τε καὶ δένδρα, schol. Ovid. Ibis 482 p. 84 Ellis *Euridice uxor Orfei filii Oeagri et Calliopes, secundum alios filii Phoebi et Calliopes) fugiens Aristaeum, a serpente percussa perit.*

23. Οἰάγρος (de nomine v. Bechtelium ap. Kern l. l. 16) Pindar. fr. 139 a. b Schr. (schol. A Rhés. 895 cf. schol. Pind. nr. 22); Plato Sympos. 179 d nr. 60; Apollon. I 23 πρῶτά νυν Ὀρφηος μνησόμεθα, τὸν ῥά ποτ' αὐτῇ Καλλιόπῃ Θρήϊκι φατίζεται ἐνήθεισα Οἰάγρῳ σοσιπῆς Πιμπληΐδος ἔγχι τεκέσθαι, (Ο.) Οἰαγρίδης Nicandr. Ther. 462 nr. 51; Hermesianax nr. 61; Phanocles nr. 77; Ps.-Aristot. Peplus 48 nr. 124; Ovid. Ib. 480; Apollodor. Bibl. nr. 22; v. Gruppe ap. Rosch. III 1073 et Robert *Heldens.* I 410 n. 5.

De Oeagro Thraciae fluvio Serv. Aen. VI 645; Toepffer *Att. Genealog.* 34 n. 1. Oeagrus (πέμπτος ἀπὸ Ἀτλαντος κατὰ Ἀλκωνόνην Suid. nr. 223) Pieri filius Hellanicus A. de Blumenthal l. l. 18 (nr. 8. 9), Robert *Heldens.* l. l. et Charax fr. 20 (FHG III 641 nr. 9); Charopis (Maaß *Orph.* 153 n. 46) filius Diod. III 65, 6 (Lob. I 238) Χάροπος (Θάροπος codd. cl. II) δ' εἶδὼν γενόμενον Οἰάγρον παραλαβεῖν τὴν τε βασιλείαν καὶ τὰς ἐν τοῖς μυστηρίοις παραδεδομένας τελετὰς, αἷς ἕστερον Ὀρφέα τὸν Οἰάγρον μαθόντα παρὰ τοῦ πατρὸς, καὶ γύσει καὶ παιδείαι τῶν ἀπάντων διεργάζοντα, πολλὰ μεταθεῖναι τῶν ἐν τοῖς ὄργιοις· διὸ καὶ τὰς ἐπὶ τοῦ Διονύσου γενομένας τελετὰς Ὀρφικὰς προσαγορευθῆναι; Martis filius Nonn. Dionys. XIII 428 καὶ θρασὸς υἱὸς Ἄρηος ἐν Πιμπλειῶν ἐλάσας Βιστορίης Οἰάγρος ἐκόμασεν ἀστὸς ἀρούρης,

Ὀρφεία καλλιέφρας ἐπὶ γούνασι Καλλιιοπέιης νήπιον ἀρτιχίτου μεμελημένον εἰσέτι μαζοῖ. Sithonius l.l. XXII 179; v. nr. 34.

Oeagram Orpheo iuniorē esse opinatur Aelian. var. hist. XIV 21 ὅτι Οἰαγρός τις ἐγένετο ποιητῆς μετ' Ὀρφεία καὶ Μουσαῖον, ὃς λέγεται τὸν Τρωϊκὸν πόλεμον πρῶτος ἄσαι, μεγίστης οὗτος ὑποθέσεως λαβόμενος καὶ ἐπιτολμήσας ταύτη. Οἰαγρος nomen humanum Aristophan. Vesp. 579 (histrionis tragicici, qui deest ap. Kirchnerum); IG XII 5, 978, 1 (Teni).

MATER.

24. Καλλιόπη saepissime (v. e. g. nr. 22. 23). Timoth. Pers. 234 (Diels II³ 166, 29 n. 12 a) πρῶτος ποικιλόμοσο(ρ) Ὀρ(φρ)εὺς χέλυν ἐτέκνωσεν, υἱὸς Καλλιόπα(ς) Πιερίας ἔ(π)ι. (ΜΟΥΣΟΣΟΡΙΥΣΥΝΕΤΕΚΝ pap., em. Wilam. Καλλιόπα pap. ἔπι Wilam.] ἐπι pap.) Plat. Rep. II 364 e; Orph. hymn. XXIV 12 Καλλιόπη σὲν μητρὶ καὶ Ἀπόλλωνι ἄνακτι, LXXVI 10 Καλλιόπη σὲν μητρὶ καὶ εὐδυνάτη θεῶι Ἀγνῆι (v. Genethliakon für Robert 1910, 97), Argonaut. 77 Ὀρφεῦ, Καλλιόπης τε καὶ Οἰάγρου φίλε κοῦρε, Βιστονίη Κικόνεσσι πολυροήνοισιν ἀνάσσων et 682 μήτηρ ἡμετέρη κατέλεξε περιφρον Καλλιόπεια, Seneca Med. 625 ille vocali genitus Camena; Gruppe l.l. 1073; Wilamowitz Die Ilias und Homer 474.

25. Πολύμνια Schol. Apollon. I 23 nr. 5 ἔνιοι δὲ ἀπὸ Οἰάγρου καὶ Πολυμνίας.

25 a. Eustath. in Iliad. K 442 p. 817, 31 Καλλιόπης μὲν γὰρ ἢ Κλειοῦς ὁ Ὀ. Clío Lini mater nr. 27.

26. Μενίππη Thamyridis filia Tzetz. Chil. I 12, 305 Ὀ. ἦν Θραῖξ, ἐξ Ὀδρυσσῶν πατρίδος Βισαλτίας, Μενίππης τῆς Θαμύριδος υἱὸς καὶ τοῦ Οἰάγρου, καὶ ἀλληγορικώτερόν φασι, τῆς Καλλιόπης, VIII 157, 9 (FHG II 10) Lob. Agl. I 328; Robert Heldens. I 410 n. 2.

FRATRES:

27. Hymenaeus, Ialemus nr. 22.

Cymothon? Schol. Lycophr. 831 p. 266, 5 Scheer διότι πολλὰς αὐτῶν εἰς ἔρωτα κινήσασα (Venus) ἔπεισεν ἀνδράσι μιγῆναι καὶ τεκεῖν οἷον Καλλιόπην ἐξ Οἰάγρου τεκεῖν Ὀρφεία καὶ Κυμόθωνα (s⁴) κυδρόθωνα a κυμόθω γ²; Ἥμαθον vel Ἥμαθίωνα Lob. I 325 n. 1, cui assentitur Maaß Orph. 155 n. 49) Τερφιχόρην ἐκ Στρυμόνος Ῥῆσον, Κλειὸν δ' ἐκ Μάγνητος Αἰῖνοι.

Linus Apollodor. Bibl. I 14 nr. 22 v. etiam Martial. IX 86, 5 *cum grege Pierio maestus Phoeboque querebar, 'ipse meum flevi' dixit Apollo 'Linon': respexitque suam quae stabat proxima fratri Calliopen et ait 'tu quoque volnus habes'. V. etiam nr. 25 a.*

Marsyas Oeagri filius, pastor, unus ex Satyris (tibias invenit) Hygin. f. 165.

SORORES?

28. [Theocr.] Ἐπιτάφ. Βίωρ. (Mosch. III) 17 εἶπατε δ' αἰχούραις Οὐαγρίσιν, εἶπατε πάσαις Βιστονίαις Νύμφαισιν 'ἀπόλετο Δώριος Ὀ.'.

FILII (de coniugibus v. nrr. 59—67):

29. Μουσαῖος v. nrr. 97. 166 ss.

Λεώς schol. Demosthen. LIV 7 (II 125 Bait.-Sauppe); Phot. Suid. s. Αεωζόριον; Apostol. X 53 (Paroemiogr. II 500); Bekk. Anecd. I 277; Toepffer *Att. Genealogie* 40 n. 2, qui hanc genealogiam Phanodemo vindicat; E. Curtius *Monatsber. preuß. Ak.* 1878, 78 = *Ges. Abhdlgn.* I 466; Robert *Heldens.* I 142 n. 2.

Δωρίων, Δρῆς, Ὀρτης nrr. 7—9 et Maaß *Orph.* 153.

Rythmonius(?) filius Orphei et Idomenae nymphae Ismaricae (Lob. I 326] idnomenae nymphae marice C; de Marica cf. Boll *Arch. f. Rel.* XIII 1910, 567) Nicocrates apud [Censorin.] fragm. de musica GL VI 608, 10 K. Contra Maassii *Orph.* 63 s. coniecturam Rhythmus bonus = Εἴρονθος v. Rohde *N. Heidelb. Jahrb.* VI 1895, 2 = *Kl. Schr.* II 295. Idomene oppidum Macedoniae Oberhummer *RE*² IX 905; Br. Keil *Herm.* L 1915, 635 n. 1.

THRAX (v. etiam s. Οὐαγρος nr. 23).

30. Eurip. Alc. 967 nr. 82; Hypsipyle nrr. 78. 79; anonymi Rhesus 944 Ὀ. ἀττανέπιος νεκροῦ (sc. Rhesi Thracis) nr. 91; Heraclid. Pontic. nr. 82; Hermesianax nr. 61; Phanocles nr. 77; Ps.-Aristotel. Pepl. 48 nr. 124; Diogen. Laert. prooem. I 4 nr. 125 multique alii et Graeci et Romani, v. Gruppe ap. Rosch. III 1078; cf. quoque Aenium(?) nr. 67; de Ciconaeo nr. 197; de Odrysa nrr. 103. 160. 198, praeter quos Suidas etiam enumerat Ὀ. βασιλεὺς Θραικῶν ἐφ' οὗ αἱ Ἀμαζόνες ἐδασμολόγησαν Φρύγας. Num in Micyni baseos Olympicae titulo nr. 143 Orphei ethnicon extiterit, dubium est, Kern *Orph.* 15. De vasculis Atticis Thracem monstrantibus v. praeter Gruppium F. Weber *Platon. Notiz. über*

Orpheus 30; Vürtheim *Mnemosyn.* XXIX 1901, 199; Kern l. l.; Robert *Heldens.* I 411 n. 1. De anaglypho celeberrimo nr. 59; de vasculis quae Orpheia apud inferos repraesentant nr. 69.

31. Strab. X 471 (ex Apollodoro contra Demetrium Scepsium? v. Ed. Schwartz RE² I 2865) οἱ τ' ἐπιμεληθέντες τῆς ἀρχαίας μουσικῆς Θραῖκες λέγονται, Ὁ. τε καὶ Μουσαῖος καὶ Θάμρις, καὶ τῷ Εὐμόλπωι δὲ τοῦνομα ἐνθέρνδε, καὶ οἱ τῷ Διονύσῳ τὴν Ἀσίαν ὅλην καθιερούσαντες μέχρι τῆς Ἰνδικῆς ἐκείθεν καὶ τὴν πολλὴν μουσικὴν μεταφέρουσι. Ovid. *epist. ex Ponto* II 9, 53 *neve sub hoc tractu vates foret unicus O., Bistonis ingenio terra superba tuo est.*

32. Aelian. var. hist. VIII 6 τῶν ἀρχαίων γασὶ Θραϊκῶν μηδένα ἐπίστασθαι γράμματα . . . ἔνθεν τοι καὶ τολμῶσι λέγειν μηδὲ τὸν Ὀρφεία σοφὸν γεγονέναι, Θραῖκα ὄντα, ἀλλ' ἄλλους τοὺς μύθους αὐτοῦ καταφεῦσθαι (Perizon.] καταφεύσασθαι codd.). ταῦτα Ἀνδροτίων (FHG I 375 fr. 36) λέγει, εἴ τοι πιστὸς ἔπερ τῆς ἀγγραμματίας καὶ ἀπαιδευσίας Θραϊκῶν τεκμηριῶσαι. Diels II³ 170 n. 11; Robert *Heldens.* I 398 n. 2.

33. Pompon. *Mela* II 17 *montes interior* (sc. Thracia) *adtollit Haemon et Rhodopen et Orbelon, sacris Liberi patris et coetu Maenadum, Orpheo primum initiante, celebratos.* O. in Thraciae nummis B. Pick *Archaeol. Jahrb.* XIII 1898, 135. Ad nummos Philippopolitanos v. Lucian. *Δραπέται* 29 (Pick l. l. 136 n. 6).

34. Plin. *Nat. hist.* IV 41 (~ Solin. 10, 7 p. 68, 7 Momms.²; Martian. *Capell.* VI 656) *circa Ponti litora Moriseni Sitonique, Orphei vatis genitores, obtinent.* Lob. I 294.

35. Themistius or. XVI 209 c. d p. 255, 5 Dind. ἦν ἄρα πάλα τῇι Θραϊκῇ ἢ τῆς μουσικῆς δύναμις ἐπιχώριος μᾶλλον τῶν ὄπλων, καὶ ἀπιστεῖν οὐκέτι προσῆκε τοῖς κροῦμασι τοῖς Ὀρφείως ἐπεσθαι μὲν κάπρους, συναζολουθεῖν δὲ καὶ δένδρα καὶ πέτρας, ὅπη ἂν ἐκείνος τοῖς μέλεσιν ἄγοι. ἀλλ' Ὁ. μὲν, ὡς ἔοικε, θηρία κηλεῖν ἱκανὸς ἦν, ἀνθρώπων δὲ χαλεπότητα θέλγειν οὐκ εἶχεν, ἀλλ' ἢ διήλεγξαν αὐτοῦ τὴν μουσικὴν Θραῖσσαι γυναῖκες, οὐχ ὅπως ἀλοῦσαι τοῖς μέλεσιν, ἀλλ' ἐξαργυρωθεῖσαι προσέτι καὶ δρᾶσασαι τὸν μελωιδὸν αὐτὸν ἄπερ καὶ ἔδρασαν. ὁ δὲ τοῦ οὐρανόθεν Ὀρφείως ἐποφήτης καὶ θεραπευτής, ὁ τῇι θεοσδότοι χρώμενος μουσικῷ, λόγοις ἐπαγωγοῖς καὶ γλῆκιον μέλιτος ἔχουσιν, οἷοις ἐστάλη παρὰ τοῦ πέμψαντος ἐσκευασμένοις, τοῖτοισ ἐπάιδων, τοῖτοισ κηλῶν, τοῖτοισ παραινῶν, τὰς ἀγαθὰς ἐποτιθεῖς ἔπερ τῶν μελλόντων ἐλπιδας, ἀφαιρούμενος τῆς ἐφ'

οἷς ἠδίκησαν ἐποφίας, προσείον (Ruhnken] προσείον A) ὅσπερ θαλλὸν τὴν βασιλείας φιλανθρωπίαν, (210 a) ἤγε τιθασὺς καὶ χειροῖθεις, μονοῦ τὸ χεῖρε περιαγαγὼν εἰς τοῦπίσω· ὅσπερ ἀμφιόβητήσιμον εἶναι, πότερον κατεπολέμησε τοὺς ἀνθρώπους ἢ καθωμίλησε.

36. Himerius or. V 6 p. 482 Wernsd. (57, 15 Dübn.) ὅθεν ἐγκαλῶ τῷ Θρῳαίῳ μῦθῳ καὶ μέμφομαι, ὅτι τὸν Ὀρφέα τῆσδε ἀποσπλήσας τῆς πόλεως (sc. Θεσσαλονίκης) Θρηηκίους ὄρεσι (τὸν ins. Wernsd.) τῆς Καλλιόπης χαρίζεται. ταῦτά τοι καὶ σπᾶνει τῶν ἀκροασομένων αὐτῷ θηρίων τὴν ἐκκλησίαν ἐργάζεται. Maaß *Orph.* 143; Rohde *N. Heidelb. Jahrb.* VI 1895, 303 n. 1 = *Kl. Schr.* II 303.

37. Schol. Euripid. *Alcest.* 968 (II 239, 10 Schw.) πρῶτος Ὁ. μυστήρια θεῶν (B] εἶναι A) παραδέδωκεν· ὅθεν καὶ θρηησκεία τὸ μυστήριον καλεῖται, ἀπὸ τοῦ Θρῳαίῳ Ὀρφέως. Etymol. magn. 455, 10 θρηησκος, ἑτερόδοξος· ἐκ τοῦ Θρῳαίῳ Θρῳαίῳ· καὶ θρηησκεία, παρὰ τὴν τῶν Θρῳαίων ἐπιμέλειαν τὴν πρὸς τὸ θεῖον καὶ τὴν Ὀρφέως ἱεροουργίαν· οὗτοι γὰρ πρῶτον ἐξεῦρον τὴν περὶ τὸ θεῖον ἔννοιαν. ἢ παρὰ τὸ τοὺς θεοὺς ἀρέσκεσθαι ἢ ἀρέσκειν, ὃ ἐστὶν ἐξευμενίζεσθαι· καὶ ὁ Θεολόγος (Gregor. Nazianz. or. XXXIX Migne 36, 340) Ὁ Θρῳαίων ὄργια· παρ' ὧν καὶ τὸ θρηησκεύειν, ὡς λόγος· Et. Gudian. 264, 51; 536, 14. Orion 73, 26. Suid. v. θρηησκεύει· λέγεται γὰρ ὡς Ὁ. Θρῳαίῳ πρῶτος ἐτεχνολόγησε τὰ Ἑλλήνων μυστήρια, καὶ τὸ τιμᾶν θεὸν θρηησκεύειν ἐκάλεσαν ὡς Θρῳαίῳ οὐσῆς τῆς εὐρέσεως. V. etiam nr. 41.

OLYMPUS ET PIERIA.

38. Euripid. *Bacch.* 560 ἐν ταῖς πολυδένδρεσσι Ὀλύμπου θαλάμαις nr. 49; Schol. Pind. *Pyth.* IV (176) 313a. De pictura Pompeiana Helbig *Wandgem.* 893, *Atl.* tab. X v. Rodenwaldt *Komposition der pompeian. Wandgem.* 80 et Robert *Heldens.* I 411. O. rex in Macedonia nr. 39. Apollon. *Argonaut.* I 32 Ὀρφέα μὲν δὴ τοῖον ἔων ἐπαρωγὸν ἀέθλων Αἰσονίδης Χείρωνος ἐφημοσύνησι πειθήσας δέξατο, Πιερίη Βιστωνίδι κοιρανέοντα v. nr. 23. 24. 80. 126 et Oberhammer *RE*² III 504.

39. Conon f. 45 ὡς Ὁ., ὁ Οἰάγρον καὶ Καλλιόπης μιᾶς τῶν Μουσῶν ἐβασίλευε Μακεδόνων καὶ τῆς Ὀδρυσίδος, ἐπετήθευε δὲ μουσικήν καὶ μάλιστα κιθαρωιδίαν· καὶ (φιλόμουσον γὰρ τὸ Θρῳαίων καὶ Μακεδόνων γένος) ἤρεσκεν ἐν τοῖτοις διαφερόντως τῷ πλήθει.

40. Strab. VII 330 fr. 18 ὅτι ἐπὶ τοῦ Ὀλύμπου πόλις Διον. ἔχει δὲ κοίμηρ πλησίον *Ἡμπλειαν*· ἐνταῦθα τὸν Ὀρφέα διατροῦσαι φασὶ τὸν Κίκονα, ἄνδρα γόητα ἀπὸ μουσικῆς ἅμα καὶ μαρτικῆς καὶ τῶν περὶ τὰς τελετὰς ὀργιασμῶν ἀγροτεύοντα τὸ πρῶτον, εἴτ' ἤδη καὶ μείζονα ἀξιοῦντα ἑαυτὸν καὶ ὄχλον καὶ δύναμιν κατασχευαζόμενον· τοὺς μὲν οὖν ἐκουσίως ἀποδέχεσθαι, τινὲς δ' ἐπιδομένους ἐπιβονλήν καὶ βίαν ἐπισυστάνας διαφθεῖραι αὐτῶν. ἐνταῦθα πλησίον καὶ τὰ *Λεῖβηθρα*. De Libethris v. nr. 41.

41. Tzetz. Exeges. in Iliad. 80, 2 Herm. Ὀλυμπος πραγματιζῶς μὲν ὄρος ἐστὶν τῆς Μακεδορίας, ἔνθα καὶ τοὺς θεοὺς φασὶν εἶναι, διὰ τὸ τὸν Ὀρφέα, κείθεν ὄντα, διδάξαι σεβασμοὺς καὶ θρησκείας θεῶν. Idem Chil. VI 91, 945 (*Περὶ Λεῖβηθρίου*) ὄρος καὶ τὸ *Λεῖβηθριόν* ἐστίν, ἀλλὰ καὶ πόλις τῆς γῆς Θρακικῶν τῶν Ὀδρουσῶν, ὣν ὁ Ὁ. ἐπῆρχεν. γράφει γὰρ οὕτως ὁ ἀνήρ ἐν τοῖς αὐτοῦ βιβλίοις· 'Νῦν δ' ἄγε μοι, κοίρη Λεῖβηθρίας, ἔννεπε, Μοῦσα.' Heeg Diss. 54; v. in parte posteriore.

MAGISTRI (de Apolline v. nr. 22).

42. Diodor. V 64, 4 (Diels II³ 167 n. 15) ἔντιοι δ' ἱστοροῦσιν, ὧν ἐστὶ καὶ Ἔφορος (FHG I 253 fr. 65), τοὺς Ὑδαίους Δακτύλους γενέσθαι μὲν κατὰ τὴν Ἰδίην τὴν ἐν Φρυγίαι, διαβῆναι δὲ μετὰ Μυγδόρου (μετ' ἀμύγδορος D, Μυγδόρος F, Μίνωος A) εἰς τὴν Εὐρώπην· ἐπάραξαντα δὲ γόητας ἐπιτηδεῦσαι τὰς τε ἐποικίας καὶ τελετὰς καὶ μυστήρια, καὶ περὶ Σαμοθράκην διατρούσαντα· οὐ μετρίως ἐν τούτοις ἐκπλήττειν τοὺς ἐγχορίους· καθ' ὃν δὴ χρόνον καὶ τὸν Ὀρφέα, γύσει διασῶροι κεχορηγημένον πρὸς ποίησιν καὶ μελωδίαι, μαθητὴν γενέσθαι τούτων, καὶ πρῶτον εἰς τοὺς Ἕλληνας ἐξεργεῖν τελετὰς καὶ μυστήρια.

43. Diodor. III 67, 2 (Tzetz. Exeges. in Iliad. 14, 11 Herm.) τὸν δὲ Δίον ἐπὶ ποιητικῇ καὶ μελωδίαι θαυμασθέντα μαθητὰς ἔχειν πολλοὺς, ἐπιγαρεστάτους δὲ τρεῖς, Ἡρακλέα Θαμύραν (Θάμωρον CF) [καὶ del. Vog.] Ὀρφέα. . . . 4 τὸν δ' οὖν Δίον φασὶ τοῖς Πελασγικοῖς γράμμασι σενταξίμενον τὰς τοῦ πρώτου Διονύσου πράξεις καὶ τὰς ἄλλας μυθολογίας ἀπολιπεῖν ἐν τοῖς ἐπομνήμασιν. ὁμοίως δὲ τούτοις χρήσασθαι τοῖς Πελασγικοῖς γράμμασι τὸν Ὀρφέα καὶ Προραπίδην τὸν Ὀμήρου διδάσκαλον, εἴργῃ γεγονότα μελοποιῶν. πρὸς δὲ τούτοις Θεμοίτην τὸν Θεμοίτων τοῦ Λαομέδοντος, κατὰ τὴν ἰλιζίην γεγονότα τὴν (D) τοῦ vulg.) Ὀρφέως, πλαγυθῆναι κατὰ πολλοὺς τόπους τῆς οἰκουμένης κτλ. Suid. nr. 223 d.

44. Alexand. Polyhistor ex Artapano Iudaeo (Christ *Abhdlg. bayern. Akad.* XXI 1901, 464) ap. Euseb. Praep. ev. IX 27 p. 432 a (I 499, 8 Dind.) ἐπὶ δὲ τῶν Ἑλλήνων αὐτὸν (Μοῦσῶν) ἀνδρωθέντα Μουσαίων προσεγορευθῆναι. γενέσθαι δὲ τὸν Μοῦσῶν τοῦτον Ὀρφέως διδάσκαλον. ἀνδρωθέντα δ' αὐτὸν πολλὰ τοῖς ἀνθρώποις εἰζήρηστα παραδοῦναι κτλ.

APOLLINIS ET SOLIS CULTOR.

45. Aeschyli *Βασσάραι* (Jessen *RE*² III 104) secunda Iycurgiae tragoedia Nauck *FTG*² p. 9; G. Haupt *Comment. archaeol.* in Aeschyl. (Diss. Hal. XIII 1896) 146; Kern *Orph.* 6; Robert *Heldens.* I 402; v. nr. 113.

MUSICES VIS.

46. Athen. XIV p. 632 c τὸ δ' ὄλον ἔοικεν ἢ παλαιὰ τῶν Ἑλλήνων σοφία τῆι μουσικῆι μάλιστα εἶναι δεδομένη (ἐκδεδεμένη Casaubon.). καὶ διὰ τοῦτο τῶν μὲν θεῶν Ἀπόλλωνα, τῶν δὲ ἡμιθέων Ὀρφέα μουσικώτατον (ὄντα add. Kaib.) καὶ σοφώτατον ἔζουον.

47. Simonides fr. 40 (PLG III⁴ p. 408) τοῦ καὶ ἀπειρέσιοι ποσσῶντο ὄρουθες ἐπὲρ κεφαλᾶς, ἀνὰ δ' ἰχθύνες ὄρθοι νεαρέου ἐξ ἕδατος ἄλλοντο καλῶ σὲν ἀοιδᾶι.

48. Aeschyl. *Agamemn.* 1629 Ὀρφεὶ δὲ γλώσσαν τῆρ ἐναντίαν ἔχεις· ὃ μὲν γὰρ ἦγε πᾶντ' ἀπὸ φθογγῆς χαροῦ.

49. Euripid. *Bacch.* 560 τάχα δ' ἐν ταῖς πολυδένδρεσσιν Ὀλύμπου θαλάμαις, ἔνθα πῶτ' Ὀ. κισσοφύτων σὺνταγεν δένδρεα μοῦσαις, σὺνταγεν θῆρας ἀγρώτας v. nr. 38.

50. Iphig. *Aul.* 1211 εἰ μὲν τὸν Ὀρφέως εἶχον, ὃ πάτερ, λόγον πείθειν ἐπίαιδονσ' ὥσθ' ὁμαρτεῖν μοι πέτρας, κηλεῖν τε τοῖς λόγοισιν οὐς ἐβονλόμην, ἐνταῦθ' ἔν ἦλθον, v. *Alcest.* 357 nr. 59; Stemplinger *Plagiat in der griech. Literatur* 254.

51. Apollon. *Rhod.* Argon. I 26 αὐτὰρ τὸν γ' ἐνέπονσιν ἀπειρέας οὐρεσι πέτρας θέλξαι ἀοιδῶν ἐνοπῆι ποταμῶν τε ῥέεθρα. γηγῶι δ' ἀγροῖάδες, κείνης ἔτι σήματα μολπῆς, ἀκτῆς Θρηακίης Ζώρης ἔπι τηλεθόωσαι ἐξείης στιχόωσιν ἐπήτριμοι, ἃς ὄγ' ἐπιπρὸ θελγομένης φόρμιγγι κατήγαγε Πιερίηθεν, quem sequitur Pompon. *Mela* II 28. Nicandr. *Ther.* 461 Ζωραῖά τ' ὄρη χιόνεσσι φάληρα καὶ δρυές Οἰαγοῖδαο.

52. Verg. *Culex* 117 tantum non O. Hebrum restantem tenuit ripis silvasque canendo cf. *ibidem* 278.

53. Horat. *carm.* I 12, 6 *gelidore in Haemo, unde vocalem temere insecutae Orphea silvae* et III 11, 12 *tu potes tigris comitesque silvas ducere et rivos celeres morari; cessit inmanis tibi blandienti ianitor aulae cum R. Heinzei commentario.*

54. Conon f. 45 οὕτω δὲ θέλγειν καὶ κατακιλεῖν αὐτὸν οὐδαὶς εἶναι σοφόν, ὡς καὶ θηρία καὶ οἰωνοὺς καὶ δῆ καὶ ξύλα καὶ λίθους συμπειρωστέων ἕφ' ἡδονῆς. Apollodor. I 14 ὁ ἀσκήσιος καθαρωδίδων, ὃς αἰδων ἐκίνει λίθους τε καὶ δένδρα. Pausan. VI 20, 18 ἡξίων δὲ οὕτως (ὁ) Αἰγύπτιος (αἰγυπτιόσιος L, em. et suppl. Bekk.) εἶναι μὲν Ἀμφίονα, εἶναι δὲ καὶ τὸν Θραῖζα Ὀρφέα μεγέθει δεινόν (v. nr. 84 ss.), καὶ αὐτοῖς ἐπάιδουσι θηρία τε ἀγκυρεῖσθαι τοῦ Ὀρφέου καὶ Ἀμφίονι ἐς τὰς τοῦ τείχους οἰκοδομίας τὰς πέτρας.

55. Seneca *Herc. fur.* 572 *quae silvas et aves saxaque traxerat ars, quae praebuerat fluminibus moras, ad cuius sonitum constiterant ferae*; *Medea* 228. 626; *Herc. Oet.* 1036; *Lucan. Orpheus* fr. 6 Hos. *Macrobius Somn. Scipion.* II 3, 8 (~ *myth. Vat.* III 8, 20 v. Raschke *De Alberico mythologo* 86) *hinc aestimo et Orphei vel Amphionis fabulam, quorum alter animalia ratione carentia alter saxa quoque trahere cantibus ferebantur, sumpsisse principium quia primi forte gentes vel sine rationis cultu barbaras vel saxi instar nullo affectu molles ad sensum voluptatis canendo traxerunt.* *Orph. Argonaut.* 74. 260. *Plura cumulavit Gruppe ap. Rosch.* III 1115.

De vasculis inter quae eminet Atticum *Archaeol. Zeit.* 1884, 272 cum inscriptione Ὀρφεῦ χαῖρε aliisque artis monumentis Robert *Heldens.* I 399.

De monumentis Christianis praeter ea, quae Robert l. l. 399 n. 5 enumeravit, scripserunt Th. Roller *Les Catacombes de Rome* I (s. a.) 244 pl. 36, II 1881, 26 pl. 55; Edg. Hennecke *Altchristl. Malerei* 1896, 288; F. X. Kraus *Geschichte der christl. Kunst* I 1896, 214; K. Michel *Gebet und Bild in frühchristl. Zeit* 1902, 50. 69 n. 3; Jos. Wilpert *Malereien der Katakomben Roms* 1903, 38. 241; Carl Maria Kaufmann *Handbuch der christl. Archäologie* 1905, 307. 451; L. von Sybel *Christl. Antike* I 1906, 246; H. Leclerq *Manuel d'archéologie chrétienne depuis les origines jusqu'au VIII. siècle* I 1907, 127. 163. 172; O. Wulff *Altchristl. und mittelalterl. byzantin. und italien. Bildwerke* (musei Berolinensis) I 1909, 23 n. 40; 32 n. 71; 234 n. 1146; Marcel Laurent *L'art chrétienne primitive* I (1910) 63; R. Henning *Denkm. der*

elsässischen Altertums-Sammlung zu Straßburg 1912, 26 tab. 24; Aus' m Weerth-Witte *Fundgruben der Kunst und Ikonographie in den Elfenbeinarbeiten des christl. Altertums und Mittelalters* 1912, 1 tab. 4 (pyxis monasterii Bobbiensis); J. Ficker *Altchristl. Denkmäler und Anfänge des Christentums im Rheingebiet* ed. II 1914, 41 v. nrr. 149. 150.

Fabulam Orphei respicere videtur etiam Zacynthiorum cantus neohellenicus ap. B. Schmidt *Griechische Märchen, Sagen und Volkslieder* 204 n. 60 Ἡ κόρη ἐτραγουδῆσε τῶν Τρίχας τὸ γιοσύρι. Καὶ τὸ γιοσύρι ἐρράγισε, καὶ ὁ ποταμὸς ἐστάθη, καὶ τὸ λιοτάρι τ' ἔκρινε καὶ ἐστάθη καὶ ἀφονγκράστη· ἡ κόρη ποῦ ἐτραγουδῆσε νὰ ματατραγουδήσῃ.

INSTRUMENTA MUSICA.

56. Pindar. fr. 139 b Schr. e schol. II. O 256 τὸν χρυσοῦν ἀορτήρα περὶ τὴν κιθάραν ἔχοντα· καὶ Πινδαρος χρυσοῦρα Ὀρφέα φησί. Platon Symp. 179 d nr. 60 κιθαρωιδός cf. Ion 533 b, ubi O. cum Thamyride et Phemio componitur, Conon f. 45 nr. 39 ἐπετήδευε δὲ μουσικῆν καὶ μέλιστα κιθαρωιδίαν, Agatharchid. de mar. rubr. 7 (GG I 115) κιθαρίζοντι διὰ φιλομουσίαν τὰ ὄρη καὶ τὰς πέτρας ἀκολουθεῖν. Hygin. f. 273 nr. 81. Martian. Capell. I 3 *Oeagrius citharista* cf. IX 927, Lib. monstr. nr. 67 quintus citharista. Plin. Nat. hist. VII 204 *Citharam Amphion* (sc. *invenit*), *ut alii, O., ut alii, Linus*. Diodor. III 59, 5 (Dionys. Scytobrach.) Apollinem τῆς κιθάρας ἐκοῖξαι τὰς χορδὰς καὶ τὴν ἐρρημμένην ἀρμονίαν ἀφανίσει. (6) ταύτης δ' ἕστερον Μούσας μὲν ἀνευρεῖν τὴν μέσην, Αἴνον δὲ τὴν λίχανον, Ὀρφέα δὲ καὶ Θάμυρον (Θάμυρον cl. II) ἐπάτην καὶ παρυσάτην. Georg. Cedren. Histor. compend. I 53, 1 s. Bekker (Migne 121, 80) ἕστερον δὲ Μούσας καὶ Ὀρφέα ταύτην (sc. τὴν κιθάρον) ἀνευρεῖν Αἴνωι.

57. Ps.-Eratosthen. catasterism. 24 p. 138 Rob., 28 Ol. κατεσνευάσθη (sc. λέρα) δὲ τὸ μὲν πρῶτον ἐπὶ Ἐρμοῦ ἐκ τῆς χελώνης καὶ τῶν Ἀπόλλωνος βοῶν, ἔσχε δὲ χορδὰς ἐπὶ ἀπὸ τῶν Ἀτλαντίδων (Ἀτλαντηρίδων codd.). μετέλαβε (Unger] μετέβαλε L, κατέβαλε O) δὲ αὐτὴν Ἀπόλλων καὶ συναρμοσάμενος οἰδὴν Ὀρφεῖ ἔδωκεν, ὃς Καλλιόπης νίδος ὢν, μιᾶς τῶν Μουσῶν, ἐποίησε τὰς χορδὰς ἐννέα ἀπὸ τοῦ τῶν Μουσῶν ἀριθμοῦ καὶ προήγαγεν ἐπὶ πλεον, ἐν τοῖς ἀνθρώποις δοξαζόμενος οὕτως, ὥστε καὶ ἐπόληψιν ἔχειν περὶ αὐτοῦ τοιαύτην, ὅτι καὶ τὰς πέτρας καὶ τὰ θηρία ἐζίλει διὰ τῆς οἰδῆς v. nr. 136. Hygin. Astronom. II 7 *Apollo*

lyra accepta dicitur Orphea docuisse, et postquam ipse citharam invenerit, illi lyram concessisse; Manil. Astron. I 324; V 325; Avien. 621 hanc (sc. chelyn) ubi rursum concentus superi complexit pulcher Apollo, Orphea Pangaeo docuit gestare sub antro. hic iam fila novem docta in modulamina movit Musarum ad speciem Musa satus, ille repertor carmina Pleiadum numero deduxerat. at cum in pia Bassaridum carpsisset dextera vatem et devota virum tegerent Libethra peremptum, intulit hanc caelo miseratus Iuppiter artem praestantis iuvenis, pecudes qui et flumina vates flexerat. at nixi (Grotius] adnixi VA, ac nixi Breys.) qua semet sidera ponto (M. Haupt Herm. VII 1873, 13 = Opusc. III 573, porro YA) sustollunt, laevum propter chelys haec femur adstat. Nicomachus Geras. (Musici script. Gr. ed. Ian) 266, 2 τὴν λύραν τὴν ἐκ τῆς χελώνης φασὶ τὸν Ἑρμῆν εἰρηζέειν καὶ κατασκευάσαντα ἐπὶ χορδῶν παραδεδωξέειν τὴν μέθυσιν τοῦ Ὀρφέου (nr. 163). Callistrat. ἐκφράσις. 7 p. 59, 11 Schenkl-Reisch μεταχειρίζετο δὲ (O.) τὴν λύραν, ἣ δὲ ἰσαριθμοὺς ταῖς Μούσαις ἐξῆπτο τοὺς φθόγγους. Isidorus Etymolog. III 22, 8, 1 ss. Lindsay ad cuius (sc. testudinis) speciem Mercurius lyram fecit et Orpheo tradidit, qui eius rei maxime erat studiosus. Seneca Herc. Oet. 1033 aptans Pieriam chelyn.

58. Pindar. Pyth. IV 176 ἐξ Ἀπόλλωνος δὲ φορμιγζιὰς αἰοιδῶν πατήρ ἔμολεν, εὐάριθμος Ὀ. c. schol. (II p. 139 s. Drachm.) v. nr. 22. 77. Apollon. Rhod. Argon. I 31 nr. 51; [Theocr.] Ἐπιτάφ. Βίωνατος (Mosch. III) 123 Ὀρφέι ἀδεία φορμιζόντι v. nr. 62.

58 a. Servius in Vergilii Aeneid. VI 645 (*nec non Threicius longa cum veste sacerdos*) (~ myth. Vat. II 44; III 19. 20; v. Raschke De Alberico mythologo Bresl. philol. Abhdlg. 45, 86) *O. Calliopes musae et Oeagri fluminis filius fuit, qui primus orgia instituit, primus etiam deprehendit harmoniam, id est circulorum mundanorum sonum, quos novem esse novimus. e quibus summus quem anastron dicunt, sono caret, item ultimus, qui terranus est. reliqui septem sunt, quorum sonum deprehendit O., unde uti septem fingitur chordis . . . 'sacerdos' autem, quia et theologus fuit et orgia primus instituit.*

CONIUGES:

ANONYMA.

59. Euripid. Alcest. (anni 438) 357 (v. nr. 50) εἰ δ' Ὀρφέως μοι γλώσσα καὶ μέλος παρήν, ὄστ' ἦ (Reisk.) ὡς τὴν codd.) κόρη Δημητρός ἦ κείνης πόσιν ἕμνοισι ζηλήσαντά σ' ἐξ Αἴδου

λαβεῖν κατηλθον ἄν v. Med. (a. 431) 543 μήτ' Ὀρφέως κάλλιον
 ἔμνησαι μέλος.

Eiusdem fere temporis anaglyphum pulcherrimum Reisch
Griechische Weihgesch. 132; Kern *Orph.* 13; Robert *Heldens.* I
 400 n. 4.

60. Isocrat. XI 8 (O.) ἐξ Ἄιδου τοὺς τεθνεῶτας ἀνήγεν.
 Plat. Sympos. 179 d Ὀρφέα δὲ τὸν Οἰάγρου ἀτελῆ ἀπέπεμψαν
 ἐξ Ἄιδου, φάσμα (B] φάντασμα TW) δείξαντες τῆς γυναικὸς ἐφ'
 ἦν ἦγεν, αὐτὴν δὲ οὐ δόντες, ὅτι μαλθακίξασθαι ἐδόκει, ἅτε ὄν
 καθαρωδός, καὶ οὐ τολμᾶν ἔνεκα τοῦ ἔρωτος ἀποθνήσκουσιν ὅσπερ
 Ἄλκηστις, ἀλλὰ διαμηχανᾶσθαι (BT] διαμηχανήσασθαι W) ζῶν
 εἰσεῖναι εἰς Ἄιδον. τοιγάρτοι διὰ ταῦτα δίκην αὐτῷ ἐπέθεσαν,
 καὶ ἐποίησαν τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐπὶ γυναικῶν γενέσθαι cf.
 Phaedon. 68 a ἢ ἀνθρωπίνων μὲν παιδικῶν καὶ γυναικῶν καὶ
 ἑῶν ἀποθανόντων πολλοὶ δὴ ἐκόντες ἠθέλησαν εἰς Ἄιδον μετελ-
 θεῖν Weber 19 ss. 37; Kern l. 1. 13.

AGRIOPE.

61. Hermesianax in Leontio ap. Athen. XIII 597 b οἴην
 μὲν φίλος εἶδες ἀνήγαγεν Οἰάγροιο Ἀγριόπην θοῆμισσαν στειλά-
 μενος κιθάρον Ἄιδόθεν· ἔπλευσεν δὲ κακὸν καὶ ἀπειθέα χῶρον,
 ἔνθα Χάρων ἴ ἀκοὴν ἔλκεται εἰς ἄκατον 5 ψυχὰς οἰχομένων,
 λίμνης δ' ἐπὶ μακρὸν ἀντεῖ θεῦμα διέκ μεγάλων ἠνομήνης
 δονάκων. πόλλ' ἔτλη παρὰ κῆμα μονόζωστος κιθαρίζων Ὀ.,
 πωτόιους δ' ἐξανάπεισε θεούς· Κοκκυτόν τ' ἀθέμιστον ἐπ'
 ὄφροσι μνήσαντα 10 ἠδὲ καὶ αἰνοτάτον βλέμμ' ἐπέμεινε κυνός,
 ἐν πυρὶ μὲν φωνῆν τεθοσσωμένον, ἐν πυρὶ δ' ὄμμα, σκληρὸν
 τριστοίχοις δεῖμα φέρον κεφαλαῖς. ἔνθεν αἰοιδιάων μεγάλους
 ἀνέπεισεν ἄνακτας Ἀγριόπην μαλακοῦ πνεύμα λαβεῖν βίον.

2. 14 Ἀγριόπην Zoëga, Maaß *Orph.* 150 n. 41. 4 ἀκοὴν A] ἀκῶν
 Herwerd., ἀκίην Wilamowitz, μικρὴν Hiller v. G. 5. 6 λίμνη et ἠνο-
 μένη A, corr. Ruhnke. 7 πόλλ' Kaib.] ἀλλ' A. μονόζωστον A, corr. Ruhnke.
 9 μνήσαντα Kaib.] μηδείσαντα A, μειδήσαντα Musur. 10 εἶδε καὶ Herm.
 11 φωνῆν Lennep] φωνή A. 12 φέρον Ruhnke.] φέρων A. 13 λυδίων A,
 corr. Musur.

EURYDICE (de nominis origine Kern *Orph.* 13).

62. [Theocr.] Ἐπιτάφ. Βίον. (Mosch. III) 122 (v. nr. 58)
 οὐκ ἀγέραςτος ἐσσειθ' ἃ μολπά, χῶς Ὀρφέι πρόσθεν ἔδωκεν
 ἀδέα φορμίζοντι παλίσσυντον Ἐγρονδίκεαν.

Ante Vergilium, qui *Cul.* 268—295 et *Georg.* IV 453 ss. fabulam notissimam narrat, poetas Alexandrinos fusius de Orpheo et Eurydice egisse certum est; attamen Vergilium in Georgicis Philitae vestigia pressisse Maassius *Orph.* 296 mihi non comprobavit (v. etiam Vollgraff *Nikander und Ovid* I 42; Malten *Kyrene* 31). Praeter Vergilium e poetarum Romanorum numero maxime afferendi sunt Ovid. *Metam.* X 1; Seneca *Herc.* fur. 569; *Herc. Oet.* 1061; Lucan. in Orpheo 328 Hos.

63. Apollodor. *Bibl.* I 14—15 *Καλλιόπης μὲν οὖν καὶ Οἰάγρου κατ' ἐπίκλησιν δὲ Ἀπόλλωνος* (nr. 22), *Αἴρου, ὃν Ἡρακλῆς ἀπέκτεινε* (nr. 27), *καὶ Ὁ. ὁ ἀσκήσας κισσοειδίαν, ὃς ἄιδων ἐξίρει λίθους τε καὶ δένδρα. ἀποθανούσης δὲ Ἐρυνδίδης τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, δηγθείσης ὑπὸ ὄφραος, κατήλθεν εἰς Ἄιδον θέλων ἀνάγειν* (corr. Heyn.] *ἀγαγεῖν A, ἀναγαγεῖν vulgo*) *αὐτήν, καὶ Πλούτωνα ἐπεισεν* (ἐπειθεν Herch.) *ἀναπέμψαι. ὁ δὲ ὑπέσχετο τοῦτο ποιήσειν, ἂν μὴ πορευόμενος Ὁ. ἐπιστραφῆι πρὶν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ* (corr. Faber, αὐτοῦ A) *παραγερέσθαι· ὁ δὲ ἀπιστῶν ἐπιστραφεὶς ἐθεάσατο τὴν γυναῖκα, ἣ δὲ πάλιν ὑπέστρεφεν. εἶρε δὲ Ὁ. καὶ τὰ Διονύσου μυστήρια καὶ τέθλαπται περὶ τὴν Πιερίαν διασπασθεὶς ὑπὸ τῶν Μαιμόδων.* Diodor. IV 25, 4 (nr. 97); Conon. f. 45 (nr. 39); Pausan. IX 30, 4 (nr. 93); Plutarch. *De sera num. vind.* 22 p. 466 c; v. Gruppe ap. Rosch. III 1160; Kern *RF²* VI 1322; *Orph.* 12. 24; Robert *Heldens.* I 400.

64. Vergil. *Georg.* IV 460 *at chorus aequalis Dryadum clamore supremos implerunt montes cum Servio ergo et Eurydice Dryas et eodem* 317 *Eurydicen nymphan* (myth. *Vat.* II 44). Fulgentius *mitolog.* III 10 (unde myth. *Vat.* III 8, 20) *O. Euridicem nimfam amavit; quam sono citharae mulcens uxorem duxit. Hanc Aristeus pastor dum amans sequitur, illa fugiens in serpentem incidit et mortua est.* Maaß *Orph.* 149 n. 40 (Keseling *De myth. Vat. sec. font. diss.* Hal. 1908, 88).

65. Myth. *Vat.* I 76 *O., Oeagri et Calliopae Musae filius, ut quidam putant, Apollinis filiam (Apollinis filius Bode) habuit uxorem Eurydicen. Quam dum Aristacus, Cyrenes filius, pastor cupidus, persequitur, volens eam stuprare, illa fugiens concubitum, serpentem non devitavit; et haec ei causa mortis fuit. O. coactus desiderio coniugis tentavit dulcedine cantus citharae lenire Ditem et Proserpinam, si posset Eurydicen ad superos revocare. Descendens igitur ad inferos in miserationem eos cantu suo compulit; acceptaque lege, impetravit Eurydicen ita demum,*

si non ante respexisset, quam ad superos perveniret. Deinde ut est dura amantium perseverantia, O. timens ne non inesset pollicitis Ditis fides, respexit et irritum fecit suum laborem. Reversus deinde ad superos qui parum prosperas expertus erat nuptias, perosus omne genus femineum solitudinibus se dedit (v. nr. 76). Raschke De Alberico mythologo 86.

66. Albericus mythol. = myth. Vat. III 8, 21 (Raschke De Alberico myth. 87) *Remigio (comm. in Martian. Capell.?) tamen de hoc figmento aliter videtur. Ait enim, Eurydicen ideo Orphei dictam esse coniugem, quia facundiae comes debet esse discretio. Ipsa vero serpente laesa ad infernum descendit, cum terrenis inhiando commodis veneno iniquitatis ad sinistram partem inflectitur. Sed si respicit, retrahitur ad terrena, nec oranti Orpheo redditur. Nam cum terrenus animus saecularia nimis concupiscit, vix eum aliqua oratio ad statum rectitudinis erigit, quia a Proserpina, id est maxima vitiorum tenetur illecebra.*

67. Liber Monstror. I 6 cod. Pithoean. VIII. fere saec. (M. Haupt Opusc. II 224) *O. citharista erat Aeneae (Aenius Berger v. nr. 30) et quintus citharista in Graecia postmodum Eurydice (erudita cod.), uxor ipsius, a serpente percussa mortua erat, et paene insanus factus est et in silvis lyram percutiebat et bestiae ad audiendum lyram (lira cod.) ipsius veniebant. Maaß Orph. 142; Rohde N. Heidelb. Jahrb. VI 1895, 9 = Kl. Schr. II 302. Lucano ascripsit Hosius Lucan. p. 329 fr. 6, quia in libro Monstror. prae-eunt verba: fauni silvicolae, . . . quos poeta Lucanus secundum opinionem Graecorum ad Orphei lyram cum innumeris ferarum generibus cantu deductos cecinit.*

ARISTAEUS.

68. Vergilius Georg. IV 453—558 Orphei fabulam cum Aristaei mytho contaminavit poetam aetatis Alexandrinae Maassio *Orph.* 283. 289 n. 88 iudice (contradixit Skutsch *Aus Vergils Frühzeit* 143, cui astipulatur Malten *Kyrene* 29) secutus; v. etiam Robert *Heldens.* I 403, qui Orphei cultum cum Aristaei religione unquam coniunctum fuisse iure negavit. Nam probant nec Vergilii versus l. l. 544 *post, ubi nona suos Aurora ostenderit ortus, inferias Orphei Lethaea papavera mittes et nigram mactabis orem lucumque revises: placatam Eurydicen vitula venerabere caesa* nec mons apud Cyrenen situs: Nigidius Figulus apud schol. Germanic. 154, 12 Breys. *ab antiquis quidem dicitur Aristaeum*

Apollinis filium fuisse, quem Apollo fertur ex Cyrena procreasse, quam compressit in monte Orptheo, qui Cyrenis est appellatus. De Vergilii scholiastis et mythographis v. nr. 64—66 et Keseling II. 87 s.

APUD INFEROS (v. nr. 59 ss.).

69. Pausan. X 30, 6 de Polygnoti Necyia: ἀποβλέψαντι δὲ ἀέθρις ἐς τὰ κάτω τῆς γραφῆς, ἔστιν ἐφεξῆς μετὰ τὸν Πάτροκλοιο οἷα ἐπὶ λόφον τινὸς Ὁ. καθεζόμενος, ἐφάπτεται δὲ καὶ τῆι ἀριστεραῖ κισθάραι, τῆι δὲ ἑτέραι χειρὶ εἰτέας ψαῖει· κλώνές εἰσιν ὧν ψαῖει, προσανακέκλιται δὲ τῷ δένδρῳ. τὸ δὲ ἄλλος ἔοικεν εἶναι τῆς Περσεφόνης, ἔρθα ἀγριοὶ καὶ εἰτέαι δόξιμι τῆς Ὀμήρου πεφέκασιν· Ἑλληνικὸν δὲ τὸ σχῆμά ἐστι τῷ Ὀρφεῖ, καὶ οὔτε ἡ ἑσθῆς οὔτε ἐπιθιμά ἐστὶν ἐπὶ τῆι κεφαλήι Θοράκιον. τῷ δένδρῳ δὲ τῆι εἰτέαι κατὰ τὸ ἕτερον μέρος προσανακεκλιμένος ἐστὶν ἀττῆι Προμέδων. Robert *Necyia des Polygnot*, XVI. *Hall. Winckelmannsprog.* 1892, 49; R. Schoene *Arch. Jahrb.* VIII 1893, 213; Six *Athen. Mitt.* XIX 1894, 338; Robert *Marathonschlacht in der Poikile*, XVIII. *Hall. Winckelmannsprog.* 1895, 122; Knapp *Orpheusdarst.* 11; Gruppe ap. Rosch. III 1157. De vasculis Italiae inferioris Aug. Winkler *Die Darstellungen der Unterwelt auf unterital. Vasen (Bresl. philol. Abhdlgn.* III 5) 1888; E. Kuhnert *Jahrb. d. archaeol. Instituts* VIII 1893, 104; Milchhoefer *Philolog. N. F.* VII 1894, 385; Kuhnert eodem loco VIII 1895, 193; Furtwaengler-Reichhold *Griech. Vasenmalerei* ad tab. X (I 47); Preller-Robert *Myth.* I⁴ 832; Robert *Heldens.* I 400 n. 4.

70. Vergil. Georg. IV 469 *ingressus manesque adiit regemque tremendum nesciaque humanis precibus mansuescere corda. at cantu commotae Erebi de sedibus imis umbrae ibant tenues simulacraque luce carentum . . . 481 quin ipsae stupuere domus atque intima Leti Tartara caeruleosque implexae crinibus anguis Eumenides, tenuitque inhians tria Cerberus ora atque Ixionii vento rota constitit orbis.* Imitatus est praeter alios Lucan. in Orptheo fr. 3 Hos. *nunc plenas posuere colos et stamina Parcae, multaque delatis (dilatis Baehrens) haeserunt saecula filis.* G. Ettig *Acheruntica Leipz. Stud.* XIII 1891, 317 n. 6.

71. Horat. carm. III 11, 21 de Orphei lyra: *quin et Ixion Tityosque voltu risit invito; stetit urna paullum sicca, dum grato Danai puellas carmine mulces,* v. nr. 70. 72.

72. Ovid. Metam. X 11 *quam (sc. Eurydicen) satis ad superas postquam Rhodopeius auras deflevit vates, ne non temptaret et*

umbras, ad Styga Taenaria est ausus descendere porta perque leves populos simulacraque functa sepulcro Persephonen adiit inamoenaque regna tenentem umbrarum dominum pulsisque ad carmina nervis sic ait . . . 40 talia dicentem nervosque ad verba moventem exsanguis flebant animae; nec Tantalus undam captavit refugam, stupuitque Ixionis orbis, nec carpere iecur volucres, urnisque vacarunt Belides, inque tuo sedisti, Sisyphus, saxo. tunc primum lacrimis victarum carmine fama est Eumenidum maduisse genas, nec regia coniunx sustinet oranti nec, qui regit ima, negare, Eurydicenque vocant: umbras erat illa recentes inter et incessit passu de vulnere tardo. Alia congressit Gruppe ap. Rosch. III 1160.

73. Serv. Verg. Georg. IV 492 *quasi exultarent umbrae reditu Eurydices. Lucanus in Orpheo (fr. 4 Hos.) dicit factum strepitum redeunte Eurydice ob hoc, quia 'gaudent a luce relictam (reductam Burm.) Eurydicen iterum sperantes Orpheus manes'.*

74. Ovid. Metam. X 72 *orantem frustra que iterum transire volentem portitor arcuerat: septem tamen ille diebus squalidus in ripa Cereris sine munere sedit; cura dolorque animi lacrimaeque alimenta fuere. esse deos Erebi crudeles questus, in altam se recipit Rhodopen pulsumque aquilonibus Haemum.*

75. Vergil. Georg. IV 507 *de Orpheo ex inferis reverso septem illum totos perhibent ex ordine menses rupe sub aëria deserti ad Strymonis undam flevisse et gelidis haec evolvisse sub antris mulcentem tigris et agentem carmine quercus.*

VENERIS CONTEMPTOR.

76. Vergil. Georg. IV 516 *nulla Venus, non ulli animum flexere hymenaei, unde mythogr. Vaticanus I 76 (nr. 65) reversus deinde ad superos, qui parum prosperas expertus erat nuptias, perosus omne genus femineum, solitudinibus se dedit. Ovid. Metam. X 78 Tertius aequoreis inclusum Piscibus annum finierat Titan, omnemque refugerat O. femineam Venerem, seu quod male cesserat illi, sive fidem dederat; multas tamen ardor habebat iungere se vati, multae dolere repulsae v. sequentia nr. 77. Hygin. Astron. VII 2 nr. 77; v. etiam Plato Respubl. X 620 a nr. 139.*

AMOR PUERORUM.

77. Phanocl. ap. Stob. Eclog. IV 20, 47 (IV 461, 3 Hense) Anthol. lyr. ed. Bergk² p. 165 fr. 1: *Ἡ ὄς Οὐάγροιο πᾶς Θρηζίας*

Ὁ ἐκ θυμοῦ Κάλαιν στέρξε Βορηιάδην, πολλὰκι δὲ σκιεροῖσιν ἐν ἄλσεσιν ἕξειτ' αἰδῶν ὄν πόθον, οὐδ' ἦν οἱ θυμὸς ἐν ἡσυχίῃ, 5 ἀλλ' αἰεὶ μιν ἄρουνοι ἐπὸ ψυχῇ μελεδῶναι ἔτροχον, θαλερόν δερκομένον Κάλαιν. τὸν μὲν Βιστονίδες κακομήχανοι ἐμφιχθαιῖσαι ἔκτανον ἐνὶ κῆφ' ἀσάγαρα θηξάμεναι, οὐνεκα πρῶτος ἔδειξεν ἐνὶ Θρηάσεσσι ἔροτας 10 ἄρρενας, οὐδὲ πόθους ἦνεσε ἐηλυτέρων. τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κεφαλὴν χαλκοῦ τάμον, ἀτίκα δ' ἀτῆν εἰς ἄλα Θρηάτιν ἴψαν ὁμοῦ χέλῳ ἦλοι καρτίνασαι, ἵν' ἐμφορέοιτο θαλάσση ἄμωσ' ἄμα, γλανκοῖς τεγγόμεναι ῥοθίοις. 15 τὰς δ' ἱερῆι Λέσβωι πολλὴ ἐπέκελσε θάλασσα· ἠγῆ δ' ὄζε λιγροῆς πόντον ἐπέσχε λήρης, νήσους τ' ἀγματούς θ' ἀλιμυρέας, ἔνθα λιγίαν ἀνέρες Ὀρφεῖν ἐκτέρισαν κεφαλῆν. ἐν δὲ χέλευν τύμβωι λιγροῆν θέσαν, ἢ καὶ ἀναύδους 20 πέτρας καὶ Φόροζον στηγρὸν ἔπειθεν ἕδωρ. ἐκ κείνου μολπαὶ τε καὶ ἱμερτῆ κιθαριστὸς νῆσον ἔχει, πασέων δ' ἐστὶν αἰδοτάτη. Θρηάτιες δ' ὡς ἐδάησαν ἀρήϊοι ἔργα γυναικῶν ἄγρια, καὶ πάντας δευὸν ἐσῆλθεν ἄχος, 25 ἄς ἀλόχους ἔστιζον, ἵν' ἐν χοῦ σήματ' ἔχουσαι κνάνει στηγροῦ μὴ λελάθουτο φόρον. ποιῶς δ' Ὀρφεῖ κταμένωι στίζουσι γυναικας εἰς ἔτι νῦν κείνης εἴνευεν ἀμπλακίης.

1 Θρηάτιον codd., corr. A². 4 οὐδέ οἱ ἦν Herm. Orph. p. 785. 8 ἐν μήκῃ Tr. 9 πρῶτος ἔδειξεν Nauck Mél. gréco-rom. IV 1879, 497 n.] πρῶτον (πρῶτος A²) δεῖξεν codd.; πρῶτον ἔδειξεν Gesn.¹ 11 αὐτῆν Gesn.¹ marg., inde A²] νῆν S, ὑπῆν M, ἀπῆν A¹. 20 ἔπειθεν codd. praeter ἔπυθεν Tr.] ἔπεισεν (cf. Lob. Agl. II 865) Bergk l. l. p. XIX. 23 ἀρήϊα Tr. 25 ἄς δ' vel ἄς τ' ἀλόχ. Bergk 26 πόνον A. 27 στίζουσι S] στίζουσι MA.

Phanoclem sequitur Ovidius Metam. X 83 (nr. 76) *ille etiam Thracum populis fuit auctor amorem in teneros transferre mares citraque iuventam aetatis breve ver et primos carpere flores*; Preller Rhein. Mus. IV 1845, 402 = *Ausgew. Aufs.* 373; R. Heinze Ber. Sächs. Ges. Wiss. LXXI 1919, 90. Hygin. Astron. II 7 *nonnulli aiunt, quod O. primus puerilem amorem induxerit, mulieribus visum contumeliam fecisse; hac re ab his interfectum (DGN] fecisse illis ab hac re interfectum vulgo)*. Philargyr. in Verg. Georg. IV 520 (II 346 Lion) *O. autem quoniam post obitum Eurydices omnes feminas fastidiit, translato in pueros amore, discerptus est*. Ad v. 25 v. Plutarch. De sera num. vind. 12 p. 557 d οὐδὲ γὰρ Θρακίαις ἐπαινοῦμεν ὅτι στίζουσιν ἄχρι νῦν, τιμωροῦντες Ὀρφεῖ, τὰς αὐτῶν γυναικας.

Contra Apollon Orphei ἔραστῆς Apion ap. Clem. Rom. Hom. V 15 cf. Wilamowitzii Comment. grammat. II 1879, 14, qui hoc ex Pindari de Orpheo loco (nr. 58) ortum esse iure opinatur.

ARGONAUTA.

78. Antiquissimus testis thesauri quem dicunt Sicyoniorum Delphici metopa, in qua O. (Ορφας) et Philammon (.ΕΓΜΜ? emendavit Robert *Heldens.* I 416 n. 6) lyras manu tenentes inter Argonautas stant v. nr. 1. Pindar. Pyth. IV1 76 v. nr. 58. Eurip. Hypsipyl. fr. I col. 3 v. 8 (de Arnim *Suppl. Euripid.* 51): μέσσοι δὲ παρ' ἰστίῳ Ἀσιᾶς ἔλεγον ἠήϊον 10 Θρηῖσσ' ἐβόα ζίθαρις Ὀρφέως μακροπόλων πιτύλων ξοῖτιμοὶ ζελεύσματα μελπομένα, τότε μὲν ταχύπλοον τότε δ' εἰλατίνια ἀνάπαντα πλάτας.

9 ἔλεγεν pap., corr. Wilamowitz. 11 μακροπόλων pap., μακροπόδων Wilam., μακροπόων Wecklein. 12 μελπομεναν pap., corr. Hunt. Versus Euripideos imitatur Statius Theb. V 343 ss; v. A. Reußner De Statio et Euripide diss. Halens. 1921, 40.

79. Eurip. Hypsipyl. fr. LXIV col. 2 v. 35 ss. (de Arnim 66): Ἐννεως Ἀργὸς με καὶ τόνδ' ἤγαγ' εἰς Κόλχων πόλιν. Ὑψιπέλη ἀπομαστίδιον γ' ἐμῶν στέργων. Ἐῖν. ἐπεὶ δ' Ἰάσων ἔθαν' ἐμός, μῆτερ, πατήρ — Ὑψ. οἴμοι κακὰ λέγεις, δάκρυά τ' ὄμμασιν, τέκνον, ἐμοῖς δίδως. 40 Ἐῖν. Ὁ. με καὶ τόνδ' ἤγαγ' εἰς Θοράκις τόπον. Ὑψ. τίνα πατέρι ποτὲ χάρων ἀθλοῖσι τιθέμενος; ἔνεπέ μοι, τέκνον. Ἐῖν. μοῦσάν με κιθάρας Ἀσιάδος διδάσζεται τοῦτ(ο)ν δ' ἐς Ἀρεως ὄπλ' ἐκόσμησεν μάχης.

36 ἀπομαστίδιον? Diels II³ 165 n. 9b. 38 κακων pap., corr. Murray. 43 κιθαρις pap., corr. Hunt.

Robert *Herm.* XLIV 1909, 376; Herodori testimonia v. nr. 5.

80. Apollon. Argonaut. I 32 Ὀρφέα μὲν δὴ τοῖτον ἔων ἐπαρωγὸν ἀέθλων Αἰσονίδης Χείρωνος ἐσημοσύνημοι πιθήσας δέξατο, Πιερίη Βιστωνίδι ζωφανέοντα (v. praecedentia nrr. 23 et 51), quem posteriores secuti sunt, quorum locos collegit Gruppe ap. Rosch. III 1155; Kern *Orph.* 27 et Robert *Heldens.* l. l. De Orpheo in Argonauticorum carmine Orphico v. etiam C. Hoffmann De Pseudo-Orphei catalogo Argonautarum diss. Erlang. 1888, 3 et Kern l. l. 33. De Orphei amore in Calain ap. Phanoclem nr. 77. V. quoque nrr. 99. 105.

ISTHMIONICA.

81. Anonym. or. Corinth. = Dion. Prus. XXXVII 15 (II 20, 11 de Arnim) de ludis Argonautarum in Isthmo celebratis: Ὁ. κιθάρα, Ἰρακλῆς πύμαχον κτλ.; Hygin. f. 273 v. p. II s. Ἐπιγράμματα.

MAGUS ET MEDICUS (Lob. I 235).

82. Eurip. Alcest. 962 (anni 438) ἐγὼ καὶ διὰ μοῦσας καὶ μετάρσιος ἦξια καὶ πλείστον ἀφάμερος λόγων 965 κρείσσον οὐδὲν Ἀνάγκας ἠῆρον, οὐδέ τι φάρμακον Θρηῖσσαις ἐν σαρίσιν, τὰς Ὀρφεία κατέγραψεν γῆρας, οὐδ' ὄσα Φοῖβος Ἀ(970)σκληπιάδαις ἔδωκε (Musgrave) παρέδωκε codd.) φάρμακα πολυπόνοις ἀντιτεμῶν βροτοῖσιν. Diels II³ 165 n. 7, v. Wilamowitz *Herm. Unters.* 224 n. 22, qui confert Hel. 513 (a. 412) λόγος γάρ ἐστιν οὐκ ἐμός, σοφῶν δ' ἔπος, δεινῆς Ἀνάγκης οὐδὲν ἰσχύειν πλέον. Ad vs. 967 v. etiam Heraclid. Ponticum ap. schol. Eurip. Alcest. 968 (II 239 Schw.) ὁ δὲ φρυσίζος Ἡρακλείδης (O. Voss De Heraclid. Pontic. vita et scriptis diss. Rostoch. 1896, 91 fr. 100) εἶναι ὄντως φησὶ σαρίδας τινὰς Ὀρφέως, γράφων οὕτως 'τὸ δὲ τοῦ Διονύσου κατεσζεύασται [ἐπὶ del. Wilam.] τῆς Θράκης ἐπὶ τοῦ καλουμένου Αἴμου, ὅπου δὴ τινὰς ἐν σαρίσιν ἀναγραφὰς εἶναι φασιν (Ὀρφέως add. Wilam.); v. p. II s. Χρησιμοί. Susemihl Ind. XVI; Kern *Orph.* 33.

83. Eurip. Cycl. 646 (chorus Satyrorum) ἀλλ' οἷδ' ἐπωιδῆν Ὀρφέως ἀγαθὴν πάνν, ὡς αὐτόματον τὸν δαλὸν εἰς τὸ κρατίον στείχονθ' ἐφάπτειν τὸν μονῶπα παῖδα γῆς Diels II. n. 9.

84. Strab. VII 330 fr. 18 (nr. 40) ἀνδρα γόητα ἀπὸ μονσιζῆς ἕμα καὶ μαντικῆς καὶ τῶν περὶ τὰς τελετὰς ὀργιασμῶν ἐγρυπτεύοντα. Plin. Nat. hist. XXX 7 *Orphea putarem e propinquo primum pertulisse ad vicina usque superstitionem a medicina (Gronov.) ac vel ae medicinae codd.) provectum, si non expers sedes eius tota Thrace magices fuisset.* Pausan. VI 20, 18 nr. 54.

85. Apollon. Tyan. epist. XVI p. 113 Herch. μάγους οἷε δεινὸν ὀνομάζειν τοὺς ἀπὸ Ἡρακλῆος φιλοσόφους, οἷδὲ ποιν καὶ τοὺς ἀπὸ Ὀρφέως, Apuleius Apologia 27 p. 31, 21 Helm *qui providentiam mundi curiosius vestigant et impensius deos celebrant, eos vero vulgo magos nominant, quasi facere etiam sciant quae sciant fieri, ut olim fuere Epimenides et O. et Pythagoras et Ostones, ac dein similiter suspectata Empedocli catharmoe, Socrati daemonion, Platonis τὸ ἀγαθόν* (Diels II³ 129 n. 12). Augustin. De civ. dei XVIII 14 (nr. 20).

86. Homerus in Aegypto didicit cum alias artes tum τῆν παρὰ τῷ Ὀρφει μεγαλεχνομίαστον μαγικήν Tzetz. Exeges. in Iliad. 17, 19 Herm.; Lob. I 751 v. nr. 95 ss.

VATES.

87. Clem. Alex. Strom. I 21, 134, 4 (II 83, 22 Staeh.) ἤδη δὲ καὶ Ὀρφεία Φιλόχορος (FHG I 415 fr. 190; Tresp *Fragm. der griech. Kultschriftsteller* [RVV XV 1] 190) μάντιν ἴστορεῖ γενέσθαι ἐν τῷ πρώτῳ Περὶ μαρτυκῆς. Schol. Apollon. II 684 τὸν Ὀρφείῳ φασὶ καὶ μάντιν εἶναι, v. P. II s. Χρησμοί nec non de Orphei capite vatidico nr. 134.

88. Ovid. Metam. XI 8 *vatis Apollinei Kern Orph.* 7 n. 1, Stat. Silv. V 1, 23 *licet ipse levandos ad gemitus silvis comitatus et amnibus O. adforet atque omnis pariter matertera vatem, omnis Apollineus tegetet Bacchique sacerdos* v. Raschke De Alberico myth. 86. Ὁ. Ἀπόλλωνος ἑταῖρος nr. 141.

89. Plin. Nat. hist. VII 203 *auguria ex avibus Car, a quo Caria appellata; adiecit ex ceteris animalibus O.*

MYSTERIA.

90. Aristophan. Ran. 1032 Ὁ. μὲν γὰρ τελετὰς θ' ἡμῶν κατέδειξε γόνων τ' ἀπέχεσθαι, Μουσαῖος δ' ἐξακέσσεις τε νόσων καὶ χρησμούς. Diels II³ 166 n. 11. Schol. (Diels II³ 180 n. 6) ὅτι πολλὴ δόξα κατεῖχε περὶ Ὀρφείως, ὡς τελετὰς συντετάχοι. τὸν Μουσαῖον παῖδα Σελήνης καὶ Εὐμόλπου Φιλόχορός (FHG I 416 fr. 200) φησιν. οὗτος δὲ παραλύσεις (? ni fallor ortum ex Plat. Rep. II 364 e ἄρα λύσεις τε καὶ καθαροὶ . . . ἃς δὴ τελετὰς καλοῦσιν P. II fr. 3) καὶ τελετὰς καὶ καθαροὺς συνέθηκεν. ὁ δὲ Σοφοκλῆς (Nauck² fr. 1012) χρησμολόγον αὐτόν φησι.

91. [Eurip.] Rhes. 943 (Musa) μυστηρίων τε τῶν ἀπορητόων φανὰς ἔδειξεν Ὁ., ἀταρτέφιος νεκροῦ (sc. Rhesi) τοῦδ' ὃν κατακτείνεις σί (Both.) τοῦδ' οἷον κατακτείνασα vel τοῦδ' οἷτεκα κτείνασα codd., τοῦδ' οἷ γελῶς κτείνασα Reisk.). Μουσαῖόν τε, σὸν σιμνὸν πολίτην καὶ πλεῖστον ἀνδρῶν ἔγα ἐλθόντα Φοῖβος σέγγονοί τ' ἠσχίσαμεν. Diels II³ 166 n. 10.

92. Platon Protagor. 316 d ἐγὼ δὲ τὴν σοφιστικὴν τέχνην φημὶ μὲν εἶναι παλαιάν, τοὺς δὲ μεταχειριζομένους αὐτὴν τῶν παλαιῶν ἀνδρῶν, φοβουμένους τὸ ἐπαχθῆς αὐτῆς, πρόσχημα ποιῆσθαι (πρόσχημα ποιῆσθαι καὶ secl. Herwerden) καὶ προκαλέπτεισθαι (καὶ προκαλέπτεισθαι secl. Cobet.), τοὺς μὲν ποιήσιν, οἷον Ὀμηρόν τε καὶ Ἡσίοδον καὶ Σιμωνίδην, τοὺς δὲ αὖτε τελετὰς τε καὶ χρησμοειδίας, τοὺς ἀμφὶ τε Ὀρφεία καὶ Μουσαῖον.

93. Pausan. IX 30, 4 πολλὰ μὲν δὴ καὶ ἄλλα πιστεύουσι οὐκ ὄντα Ἑλληνας καὶ δὴ καὶ Ὀρφέα Καλλιόπης τε εἶναι Μούσης καὶ οὐ τῆς Πιέρου καὶ οἱ τὰ θηρία ἰέναι πρὸς τὸ μέλος ψευδαγογούμενα, ἐλθεῖν δὲ καὶ ἐς τὸν Αἰόλην ζῶντα αὐτὸν παρὰ τῶν κάτω θεῶν τὴν γενεάκα αὐτοῦντα. ὁ δὲ Ὁ. ἐμοὶ δοκεῖν ὑπερβύλιετο ἐπὶ τὸν κόσμον τοὺς πρὸ αὐτοῦ καὶ ἐπὶ μέγα ἤλθεν ἰσχύος οἷα πιστευόμενος ἐνρήξεναι τελετὰς θεῶν καὶ ἔργων ἀνοσίων καθαροῦς νόσων τε ἰάματα καὶ τροπὰς μνημῶν θεῶν.

BACCHI MYSTERIORUM AUCTOR.

94. Damagetus Anth. Pal. VII 9 nr. 126. Apollodor. Bibl. I 15 εἶρε δὲ Ὁ. καὶ τὰ Διονύσου μυστήρια nr. 63. Procl. ad Platon. Remp. I 174 Kr. nr. 119. Hygin. Astron. II 6 n. 137. Cicero De nat. deor. III 58 p. 375, 3 Plasb.¹ *Dionysos multos habemus — quartum Iove et Luna, cui sacra Orphica putantur confici.* Lyd. De mens. IV 51 p. 107, 10 W. τέταρτος ὁ Διὸς καὶ Σεμέλης, οἷ (corr. Creuzer, ὦν X) τὰ Ὀρφείως μυστήρια ἐτελεῖτο, καὶ ἔφ' οὗ οἶνος ἐκεράσθη. W. Michaelis De origine ind. deorum cognomin. diss. Berol. 1898, 60.

95. Diodor. I 23, 2, 3 ex Hecataeo Milesio (~ Euseb. Praep. evang. II 1, 23; I 58 Dind.) Ὀρφεία γὰρ εἰς Αἴγυπτον (sc. φασί) παραβαλόντα καὶ μετασχόντα τῆς τελετῆς καὶ τῶν Διονυσιακῶν μυστηρίων μεταλαβεῖν (μεταλαβόντα AE), τοῖς δὲ Καδμείοις φίλον ὄντα καὶ τιμώμενον ἔπ' αὐτῶν μεταθεῖναι τοῦ θεοῦ τὴν γένεσιν ἐκείνοις χαριζόμενον· τοὺς δ' ὄχλους τὰ μὲν διὰ τὴν ἄγροισιν, τὰ δὲ διὰ τὸ βούλεσθαι τὸν θεὸν Ἑλληνα νομίζεσθαι, προσδέξασθαι προσηρῶς τὰς τελετὰς καὶ τὰ μυστήρια. ἀφορμὰς δ' ἔχειν τὸν Ὀρφεία πρὸς τὴν μετάθεσιν τῆς τοῦ θεοῦ γενέσεως τε καὶ τελετῆς τοιαύτας. — 6. 7 ἐν δὲ τοῖς ὑστερον χρόνοις Ὀρφεία, μεγάλην ἔχοντα δόξαν παρὰ τοῖς Ἑλλησιν ἐπὶ μελωδίαι καὶ τελεταῖς καὶ θεολογίαις, ἐπιξενωθῆναι τοῖς Καδμείοις καὶ διαφερόντως ἐν ταῖς Θήβαις τιμηθῆναι. μετεσχηκότα δὲ τῶν παρ' Αἰγυπτίους θεολογουμένων μετενεγκεῖν τὴν Ὀσίριδος τοῦ παλαιοῦ γένεσιν ἐπὶ τοὺς νεωτέρους χρόνους, χαριζόμενον δὲ τοῖς Καδμείοις ἐνοστήσασθαι καιρὴν τελετῆν, καθ' ἣν παραδοῦναι τοῖς μνονμένοις ἐκ Σεμέλης καὶ Διὸς γεγεννησθαι τὸν Διόνυσον. τοὺς δ' ἀνθρώπους τὰ μὲν διὰ τὴν ἄγροισιν ἐξαπατομένους, τὰ δὲ διὰ τὴν Ὀρφείως ἀξιοπιστίαν καὶ δόξαν ἐν τοῖς τοιούτοις προσέχοντας (CG] καιροῖς ἔχοντας cet. codd.), τὸ δὲ μέγιστον ἡδέως προσδεχομένους τὸν θεὸν Ἑλληνα νομίζόμενον, καθάπερ

προείρηται, χρήσασθαι ταῖς τελεταῖς. ἔπειτα παραλαβόντων τῶν μυθογράφων καὶ ποιητῶν τὸ γένος, ἐμπεπλήσθαι τὰ θεάτρα, καὶ τοῖς ἐπιγινόμενοις ἰσχυρὰν πίστιν καὶ ἀμετάθετον γενέσθαι. De itinere Aegyptio v. praecipue nr. 98.

96. Diodor. I 96, 4—6 ex Hecataeo Milesio (~ Euseb. Praep. evang. X 8, 4. 5; I 555 Dind.) Ὀρφέα μὲν γὰρ τῶν μυστικῶν τελετῶν τὰ πλεῖστα καὶ τὰ περὶ τὴν ἑαυτοῦ πλάνην ὀργιαζόμενα, καὶ τὴν τῶν ἐν Ἄιδον μυθοποιῶν παρ' Αἰγυπτίων ἀπετέλεσθαι. τὴν μὲν γὰρ Ὀσίριδος τελετὴν τῆι (καὶ τὴν D) Διούρσου τὴν αὐτὴν εἶναι, τὴν δὲ τῆς Ἰσίδος τῆι τῆς Δήμητρος ὁμοιοτάτην ἔπαρχειν, τῶν ὀνομάτων μόνων ἐγγλλαγμένον· τὰς δὲ τῶν ἀσεβῶν ἐν Ἄιδον τιμορίας καὶ τοὺς τῶν εὐσεβῶν λεμῶνας καὶ τὰς παρὰ τοῖς πολλοῖς εἰδωλοποιίας ἀναπεπλασμένας παρεισαγαγεῖν μνησάμενον τὰ γινόμενα τὰ περὶ τὰς ταρὰς τὰς κατ' Αἴγυπτον. τὸν μὲν γὰρ ψυχοπομπὸν Ἑρμῆν, κατὰ τὸ παλαιὸν νόμιμον παρ' Αἰγυπτίοις ἀναγεγόντα τὸ τοῦ Ἄπιδος σῶμα μέχρι τινὸς παραδιδόναι τῷ περιζιμμένῳ τὴν τοῦ Κερβέρον προτομήν. τοῦ δὲ Ὀρφέως τοῦτο καταδείξαντος παρὰ τοῖς Ἑλλήσι τὸν Ὀμηρον (Od. ω 1) ἀκολούθως τοῦτωι θεῖται κατὰ τὴν ποιήσιν· Ἑρμῆς δὲ ψυχὰς Κελλήριος ἐξεκαλεῖτο ἀνδρῶν ἠρώων (μνηστήρων Hom.)· ἔχε δὲ ῥάβδον μετὰ χερσίν.

97. Diodor. IV 25, 1—4 πρὸς δὲ τοῦτον τὸν ἄθλος ὑπολαβὼν (sc. Hercules) στρούσειν αὐτῷ, παρῆλθεν εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ μετέσχε τῶν ἐν Ἐλενστῆι μυστηρίων, Μουσάειον τοῦ Ὀρφέως εἰδῶ τότε προσεσηκότος τῆς τελετῆς (v. nr. 166 ss.). ἐπεὶ δ' Ὀρφέως ἐμνήσθημεν, οὐκ ἀνοικεῖόν ἐστι παρεκβάττας βραχέα περὶ αὐτοῦ διελεθεῖν. οὗτος γὰρ ἦν εἶδος μὲν Οἰάγρον, Θραῖξ δὲ τὸ γένος, παιδείαι δὲ καὶ μελοιδίαι καὶ ποιήσιν πολὺν προέχων τῶν μνημονευομένων· καὶ γὰρ ποίημα συνετάξατο θαυμαζόμενον καὶ τῆι (add. Dind.) κατὰ τὴν ὠιδὴν ἐμμελίαι διαφέρων. ἐπὶ τοσοῦτο δὲ προέβη τῆι δόξῃ ὥστε δοκεῖν τῆι μελοιδίαι θέλγειν τὰ τε θηρία καὶ τὰ δένδρα. περὶ δὲ παιδείαν ἀσχοληθεὶς καὶ τὰ περὶ τῆς θεολογίας μυθολογούμενα μαθὼν, ἀπεδήμησε μὲν εἰς Αἴγυπτον, κακεῖ πολλὰ προσεπιμαθὼν μέγιστος ἐγένετο τῶν Ἑλλήνων ἐν τε ταῖς θεολογίαις καὶ ταῖς τελεταῖς (τελεταῖς καὶ ταῖς θεολογίαις vulgo) καὶ ποιήμασι καὶ μελοιδίαις. συνεστρατεύσατο δὲ καὶ τοῖς Ἀργοναύταις, καὶ διὰ τὸν ἔρωτα τὸν πρὸς τὴν γυναῖκα καταβῆναι μὲν εἰς Ἄιδον παραδόξως ἐτόλμησε, τὴν δὲ Φερσεφόνην διὰ τῆς ἐμμελίας (ἐμμελίας CF) ψυχαγωγῆσας ἔπεισε συνεργῆσαι ταῖς ἐπιθυμίαις καὶ συγχωρῆσαι τὴν γυναῖκα

αὐτοῦ τετελενηκυῖαν ἀναγαγεῖν ἐξ Ἄιδου παραπλησίως τῷ Διονύσῳ· καὶ γὰρ ἐκείνοι μυθολογοῦσιν ἀναγαγεῖν τὴν μητέρα Σεμέλην ἐξ Ἄιδου καὶ μεταδόντα τῆς ἀθανασίας Θεῶν ἢ μεταρομάσαι. ἡμεῖς δ' ἐπεὶ περὶ Ὀρφείου διεληλύθαμεν, μεταβησόμεθα πάλιν ἐπὶ τὸν Ἡρακλέα.

98. Euseb. Praep. evang. I 6 (I 20 Dind.) παρ' ὧν φασὶ πρῶτον Ὀρφεὶ τὸν Οὐλύρον μεταστησόμενον τὰ παρ' Αἰγυπτίοις Ἑλλήσι μεταδοῦναι μυστήρια, ὅσπερ οὗν καὶ Κάδμῳ τὰ Φοινικικὰ τοῖς αὐτοῖς ἀγαγεῖν μετὰ καὶ τῆς τῶν γραμμάτων μαθήσεως. Ad Orphei iter Aegyptium v. quae R. Philippson *Herm.* LV 1920, 273 de Philodem. π. εἶδ. 52b Gomp. scite exposuit et P. II s. *Ἱερὸς Λόγος Αἰγύπτου*. Cf. etiam Ps.-Justin. Coh. ad Gentil. 14 B p. 58 Otto οὗ γὰρ λαθάρειν ἐπίσης ἐμῶν οἴμαι, ἐπιτυχόντας πάντως ποῦ τῆι τε Διοδώρου ἱστορίαι (v. nrr. 95—97) καὶ ταῖς τῶν λοιπῶν τῶν περὶ τοῦτων ἱστορησάντων, ὅτι καὶ Ὁ. καὶ Ὀμηρος καὶ Σόλων, ὁ τοῖς νόμοις Ἀθηναίοις γεγραφώς, καὶ Πυθαγόρας καὶ Πλάτων καὶ ἄλλοι τινές, ἐν τῆι Αἰγύπτῳ γενόμενοι καὶ ἐκ τῆς Μοῦσείως ἱστορίας ὄφελιθέρτες, ἕστερον ἐνευγία τῶν πρότερον μὴ καλῶς περὶ θεῶν δοξάντων αὐτοῖς ἀπεφῆσαντο, v. etiam nrr. 86. 95—97. 99a. 100. 103.

99. Lactant. Divin. institut. I 22, 15—17 (I 90, 16 Br.) *sacra Liberi patris primus O. induxit in Graecia (graeciam SHP; Graecia Brandt nisus Epit. 17, 1, I 687, 23 Br.) primusque celebravit in monte Boeotiae Thebis ubi Liber natus est proximo; qui cum frequenter citharae cantu personaret, Cithaeron appellatus est. ea sacra etiamnunc Orphica nominantur, in quibus ipse postea dilaceratus et (91) carptus est; et fuit per eadem fere tempora quibus Faunus. sed quis aetate praecesserit dubitari potest, siquidem per eosdem annos Latinus Priamusque regnarunt, item patres eorum Faunus (picus SH) et Laomedon, quo regnante O. cum Argonautis ad Iliensium litus accessit.*

99a. Euseb. Praep. evang. X 4, 4 (I 540 Dind.) οἷς (sc. τοῖς παλαιοῖς Ἑλλήσιν) τὰ μὲν ἐκ Φοινίκης Κάδμος ὁ Ἀγήρορος, τὰ δ' ἐξ Αἰγύπτου περὶ θεῶν, ἣ καὶ ποθεῖν ἄλλοθεν, μυστήρια καὶ τελετὰς, ξοάντων τε ἰδρύσεις καὶ ἕμους, ὠιδὰς τε καὶ ἐποιδὰς, ἣτοι ὁ Θράκιος Ὁ., ἣ καὶ τις ἕτερος Ἑλληρ ἣ βάρβαρος, τῆς πλάνης ἀρχηγὸι γενόμενοι, συνεστήσαντο· τοῦτων γὰρ οὐδένας καὶ αὐτοὶ ἂν ὁμολογήσαιεν Ἑλληνας παλαιότερους εἶδεναι. ὁ πρῶτον γοῦν ἀπῶντων Ὀρφεὶα, εἶτα δὲ Αἶνον, καίπειτα Μουσαῖον, ἕμῃ τὰ Τροαῖκὰ γενομένων ἣ μιζροῦι πρόσθεν ἡμε-

ζέραι φασίν. ἀλλὰ κατὰ γε τούτους πλέον οὐδὲν τῆς Φοινίκων καὶ Αἰγυπτίων πολυπλανοῦς θεολογίας παρὰ τοῖς Ἑλλήσιν ἐπολιτεύετο. V. nr. 98.

100. Theodoret. Graecar. affection. curat. I 114 p. 31, 24 Raed. ταῦτα (phalli cultum) ἐκ τῆς Αἰγύπτου | ³² Raed. τὰ ὄργια μαθὼν ὁ Ὀδρύσης Ὁ. εἰς τὴν Ἑλλάδα μετήνευγε καὶ τὴν τῶν Διονυσίων ἐορτὴν διεσκέασεν v. etiam II 95 p. 62, 1 Raed.

101. Lyd. De mens. IV 53 p. 109, 18 W. Ἑλληνες δὲ τὸν Ὀρφέως Διόνυσον, ὅτι, ὡς αὐτοὶ φασί, πρὸς τοῖ ἀδύτῳ τοῦ ἐν Ἱερουσόλοιμοις ναοῦ ἐξ ἑκατέρων σταθμῶν τὸ πρὶν ἄμπελοι ἀπὸ χροσοῦ πεποιμημένοι ἀνέστειλλον τὰ παραπετάσματα ἐκ πορφύρας καὶ κόκκων πεποικιλμένα. ἐξ ὧν καὶ ἐπέλαβον Διονύσου εἶναι τὸ ἱερόν.

MYSTERIORUM ELEUSINIORUM CONDITOR.

102. Procl. Resp. II 312, 16 Kr. δηλοῖ δὲ τὰ ἐν Ἀπολογία (41 A) ὀρθήντα παρὰ τοῦ Σωκράτους, ὡς ἄρα πολλοῦ ἂν τιμῆσαι, τὸ ἐν Αἴδου συγγενέσθαι τοῖς Ὀρφεῦσιν, τοῖς Μουσαίοις, τοῖς Αἴσων· ἦκουεν γάρ πον καὶ τῶν ἐν Ἑλευσίνι μυστηρίων ἐξυμνούντων τὸν τὰς ἀγνωστάτας ἐκφήναντα τελετάς (v. Ps.-Demosth. XXV 11 nr. 103) cf. in Platon. Theolog. VI 11 p. 371, 11. Quae nostrae aetatis homines hariolati sunt, iam refutavit Lob. I 239; v. etiam Kern *Orph.* 30. De Eumolpo nr. 161.

103. Theodoret. Graecar. aff. cur. I 21 p. 10, 10 Raed. ὅτι δὲ καὶ τῶν Διονυσίων καὶ τῶν Παραθηραίων, καὶ μέντοι καὶ τῶν Θεσμοφορίων καὶ τῶν Ἑλευσινίων τὰς τελετάς Ὁ., ἀνὴρ Ὀδρύσης, εἰς τὰς Ἀθήνας ἐκόμισε καὶ εἰς (τὴν add. BL) Αἴγυπτον ἀφιζόμενος τὰ τῆς Ἰσιδος καὶ τοῦ Ὀσίριδος εἰς τὰ τῆς Αἰγύπτου (τοῦ διὸς M²) καὶ (τὰ add. BL) τοῦ Διονύσου μετατέθεικεν ὄργια, διδάσκει μὲν Πλούταρχος (fr. 84 p. 55, 23 Duebn.) ὁ ἐκ Χαίρωνείας τῆς Βοιωτίας, διδάσκει δὲ καὶ ὁ Σικελιώτης Λιόδωρος (I 96, 4—6 nr. 96), μέμνηται δὲ καὶ Δημοσθένης ὁ ῥήτωρ (XXV 11) καὶ φησὶ τὸν Ὀρφέα τὰς ἀγνωστάτας αὐτοῖς τελετάς καταδειξάει (ἐπιδείξει S) v. nr. 102.

104. Apollinar. Sidon. c. VI 1 p. 275 Mohr *Pallados armoniae festum dum cantibus ortum personat Hismario Thracia vate chelys* cf. v. 29 *hinc sese ad totam genetricem transtulit O. et docuit chordas dicere Calliopam.*

MYSTES SAMOTHRACIUS.

105. Diodor. IV 43 de Argonautis ἐπιγερομένου δὲ μεγάλου χειμῶτος καὶ τῶν ἀριστεῶν ἀπογινοσκότων τῆρ σωτηρίας, φασὶν Ὀρφέα, τῆς τελετῆς μόνον τῶν συμπλεόντων μετεσχητότα, ποιήσασθαι τοῖς Σαμοθραῖξι τὰς ἐπὲρ τῆς σωτηρίας εὐχάς cf. 48, 6. Orph. Argonaut. 466 (de codd. v. nr. 224) ζαθέηρ (corr. in ζαθέαρ Vo) Σαμοθράκιηρ (Σαμοθράκιηρ codd.] Σαμοθρήκιηρ vulgo), ἔνθα καὶ ὄργια (ὄργια codd.) φοικτὰ θεῶν, ἄρρητα (ἄρρητα δὲ codd. praeter Vo qui ἄρρητα δὲ praebet; δὲ del. Stephan.) βροτοῖσιν, ἄσμεροι εἰσεπέρησαν ἐμαῖς (ἐμῆς codd.) ἐποθημοσύνησιν ἤρωες· μετὰ (μίγα in marg. Vo) γάρ σφιν ὀφέλιμον ἀνθρώποισι τῆσδε θνηπολίης ἀβολεῖν (Herm.] ἄμοτον codd.) πλωτῆρσιν ἐκάστοις (ἐκαστος codd.). Aliter Valerius Flaccus II 437 *obvius at Minyas terris adytisque sacerdos excipit hospitibus reserans secreta Thyotes.*

In Cabirorum cultu Samothracio religionis Orphicae extant vestigia nulla (contra O. Rubensohn *Mysterienheiligtümer in Eleusis und Samothrake* 139; v. Kern *Orph.* 29); irrepsit autem in cultum Thebanum (Kern *Herm.* XXV 1890, 7; *RE*² X 1440).

De mysteriis Phrygiae v. nr. 160.

METRI HEROICI AUCTOR.

106. Mallius Theodor. De metris IV 1 p. 589, 20 (Keil GL VI) *metrum dactylicum hexametrum inventum primitus ab Orpheo Critias* (Diels II³ 314, 7) *adserit* cf. Marium Plot. *Ars gramm.* III 2 p. 502, 15 K. *heroicum metrum et Delphicum et theologicum nuncupatur, heroicum ab Homero, qui hoc metro heroum facta composuit, Delphicum ab Apolline Delphico, qui primus hoc usus est metro, theologicum ab Orpheo et Musaeo, qui deorum sacerdotes cum essent, hymnos hoc metro cecinerunt, Marium Victorinum* *Ars gramm.* I 12 p. 50, 23 K. *in his enim* (sc. *dactylo et iambo*) *metrorum omnium fundamenta subsistunt. hoc quidam a Lino Apollinis antistita, alii ab Orpheo, nonnulli ab Homero inventum putant;* v. etiam Damagetum *Anth. Palat.* VII 9 in epigrammate sepulcrali de Orpheo nr. 126 v. 6. Tzetz. *Exeges.* II. 47, 19 *Herm. ἠρωϊζὸρ δὲ μετωνομάσθη, ἐπειδὴ τὰ ἠρώων πάθη καὶ ἀριστεύματα Ὀ. τε καὶ ὁ Ὀμηρος ἐν τοῦ τοιοῦτου μέτρῳ συνεγραφήζεσαν.* *Lob.* I 234; Kern *Orph.* 28; Robert *Heldens.* I 408.

De alphabeti inventione v. nrr. 123 et 172.

ASTROLOGUS.

107. Ps.-Lucian. De astrologia 10 (v. F. Boll *N. Jahrb. Suppl.* XXI 1894, 151) Ἑλληρες δὲ οὔτε παρ' Αἰθιοπῶν οὔτε παρ' Αἰγυπτίων ἀστρολογίης πέρι οὐδὲν ἤκουσαν, ἀλλὰ σφίσις Ὁ. ὁ Οὐάγρον καὶ Καλλιόπης πρῶτος τάδε ἀπηγγήσατο, οὐ μάλ' αἰμαρῆως, οὐδὲ ἐξ φάος τὸν λόγον προήρηκεν, ἀλλ' ἐξ γοητείας καὶ ἱερολογίης, οἷη διατοίη ἐκείνου· πηξάμενος γὰρ λόρη ὄργιά τε ἐποιέετο καὶ τὰ ἱρὰ ἤειδεν· ἡ δὲ λόρη ἐπάμιτος εὐῶσα τῆρ τῶν κινεομένων ἀστέρων ἀρμονίην συνεβάλλετο. ταῦτα Ὁ. διζήμενος καὶ ταῦτα ἀνακινέων πάντα ἔθελγε καὶ πάντων ἐκράτεεν· οὐ γὰρ ἐκείνηρ τῆρ λόρηρ ἔβλεπερ οὐδέ οἱ ἄλλης ἔμελε μουσονογίης, ἀλλ' αὐτῆ Ὀρφείος ἡ μεγάλη λόρη. Ἑλληρες τε τάδε τιμῶντες μοίρηρ αὐτέμῃ ἐρ οὐρανῶι ἀπέκρινεν καὶ ἀστέρες πολλοὶ καλέονται λόρη Ὀρφείος. ἦρ δὲ κατε Ὀρφεία ἴδημς ἢ λίθουσιρ ἢ χρουῖμ μεμιμημένον, ἐρ μέσοι ἔξεταί ἱκελὸς ἀείδοντι μετὰ χερσῶν ἔχων τῆρ λόρηρ· ἀμφὶ δὲ μιν ζῶια μωρία ἔστηκεν, ἐρ οἷς καὶ κάπρος (ἄπρος Birt *Laienurteil über bildende Kunst bei den Alten. Marburger Rektoratsrede* 1902, 34 n. 3, ἀρθροπος codd.) καὶ ταῦρος καὶ λίων καὶ τῶν ἄλλων ἕκαστον. εἶτ' ἄρ ἐκεῖνα ἴδημς, μέμνησό μοι τουτέων, κοίη ἐκείνου ἀοιδίη, κοίη δὲ καὶ ἡ λόρη, κοίος δὲ καὶ ταῦρος ἢ ὄκοτος λίων Ὀρφείος ἐπαίονσιν. εἰ δὲ τὰ λέγω αἴτια γροίης, σὺ δὲ καὶ ἐρ τῶι οὐρανῶι δέρεχο ἕκαστον τουτέων.

TEMPLORUM CONDITOR.

108. Pausan. III 14, 5 in Spartae descriptione Δήμητρα δὲ Χθονίαν Λακεδαιμόνιοι μὲν σέβειν φασὶ παραδόντος σφίσις Ὀρφείος, δόξιμ δὲ ἐμῆ διὰ τὸ ἱερὸν τὸ ἐρ Ἐρμιόνιμ κατέστη καὶ τούτοις Χθονίαν ρομίζειν Δήμητρα. Wide *Lakon. Kulte* 174. 244. 295.

109. Pausan. III 13, 2 ibidem (nr. 108) Λακεδαιμονίοις δὲ ἀπαντιζοῦν τῆς Ὀλυμπίας Ἀφροδίτης ἐστὶ ραδὸς Κόρης Στωείρας· ποιῶσι δὲ τὸν Θραῖκα Ὀρφεία λέγουσιν, οἱ δὲ Ἄβαριν ἀφικόμενον ἐξ Ὑπερβορέων. Wide l. l. 140. 175. 295.

110. Pausan. II 30, 2 θεῶν δὲ Αἰγυπτῆται τιμῶσιν Ἐκάτηρ μάλιστα καὶ τελετήρ ἄγονσιν ἀνὰ πᾶρ ἔτος Ἐκάτης, Ὀρφεία σφίσι τὸν Θραῖκα καταστήσασθαι τῆρ τελετήρ λέγοντες. Dieterich *De hymn. Orph.* 44 = *Kl. Schr.* 103.

AGRICULTURAE ET MORUM AUCTOR.

111. Horatius Epist. ad Pison. 391 *silvestris homines sacer interpretisque deorum caedibus et victu foedo deterruit O., dictus ob hoc lenire tigris rabidosque leones*, v. nr. 144 βαρβάρους ἔτροφε.

112. Themistius or. XXX 349 b p. 422, 10 Dind. οὐ μὴρ οὐδὲ Ὀρφείως τελετάς τε καὶ ὄργια γεωργίας ἐκτός συμβέβηκεν εἶναι, ἀλλὰ καὶ ὁ μῦθος τοῦτο αἰγίττεται, πάντα κηλεῖν τε καὶ θέλειν τὸν Ὀρφέα λέγων, ἐπὶ τῶν καρπῶν τῶν ἡμέρων ὄν γεωργία παρέχει πῦσαι ἡμερῶσαι φύσιν καὶ θηρίων διαίταν, καὶ τὸ ἐν ταῖς ψυχαῖς θηριώδεις ἐκκόψαι καὶ ἡμερῶσαι (Dind.] ἡμερῶσαι A). καὶ τὰ θηρία γὰρ τοῦ μέλει κηλεῖν ἐπιστεύθη θυσίας τε πάσας καὶ τελετάς διὰ τῶν ἐκ γεωργίας καλῶν εἰς θεοὺς ἀνάγων. πάντας γοῦν ἀνθρώπους ἐπῆλθε τῆι δόξῃ καὶ πάντες ἐδέξαντο γεωργίας. Kern *Orph.* 32.

MORS (v. etiam Isocr. XI 39 P. II fr. 17).

113. Ps.-Eratosth. 24 p. 140 Rob.; 29 Ol. τὸν μὲν Διόνυσον οὐκ ἐτίμα (ἔφ' οἷ ἦρ δεδοξασμένος add. cod. R), τὸν δὲ Ἥλιον μέγιστον τῶν θεῶν ἐνόμισεν (ἐνόμιζεν εἶναι D), ὃν καὶ Ἀπόλλωνα προσηγόρευσεν· ἐπεχειρόμενός τε τῆν γύγχα κατὰ τῆν ἐοιδιτῆρ ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ καλούμενον Πάγγειον (ἄνωρ add. Wilam., ἰὸν Heyn.) προσέμενε τὰς ἀτατολάς, ἵνα ἴδῃ τὸν Ἥλιον (τ. Ἥ. om. R), πρῶτον· ὅθεν ὁ Διόνυσος ἀρχισθεὶς αὐτῷ ἔπειπε τὰς Βασσαρίδας, ὡς φησὶν Αἰσχύλος ὁ τῶν τραγωιδιῶν ποιητής (nr. 45)· αἱ διέσπασαν αὐτὸν (αἵτινες αὐτὸν διέσπασαν D) καὶ τὰ μέλη ἔρριψαν (διέρριψαν D) χωρὶς ἕκαστον· αἱ δὲ Μοῦσαι συναγαροῦσαι ἔθαψαν ἐπὶ τοῖς καλουμένοις Μειβήθροις. τῆρ δὲ λέραι οὐκ ἔχονσαι ὅτοι δόσειν τὸν Δία ἠξίωσαν καταστερίσαι, ὅπως ἐκείνον τε καὶ αὐτῶν μνημόσενον τεθῆι ἐν τοῖς ἄστροις (τῆρ δὲ λέραι — ἄστροις om. R)· τοῦ δ' ἐπιναύσαντος οἴτως ἐτέθη· ἐπισημασίαι δ' ἔχει ἐπὶ τῷ ἐκείνον συμπτόματι δοομένη καθ' ὄραν (συμπτόματι — καθ' ὄραν om. R). Schol. Germ. BP 84, G 151; Anonymi II Arati epitom. cum schol. ed. Maaß 231 s.; Hygin. Astron. II 7 nr. 117. Aeschylum sequi videntur Vergil. Georg. IV 521 *inter sacra deum nocturnique orgia Bacchi* et Ovid. Metam. XI 1 ss.; Robert *Heldens.* I 402. 404 n. 3. De vasculis Orpheï mortem exhibentibus v. eundem l. l. Phanoclis versio nr. 77.

114. Schol. Pind. 313 a (II 139, 25 Drachm.) ὁ μέντοι Χαῖρις οὐκ ἀπιθάνως τούτους | ¹⁴⁰ Drachm. φησὶν ὠνομάσθαι τοὺς ἐκ θεῶν γεγονότας, οἷον Διοσκοῦρους καὶ Ἡρακλέα· οὕτω δὴ καὶ Ὀρφεία, διὰ τὸ Ἀπόλλωνος εἶναι υἱὸν γόνου. παρατίθεται δὲ καὶ χρησμὸν τινα, ὃν φησὶ Μέραιχμον ἀναγράφειν ἐν τῷ Πυθικῷ (Scr. rer. Alex. 146 fr. 11). ἔχει δὲ οὕτως· Πιέρες ἀνοπαθεῖς, στυγρῆν ἀποτείσετε λώβην Ὀρφέ' ἀποκτείναντες Ἀπόλλωνος φίλον υἱόν. De Apollinis filio nr. 22.

115. Conon f. 45 (25, 14 Hoef.) τελευτᾷ δὲ διασπασαμένον αὐτὸν τῶν Θραικίων καὶ Μακεδόνων γυναικῶν, ὅτι οὐ μετεδίδου αὐταῖς τῶν ὀργίων, τάχα μὲν καὶ κατ' ἄλλας προσφάσεις· φασὶ δ' οὖν αὐτὸν δυστυχίσαντα περὶ γυναῖκα πᾶν ἐχθῆραι τὸ γένος (v. nr. 76). ἐφοῖτα μὲν οὖν ταχταῖς ἡμέραις ὄπλισμένων πληθὸς Θραικῶν καὶ Μακεδόνων ἐν Λιβήθροις, εἰς οἴκημα ἐν συννερχόμενον μέγα τε καὶ πρὸς τελετὰς εἰς πεποιημένον· ὁπότε δ' ὀργιάζειν εἰδίασι, πρὸ τῶν πλῶν ἀπετίθεσαν τὰ ὄπλα. ὃ αἱ γυναῖκες ἐπιτηρήσασαι καὶ τὰ ὄπλα ἀρπασάμεναι ἐπ' ὀργῆς τῆς διὰ τὴν ἀτιμίαν τοὺς τε προσπίπτοντας κατειργάσαντο, καὶ τὸν Ὀρφεία κατὰ μέλη ἔρριψαν εἰς τὴν θάλασσαν σποράδην. λοιμῶι δὲ τῆς χώρας, ὅτι μὴ ἀπηιτήθησαν δίκην αἱ γυναῖκες, κακουμένης δεόμενοι λωφῆσαι τὸ δεινὸν ἔλαβον χρησμὸν, τὴν κεφαλὴν τὴν Ὀρφείως ἦν ἀνευρόντες θάψουσι, τυχεῖν ἀπαλλαγῆς. καὶ μόλις αὐτὴν περὶ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Μέλητος δὲ ἀλιέως ἀνεῦρον ποταμοῦ, καὶ τότε αἰδουσαν καὶ μηδὲν παθοῦσαν ἐπὶ τῆς θαλάσσης, μηδέ τι ἄλλο τῶν ὄσα κῆρες ἀνθρώπινα νεκρῶν ἀσχη φέρουσιν, ἀλλ' ἐπακμάζουσαν αὐτὴν καὶ ζοικῶι καὶ τότε αἵματι (om. A) μετὰ πολὺν χρόνον ἐπαρθοῦσαν. λαβόντες οὖν ἐπὶ σήματι μεγάλωι θάπτονσι, τέμερος αὐτῶι περιερίζαντες, ὃ τέως μὲν ἠρώδιον ἦν, ἕσπερον δ' ἐξερίζησε ἱερὸν εἶναι. θυσίας τε γὰρ καὶ ὕσους ἄλλοις θεοῖς τιμῶνται γεραίρεται. ἔστι δὲ γυναιξὶ παρτελῶς ἄβατον. An ex Hegesippo Mecybernaeo? Maaß *Orph.* 139; v. etiam Hoefler *Konon* 103. 109; Robert *Heldens.* I 405 n. 2.

116. Pausan. IX 30, 5 τὰς δὲ γυναῖκας φασὶ τῶν Θραικῶν ἐπιβουλεύειν μὲν αὐτῶι θάνατον, ὅτι σφῶν τοὺς ἀνδρας ἀκολουθεῖν ἔπεισεν αὐτῶι πλανομένοι, φόβου δὲ τῶν ἀνδρῶν οὐ τολμᾶν· ὡς δὲ ἐφερομήσαντο οἶνον, ἐξεργάζονται τὸ τόλμημα, καὶ τοῖς ἀνδράσι ἀπὸ τούτου κατέστη μεθυσχομένους ἐς τὰς μάχας χορεῖν. Robert *Heldens.* I 405 n. 1.

117. Hygin. Astron. II 7 (O.) qui querens uxoris Eurýdices mortem ad inferos descendisse existimatur et ibi deorum progeniem

suo carmine laudasse praeter Liberum patrem; hunc enim oblivione ductus praetermisit, ut Oeneus in sacrificio Dianam. postea igitur O., ut complures dixerunt, in Olympo monte, qui Macedoniam dividit a Thracia, sed ut Eratosthenes (nr. 113) ait, in Pangaeo sedens, cum cantu delectaretur, dicitur ei Liber obiecisse Bacchas, quae corpus eius discerperent interfecti. sed alii dicunt, quod initia Liberi sit speculatus, id ei accidisse; Musas autem collecta membra sepulturae mandasse, et lyram quo maxime potuerunt beneficio, illius memoriae causa figuratam stellis inter sidera constituisse Apollinis et Iovis voluntate quod O. Apollinem maxime laudarat, Iupiter autem filio beneficium concessit (sequitur nr. 121). Robert Heldens. I 406, v. nr. 136.

118. Lucian. Adv. indoct. 109—111 ὅτι τὸν Ὀρφέα διεσπάρσατο αἱ Θραῖται, φασὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ σὲν τῆι λύραι εἰς τὸν Ἐβροῦ ἐμπεσοῦσαν ἐκβληθῆναι εἰς τὸν Μέλαινα κόλπον, καὶ ἐπιπλεῖν γε τῆι κεφαλῆι τῆι λύραι, τῆι μὲν αἰδοῦσαν θρηγρόν τινα ἐπὶ τῷ Ὀρφεῖ, ὡς λόγος, τῆι λύραι δὲ αὐτῆι ἐπηγεῖν τῶν ἀνέμων ἐπιπτόντων ταῖς χορδαῖς, καὶ οὔτω μετ' ᾧδιῃ προσερχθῆναι τῆι Αἰσόβου, κάκεινον ἀελομένον τῆι μὲν κεφαλῆι καταθάψαι, ὑπερ ῥῶν τὸ Βαρχεῖον αὐτοῖς ἔστι (v. nr. 134, 140), τῆι λύραι δὲ ἀναθεῖναι ἐς τοῦ Ἀπόλλωνος τὸ ἱερόν καὶ ἐπὶ πολὺ γε σώξισθαι αὐτῆι. χρόνον δὲ ἕσπερον Νέαρθον τὸν τοῦ Πιττακοῦ τοῦ τεράντου ταῦτα ἔπερ τῆς λύρας περθατόμενον, ὡς ἐκῆλει μὲν καὶ θηρία καὶ γρῦα καὶ λίθους, ἐμελώιδει δὲ καὶ μετὰ τῆι Ὀρφέως συμφορὰν μηδενὸς ἀπτομένον, πρὸς ἔρωτα τοῦ κτήματος ἐμπεσεῖν καὶ διαφθεῖρατα τὸν ἱερεῖα μεγάλοις χορμασι πείσαι ἐποθέντα ἑτέραις ὁμοίαις λύραι δοῦναι αὐτῷ τῆι τοῦ Ὀρφέως· λαβόντα δὲ μεθ' ἡμέρας μὲν ἐν τῆι πόλει χοῦσθαι οὐκ ἀσφαλὲς οἶεσθαι εἶναι, ρύζτωρ δὲ ἐπὶ κόλπον ἔχοντα μόνον προελθεῖν ἐς τὸ προδόστειον καὶ προχειριστάμενον ζροῦειν καὶ σντεράττειν τὰς χορδὰς ἀτεχνον καὶ ἄμουσον ραρίσων, ἐλπίζοντα μέλη τιὰ θεοπέσεια ἐπηγήσειν τῆι λύραι, ἐφ' ᾧν πάντα καταθέλξειν καὶ κηλίσειν καὶ μακάριον ἔσεσθαι κληρονομήσειν τῆς Ὀρφέως μουσικῆς· ἄχρι δὲ ξενεθόντας τοὺς ζύρας πρὸς τὸν ἦχον — πολλοὶ δὲ ἦσαν αὐτόθι — διεσπάρασθαι αὐτόν, ὡς τοῦτο γοῦν ὅμοιον τῷ Ὀρφεῖ παθεῖν καὶ μόνον ἐφ' ἑαυτὸν ξεγκάλεσαι τοὺς ζύρας· ὅτεπερ καὶ σαφέστατα ὄφθῃ ὡς οὐχ ἡ λύρα ἡ θέλγονσα ἦν, ἀλλὰ ἡ τέχνη καὶ ἡ ᾠδή, ἃ μόνον ἐξάίρατα τῷ Ὀρφεῖ παρὰ τῆς μητρὸς ἐπῆρχεν. ἡ λύρα δὲ ἄλλωζ κτήμα ἦν οὐδὲν ἄμεινον τῶν ἄλλων βαρβίτων. Maaß *Orph.* 131;

Robert Heldens. I 406. De canibus Orpheia iuvenem servantibus v. Tzetzam Chiliad. IV 279 (130 K.) Lithica secutum Ὁ. ὁ τῆς Μερίας παῖς, πατρὸς δὲ τοῦ Οἰάγρου, ἔτι τελῶν μειράκιον, ὄρνις θηράσαι χρήζων ἤλθεν ὡς πρὸς ἀκρόρειαν, οὔτερον ἦν δράκων μέγας. ὡς οὖν Ὁ. ἀφώρα μὲν πρὸς θήραρ τῶν ὀρνίθων, ὁ δράκων ὄρμα κατ' αὐτοῦ, σπείρας συχρὰς ἐλίσσω. Ἐθάδες τοῦτοι κύνες δὲ δραμόντες βοῆι τοῦτου καὶ συμβαλόντες τῷ θηρί, ἀπέκτειναν ἐκεῖνον, τὸν δὲ Ὀρφέα ἴκονται στοργῇ τῇ πρὸς ἐκεῖνον, ὥσπερ αὐτὸς ἐν Αἰθιοκῆς (142 τοῦτρεκερ αἰπολίσιον ἀπόπροθι βοσκομένοισιν ἐσπομένω δύο πατρὸς ἐμοῦ κύνε κεκλήγοντα γρόντες ἐπεδραμέτην· μάλα γάρ σφισι μείλιχος ἔσκει) Ὁ. πον γράφει τοῦτο.

119. Procl. Respubl. I 174, 21 Kr. καὶ οὐχ Ὀμηρος μόνον καὶ Δημόδοκος ἐκεῖνος, ἀλλὰ καὶ Ὁ. μυθολογεῖται τοιαῦτα ἅτα τραγικῶς παθεῖν διὰ τὴν ἐν μουσικῇ τελείαν ζοήν· σπαραχθεὶς γὰρ καὶ μερισθεὶς παρτοῖος τὸν τῆιδε βίον ἀπολιπεῖν, ἐπειδὴ μεριστῶς οἶμαι καὶ διηρημένως αὐτοῦ μετέσχον οἱ τότε τῆς μουσικῆς καὶ ὄλην ἕμα καὶ παρτελῆ τὴν ἐπιστήμην οὐ δεδύρηται δέξασθαι. τὸ δ' οὖν ἀκρότατον αὐτῆς μέρος καὶ πρῶτιστον οἱ τὴν Λέσβον οἰκοῦντες παρεδέξαντο· καὶ πον διὰ τοῦτο καὶ τὴν κεφαλὴν ὁ μῦθος τὴν ἐκείνου σπαραχθέντος εἰς Λέσβον ἐξερεχθῆναι φησιν. ἀλλ' Ὁ. μὲν ἄτε | ¹⁷⁵ Kr. τῶν Διονύσου τελετῶν ἡγεμῶν γενόμενος τὰ ἕμοια παθεῖν ἐπὶ τῶν μῦθων εἴρηται τῷ σφετέρῳ θεῷ (καὶ γὰρ ὁ σπαραγμὸς τῶν Διονυσιακῶν ἐν ἔστιν συνθημάτων), Ὀμηρος . . . II 314, 24 ἀποχορῆσαι μὲν τοίνυν ἔοικεν τῷ κατὰ τὸν Ὀρφέα μῦθον δηλοῦντι τὴν ἐξηρημένην αὐτοῦ μουσικὴν ἀπὸ τῆς θηλυπρεποῦς καὶ ὄντως κεχλασμένης — ἔτθειος γὰρ ἦν, εἰ καὶ | ³¹⁵ Kr. μετὰ τὴν ἐκείνου τελευτὴν μεμερισμένως αὐτῆς μετέσχον (μετέσχευ Usen.) — ὁ διὰ τῶν σπαραγμῶν οἱ μῦθοι δηλοῦσιν — καὶ τὸ κεφάλαιον αὐτῆς ἢ Λέσβος ἐπεδέξατο — τοῦτο (δὲ suppl. Schoell) δὴ κεφαλὴν Ὀρφείως προσειρήκασι — ὅθεν καὶ ὄνομα ἔσχευ ἢ Λεσβία Μοῦσα καὶ τὸ μετὰ Λέσβιων ὀιδὸν εἰς περσοῖαν ἐξερίκησεν v. nr. 135.

120. Pausan. IX 30, 6 ἄλλοις δὲ εἰρημένον ἔστιν ὡς προαποθανούσης οἱ τῆς γενναίας ἐπὶ τὸ Ἄστρον δι' αὐτὴν τὸ ἐν τῇ Θεσπροτίδι ἀφίκετο· εἶναι γὰρ πάλαι νεκρομαρτεῖον αὐτόθι. ρομίζοντα δὲ οἱ ἐπεσθαι τῆς Ἐρουνδίκης τὴν ψυχὴν καὶ ἀμαρτόντα ὡς ἐπεστράφη, αὐτόχειρα αὐτὸν ἐπὶ λήπης αὐτοῦ γενέσθαι. M. Ninck *Philolog. Suppl.* XIV 2 (1921), 80.

121. Hygin. Astron. II 7 *nonnulli etiam dixerunt Venerem cum Proserpina ad iudicium Iovis venisse cui earum Adonim concederet. quibus Calliopen ab Iove datam iudicem, quae Musa Orphei est mater: itaque iudicasse, uti dimidiam partem anni earum unaquaque possideret. Venerem autem indignatam, quod non sibi proprium concessisset, obiecisse omnibus quae in Thracia essent mulieribus, ut Orphea amore inductae ita sibi quaeque arpererent, ut membra eius discerperent.* Robert Heldens. I 406 n. 1.

122. Ps.-Plutarchi De fluv. III 4 p. 44 Herch. γεννᾶται δὲ καὶ ἐν τῷ Παγγαίῳ ὄρει βοτάνη Κιθάρα καλουμένη διὰ τὰτην τῆν αἰτίαν. διασπαράξασαι (αἰ ante διασπ. add. Wytt.) τὸν Ὀρφέα τὰ μέλη τοῦ προειρημένου εἰς ποταμὸν ἔβαλον Ἐβρον· καὶ ἡ μὲν κεφαλὴ τοῦ θνητοῦ κατὰ πρόνοιαν θεῶν εἰς θρόακοντα μετέβαλεν τῆν μορφήν τοῦ σώματος (τ. σχήματος Wytt.) ἡ δὲ λύρα κατηστερίσθη (Natal. Comes, Wytt.) καταστηρίχθη P, κατεστηρίχθη ed. Lips. a. 1778 et cett. edd.) κατὰ προαίρεσιν Ἀπόλλωνος· ἐκ δὲ τοῦ ῥεύσαντος αἵματος ἀτεφάνη βοτάνη Κιθάρα καλουμένη. τῶν δὲ Διονυσίων τελευμένων αὕτη κιθάρας ἀναδίδωσιν ἤχον· οἱ δ' ἐγχώριοι νεβρίδας περιβεβλημένοι καὶ θύρσους κρατοῦντες ἕμρον αἰδοῦσιν (Salmas.] καὶ θ., ὕ. αἰδ. χρ. καὶ τότε P) 'μὴ τότε φρονησῆς, ὅταν ἔσῃ μᾶτην φρογῶν' (Haupt] καὶ τότε φρονησῆς ὅταν εσηματην φρογῶν P)· καθὼς ἱστορεῖ Κλειτώγεμος ἐν τῷ γ' τῶν Θρακιζικῶν (Reinesius] Τραγικῶν P, τῷ et τῶν secl. Herch., FHG IV 367).

123. Alcidas. Ulix. 24 p. 190 Bl. γράμματα μὲν δὴ πρῶτος Ὀρ¹⁹¹Bl-φρὲς ἐξήνεγκε, παρὰ Μουσῶν μαθὼν, ὡς καὶ τὰ ἐπὶ τῷ μνήματι αὐτοῦ δημοῖ ἐπιγράμματα· 'Μουσῶν πρόπολον τῆιδ' Ὀρφέα Θρηίκας ἔθηκαν, ὃν κτάνεν ἐψιμέδον Ζεὺς πολόεργι βέλει, Οἰάγρον φίλον νίον, ὃς Ἡρακλῆ' ἐξεδίδαξεν, ἐδρῶν ἀνθρώποις γράμματα καὶ σοφίην.' Robert Heldens. I 409 n. 3.

1 θρηίκας X, θράκας A. 2 βέλει Ald.] βαλῶν C, κεραυνῶ cett. codd. et γο. C. 3 ὀάγρον A. ἠρακλῆ Z cum Burneiano 96, ἠρακλῆα A. ἐξεδίδαξεν Blassius cum plerisque libris] ἐδίδαξεν Preger Inscr. graec. metr. n. 26 cum AN Ald.

Ad vs. 2 v. Pausan. IX 30, 5 εἰσὶ δὲ οἱ φασὶ κεραυνωθέντι ἐπὶ τοῦ θεοῦ συμβῆναι τῆν τελευτήν Ὀρφεῖ· κεραυνωθῆναι δὲ αὐτὸν τῶν λόγων ἔνεκα ὧν ἐδίδασκεν ἐν τοῖς μυστηρίοις οὐ πρότερον ἀζηλοῦτας ἀνθρώπους et nr. 125. Maaß Orph. 140 n. 24. Iasonis mortem confert Robert Heldens. I 406 n. 2. Ad vs. 3 cf. nr. 160 a.

124. Ps.-Aristot. Peplus 48 (Rose³ p. 403) ἐπὶ Ὀρφείῳς κειμένου ἐν Κιζορία· ‘Θρηήκα χρυσολύραρ Οἰάγγρον παῖδα θανάτῳτα Ὀρφεία ἐν χώρῳσι τῷιδε θέσαν Κίζορες.’ Ad vs. 2 v. nr. 125.

125. Diogen. Laert. prooem. I 4 (unde Anth. Pal. VII 617) τοῦτον δὲ ὁ μὲν μῦθος ἔπὸ γυναικῶν ἀπολέσθαι φησί· τὸ δ’ ἐν Δίῳ τῆς Μακεδονίας ἐπίγραμμα κεραινωθῆναι αὐτὸν λέγον οὕτως· ‘Θρηήκα (Θρηήκα Laertii B 2) χρυσολύραρ τῆιδ’ Ὀρφεία Μοῦσαι ξθαφει, ὃν κτάνει ἐψυμέδωρ (ἐψυμέδης Laertii F) Ζεὺς πολόεντι βέλει.’ Epigramma compositum e nr. 124, 1 et 123, 2 v. Preger n. 26.

126. Damageti Anth. Pal. VII 9 Ὀρφεία Θρηικίησι παρὰ προμολῆσιον Ὀλύμπου τῆμβος ἔχει, Μούσης νεία Καλλιόπης, ὧι δρύες οὐκ ἀπίθησαν, ὅτοι σνγάμ’ ἔσπετο πέτρῃ ἄψυχος θηρῶν θ’ ἔλονόμων ἀγέλα, 5 ὅς πότε καὶ τελετὰς μυστηρίδας εἴρετο Βάκχον καὶ στίχορ ἠρώσι ζευκτὸν ἔτευξε ποδί, ὅς καὶ ἀμειλίχτιο βαρὸν Κλυμένοιο νόημα καὶ τὸν ἀκίλητον θυμὸν ἔθελεξε λῆραι.

1—2 ἔχει Suid. s. προμολῆσιον. ὀρφεία Θρηικίησι A γρ.] ὀρφεία περικοῖτο scr. C in m.s. Θρηικίσιο Dilthey, Θρηήκα τῆιδε Stadtmuell. coll. nr. 125, 1. 3—4 ἄψυχος Suid. s. ἀπειθεῖν et s. ἀπίθανον; v. Eur. Iph. Aul. 1212 (nr. 50). 5. 6 a Suida neglectos spurios esse arbitratur Stadtmuell. 6 ἠρώω[ι] C] ἠρώων Aar, ἠρώφω P1M. 7. 8 Suid. s. ἀκίλητον et Κλυμένος. ἀκίλητον post ras. P1M Suid.] ἀμειλίχτιον ante ras. P1M, ἀκολάκευτον interpretatur sch. B. 8 (depravatus bis ap. Zonaram legitur, v. Stadtmuell.) θυμὸν] κενθμὸν Pierson, an δαίμων’ vel φρονόρ? Stadtmuell.

Lob. I 234; Rohde *Psyche* II⁶ 103 n. 1.

Ad vs. 5 cf. nr. 94, ad vs. 6 nr. 106.

127. Antipatri Sidonii εἰς Ὀρφεία τὸν ποιητήρ, τὸν Οἰάγγρον καὶ Καλλιόπης Anthol. Pal. VII 8 οὐκέτι θελγομένας, Ὀρφεῦ, δρύας, οὐκέτι πέτρας ἄξις, οὐ θηρῶν αὐτονόμους ἀγέλας· οὐκέτι κοιμάσεις ἀνέμων βρόμοι, οὐχὶ χάλαζαν, οὐ νιφετῶν σνομούς, οὐ παταγεῦσαν ἄλα. 5 ὄλλο γάρ· σὲ δὲ πολλὰ κατοδύραντο θέγατρες Μναμοσύνας, μᾶτηρ δ’ ἔξοχα Καλλιόπα. τί φθιμένοις στοραχεῖμερ ἐφ’ νιάστῃ, ἀνίχ’ ἀλαλκεῖτ τῶν παίδωρ Αἶδαρ οὐδὲ θεοῖς δῖταμς.

1—2 ἄξις Suid. s. δρύς. 2 ἔλονόμους Maehly v. nr. 126, 4. 4 Suid. s. σνομός. 5 Suid. s. βρόμος.

128. Anthol. Pal. VII 10 (an Antipatri Sidonii? Stadtmuell.) Καλλιόπης Ὀρφήε καὶ Οἰάγγροιο θανάτῳτα ἔκλασαν ξανθαὶ μυρία Βιστορίδες· στικτοὺς δ’ ἠμάξαντο βραχίονας ἀμφὶ μελαίτημ δενόμεναι σποδιῆι Θρηίσιον πλόκεμον· καὶ δ’ αὐταὶ

στοναχεῦντι σὺν εὐφόριγγι Λακείῳ 5 ἔρρηξαν Μοῦσαι δάκρυα
Πιερίδες μυρόμεναι τὸν αἰοδόν· ἐπωιδύραντο δὲ πέτραι καὶ
θρόναι ἄς ἔρατῆι τὸ πρῶν ἔθελγε λύρηι.

3 ἀμφιμελαίγη Α, ἀμφιμελαίγη Hecker. 4 δυνόμεναι] ῥαινόμεναι
vel χυόμεναι Heck., seiόμεναι Stadtmuell.

129. Pausan. IX 30, 9 ἤκουσα δὲ καὶ ἄλλον ἐν Λαρίῳσι
λόγον, ὡς ἐν τῷ Ὀλύμπῳ πόλις οἰκοῖτο Λιβηθρα, ἣ ἐπὶ
Μακεδονίας τέτραπται τὸ ὄρος, καὶ εἶναι οὐ πόρρω τῆς πόλεως
τὸ τοῦ Ὀρφέως μνημα· ἀφικέσθαι δὲ τοῖς Λιβηθροῖσι παρὰ τοῦ
Διονύσου μάντευμα ἐκ Θρακίας, ἐπειδὴν ἴδῃ τὰ ὄστα τοῦ Ὀρφέως
ἥλιος, τηριζαῦτα ἐπὶ σὸς ἀπολείσθαι Λιβηθροῖσι τὴν πόλιν.
οἱ μὲν δ' οὐ πολλῆς φροντίδος ἐποιούντο τὸν χρησμόν, οὐδὲ
ἄλλο τι θηρίον οὕτω μέγα καὶ ἄλκιμον ἔσεισθαι τομίζοντες ὡς
ἔλειν σφίσι τὴν πόλιν, σὺ δὲ θρασύτητος μετεῖται μᾶλλον ἢ
ἰσχύος. (10) ἐπεὶ δὲ ἐδόκει τῷ θεῷ, σὺνβαιρέ σφίσι τοιάδε.
ποιμὴν περὶ μεσοῦσαν μάλιστα τὴν ἡμέραν ἐπικλίνων ἀπὸν πρὸς
τοῦ Ὀρφέως τὸν τάφον, ὁ μὲν ἐκάθευδεν ὁ ποιμὴν, ἐπήμει δὲ οἱ
καὶ καθεύδοντι ἔπη τε αἰθεῖν τῶν Ὀρφέως καὶ μέγα καὶ ἠδὺ
φωτεῖν. οἱ οὖν ἐγγύτατα νέμοντες ἢ καὶ ἀροῦντες ἕκαστοι τὰ
ἔργα ἀπολείποντες ἠθροίζοντο ἐπὶ τοῦ ποιμένου τὴν ἐν τῷ
ὑπνωὶ ὠιδίην· καὶ ποτε ὠθοῦντες ἀλλήλους καὶ ἐρίζοντες ὅστις
ἐγγύτατα ἔσται τῷ ποιμένι ἀνατρέπουσι τὸν κίονα, καὶ κατέαγγε
τε ἀπ' αὐτοῦ πεσοῦσα ἡ θήκη καὶ εἶδεν ἥλιος ὁ τι ἦν τῶν
ὄστων τοῦ Ὀρφέως λοιπόν. (11) αὐτίκα δὲ ἐν τῇ ἐπερχομένῃ
νυκτὶ ὁ τε θεὸς κατέχει πολὺ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τὸ ὕδωρ καὶ ὁ
ποταμὸς ὁ Σῦς — τῶν δὲ περὶ τὸν Ὀλυμπον χεμιάρρων καὶ ὁ
Σῦς ἐστὶ —, τότε οὖν οὗτος ὁ ποταμὸς κατέβαλε μὲν τὰ τεῖχη
Λιβηθροῖσι, θεῶν (δὲ suppl. Musurus) ἱερά καὶ οἴκους ἀνέτρεφεν
ἀνθρώπων, ἀπέπνιξε δὲ τοὺς τε ἀνθρώπους καὶ τὰ ἐν τῇ πόλει
ζῶια ὁμοίως τὰ πάντα. ἀπολλυμένων δὲ ἤδη Λιβηθρῶν, οὕτως
οἱ ἐν Δίῳ Μακεδόνες κατὰ γε τὸν λόγον τοῦ Λαρισαίου ξένου
ἐς τὴν ἐαντῶν τὰ ὄστα κομίζουσι τοῦ Ὀρφέως. Quae Archelao
regnante evenisse ex Diodoro XVII 16, 3 verisimile fit, Robert
Heldens. I 409 n. 3.

130. Antigon. Caryst. (Paradoxogr. ed. Westerm. p. 62) 5 ὁ
δὲ Μυρσίλος ὁ τὰ Λεσβιακὰ συγγεγραφῶς (FHG IV 459
fr. 8) φησί, τῆς Ἀρτισσαίας, ἐν ᾗ τόπωι μυθολογεῖται καὶ
δείκνυται δὲ ὁ τάφος ἐπὶ τῶν ἐγχωρίων τῆς τοῦ Ὀρφέως
κεφαλῆς, τὰς ἀηδόνας εἶναι εὐφωνοτέρας τῶν ἄλλων. Pausan.
IX 30, 6 λέγουσι δὲ οἱ Θρακίαιες, ὅσαι τῶν ἀηδόνων ἔχουσι

ρεοσσιὰς ἐπὶ τῷ τέρφῳ τοῦ Ὀρφέου, ταῦτα: ἦδιον καὶ μεῖζόν τι αἰδεῖν.

131. Phanocles nr. 77. Vergil. Georg. IV 523 *tum quoque, marmorea caput a cervice revulsum gurgite cum medio portans Oeagrius Hebrus volveret, Eurydicen vox ipsa et frigida lingua, o miseram Eurydicen! anima fugiente vocabat, Eurydicen toto referebant flumine ripae.* Ovid. Metam. XI nr. 132 cum Ehwaldii commentario ad vs. 50. De S. Titi et S. Mauritii capitibus nautibus v. Luebeck *Adoniskult und Christentum auf Malta* 46 n. 1 et Robert *Heldens.* I 407 n. 2.

132. Ovid. Metam. XI 50 *membru iacent diversa locis, caput, Hebre, lyramque excipis: et (mirum!) medio dum labitur anne, flebile nescio quid queritur lyra, flebile lingua, murmurat exanimis, respondent flebile ripae. iamque mare invectae flumen populare relinquunt et Methymnaeae potiuntur litore Lesbi: hic ferus expositum peregrinis anguis harenis os petit et sparsos stillanti rore capillos. tandem Phoebus adest morsusque inferre parantem arcet et in lapidem rictus serpentis apertos congelat et patulos, ut erant, indurat hiatus.* V. Phanocles nr. 77 et Vergil. nr. 131.

133. Hygin. Astron. II 7 *cuius caput in mare de monte perlatum, fluctibus in insulam Lesbum est reiectum; quod ab his sublatum et sepulturae est mandatum. pro quo beneficio ad musicam artem ingeniosissimi existimantur esse.*

134. Philostrat. Heroic. V 3 (II 172, 12 Kays.) *Λέσβον δὲ ὀλίγον ἀπερχούσης τοῦ Ἰλίου στέλλειν ἐς τὸ ἐκεῖ μαρτεῖον τοὺς Ἑλληνας. ἔχρα δέ, οἶμαι, ἐξ Ὀρφέου, ἡ κεφαλὴ γὰρ μετὰ τὸ τῶν γενναίων ἔργον ἐς Λέσβον κατασχούσα ὄηγμα τῆς Λέσβου ὄικησε καὶ ἐν κοίλῃ τῆι γῆι ἐχρησμοῖοι. ὅθεν ἐχρῶντό τε αὐτῆι τὰ μαρτιὰ Λέσβιοί τε καὶ τὸ ἄλλο πᾶρ Αἰολικὸν καὶ Ἰωνες Αἰολεῦσι πρόσοικοι, χρησμοὶ δὲ τοῦ μαρτείου τούτου καὶ ἐς Βαβυλῶνα ἀνεπέμποντο, πολλὰ γὰρ καὶ ἐς τὸν ἄνω βασιλέα ἡ κεφαλὴ ἦιδε, Κύρῳ τε τῷ ἀρχαίῳ χρησμοὺν ἐντεῦθεν ἐκδοθῆναι λέγεται. ‘τὰ ἐμά, ὦ Κύρε, σά’, καὶ ὁ μὲν οὕτως ἐγγνωσκεν, ὡς Ὀδρῦσας τε καὶ τῆν Εὐρώπην καθέξων, ἐπειδὴ Ὁ. ποτε μετὰ τοῦ σοφοῦ καὶ δυνατοῦ γενόμενος ἀτά τε Ὀδρῦσας ἴσχυσεν ἀτά τε Ἑλληνας, ὅπόσοι τελευτᾶς ἐθείαζον, ὁ δ’ οἶμαι, τὰ ἑαυτοῦ πείσεσθαι ἐδήλον τὸν Κύρον. ἐλάσας γὰρ Κύρος ὑπὲρ ποταμὸν Ἰστροῦ (sic!) ἐπὶ Μασσαγέτας τε καὶ Ἰσοιθόνας — τὰ δὲ ἔθρη ταῦτα Σκύθει — ἀπέθαρ’ τε ὑπὸ γενναίῳ, ἢ τούτῳ ἦρχε τῶν βαρβάρων, καὶ ἀπέτεμεν ἡ γυνὴ τῆν Κύρον*

κεφαλήν, καθάπερ αὖ Θοῤῃται τὴν Ὀρφείω. τοσαῦτα, ξέρε, περὶ τοῦ μαρτείου τούτου Πρωτεσίλεω τε καὶ Λεσβίω ἤζουσα. X 7, (II 181, 17) πόλις Αἰολίης Λορησσός ὠκεῖτο τειχίῃ τὴν γέσιν καὶ οὐδὲ ἀτείχιτος, ἦι φασὶ τὴν Ὀρφείω προσερεχθῆναι λέραι καὶ δοῦναι τινα ἠχὴν ταῖς πέτραις, καὶ μεμούσονται ἔτι καὶ νῦν τῆς Λορησσού τὰ περὶ τὴν θάλατταν ἐπ' ὠιδίῃς τῶν πετρῶν. Vita Apollon. Tyan. IV 14 (I 133, 27 Kays.) παρῆλθε καὶ ἐς τὸ τοῦ Ὀρφείω ἄδυτον προσορμισάμενος τῆι Λεσβῳ. φασὶ δὲ ἐνταῦθά ποτε τὸν Ὀρφεία μαρτικῆι χαίρειν, ἔστε τὸν Ἀπόλλω ἐπιμεμελῆσθαι αὐτόν. ἐπειδὴ γὰρ μήτε ἐς Γρύγειον ἐφοίτων ἔτι ἔπερ χορημῶν ἀνθρώποι μήτε ἐς Κλάρον μήτ' ἔρθα ὁ τρίπωνς ὁ Ἀπολλώγειος, Ὁ. δὲ ἔχοι μόνος ἄρτι ἐκ Θοράκης ἢ κεφαλὴ ἤζουσα, ἐφίσταται οἱ χορημοιδούντι ὁ θεὸς καὶ 'πέπαισο' ἔφη 'τῶν ἐμῶν, καὶ γὰρ δὴ (καὶ add. Kays.) αἰδοῦτά σε ἰκανῶς ἤγρεχα'. De imagine vasculi Attici ad Orphei caput vaticinans relata Robert *Archaeol. Jahrb.* XXXII 1917, 146; Kern *Orph.* 9.

135. Aristid. XXIV 55 p. 70, 7 K. ἄνθρωπος Λεσβίος, ποῖ προήχθητε; οἱ φασὶ μὲν τὴν νῆσον ἅπασαν ἑμῖν εἶναι μουσικὴν καὶ τούτου τὴν Ὀρφείω κεφαλὴν αἰτιασθε, αὐτοὶ δὲ οὐκ ἀσχέρεσθαι οὕτως ἀμούσως διακείμενοι; V. nrr. 118. 119. 133. 134 etc.

LYRA INTER SIDERA CONSTITUTA.

136. Ps.-Eratosth. 24 v. nrr. 57. 113. Schol. Arat. 269 p. 394, 6 Maaß καὶ μετὰ θάνατον αὐτοῦ τὴν λέραι αὖ Μοῦσαι ἔδωκαν Μουσάϊοι ἀξιώσαντι (fort. ἀξιώσασαι Robert) τὸν Δία, ὅπως αὐτοῦ μνημόσυνον εἶη ἐν τοῖς ἀστροῖς. Schol. Germ. BP 84 (Robert Eratosthen. p. 140) *eiusque lyram Musaeo dederunt Iovemque rogavere, ut eius memoriam astris inferret.* Hygin. Astron. II 7 (Robert p. 141) *Musas autem collecta membra sepulturae mandasse et lyram quo maxime potuerunt beneficio, illius memoriae causa figuratam stellis inter sidera constituisse Apollinis et Iovis voluntate quod (V) quorum DG) O. Apollinem maxime laudaret (Bunte] laudaret libri); Iupiter autem filio (GV] filiae D) beneficium concessit.* Manil. I 324 *at Lyra diductis (Scal.] deductis O) per caelum cornibus inter sidera conspicitur, qua quondam ceperat O. omne quod attigerat cantu manesque per ipsos fecit iter domuitque infernas carmine leges.* V 325 *nunc surgente Lyra testudinis enatat undis forma per heredem tantum post fata sonantis, qua quondam somnumque feris (Bentl.] ferens O) Oeagrius O. et sensus scopulis et silvis addidit aures et Diti*

lacrimas et morti denique finem. Avien. 618 est chelys illa dehinc, tenero quam lusit in aevo Mercurius, curva religans testudine chordas, ut Parnaseo munus memorabile Phoebos formaret nervis opifex deus. hanc ubi rursum concentus superi complexit pulcher Apollo, Orphea Pangaeo docuit gestare sub antro. hic iam fila novem docta in modulamina movit Musarum ad speciem Musae satus, ille repertor carmina Pleiadum numero deduxerat. at cum inopia Bassaridum carpsisset dextera vatem et devota virum tegerent Libethra (Libenthra V) peremptum, intulit hanc caelo miseratus Iupiter artem praestantis iuvenis, pecudes qui et flumina vates flexerat. at nixi qua semet sidera ponto sustollunt, laevum propter chelys haec femur adstat (v. nr. 57). advolat ast aliud latus ales et ora canoros tenditur ad nervos, media est lyra sede dicata, cygneo capiti et curvo contermina signo. V. etiam Ps.-Lucian. De astrologia 10 nr. 107.

137. Hygin. Astron. II 6 de signo *Engonasin*: *alii autem Thamyrin a Musis excaecatam, ut supplicem ad genua iacentem dicunt; alii Orphea a Thraciis mulieribus interfici, quod viderit Liberi patris initia* v. nr. 94.

APUD INFEROS POST MORTEM (v. etiam nr. 59—67. 69—75).

138. Platon. Apolog. 41 a *εἰ γὰρ τις ἀφικόμενος εἰς Ἄιδου, ἀπαλλαγεῖ τούτων ἢ τῶν φασκότων δικαστῶν εἶναι, ἐδρήσει τοὺς ὡς ἀληθῶς δικαστάς, οἵπερ καὶ λέγονται ἐκεί δικάζειν, Μίτωσ τε καὶ Ῥαδάμανθους καὶ Αἰακὸς καὶ Τριπτόλεμος καὶ ἄλλοι ὅσοι τῶν ἡμιθέων δίκαιοι ἐγένοντο ἐν τῷ ἑαυτῶν βίῳ, ἄρα φάσκει ἂν εἴη ἢ ἀποδημία; ἢ ἂν Ὀρφεὶ συγγενέσθαι καὶ Μουσαίῳ καὶ Ἡσιόδῳ καὶ Ὀμηρῶι ἐπὶ πόσῳ ἂν τις δέξαιτ' ἂν ὑμῶν;* Procl. Resp. II 312, 16 et 328, 19 Kr.; v. Sympos. 179 d nr. 60.

139. Plato Respubl. X 620 a *ἰδεῖν μὲν γὰρ ψυχὴν ἔφη (Er) τὴν ποτε Ὀρφέως γενομένην κέκρον βίον αἰρουμένην, μίσει τοῦ γυναικείου γένους διὰ τὸν ὑπ' ἐκείνων θάνατον οὐκ ἐθέλουσαν ἐν γυναικὶ γεννηθεῖσασ γενέσθαι, v. Procl. in Remp. II 314, 11 Kr. et II 102, 28 Kr. ἐν μὲν γὰρ τοῖς κολαζομένοις ὁ Ἄρδιατος περιέληπται, τῶν τις τετραγυζῶς βεβιωκότων, ἐν δὲ | ¹⁰³ Kr. ταῖς αἰρέσει τῶν ψυχῶν οἱ Ὀρφεῖς, οἱ Αἰακτεῖς, οἱ Ὀδυσσεῖς.*

TEMPLA.

140. In Lesbo: Philostrat. Apollon. Tyan. IV 14 nr. 134 Ὀρφείως ἄδυτον v. etiam nr. 118. Legem sacram Eresiam ap. Ziehenium n. 117 ad Orphei fanum pertinere Eitrem *Beitr. z. griech. Religionsgesch.* III 1920, 41 sine ulla causa coniecisse videtur nec plus valet mensis Ὀρφείως in tit. Magnet. n. 52, 38 a me illatus; nam [T]ερφεῖωι legendum esse evicit Bechtel *Aeolica Halle* 1909, 62. In Pieriae Libethris Conon f. 45, v. nr. 115.

SIMULACRA (v. nrr. I. 78. 107).

141. Titulus saec. II/III p. Chr. ad Haemi radices repertus *Bull. corr. hell.* II 1878, 401 (Kaibel *Rhein. Mus.* XXXIV 1879, 212; R. Schoell *Satura phil. H. Sauppio oblata* 180). Τήρου(ς) Πα(λ)λων (ὡδε τὸν) Ἀπόλλωνος ἐταῖρον Ὀρφεία δαυδαλέης θῆκεν ἄγαλμα τέχνης· ὃς θῆρας καὶ δένδρα καὶ ἐρπετὸ καὶ πετηνὰ φωνῆι καὶ χειρῶν κοίμισεν ἀρμονίῃ.

1 *THPH EPIA WNI* lapis; em. vestigia A. Dumontii *Bull.* l. l. pre-mens et suppl. ὡδε τὸν Schoell. Ad vs. 3 Orph. Argonaut. 74 κηλήσω δέ τε θῆρας ἰδ' ἐρπετὰ καὶ πετηνὰ.

142. In Helicone Pausan. IX 30, 4 Ὀρφεῖ δὲ τῷ Θρακίι πεποιήται μὲν παρεστῶσα αὐτῷ Τελετή (cf. IG IV 676; Kern *Orph.* 50 n. 5), πεποιήται δὲ περὶ αὐτὸν λίθον τε καὶ χαλκοῦ θηρία ἀκούοντα αἰδοτος. Callistrat. 7 ἔκφρασις εἰς τὸ τοῦ Ὀρφείως ἄγαλμα p. 58 Schenkl-Reisch: ἐν τῷ Ἑλικῶνι, τέμενος δὲ τῶν Μουσῶν σκιερὸν ὁ χώρος, παρὰ τοὺς Ὀλμειοῦ τοῦ ποταμοῦ ὄψακας καὶ τὴν ἰοειδέα Πηγάσον κορήνην Ὀρφείως ἄγαλμα τοῦ τῆς Καλλιόπης παρὰ τὰς Μούσας εἰστήκει ἰδεῖν μὲν κάλλιστον . . . | ^{59, 15} ὑπὸ δὲ τῶν ποδῶν τὴν βάσιν οὐκ οὐρανὸς ἦν τυπωθεῖς οὐδὲ Πλειάδες τὸν αἰθέρα τέμνουσαι οὐδὲ Ἄρκτον περιστροφὰι τῶν Ὀκεανοῦ λουτρῶν ἄμοιροι, ἀλλ' ἦν πᾶν μὲν τὸ ὀρνίθων γένος πρὸς τὴν ὠιδὴν ἐξιστάμενον, πάντες δὲ ὄρειοι θῆρες καὶ ὄσον ἐν θαλάττης μυχοῖς νέμεται καὶ ἵππος ἐθ' ἔλγετο ἀντὶ χαλικοῦ τῷ μέλει κρατούμενος καὶ βοῦς ἀφείς τὰς νομάς τῆς λυρωιδίας ἤκουε καὶ λεόντων ἀτεγτος φύσις πρὸς τὴν ἀρμονίαν κατηγνάζετο. εἶδες ἂν καὶ ποταμοὺς τυποῦντα τὸν χαλκὸν ἐκ πηγῶν ἐπὶ τὰ μέλη ῥέοντας καὶ κῆμα θαλάσσης ἔρωτι τῆς ὠιδῆς ὑψούμενον καὶ πέτρας ἀσθῆσει πληττομένας μουσικῆς καὶ πᾶσαν βλάβστην ὄριον ἐξ ἠθῶν ἐπὶ τὴν μουσικὴν τὴν Ὀρφικὴν σπεύδουσαν.

143. Olympiae Paus. V 26, 3 in Micythi Rhegini anathemate παρὰ δὲ τοῦ Ἀγῶτος τῆρ εἰκόνα Διόνυσος καὶ ὁ Θραῦξ ἐστὶν Ὁ. καὶ ἄγαλμα Διός (Dittenberger-Purgold *Inscr. v. Olympia* 267—269). Kern *Orph.* 4; E. Preuner *Archaeolog. Jahrb.* XXXV 1920, 59 v. nr. 30.

144. In Pieriae Libethris Plut. Alex. 14 ἐπεὶ δὲ (Ἀλέξανδρος) ὄρμησε πρὸς τῆρ στρατείαν, ἄλλα τε δοκεῖ σημεῖα παρὰ τοῦ δαιμονίου γενέσθαι, καὶ τὸ περὶ Λεῖβηθρα τοῦ Ὀρφέως ξόανον (ἦρ δὲ κυπαρίττινοι) ἰδρῶτα πολὺν ἐπὸ τὰς ἡμέρας ἐκείνας ἀφῆκε. Arrian. *Anab.* I 11, 2 καὶ ἐν τούτῳ ἀγγέλλεται τὸ Ὀρφέως τοῦ Οἰάγρον τοῦ Θρακιῶς ἄγαλμα τὸ ἐν Πιερίδι ἰδρῶσαι ξυρεχῶς. Ps.-Callisth. (Aesopus) I 42, 6. 7 p. 47 Muell. ~ Iul. Valer. I 46 p. 56 Kue. (Ἀλέξανδρος) παραγίνεται οὐρ εἰς τῆρ Πιερίαν πόλιν τῆς Βεβροντίας (Ἰππορίας B] Ἰππερίας τῆς Εὐροζίας M), ἔνθα ἦρ ταὸς καὶ ἄγαλμα τοῦ Ὀρφέως καὶ αἱ Πιερίδες Μοῦσαι καὶ τὰ θηρία αὐτῶν περιεστῶτα τὰ ξόανα. Βλέποντος δὲ τοῦ Ἀλεξάνδρου εἰς τὸ ἄγαλμα τοῦ Ὀρφέως, ἰδρῶσε τὸ ξόανον αὐτοῦ ὕλον. Τοῦ δὲ Ἀλεξάνδρου ζητοῦντος τί τὸ σημεῖον τοῦτο, λέγει αὐτῷ Μελάμπους ὁ σημειολύτης· ‘Καμῆρ ἔχεις, Ἀλέξανδρε βασιλεῦ, μετὰ ἰδρῶτων καὶ κόπων (7) τὰ τῶν βαρβάρων ἔθνη τὰς καὶ τῶν Ἑλλήνων πόλεις καθυποτάσσων. Ὡσπερ γὰρ ὁ Ὁ. λυγίζων καὶ αἰδων Ἑλλήνας ἔπεισε, βαρβάρους ἔτρεψε (cf. nr. 111), τοὺς θῆρας ἡμέρωσεν, οὕτω καὶ σὺ κοπιάσας δόρατι πάντα ἐποχειρίους ποιήσεις.’ Baeye *De Macedon. sacr.* 183.

145. Theris (Taygeti) in fano Cereris Eleusinae Pausan. III 20, 5 καὶ Ὀρφέως ἐστὶν ἐν αὐτῷ ξόανον, Πελασγῶν ὡς φασὶν ἔργον. Wide *Lakon. Kulte* 295.

De nummis Alexandrinis et Thraciis v. B. Pick *Archaeol. Jahrb.* XIII 1898, 135 tab. X (nr. 33); de gemmis Furtwängler *Antike Gemmen* II p. 69. 309.

146. Romae ad lacum Orphei (Huelsen-Jordan *Topogr. der Stadt Rom* I 3, 345; Richter *Topographie von Rom*² 308. 333) Martial. X 19, 4 *brevis est labor peractae altum vincere tramitem Suburae. Illic Orphea protinus videbis udi vertice lubricum theatri, mirantesque feras avemque regis, raptum quae Phryga pertulit Tonanti* (i. e. Ganymedem).

De picturis Orphea repraesentantibus v. nr. 30. 38. 55. 69 (Polygnoti Necyia). 107; de anaglypho celeberrimo nr. 59.

DEUS.

147. Tertullian. De anim. 2 p. 301 Reiff.-Wiss. *plerosque auctores etiam deos existimavit antiquitas, nedum divos . . . ut Orpheum, ut Musaeum, ut Pherecydem Pythagorae magistrum.* Ael. Lampridius Alexand. Sever. 29 (SHA rec. Peter I 248) *matutinis horis in larario (solario exc. Palat.) suo, in quo et divos principes sed optimos electos et animas sanctiores, in quis Apollonium et, quantum scriptor suorum temporum dicit, Christum, Abraham et Orfeum et huiuscemodi ceteros (Jordan] huius ceteros BP exc.¹, modi add. exc.², huiusce deos M) habebat ac maiorum effigies, rem divinam faciebat* (Geffcken *Herm.* LV 1920, 282, qui Ael. Lampridium Firmico Materno *Mathes.* IV prooem. 5 p. 196, 21 Kroll-Skutsch vel alio Neoplatonicorum libro hic usum esse opinatur. Ὁ. ἡμίθεος ap. Athen. XIV 632 c (nr. 46).

HOMINUM NOMINA AB ORPHEO DEDUCTA.

148. Argi: W. Vollgraff *Mnemos.* N. S. XLVII 1919, 253, XXV A 15 in catalogo histrionum II. vel I. a. Chr. saec.: Ὁ. Ὀρφείως Ἀργιότις.

Sami vel Cyzici: Mordtmaun *Athen. Mitt.* X 1885, 19 n. 7 in laterculo aetatis imperator. Roman. *Διορτίσιος Ὀρφείως.*

Adiungendus titulus dubius Maroniae: S. Reinach *Bull. corr. Hell.* V 1881, 90 n. 3 = Munro *Journ. Hell. Stud.* XVI 1896, 320 n. 23 (*cippe orné de palmettes* aetatis Flaviorum) *ΟΡΦΕΙΚΑΙΣΙΑΥ.* ἡ ἀδελφὴ Φλ. Ἀπολλωνία ὁ δῆμος Φλ. *Πηγιλλὰρ ὁ δῆμος.* Gruppe ap. Rosch. III 1086.

Hic addo etiam Cramerii *Anecd. Oxon.* II 293, 32 Ὀρφείως (v. Ὀρφεος nr. 150): *ἔστιν δὲ ὄνομα ποιητοῦ ὃς διὰ στίχων ἐγράφη τὰ κατὰ Ἡρακλέα* (v. nr. 160 a).

CHRISTIANA (v. etiam nr. 55).

149. O. Mithrae simillimus lyram in aram ponens in sarcophago Ostiensi nunc Romae in museo Lateranensi asservato (J. Ficker *Altchristliche Bildwerke des Lateran* n. 156) Marucchi *Monum. del museo Cristiano Pio-Lateranense* 1910, 19 tav. 25, 2, Leclercq *Manuel d'archéologie Chrétienne* I 1907, 127.

150. Titulus *ΟΡΦΕΟΣ ΒΑΚΚΙΚΟΣ* invenitur in lapide signatorio crucifixum representante, nunc in museo Berolinensi

2 : 1

(O. Wulff *Altchristliche Bildwerke* I 1909, 234 n. 1146 tab. 56) asservato. Edo ex delineatione Mariae Seidel, quam examinavit Curtius Regling.

151. Clem. Alex. Protr. I 3 (I 4, 22 Staeh.) ἐμοὶ μὲν οὖν δοξοῦσιν ὁ Θράκιος ἐκείνος [O. del. Wilamowitz] καὶ ὁ Θηβαῖος καὶ ὁ Μηθυναῖος, ἄνδρες τινὲς οὐκ ἄνδρες, ἀπατηλοὶ γερονταὶ (γεγονότες Reinkens), προσχρήματι (τε add. Wilam.) μουσικῆς λυμνυάμενοι τὸν βίον, ἐντέχνωι τιρὶ γοητεία δαιμονοῦντες εἰς διαφθοράς, ὕβρεις ὀργιάζοντες, πένθη ἐκθειάζοντες, τοὺς ἀνθρώπους ἐπὶ τὰ εἶδωλα χειραγωγῆσαι πρῶτοι, καὶ μὴρ λίθοις καὶ ξύλοις, τουτέστιν ἀγάλμασι καὶ σκιαγραφίαις, ἀνοικοδομῆσαι τὴν σκαιότητα τοῦ ἔθνους, τὴν καλὴν ὄντως ἐκείνην ἐλευθερίαν τῶν ἐπ' οὐρανὸν πεπολιτευμένων ὠιδῶν καὶ ἐπωιδῶν ἐσχάτη δουλεία καταξέξαντες.

152. Clem. Alex. Paedagog. III 11 (I 270, 7 Staeh.) αἱ δὲ σφραγιδες ἡμῖν ἔστων πελειᾶς ἢ λιχθῆς ἢ τρυῶν οὐροδρομοῦσα ἢ λύρα μουσική, ἢ κέχηται Πολυκράτης, ἢ ἄγκυρα παντική, ἢ Σέλενος ἐνεχαράττετο τῇ γλυφῇ (Euphorion fr. 148 Scheidw.), καὶ ἄλιεών τις ἦι, ἀποστόλου μεμνήσεται καὶ τῶν ἐξ ὕδατος ἀρασσωμένων παιδιῶν.

153. Euseb. εἰς Κωνσταντῖν. τ. βασ. τριακοσιαετηρικός 14 p. 242, 17 Heik. Ὀρφεᾶ μὲν δὴ μῦθος Ἑλληνικός παντοῖα γένη θηρίων θέλγειν τῇ ὠιδῇ ἐξημεροῦν τε τῶν ἀγρίων τοὺς θυμούς, ἐν ὀργάνω πλήκτρωι χρονομένων χορδῶν, παραδίδωσιν, καὶ τοῦθ' Ἑλλήνων αἰδεταὶ χορῶι, καὶ πιστεύεται ἄψυχος λύρα τιθασεῖν τοὺς θῆρας καὶ δὴ καὶ [τὰ δένδρα secl. Heik.] τὰς σπηγὸς μεταβάλλειν μουσικῇ εἰκότα. τοιγαροῦν ὁ πάνσοφος καὶ παρ-αμύριος τοῦ θεοῦ λόγος ψυχᾶς ἀνθρώπων πολυτρόποις κακίαις

ὑποβεβλημέναις παρτοίαις θεραπείας προβαλλόμενος, μουσικὸν ὄργανον χερσὶ λαβὼν, αὐτοῦ ποίημα σοφίας, τὸν ἄνθρωπον. οὐδὲς καὶ ἐπειδὴς διὰ τοῦτο λογικοῖς ἀλλ' οὐκ ἀλόγοις θηροῖν ἀνεκροῦετο, πάντα τρόπον ἀτήμερον Ἑλλήτων τε καὶ βαρβάρων πάθη τε ἄγρια καὶ θηριώδη ψυχῶν τοῖς τῆς ἐνθέου διδασκαλίας φαρμάκοις ἐξιόμενος, καὶ νοσοῦσαις γε ψυχαῖς ταῖς τὸ θεῖον ἐν γενέσει καὶ σώμασιν ἀναζητούσαις οἷά τις λατρῶν ἄριστος συγγενεῖ καὶ καταλλήλῳ βοηθήματι θεὸν ἐν ἀνθρώπῳ περιόστη.

154. Athanas. cod. Reg. 1993 f. 317 (Migne PG 26, 1320) καταρτλεῖ γὰρ σοι γραῦς διὰ τὸ ὀβολοῦς ἢ τετάρτην οἴνου ἐπαοιδὴν τοῦ Ὁρφέως (ὄφρωσ cod.; em. A. Abt Arch. f. Religionsw. XII 1909, 412). Καὶ σὺ ἔστηκας ὡς ὄνος χασιώμενος, φορῶν δὲ ἐπὶ τὸν ἀγέλα τὴν ὑπερίαν τῶν τετραπόδων, παρακρουσάμενος τὴν σφραγίδα τοῦ σωτηρίου σταυροῦ. Ἦν σφραγίδα οὐ μόνον νοσήματα δεδοίκασιν, ἀλλὰ καὶ πᾶν τὸ στίφος τῶν δαιμόνων φοβεῖται καὶ τέθηπε. ὄθρη καὶ πᾶς γόης ἀσφράγιστος ἐπάρχει.

154a. Caesar. Dial. II 76 (Migne PG 38, 993) εἰ δέ τις ἀκούειν βούλεται τοὺς ἐκείνων (sc. paganorum) λήρους, πενθέσθω Ὁρφέως καὶ Ἡσιόδου τῶν συγγραφέων τῆς ἐκείνων μυθοποιίας, ἔμοι τοῦ λοιποῦ σιωπᾶν χαριούμενος. Lob. I 378.

155. Gregor. Nazianzen. Or. in Iulian. XXXIX 680 (Migne PG 36, 340 v. nr. 37) οὐδὲ Θραικῶν ὄργια ταῦτα, παρ' ὧν καὶ τὸ θρησκεύειν, ὡς λόγος· οὐδὲ Ὁρφέως τελεταὶ καὶ μυστήρια, ὅν τοσοῦτον Ἑλληνας ἐπὶ σοφίᾳ ἐθαύμασαν, ὥστε καὶ λῦραν αὐτῶι ποιοῦσι πάντα τοῖς κρούμασιν ἔλκουσαν.

156. Hieronymus Presbyter Epigr. 63, 5 in appendice Epigr. Damasi rec. M. Ihm p. 66 *virtus regit omnia Christi, qui varias unxit uno sub carmine linguas, ut pecudes volucresque deum cognoscere possint.*

157. Procop. Encom. in evangelist. Marcum 5 (Migne PG 100, 1192) Ὁ. τῶι μύθῳ πάντως (πάντα?) θηρία κατακλιῶν τοὺς ὁμοζώρους οὐκ ἔπειθε Θραϊκας. καίτοιγε πολλῶι ἔειπτε λόγῳ καὶ σοφίᾳ κενῆι βρενθόμενοι μέθης πάντως διώλορτο, καὶ σιγῆς βυθοῖς συγκατέδουσαν· τοιοῦτον γὰρ ἢ ψευδῆς δόξα καὶ ἀδρανής.

158. Ioannes Cameniata De excidio Thessalonicae 11 (anni 904 Tafel De Thessalonica 3 ss., 203; Bekk. p. 503, Migne PG 109, 541) τί γὰρ ἦν πρὸς τοῦτον τὸν ἕμρον ὁ μυθικὸς Ὁ. ἢ ἡ Ὁμηρικὴ Μοῦσα ἢ τὰ τῶν Σειρήνων ληρήματα, τῶι ψεύδει

τῶν πλασματῶν ἀναγραφόμενα, οἷς λόγος μὲν ἐπαίρων οὐδεὶς ἀληθής, φῆμι δὲ ψευδεὶς τοὺς ἀνθρώπους πλανῶσαι καὶ πρὸς ἀπάτην ἀνδραποδίζουσαι: V. Krumbacher *Gesch. d. byzantin. Literatur*² 266 n. 1.

159. Epistolographus aetatis Alexii Comneni (1081—1118) cod. Barocc. 131 in Cramerii Anecd. Oxon. III 183, 24 καθάπερ ἐν τοῖς ἀπορρέουσι τῶν πηγῶν ὄχετοὶ ἀνάπαλι· τὰ μὲν διαιρητικὰ γένη πλεονάζει, τὰ δὲ ἐνωτικὰ τάξιν ὑφειμένην ἔλαχεν· εἰ δὲ οἱ ὑπεξωχότες Τιτᾶνες παρ' αὐτοῖς λέγονται· μήποτε ἢ ἐκ τούτων συνιστώσιν Ἕλληνες τὴν Ὀρφικὴν θεολογίαν αὐτῶν; ἢ ἐξ Ὀρφείως οἱ βάρβαροι μυθοπλαστοῦσι τὴν κατ' αὐτοὺς τερατολογία; πολλὰ ἦν καὶ ἄλλα τῶν Χαλδαϊκῶν ληρημάτων εἰπεῖν· ἀλλ' εἰς τέλος ἐπιλεθῆν τοῖς διεξοῦσιν ἀμήχανον. Kroll *De orac. Chald.* 5.

DISCIPULI:

MIDAS.

160. Conon f. 1 πρῶτον τὰ περὶ Μίδα καὶ Βριγῶν, ὅπως τε θησαυρῶι περιτυχὼν ἀθρόον τε εἰς πλοῦτον ἤρθη καὶ Ὀρφείως κατὰ Πιέρειαν τὸ ὄρος ἀζροατῆς γενόμενος πολλαῖς τέχναις Βριγῶν βασιλεύει. Ovid. *Metam.* XI 92 de Sileno *ad regem duxere Midan, cui Thracius O. orgia tradiderat cum Cecropio Eumolpo.* Clem. Alex. *Protr.* II 13, 3 (I 12, 9 Staeh.) εἴτε ὁ Φρονῆς ἐξεῖρος ὁ Μίδα, ὁ παρὰ τοῦ Ὀδρύσου μαθὼν, ἔπειτα διαδοὺς τοῖς ὑποταγμαμένοις ἔρτεχρον ἀπάτην (Arnob. *Adv. nat.* II 73). Justin. *Hist. Phil. epit.* XI 7, 14 p. 82 Ruehl: *post hunc* (sc. *Gordium*) *filius Mida regnavit, qui ab Orpheo sacrorum sollemnibus initiatus Phrygiam religionibus implevit, quibus tutior omni vita quam armis fuit.* U. Hoefler *Konon* 84; Dieterich *Philolog.* LII 1893, 6 = *Kl. Schr.* 129; Kuhnert ap. Rosch. II 2959; Kern *Herm.* LI 1916, 567. Eodem spectat Strab. X 470 (ex Apollodoro Schwartz *RE*² I 2869, v. nr. 31) τούτοις (sc. τοῖς Φρυγιακοῖς) δ' ἔοικε καὶ τὰ παρὰ τοῖς Θρακιῶσι τὰ τε Κοτύβια καὶ τὰ Βενδίβεια, παρ' οἷς καὶ τὰ Ὀρφικὰ τὴν καταρχὴν ἔσχε.

HERCULES.

160 a. Epigr. sepulchrale nr. 123 vs. 3. Hercules (v. nr. 15. 16. 18. 163. 169). Orphēi auditor in pictura Pompeiana Helbig n. 893 *Atlas* tab. X (nr. 38). O. Herculis facta celebrans Claudian. *De raptu Proserp.* praef. libri II; Robert *Heldens.* I 411.

EUMOLPUS.

161. Marmor Par. A 27 ep. 15 p. 7 Jacoby (ἀφ' οὗ Ἐὐμόλπου ὁ Μουσαῖον τοῦ ἐπ' Ὀρφείως τετελεσμένον (suppl. Diels) τὰ μυστήρια ἀρέφηνεν ἐν Ἐλευσίῃ καὶ τὰς τοῦ (πατρὸς Μ)ουσαίου ποιήσ(ει)ς ἐξέθηζε(ν) ἐτη XIII βασιλεύοντος Ἀθηναίων Ἐρεχθίδως τοῦ Παρθίου. Diels II³ 180 n. 8 v. nr. 102.

162. Ovid. Ex Ponto III 3, 39 *pro quibus exilium misero est mihi reddita merces, id quoque (idque et Ries.) in extremis et sine pace locis. at non Chionides Eumolpus in Orphea talis, in Phryga nec Satyrum talis Olympus erat, praemia nec Chiron ab Achille talia cepit, Pythagoraeque ferunt non nocuisse Numam.* V. etiam Metam. XI 92 nr. 160. Kern RE² VI 1119.

THAMYRIS ET LINUS.

163. Nicomach. Musici scriptor. Graeci ed. Ian 266, 2 τὴν λύραν τὴν ἐκ τῆς χελώνης φασὶ τὸν Ἐρμῆν εἰρηκέναι καὶ κατασκευάσαντα ἐπιτάχορδοι παραδεδωκέναι τὴν μάθησιν τοῦ Ὀρφεῖ. Ὁ δὲ ἐδίδαξε Θάμυριν καὶ Λίνον· Λίνος Ἡρακλέα, ὅφ' οὗ καὶ ἀνηρέθη. ἐδίδαξε δὲ καὶ Ἀμφίωνα τὸν Θηβαῖον, ὃς ἐπὶ τῶν ἐπὶ τὰ χόρδοι ἐπιτύλους τὰς Θήβας ὠιζοδόμησεν. ἀναιρεθέντος δὲ τοῦ Ὀρφεῖος ἐπὶ τῶν Θρακικῶν γυναικῶν τὴν λύραν αὐτοῦ βληθῆναι (βληθῆναι] ἐκρωθῆναι N) εἰς τὴν θάλασσαν, ἐκβληθῆναι δὲ εἰς Ἄρτισσαν πόλιν τῆς Λέσβου. εἰδόντας δὲ ἀλιέας ἐνεγκεῖν τὴν λύραν πρὸς Τέρπανθρον, τὸν δὲ κομίσει εἰς Αἴγυπτον. [εἰδόντα δὲ αὐτὸν secl. Ian] ἐκπονήσαντα ἐπιδειξάμενος τοῖς ἐν Αἰγύπτῳ ἱερεῦσιν, ὡς αὐτὸν προθευρετὴν γεγενημένον. Τέρπανθρος μὲν οὕτω λέγεται τὴν λύραν εἰρηκέναι, Ἀχαιοὺς δὲ ἐπὶ Κάδμου τοῦ Ἀγήρορος παραλαβεῖν.

164. Linus et O. saepissime componuntur (v. nrr. 8—9. 15. 22. 27) e. g. Verg. Eclog. IV 55 *non me carminibus vincet nec Thracius Orpheus nec Linus, huic mater quamvis atque huic pater adsit, Orphei Calliopea, Lino formosus Apollo.* Nemesianus Buc. I 24 *namque fuit dignus senior, quem carmine Phoebus, Pan calamis, fidibus Linus aut Oeagrius O. concinerent totque actu viri laudesque sonarent;* Nonn. Dionys. XLI 375 Ὁ μυστικὸς τοῦ θεηγοῦρα χεῦματα μολπῆς καὶ Λίνος ἐπέτηρ Φοιβήϊος. Contra Linus Orphei magister Diod. III 67, 2 nr. 43. De Orphei carmine Σφαῖρα εἰς τὸν Λίνον v. P. II s. Σφαῖρα.

165. Tzetz. Exeges. in Pliad. 17, 9 Herm. Linus docet προ-
 σέτι δὲ Ὀρφέα καὶ Προραπίδην (v. etiam 14, 12 Herm.). ὧν ὁ
 μὲν Ὁ. Μουσαῖον διδάσκαλος γίνεται· ὁ δὲ Προραπίδης τὸν
 Ὀμηρον ἐξεπαίδεν· ὃς οὐκ ἀρεσθεὶς τοῖς τούτου διδάγμασι,
 ἐξεδήμησεν καὶ εἰς Ἄγυπτον, ὡς συγγένοιτο καὶ τοῖς ἐκείσε
 σοφοῖς ἐπὶ παιδείᾳ· ὥσπερ καὶ πρὸ αὐτοῦ Ὁ. καὶ μετ' αὐτὸν
 ἕστερον ὁ Πυθαγόρας καὶ ἕτεροι. ἐκείσε δὲ παιδευόμενος οὐκ
 ἔστιν ἢ οὐκ ἐντέχνως λογικῆν τέχνην καὶ ἐπιστήμην μεμά-
 θηκεν· οἷον ἰατρικῆν, φυσικῆν, μουσικῆν, γεωμετρίαν, ἀστρο-
 νομίαν, οἰωνοσκοπίαν καὶ τῆν παρὰ τῶι Ὀρφει μεγαλεγκω-
 μίαστον μαγικῆν (Λιθικά? Lob. I 751) καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν, ὅσα ἡ
 τούτου ποιήσας αὐτὸν ἡμῖν εἶδέναι ἐποδεικνύει v. nr. 86.

MUSAEUS.

166. Suidas Μουσαῖος Ἐλευσίνιος ἐξ Ἀθηνῶν υἱὸς Ἀντι-
 φήμου τοῦ Εὐδφήμου τοῦ Ἐκφάρτου τοῦ Κερκινότος, ὃν κατε-
 πολέμησεν ὁ Θησεύς, καὶ Σελήνης (ἐλήνης I V) ἐλένης BE [A?])
 γυναικός. ἐποποιός, μαθητὴς Ὀρφέως, μᾶλλον δὲ πρεσβύτερος·
 ἠκμαζε γὰρ κατὰ τὸν δεύτερον Κέρκροπα καὶ ἔγραψε Ὑποθήκας
 Εὐμόλπωι τῶι υἱῶι ἔπη δ' καὶ ἄλλα πλεῖστα. Hoefler ap. Rosch.
 II 3235; Diels II³ 179 n. 1; Robert *Heldens.* I 411; v. nr. 15.
 16. 31. 90. 97. 102. 161.

166a. Pap. Berol. 44 (v. P. II), 4 de Orphei hymnis οὗς ὀλίγα
 Μουσαῖος ἐπαγορευθώσας κατέγραψεν.

167. Musaeus lyrae Orphei heres nr. 136. Diodor. IV 25, 1
 nr. 169. Serv. Aen. VI 667 *theologus fuit iste (Musaeus) post
 Orpheum et sunt variae de hoc opinionones: nam eum alii Lunae
 filium, alii Orphei volunt, cuius eum constat fuisse discipulum;
 nam ad ipsum primum carmen scripsit quod appellatur Crater;*
 Diels II³ 180 n. 7; v. P. II s. Κρατήρες.

167a. Cassiodor. Epist. Theoderic. var. II 40 p. 71, 9 Momms.
*Musaeum etiam, et artis Orphei filium et naturae, Maronis (Aen.
 VI 667) praepotens lingua concelebrat.*

168. Ps.-Iustin. Coh. ad Graec. 15 (III 58 Otto) Ὁ. γοῦν,
 ὁ τῆς πολυθεότητος ἐμῶν, ὡς ἂν εἴποι τις, πρῶτος διδάσκαλος
 γεγονώς, οἷα πρὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ Μουσαῖον καὶ τοὺς λοιποὺς
 γηγασίους ἀκροατὰς ἕστερον περὶ ἐνός καὶ μόνου θεοῦ κηρύττει
 λέγων, ἀναγκαῖον ἐπομνηθεῖν ἡμᾶς· φθέγξομαι οἷς θέμις ἐστί·
 θείρας δ' ἐπίθεσθε βέβηλοι πάντες ὁμῶς. σὲ δ' ἄκουε, φαι-

σφόρον ἔχοντε Μήνης, Μουσαῖ'; v. P. II s. Διωθήζαι. De Musaeo in multis Orphicorum carminibus appellato v. indicem nominum nec non Argonaut. 7 (λευροεργέ). 308 (φίλον τέζος Ἀρτιοφήμου). 858. 1191 (Μουσαῖε δειφρον). 1347 (θηγγερέε) et Εὐχῆν πρὸς Μουσαῖον 1.

169. Diodor. IV 25, 1 de Hercule (v. nr. 97. 160 a) πρὸς δὲ τοῦτον τὸν ἄθλον ἔπολαβὼν συνοίσειν αὐτῷ, παρῆλθεν εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ μετέσχε τῶν ἐν Ἑλλενσίῳι μυστηρίων, Μουσαῖον τοῦ Ὀρφείως υἱοῦ τότε προεστηζότος τῆς τελετῆς.

170. Pausan. X 7, 2 Χρυσοθέμιδος δὲ ὕστερον Φιλάμμωνά τε οἰδῆι μνημονεύουσι ριζῆσαι καὶ ἐπ' ἐκείνῳι Θάμνῳι τὸν Φιλάμμωνος. Ὀρφεία δὲ σεμνολογίῳι τῆι ἐπὶ τελεταῖς καὶ ὑπὸ φρονήματος τοῦ ἄλλου καὶ Μουσαῖον τῆι ἐς πάντα μιμήσει τοῦ Ὀρφείως οὐκ ἐθελῆσά φασιν αὐτοὺς ἐπὶ ἀγῶνι μουσικῆς (sc. Pythiis) ἐξετάζεσθαι.

171. Herm. Phaedr. 244 a p. 88, 24 Couvr. οὐδένα γὰρ ἐρ-
θουσιασμόν ἄνεν τῆς ἐρωτικῆς ἐπιπλοίας συμβαίνει γίνεσθαι.
ὁραῖς πῶς Ὁ. (ὁ Σωκράτης A sed linea transversa deducta
superscripsit eadem manus ὀσφεύς Couvr., ὁ Ὀσφεύς Gesn.)
πάσας ἐπιτηθεύσας φαίνεται ὡς δεομένας καὶ ἐχομένας ἀλλήλων·
τελεσιτικώτατον μὲν γὰρ αὐτὸν καὶ μαρτιζώτατον παρηλείφασεν
καὶ ὑπὸ τοῦ Ἀπόλλωνος κινούμενον, ἔτι ποιητικώτατον, ὅν γε
δὲ αὐτὸ τοῦτο καὶ Καλλιόπης υἱὸν γενέσθαι φασίν· ἐρωτικώ-
τατός τέ ἐστίν ὡς αὐτὸς λέγων φαίνεται πρὸς τὸν Μουσαῖον
καὶ προτείνων αὐτῷ τὰ θεῖα ἀγαθὰ καὶ τελειῶν αὐτόν (Abel
fr. 275).

172. Scholia Vaticana in Dionysii Thrac. artem gram-
maticam p. 183, 10 Hilg. = Bekk. Anecd. II 783, 11 ξριοι δὲ
Μουσαῖον εὐρετῆν (sc. τῶν στοιχείων) λέγουσι τὸν Μητίονος
καὶ Στερόπης κατ' Ὀρφεία γενόμενον. Cf. p. 190, 23 ss. Hilg. =
Bekk. Anecd. II 786, 6. O. alphabeti inventor nr. 123.

Musaeus metri dactylici hexametri inventor nr. 201.

De Musaeo cum Mose confuso v. nr. 44.

Musaei fragmenta Kern De Musaei Atheniensis fragmentis
Ind. Rostoch. aestiv. 1898; Diels II³ 180—184.

2. DE ORPHICIS ET ORPHEOTELESTIS

ORPHICI.

Catalogum Orphicorum praebent Clem. Alex. Strom. I 131, 3—5 (II 81, 7 Staeh.) nr. 222 et Suidas nr. 223 d haud dubie Epigenem nr. 229 Dionysio Halicarnassense iunior auctore (Rohde *Rhein. Mus.* XXXIII 1878, 195 n. 1 = *Kl. Schr.* I 151 n. 1 v. nr. 198) secuti, Rohde *Psyche* II⁶ 106 n. 2.

ITALIAE ET SICILIAE (Kern *Orph.* 2).

173. Brotinus (v. Nauck. ad Iambl. vit. Pyth. 96, 9) vel Brontinus Metapontinus Pythagoreus (*Πέπλος καὶ τὰ Φυσικά* Clem.; *Πέπλος καὶ Αἴχτων* — καὶ *Φυσικά* Suid.). Diels I³ 35 n. 7; Ed. Wellmann *RE*² III 890; v. Zopyrum nr. 179.

Cercon v. nr. 13.

174. Cercops Pythagoreus (*Εἰς Αἶδον κατάβασις* [v. Herodicum nr. 199, Orphea Camarinaeum nr. 176, Prodicum nr. 200] καὶ ὁ Ἰερὸς λόγος Clem.; *Ἱεροὶ λόγοι ἐν ῥαφωιδίαις* zδ' Suid. v. etiam s. Theognetus nr. 196). Cf. Diels l. l. n. 5.

175. Nicias Eleata (*Θρονημοὶ μητροῶιοι καὶ Βακχικῆ* Suid.).

176. Orpheus Camarinaeus ἐποποιός, οὗ φασὶν εἶναι τὴν εἰς Αἶδον κατάβασιν Suid.; v. Cercopem nr. 174; Herodicum nr. 199; Prodicum nr. 200.

177. Orpheus Crotoniates ἐποποιός, ὃν Πεισιστράτῳ ἀνρεῖναι τῷ τυράννῳ Ἀσκληπιάδῃς (*Myrleensis* v. Wilamowitz *Hom. Unters.* 261 n. 25; Kaibel in *Abhdl. Goett. Ges. d. W. N. F.* II 4 1898, 25 n. 2. 26) φησὶν ἐν τῷ ἕκτῳ βιβλίῳ τῶν *Γραμματικῶν Ἀωδεκαετηρίδας* (Diels Tzetzam *Chiliad.* XII 399 vs. 1146 p. 445 K. [Lob. I 424] secutus) *δεκαετηρίδα, δεκαετηρίας, δεκαετηρίαν* codd.), *Ἀργοναυτικὰ καὶ ἄλλα τινὰ* Suid. Diels II³ 164, 6; v. nr. 189.

178. Timocles Syracusanus *Σωτήρια* Suid. v. Persinum nr. 201.

179. Zopyrus Heracleota (FHG IV 533; Iamblich. *vita Pythagor.* 190, 5 N. [ex Aristoxeno]; Rohde *Psyche* II⁶ 106 n. 2; Diels *Antike Technik*² 23. 97, qui Z. medio IV. a. Chr. saeculo iuniorē fuisse iure negavit) *Κρατήρ* Clem.; *Κρατήρες* Suid.; *Πέπλος καὶ Αἴχτων* idem; v. Brotinum et nr. 189.

180. Quibus accedunt et lamellae aureae Orphicae in sepulcris Italiae inferioris repertae, de quibus vide in P. II, et titulus Cymaeus a. 1903 repertus Comparetti *Laminette Orfiche* 47 (Latte De saltationibus Graecor. *RVV* XIII 3, 98); SGDI IV p. 851 n. 2 οὐ θέμις ἐν|τοῦθα κείθ|αι (ἐ| μὴ τὸν βε|βαχχευ-
μέ|ρον, quocum Georgius Wissowa confert inscriptionem Romae ad viam Nomentanam inventam quam pro Christiana habuerunt de Rossi et Mommsen: *monumentum Valeri Mercuri et Iulittes, Iuliani et Quintilii Verecundes, libertis libertabusque posterisque eorum at religionem pertinentes meam* CIL VI 10412 = Dessau II 8337. V. etiam quae de Therone Agrigentino et Micytho Rhegiensi *Orph.* 4 (E. Preuner *Archaeol. Jahrb.* XXXV 1920, 62) disputavi.

181. Forsitan quoque Empedocles Agrigentinus philosophi avus inter Orpheotelestas Siculos habendus est (Beloch *Griech. Gesch.* II 1², 238) Athen. I 3e Ἐμπεδοκλῆς δ' ὁ Ἀκραγαντῖνος Ἰπποῖς Ὀλύμπια νικήσας, Πυθαγορικὸς ὄν καὶ ἐμψύχων ἀπεχόμενος, ἐκ σμύρνης καὶ λιβανωτοῦ καὶ τῶν πολυτελεσιτάτων ἀρωμάτων βοῶν ἀναπλάσας διένειμε τοῖς εἰς τὴν πανήγυριν ἀπαρτήσασιν, cum Diogen. Laert. VIII 53 ἐγὼ δὲ εὔρον ἐν τοῖς ὑπομνήμασι Φαβωρίνου [FHG III 578 fr. 3], ὅτι καὶ βοῶν ἔθυσσε τοῖς θεωροῖς ὁ Ἐ. ἐκ μέλιτος καὶ ἀλφίτων idem referat ad nepotem.

De Tuscis v. F. Weege *Etruskische Malerei* 1921, 22.

GRAECIAE.

182. Onomacritus Atheniensis (an Lycomida? Brueckner *Athen. Mitt.* XVI 1891, 203) Herod. VII 6 Πεισιστρατιδῶν οἱ ἀναβεβηκότες ἐς Σοῦσα, τῶν τε αἰτῶν λόγων ἐχόμενοι τῶν καὶ οἱ Ἀλενάδαι, καὶ δὴ τι πρὸς τούτοισι ἔτι πλέον προσωρέγοντό οἱ (sc. τῷ Ἐξέρῃ). ἔχοντες (δ' add. Hude) Ὀνομάκριτον, ἄνδρα Ἀθηναῖον χρησιμολόγον τε καὶ διαθέτην χρησμῶν τῶν Μουσαίου, ἀνεβεβήκεσαν, τὴν ἔχθρην προκαταλυσάμενοι· ἐξηλάσθη γὰρ ἐπὶ Ἰπάρχου τοῦ Πεισιστράτου (Πεισιστρατίδew ABC) ὁ Ὀνομάκριτος ἐξ Ἀθηνῶν, ἐπ' αὐτοφώρῳ ἀλοῦς ἐπὶ Ἀάσου τοῦ Ἐρμιονέος ἐμποιέων ἐς τὰ Μουσαίου χρησμῶν ὡς αἱ ἐπὶ Ἀήμωνι (Krueg.] Ἀήμων codd.) ἐπιζειμειναι νῆσοι ἀφανιζοῖατο (ἀφανιοῖατο Krueg.) κατὰ τῆς θαλάσσης. διὸ ἐξηλάσε μιν ὁ Ἰπάρχος, πρότερον χρωόμενος τὰ μάλιστα. τότε δὲ συναναβὰς ὄκως ἀπίκοιτο ἐς ὄψιν τὴν βασιλέος, λεγόντων τῶν Πεισιστρατιδῶν περὶ αὐτοῦ

σεμνοὺς λόγους κατέλεγε τῶν χρησμῶν· εἰ μὲν τι ἐνέοι σφάλμα φέρον τῶι βαρβάρῳι, τῶν μὲν ἔλεγε οὐδέν, ὁ δὲ τὰ εὐτυχέστατα ἐκλεγόμενος ἔλεγε, τὸν τε Ἑλλησπορτορ ὡς ζευχθῆναι χρεὸν εἴη ἐπ' ἀνδρὸς Πέρσῳι, τῆν τε ἔλασιν ἐξηγεόμενος. οὗτός τε δὴ χρησμωιδέων προσεφέρετο. E. v. Stern *Herm.* LII 1917, 362; Beloch *ibidem* LV 1920, 312.

183. Tatian. Ad Graec. 41 p. 42, 4 Schw. Ὁ δὲ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον Ἡρακλεῖ γέγονεν, ἄλλως τε καὶ τὰ εἰς αὐτὸν ἐπιφερόμενά φασιν ἐπὶ Ὀνομακρίτου τοῦ Ἀθηναίου συντεταχθαι γενομένου κατὰ τὴν Πεισιστρατιδῶν ἀρχὴν περὶ τὴν πεντηκοστὴν ὀλυμπιάδα (580/1—577/6; *exspectamus* (πέμπτην καὶ) πεντηκοστὴν = 560 Diels II³ 171 n. 11 v. *initium loci Tatiani* nr. 15). Clem. Alex. Strom. I 21 (II 81, 1 Staeh.) Tatianum maxime secutus ~ Euseb. Praep. evang. X 11, 30 p. 575 Dind. καὶ μὴν Ὀνομακρίτος ὁ Ἀθηναῖος, οὗ τὰ εἰς Ὀρφέα φερόμενα ποιήματα λέγεται εἶναι, κατὰ τὴν τῶν Πεισιστρατιδῶν ἀρχὴν περὶ τὴν πεντηκοστὴν ὀλυμπιάδα ἐβρίσκειται . . . καὶ τοὺς μὲν ἀναφερομένους εἰς Μουσαῖον χρησμοὺς Ὀνομακρίτου εἶναι λέγουσι Rohde *Psyche* I⁶ 112 n. 1.

184. Χρησμοί, οἱ ἀναφέρονται εἰς Ὀνομακρίτον Suid. s. Ὁ. nr. 223 d.

185. Plutarch. De Pyth. orac. XXV 407 b Ὀνομακρίτοι δ' ἐκεῖνοι καὶ Ἡρόδοτοι καὶ Κιναιθῶρες (Cobet] *κιναιθῶρες* codd.) ὄσην αἰτίαν ἠνέγκαντο τῶν χρησμῶν, ὡς τραγωιδίαι αὐτοῖς καὶ ὄργαν οὐδὲν δεομένοις προσθέντες, εἷ ἄλλοι οὐδὲ προσίεμαι (Wyttenb.] *προσεῖναι* codd.) τὰς διαβολὰς (Wyttenb.] *μεταβολὰς* codd.). Lob. I 334.

186. Τελεταί· ὁμοίως δὲ φασὶ καὶ ταύτας Ὀνομακρίτου Suid. s. Ὁ. nr. 223 d. Pausan. VIII 37, 5 παρὰ δὲ Ὀμήρου Ὀνομακρίτος παραλαβὼν τῶν Τιτάνων τὸ ὄνομα Διορέσῳι τε συνέθηκεν ὄργια κτλ. nr. 194. Lob. I 335. 384; Schuster 47; Maxim. Mayer *Giganten und Titanen* 240; Rohde *Psyche* II⁶ 106. 112 n. 3; N. *Heidelb. Jahrb.* VI 1895, 10 = *Kl. Schr.* II 304.

187. Ὀνομακρίτος ἐν τοῖς Ὀρφικοῖς Sext. Emp. (nr. 191) Pyrrhon. Hypot. III 30 (I 141 Mutschm.) et Adv. Physicos I 361 (II 287 M.). Pausan. VIII 31, 3 Ὀνομακρίτος φησὶν ἐν τοῖς ἔπεισι nr. 193; idem IX 35, 5 κατὰ ταῦτά δὲ ἐν ἔπεισιν ἔστι τοῖς Ὀνομακρίτου nr. 192.

188. Philoponus in Aristot. De anim. A 5 p. 186, 24 Hayd. λεγομένοις (ἐν τοῖς Ὀρφικοῖς καλονμένοις ἔπεισι ap. Aristotel.)

εἶπεν, ἐπειδὴ μὴ δοκεῖ Ὀρφείως εἶναι τὰ ἔπη, ὡς καὶ αὐτὸς ἐν τοῖς Περὶ φιλοσοφίας (fr. 7 Rose³) λέγει· αὐτοῦ μὲν γὰρ εἰσι τὰ δόγματα, ταῦτα δὲ φασὶν (DR] φησὶν Trincavell.) Ὀνομάκριτον ἐν ἔπεσι κατατεῖναι (καταθεῖναι Cudworth; Lob. I 349 n. a). Rohde *Psyche* I⁶ 112 n. 1.

189. Tzetza in Aristophan. prooem. Περὶ ζωμοιδίας; Kaibel FCG I 20 (30. 32 et scholium q. d. Plautinum [ed. Ritschl *Diē alexandrin. Bibliothek.* etc., Breslau 1838 = Opusc. phil. I 1866, 5; Dziatzko *Rhein. Mus.* XLVI 1891, 349; Kaibel 31 n.; Cauer *Grundfragen der Homerkritik*³ 112]) καίτοι τὰς Ὀμηρικὰς ἐβδομήκοντα δύο γραμματικοὶ ἐπὶ Πεισιστράτου τοῦ Ἀθηναίου τυράννου διέθηναν οὕτως σποράδην οὕτως τὸ πρῶν· ἐπεκρίθησαν δὲ κατ' αὐτὸν ἐκείνον τὸν καιρὸν ἐπ' Ἀριστάρχου καὶ Ζηροδότου, ἄλλων ὄντων τούτων τῶν ἐπὶ Πτολεμαίου διορθωσάντων. οἱ δὲ τέσσαρσι τισι τὴν ἐπὶ Πεισιστράτου διορθωσιν ἀναφέρουσιν, Ὀρφεὶ Κροτωνιάτῃ (nr. 177), Ζωπύρῳ Ἡρακλεώτῃ (nr. 179), Ὀνομακρίτῳ Ἀθηναίῳ καὶ Ἐπιχογκέλοι. Quae ex Procli *Χρηστομαθεΐα γραμματικῆ*, qui Asclepiadis Myrleensis libro sexto τῶν *Γραμματικῶν* usus est (Suid. nr. 177), hausta esse Kaibel evicit *Abhdl. Goett. Ges. d. W. N. F.* II 4 1898, 26.

190. Ad Hom. Od. 2 602—604 (de Hercule) εἶδωλον· αὐτὸς δὲ μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν τέρεται ἐν θαλίῃς καὶ ἔχει καλλιόσφρονον Πῆην παῖδα Διὸς μέγαλοιο καὶ Ἥρης χρυσοπέδιλον) adnotat schol. V² (Ludwich) ἀθετοῦνται καὶ λέγονται Ὀνομακρίτου εἶναι, ad 604 (= Hesiod. *Theogon.* 952) schol. H² τοῦτον ἐπὸ Ὀνομακρίτου ἐμπεποιῆσθαι φασὶν. ἠθέτηται δέ. Wilamowitz *Hom. Unters.* 199.

De Onomacrito Lob. I 332; C. O. Mueller *Prolegomena* 390 ss.; Ritschl Ersch et Gruber III (1833) 4 = Opusc. philol. I 1866, 238 et nr. 189; C. Eichhoff De Onomacrito comm. I *Progr. Elberfeld* 1840; Bergk *Griech. Literaturgesch.* II 85; Rohde *Psyche* II⁶ 111; Malten *Arch. f. Religionsw.* XII 1908, 427; v. etiam Kinkelium (ante nr. 191) p. 240.

ONOMACRITI FRAGMENTA.

Epicorum graecorum fragmenta coll. Godofr. Kinkel I 1877, 240.

191. [I (Ki. 1) Sext. Empiric. Pyrrhon. Hypotyp. III 30 (I 141 Mutschm.) v. Adv. Physic. I 361 (II 287 M.) Ὀνομάκριτος

δὲ ἐν τοῖς Ὀρφικοῖς πῦρ καὶ ὕδωρ καὶ γῆν (sc. εἶπε τῆν πάντων εἶναι ἀρχήν). Cf. Galen. histor. philos. 18 (Doxogr. 610, 15; v. etiam Dielesii Prolegomen. 249). Ausonius in gripho ternarii numeri vs. 74 p. 204 Peip. *Orpheos hinc tripodes, quia sunt tria: terra, aqua, flamma.* Lob. I 386; Ab. fr. 229; Schuster 55 n. 1; Rohde *Psyche* II⁶ p. 112 n. 1; Zeller I⁶ 125 n. 1; Diels II³ 163 ad 9. Falsario ante oculos versatur Heracliti fr. 36 (Diels I³ 85).]

192. II (Ki. 3) Pausan. IX 35, 5 Ἡσίοδος δὲ ἐν Θεογονίᾳ (vs. 907) — προσιέσθω δὲ ὅτῳ φίλον τῆν Θεογονίαν —, ἐν δ' οὐτ' τῆ ποιήσει ταύτῃ τὰς Χάριτάς φησιν εἶναι Διὸς τε καὶ Ἐφρονόμης καὶ σφισιν ὀνόματα Ἐφροσύνην τε καὶ Ἀγλαίαν εἶναι καὶ Θαλίαν. κατὰ ταῦτά δὲ ἐν ἔπειν ἔστι τοῖς Ὀνομαζοίτων. Lob. I 335; Schuster 54 n. 6; Rohde *Psyche* II⁶ 112 n. 1. Hymn. LX 2 θουατέρεις Ζηρός τε καὶ Ἐφρονόμης (Schrader] Ἐφρομῆς codd.) βαθυκόλπον Ἀγλαίῃ Θαλίῃ τε (Herm.] τε θάλεια codd.) καὶ Ἐφροσύνη πολύλβε.

193. III (Ki. 4) Pausan. VIII 31, 3 de θεῶν ἱερῶι τῶν Μεγάλων Megalopolitano ἔστι δὲ καὶ Ἡρακλῆς παρὰ τῆν Δήμητροι μέγεθος μάλιστα πῆχυν· τοῦτον τὸν Ἡρακλῆα (ἠρακλῆν vulgo) εἶναι τῶν Ἰδαίων καλομένων Δακτύλων Ὀνομαζοίτῳ φησιν ἐν τοῖς ἔπειν. Lob. I 335; Robert *Heldens.* I 641.

194. IV (Ki. 2) Pausan. VIII 37, 5 παρὰ δὲ Ὀμήρου Ὀνομαζοίτῳ παραλαβὸν τῶν Τιτάνων τὸ ὄνομα Διονέσῳι τε συνέθηκεν ὄνομα καὶ εἶναι τοῖς Τιτᾶνας τῶν Διονέσῳι τῶν παθημάτων ἐποίησε ἀπτονοργός. Ad Τελετάς non ad Theogoniam spectare videtur Rohdio *Psyche* I⁶ 112 n. 3.

195. V (Ki. 5) Pausan. I 22, 7 ἔτι δὲ τῶν γραφῶν (Pina-cothecae in arce Athenarum) παρέντι τὸν παῖδα τὸν τὰς ὑδρίας φέροντα καὶ τὸν παλαιστῆν δν Τιμαίητος ἔγραψεν, ἔστι Μουσαῖος. ἐγὼ δὲ ἔπι μὲν ἐπελεξάμην, ἐν οἷς ἔστι πέτεσθαι Μουσαῖον ἐπὶ (del. Herwerden) Βορέον (an Ὑπερβορέων?) δῶρον, δοκεῖν δὲ μοι πεποιήκεν ἀτὰ Ὀνομαζοίτῳ. Kern De Musaei fragm. Ind. Rostoch. aestiv. 1898, 7. 11 n. XII; Diels II³ 180 n. 5.

Orpheus Arcas (cf. Bacidem Arcadem Kern *RE*² II 2802) s. *Κικοναῖος* nr. 197.

196. Theognetus Thessalus ἱεροὶ λόγοι ἐν ἱαφροδίαις κδ' (cf. etiam s. Cercops nr. 174) Suid.

THRACIAE (v. nr. 30 ss.).

197. Orpheus Ciconaeus ἢ Ἀρκάς (ἢ?) ἐκ Βισαλτίας τῆς Θρακικῆς, ἐποποιός. γέγονε δὲ καὶ οὗτος πρὸ Ὀμήρου, δύο γενεαῖς πρεσβύτερος τῶν Τρωικῶν. ἔγραψε δὲ μυθολογίαν, ἐπιγράμματα, ἔμους Suid., v. Eustath. II. B 597 p. 299, 5 καὶ ὅτι Θραϊκῆς ἦσαν οἱ ἐπιμεληθέντες τῆς ἀρχαίας μουσικῆς Ὁ. Μουσαῖος καὶ Θάμυρις· καὶ ὅτι ἐν τῇ ἀκτῇ τῇ περὶ τὸν Ἄθων Θάμυρις ὁ Θραῖς ἐβασίλευσε, τῶν αὐτῶν ἐπιτηδευμάτων γερόμενος, ὧν καὶ ὁ Κίκων Ὁ., ὃς Ὁ. τὰ πρῶτα μὲν ἀγροτεῶν διέζη, εἶτα καὶ μειζόνων ἀξιών ἑαυτὸν καὶ ὄχλον καὶ δύνανται περιποιούμενος διεφθάρη ἐξ ἐπισυστάσεως, ἀνήρ γόης ἀπὸ μουσικῆς τε καὶ μαρτικῆς καὶ τῶν περὶ τὰς τελετὰς ὀργιασμῶν (~ Strab. VII 330 fr. 18 nr. 40).

198. Orpheus Odryses ἐποποιός. Διονύσιος (Halicarnasensis iunior ὁ μουσικός L. Cohn *RE*² V 986 n. 142 v. supra p. 52; de Phaselita cogitat Daub *Stud. zu den Biographika des Suid.* 148; Cohn l. l. 984 n. 136) δὲ τοῦτον οὐδὲ γεγονέναι λέγει· ὁμῶς ἀναφέρονται εἰς αὐτὸν τινα ποιήματα.

De Orpheo Odrysa v. e. g. nrr. 103. 160, Maxim. Tyr. XXXVII 6 p. 432 Hobein Ὁ. ἐκεῖνος ἦν μὲν Οὐλύβου παῖς καὶ Καλλιόπης αὐτῆς, ἐγένετο δὲ ἐν Θρακίᾳ ἐν τῷ Παγγαίῳ ὄρει· ῥέμονται δὲ τοῦτο Θρακῶν οἱ Ὀδρύσαι, ὄρειον γένος, ληισταὶ καὶ ἄξενοι· ἀλλ' εἰποντό γε Ὀδρύσαι ἐκόντες ἠγεμόνι Ὀρφει, καλῇ κηλούμενοι τῇ οὐδῆι, Celsum ap. Origin. I 16 (I 68, 7 Koetsch.) θαυμάζω δέ, πῶς Ὀδρύσας μὲν καὶ Σαμοθραϊκῆς καὶ Ἐλεσβίου καὶ Ὑπερβορέους ἐν τοῖς ἀρχαιοτάτοις καὶ σοφωτάτοις ἔταξεν ἔθνεσιν ὁ Κέλσος, II 55 (I 178, 16 K.) Ὀρφεία ἐν Ὀδρύσαις cf. 56 p. 180, 1 K. Lob. I 295.

199. Herodicus Perinthius *Εἰς Ἄιδον κατάβασις* Suid. v. Cercopem nr. 174, Orphea Camarinaeum nr. 176, Prodicum nr. 200.

INSULARUM.

200. Prodicus Samius? *Εἰς Ἄιδον κατάβασις* Clem., quae sola ex Herodici Perinthii carmine eiusdem argumenti nomine *ΗΡΟΔΙΚΟΥ* in *ΗΡΟΔΙΚΟΥ* depravato ethnicoque *Σαμίον* tum addito orta videtur esse (*Tannery Rev. de philol.* XXI 1897, 192 n. 2). Erravi *Orph.* 18. V. Cercopem nr. 174, Herodicum nr. 199, Orphea Camarinaeum nr. 176.

ASIAE.

201. Persinus Milesius quem Obrechtus (v. Lob. I 359; Rohde *Psyche* II⁶ 107 n.) non sine veri specie eundem esse putat ac Persinum poetam Eubuli Atarnitae familiarem (Poll. IX 93). Σωτήρια Suid. v. Timoclem nr. 178. Mallius Theodor. De metris IV 589, 20 K. *Metrum dactylicum hexametrum inventum primitus ab Orpheo Critias* (nr. 106) *adserit, Democritus* (Diels I³ 66 n. 16) *a Musaeo, Persinus a Lino, permulti ab Homero* Bergk PLG III⁴ 655.

IGNOTAE ORIGINIS.

202. Promedon Pausan. in Necyiae Polygnoticae descriptione X 30, 7 (v. nr. 69) τῶι δένδρῳι δὲ τῆι εἰτέι (sub qua Orpheus sedet) κατὰ τὸ ἕτερον μέρος προστρακεκλιμένος ἐστὶν αὐτῆι Προμέδωρ· εἰσὶ μὲν δὴ οἱ τοιμίζουσι καθάπερ ἐς ποίησαι ἐπεσῆχθαι τὸ (τὸ Korais] τοῦ codd.) Προμέδοντος ὄνομα ὑπὸ τοῦ Πολυγνώτου, τοῖς δὲ εἰρημένον ἐστὶν ἄνδρα Ἑλληνα ἐς τε τὴν ἄλλην ἄπασαν γενέσθαι φιλήζουον μουσικὴν καὶ ἐπὶ τῆι ᾠδῆι μάλιστα τῆι (τοῦ L¹) Ὀρφείως. C. O. Mueller *Kleine deutsche Schr.* II 403; Robert *Nekyia des Polygnot* 50; Duemmler *Delphika* 20 = *Kl. Schr.* II 145 n. 1; Maaß *Orph.* 65 n. 78; Knapp *Orpheusdarstellungen* 12 n. 3; Kern *Orph.* 18.

ORPHEOTELESTAE (v. quoque nr. 212—219).

203. Plutarch. Apophthegm. Laconic. 224e Λεωτυχίδου τοῦ Ἀρίστωνος (Lacedaemon. rex 491—469) 3 πρὸς Φίλιππον τὸν Ὀρφεοτελεστήν παρτελῶς πτωχὸν ὄντα, λέγοντα δ' ὅτι οἱ παρ' αὐτῶι μνηθέντες μετὰ τὴν τοῦ βίου τελευτὴν εὐδαιμονοῦσι, 'τί οὖν, ὃ ἀνόητε' εἶπεν 'οὐ τὴν ταχίστην ἀποθνήσκεις, ἢν' ἀναπαύσῃ (ἄμα παύσῃ Bern.) κακοδαιμονίαν καὶ πένιν κλαίων;' Lob. I 644; C. O. Mueller *Prolegomena* 381; Rohde *Psyche* II⁶ 111 n. Eadem res a Diogene Laertio VI 1, 4 de Antisthene narratur (μνούμενός ποτε τὰ Ὀρφικά, τοῦ ἱερέως εἰπόντος, ὅτι οἱ ταῦτα μνούμενοι πολλῶν ἐν Αἴδου ἀγαθῶν μετίσχουσι, 'τί οὖν', ἔφη 'οὐκ ἀποθνήσκεις;').

204. Athenag. Pro Christian. 4 p. 5, 3 Schw. Διγόροι μὲν γὰρ εἰκότως ἀθεότηα ἐπεκάλουν Ἀθηναῖοι, μὴ μόνον τὸν Ὀρφικὸν εἰς μέσοι κατατιθέντι λόγον καὶ τὰ ἐν Ἑλεσίτῃ καὶ τὰ τῶν Καβίρων δημεύοντι μυστήρια καὶ τὸ τοῦ Ἡρακλέους, ἵνα τὰς

γογγύλας ἔφει κατακόπτορι ξόανον, ἀντικρυς δὲ ἀποφαιτομέτωι μηδὲ ὄλωσ εἶναι θεόν.

205. Demosthen. De corona XVIII § 259 de Aeschine ἀνήρ δὲ γενόμενος τῆι μητρὶ τελούσῃ τὰς βίβλους ἀνεγίγνωσκες καὶ τᾶλλα συνεσκευωροῦ, τὴν μὲν ρύκτα ρεβρίζων (v. Phot. s. ρεβρίζειν Lob. I 653) καὶ κρατηρίζων, καὶ καθαίρων τοὺς τελουμένους κάποιάττων τῶι πηλῶι καὶ τοῖς πιτύροις, καὶ ἀνιστὰς ἀπὸ τοῦ καθαρμοῦ κελεύων λέγειν 'ἔφυγον κακόν, εὖρον ἄμεινον', ἐπὶ τῶι μηδένα πώποτε τηλιζοῦτ' ὀλολύξαι σεμνυνόμενος (καὶ ἔγωγε ρομίζω· μὴ γὰρ ὄϊεσθ' αὐτόν, φθέγγεσθαι μὲν οὕτω μέγα, ὀλολύζειν δ' οὐχ ὑπέρλαμπρον), (260) ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις τοὺς καλοὺς θιάσους ἄγων διὰ τῶν ὁδῶν, τοὺς ἐστεφανωμένους τῶι μαράθωι καὶ τῆι λεύκηι, τοὺς ὄφεις τοὺς παρείας θλίβων καὶ ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς αἰωρῶν, καὶ βοῶν εὐοὶ σαβοὶ, καὶ ἐπορχούμενος ὕης ἄττης ἄττης ὕης, ἕξαρχος καὶ προηγμῶν καὶ κιττοφόρος καὶ λιζνοφόρος καὶ τοιαῶν' ἐπὶ τῶν γραιδίων προσαγορευόμενος, μισθὸν λαμβάνων τούτων ἔρθονπτα καὶ στρεπτοὺς καὶ ρηλάτα, ἐφ' οἷς τίς οὐκ ἂν ὡς ἀληθῶς αὐτόν ἐδαιμονίσειε καὶ τὴν αὐτοῦ τύχην; v. etiam § 129.

καὶ ante καθαίρων delere mavult Blassius. ευσάβοι pr. Σ. ἡγεμῶν Aristid. p. 458 Walz (Rhet. Gr. IX). κιττοφόρος Harpocrat. s. κιττοφόρος et Schol. Patm.

Harpocrat. ad hunc locum s. ἀπομάττων· οἱ μὲν ἀπλοῖκώτεροι ἀκούουσιν ἀντὶ τοῦ ἀποψῶν καὶ λυμαινόμενος, ἄλλοι δὲ περιεργότεροι, οἷον περιπλάττων τὸν πηλὸν καὶ τὰ πίτυρα τοῖς τελουμένοις, ὡς λέγομεν ἀπομάττεσθαι τὸν ἀνδριάντα πηλῶι· ἤλειπον γὰρ τῶι πηλῶι καὶ τῶι πιτύρῳ τοὺς μνουμένους, ἐκμμούμενοι τὰ μυθολογούμενα παρ' ἐπίοις, ὡς ἄρα οἱ Τιτᾶνες τὸν Διόνυσον ἐλυμήναντο γύφωι καταπλασάμενοι ἐπὶ τῶι μὴ γνώριμοι γενέσθαι. τοῦτο μὲν οὖν τὸ ἔθος ἐκλιπεῖν, πηλῶι δὲ ὕστερον καταπλάττεσθαι ρομίμον χάρην.

Lob. I 646 ss. 695; Dieterich *Rhein. Mus.* XLVIII 1893, 279 = *Kl. Schr.* 121, qui Aristophanis *Nubes* 250 ad hos Orphicorum ritus refert (v. fr. 1). Sacra Orphica a Demosthene significata esse negat Rohde *Psyche* II⁶ 110 n. 1.

206. Plutarch. Alexand. 2 de Olympiade Alexandri matre ἕτερος δὲ περὶ τούτων ἐστὶ λόγος, ὡς πᾶσαι μὲν αἱ τῆιδε γυναῖκες ἔνοχοι τοῖς Ὀρφικοῖς οὔσαι καὶ τοῖς περὶ τὸν Διόνυσον ὀργασμοῖς ἐκ τοῦ πάνυ παλαιοῦ Κλώδωρος τε καὶ Μιμαλλῶνες ἐπωνυμίαν ἔχουσαι πολλὰ ταῖς Ἰθωνίσι καὶ ταῖς

περὶ τὸν Αἴμον Θρηήσσαις ὅμοια δρωῶσιν, ἀφ' ὧν δοκεῖ καὶ τὸ θρηοσκέειν ὄνομα ταῖς κατακόροις γενέσθαι καὶ περιέρχοις ἱερουργίας, ἣ δὲ Ὀλυμπιάς μᾶλλον ἐτέρων ζηλώσασα τὰς κατοχὰς καὶ τοὺς ἐρθροσιασμοὺς ἐξάγουσα βαρβαρικώτερον ὄφεις μεγάλους χειροῆθεις ἐφείλκετο τοῖς θιάσοις, οἳ πολλὰκις ἐκ τοῦ κιττοῦ καὶ τῶν μυστικῶν λίκνων παραραδύμενοι καὶ περιελιτόμενοι τοῖς θύροισι τῶν γυναικῶν καὶ τοῖς στεφάνοις ἐξέπληττον τοὺς ἄρθρας. De Clodonibus et Mimallonibus Baege De Macedon. sacris. Diss. Hal. XXII 1913, 81. 182; de θρηοσκέειν nr. 37.

207. Theophrast. Charact. XVI 11 καὶ ὅταν ἐνύπτιον ἴδῃ (ὁ δεῖσιδάμων), πορεύεσθαι πρὸς τοὺς ὄνειροκρίτας, πρὸς τοὺς μάντις, πρὸς τοὺς ὄριθοσκοπούς, ἐρωτήσων, τίτι θεῶν ἢ θεῶν εὔχεσθαι δεῖ (12) καὶ τελεσθῆσόμενος πρὸς τοὺς Ὀρφεοτελεστάς κατὰ μῆνα πορεύεσθαι μετὰ τῆς γυναικὸς (ἐὰν δὲ μὴ σχολάζῃ ἢ γυνή, μετὰ τῆς τίτθης) καὶ τῶν παίδων.

θεῶν ἢ θεῶν *recc.* (*contra formulam*); *immo* θεῶν [ἢ θεῶν] *vel* θεῶν ἢ θύειν (ἢ) *scribe.* Diels in ed. Theophrasti; τίτι θεῶν ἢ θεῶν II³ 167 n. 16.

208. Andromenides (e Chr. Ienseni litteris ad me datis) ap. Philodem. Περὶ ποιημάτων fr. 41 Hausr. (*N. Jahrb. Suppl.* XVII 1889, 257) ὀλίγον λόγον οὕτως Ὀρφεοτελεστοῦ τυμπάνωι καὶ παιδαγωγῶι καλαμίδι προσθεῖς, ὅτι δεῖ τὰ ψευδορήμονα μὴ ξενόσ(τ)ομα μόνον ἐγλέγειν ἀλλὰ κάλλιστα· κάλλιστα δ' εἶναι τὰ τὰς συλλαβὰς (ἐ)χορτα πολλοῖς γράμμασιν ἐ(ς)παθημέν(ας), ὧν σχολῆι δράξασθαι (τ)ὸ σ(τ)όμα καὶ ῥίπτ(ει)ν . . .

An post δεῖ exciderit μὴ, interrogat Hausr. ἐ(ς)παθημέν(ας) *rest.* Usen. (ὧν σχολῆι δρ. Jensen. (ἐν)ῆχῃ ἀράξασθαι? Buechel.

209. Lucian. Περὶ ὀρχήσεως 79 ἣ μὲν γε Βακχιστὴ ὀρχησῶν ἐν Ἰωνίᾳ μάλιστα καὶ ἐν Πόντῳ σπουδαζομένη, καίτοι σατυρικῆ οὐσα, οὕτω χειρῶνται τοὺς ἀρθρόπους τοὺς ἐκεῖ, ὥστε κατὰ τὸν τεταγμένον ἕκαστοι καιρὸν ἀπάντων ἐπιλαθόμενοι τῶν ἄλλων κάθηρται δι' ἡμέρας Τιτᾶνας καὶ Κορέβαντας καὶ Σατύρους καὶ βουκόλους ὄρωντες· καὶ ὀρχοῦνται γε ταῦτα οἱ εὐγενέστατοι καὶ πρωτεύοντες ἐν ἐκίστηι τῶν πόλεων οὐχ ὅπως ἀδούμενοι, ἀλλὰ καὶ μέγα φρονοῦντες ἐπὶ τῷ πράγματι μᾶλλον ἢ περὶ ἐπ' εὐγενείας καὶ λειτουργίας καὶ ἀξιώμασι προγονιστοῖς. De bululcis Kern *RE*² III 1013, *Genethliakon f. Robert* 1910, 96. Βουκόλος etiam in libello rituali P. II fr. 31 vs. 25.

210. Titulus a Cyriaco Anconitano Perinthi exscriptus, primum editus a Dumontio *Inscriptions et monuments figurés de la Thrace* 1876, 38, integrius a Mommsenio *Ephem. epigr.* III 1877, 236. 332; Dieterich *De hymn. Orph.* 6 = *Kl. Schr.* 72. εὐτυχεῖτε. χρῆσιμὸς Σιβύλλης. ἐπὶ δ' ὁ Βάκχος εὐδίας πλη-
(γήσ)ετα(ι), τότε αἷμα καὶ πῦρ καὶ κόπυς μνησεται. Σπέλλιως
Εὐήθης ἀρχιβουκόλος 5 Ἡρακλείδου Ἀλεξάνδρου ἀρχιμυστοῦντος.

2 ΠΛΗCΤΑΠΟΥΕ·Cyriacus, unde Kaibelius *Rhein. Mus.* XXXIV 1879, 211 vs. 3 τότε elicit; reliquum enucleavit Dieterich 74. πλησ(θήσ)ετα(ι) priores, v. imprimis R. Schell Saturna Saupp. 1879, 179. Spectat ad Zagrei mortem, de qua vide P. II.

211. Lyd. *De mens.* IV 2 p. 65, 20 W. ὁ δὲ Πραϊτέξτατος ὁ ἱεροφάντης (Vettius Pr. † 384 p. Chr.), ὁ Σωπάτρωι τε τῷ τελεστῆι καὶ Κωνσταντίνωι τῷ αὐτοκράτορι συλλαβὼν ἐπὶ τῷ πολισμῷ τῆς εὐδαίμονος ταύτης πόλεως (sc. Byzantii) δύναιμι αὐτὸν (sc. Ἰανόν) εἶναι τινα βούλεται ἐφ' ἑκατέρας Ἄρκτον τεταγμένην καὶ τὰς θειοτέρας ψυχὰς ἐπὶ τὸν σεληνιακὸν χορὸν ἀποπέμπειν. Teuffel-Kroll III⁶ 302 n.; 430, 1.

VITA ORPHICA (Lob. I 244—255; Rohde *Psyche* II⁶ 125).

212. Plato *Leg.* VI 782 c τὸ δὲ μὴν θύειν ἀνθρώπων ἀλλήλους ἔτι καὶ νῦν παραμένον ὁρῶμεν πολλοῖς· καὶ τοῦτ' αὐτίον ἀκούομεν ἐν ἄλλοις, ὅτε οὐδὲ βοῶς ἐτόλμων μὲν (Schanz] ἐτολμῶμεν codd.) γενέσθαι, θύματά τε οὐκ ἦν τοῖς θεοῖσι ζῶια, πελαγοὶ δὲ καὶ μέλιτι καρποὶ δεδευμένοι καὶ τοιαῦτα ἄλλα ἀγνὰ θύματα, σαρκῶν δ' ἀπείχοντο (nr. 90) ὡς οὐχ ὄσιον ὄν ἐσθίειν οὐδὲ τοὺς τῶν θεῶν βωμοὺς αἵματι μαίρειν, ἀλλὰ Ὀρφικοὶ τινες λεγόμενοι βίοι ἐλίγνοντο ἡμῶν τοῖς τότε, ἀψύχων μὲν ἐχόμενοι πάντων, ἐμψύχων δὲ τοῦτ' αὐτίον πάντων ἀπεχόμενοι.

213. Euripid. *Hippolyt.* 952 (Diels II³ 165 n. 8) ἤδη νῦν αὖχει καὶ δι' ἀψύχων βορᾶς· σὶτ' ἐκκαπήλεν', Ὀρφέα τ' ἀνακτ' ἔχων βάκχευε πολλῶν γραμμάτων τιμῶν καπνοῦς.

σὶτ' ἐκκαπήλεν' sc. τοῖς ἔξω βεβήλοις Diels fretus Philostrati *Vit. Apollon.* I 15 (I 15, 4 Kays.) τὸν γὰρ σίτον οἱ δυνατοὶ ξυγκλείσαντες εἶχον, ἴν' ἐκκαπηλευθείη τῆς χώρας, σίτοις καπήλεν' codd. V. de loco conclamatissimo etiam Wilamowitzii *commentarium* 225.

214. Diogen. *Laert.* VIII 33 (Alexander Polyhistor *Φιλοσόφων διαδοχαί*) e Pythagoreo anonymo IV. a. Chr. saeculi (M. Wellmann *Herm.* LIV 1919, 225. 248) τὴν δ' ἀγρίαίαν εἶναι διὰ καθαρῶν καὶ λουτρῶν καὶ περιοριστηρίων καὶ διὰ τοῦ καθαρῆν ἀπὸ τε κήδους καὶ λεγοῦς καὶ μιάσματος περτῶς

καὶ ἀπέχεσθαι βρωτῶν θρησειδίων τε κρεῶν καὶ τριγλῶν καὶ μελανουρων καὶ ὠϊῶν καὶ τῶν ὠιοτόκων ζώων καὶ κνάμων καὶ τῶν ἄλλων ὧν παρακελεύονται καὶ οἱ τὰς τελετὰς ἐν τοῖς ἱεροῖς ἐπιτελοῦντες. V. etiam Antiphanis O. fr. 180 K. βύστραν τιν' ἐκ φύλλων τρωῶν collato Hesych. s. βύστραι· αἱ τῶν λαχάνων ἐνθέςεις. ἔριαι δὲ τοὺς ἐκ τῶν λαχάνων ψωμούς. De fabis v. nr. 219.

215. Plutarch. Conviv. sept. sap. 16, 159 c τὸ δ' ἀπέχεσθαι σαρκῶν ἐδωδῆς, ὅσπερ Ὀρφεία τὸν παλαιὸν ἰστοροῦσι, σοφίσμα μᾶλλον ἢ φωνῇ τῶν περὶ τῆν τροφήν ἀδικοημάτων ἐστὶ.

216. De lanearum vestium usu repudiando Herodot. II 81 οὐ μέντοι ἐς γε τὰ ἱρὰ (Aegyptiorum) ἐσφύρεται εἰρίνα οὐδὲ συγκαταθάπτεται σφι· οὐ γὰρ ὄσιον. ὁμολογέουσι δὲ ταῦτα τοῖσι Ὀρφικοῖσι καλεομένοισι καὶ Βακχικοῖσι, εἰσοῦσι δὲ Αἰγυπτίοισι καὶ Πυθαγορείοισι. οὐδὲ γὰρ τοῦτων τῶν ὀργίων μετέχοντα ὄσιον ἐστὶ ἐν εἰρινείοισι εἶμασι θαφθῆναι. ἐστὶ δὲ περὶ αὐτῶν ἱερὸς λόγος λεγόμενος (Lob. I 244; Diels I³ 27 n. 1; Zeller I⁶ 64 n. 1, 391 n. 3; Rohde *Psyche* II⁶ 103. 107 et *N. Heidelb. Jahrb.* VI 1895, 10 = *Kl. Schr.* II 304 [contra Maassium]; Maaß *Orph.* 164; Knapp *Orpheusdarstellungen* 1895, 5 n. 4; Kern *Orph.* 3 n. 5; 10). V. nr. 217.

217. Contra (nr. 216) Apuleius Apologia 56 p. 63, 15 Helm *quippe lana, seignissimi corporis excrementum, pecori detracta iam inde Orphei et Pythagorae scitis profanus vestitus est (iam inde defendit Plasberg coll. 54, 15 iam inde antiquitus XII tabulis; iam inde (ab) Novák). Abt Apologie des Apuleius von Madaura 288 (RVV IV 2); Pley De lanae in antiquissim. rit. usu 96 (RVV XI 2).*

218. Ad praecepta Orphica pertinere videtur etiam schol. Lucian. 280, 20 Rabe ἐνταῦθα οἶτος τε πολὺς πρόκειται καὶ τράπεζαι πάντων τῶν τῆς γῆς καὶ θαλάσσης γέμονσαι βρωμάτων πλὴν τῶν ἀπειρημένων ἐν τῷ Μυστικῷ, ῥοῖας φημι καὶ μήλου καὶ ὀρνίθων κατοικιδίων καὶ ὠϊῶν καὶ θαλαττίων τριγλῆς, ἐρυθρίου, μελανούρου, καράβου, γαλεοῦ, v. nr. 214.

219. Pausan. I 37, 4 ὠικοδόμηται δὲ κατὰ τὴν ὁδὸν ταῶς οὐ μέγας καλούμενος Κναμίτον· σαφές δὲ οὐδὲν ἔχω λέγειν εἴτε πρῶτος κνάμους ἔσπειρεν οὗτος εἴτε τινὰ ἐπεφήμισαν (ἐπεφήμισαν Hemsterhuis] ἐπεφήμισαν [ἐπεφήμισαν y] codd.) ἦρωα, ὅτι τῶν κνάμων ἀνερευγείη οὐκ ἐστὶ σφίσιον ἐς Δήμητρα τὴν εὐρεσιν. ὅστις δὲ ἤδη τελετὴν Ἐλευσίνι εἶδεν ἢ τὰ καλούμενα Ὀρφικά (v. nr. 216 τοῖσι καλεομένοισι καὶ Βακχικοῖσι) ἐπελέξατο,

οἶδεν ὃ λέγω. Ante Hymn. Orph. in Terram XXVI leguntur verba: θυνίαμα πᾶν σπέσμα πλήν κνάμων καὶ ἀρομιάτων. De fabarum religione Lob. I 251, Wuensch *Frühlingsfest der Insel Malta* 32 et P. II s. *Καθαροί*. De aedibus mysticis (ἱεροὶ οἴκοι) v. Kern *Orph.* 25 n. 3.

3. DE SCRIPTIS ORPHICIS

220. Athen. IV 164 b. c. e Alexidis Lino (Kock CAF II 345 fr. 135) βιβλίον ἐντεῦθεν ὃ τι βούλει προσελθὼν γὰρ λαβέ (παρά-λαβε Erfurd), ἔπειτ' ἀναγνώσει πάνν γε διασκοπῶν ἀπὸ τῶν ἐπιγραμμάτων ἀτρέμα τε καὶ σχολῆι. Ὁ. ἔνεστιν, Ἡσίοδος, τραγωιδίαι, Χοιρίλος, Ὀμηρος, Ἐπίχαρμος, συγγράμματα (ἔστ' Ἐπίχαρμος, γράμματα Herm.) παντοδαπά. De Alexidis fabula *Κράτεια ἢ Φαρμακοπόλης* ad Orphica pertinente v. Kaibel *Herm.* XXV 1899, 98; Kern *RE*² XX 1441.

Cf. Euripidis Hippolyt. 952 nr. 213 et Platonis philosophi de Orphei libris testimonium P. II fr. 3.

221. Chronicon Parium (IG XII 5, 444 [Hiller de Gaertingen]); Jacoby *Das Marmor Parium* 7. 68) A 25 ep. 14: ἀφ' οὗ Ὁ. ὁ Οἰάγρον καὶ Καλλιόπης) υἰὸς τῆ(ν) ἔαντος πόησιν ἐξ(έ)θηκε, Κόρης τε ἀρπαγῆν καὶ Δήμητρος ζήτησιν καὶ τὸν αὐτοῦ (ἐδρεθέντα ἐπ' αὐτῆς σπόρον καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἑποδεξαμένων τὸν καρπὸν, ἔτη ΧΗΔΔΔΓ, βασιλεύοντος Ἀθηνῶν Ἐρεχθίως.

Multorum virorum doctorum tentamina collegit Iacobyus, e quibus haec eligo: ἀφ' οὗ — τῆ(ν) suppl. Boeckh. (ἔ)αντος Hiller de Gaertingen. αὐτοῦ (ἐδρεθέντα) nuperrime idem per litteras] τὸν αὐτο(ρ)γηθέντα ὑπ' αὐτῆς σπόρον καὶ τὸ ἐκεῖθεν ἔθος Diels ap. H. de G. p. 105, τὸν αὐτ. σπ. δν ἐδί-δαξε τὸ πλῆθος idem II³ 173 n. 15: καὶ τὴν αὐτοῦ (κατάβασιν καὶ μύθο(ν)) Chandl., τὸν αὐτοῦ (εἰς Ἄιδον καταβαθμὸν καὶ τὸ γῆ)θος Boeckh. qui etiam καὶ τὸ θεῖον πάθος proposuit, cum τὸ πλῆθος primus invenerit Wilamowitzius de Triptolemi maxime expeditione cogitans (apud H. de G. p. 105).

222. Clem. Alex. Strom. I 21, 131, 3—5 (II 81, 7 Staeh.) καὶ τοὺς μὲν ἀναγερομένους εἰς Μουσαῖον χρησμούς Ὀρουμακρίτον εἶναι λέγονσι, τὸν Κρατῆρα δὲ τὸν Ὀρφέως Ζωπύρον τοῦ Ἡρακλειώτου (nr. 179) τὴν τε Εἰς Ἄιδον κατάβασιν Προδίκου τοῦ Σαμίου (nr. 200). Ἰων δὲ ὁ Χίτος (nr. 248) ἐν τοῖς Τριαγμοῖς καὶ Πυθαγόραν εἰς Ὀρφέα ἀνενεγκεῖν τινα ἱστορεῖ. Ἐπιγένης (nr. 229) δὲ ἐν τοῖς Περὶ τῆς εἰς Ὀρφέα ποιήσεως Κέρκωπος (nr. 174) εἶναι λέγει τοῦ Πυθαγορείου τὴν Εἰς Ἄιδον κατὰ-

βασιν καὶ τὸν Ἱερὸν λόγον, τὸν δὲ Πέπλον καὶ τὰ Φυσικὰ Βροστίου (nr. 173).

Κρατῆρα Canter; κρατήρα L. Προδίκου τοῦ Σαμίου] Ἡροδίκου τοῦ Περινθίου rectius Suid. s. Ὁ. nr. 223 d; Bergk Opusc. philol. II 38 n. 18 et nr. 200. Τριγμοῖς Reines.] τριγράμμους L. (ἀναφερομένης) ποιήσεως Ed. Hiller. Κέρκωπος L. πυθαγορίου L.

De Epigene nr. 229; Epigenis catalogus haud dubie etiam pro fundamento Suidiani (nr. 223 d) habendus est.

223. Suidas (Hesychius Milesius) Diels II³ 163 n. 1:

a) Ὁ. Καμαριναῖος nr. 176.

b) Ὁ. Κικοναῖος ἢ Ἀρκάς (ἢ ?) ἐκ Βισαλτίας τῆς Θραικικῆς nr. 197.

c) Ὁ. Κροτωριάτης nr. 177.

d) Ὁ. Δειβήθρων τῶν ἐν Θράκῃ (πόλις δὲ ἐστὶν ὑπὸ τῇ Περίαι), υἱὸς Οἰάγρου καὶ Καλλιόπης· ὁ δὲ Οἰάγρος πέμπτος ἦν ἀπὸ Ἀτλαντος, κατὰ Ἀλκμόνην μίαν τῶν θυγατέρων αὐτοῦ (A. de Blumenthal Hellanica 17). γέγονε δὲ πρὸ ἰα' γενεῶν τῶν Τρωικῶν, καὶ φασὶ μαθητὴν γενέσθαι αὐτὸν Αἴνου· βιῶναι δὲ γενεὰς θ' (v. nr. 7—9; Rohde Rhein. Mus. XXXVI 1881, 387 = Kl. Schr. I 8). οἱ δὲ ἰα' φασίν.

ἔγραψε Τριγμούς (Kuester] τριασμούς codd.)· λέγονται δὲ εἶναι Ἴωρος τοῦ τραγικοῦ. ἐν δὲ τοῖτοις τὰ Ἱεροστολικὰ καλούμενα. Κλήσεις κοσμικαί (πίσιν κόσμον Eschenbach Epigenes 199). Νεωτενκτικά (Νεοτενκτικά codd.: Ναοτενκτικά v. Lob. I 375). Ἱεροὺς λόγους ἐν Ἰαψυδιαις κδ', λέγονται δὲ εἶναι Θεογρήτου τοῦ Θεσσαλοῦ (nr. 196), οἱ δὲ Κέρκωπος τοῦ Πυθαγορείου (nr. 174). Χρησμούς, οἱ ἀναφέρονται εἰς Ὀρομακρίτον (nr. 184). Τελετάς, ὁμοίως δὲ φασὶ καὶ ταύτας Ὀρομακρίτον (nr. 186). (Λιθικά add. Bernhardy)· ἐν τοῖτοις δ' ἔστι περὶ λίθων γλυφῆς, ἣτις Ὀγδοηκοτάλιθος ἐπιγράφεται. Σωτήρια· ταῦτα Τιμοκλέους τοῦ Συρακουσίου (nr. 178) λέγεται ἢ Περίου τοῦ Μιλήσιου (nr. 201). Κρατῆρας· ταῦτα Ζωπύρου (nr. 179) φασίν. Θεορισμοὺς μητροῖους καὶ Βακχικά· ταῦτα Νικίου τοῦ Ἐλεάτου φασίν εἶναι (nr. 175). Εἰς Αἶδον κατὰβασιν· ταῦτα Ἡροδίκου τοῦ Περινθίου (nr. 199). Πέπλον καὶ Αἰκτνον· καὶ ταῦτα Ζωπύρου τοῦ Ἡρακλεώτου (nr. 179), οἱ δὲ Βροστίου (A] βροστίου IBE, nr. 173). Ὀρομαστικόν, ἔπη μσ', Θεογονίαν, ἔπη μσ' (ex Lobone: Croenert Χάριτες für Friedrich Leo 1911, 126. 134)· Ἀστρονομίαν. Ἀμμοσκοπίαν?

(Diels] ἀμοκοπίαι vel ἀμοκοπίαι codd.). Θυπολικός. Ψω-
θυτικά ἢ Ψωσκοπικά, ἐπικῶς. Καταζωστικός. Ὑμνος.
Κορυβατικὸν καὶ Φυσικὰ, ἃ Βροτίου φασίν (A) βροτίου
IBE, nr. 173, Croenert l. l. 127. 134).

e) Ὁ. Ὀδύσης ἐποποιός v. nr. 198.

B. Giseke *Rhein. Mus.* VIII 1853, 70. Epigenis vestigia in
catalogo d' latere patet, v. nr. 222. 229. De librorum Orphicorum
titulis et reliquiis v. P. II.

224. Orphei Argonautica 7—46 ἦν γὰρ σοι, λυροεργέ,
φίλον μέλος αἰδοῦντι θιγὸς ἐποτρύνει λέξαι, τάπερ οὔποτε
πρόσθεν ἔφρασ', ὅταν Βάκχῳ καὶ Ἀπόλλωνος ἀνακτος
10 κέντρῳ ἐλανόμενος φρικώδεα κῆλα πιφάσκῳ θνητοῖς
ἀνθρώποισιν, ἀκήρατα δ' ὄργια μύσταις· ἀρχαῖον μὲν πρῶτα
Χάους ἀμέγαρον Ἀνάγκη καὶ Χρόνος, ὡς ἐλόχευεν ἀπειρεσίῳ
ἐπὶ κόλποις Αἰθήρῳ καὶ θυρῇ περιωπία κεδρὸν Ἐρωτα
15 Νυκτὸς ἀειγνήτης πατέρα κλυτόν, ὃν ἴα Φάνητα δαλότεροι
καλέουσι βροτοί· πρῶτος γὰρ ἐγένεθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ'
γονὰς ἡδ' ἔργ' ἀΐδηλα Γηγετίῳ οἱ λυγρὸν ἀπ' Ὀύρατος ἔστά-
20 ξαντο σπέρμα γογῆς τό (τε) πρόσθεν ὅθεν γένος ἐξεγένοντο
θνητῶν, οἱ κατὰ γαῖαν ἀπείριτον εἶεν ἔασι· θητεία τε Ζητὸς
ὄρεσσιδρόμον τε λατρεία μῆτρος, ἃ τ' ἐν Κυβέλοισι ὄρεσιν
μητίσατο κοῦρη Φερσεφόνη περὶ πατρὸς ἀμειμαζέτον Κροτίωνος·
καὶ ἴ Μήλου τε καὶ Ἡρακλέος περιήγησεν ἄμωξεν· 25 ὄργια
τ' Ἰδαίων Κορυβάντων τ' ἀπλετον ἰσχύν· Δήμητρος τε πλάνην
καὶ Φερσεφόνης μέγα πένθος, θεσμοφόρος θ' ὡς ἦν· ἡδ' ἀγλαὰ
δῶρα Καβείρων χρησμοῦς τ' ἀρρήτους Νυκτὸς περὶ Βάκχον
ἀνακτος Αἰμυρόν τε ζαθέην ἡδ' εἰταλίην Σαμοθράκιην 30 εἰ-
πεινήν τε Κύπρον καὶ Ἀδωνάην Ἀφροδίτην, ὄργια Πραξιδίτις
καὶ Ἀρείης μητρός Ἀθήνης θρήνων τ' Αἰγυπτίων καὶ Ὀσί-
ριδος ἱερά χύλα. ἀμφὶ δὲ μαρτείας ἐδάης πολυπειροτας οἴμους
θηρῶν (τ') οἰωνῶν τε καὶ ἡ σπλάγχχνων θείῳ ἐστίν· 35 ἡδ' ὅσα
θεσπιζουσιν ὄνειροπόλοισιν ἀταρτοῖς ψυχὰ ἐσημερίων, ἔπρωι
βεβλοημέναι ἦτορ· σημείων τεράτων τε λύσεις ἀστρῶν τε
πορείας· ἀγροπόλον τε καθαρμόν, ἐπιχθορίοις μὲρ' ὄνειρον·
ἰλασμοῦς τε θεῶν φθιμένων τ' ἐπιμήχυντα δῶρα. 40 ἄλλα δέ
σοι κατέλεξ', ἔπερ εἰσοῖον ἡδ' ἐτόση· ταῖνερον ἡρὶξ' ἔβην
σκοπὴν ὁδὸν Ἀἴδος εἴσω, ἡμετέροι πύσσονος κισθάρη δὲ ἔρωτ'
ἀλόχοιο, ἡδ' ὅτ' ἐν Αἰγύπτῳ ἱερὸν λόγον ἐξελόχευσα, Μέμφιν
ἐς ἡγαθέην πελάσας ἱεράς τε πόληας 45 Ἀπιδος, ἃς περὶ Νεῖλος

ἀγάρροος ἐστεφάνωται· πάντα μάλ' ἀτρεκέως ἀπ' ἐμοῶν στέρονται
δεδάηκας.

De Argonauticorum codicibus F. Schubert *Sitz.-Ber. Wien. Akad.* XCVIII 1881, 449; F. Hillmann *De arte critica in Orphei Argonauticis factitanda capita duo* diss. Lips. 1883; A. Guttman *Zur Handschriftenkunde der Orph. Argonautika* I (vs. 1—735) *Progr. Königshütte O.-S.* 1887; C. Wessely *Philolog. N.F.* II 1889, 379. 573; Guil. Weinberger *Quaestio. de Orphei quae feruntur Argonauticis* Vindobon. 1891, 2. Post Hermanni praeclaram editionem a. 1805 nova recensio valde necessaria est; Abeliāna a. 1885 nihil valet. L = Lugdunensis; R = Ruhnkenianus; S = Strahoviensis; V = Vindobonensis; Vo = Vossianus; W = Vratislaviensis Rhedigeranus. 7 ἀείδοντι R] ἀείδοντα Vo, εἰσαείδοντι S. λυροεργός non Apollo, sed Musaeus esse videtur, cuius nomen demum v. 310 Μουσαῖε, φίλον τέκος Ἀντιοφήμον apparet, quamobrem Wielius in *progr.* Bedburgensi 1861, 20 temere coniecit ἄν γάρ σοι, λυροεργε, φίλον τέκος Ἀντιοφήμον. 9 ἔφρασ'] ὄφρα σ' S. ὅταν ll.] ὅτε Heyn., ὅτ' ἐν Wiel. l. l. 28. 10 κῆλα πιφανύσκω Herm.] κῆλ' ἐπίφρασον VoWLS, κῆλ' ἐπίφανσκοτον R, κῆλα πίφρασκον Schneid. 11 ἀκήρατα δ' ὄργια collatis Lithic. 6 et 663 Wiel. Diss. Bonn. 1853, 32] ἄκη μετὰ δ' ὄργια vel ὄργια ll., ἄκη μεγάλ' ὄργια Pierson, ἀχέματα δ' ὄργια Herm. 12 Λέονος] φάονος Vo in marg. ἀμέγαρον ll.] ἀτέκμαρον Herm., v. Wielium in *progr.* Bedb. 31. 13 Χρόνον Zoëga *Abhdlg.* 229] χρόνον ll. ὡς ll.] ὄς vulgo ante Herm. ἐλόχησεν Vo in marg., RS. ἀπειρεσίους ἐπὶ κόλποις Steuchus] ἀπειρεσίοισιν ἐπ' ὀλκοῖς VoWLS, ἀπηρεσίοισιν ἐπ' ὀλκοῖς V, ἀπειρεσίησιν ἐπ' ὀλκοῖς R (hriov in marg. Vo), ἀπειρεσίησιν ἐπ' ἄλκαις Wiel. *Progr.* Bedb. 1866, 4. Cf. Aristophan. Av. 694 (fr. 1) Ἐρέβους δ' ἐν ἀπειροσι κόλποις τίττει . . . Νύξ. 14 περιωπία ll. v. Kern *De Theogon.* 8 n. 15; Th. Gomperz *Deutsche Literaturztg.* 1888, 974 (*Hellenika* II 368)] *πρωσωπία* Ruhn., *περιώσια* Wiel. *Progr.* 1861, 26, *πρωιπία* Ab. 15 πατέρα ll.] εἰδόν Schneid., ἴα Herm., ἀνέρα vel πάρεδρον Wiel. Diss. 34; rectius iudicat idem *Progr.* Bedb. 1866, 4, *παῖδα* Seidenadel in *progr.* Bruchsal. 1873, 8. *φανῆτα* ll. 16 καλέουσι V in marg. et vulgo] *κικλήσκουσι* ceteri ll., *κλήιζουσι* Herm., v. Ludwich. *N. Jahrb.* CIX 1874, 485. 17 βρομοσ e βρομοσ corr. V. γονάς ll., e γενάς corr. V. ἔργα vel ἔργ' ll.] ἔργ' L. 18 Γηγενέων VVo in marg.] *γυγάντων* ll., *Τιτάνων* Pierson. ἐστάξαντο ll., sed Vo corr. ex ἐτάξαντο] ἐιάξαντο V, ἐκμάξαντο Herm., ἐπ' Οὐρανίους τάξαντο Wiel. *Progr.* 1861, 22. 19 γονῆς τὸ πρόσθεν VoL] *γονῆς τοπρόσθεν* R, *γονῆς τὸ πρόσθεν ὅτεν* W; τε add. Herm. 20 ἕασσι VVoW. 21 θητεῖαν τε Ζηρός ll.] θ. *Τιτηνος* Wiel. Diss. 34, *θητεῖαν Παιάνος* Ab.; an *θηροσκείαν τε Ζηρός*? Cf. sequentia *ὄρεσιδροῦμον τε λατρείαν μητρος*. Plut. Alex. 2 et *Etym. M.* v. *θηροσκος· καὶ θηροσκεία, παρὰ τὴν τῶν Θραικῶν ἐπιμέλειαν τὴν πρὸς τὸ θεῖον καὶ τὴν Ὀρφείως ἱεροργίαν* (test. nr. 37. 206), τ' *ὄρεσιδροῦμον* Vo] *ὄρεσιδροῦμον* R, *ὄρεσσι δροῦμον* W. *λατρεῖαν* Ab., an *ἀλιτρεῖαν*? Lob. I 590, qui etiam sic temptat: *μνηστειαν τε Ζηρός ὄρεσιδροῦμό τ' ἀλητύν*. 22 ὄρεσσι W] ὄρεσι μητρία L. *κούρη* | *Φερσεφόνη* Schneid.] *κούρη* | *Φερσεφόνη* ll., *κούρη* | *Φερσεφόνη* I. H. Voss. v. Wiel. Diss. 35. 23 παρὰ S. 24 ἐν μίλον in textu, *μίχον* in marg. Vo, *καὶ μίλον* RV, *μῆλον* WL, *Μήλωνος* Eschenbach. ἥρακλέος vulgo, ἥρακλῆος VoWL, *Ἡρακλέου* V, ἢ *Βάκχον τε καὶ Ἡ. Schneid., Εὐβούλον τε καὶ Ἡ.*

Herm., *Καινῆος τε καὶ Ἡ. Wiel. Progr.* 1861, 18, *μηχανώσσα* Wiel. in Diss. 35, *μαινομένον θ' Ἡ. Seidenadel* p. 8, *ῥαιομένον τε Ζαγροῆος* Ab. Lob. I 591 vs. 23. 24 ita legendos proponit: *Περσεφόνην πέρι πατρὸς ἀμαιμακέτον Κρονίωνος μελιχίην, καὶ Ζαγροῆος περιφρημον ἄμνξιν.* Desperavimus. 25 ὄργια Schneid.] ὄρκια ll. Ἰδέων V. 26 *δημήτερός τε* RS. 27 *θεομοφόρος θ' ὡς ἦν* ll., v. *Wiel. Progr.* 1851, 31] *θεομοφόρον θ' ὄσσην* Pierson. *Καβείρων] καθείρων* V. 28 *θεσμοῦς* R. 29 *σαμοθράκην* RWVS] *Σαμοθράκην* Herm. 31 *Ἀρείης μητρὸς Ἀθήνης] ἀρείνης* ll.; *νυκτὸς* in textu, *μητρὸς* in marg. Vo, *νυκτὸς* RVWL, *Ἀθήνης* ll., *Ἀρείης νυκτὸς (νύκτας* Gesn.) *Ἀθήνης* Eschenbach. (cf. Pausan. I 28, 5 cum Bluemneri comm. 312), *ὄρεινῆς* (vel *ὄρείης*) *μητρὸς ἀπήνην* Herm., v. *Wiel. Progr.* Bedb. 1862, 20, *ὄρεινῆς μητρὸς ἄθρυμα* Ab. 33 *περὶ* superscript. Vo. *ἐδάης* superscr. v Vo] *ἐδάην* WL. *ὄλομους* Ruhnk.] *ὄρμους* ll.; sed v. Schubert l. l. 472. 34 τ' post *θηρῶν* inser. Slothower. *θείεις* ll.] *θέμεις* Wiel. *Progr.* Bedb. 1866, 4; Ab. 35 *ἀταρποῦς* R] *ἀταρποῖς* ex *ἀτερποῖς* corr. V. 36 *ἐφημερίνοι* R] ex eodem corr. *ἐφημερίων* Vo. 38 *ἐπιχθονίης* R. *μέγ'* ex *μετὰ* corr. Vo. 39 τ' ἐπὶ *νύχτια* VoR, antea *ἐπινύχτια* in Vo. 43 *ὄτ' ἐν* I. H. Voss.] *ὄσσην* W, *ὄσσην* cett. *Αἰγυπτίωι* Schneid.] *Αἰγυπτίων* ll., *ἡδέ σοι Αἰγυπτίων* Slothow. *λόγον* W] *λόγον* cett. 44 *πελάσας* superscr. ρ ab altera manu i. e. *περλάσας* Vo. 45 *πέρι* Gesner] *περὶ* ll.

Quibus ad Musaeum (nr. 168) dictis verbis haec Orphei opera significantur (Lob. Agl. I 589; Giseke *Rhein. Mus.* VIII 1853, 70): 9—11 *Βακχικὰ? Τελεταί?* 12—20 *Θεογονία* (19. 20 *Ἀνθρωπογονία*) cf. 24. 28. 30—32. 21—23 *Θροισμοὶ μητροῖοι.* 24 *Θεογονία?* 25 *Κορυβαντικόν.* 26 et init. vs. 27 Carmen de raptu Proserpinae? *Θεογονία?* 28 *Θεογονία?* 27. 29 Cabiriaca, quorum vestigia solum hic extant (vs. 28 haud scio an post vs. 29 collocandus sit). 30 *Θεογονία?* 31 *Τελεταί?* 32 *Ἰερὸς λόγος Aegyptius?* cf. 43—45. 33—36 libri vaticini. 37 *Περὶ σεισμῶν* vel similia? *Ἀστρονομία.* 38 *Καθαρμοί.* 39 *Ὑμνοί.* 40—42 *Εἰς Ἄιδον κατάβασις.* 43—45 *Ἰερὸς λόγος Aegyptius* cf. 32. Quae Theogoniae (et Anthropogoniae) vindicavi, ea in Neoplatonicorum *Ἱεροῖς λόγοις* collecta fuisse verisimillimum est; cf. P. II s. *ΙΕΡΟΙ ΛΟΓΟΙ* qui cum *Ἱεροῦ λόγῳ* Aegyptio non confundendi sunt.

225. Constantini Lascaris *Προλεγόμενα τοῦ σοφοῦ Ὀρφέως* in Marmor. Taurinens. Augustae Taurin. 1743, 98 (Lob. I 356; Ab. p. 140) v. Suid. nr. 223 d *κατέλιπε (Ὁ.) συγγράμματα μετρικὰ καὶ ὅσα καὶ αὐτὸς ἐν Ἀργοναυτικοῖς* (vs. 7—46, nr. 224) *κατ' ἐπανάληψιν ἀριθμεῖ, καὶ τὰ πλείω μυθικῶς κατὰ τὸν ποιητικὸν τρόπον περὶ Θεῶν καὶ Κοσμογενείας, Ὑμνοὺς διαφόρους εἰς Θεοὺς, Γεωργικά, Φυσικά, Ἀργολικά* (an *Ἀστρολογικά?*), *Μετέωρα, Λιθικά, Μυστήρια διάφορα, περὶ τῶν Φυτῶν,*

Βοτανῶν, Χωρογραφίας, Ἰατρικῆς, Νόμων καὶ ἀπλῶς ἔπω, περὶ παντὸς πράγματος παρ' Αἰγυπτίων τὰ πλείω μετενέγκων. Τελευταία τὰ Ἀργοναυτικά, ἐν οἷς διηγείται ὅσα ἔπραξαν καὶ ἔπαθον οἱ Ἀργοναῦται καὶ πῶς ἀρπάξαντες τὴν Μήδειαν καὶ τὸ χρυσοῦν δέρας ἐπυρήκον πολλάκις (κιν)δυνεύοντες. . . . 99 . . . γεγόναι δὲ Ὀρφεὺς ἕξ· πρῶτος οὗτος ἀρχαῖος ποιητὴς ἐκ Λειβήθρων τῆς Θράκης· δεύτερος Κικοναῖος ἐκ Βισαλτίας τῆς Θράκης ἐποποιὸς πρὸ τῶν (ἐποποιῶς πένθων Marm. Taur.) Τρωϊκῶν καὶ αὐτὸς ὃς συνέγραψε Μυθοποιίαν, Ἐπιγράμματα, Ὑμνους· τρίτος Ὀδρῦσης Ἐποποιίαν τινὰ ποιήσας· τέταρτος Κροτωνιάτης Ἰταλιώτης ὃς συνῆν Πεισιστράτῳ τῷ τυράντῳ, συνέγραψε δὲ Δεκαετηρίαν, Ἀργοναυτικά καὶ ἄλλα· πέμπτος Καμαριναῖος Σικελιώτης ἐποποιός, οὗ φασιν εἶναι τὴν εἰς Αἶδην κατὰ βασιῖν· ἕκτος καὶ τελευταῖος βασιλεὺς Θρακῶν, ἐφ' οὗ Ἀμάζονες ἐδασμολογήσαν Φρύγας. 100 καὶ ταῦτα μὲν ἐκ πολλοῦ περὶ τοῦ σοφοῦ Ὀρφέως, ὃν ἔτιοι ἀλόγως ὥδε γεγονέναι φασίν, ὕπερ ἀδύνατον δοκεῖ, ἐπειδὴ καὶ ποιητὰ καὶ ἱστορικοὶ καὶ χωρογραφεῖς αὐτὸν γεγονέναι φασὶ καὶ ποιητὴν καὶ μουσικὸν καὶ συμπλεῖν Ἀργοναύταις.

225 a. Celsus ap. Origin. I 16 (I 68, 33 Koetsch.) Αἶνον δὲ καὶ Μουσαῖον καὶ Ὀρφέα καὶ τὸν Φερεκύδην καὶ τὸν Πέροσιν Ζωροάστην καὶ Πυθαγόραν φήσας περὶ τῶνδε διελιγμένα, καὶ εἰς βίβλους κατατεθειῶσθαι τὰ ἐκτῶν δόγματα καὶ πεφυλάχθαι αὐτὰ μέχρι δεῦρο. καὶ ἐκὼν μὲν ἐπελάθετο τοῦ περὶ τῶν νομιζομένων θεῶν μύθου ὡς ἀνθρωποπαθῶν, ἀναγεγραμμένον μάλιστα ἐπὶ Ὀρφέως.

226. Claudian. Carm. minor. XXIII 11 p. 226 Koch *Orpheos alii libros impune lacesunt nec tua securum te, Maro, fama vehit; Epithalam. de nuptiis Honorii Augusti (X) vs. 229 p. 99 Koch illa autem secura tori taedasque parari nescia divinae fruitur sermone parentis maternosque bibit mores exemplaue discit prisca pudicitiae Latios nec volvere libros desinit aut Graios, ipsa genetrice magistra, Maenonius quaecumque senex aut Thracius O. aut Mytilenaeo modulatur pectine Sappho. Idem Carm. minor. XXXI 27 p. 247 K. commemorat Orphei Titanomachiam vel potius Gigantomachiam procliaque altisoni referens Phlegraea mariti, Titanum fractas Enceladique minas et vs. 25. 33 hymnum Orphicum in Iunonem. Dieterich *Nekyia*² 159 n. 1. O. Herculis facta celebrans in praef. carm. De raptu Proserp. II; nr. 160 a.*

227. Mich. Psellus *Ἐγκώμ. εἰς τὴν μητέρα αὐτοῦ* 84* (Sathas *Μεσαιωνικὴ βιβλ. V* 57) de se ipso *πᾶσιν ἐντυχὼν βιβλίοις Ἑλλη-
νικοῖς, εἰπεῖν δὲ καὶ βαρβαρικοῖς, ὅποσα Ὁ. ἢ Ζωροάστρου ἢ
Ἄμμους συνέγραψεν ὁ Αἰγύπτιος, ὅποσα τε Παρμενίδαί καὶ
Ἐμπεδοκλεῖς ἐν ἔπεισιν συνεγράψαντο*, Kern *Herm. LIV* 1919, 217.
Cf. Ps. *ibidem* 85, V 59 (Krumbacher *Gesch. d. byzantin. Lit.*² 504).

4. DE SCRIPTORIBUS VETERIBUS.

AUCTORES DE ORPHEO.

228. Pherecydes Atheniensis *προσβύτερος τοῦ Συρίου ὁν
λόγος τὰ Ὀρφείως συναγαγεῖν* Suid. s. *Φ.* Lob. I 330; Schuster 80
v. nr. 7. Pro Pherecyde Pherecratem intelligendum esse Heynius
olim iussit: Sturz *Pherecydis fragmenta*² 62.

229. Epigenes *Περὶ τῆς εἰς Ὀρφεία ἀναφερομένης* add.
Bergk) *ποιήσεως* vel *Περὶ τῆς Ὀρφείως ποιήσεως*, quem librum
citat Clem. Alexandr. *Strom. I* 21 (II 81, 11 Staeh.) et V 8
(II 360, 10 Staeh.) v. nr. 222. Ex Harpocrate s. *Ἰων* 103, 14
Bekk.: *φιλόσοφόν τι σύγγραμμα τὸν Τριαγμὸν ἐπιγραφόμενον,
ὅπερ Καλλιμάχος ἀντιλέγεσθαι φησιν ὡς Ἐπιγένους (ἐπὶ Ἐ.
Bergk *Griech. Litgesch. I* 395 n. 235; ὡς (καὶ) Ἐπιγένους Diels
I³ 285, 7; ὡς (ἐπὶ) Ἐπιγένους L. Cohn) eum Callimacho anteri-
orem fuisse certo evici nequit* Lob. I 340. 384; Schuster 55;
Bergk l. l.; Susemihl *Griech. Litgesch. I* 345 n. 96; Tannery *Rev.
de philol. XXI* 1897, 191; L. Cohn *RE*² VI 64 n. 16.

230. Herodorus [Heracleota?] *ὁ τὴν Ὀρφείως καὶ Μου-
σαίου συγγράφας ἱστορίαν* Olympiodor. in Photii *Bibl.* 80 p. 61 a 31
(λέγει δὲ ὅτι νῆσος [sc. Oasis] τὸ παλαιὸν ἦν καὶ ἀπεχερσώθη
καὶ ὅτι ταύτην καλεῖ Ἡρόδοτος [III 26] 'μακάρων νήσους'. Ἡρό-
δοτος δὲ ὁ τ. Ὁ. κ. Μ. σ. ἱστορίαν Φαιακίδα ταύτην καλεῖ
FHG II 27 b; IV 65 n. 33; Diels II³ 167 n. 13 a; F. Jacoby *RE*²
VIII 986 v. nr. 5).

231. Nicomedes (Acanthius?) *Περὶ Ὀρφείως* Athen.
XIV 637a (*οἶδα δὲ καὶ ἄλλο ὄργανον [nomen instrumenti inter-
cidisse observavit Kaibelius] ὃν τῶν Θραϊκῶν οἱ βασιλεῖς ἐν τοῖς
δείπνοις χρῶνται, ὃς φησιν Ν. ἐν τῷ Π. Ὁ.*). FHG IV 465;
Lob. I 342.

232. Apollonius Aphrodisiensis tertii fere a. Chr.
saeculi: *Ἀ. Ἀ. ἀρχιερεὺς καὶ ἱστορικὸς γέγραφε Καρικὰ, Περὶ*

Τράλλεων, *Περὶ Ὀρφείως καὶ τῶν τελετῶν αὐτοῦ* Suid. s. v. (FHG IV 310). Ed. Schwartz *RE*² II 135 n. 73.

233. Chrysippus apud Philodem. De pietate 80, 16 Gomp. (Doxogr. 547 b 16) = Stoicor. fragm. ed. ab Arnim. II 316 n. 1078 ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ (sc. *Περὶ Θεῶν*) τὰ τε εἰς Ὀρφεία καὶ Μουσαίων ἀναφερόμενα καὶ τὰ παρ' Ὀμήρῳ καὶ Ἡσίοδῳ καὶ Εὐριπίδῃ καὶ ποιηταῖς ἄλλοις, ὡς καὶ Κλειάνθης (fr. 539 Arn.), πειράσσει σπουδαίως ταῖς δόξαις αὐτῶν. Textum mihi e nova collatione suppeditavit Guil. Croenert v. fr. 30. Cicero De nat. deor. I 15, 41 p. 223 Plasb.¹ (Velleius) *et haec quidem (Chrysippus, fr. 1077 Arn.) in primo libro de natura deorum; in secundo autem volt Orphei Musaei Hesiodi Homerique fabellas accomodare ad ea quae ipse primo libro de deis immortalibus dixerit, ut etiam veterimi poetae, qui haec ne suspicati quidem sint, Stoici fuisse videantur.* Plutarch. De Iside et Osiride 25 p. 360 d. e βέλτιον οὖν οἱ τὰ περὶ τὸν Τυφῶνα καὶ Ὀσίριον καὶ Ἴσιω ἰστορούμενα μήτε θεῶν παθήματα μήτ' ἀνθρώπων, ἀλλὰ δαιμόνων μεγάλων εἶναι νομίζοντες, οὓς (Xyland. ut etiam sequentia ex Euseb. Praep. ev. V 5] ὡς codd.) καὶ Πλάτων καὶ Πευθαγόρας καὶ Ξενοκράτης (fr. 24 Heinze) καὶ Χρυσίππος (fr. 1103 Arn.), ἐπόμενοι τοῖς πάλαι θεολόγοις, ἐρωμενεστέρους μὲν ἀνθρώπων γεγονέναι λέγουσι καὶ πολὺ (Euseb.] πολλῆι codd.) τῇ δυνάμει τὴν φύσιν ὑπερφέροντας ἡμῶν, τὸ δὲ θεῖον οὐκ ἀμιγρὸς οὐδ' ἄκρατον ἔχοντας, ἀλλὰ καὶ ψυχῆς φύσει καὶ σώματος αἰσθήσει [ἐν ante αἰσθ. del. Xyland.] συνειληγός, ἡδονῆν δεχόμενοι (Euseb.] δεχομένην codd.) καὶ πόνον, καὶ ὅσα ταύταις ἐγγενόμενα ταῖς μεταβολαῖς πάθη τοὺς μὲν μᾶλλον, τοὺς δ' ἥττον ἐπιταράττει. γίνονται γὰρ ὡς ἐν ἀνθρώποις καὶ δαίμοσιν ἀρετῆς διαφορὰ καὶ κακίας. τὰ γὰρ Γιγαντικὰ καὶ Τιτανικὰ παρ' Ἑλλησιν αἰδόμενα καὶ Κρόνον τινὲς (Euseb.] τινὸς codd.) ἄθεσμοι πράξεις καὶ Πύθωνος ἀντιτάξεις πρὸς Ἀπόλλωνα, φυγαί (Euseb.] φθόγγοι codd.) τε Διονύσου καὶ πλάναι Δήμητρος οὐδὲν ἀπολείπονσι τῶν Ὀσιριακῶν καὶ Τυφωρικῶν, ἄλλων θ' ὧν πᾶσιν ἕξεισιν ἀνέδην μυθολογουμένων ἀκούειν. ὅσα τε μυστικοῖς ἱεροῖς περικαλυπτόμενα καὶ τελεταῖς ἄροητα διασώζεται καὶ ἀθέατα πρὸς τοὺς πολλοὺς, ὅμοιον ἔχει λόγον. Galen. De placit. Hippocrat. et Platon. III c. 3 (V 308 Kuehn) 274, 14 Muell. ἐμπέπλησται γὰρ ὁ περὶ ἡγεμονικοῦ λόγος ἐπὶ Χρυσίππου (fr. 906 Arn.) γεγραμμένος ἐπὶ ποιητικῶν ἦτοι τὰ πάθη περὶ τὸν θῶρακά τε καὶ τὴν καρδίαν συνίστασθαι μαρτυρούντων ἢ δύο εἶναι τῆς ψυχῆς | ²⁷⁵ Muell. δυνάμεις ὅλοι τῷ γένει δια-

φερούσας ἀλλήλων, τὴν μὲν ἄλογον, τὴν δὲ λογικὴν. ὥσπερ γὰρ ἐξ Ὁμήρου καὶ Ἡσιόδου βραχέα παρεθέμην ὀλίγωι πρόσθετ' ὧν ὁ Χρῦσιππος ἔγραψεν, οὕτως ἐξ Ὀρφείως καὶ Ἐμπεδοκλέους καὶ Τυρταίου καὶ Στησιχόρου καὶ Εὐριπίδου καὶ ἑτέρων ποιητῶν μνημονεύει παμπόλλων ὁμοίαν ἐχόντων ἀτοπίαν, οἷον καὶ ὅταν ἐπαινῆι (? Muell.] ἔλπι codd.) Τυρταίῳ λέγοντα κτλ. (Bergk PLG II⁴ fr. 13 p. 404). Lob. I 342. Cf. etiam Galenum ibidem p. 281, 1 ss. Muell. ἐμπλήσας ὁ Χρῦσιππος (fr. 907 Arn.) ὅλον τὸ βιβλίον ἐπῶν Ὀμηρικῶν καὶ Ἡσιοδείων καὶ Στησιχορείων Ἐμπεδοκλείων τε καὶ Ὀρφικῶν. Minuc. Fel. Octavius XIX 11 p. 29, 8 Waltzing. *Eadem fere Chrysippus: vim divinam rationalem, naturam et mundum, interim et fatalem necessitatem deum credit Zenonemque* (fr. 162 Arn.) *interpretatione physiologica (physiologica Bursian.) phylologiae P corr. ex physiologiae) in Hesiodi, Homeri Orpheique carminibus imitatur.*

234. [Characis Pergameni Συμφωνία Ὀρφείως Πυθαγόρου καὶ Πλάτωνος περὶ τὰ λόγια (Eudocia FHG III 636 v. Kern *Orph.* 1 n. 1) commenticia est; sed v. nr. 9.]

235. Erotylus ἐν τοῖς Ὀρφικοῖς in papyro Leidensi W secundi fere p. Chr. saeculi Leemans *Pap. graec.* II 1885, 21 a 34. 35 p. 155 = Dieterich *Abraxas* 202, 16 (v. 165 et *N. Jahrb. Suppl.* XVI 1888, 754 = *Kl. Schr.* 6). Cf. Zosimus *Περὶ τοῦ θείου ὕδατος* Berthelot *Coll. des anciens. alchimist. Grecqu.* II 1888 p. 144, 7 et I (*Introduction*) p. 17.

236. Theon Malal. Chron. XIII p. 343, 11 ἐπὶ δὲ τῆς βασιλείας αὐτοῦ (Γρατιανοῦ a. 367—383) Θ. ὁ σοφώτατος φιλόσοφος ἐδίδασκε καὶ ἠρμήνευε τὰ ἀστρονομικὰ καὶ τὰ Ἐρμού τοῦ Τρισημέριστον συγγράμματα καὶ τὰ Ὀρφείως Reitzenstein *Poimandres* 211 n. 1; Heeg *Festschr. für M. v. Schanz* 1912, 164.

237. Hierocles (c. a. 420) in Photii Bibliotheca 214 p. 173 a 13 ss. Bekk. (librorum *Περὶ προνοίας*) ὁ δὲ δ' τὰ λεγόμενα λόγια καὶ τοὺς ἱερατικοὺς θεσμοὺς εἰς συμφωνίαν συνάγειν οἷς Πλάτων ἐδογματίσει βούλεται· ὁ δὲ ε' εἰς Ὀρφεία καὶ Ὅμηρον, καὶ ὅσοι ἄλλοι πρὸ τῆς Πλάτωνος ἐπιφανείας ἐγνωρίζοντο, τῆρ Πλάτωνικὴν περὶ τῶν προκειμένων φιλοσοφίαν ἀνάπτει. Lob. I 345.

238. Syrianus (Procli magister; Academiae rector a. 431/2) *Εἰς τὴν Ὀρφείως θεολογίαν βιβλία β'* et *Συμφωνία Ὀρφείως Πυθαγόρου καὶ Πλάτωνος* Suid. Lob. I 344; Rohde *Psyche* I⁶ 414 ss.; Kroll *De oraculis Chald.* 7, qui iure addit Procl. Theolog. Platon. 215, 41 καὶ οὕτως τόνον ἐν τοῖς τῆς Συμφωνίας

(συγ?)γραφέμασι. Syriani Ὀρφικὰ σεκουσία ap. Procl. in Tim. I 315, 2 Diehl.

239. Proclus (a. 410—485) Marin. Procli vita 18 p. 160, 33 Boisson. *τύκτωρ τε καὶ μεθ' ἡμέρων ἀποτροπαῖς καὶ περιορατηρίοις καὶ τοῖς ἄλλοις καθαρμοῖς χρώμενος, ὅτι μὲν Ὀρφικοῖς, ὅτι δὲ Χαλδαῖοις . . .* c. 20 p. 161, 21 *πιεζόμενος γὰρ ἐπὶ ταύτης (sc. τῆς τελευταίας ρύσου) καὶ περιωδευίας συνεχόμενος, ἐκκροῖει ἐπειρᾶτο τὰς ἀλγηδόνας. παρεκελεύετο οὖν ἡμῖν ἐκάστοτε ἕμνος λέγειν, καὶ, λεγομένων τῶν ἕμνων, πᾶσα εἰρήνη τῶν παθῶν ἐγίγνετο καὶ ἀταραξία. καὶ ὁ γ' ἔτι τούτου παραδοξότερος, ὅτι καὶ μνήμην εἶχε τῶν λεγομένων, καίτοι τῶν ἀνθρωπίνων σχεδὸν ἀπάντων ἐπιλελησμένος, ἐπιβριδάσης αὐτῶι τῆς παρέσεως. ἀρχομένων γὰρ ἡμῶν ἕμνειν ἐκεῖνος ἀνεπλήρου τοὺς ἕμνους καὶ τῶν Ὀρφικῶν ἐπῶν τὰ πλεῖστα· καὶ γὰρ ταῦτά ἐστιν ὅτι παρόντες ἀνεγινώσκωμεν.* c. 26 p. 163, 42 *καὶ τοιαύταις μὲν ἀρεταῖς συνεβίω ἔτι συσχολάζων τῶι φιλοσόφῳ Συριακῶι, καὶ τὰς τῶν ἀρχαιοτέρων ἐπεξιδὼν πραγματείας· τῆς δὲ Ὀρφικῆς καὶ Χαλδαϊκῆς θεολογίας στοιχεῖα ἄττα καὶ οἰοῖται ὀπίσματα παρὰ τοῦ διδασκάλου λαβὼν, διὰ τὸ μὴ φθῆναι καὶ ἐν τοῖς ἔπεσιν αὐτῶι συγγενέσθαι (προέθετο μὲν γὰρ ἐξηγήσασθαι αὐτῶι τε καὶ τῶι ἐκ τῆς Συρίας φιλοσόφῳ καὶ διαδόχῳ Δομνίνῳ θᾶτερα τούτων, ἦτοι τὰ Ὀρφείως ἢ τὰ λόγια, καὶ ἀρεσιν αὐτοῖς προὔτεινε τῶν ἐτέρων· ἐπειδὴ δὲ οὐ συνήχθησαν, οὐδὲ τὰ αὐτὰ εἴλοτο ἀμφότεροι, ἀλλ' ἐκεῖνος μὲν τὰ Ὀρφείως, ὁ δὲ ἡμέτερος τὰ λόγια, τοῦτό τε αὐτὸ διεκώλυσεν καὶ τὸ μὴ πολὺν ἐπιβιδῶναι χρόνον τὸν μέγαν Συριακόν), λαβὼν δ' οὖν, ὡς εἴρηται (164) παρὰ τοῦ καθηγεμόνος τὰς ἀφορμὰς, καὶ μετ' ἐκείνῳ τοῖς τε εἰς Ὀρφεία αὐτοῦ ὑπομνήμασιν ἐπιμελῶς ἐντυγχάνων, καὶ τοῖς Πορφυρίῳ καὶ Ἰαμβλίχῳ μυσίοις ὅσοις εἰς τὰ λόγια καὶ τὰ σύστοιχα τῶν Χαλδαίων συγγράμματι, αὐτοῖς τε τοῖς θείοις λογίοις ἐντροφέμενος, ἐπὶ τὰς ἀκροτάτας τῶν ἀρετῶν, ὡς πρὸς ἀνθρωπίνην ψυχὴν, ἀνέδραμεν, ἃς ὁ ἔνθεος Ἰαμβλίχος ὑπερφρῶς θεουργικᾶς ἀπεκάλεσεν.* c. 27 p. 164, 42 *ἀνεγινώσκων δὲ ἐγὼ ποτε παρ' αὐτῶι τὰ Ὀρφείως, καὶ οὐ μόνον τὰ παρὰ τῶι Ἰαμβλίχῳ καὶ Συριακῶι ἀκούων ἐν ταῖς ἐξηγήσεσιν, ἀλλὰ πλεῖο τε ἕμε καὶ προσφρεστέρα τῆι θεολογίᾳ, ἦτησα τὸν φιλόσοφον μὴδὲ τῆν τοιαύτην ἔνθεον ποιήσιν ἀνεξήγητον εἶδαι, ὑπομνηματίσασθαι δὲ καὶ ταύτην ἐτελέστερος. Ὁ δὲ ἔφρασκεν προθυμηθῆναι μὲν πολλὰς γράφαι, κωλυθῆναι δὲ ἐναργῶς ἐκ τινῶν ἐνυπνίων. αὐτὸν γὰρ ἔλεγεν θεάσασθαι τὸν διδάσκαλον,*

ἀπειργοντα αὐτὸν μετὰ ἀπειλῆς. μηχανήν οὖν ἐνταῦθα ἄλλην ἐπινοῶν, ἠξίωσα γὰρ παραγράφειν αὐτὸν τὰ ἀρέσζοντα τοῖς τοῦ διδασκάλου βιβλίοις· πεισθέντος δὲ τοῦ ἀγαθοειδεστίτου καὶ παραγράφου τοῖς μετόποις τῶν ἐπομνη(165)μάτων, ἔσχομεν συναγωγήν εἰς ταῦτὸν ἀπάντων, καὶ ἐγένετο εἰς Ὀρφεία αὐτῷ σχόλια καὶ ὑπομνήματα στίχων οὐκ ὀλίγων, εἰ καὶ μὴ εἰς πᾶσαν τὴν θεομυθίαν ἢ πάσας τὰς ῥαψωιδίας ἐξεγένετο αὐτῷ τοῦτο ποιῆσαι. Ludwich Königsberger Stud. I 1887, 74 n. 16. Procli libri de Orpheo a Suida ad Syriani praeceptoris exemplum ficti sunt (R. Schoell Anecd. varia II 5).

240. Σαραπίων Isidori Alexandrini (c. a. 490) amicus, Suid. s. v. ζητητικὸς δὲ ὢν τῆς ἀληθείας καὶ φύσει θεωρητικὸς οὐ περὶ τὰ τεχνικώτερα τῆς φιλοσοφίας ἠξίου διατρίβειν, ἀλλὰ τοῖς ἀδροτέροις καὶ ἐνθουσιαστικωτέροις νοήμασιν ἐνεφύετο. διὸ μόνον σχεδὸν τὸν Ὀρφεία ἐξέκρητο καὶ ἀνεγίγνωσκεν, ἐρωτῶν ἐφ' ἐκάστοις ἀεὶ τοῖς παραπίπτονσι ζητήμασι τὸν Ἰσίδωρον, ἄκραν ὡς εἰπεῖν ἐπιστήμην ἐν θεολογίᾳ προβεβλημένον . . . ὃς οὕτω μὲν κατεφρόνει χρημάτων ὥστε κεκτῆσθαι μηδ' ὄτιοῦν ἢ μόνα δύο ἢ τρία βιβλία, ὧν ἦν καὶ ἡ Ὀρφείως ποιήσις. Adde etiam Damascii Isidori vitam 126 p. 132 Westerm. de Asclepiodoto (c. a. 475) πρὸς δὲ τὴν Ὀρφικὴν τε καὶ Χαλδαϊκὴν τὴν ὑψηλοτέραν σοφίαν καὶ τὸν κοινὸν φιλοσοφίας τοῦν ἐπειράνονσαν ἔτι μᾶλλον ἐλείπετο (Kroll De or. Chald. 8) et Suid. s. Ἡρακλῆος de Asclepiade Neoplatonico (non Mendesio v. Freudenthal RE² II 1631 n. 35) ὄρμησε γράφειν περιέχουσαν τῶν θεολογιῶν ἀπασῶν τὴν συμφωνίαν. Lob. I 344 s. Hoc loco posui quamquam neque Asclepiadem neque Asclepiodotum neque Sarapionem de Orpheo librum condidisse inde non patet.

241. Sardon Hellanici (nr. 242?) filius, φιλόσοφος (ignotae aetatis) ἔγραψε Ὑποθέσεις εἰς Ὀρφεία βιβλίον α' Suid. Lob. I 337. 340; Schuster 86; Zeller I⁶ 128 n. 6.

242. Num Hieronymus (FHG II 450) et Hellanicus (Damasc. De princip. I 317, 15 Rue.), de quorum aetate certi adhuc nihil statui potest, peculiare de Orpheo libros scripserint, dubium est, Schuster 99. V. P. II 3 de Theogonia Hieronymiana. Pamphili Alexandrini Ὀρφικά ex Reinesii coniectura ap. Suid. s. Πάμφιλος Ἀλεξανδρεὺς (trad. Ὀπιζά) orta sunt Lob. I 342.

243. Phot. Bibl. cod. 170 p. 117a Bekk. ἀνεγνώσθη βιβλίον πολύστιχον, μᾶλλον δὲ πολὺβιβλον, ἐν λόγοις μὲν ἰε, τεύχεσι δὲ

έ, ἐν οἷς μαρτυρία δῆθεν καὶ χρήσεις ὀλοκλήρων λόγων, οὐχ Ἑλληνικὰ μόνα, ἀλλὰ καὶ Περσικὰ καὶ Θρακικοὶ καὶ Αἰγύπτιοι καὶ Βαβυλωνιακὰ καὶ Χαλδαϊκὰ καὶ δὴ καὶ Ἴταλοὶ ἐκ τῶν παρ' ἐκάστοις δοκούντων λόγιων κατεστρώθησαν, ἄς ὁ συγγραφεὺς συμπερομένως πειρᾶται δεικνύνειν τῇ τῶν Χριστιανῶν ἀγράντῳ καὶ ὑπερφρεῖ καὶ θειοτάτῃ θρησκείᾳ κτλ. . . . περὶ τούτων Ἑλλησὶ τε καὶ Αἰγυπτίοις καὶ Χαλδαίοις καὶ τοῖς προειρημένοις πεφιλοσοφῆσθαι τε καὶ διακεκηρῦχθαι ἐν ἰδίοις αὐτῶν πειρᾶται δεικνύναι συγγραμμάτων . . . τὸ μέντοι ὄνομα τοῦ συντεταχότος τὰ τεύχη μέχρι νῦν οὐκ ἔχομεν εἶδέναι· οὐ γὰρ ἐνεφέρετο τοῖς βιβλίοις, ὅσα εἶδομεν, πλήν γε δὴ ὅτι Κωνσταντινουπόλιν ὄικει, γυναικί τε νόμῳ γάμον συνώικει καὶ τοῖς ἐξ αὐτῆς αὐτοῦ παισὶ, καὶ ὅτι μετὰ τοὺς Ἡρακλείου χρόνους (a. 610—641) τὸν βίον διήρυσεν. Lob. I 346.

POETAE ET PHILOSOPHI ORPHEI LIBRIS USI.

244. Plato Ion 536 b ἐκ δὲ τούτων τῶν πρώτων διακτυλίω, τῶν ποιητῶν, ἄλλοι ἐξ ἄλλου αὐ ἠροτημένοι (TF] ἀρηροτημένοι W) εἰσὶ καὶ ἐνθουσιάζουσιν, οἱ μὲν ἐξ Ὀρφέως, οἱ δὲ ἐκ Μουσαίου· οἱ δὲ πολλοὶ ἐξ Ὀμήρου κατέχονται τε καὶ ἔχονται. Diels Π³ 167 n. 14 a.

245. Homerus Philostrat. Heroic. 301 (II p. 161, 19 Kays.) (τὸν Ὀμηρον) μεγαλορορημοσύνην τε γὰρ ὑπὲρ τὸν Ὀρφέα ἀσκησάμενος ἠδονῆν τε ὑπερβαλέσθαι τὸν Ἡσίοδον καὶ ἄλλωι ἄλλον . . . | ^{102, 12} Kays. Ὀρφέα δὲ ἐν πολλοῖς τῶν κατὰ θεολογίαν ὑπερήρη, Μουσαίου δ' ἐν ὠδαῖς χρησμῶν, καὶ μὴν καὶ Παμφῶ σοφῶς μὲν ἐνθουσιάζοντος, ὅτι Ζεὺς εἶη τὸ ζωιογονοῦν καὶ δι' οὗ ἀρίσταται τὰ ἐκ τῆς γῆς πάντα, εὐθιέστερον δὲ χρησαμένον τῷ λόγῳ καὶ καταβεβλημένα ἔπη ἐς τὸν Δία ἄισατος· ἔστι γὰρ τὰ τοῦ Παμφῶ ἔπη· 'Ζεῦ κτίδιστε, μέγιστε θεῶν, εἰλυμένε κόπρωι μηλείηι τε καὶ ἱππέηι καὶ ἡμιονεῖηι' (eosdem versus vindicat Gregorius Nazianzen. Or. in Iulian. I 141 [Migne 35, 653] Orpheo, v. Nonn. Abbas Migne 36, 1028; Lob. I 745 II; Ab. fr. 289) . . . καὶ τὰς μάχας δέ, ὀπόσαι Ποσειδῶνι μὲν πρὸς Ἀπόλλω, Ἀητοῖ δὲ πρὸς Ἐρμῆν ἐγένοντο, καὶ ὡς ἐμάχοντο ἢ Ἀθηνᾶ τῷ Ἄρει καὶ ὁ Ἥφαιστος τῷ Ἑδάτι, ταῦτα τὸν Ὀρφέως τρόπον πεφιλοσοφῆσθαι τῷ Ὀμήρῳ φησὶ καὶ οὐ μεμπτὰ εἶναι πρὸς ἐκπληξιν καὶ θεῖα, ὥσπερ τὸ 'ἔμφι δὲ σάλλιπξι μέγας οὐρανός' καὶ (ὡς add. Kays.) 'ἔνεπήδησεν Ἀιδωνεὺς τοῦ θρόνον τιρασσομένης τῆς γῆς ἐκ Ποσειδῶνος'. Orphei versus quos Homerus

mutuatus esse criticis veteribus videbatur conguessit Hermannus Orphica 477, v. Geffcken *N. Jahrb.* XXIX 1912, 596.

246. Hesiodus Schol. Lycophr. 399 p. 149, 13 Sch. *Ἡσίοδος ἐν τῇ Θεογονίᾳ* (485 Rz.) *τῆρ Ὀρφείως ἐποκλήψας καὶ παραφθείρας Θεογονίαν.*

De Terpandro v. nr. 12.

247. Dialectus Dorica Iamblich. Vita Pythagor. 34, 243, p. 170, 1 N. (Metrodorus [Lob. I 722 n. b; Nauck p. 168; Rohde *Rhein. Mus.* XXVII 1872, 57 = *Kl. Schr.* II 167]) *κεχοῤῥοθαι δὲ τῇ Δωρικῇ διαλέκτῳ καὶ τὸν Ὀρφέα, πρεσβύτατον (Cobet) πρεσβύτερον codd.) ὄντα τῶν ποιητῶν.* Geffcken *N. Jahrb.* XXIX 1912, 610; v. nr. 28.

248. Pythagoras Diogen. Laert. VIII 8 *Ἴων δὲ ὁ X. ἐν τοῖς Τριαγμοῖς φησιν αὐτὸν (Pythagoram) ἔνια ποιήσαντα ἀνευρεγκεῖν εἰς Ὀρφέα.* Clem. Alex. Strom. I 131 (II 81, 10 Staeh.) *Ἴων δὲ ὁ X. ἐν τοῖς Τριαγμοῖς καὶ Πυθαγόραν εἰς Ὀρφέα ἀνευρεγκεῖν τινα ἱστορεῖ.* Cf. Suid. s. Ὀ. nr. 223 d: *ἔγραψε Τριαγμούς, λέγονται δὲ εἶναι Ἴωνος τοῦ τραγικοῦ· ἐν δὲ τούτοις τὰ Ἱεροστολικὰ καλούμενα.* Diels I³ 287 n. 2. Cf. P. II s. *ΤΡΙΑΓΜΟΙ.*

249. Iamblich. Vita Pythag. 28, 146. 147 p. 106, 1 N. ex Androcyde (Bertermann De Iamblichi vitae Pythagoricae fontibus diss. Regimont. 1913, 29. 32) *πόθεν δὴ οὖν τῆρ τοσαύτην εὐσέβειαν παρέλαβον οὗτοι οἱ ἄνδρες, εἴ τις βούλοιο μαθεῖν, ρητέον ὡς τῆς Πυθαγορικῆς κατ' ἀριθμὸν θεολογίας παρὰδειγμα ἔπαργες ἔκειτο παρὰ Ὀρφέι.¹ οὐκέτι δὴ οὖν ἀμφίβολον γέγονε τὸ τὰς ἀφορμὰς παρὰ Ὀρφείως λαβόντι Πυθαγόραν συντάξαι τὸν περὶ Θεῶν λόγον, ὃν καὶ Ἱερὸν διὰ τοῦτο ἐπέγραψεν,² ὡς ἂν ἐκ τοῦ μυστικωτάτου ἀπρηθισμένον παρὰ Ὀρφέι τόπον — εἴτε ὄντως τοῦ ἀνδρός, ὡς οἱ πλείστοι λέγουσι, σύγγραμμά ἐστιν, εἴτε Τηλαύγονος, ὡς ἔνιοι τοῦ διδασκαλείου ἐλλόγμοι καὶ ἀξιόπιστοι διαβεβαιοῦνται ἐκ τῶν ὑπομνημάτων τῶν Δαμοῖ τῇ θυγατρὶ, ἀδελφῇ δὲ Τηλαύγονος,³ ἀπολειφθέντων ὑπ' αὐτοῦ Πυθαγόρου, ἅπερ μετὰ θάνατον⁴ ἱστοροῦσι δοθῆναι Βιτάλῃ⁵ τε τῇ Δαμοῦς θυγατρὶ καὶ Τηλαύγει (ἐν)⁶ ἡλικίᾳ γενομένῳ, νιῶν μὲν Πυθαγόρου, ἀνδρὶ δὲ τῆς Βιτάλης· κοιμηθῆ γὰρ νέος ὑπὸ τὸν Πυθαγόρου θάνατον ἀπολελειμμένος ἦν παρὰ Θεαροῖ τῇ μητρὶ — δηλοῦται δὴ διὰ τοῦ Ἱεροῦ λόγον τούτου⁷ ἢ περὶ Θεῶν λόγον, ἐπιγράφεται γὰρ ἀμφότερον,⁸ καὶ τίς ἦν ὁ παραδεδοκῶς Πυθαγόρου τὸν περὶ Θεῶν λόγον. λέγει γάρ· |¹⁰⁷ N. (λόγος)⁹ ὅδε¹⁰*

περὶ θεῶν Πυθαγόρα τῷ Μησάρῳ,¹¹ τὸν ἐξέμαθον, ὀργιασθεὶς ἐν Λιβήθροις¹² τοῖς Θραικίοις, Ἀγλαοφάμῳ τελεστᾷ¹³ μεταδόντος,¹⁴ ὡς ἄρα Ὁ. ὁ Καλλιόπας κατὰ τὸ Πάγγαιον ὄρος ὑπὸ τᾶς μητρὸς πιρσοθεὶς ἔφα, τὰν ἀριθμῶ οὐσίαν¹⁵ αἰδίου¹⁶ εἶναι μὲν¹⁷ ἀρχὴν προμαθεστάτην τῷ παντὸς ὄρανῳ καὶ γῆς καὶ τᾶς μεταξὺ φύσεως, ἔτι δὲ καὶ θεῶν¹⁸ καὶ θεῶν καὶ δαιμόνων διαμονᾶς ὄμιζαν.¹⁹ (147) ἐκ δὴ τούτων φανερόν γέγονεν ὅτι τὴν ἀριθμῶι¹⁹ ὀρισμένην οὐσίαν τῶν θεῶν παρὰ²⁰ τῶν Ὀρφικῶν παρέλαβεν. ἐποιεῖτο δὲ διὰ τῶν αὐτῶν ἀριθμῶν καὶ θανμαστήν πρόγνωσιν καὶ θεραπείαν τῶν θεῶν κατὰ τοὺς ἀριθμοὺς²¹ ὅτι μάλιστα συγγεσεστάτην.²²

1 ἔκειτο παρὰ ὀρφεῖ F, ἔκειτο (ἔκειντο pr.) περι (suprascr. pr. m. a et à) ὀρφεῖ C, ἔκειτό πως (ἔκειτο πῶς P') ἐν ὀρφεῖ P. 2 ἐπέγραψεν P, ἐπεγράψαμεν FC. 3 ἀδελφῆ δὲ Τηλαύγου post ὑπ' αὐτοῦ Πυθαγόρου FC, transpos. Cobet. 4 μετὰ τὸν θάνατον αὐτῆς exspectat Nauckius. 5 Βιστάλα Damonis filia in Epistolograph. Graec. 603, 9 Herch. 6 ἐν om. FC, add. Menag. 7 τούτου Nauck., τοῦτο F, om. C unde δηλοῦνται δὴ διὰ τοῦ ἱεροῦ ἢ περι θεῶν λόγον elicere volebat Kiessling.; verba ἢ περι θεῶν — ἀμφοτέρον unciis secl. Nauck. 8 ἀμφοτέρον F, ἀμφοτέρα C. 9 λόγος add. Lobeck Agl. I 722 n. c. 10 ὅδε Valcken., ὁ δὲ FP, οἱ δὲ C. 11 Μνσάρῳ Valcken. 12 λιβήθροις codd., Λειβήθροις Valcken. v. nr. 250. 13 τελεστᾷ Schneid., τελεύτα FC, τέλευτα P, τελετάς Cuper. 14 μεταδιδόντος Cuper, Lob. v. nr. 250. 15 ὡσίαν Valcken., ἐσίαν Lob. 16 αἰδίαν Lob. 17 εἶναι μὲν FC, ἔμμεν Valcken. cf. Rohde Kl. Schr. II 154 n. 1. 18 καὶ θεῶν 'codd. quod delere volebat Nauck., καὶ θεῶν Rohde Rhein. Mus. XXXIV 1879, 267. 19 τὴν ἀριθμῶ F, τῷ ἀριθμῶ CP. 20 παρὰ F, περι CP. 21 κατὰ τοὺς ἀριθμοὺς verba abesse mavult Nauck. 22 ἐνσεβεστάτην pro συγγεσεστάτην temptabat idem.

Lob. I 721; Rohde Rhein. Mus. XXVII 1872, 46 = Kl. Schr. II 154; Bertermann II.

249 a. Iamblich. Vita Pythagor. 28, 151 p. 110, 5 N. ὅπως δὲ φασὶ Πυθαγόραν ζηλωτὴν γενέσθαι τῆς Ὀρφείας ἐρμηφείας τε καὶ διαθέσεως, καὶ τιμῶν τοὺς θεοὺς Ὀρφεῖ παραπλησίως, ἰσταμένους¹ αὐτοὺς ἐν τοῖς ἀγάλμασι καὶ τῷ χαλκῷ, οὐ ταῖς ἡμετέραις συνεξευγμένους μορφαῖς, ἀλλὰ τοῖς ἰδρύμασι τοῖς θείοις,² πάντα περιέχοντας καὶ πάντων προνοοῦντας καὶ τῷ παντὶ τὴν φύσιν καὶ τὴν μορφήν ὁμοίαν ἔχοντας. ἀγγέλλειν δὲ αὐτῶν τοὺς καθαρμούς καὶ τὰς λεγομένας τελετάς, τὴν ἀκριβεστάτην εἰδῆσιν αὐτῶν ἔχοντα. ἔτι δὲ φασὶ καὶ σύνθετον αὐτὸν ποιῆσαι τὴν θεῖαν φιλοσοφίαν καὶ θεραπείαν | ¹¹¹N. α' μὲν μαθόντα παρὰ τῶν Ὀρφικῶν, α' δὲ παρὰ Χαλδαίων³ καὶ μάγων, α' δὲ παρὰ τῆς τελετῆς⁴ τῆς ἐν Ἐλεούτῳ γινομένης, ἐν Ἰμβρω

τε καὶ Σαμοθράκιμη καὶ Δήλωι, καὶ εἴ τι⁵ παρὰ τοῖς κοινοῖς,⁶ καὶ περὶ τοὺς Κελτοὺς⁷ δὲ καὶ τὴν Ἰβηρίαν v. nr. 249.

1 ἰστάμενον Scalig. 2 θεῖοις Arcer., θεοῖς FC, totus locus admodum corruptus. 3 παρὰ Καλδαίων F, περὶ χαλκιδέων C. 4 περὶ τῆς τελευτῆς C. 5 καὶ εἴ τι Scalig., καὶ αἰε τι FC. 6 κοινοῖς F, v. Jos. Mohn. ap. Bertermann. l. 1. 36 n. 1; λοιποῖς Kuster; Θούσκοις Longan., περιόικοις Nauck. 7 περὶ τοὺς Κελτοῖς C, παρὰ τοὺς K. F.

250. Procl. Tim. V prooem. (III 168, 9 Diehl) Iamblichum (nr. 249) maxime secutus αὐταὶ δὲ εἶσιν αἱ Ὀρφικαὶ παραδόσεις· αἱ γὰρ Ὁ. δὲ ἀπορρήτων λόγων μυστικῶς παραδέδωκε, ταῦτα Πυθαγόρας ἐξέμαθεν ὀργιασθεὶς ἐν Λιβήθροις (Λεβήθροις codd.) τοῖς Θρακικοῖς Ἀγλαοφάμω τελεστᾶ (τελέστα codd.) τελετᾶς Lob., alii, τελεστᾶ Diehl) μεταδόντος ἢ περὶ θεῶν Ὁ. σοφίαν παρὰ Καλλιόπης τῆς μητρὸς ἐπινύσθη· ταῦτα γὰρ αὐτὸς φησὶν ὁ Πυθαγόρας ἐν τῷ Ἱερῶι λόγῳ, in 40 E (III 161, 1 Diehl) τοιαῦτα μὲν ἂν τις ἀπὸ τῶν προκειμένων λάβοι δόγματα. Πυθαγόρειον δὲ καὶ τὸ ταῖς Ὀρφικαῖς ἐπεσθαι γενεαλογίαις· ἀνωθεν γὰρ ἀπὸ τῆς Ὀρφικῆς παραδόσεως διὰ Πυθαγόρου καὶ εἰς Ἑλλήνας ἢ περὶ θεῶν ἐπιστήμη προῆλθεν, ὡς αὐτὸς ὁ Πυθαγόρας φησὶν ἐν τῷ Ἱερῶι λόγῳ, Theolog. Platon. I 6 p. 13, 3 ἅπαντα γὰρ ἢ παρ' Ἑλλήσι θεολογία τῆς Ὀρφικῆς ἐστὶ μυσταγωγίας ἔκγονος, πρῶτον μὲν Πυθαγόρου παρὰ Ἀγλαοφήμου τὰ περὶ θεῶν ὄργια διδασκάντος. δευτέρου δὲ Πλάτωνος ὑποδεξαμένου τὴν παντελῆ περὶ τούτων ἐπιστήμην ἔκ τε τῶν Πυθαγορείων καὶ τῶν Ὀρφικῶν γραμμάτων.

251. Heraclitus Clemens Alexandrin. Strom. VI 2, 27, 1 (II 443, 10 Staeh.) σιωπῶ δὲ Ἡράκλειτον τὸν Ἐφεσίον, ὃς παρ' Ὀρφέως τὰ πλείστα εἴληφεν. Plutarch. De def. orac. 12 p. 415 f.; v. P. II. s. ΔΩΔΕΚΑΕΤΗΡΙΑΔΕΣ Diels Herakleitos² 32 n. 63; Nestle Philol. LXIV 1905, 367.

252. Hippias Eleus (in Συναγωγῆι Th. Gomperz) ap. Clem. Alex. Strom. VI 2, 15, 1. 2 (II 434, 19 Staeh. = Diels II³ 286 n. 6) ἀλλ' ἴνα μὴ ἐπὶ πλεον προῆμι ὁ λόγος φιλοτιμουμένων ἡμῶν τὸ ἐπιτίθορον εἰς κλοπὴν τῶν Ἑλλήνων κατὰ τοὺς λόγους τε καὶ τὰ δόγματα ἐπιδεικνύειν, φέρε ἀντιζῶνς μερτεροῦντα ἡμῖν Ἰππίαν τὸν σοφιστὴν τὸν Ἡλείον, ὃς τὸν αὐτὸν περὶ τοῦ προκειμένου μοι σκέμματος ἤκεν λόγον,¹ παρασησώμεθα ὧδέ πως λέγοντα· 'τούτων ἴσως εἴρηται τὰ μὲν Ὀρφεῖ, τὰ δὲ Μουσαίῳ κατὰ βραχὺ² ἄλλωι ἀλλαχοῦ,³ τὰ δὲ Ἡσιόδωι, τὰ δὲ Ὀμήρωι, τὰ δὲ τοῖς ἄλλοις τῶν ποιητῶν, τὰ δὲ ἐν συγγραφαῖς τὰ μὲν

Ἑλλησι, τὰ δὲ βαρβάρους· ἐγὼ δὲ ἐκ πάντων τούτων τὰ μέγιστα καὶ δμοφύλα⁴ συνθεῖς τοῦτον⁵ καιρὸν καὶ πολυειδῆ τὸν λόγον ποιήσομαι’.

1 ὅς — ἦκεν L, ὅς — ἦκεν Diels, ὅς (εἰς) — ἦκει Staeh. 2 κατὰ βραχὺν del. Th. Gomp. *Hellen.* I 289 3 ἄλλως Geel., ἄλλωι (ἄλλα) ἄλλαχού post βαρβάρους Th. Gomp., ἄλλα ἄλλαχού H. Gomperz *Sophist. und Rhet.* 72 n. 155. τὰ δὲ συγγραφεῖσι Th. Gomp. 4 τὰ μάλιστα [καὶ] ὁμ. Nauck. *Bull. Acad. Petropolit.* XII 1868, 528; βέλτιστα καὶ Cobet *Δόγιος Ἐρμῆς* I 1866. 1867, 232; τὰ μέγιστα (ἐκλεξάμενος) καὶ (τὰ μάλιστα) δμοφύλα Th. Gomp. 5 οὕτω Th. Gomp.

APPENDIX DE ORPHEO IN POESI CELEBRATO

TRAGOEDIAE.

253. Aeschyli tetralogiae Lycurgeae secunda fabula *Βασάραι* (vel *Βασσαρίδες*) cuius argumentum de Orphei morte agebat v. nr. 45.

Aristiae Ὀρφεύς (Poll. IX 43) Nauck² p. 727 fr. 5.

COMOEDIA.

254. Antiphanis Ὀρφεύς Kock CAF II 85 fr. 180.

EPYLLIA.

255. De Philita v. supra nr. 62. Num Bion Smyrnaeus carmen Orphea celebrans condiderit, dubium; v. Knaack *RE*² III 481; Ehwaldium⁴ ad Ovidii *Metam.* XI 1. 44.

Lucani Orpheus: fragmenta in Hosii editione 328.

PANTOMIMUS.

256. Lucian. *Περὶ ὀρχήσεως* 51 ἔχει καὶ Θράικη πολλὰ τῷ ὀρχησομένῳ ἀναγκαῖα, τὸν Ὀρφέα, τὸν ἐκείνου σπαραγμὸν καὶ τὴν λέγον αὐτοῦ κεφαλὴν τὴν ἐπιπλέονσαν τῆι λύραι, καὶ τὸν Αἴμον καὶ τὴν Ῥοδοπην καὶ τὴν Λυκούργου κόλασιν. Cf. Ἰάκχον σπαραγμὸν l. l. 39; Kern *Orph.* 56.

IN AMPHITHEATRO.

257. Martialis *Spect.* 21 *quidquid in Orptheo Rhodope spectasse theatro dicitur, exhibuit, Caesar, harena tibi. repserunt*

scopuli mirandaque silva cucurrit, quale fuisse nemus creditur Hesperidum. affuit immixtum pecori genus omne ferarum et supra vatem multa pependit avis, ipse sed ingrato iacuit laceratus ab urso. haec tamen, haec res est facta ita, ficta prior et 21 b Orphea quod subito tellus emisit hiatu, versa — miramur? — venit ab Eurydice. Friedlaender-Wissowa *Sittengesch. Roms* II⁹ 91.

ADDENDA

258. (v. nrr. 46 ss.; 90 ss.) Tatian. Ad Graecos I p. 1, 9 Schw. in catalogo *εὐρημάτων* (cf. Clem. Alex. Strom. I 16, 74, 1 cum notis Staehlinii I 47, 20). *ποίησιν μὲν γὰρ ἀσχεῖν καὶ ἄιδειν Ὁ. ἑμᾶς ἐδίδαξεν, ὁ δὲ αὐτὸς καὶ μνεῖσθαι.*

259. (v. e. g. nrr. 27. 164) Quintilian. Instit. I 10, 9 p. 58, 8 Raderm. *quis ignorat, uisicen . . . tantum iam illis antiquis temporibus non studii modo, verum etiam venerationis habuisse, ut idem musici et vates et sapientes iudicaretur, mittam alios, O. et Linus: quorum utrumque dis genitum, alterum vero, quia rudes quoque atque agrestes animos admiratione mulceret, non ferarum modo, sed saxa etiam silvasque duxisse posteritatis memoriae traditum est.* Lob. I 270 n. p.

260. (v. nr. 67) Lib. Monstr. III 3 (Haupt II 246, 19) *Hydra anguis armatus fuisse describitur, quae Eurydicen coniugem Orphei in ripa fluminis capite truncavit et demersit in gurgitem* v. F. Boll *Στοιχ.* I 109.

261. Stephan. Alexandr. *Περὶ χροσοποιίας σὲν θεοῦ πρᾶξις δευτέρα* Phys. et med. Gr. min. ed. Ideler II 203, 11 *Ὁρφέα γὰρ φησὶ λιχαρὸν τοῖς* (suppeditavit benigne Wilamowitzius, postquam ipse *λιχαρὸς* conieci; *ληχάρωντες* Idel.) *ῥυθμικοῖς ἐνηγμόσθαι φθόγγοις, ὥστε καὶ τῆς ὁμοταγοῦς οὐσιῶν κινήσεως ἢ συμφωνία ἐπηγγήται, καὶ τὴν αἰδουσαν ἐμμελῶς ἐκτελεῖ μελωδία.*

262. *Στίχοι εἰς τὸν θεῖον Λαβίδ* (Ψαλτήριον. Venetiae 1494) v. Legrand *Bibliogr. Hellén.* I 1885, 23 *Σίγησον, Ὁρφεῖ ῥίψον, Ἐρμῆ, τὴν λῆραν· τρίπους ὁ Δελφοῖς, δένρον εἰς λήθην ἔτι.*

PARS POSTERIOR
FRAGMENTA ORPHICORUM

1. FRAGMENTA VETERIORA

1. Aristophanes Aves 690 (Avium chorus):

690 ἴν' ἀκούσαντες πάντα παρ' ἡμῶν ὀρθῶς περὶ τῶν μετεώρων,
φύσιν οἰωνῶν γενεῖν τε θεῶν ποταμῶν τ' Ἐρέβους τε
Χάους τε

εἰδότες ὀρθῶς, Προδίκωι παρ' ἐμοῦ κλάειν εἴπητε τὸ λοιπόν.
Χάος ἦν καὶ Νὺξ Ἐρεβός τε μέλαν πρῶτον καὶ Τάρταρος
εὐρύς,

γῆ δ' οὐδ' ἀήρ οὐδ' οὐρανὸς ἦν· Ἐρέβους δ' ἐν ἀπείροσι
κόλποις

695 τίκτει πρῶτιστον ὑπηνέμιον Νὺξ ἢ μελανόπτερος ὠϊόν,
ἔξ οὗ περιτελλομέναις ὥραις ἔβλασταν Ἐρως ὁ ποθεινός,
στίλβων νῶτον πτερύγοιν χρυσαίν, εἰκῶς ἀνεμῶκεσι
δίναϊς.

οὗτος δὲ Χάει πτερόεντι μιγείς νυχίωι κατὰ Τάρταρον εὐρύν
ἐνεόττευσεν γένος ἡμέτερον, καὶ πρῶτον ἀνήγαγεν ἐς φῶς.

700 πρότερον δ' οὐκ ἦν γένος ἀθανάτων, πρὶν Ἐρως ξυνέμειξεν
ἅπαντα.

ξυμμειγνυμένων δ' ἐτέρων ἐτέροις γένετ' Οὐρανὸς Ὠκεανὸς τε
καὶ Γῆ πάντων τε θεῶν μακάρων γένος ἄφθιτον.

692 παρ' ἐμοῦ Προδίκωι R, schol. Nub. 361 et Suid. 696 ποθεινός
codd.] πετηνός Herwerd. coll. Platon. Phaedr. 252 b. 698 ἡερόεντι Hermann]
εὐρώεντι Kock, νύχιος Herwerd. 701 γένετ' Ald.] ἐγένετ' PVAΓ, γέγον'
Kiehl Mnemosyn. II 1853, 104.

Diels Π³ 166 n. 12; Kern De Theogon. 48. 72; Gruppe
Suppl. 744; Holwerda 304; Zeller I⁶ 125 n. 2; Susemihl Ind. IX.
XVII; Dieterich l. infra allato 123.

Errat Schol. 693 ταῦτα οὐκ ἀναγκαῖον ἀπειθύνειν πρὸς τὰ Ἡσιόδου ἢ πρὸς τινα ἄλλον τινὸς γενεαλόγον. Immo Theogoniae Orphicae primum vestigium (a. 414); quo in libro narrata sit, ignoramus. Mystera Orphica in Aristophanis Nubibus 250 ss. irrisa esse, Dieterich. *Rhein. Mus.* XLVIII 1893, 275 = *Kl. Schr.* 117 luculenter demonstravit v. test. nr. 205. Memoratu dignum est, etiam mythum Aristophaneum in Platonis Symposio 189 d doctrinam Orphicam sapere, ut Cour. Ziegler *N. Jahrb.* XXXI 1913, 529 recte quidem observavit, Wilamowitzius autem *Platon* I 370 et Deubner *Arch. f. Religionsw.* XX 1920, 167 iniuria negavisse videntur; Kern *Orph.* 48.

Ad ὄρθῳς 690. 692 confert Dieterich Nubes 250 βούλει τὰ θεῖα πράγματ' εἰδέναι σιφῳς. ἄττ' ἔστιν ὄρθῳς; subaudiens vocem Orphicam.

2. Eurip. Hypsipyle (anni 409, Robert *Herm.* XLIV 1909, 401 n. 1) fr. LVII (p. 59 Arnim), v. W. Morel De Eurip. Hyps. diss. Moeno-Francofurt. 1921, 46.

⟨ὦ⟩ πότνια θεῶν
 ⟨φ⟩άος ἄσχοπον ⟨— — — — —⟩
 ⟨αἰθ⟩έρι πρωτόγονο ⟨ς? ρ? . . .⟩
 ⟨. . . Ἐ⟩ρως ὅτε Ν⟨ὐξ? . . .⟩

5 — — δη τοτε . . .

. . . γενο . . .

Poetam doctissimum, qui Orphei multis fabularum locis mentionem facit (v. test. nrr. 30. 38. 49. 50. 78. 79. 82. 83. 213) Theogoniam Orphicam in mente habuisse apparet; nam et Phanes πρωτόγονος, Aetheris filius, cui praeter alia etiam Amoris nomen inditum erat, et Νύξ eiusdem filia e laciniis miseris evadunt. ἐρ αἰθέρι φέγγος ἄελπτον habent Orphici v. infra s. *ΙΕΡΟΙ ΛΟΓΟΙ*. Verisimilius autem vs. ⟨αιολό⟩χρως (cf. Eurip. fr. 593 vs. 4 Nauck TGF²) Ν⟨ὐξ⟩ ἐπιβαίνη? supplendum esse comiter mihi per litteras indicat W. Morelius. Certa restitutio fragmenti praeberi nequit; at verba Orphica elucent.

3. Plat. Respubl. II 364 e βίβλων δὲ ὁμαδοῦ¹ παρέχονται (sc. ἀγύρται καὶ μένταις) Μουσείον καὶ Ὀρφείως. Σελήρης τε καὶ Μουσῶν ἐκγόμων,² ὧς φασί, καθ' ἃς θνητολοῦσιν, πείθοντες οὐ μόνον ἰδιώτας ἀλλὰ καὶ πόλεις, ὧς ἄρα λύσεις τε καὶ καθαρμοὶ ἀδικημάτων διὰ θυσιαῶν³ καὶ παιδιᾶς ἡδονῶν⁴ εἰσι μὲν ἔτι ζῶσιν, εἰσὶ δὲ καὶ

τελευτήσασιν, ἄς δὴ τελετὰς καλοῦσιν, αἱ τῶν ἐκεῖ κακῶν ἀπολύουσιν ἡμᾶς, μὴ θύσαντας δὲ δευνὰ περιμέτει.⁵ Cf. Schol. p. 398 Bekk. (Lob. I 751) βίβλων] περὶ ἐπωιδῶν καὶ καταδέσμων καὶ καθαρῶν καὶ μελιγμάτων καὶ τῶν ὁμοίων.

1 ὄρμαθὸν Lob. et Diels coll. Theophr. char. VI 8 ὄρμαθὸς γραμματειδίων ἐν ταῖς χερσίν. 2 ἐργόνων codd. 3 διὰ θυσίων AM, μετὰ F. 4 ἡδονῶν del. Madvig. 5 περιμένει A, περιμενεῖ F, περιμένειν Cob. Platonis verba respicit Schol. Aristoph. Ran. 1083 v. test. nr. 90.

Lob. I 643; Diels II³ 168 n. 5; Zeller I⁶ 123, 2; Schuster 7. 14; Gruppe *Suppl.* 713. 720; Susemihl Ind. XVII; Maaß *Orph.* 76; Rohde *N. Heidelb. Jahrb.* VI 1895, 3 = *Kl. Schr.* II 295; Tannery *Rev. de philol.* XXV 1901, 317, qui contraponit II 364 b. c ἀγύρται δὲ καὶ μάντις ἐπὶ πλουσίων θύρας ἰόντες πείθουσιν ὡς ἔστι παρὰ σοφίᾳ δύναμις ἐκ θεῶν ποριζομένη θυσίας τε καὶ ἐπωιδᾶς, εἴτε τι ἀδίκημά του γέγονεν αὐτοῦ ἢ προγόνων, ἀκεῖσθαι μεθ' ἡδονῶν τε καὶ ἑορτῶν, ἐάν τέ τινα ἐχθρὸν πημῆται ἐθέλη, μετὰ σμικρῶν δαπανῶν ὁμοίως δίκαιον ἀδίκῳ βλάψει (ADM] βλάβη F, βλάψει scr. Mon., βλάπει Muretus) ἐπαγωγᾶς τισιν καὶ καταδέσμοις, τοὺς θεοὺς, ὧς φασιν, πείθοντές σοφισιν ὑπηρετεῖν, et 366 a. b 'ἀλλὰ γὰρ ἐν Ἄιδου δίκην δώσομεν ὧν ἂν ἐνθάδε ἀδικήσωμεν, ἢ αὐτοὶ ἢ παῖδες (ἢ παῖδες suppl. Baiter v. fr. 4) παίδων'. ἀλλ', ὧ φίλε, φήσει λογιζόμενος, αἱ τελεταὶ αἱ μέγα δύναται καὶ οἱ λύσοι θεοὶ (v. Διόνυσος Ἀνσεύς Olympiodor. Phaed. 87, 13 Norv. s. *IEPOI ΛΟΓΙΟΙ*), ὡς αἱ μέγισται πόλεις λέγουσι καὶ οἱ θεῶν παῖδες ποιηταὶ καὶ προφηταὶ τῶν θεῶν γενόμενοι, οἱ (del. Madv.) ταῦθ' οὕτως ἔχειν μνηρούσι. Phaedr. 244 d ἀλλὰ μὴν νόσων γε καὶ πόρων τῶν μεγίστων, αἱ δὴ παλαιῶν ἐκ μελιγμάτων ποθὲν ἔν τισι τῶν γενῶν ἢ (BT] γενῶν ἢ Herm.) μαρία ἐγγερομένη καὶ προφητεῦσα, οἷς ἔδει ἀπαλλαγῆν ἠῆροτο, καταφυγοῦσα πρὸς θεῶν εὐχὰς τε καὶ λατρείας, ὅθεν δὴ καθαρῶν τε καὶ τελετῶν τυχοῦσα ἐξᾶντη ἐποίησε τὸν [ἐαυτῆς del. Burn.] ἔχοντα (αὐτὴν ἔχοντα Aristid.) πρὸς τε τὸν παρόντα καὶ τὸν ἔπειτα χρόνον, λύσει τῷ ὀρθῶς μαρῆντι τε καὶ κατασχομένῳ τῶν παρόντων κακῶν ἐφομένῃ v. Procl. in Tim. 22 d (I 118, 30 Diehl); Lob. I 639.

Ad *θηπολοῦσιν* v. infra s. *ΘΥΗΠΟΛΙΚΟΝ* (Suid. test. nr. 223 d) et de librorum Orphicorum fama quarto saeculo volgata Alexin in Lino test. nr. 220.

4. (227. 267) Plat. Respubl. II 363 c. d *Μουσαῖος δὲ τούτων* (sc. Hesiodi et Homeri) *φειδωτότερα τάχαθὰ καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ παρὰ θεῶν διδόασιν τοῖς δικαίοις· εἰς Ἄιδον γὰρ ἀγαγόντες τῷ λόγῳ καὶ κατακλίνατες καὶ συμπόσιοι τῶν ὁσίων κατασκευάσαντες ἐσπερασμένους ποιοῦσιν τὸν ἅπαντα χρόνον ἤδη διάγειν μεθύοντας,¹ ἠγησάμενοι κάλλιστον ἀρετῆς μισθὸν μέθην αἰώνιον. οἱ δ' ἔτι τούτων μακροτέρους ἀποτίνουσιν² μισθοὺς παρὰ θεῶν· παῖδας γὰρ παίδων φασὶ καὶ γέρονς κατόπισθεν λείπεσθαι τοῦ ὁσίου καὶ εὐόρχου. ταῦτα δὴ καὶ ἄλλα τοιαῦτα ἐγκωμιάζουσιν δικαιοσύνην· τοὺς δὲ ἀνοσίους αὖ καὶ ἀδίκους εἰς πηλὸν τινα κατορύττουσιν ἐν Ἄιδῳ καὶ κοσκίνῳ ἕδωρ ἀναγκάζουσι φέρειν, ἔτι τε ζῶντας εἰς κακὰς δόξας ἄγοντες, ἄπερ Πλάτωνος περὶ τῶν δικαίων δοξαζομένων δὲ ἀδίκων διήλθε τιμωρήματα, ταῦτα περὶ τῶν ἀδίκων λέγουσιν, ἄλλα δὲ οὐκ ἔχουσιν. ὁ μὲν οὖν ἔπαινος καὶ ὁ φόρος οὗτος ἐκατέρω.*

1 μεθύοντας seclus. Cobet. 2 ἀποτίνουσιν (= ἀποτινεσθαι φασιν Diels) Monac. B, ἀποτεινουσιν A.

Lob. II 806; Diels II³ 168 n. 4; Gruppe *Suppl.* 719; Dieterich *Nekyia*² 72; Tannery *Rev. de philol.* XXV 1901, 315.

Qui filius Musaei dictus sit, dubium. Quamvis de Eumolpo certe cogitari possit (Maab *Orph.* 111), tamen Orphicos a Platone significatos esse credimus (Rohde *Psyche* II⁶ 129 n. 3). Cf. Plutarch. Compos. Cimon. et Luc. c. 1 *Πλάτων ἐπισκόπτει τοὺς περὶ τὸν Ὀρφέα τοῖς ἐν βεβιωκόσι φάσζοντας ἀποκεισθαι γέρας ἐν Ἄιδῳ μέθην αἰώνιον.* Verba παῖδας γὰρ παίδων κτλ. Homerum ex Orpheo mutuatum esse opinatur Serv. ad Vergil. Aen. III 98 (*et nati natorum et qui nascentur ab illis nati natorum propter illud 'et mansuram urbem'. nam oraculum semper ad petita respondet.*¹ *sane hic versus Homeri* (II. Y 308 καὶ παῖδων παῖδες, τοί κερ μετόπισθε γέρονται cf. Macrob. Sat. V 3, 8) *est, quem et ipse de Orpheo² sustulit, item O. de oraculo Apollinis Hyperborei.*

1 respondit FHE. 2 de Orpheo ME, orpheos F, orpheo LH.

Lob. II 952 n. X; Gruppe *Suppl.* 719 n. 1; Dieterich *Nekyia*² 131 n. 3; R. Hirzel *Der Eid* 111 n., qui cum verbis Platonis γέρονς — τοῦ ὁσίου καὶ εὐόρχου comparat Pindar. Ol. III 73 εὐσεβεῖ γνώμῃ φυλάσσοιτες μαζέρον τελετὰς et carminis Orphici *ΟΡΚΟΙ* mentionem facit.

5. (228) Plat. Phaedo 69c καὶ κινδυνεύουσι¹ καὶ οἱ τὰς τελετὰς ἡμῖν οὗτοι καταστήσαντες οὐ φαῦλοί τινες² εἶναι, ἀλλὰ

τῶι ὄντι πάλαι ἀνίττεσθαι, ὅτι ὃς ἄν ἀμύητος καὶ ἀτέλεστος εἰς Ἄιδου ἀφικηται ἐν βορβόρῳ κείσεται, ὁ δὲ κεκαθαυμένος τε καὶ τετελεσμένος ἐκεῖσε ἀφικόμενος μετὰ θεῶν οἰκήσει. εἰδὼν γὰρ δὴ, [ὡς]³ φασιν οἱ περὶ τὰς τελετάς, ναρθηχοφόροι μὲν πολλοί, βάχχοι δὲ τε παῦροι. οὗτοι δ' εἰδὼν κατὰ τῆρ ἐμῆν δόξαν οὐκ ἄλλοι ἢ οἱ περιλοσοφηχότες ὀρθῶς.

1 κινδυνεύουσι B γρ W Iambl. Olympiodor., κινδυνεύουσι B²TW.
2 τινες B²TW, om. B Iambl. Stob. 3 ὡς B Clem. Stob., om. T Iambl.

Lob. II 809; Gruppe *Suppl.* 719; Dieterich *Nekyia*² 73; Tannery *Rev. philol.* XXV 1901, 316; Kern *Orph.* 45; Casel *De philosophor. graecor. silentio mystico* 36 (*RVV XVI* 2).

Sententia ἐν βορβόρῳ κείσθαι latet in Asii elegia v. 4 Bergk PLG⁴ II 406: ἐν δὲ μέσοισιν ἤρωσ εἰστήζει βορβόρον ἐξαναδύς. Maaß *Rektoratsprogr.* Marpurgi 1913, 47 n. 27. Versum πολλοὶ μὲν ναρθηχοφόροι, παῦροι δὲ τε βάχχοι Orphicum esse testatur Olympiodor. in Phaedon. 67 c p. 43, 21 et in 70 c p. 58, 14 Norv.; laudat versum eiusdem formae etiam Hermias in Phaedr. 249 c p. 172, 10 Couvr.; v. infra s. *IEPOI ΛΟΓΟΙ*.

6. Plat. Phaedo 70 c σκεπώμεθα δὲ αὐτὸ τῆιδέ πι, εἴ ἄρα ἐν Ἄιδου εἰδὼν αἱ ψυχὰι τελευτησάντων τῶν ἀνθρώπων εἴτε καὶ οὐ. παλαιὸς μὲν οὖν ἐστὶ τις λόγος (B) ὁ λόγος οὗτος B²TW Olympiod., λόγος οὗτος Stob.) οὗ μεμνήμεθα, ὡς εἰδὼν ἐνθέρδε ἀφικόμεται ἐκεῖ, καὶ πάλιν γε δεῦρο ἀφικνοῦνται καὶ γίγνονται ἐκ τῶν τεθνεώτων. Olympiodor. interpretatur 60, 9 Norv. Ὁρφικὸς γάρ ἐστι καὶ Πυθαγόρειος.

7. (221) Plat. Phaedo 62 b ὁ μὲν οὖν ἐν ἀπορρήτοις λεγόμενος περὶ αὐτῶν λόγος, ὡς ἔν τιτι φρουραῖ ἐσμεν (πάντες add. B²) οἱ ἄνθρωποι καὶ οὐ δεῖ δὴ ἑαυτὸν ἐκ ταύτης λύειν οὐδ' ἀποδιδράσκειν, μέγας τέ τις μοι φαίνεται καὶ οὐ χάριδιος διδεῖν. Schol. p. 379 Bekk. ἐντεῦθεν τὸ πρῶτον πρόβλημα τὸ μὴ δεῖν ἐξάγειν ἑαυτὸν, οὐ ἐπιχείρημα μωθικὸν ἐξ Ὁρφέως ληφθῆν et Procl. in Remp. I 85, 1 Kr. v. s. *IEPOI ΛΟΓΟΙ*.

Lob. II 795; Gruppe *Suppl.* 717; Rohde *Psyche* II⁶ 279 n. 1; Tannery *Rev. de philol.* XXV 1901, 314.

8. (221) Plat. Cratyl. 400 c καὶ γὰρ σῆμά τινές φασιν αὐτὸ εἶναι τῆς ψυχῆς (sc. σώμα), ὡς τεθαμμένης ἐν τῶι νῦν παρόντι· καὶ διότι αὐ τούτῳ σημαίνει ἃ ἄν σημαίνει¹ ἢ ψυχῆ, καὶ ταύτη σῆμα ὀρθῶς καλεῖσθαι. δοκοῦσι μέντοι μοι² μάλιστα θέσθαι οἱ ἀμφὶ Ὁρφέα τοῦτο τὸ ὄνομα, ὡς δίζηρ διδοῦσης τῆς

ψυχῆς ὧν δὴ ἕνεκα³ δίδωσιν, τοῦτον δὲ περιβολὸν ἔχειν, ἵνα σώζηται, δεσμοτηρίου εἰκόνα· εἶναι οὖν τῆς ψυχῆς τοῦτο, ὥσπερ αὐτὸ⁴ ὀνομάζεται, ἕως ἂν ἐκτείσῃ τὰ θφειλόμενα, [τὸ]⁵ σῶμα, καὶ οὐδὲν⁶ δεῖν οὐδὲ⁷ ἐν γράμμα.

1 σημήνη T. 2 μοι om. Stob. 3 ὧν δὴ ἕνεκα Heindorf, δὲ codd. 4 τοῦτο, ὥσπερ αὐτὸ BT, τοῦτο αὐτό, ὥσπερ Stob. 5 τὸ omis. recte Stob. 6 οὐδὲν BT Stob., οὐδὲ Gudian. 44. 7 οὐδὲ ἐν Diels, οὐδ' ἐν Burnet, οὐδὲν B Stob., οὐδὲ T.

Lob. II 795; Diels II³ 168 n. 3; Gruppe *Suppl.* 718; Rohde *Psyche* II⁶ 108 n. 1; Tannery *Rev. de philol.* XXV 1901, 314.

Ab Orphicis Pythagoreos sententiam σῶμα—σῆμα mutuatos esse testatur Philolai fr. 14 (Diels I³ p. 315) μαρτυροῦνται δὲ καὶ οἱ παλαιοὶ θεολόγοι τε καὶ μάρτυες, ὡς διὰ τινος τιμωρίας ἡ ψυχὴ τῷ σώματι συνέξενται καὶ καθάπερ ἐν σώματι τούτῳ τέθραπται. Cic. Hortens. fr. 88 Bait. (fr. 85 Or.) *ex quibus humanae vitae erroribus et aerumnis fit, ut interdum veteres illi sive vates sive in sacris initiisque tradendis divinae mentis interpretes, qui nos ob aliqua scelera suscepta in vita superiore poenarum luendarum causa natos esse dixerunt, aliquid vidisse videantur, verumque sit illud, quod est apud Aristotelem* (fr. 60 Rose³ 71), *simili nos adfectos esse supplicio atque eos, qui quondam, cum in praedonum Etruscorum manus incidissent, crudelitate excogitata necabantur, quorum corpora viva cum mortuis, adversa adversis accomodata, quam aptissime (artissime Bernays) colligabantur, sic nostros animos cum corporibus copulatos ut vivos cum mortuis esse coniunctos.* Iamblich. *Protrept.* VIII 134 K p. 47, 21 Pistelli *τις ἄρ¹ οὐρ εἰς ταῦτα βλέπων οἴοιτο εὐδαίμων εἶναι καὶ μακάριος, οἱ πρῶτον² εὐθὺς φέσει συνέσταμεν, καθάπερ φασὶν οἱ τὰς τελετὰς λέγοντες, ὥσπερ ἂν ἐπὶ τιμωρίαι πάντες; τοῦτο γὰρ θείως οἱ ἀρχαιότεροι λέγουσι τὸ φάναι διδόναι τὴν | ⁴⁸ Pist. ψυχὴν τιμωρίαν καὶ ζῆν³ ἡμῶς ἐπὶ κολάσει μεγάλων τινῶν ἀμαρτημάτων.*

1 *τις ἂν* Vulcan., (πολύ) *τι. ἐὰν* codd. 2 *οἱ ante πρῶτον* ex Cizens. Rose, *οἱ* codd., *οἷς* A. 3 *ζῆν ἡμῶς* codd., *ζημίας* Platt *Journ. of philol.* Lond. XXVI 1899, 232.

9. Plat. Leg. III 701 b. c *ἐφεξῆς δὴ ταύτῃ τῇ ἐλευθερίαι ἢ τοῦ μὴ ἐθέλειν τοῖς ἄρχουσι δουλεύειν γίγνοιτ' ἂν, καὶ ἐπομένη ταύτῃ φεύγειν πατρὸς καὶ μητρὸς καὶ πρεσβυτέρων δουλείαν καὶ ρουθέτησιν (L) ρομοθέτησιν AO), καὶ ἑγγὺς τοῦ τέλους οὖσιν νόμῳ ζητεῖν μὴ ἐπικόοις εἶναι, πρὸς αὐτῶν δὲ ἡδὴ τῶν*

τέλει ὄρκων καὶ πίστεων καὶ τὸ παράπαν θεῶν μὴ φροντίζειν, τῆν λεγομένην παλαιὰν Τιταρικὴν φύσιν ἐπιδεικνύσει καὶ μιμουμένους, ἐπὶ τὰ αὐτὰ πάλιν ἐκείνα ἀφικομένους, χαλεπὸν αἶψα διάγοντας μὴ λῆξαι ποτε κακῶν.

Schuster 26; Kern De Theogon. 44.

Ad λεγομένην παλαιὰν Τιταρικὴν φύσιν v. Kern *Orph.* 44 et infra s. *IEPOI ΛΟΓΟΙ*.

10. Plat. *Epist.* VII 335 a πείθεσθαι δὲ ὅτιως αἰὲν χρηρὴ τοῖς παλαιοῖς τε καὶ ἱεροῖς λόγοις, οἳ δὴ μνησκύουσιν ἡμῖν ἀθάνατον ψυχὴν εἶναι δικαστὰς τε ἴσχειν καὶ τίθειν τὰς μεγίστας τιμωρίας, ὅταν τις ἀπαλλαχθῆμι τοῦ σώματος.

De Orphicorum ἱεροῖς λόγοις v. infra s. *IEPOI ΛΟΓΟΙ*.

11. (254) Plato *Leg.* II 669 d ποιητὰ δὲ ἀνθρώπινοι σφόδρα τὰ τοιαῦτα ἐμπλέκοντες καὶ συγκεκῶντες ἀλόγως, γέλωτ' ἄν παρασκευάζοιεν τῶν ἀνθρώπων ὅσους φησὶν Ὁ. λαχεῖν ὄραν τῆς τέρψιος.

Orphei sententia huiusmodi fuisse videtur: ὅσοι (ἡβῆς μέτρον ἴκοντο) λάχον δὲ τε τέρψιος ὄραν id est quicumque ad pubertatis annos et ad eam aetatem adoleverunt, quae Veneri matura habetur. hinc Plato transfert ad iudicii maturitatem, illudque musicae genus, de quo loquitur, omnibus, qui in his rebus aliquem sensum habeant veraeque voluptatis capaces sint, taedio fore dicit Lob. II 948.

Lob. I 1.; Diels II³ 169 n. 2; Tannery *Rev. de philol.* XXV 1901, 313.

12. Plat. *Leg.* VIII 829 d. e μηδὲ τινα τολμᾶν αἰδεῖν ἀδόκιμον μοῦσαν μὴ κρινάντων τῶν νομοφυλάκων, μηδ' ἔρ ἡδίων ἢ τῶν Θεμέρον τε καὶ Ὀρφείων ἕμνων.

Lob. I 390; Diels II³ 169 n. 6 a; Tannery *Rev. de philol.* XXV 1901, 313.

Platonem in Legibus saepius quam in aliis dialogis Orphea arcessere iam Schuster 26 monuit; v. test. nr. 212, fr. 9. 11. 19. 21 et III 677 d Cliniae verba τοῦτο ὅτι μὲν μυριάκις μύρια ἔτη διελεύσαντες ἄρα τοὺς τότε, χίλια δὲ ἀφ' οὗ γέγονεν (del. Herm.) ἢ οἷς τοσαῦτα ἔτη, τὰ μὲν Δαιδάλωι καταφανῆ γέγονεν (del. Ast.), τὰ δὲ Ὀρφεῖ, τὰ δὲ Παλαμῆδει, τὰ δὲ περὶ μονοεικὴν Μαρσάει καὶ Ὀλύμπωι, περὶ λύραν δὲ Ἀμφίωι, τὰ δὲ ἄλλα ἄλλοις ἀάμπολλα, ὡς ἔπος εἰπεῖν χθές καὶ πρόωην γεγονότα. De omnibus Platonis ad Orphicos spectantibus locis v. F. Weber *Platon. Notizen über O.* Progr. Monacense 1899.

13. Plat. Sympos. 218 b πάντες γὰρ κεκοινωνήκατε τῆς φιλοσόφου μανίας τε καὶ βακχείας — διὸ πάντες ἀκούσεσθε· συγγνώσεσθε γὰρ τοῖς τε τότε πραχθεῖσι καὶ τοῖς νῦν λεγομένοις. οἱ δὲ οἰκείται, καὶ εἴ τις (τις TW Pap. Oxyr., τι B) ἄλλος ἐστὶν βέβηλός τε καὶ ἄγροικος, πύλας πάντῃ μεγάλας τοῖς ὄσιν ἐπίθεσθε.

Diels II³ 169 n. 7; Kern *Archiv f. Gesch. d. Philos.* I 1888, 504; Gruppe *Suppl.* 711 n. 1. 713; Zeller *Zeitschr. wiss. Theolog.* XLII 1899, 269 = *Kl. Schr.* II 184; Casel *De philosophor. Graecor. silentio mystico* 29. 36 (*RVV XVI* 2).

V. infra s. ΔΙΑΘΗΚΑΙ.

14. (34) Plat. Phileb. 66 c ‘Ἐκτιμι δ’ ἐν γενεᾷ’ φησὶν Ὁ. ‘καταπαύσατε κόσμον¹ αἰοιδῆς’. ἀτὰρ κινδυνεύει καὶ ὁ ἡμέτερος λόγος ἐν ἔκτιμι καταπεπαισμένος εἶναι κρίσει. Plutarch. *De E* ap. Delph. p. 391 d πέμπτον εἴ τις ἡδονὴ καθαρὰ καὶ πρὸς τὸ λυποῦν ἄκρατος, ἐνταῦθα λήγει τὸ Ὀρφικὸν ὑπειπὼν·

ἔκτιμι δ’ ἐν γενεῇ καταπαύσατε θυμὸν αἰοιδῆς.

1 κόσμον Platon. codd. et Euseb. Praep. ev. XIV 22 (II 319, 9 Dind.) θυμὸν Plutarchi codd., θεσμόν Badham; Rohde *Psyche* II⁶ 120 n. 1, οἶμον Kroll *Philol.* LIII 1894, 420 collato Hom. Hymn. in Mercurium 451 ἀγλαδὸς οἶμος αἰοιδῆς.

Procl. in Plat. Remp. II 100, 23 Kr. ‘Ἐκτιμι δ’ ἐν γενεῇ’ φησὶν Ὁ., τοὺς δημίους τοὺς κοσμικοὺς, οἱ τοὺς τυραννικῶς βεβιωκότας ἄγριοί τινες ὄντες καὶ ἀπαραίτητοι κολάζουσιν διαλαμβάνοντες· οἷς ἐπέστρωται τὰ τῆς τείσεως δεσμοτήρια καὶ τὸ ἔσχατον καὶ φρικωδέστατον τῶν ψυχῶν οἰκητήριον καὶ κολαστήριον ὁ Τάρταρος. Laudat ‘ἔκτιμι δ’ ἐν γενεῇ’ vel simile saepius Damasc. *De princ.* 53 (I 107, 23 Rue.), 199 (II 80, 15), 253 (II 123, 5), 278 (II 150, 6) ἕκτον τοίνυν, πῶς καὶ κατ’ Ὀρφεία καὶ κατὰ τὰ λόγια τῆς ζωιογόνου θεοῦ ἐξήπται ἡ φύσις, 381 (II 231, 26).

Lob. II 788; Diels II³ 167 n. 1; O. Mueller *Prolegom.* 385; Schuster 13. 67; Kern *De Theogon.* 46; Gruppe *Suppl.* 692. 745; Zeller I⁶ 124 n.; Susemihl *Ind.* XI.

15. (32) Plat. Cratyl. 402 b (cf. Procl. in Tim. III 176, 10 Diehl) ὥσπερ αὖ Ὀμηρος ‘Ὠκεανὸν τε θεῶν γένεσιν’ φησὶν ‘καὶ μητέρα Τηθύ’ (II. Ξ 201; v. Theaetet. 152 e). οἶμαι δὲ καὶ Ἡσίοδος (Theog. 337). λέγει δέ ποιν καὶ Ὁ. ὅτι

᾿Ωκεανὸς πρῶτος καλλιρροος¹ ἤρξε γέμοιο,
ὅς ῥα κασιγνήτην ὁμομήτορα Τηθὺν ὄπνιεν.²

1 καλλιρρῶος B] καλλιρρόος T, καλλίρους Stobaei (Ecl. phys. I 10, 8 [I 120, 10 Wachsm.]) FP. 2 ὄπνιεν T] ὄπνεν B; cf. Schol. ad vocem ὄπνιεν (p. 370 Bekk.) ὠμίλει, συνεγίνετο κατὰ νόμον καὶ ἐμίγνεντο, συνώκει.

Lob. I 508; Diels II³ 168 n. 2; Schuster 4. 19; Kern De Theogon. 40; Zeller I⁶ 123 n. 2; Holwerda 314; Gruppe *Suppl.* 694; Susemihl Ind. XIX.

16. (31) Plato Tim. 40 d. e περὶ δὲ τῶν ἄλλων δαιμόνων¹ (sc. praeter astra et terram) εἰπεῖν καὶ γινώσκει τῆρ γένεσιν μεῖζον ἢ καθ' ἡμῶς, πειστέον δὲ τοῖς εἰρηκόσιν ἐμπροσθεν, ἐχγόνοις μὲν θεῶν οὐσίον, ὡς ἔφασκεν, σαφῶς δὲ ποῦ τοὺς γε αὐτῶν προγόνους εἰδόσιν.² ἀδύνατον οὐδ' θεῶν παιδῶν ἀπιστεῖν, καίπερ ἄνεν τε εἰκότων καὶ ἀναγκαίων ἀποδείξεων λέγουσιν, ἀλλ' ὡς οἴκεῖα φασκότων³ ἀπαγγέλλειν ἐπομένους τῶι νόμῳ πιστευτέον. οὕτως οὐδ' κατ' ἐκείνους ἡμῶν ἢ γένεσις περὶ τούτων τῶν θεῶν ἐχέτω καὶ λεγέσθω. Γῆς τε καὶ Οὐρανοῦ παῖδες ᾿Ωκεανὸς τε καὶ Τηθὺς ἐγενέσθην, τοῦτων δὲ Φόρκυς Κρόνος τε καὶ Πέα καὶ ὅσοι μετὰ τούτων, (41 a) ἐκ δὲ Κρόνου καὶ Πέας Ζεὺς Ἥρα τε καὶ πάντες ὅσους ἴσμεν ἀδελφοὺς⁴ λεγομένους αὐτῶν, ἔτι δὲ τούτων ἄλλους ἐχγόνους.

1 δαιμον*ων A¹. 2 εἰδόσιν A², εἰδόντων A¹, F Philopon. Clem. Euseb. 3 φασκόντων AF Procl. Euseb., φάσκονσιν Y Cyrill. Theodoret. 4 ἀδελφοὺς in rasura A.

Lob. I 510; Diels II³ 169 n. 8; Schuster 5. 25; Kern De Theogon. 41; Zeller I⁶ 123 n. 2; Gruppe *Suppl.* 702; Susemihl Ind. XVII.

17. Plat. Euthyphr. 5 e ΕΥΘ αὐτοὶ γὰρ οἱ ἄνθρωποι τυγχάνουσι νομίζοντες τὸν Δία τῶν θεῶν ἄριστον καὶ δικαιοτάτον, καὶ τοῦτον ὁμολογοῦσι τὸν αὐτοῦ πατέρα δεῖν εἶναι, ὅτι τοὺς υἱοὺς κατέπεινεν οὐκ ἐν δίκῃ, (6 a) ἀδελφόν γε αὖ τὸν αὐτοῦ πατέρα ἐκτεμεῖν δι' ἕτερα τοιαῦτα . . . ΣΩΚΡ . . . (6 b) . . . ἀλλὰ μοι εἰπὲ πρὸς Φιλίῳ, σὺ ὡς ἀληθῶς ἠγῆμι ταῦτα οὕτως γεγονέναι; . . . ΕΥΘ καὶ ἔτι γε τούτων θαυμασιώτερα, ὃ Σώκρατες, εἰ οἱ πολλοὶ οὐκ ἴσασι.

Quae ultima verba ('sed etiam alia atrociora, quae ignota plerisque Socrates ipse, si audiverit, vehementer sit admiraturus') ad Saturni exsectionem, Zagrei interfectionem aliorumque deorum facinora in carminibus Orphicis nec usquam alibi tradita spectare

Lob. I 602 professus est. Eodem spectat Isocrat. XI (IX Drer.) 38 τοιοῦτους δὲ λόγους περὶ αὐτῶν τῶν θεῶν (sc. poetae) εἰρήκασιν, οἷους¹ οὐδεὶς ἄν περὶ τῶν ἐχθρῶν εἰπεῖν τολμήσειεν·² οὐ γὰρ μόνον κλοπᾶς καὶ μοιχείας καὶ παρ' ἀνθρώποις θητείας αὐτοῖς ὠνεΐδισαν, ἀλλὰ καὶ παίδων βρώσεις καὶ πατέρων ἐκτομὰς καὶ μητέρων δεσμοὺς³ καὶ πολλὰς ἄλλας ἀνομίας κατ' αὐτῶν ἐλογοποίησαν⁴ (cf. Xenophan. Diels I³ 59 fr. 11). (39) ἐπεὶ ὦν τὴν μὲν ἀξίαν δίκην οὐκ ἔδοσαν, οὐ μὴν ἀτιμώρητοί γε διέφυγον, ἀλλ' οἱ μὲν αὐτῶν ἀλῆται⁵ καὶ τῶν καθ' ἡμέραν ἐνδεεῖς κατέστησαν, οἱ δ' ἐτυφλώθησαν, ἄλλος δὲ φεύγων τὴν πατρίδα καὶ τοῖς οἰκειοτάτοις πολεμῶν ἅπαντα τὸν χρόνον διετέλεσεν, Ὁ. δ' ὁ μάλιστα τούτων τῶν⁶ λόγων ἀψάμενος, διασπασθεὶς τὸν βίον ἐτελεύτησεν v. supra p. 33.

1 οἷους Γ, ὄσους Θ, οὐς Α. 2 τολμήσειεν εἰπεῖν ΘΑ. 3 δεσμοὺς Γ¹, συνοουσίας Γ²ΘΑ. 4 κατὰ τούτων ἐλογοποίησαν Θ, ἐλογοποίησαν κατὰ τούτων Α. 5 ἀλῆται Γ, πλανῆται ΘΑ Hesych. 6 τῶν τοιούτων ΘΑ.

Diels II³ 167 n. 14 b.

18. Plato Sophist. 242 c. d μῦθόν τινα ἕκαστος φαίνεται μοι διηγέσθαι παισὶν ὡς οὖσιν ἡμῖν, ὁ μὲν ὡς τρία τὰ ὄντα, πολεμεῖ δὲ ἀλλήλοις ἐνίοτε αὐτῶν ἅπαντα πη,¹ τοτὲ δὲ καὶ² φίλα γιγνόμενα γάμους τε καὶ τόκους καὶ τροφὰς τῶν ἐκγόνων παρέχεται· δύο δὲ ἕτερος εἰσῶν, ἐργὸν καὶ ξηρὸν ἢ θερμοῦν καὶ ψυχρὸν, συνοικίζεει τε αὐτὰ καὶ ἐκδίδωσι· τὸ δὲ παρ' ἡμῶν³ Ἐλευτικὸν ἔθνος, ἀπὸ Ξεροφάρους τε καὶ ἔτι πρόσθεν ἀρξάμενον, ὡς ἐνός ὄντος τῶν πάντων καλουμένων οὕτω διεξέρχεται τοῖς μύθοις.⁴ Ἰάδεξ δὲ καὶ Σικελίαι⁵ τινες ἕσπερον Μοῦσαι συνερόησαν⁶ ὅτι συμπλέκειν⁷ ἀσφαλέστατον⁸ ἀμφοτέρα καὶ λέγειν ὡς τὸ ὄν πολλά τε καὶ ἔν ἐστιν, ἔχθραι δὲ καὶ φιλίαι συνέχεται.

1 ἀγάπη B. 2 καὶ ante φίλα om. T. 3 ἡμῶν BTW, ἡμῖν Euseb., vulgo. 4 τὼς μύθους Theodoret. 5 σικελίαι B Simplic., σικελικαὶ TW Euseb. 6 ξυνενόησαν T Euseb. Simplic., ξυννεοήκασιν B. 7 ἐμπλέκειν W. 8 ἀσφαλέστερον Euseb.

Lob. I 613; Diels I³ 49 n. 29; Schuster 15. 20; Kern De Theogon. 47; Gruppe Suppl. 715 s. 745; Susemihl Ind. XIV n. 97.

19. Plat. Leg. VII 796 b. c οὐδ' ὅσα ἐν τοῖς χοροῖς ἐστὶν αἱ μιμήματα προσήκοντα μιμεῖσθαι παρετέον, κατὰ μὲν τὸν τόπον τόνδε (sc. Athenas) Κουρήτων ἐνόπλια παίγνια, κατὰ δὲ Λακεδαιμόνα Διοσκόρων. ἡ δὲ αἱ πον παρ' ἡμῖν κόρη καὶ δέσποινα, εὐφρανεθεῖσα τῇ τῆς χορείας παιδιᾷ (codd.] παιδείαι Euseb.), κεραιᾶς χερσὶν (κεραιᾶς χερσὶν post δεῖν Euseb.) οὐκ οὐρήθη

δειν ἀθύρειν, παροπλῖαι δὲ παντελεῖ κοσμηθεῖσα, οὕτω τὴν ὄρχησιν διαπεραίνειν· ἃ δὴ πάντως μιμῆσθαι πρόπον ἄν εἴη κόρους τε ἕμα καὶ κόρας, τὴν τῆς θεοῦ χάριν τιμῶντας, πολέμον τ' ἐν χρεῖαι καὶ ἐορτῶν ἔνεκα. τοῖς δὲ που παισὶν εὐθὺς τε καὶ ὅσον ἄν χρόνον μῆπω εἰς πόλεμον ἴωσιν, πᾶσι θεοῖς προσόδους τε καὶ πομπὰς ποιουμένους μεθ' ὀπλων τε καὶ ἵππων ἀεὶ κοσμησθαι δεόν ἄν εἴη, θάττους τε καὶ βραδυτέρας ἐν ὄρχήσεσι καὶ ἐν πορείαι τὰς ἱκετείας ποιουμένους πρὸς θεοὺς τε καὶ θεῶν παῖδας.

Lob. I 541; Schuster 26; Kern De Theogon. 44; Gruppe *Suppl.* 714 v. s. *IEPOI ΛΟΓΟΙ*.

20. Plat. Phaedr. 248 c. d θεομὸς δὲ Ἀδραστείας ὄδε. ἦτις ἄν ψυχῇ θεῶι συνοπαδὸς γενομένη κατίδημι τι τῶν ἀληθῶν, μέχρι τε τῆς ἑτέρας περιόδου εἶναι ἀπήμονα, κἄν ἀεὶ τοῦτο δύνηται ποιεῖν, ἀεὶ ἀβλαβῆ εἶναι· ὅταν δὲ ἀδυνατήσασα ἐπιπέσθαι μὴ ἴδῃ, καὶ τιτι συντηχία χρησαμένη λήθης τε καὶ κακίας πλησθεῖσα βαρυνθῆι, βαρυνθεῖσα δὲ πτερορρηθήσῃ τε καὶ ἐπὶ τὴν γῆν πέσῃ, τότε νόμος ταύτην μὴ φρενέσσει εἰς μηδεμίαν θήρησιον (θήρειαν B) φύσει ἐν τῇ πρώτῃ γενέσει, ἀλλὰ τὴν μὲν πλεῖστα ἰδοῦσαν εἰς γοργὴν ἀνδρὸς γενησομένου φιλοσόφου ἢ φιλοκάλου ἢ μουσικοῦ τινος καὶ ἐρωτικοῦ, τὴν δὲ δευτέραν εἰς βασιλέως ἐννόμου ἢ πολεμικοῦ καὶ ἀρχικοῦ, τρίτην εἰς πολιτικοῦ ἢ τινος οἰκονομικοῦ ἢ χρηματιστικοῦ, τετάρτην εἰς φιλοπόνοῦ (ἢ· add. Badh.) γεμναστικοῦ ἢ περὶ σώματος ἡσῖν τινος (Herm.] τινα BT) ἔσομένου, πέμπτην μαντικὸν βίον ἢ τινα τελεστικὸν ἔξουσαν· ἕκτην ποιητικὸς ἢ τῶν περὶ μίμησιν τις ἄλλος ἀρμόσει, ἑβδόμη δημοιοργικὸς ἢ γεωργικὸς, ὀγδόμη σοφιστικὸς ἢ δημοκοπικὸς (δημοτικός B), ἐνάτη τυραννικὸς. Respubl. V 451 a προσκενῶ δὲ Ἀδραστείαν, ὃ Γλαύκων, χάριν οὗ μέλλω λέγειν.

Iam ap. Aeschyl. Prom. 936 οἱ προσκενοῦντες τὴν Ἀδραστείαν σοφοί cf. Eurip. Helen. 513 test. nr. 82, fr. 23 et infra s. *IEPOI ΛΟΓΟΙ*.

Lob. I 514; Schuster 26; Kern De Theogon. 45; Susemihl Ind. XVI.

21. (33) Plato Leg. IV 715 e ὁ μὲν δὴ θεός, ὃσπερ καὶ ὁ παλαιὸς λόγος, ἀρχὴν τε καὶ τελευτὴν καὶ μέσα τῶν ὄντων ἀπάντων ἔχων, (716 a) εὐθείαι περαίνει κατὰ φύσιν περιπορευόμενος.¹ τῶι δ' ἀεὶ ξυνέπεται Δίκη (v. fr. 22. 23) τῶν ἀπολειπομένων τοῦ θείου νόμου τιμωρός (cf. Crit. 121b; F. Kluge De Platonis Critia diss. Hal. 1909, 16), ἧς ὁ

μὲν εὐδαιμονήσειν μέλλων ἐχόμενος συνέπεται ταπεινὸς καὶ κεκοσμημένος, ὁ δὲ τις² ἐξαρθεὶς ὑπὸ μεγαλανυχίας, ἢ χρημασιν ἐπαιρόμενος ἢ τιμαῖς, ἢ καὶ σώματος εὐμορφίᾳ ἅμα νεότητι καὶ ἀροῖαι φλέγεται τῆρ ψυχὴν μεθ' ἕβρεως, ὡς οὔτε ἄρχοντος οὔτε τιρὸς ἠγεμόνος δεόμενος, ἀλλὰ καὶ ἄλλοις ἰκανὸς ὄν ἠγείσθαι, καταλείπεται ἔρημος θεοῦ, (716 b) καταλειφθεὶς δὲ καὶ ἔτι ἄλλους τοιοῦτους προσλαβὼν σκιρτᾷ ταράττων πάντα ἅμα, καὶ πολλοὺς τισιν ἔδοξεν εἶναι τις, μετὰ δὲ χρόνον οὐ πολὺν ὑποσχὼν τιμωρίαν οὐ μεμπτήν τῆρ δίχην ἑαυτὸν τε καὶ οἶκον καὶ πόλιν ἄρδην ἀνάστατον ἐποίησεν. Cf. Tim. 69 b.

1 περιπορεύομενος codd. cum Schol. Plutarcho Clemente Eusebio Stobaeo; πορευόμενος Ps.-Aristot. Περὶ κόσμον 7 (fr. 21 a qui in fine libri Platonis verba ὁ μὲν δὴ θεὸς . . . εὐδ. μέλλων exscripsit). 2 ὁ δὲ τις codd. cum Clem. Euseb. Stob.; εἰ δὲ τις Plut. Theodoret.

Adnotat Scholiasta p. 451 Bekk. θεὸν μὲρ τὸν δημιουργὸν σαφῶς, παλαιὸν δὲ λόγον λέγει τὸν Ὀρφικόν, ὅς ἐστιν οὗτος·

Ζεὺς ἀρχή, Ζεὺς μέσσα, Διὸς δ' ἐκ πάντα τέτυκται.

Ζεὺς πυθμὴν γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος.

καὶ ἀρχὴ μὲρ οὗτος ὡς ποιητικὸν αἴτιον, τελευτὴ δὲ ὡς τελικόν, μέσσα δὲ ὡς ἐξ ἴσον πᾶσι παρῶν, καὶν πάντα διαφόρως αὐτοῦ μετέχη. εὐθείαι δὲ τὸ κατὰ δίχην σημαίνει καὶ ἀξίαν, καὶ ἀπαρεγκλίτως, καὶ οἰονεὶ κανόνι ἐνί, τὸ δὲ περιπορευόμενος τὸ αἰωνίως. τὸ αἰεὶ ὡσαύτως καὶ κατὰ τὰ αὐτά· ἢ γὰρ περιφορὰ τοῦτο ἔχει ὡς ἐν αἰσθητοῖς. Cetera v. fr. 22.

21 a. (46) Hymnum Orphicum Plato (fr. 21) respexisse verisimillimum est (cf. Schol. fr. 21), cuius vestigia primum occurrunt in Ps.-Aristotelis libello Περὶ κόσμον 7 p. 401 a 25 ὡς δὲ τὸ πᾶρ εἰπεῖν, οὐράνιος τε καὶ χθόνιος, πάσης ἐπώνυμος ὢν φύσεώς τε καὶ τύχης ἅτε πάντων αὐτὸς αἴτιος ὢν. διὸ καὶ ἐν τοῖς Ὀρφικοῖς¹ οὐ κακῶς λέγεται·

Ζεὺς πρῶτος γένητο,² Ζεὺς ἕστατος ἀρχικέρανος·³

Ζεὺς κεφαλὴ, Ζεὺς μέσσα·⁴ Διὸς δ' ἐκ πάντα⁵ τελεῖται·⁶

Ζεὺς πυθμὴν⁷ γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος·

Ζεὺς ἄρσην γένητο,⁸ Ζεὺς ἄμβροτος ἔπλετο γύμνη·

5 Ζεὺς πνοῦ⁹ πάντων,¹⁰ Ζεὺς ἀκαμάτου πυρὸς ὄρημ·

Ζεὺς πόπτον ὀΐζα·¹¹ Ζεὺς ἥλιος ἠδὲ σελήνη·

Ζεὺς βασιλεύς, Ζεὺς ἀρχὸς¹² ἁπάντων ἀρχικέρανος·¹³

πάντας¹⁴ γὰρ κρύφιας αἰθέρις φάος ἐς πολυγηθῆς¹⁵

ἐξ ἱερῆς¹⁶ κραδίης¹⁷ ἀνερέγκατο, μέρομερα φέζων.¹⁸

1 τῷ ὀρφικῷ P. 2 ἐγένετο OQ. 3 ἀρχιζέραννος PQ, ἀρχοζέρ. R 2494, v. Wilamowitz *Griech. Lesebuch* II Erläut. 133, ceteri melius ἀρχιζέρ. de quo v. Bechtel *Lexilogus zu Homer* 54. 4 μέσος R 1603, μέσα OQ. 5 πάντων P. 6 τελείται Diels e coniectura, quam comprobavit Schol. Galeni cod. Parisini bibl. nat. Suppl. gr. 634 ed. Helmreich *Ansbacher Progr.* 1910, 30; τέτυκται codd. Apuleius Philopon. Tzetz., τέτακται R 1603, τέτυγται O, πέφυκε Procl. Theol. Plat. VI 8 p. 363, πέλονται Plut. De defectu orac. 48 p. 436 d. 7 πυγμῆν R 2992. 8 ἄρσην ἐγένετο Q, ἀρχιγενέτωρ O. 9 προή Q, ποιή R 2257. 10 πάντων] τούτων R 1603. 11 Ζεὺς — ῥέζα om. O. 12 ἀργός R 1603, ἀρχή PQ, ἀρχῆς R 2494, ἀρχηγός O. 13 ἀρχιζέραννος R 2992, ceteri ἀρχικ. 14 πάντα O. 15 εἰς πολυγηθῆς P, εἰς πολυγηθῆ Q, ἐπληγηθῆς R 2992. 16 ἀξιερός R 1603. 17 καρδίας O. 18 ῥέξων O.

Cf. etiam Apuleii librum De mundo 37 p. 173 Thom.

Herm. VI p. 460; Lob. I 523. 529; Diels II³ 169 n. 6; Schuster 26. 35 ss. 45 n. 1. 88; Kern De Theogon. 35; Gruppe *Suppl.* 703. 705. 710; Holwerda 325; Zeller *Zeitschr. wiss. Theolog.* XLII 1899, 234. 238. 269 = *Kl. Schr.* II 154. 157. 184 et I⁶ 135 n. 1; Weinreich *Triskaidekad. Studien* (RVV XVI 1) 88; M. Wellmann *Herm.* LIV 1919, 230 n. (5).

Respicit hymnum forsitan Aeschylus (Euphorion?) fr. 70 Nauck²:

Ζεὺς ἐστὶν αἰθιήρ, Ζεὺς δὲ γῆ, Ζεὺς δ' οὐρανός,
Ζεὺς τοι τὰ πάντα χ' ὅτι τῶνδ' ἐπέρτερον.

Ad vs. 8 cf. Hesiod. Theog. 157 de Caelo πάντα ἀποκρέπτισσε καὶ ἐς φάος οὐκ ἀνίσσε. Vs. 9 Ioann. Gaz. Descript. tabulae mundi I 49 p. 138 Friedl. novisse videtur, cum de Sole a Caelo evomito dicit ἐκ καρδίης ἤμησε πρῶδες ἄρσενα διάζορ v. Gerh. Kraemer De tabula mundi ab Ioanne Gazaeo descripta diss. Halens. 1920, 20, qui Hesiodi Theogon. 497 de Saturno illo notissimo πρῶτον δ' ἐξήμησε ita utitur, ut iam Orphicum quendam poetam pro ἀνερέγκωτο ad Hesiodi exemplum scripsisse arbitretur ἐκ καρδίης ἤμησ' ἱερῆς..

Citant hymnum Orphicum praeter scriptores senioris aetatis (v. s. *IEPOI ΛΟΓΟΙ*):

Ps.-Demosth. XXV 8 βουλοίμην δ' ἄν, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πρὸ τοῦ περὶ τῶν ἰδίων ἐμὲ τῶν τουτωνὶ λέγειν, σπουδάσαντας ἐμᾶς ἐξετάσαι διὰ βραχέων, εἰς ὄσην αἰσχύνην καὶ ἀδοξίαν προῆχε τῆν πόλιν δημοσίαι πάντα τὰ τοιαῦτα θηρία, ὧν μέσος καὶ τελευταῖος καὶ πρῶτός ἐστιν οὗτος (Gruppe 706; Holwerda 325; Rohde *Psyche* II⁶ 114 n. 2); Ps.-Plat. Epist. II 312 e περι

τὸν πάντων βασιλέα πάντ' ἐστὶ καὶ ἐκείνον ἕνεκα πάντα καὶ ἐκείνο ἀπὸν ἀπάντων τῶν (om. Clem. Euseb. Philopon.) καλοῶν, Ps.-Archytas Περὶ σοφίας (cf. Diels I³ 338, 27) ap. Iamblichum Protreptic. c. 4 p. 23, 3 ss. Pist. ὁ θεὸς ἀρχή τε καὶ τέλος καὶ μέσον ἀντὶ (ἐντὶ Mullach FPHG I 559] ἐστὶ codd.) πάντων τῶν κατὰ δίκαν τε καὶ τὸν ὀρθὸν (v. ὀρθῶς fr. 1) λόγον περαινομένων (Gruppe Suppl. 706); cf. Weinreich Arch. Religionsw. XVIII 1915, 604. Utitur iisdem versibus etiam Valerius Soranus († 82 a. Chr.: Cichorius Herm. XLI 1906, 63), cuius rei testis est Augustin. De civ. Dei VII 9: *In hanc sententiam etiam quosdam versus Valerii Sorani exponit idem Varro in eo libro, quem seorsum ab istis de cultu deorum scripsit* (Riese Varr. Sat. Menipp. rel. 252), *qui versus hi sunt* (Baehrens FPR 273 n. 4):

*Iuppiter omnipotens regum rerumque deumque
progenitor genetricque deum, deus unus et omnes.*

Exponuntur autem in eodem libro ita, ut eum marem existimarent qui semen emitteret, feminam, quae acciperet; Iovemque esse mundum et eum omnia semina ex se emittere et in se recipere: 'Qua causa, inquit, scripsit Soranus: Iuppiter progenitor genetricque; nec minus cum causa unum et omnia idem esse; mundus enim unus, et in eo uno omnia sunt'. (Lob. I 533; Schuster 37 n. 4; Zeller I⁶ 134 n. (4) et Zeitschr. wiss. Theolog. XLII 1899, 230 = Kl. Schr. II 150; Susemihl Ind. VI n. 22; Norden Agnostos Theos 229 n. 1; Weinreich Triskaidek. Stud. [RVV XVI 1] 89 n. 1).

Cetera in Neoplatonicorum Orphicis composita sunt quae hunc hymnum praebent ampliolem v. s. *IEPOI ΛΟΓΟΙ*.

22. (1) Aëtii Plac. II 13, 15 = Plut. de plac. philos. II 13; Galen. histor. philos. 56 p. 624, 15 Diels; Stob. Eclog. I c. XXIV 1⁰ (I 204, 21 Wachsm., Doxogr. 343, 11) Ἡρακλείδης (Voss De Heraclidis Pontici vita et script. fr. 58 p. 65) καὶ οἱ Πυθαγόρειοι ἕκαστον τῶν ἀστέρων κόσμον ἐπάρχειν γῆν¹ περιέχοντα ἀέρα τε [καὶ αἰθέρα²] ἐν τῷ ἀπείρῳ αἰθέρι. ταῦτα δὲ τὰ δόγματα ἐν τοῖς Ὀρφικοῖς³ φέρεται.⁴ κοσμοποιοῦσι γὰρ⁵ ἕκαστον τῶν ἀστέρων.

1 γῆνον Roeth, γῆν om. Plut. E. 2 καὶ αἰθέρα secl. Diels (cf. Stob. et Galen.) ea verba pro varia lectione vocum ἀέρα τε habens. 3 ἐν ἐνίοις Ὀρφικοῖς Galen. 4 φέρεσθαι Stob. Gal., ἐμφέρεται Plut. E. 5 γὰρ om. Plut. GE, ut κοσμοποιοῦσι ad Ὀρφικοῖς referendum sit ut apud Galenum (v. Diels).

Lob. I 500; Zeller I⁶ 534 n. 1; P. Tannery *Rev. philol.* XXI 1897, 190; Kroll *De oraculis Chald.* 20; Heeg 11. 70; P. Capelle *De luna stellis lacteo orbe diss.* Hal. 1917, 3 n. 1.

23. Ps.-Demosth. XXV 11 τῆρ τὰ δίκαι' ἀγαπῶσαν Ἐννομίαν περὶ πλείστον ποιησαμένους, ἢ πάσας καὶ πόλεις καὶ χώρας σώζει· καὶ τῆρ ἀπαράιτητον καὶ σεμνήν Δίκην, ἣν ὁ τὰς ἀγνωτάτας ἡμῖν τελετὰς καταδείξας Ὁ. παρὰ τὸν τοῦ Διὸς θρόνον φησὶ καθημένην πάντα τὰ τῶν ἀνθρώπων ἐφορᾶν, εἰς αὐτὸν ἕκαστον νομίσαντα βλέπειν οὕτω δεῖ¹ ψηφίζεσθαι, φυλαττόμενον καὶ προσορώμενον μὴ κατασιχῶναι ταύτην.

1 δεῖ add. A cum Blassius.

Lob. I 239. 391; Diels II³ 173 n. 14; H. Weil *Playdoyers pol. de Démosthène* II 1886, 311; Gruppe *Suppl.* 705; Susemihl *Ind.* XIV n. 96; Holwerda 327; Dieterich *Nekyia*² 139; Schläfke *De Demosthenis quae dicuntur adversus Aristogiton. oration. diss.* Gryphisw. 1913, 93.

Ad eundem Orphicorum locum spectat Hymn. LXII 1:

Ῥομα Δίκης μέλπω πανθεοζέος, ἀγλαομόρφον,
ἢ καὶ Ζηνὸς ἄρακτος ἐπὶ θρόνον ἱερὸν ἕξει
οὐρανόθεν καθορῶσα βίον θνητῶν πολυφύλων.

Cf. praeter Lob. l. l. imprimis Dieterich. l. l., qui Ps.-Dem. or. XXV auctorem scholae Orphicae assecclam fuisse haud improbat (v. etiam § 52 μεθ' ὧν δ' οἱ ζωγράφοι τοὺς ἀσεβεῖς ἐν Ἄϊδου γράφουσιν, μετὰ τούτων, μετ' Ἀρᾶς καὶ Βλασφημίας καὶ Φθόρον καὶ Στάσεως καὶ Νείκους, περιέροχεται. εἶθ' ὅν οὐδὲ τῶν ἐν Ἄϊδου θεῶν εἰκὸς ἔστιν ἵλεων, ἀλλ' εἰς τοὺς ἀσεβεῖς ὁσθῆται διὰ τῆρ πονηρίαν τοῦ βίου [Schläfke l. l. 94] et § 37 καὶ Ἀδράστειαν (fr. 20) μὲν ἀνθρώπος ὧν προσεννοῶ, καὶ ἔχω τοῖς θεοῖς καὶ πᾶσιν ἡμῖν, ὧ ἀνδρες Ἀθηναῖοι, τοῖς σώσασί με πολλῆν χάριν [Susemihl *Ind.* XVI n. 108]). Δίκη παρ Διὶ πατρὶ καθεξομένη Κρονίῳ iam ap. Hesiod. *Op.* 259, quem ut Orphicus poeta multi alii secuti sunt, quos enumerat Lob. I 396.

Ante omnes autem Anaximander ex Simplicii testimonio (Diels I³ 15 n. 9) afferendus est: ἕξ ὧν δὲ ἡ γένεσις ἔστι τοῖς οὐρανοῖς, καὶ τῆρ σφοδρὰν εἰς ταῦτα γίνεσθαι κατὰ τὸ χρεόν· διδόναι γὰρ αὐτὰ Δίκην καὶ τίσιν ἀλλήλοισι τῆς ἀδικίας κατὰ τῆρ τοῦ χρόνου τάξει cf. Diels *Der antike Pessimismus* 11 n. 1.

24. Aristot. *Metaphys.* A 6, 1071 b 26 καίτοι εἰ ὡς λέγουσιν οἱ θεολόγοι οἱ ἐκ νουζτὸς γεννηῶντες, ἢ ὡς (om. E) οἱ φυσικοὶ

ἦν (om. E) ὁμοῦ πάντα χοήματα' (Anaxagoras Diels I³ 399 n. 1) φασί, τὸ αὐτὸ ἀδύνατον. N 4, 1091 b 4 οἱ δὲ ποιηταὶ οἱ ἀρχαῖοι ταύτη ὁμοίως, ἦ βασιλεύειν καὶ ἀρχεῖν φασὶν οὐ τοὺς πρώτους, οἷον Νέκτα καὶ (ἢ Susemihl) Οὐρανὸν ἢ Χάος ἢ Ὁκεανόν, ἀλλὰ τὸν Δία. De Nocte v. *IEPOI ΛΟΓΟΙ*.

Diels II³ 170 n. 9; Schuster 17. 19; Kern De Theogon. 55. 56 n. 51; Zeller I⁶ 123 n. 1 et *Zeitschr. wiss. Theolog.* XLII 1899, 231 = *Kl. Schr.* II 151; Gruppe *Suppl.* 745; Susemihl *Ind.* VII.

25. Aristot. *Metaphys.* A 3, 983 b 27 εἰσὶ δὲ τινες οἱ καὶ τοὺς παμπάλαιους (παλαιούς A) καὶ πολὺ πρὸ τῆς νῦν γενέσεως καὶ πρώτους θεολογήσαντας οὕτως (ut Thales) οἴονται περὶ τῆς φύσεως ὑπολαβεῖν. Ὁκεανόν τε γὰρ καὶ Τηθὺν ἐποίησαν τῆς γενέσεως πατέρας, καὶ τὸν ὄρκον τῶν θεῶν ἕδωκε, τὴν καλουμένην ἐπ' αὐτῶν Στύγα τῶν ποιητῶν (τ. π. del. Christ). τιμιώτατον μὲν γὰρ τὸ πρεσβύτατον, ὄρκος δὲ τὸ τιμιώτατόν ἐστιν. εἰ μὲν οὖν (984) ἀρχαία τις αὕτη καὶ παλαιὰ τετύχηκεν οἷσα περὶ τῆς φύσεως ἢ δόξα, τάχ' ἂν ἀδηλον εἴη.

Diels II³ 170 n. 10; Schuster 11.

26. (8) Aristot. De gener. anim. B 1, 734 a 16 ἢ γὰρ τοῖ ἄμα πάντα γίγνεται τὰ μέρη, οἷον καρδία πλεῦμων ἤπαρ ὄφθαλμός καὶ τῶν ἄλλων ἕκαστον, ἢ ἐφεξῆς, ὥσπερ ἐν τοῖς καλουμένοις Ὁρφείως ἔπειν· ἐκεῖ γὰρ ὁμοίως φησὶ γίγνεσθαι τὸ ζῶιον τῆι τοῦ δικτύου πλοκῆι.

Lob. I 381. 465; Diels II³ 170 n. 10 a; Schuster 54 n. 1; Kern *Arch. f. Gesch. d. Phil.* I 1888, 501; Gruppe *Suppl.* 716 n. 1.

Orphicos Empedocles sequitur Diels I³ 245 n. 57:

ἦι πολλὰ μὲν κόρσαι ἀνάχρονες ἐβλάστησαν,
 γυμνοὶ δ' ἐπλάζοντο βραχίονες εὐριδες ὄμων,
 ὄμματά τ' οἴ(α) ἐπλανᾶτο περιητέοντα μετώπων.

Cf. Kern l. l.

V. s. *AIKTYON*.

27. (241) Aristot. De anima A 5, 410 b 19 φαίνεται γὰρ εἶναι τινα μέρος τῶν ζῴων κατὰ τόπον. καίτοι δοκεῖ γε ταύτην μόνην τῶν κινήσεων κινεῖν ἢ ψυχὴν τὸ ζῶιον. ὁμοίως δὲ καὶ ὅσοι τὸν νοῦν καὶ τὸ αἰσθητικὸν ἐκ τῶν στοιχείων ποιοῦσιν φαίνεται γὰρ τί τε φητὰ ζῆν οὐ μετέχοντα σοφῆς οὐδ' αἰσθησεως, καὶ τῶν ζῴων πολλὰ διάνοια οὐκ ἔχειν. εἰ δὲ τις καὶ

ταῦτα παραχωρήσει καὶ θελή τὸν τοῦτ' μέρος τι τῆς ψυχῆς. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ αἰσθητικόν, οὐδ' ἂν οὕτω λέγοιεν καθόλου περὶ πάσης ψυχῆς οὐδὲ περὶ ὅλης οὐδεμιᾶς (οὐδὲ μιᾶς E, οὐδὲ περὶ μιᾶς Simplic.). τοῦτο δὲ πέπονθε καὶ ὁ ἐν τοῖς Ὀρφικοῖς ἔπεισι καλουμένοις λόγος· φησὶ γὰρ τὴν ψυχὴν ἐκ τοῦ ὄλου εἰσιέναι ἀναπνεύοντων, φερομένην ὑπὸ τῶν ἀνέμων.

Ad hunc locum Philopon. 186, 24 Hayd. λεγομένοις εἶπεν, ἐπειδὴ μὴ δοκεῖ Ὀρφείως εἶναι τὰ ἔπη, ὡς καὶ αὐτὸς ἐν τοῖς Περὶ φιλοσοφίας (fr. 7 Rose³) λέγει· αὐτοῦ μὲν γὰρ εἰσι τὰ δόγματα, ταῦτα δὲ φασιν Ὀνομάκριτον ἐν ἔπεισι κατατείναι (test. nr. 183). λέγει οὖν ἐκεῖ ὅτι ἡ ψυχὴ ὑπὸ τῶν ἀνέμων ἐκ τοῦ παρτὸς φερομένη ἀναπνεύεται ὑπὸ τῶν ζώων. ὥστε καὶ οὗτος ὁ λόγος οὐ περὶ πάσης ψυχῆς λέγει· οὐ γὰρ πάντα ἀναπνεῖ τὰ ἔμφυχα· οὐκ οὖν τὰ ἔντομα οὐδὲ τὰ φυτὰ. φασὶ δὲ αἰνίττεσθαι τὰ ἔπη διὰ μὲν τῆς ἀναπνοῆς τὴν ἐπιτηδειότητα τοῦ δεξομένου τὴν ψυχὴν σώματος, διότι ἡ ἀναπνοή (προη R) καταπύχουσα τὸ ἔμφυτον θερμοῦν εἰς συμμετρίαρ ἄγει, τοὺς δ' ἀνέμους φασὶ δυνάμεις τιτὰς σημαίνειν δι' ὧν κατὰγεται ἡ ψυχὴ εἰς τὴν γένεσιν ἐκ τῆς ὀλικῆς ἐνεργείας, ἣν ἐνεργεῖ τοῦ μερικοῦ σώματος τούτου καὶ τῆς γενέσεως ἀπηλλαγμένη. Cf. 202, 1 Hayd. εἰπὼν οὖν ἐν τοῖς ἐπάτω καὶ τὰ φυτὰ ἔμφυχα εἶναι, ἐν οἷς ἔλεγεν ὅτι διαιρούμενα τὴν αὐτὴν κατ' εἶδος ἔχει ψυχὴν, καὶ ἔτι ἔνθα ἐνεκάλει τοῖς Ὀρφικοῖς ἔπεισι λέγουσι τὴν ψυχὴν ἐκ τοῦ ὄλου φερομένην ἀναπνεῖν ἡμᾶς et in eundem Aristotelis locum Themistium 35, 17 Heinze τοῦτο δὲ πέπονθε καὶ ὁ λόγος ὁ λεγόμενος ἐν τοῖς καλουμένοις Ὀρφείως ἔπεισι· φησὶ γὰρ τῆς ψυχῆς μεταλαμβάνειν τὰ ζῶια παρὰ τὴν πρώτην ἀναπνοήν et Simplicium 72, 12 Hayd. ζοικε δὲ ὁ Ὁ. τὴν μὲν τῶν σωμάτων πρὸς ζωὴν ἐπιτηδειότητα ἀναπνοήν καλεῖν, τὰς δὲ ὀλικὰς κινητικὰς αἰτίας ἀνέμους, ὧν οὐκ ἔν ποτε χωρὶς αἱ μερικαὶ ψυχώσεις τὰ ἐπιτήδεια σώματα.

Adde ex Iamblichio Περὶ ψυχῆς ap. Stob. Eclog. phys. I c. XLIX 32 (I 366, 17 Wachsm.) ὥσπερ Ἀριστοτέλης μὲν (μὲν del. Meinek.) ἐν τοῖς Ὀρφικοῖς (Gaisf. ex Aristot.] φυσικοῖς FP) ἔπεισι φησὶ λέγεσθαι τὴν ψυχὴν εἰσιέναι (Canter] ὡς εἰδὼν F, ὡς εἰδὼν P, πως εἰσιέναι Meinek.) ἐκ τοῦ ὄλου ἀναπνεύοντων ἡμῶν φερομένην ὑπὸ τῶν ἀνέμων· ζοικέ γε μὴν αὐτὸς ὁ Ὁ. χωρὶς ὀπολαμβάνειν εἶναι καὶ μίαν τὴν ψυχὴν, ἀφ' ἧς πολλὰς μὲν εἶναι διαιρέσεις, πολλὰς δὲ καὶ ἀμέσους (Usen.] μέσας FP) ἐπι-

πρωίας καθήκειν ἐπὶ τὰς μεριστάς φυσῆς ἀπὸ τῆς ὅλης φυσῆς
 et XLIX 38 (I 376, 2 Wachsm.) οἱ μὲν δὴ μίαν οὐσίαν τῆς φυσῆς
 ἀριθμῶι τιθέμενοι, πληθύνουσαν (Wachsm.] πληθύνοντες FP) δὲ
 αὐτήν, ὡς Ἀμέλιος οἶεται, σχέσεις καὶ κατατάξεις, ἢ ὡς οἱ
 Ὀρφικοὶ λέγουσιν, ἐπιπρωίας ἀπὸ τῆς ὅλης, ἔπειτα ἀνασχέοντες
 (P¹) ἀνασχέοντες FP², ἀναστοιχειοῦντες Lob. I 756, ἀγχοῦντες
 Usen. coll. Stob. p. 304, 18, ἀναστέλλοντες vel ἀναστρέφοντες
 temptabat Wachsm.) ἀπὸ τοῦ πληθους τῆς ὅλης ἐπὶ τὴν μίαν
 φυσῆν ἀποθεμένην (corr. Usen.] ἀποθεμένης FP) τὰς σχέσεις
 καὶ τὰς εἰς ἕτερον κατατάξεις καὶ (Cant., ἢ FP) ἀναλύοντες
 ἀπὸ τῆς εἰς τὰ μεταλαβόντα διαιρέσεως, ἀπολυομένης τῆς τῶν
 μετασχόντων διαλήψεως (corr. Heer.] ἀποδιαλήψεως FP), τη-
 ροῦσιν αὐτήν ὅλην πρωταχοῦ τὴν αὐτήν, μίαν οὐσίαν (om. P) τε
 αὐτῇ διδώσιν καθ' ἕν πεπερασμένην.

Lob. I 349. 755; Diels II³ 170 n. 11; Schuster 54; Zeller
Zeitschr. wiss. Theol. XLII 1899, 237 = *Kl. Schr.* II 156.

V. infra s. *IEPOI AIOΓOI*.

28. (30) Eudem. (Spengel Eudemi Rhodii fragmenta² CXVII
 p. 169) ap. Damasc. De prim. princip. 124 (I 319, 8 Rue.) v.
 Kroll *Rhein. Mus.* LII 1897, 290 ἢ δὲ παρὰ τοῦ Περιπατητικῶν
 Ἐυδήμου ἀναγεγραμμένη ὡς τοῦ Ὀργέως οὔσα θεολογία πᾶρ τὸ
 ρητόν ἐσιώπησεν, ὡς περὶ τὰς ἀρρητόν τε καὶ ἀγνωστον
 τρόποι (τῶν)¹ κατὰ διέξοδόν τε καὶ ἀπαγγελίαν, ἀπὸ δὲ τῆς
 Νυκτὸς ἐποιήσατο τὴν ἀρχήν, ἀφ' ἧς καὶ Ὅμηρος,² εἰ καὶ μὴ
 συνεχῆ πεποιήται τὴν γενεαλογίαν, ἴστησιν·³ οὐ γὰρ ἀποδεκτέον
 Ἐυδήμου λόγοντος, ὅτι ἀπὸ Ὠκεανοῦ καὶ Τηθύος ἀρχεται (II. Ξ 302),
 φαίνεται γὰρ εἰδῶς καὶ τὴν Νύκτα μεγίστην οὕτω⁴ θεόν, ὡς καὶ
 τὸν Δία σέβασθαι αὐτήν· ἄξιτο γὰρ μὴ Νυκτὶ θοῆι ἀποθέμει
 ῥέξου (II. Ξ 261). ἀλλ' Ὅμηρος μὲν καὶ αὐτὸς ἀρχέσθω ἀπὸ
 Νυκτὸς· Ἡσίοδος δὲ μοι δοκεῖ πρῶτον γενέσθαι τὸ Χάος
 ἰστορῶν τὴν ἀκατάληπτον τοῦ ρητοῦ καὶ ἠνωμένην περτελῶς
 φύσιν κεκλιζέμεν Χάος, τὴν δὲ Γῆν⁵ πρῶτην ἐκείθεν παράγειν
 ὡς τινα ἀρχὴν τῆς ὅλης γενεᾶς τῶν θεῶν· εἰ μὴ ἄρα Χάος μὲν
 τὴν δευτέραν τοῖν δυνει ἀρχῶν, Γῆν δὲ καὶ Τάρταρον⁶ καὶ Ἐρῶτα
 τὸ τριπλοῦν ρητόν, τὸν μὲν Ἐρῶτα ἀπὸ τοῦ τρίτου, ὡς κατὰ
 ἐπιστροφῆν θεωρομένην.⁷ τοῦτο γὰρ οὕτως ὀνομάζει καὶ δ⁸ Ὁ.
 ἐν ταῖς ῥαφουίδαις (v. s. *IEPOI AIOΓOI*)· τὴν δὲ Γῆν ἀπὸ τοῦ
 πρώτου, ὡς πρῶτην ἐν στερεῶι τινι καὶ οὐσιώδει καταστήματι
 παγεῖσθαι, τὸν δὲ Τάρταρον ἀπὸ τοῦ μέσου, ὡς ἤδη πῶς εἰς
 διάκρισιν παρακελευμένον.

1, *τρόποι* (τῶι) Kroll, *ἀνθρώποι* Diels ap. Kern. De Theogon. 54, *τρόπον* (τινα) Mullach. 2 ὁ ante Ὅμηρος add. C (apogr.) et edd. 3 [ἴστην] *ἐνίστην* Kroll ap. Diels. 4 οὔτω M, οὔσαν Platt *Journ. of philol.* XXVI 1899, 230. 5 τὴν δὲ τὴν M, corr. Lob. 6 τὴν δὲ καὶ *Τάραρον* M, corr. Taylor et Cory, *ταύτην δὲ καὶ* T. Mullach, qui etiam supra *ταύτην δὲ τὴν πρότην* proposuit. 7 *θεορουμένην . . . παρακεκινημένην* M, 9 . ον . . . π. ον Holwerda 298. 8 ὁ ante Ὅ. add. C et edd.

Eudemum Rhodium Aristotelis discipulum a Damascio adhibitum esse demonstrat Diogenis Laert. I prooem. 9 ὃς (sc. *Θεόδομπος*) καὶ ἀναβιώσασθαι κατὰ τοὺς Μάγονς φησὶ τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἔσασθαι ἀθαράτους καὶ τὰ ὄντα ταῖς αὐτῶν ἐπικλήσεσι διαμένειν. ταῦτα δὲ καὶ *Εὐδήμιος ὁ Πόδιος ἱστορεῖ* cf. Damasc. 125 bis (I 322, 8 Rue.); Zeller I⁶ 122 n. 4. De Eudemi studiis theologicis v. Kern *Arch. Gesch. d. Philos.* I 1888, 507 n.; Martini *RE*² VI 898.

Lob. I 488; Diels II³ 171 n. 12; Schuster 16; Kern De Theogon. 53; Gruppe *Suppl.* 723; Susemihl Ind. V; Zeller I⁶ 122; Holwerda 298.

28 a. Chrysippus ap. Philod. De pietate 81, 18 Gomp. (Doxogr. 548, 18) = *Fragm. Stoicor.* ed. Arnim II 192 n. 636 καὶ τῶι *πρ(ὸ)τ(ῶ)ι* (sc. *Περὶ Φύσεως*) τὴν *Νύκτα* θεῖον φησὶν (εἶναι) *πρωτίστην*.

Chrysippum Eudemi Theogoniam secutum esse censet Zeller I⁶ 90 n. 2. Ioa. Lyd. De mens. II 8 p. 26, 1 Wue. καὶ *τρεις* *πρωται* κατ' Ὀρφέα *ἐξεβλάστησαν ἀρχαὶ τῆς γενέσεως, Νύξ καὶ Γῆ καὶ Οὐρανός, θεῶν δὲ τῶν ἐν γενέσει τρία γένη, οὐράνιον καὶ ἐπίγειον καὶ τὸ μεταξὺ τούτων* non ad hanc Theogoniam quadrat Kern De Theogon. 54. V. s. *ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΡΙΘΜΟΝ ΥΜΝΟΥΣ*.

29. (35) Apollon. Rhod. Argonaut. I 494

ἀν¹ δὲ καὶ Ὀρφεὺς

- 495 *λαῶι ἀνασχόμενος ζίδαριν πείραξεν αἰοιδῆς.*
ἦειδεν δ' ὡς γαῖα καὶ οὐρανὸς ἠδὲ θάλασσα,
τὸ πρὶν ἐπ' ἀλλήλοισι μῆτι σενταρηρότα μορσῆι,
ρεῖκος ἐξ ὄλοστο δίκροθεν ἀμγῆς ἕκαστα·
ἠδ' ὡς ἔμπεδον αἰὲν ἐν αἰθέρι τέκμαρ ἔχουσιν
 500 *ἄστρα σεληναῖη τε καὶ ἠελίοιο κέλευθον·*
οὐρεῖ δ' ὡς ἀνέτειλε, καὶ ὡς ποταμοὶ κελάδοντες
αὐτῆισιν ῥέμμησι καὶ ἐρπετὰ πάντ' ἐγένοντο.
ἦειδεν δ' ὡς πρῶτον Ὀρίων Εὐρυνόμη τε
ᾠκεανὸς ριφόμενος ἔχον κράτος Οὐλύμποιο·
 505 *ὃς τε βίη καὶ χερσὶν ὃ μὲν Κρόνῳ εἶκαθε τιμῆς,*

ἢ δὲ Πέρι, ἔπεισον δ' ἐνὶ κέκλωσις Ὁμοειδοί·
οἳ δὲ τέως μακάρεσσι θεοῖς Τιτῆσι ἀνασσόν,
ἄφρα Ζεὺς ἔτι κοῦρος, ἔτι φρεσὶ τῆπια εἰδὼς
Διτταίων ραίεσζεν ἔπο σπέος, οἳ δὲ μιν οὔπω
510 γηγερέες Κέκλωπες ἐξαφύναντο ζεραυτοῖ
βροσσημι τε στεροπημι τε· τὰ γὰρ Αἰὶ κῦδος ἀπάξει.
1 ἄν corr. Guelferb.] ἀνα L.

E scholiis Laurentiani notanda sunt: 496 τὴν πρότην σύγ-
χυσιν τῶν στοιχείων εἶδειν βούλεται, ὡς ἔξ τινος φιλοκειζίας
τὸ ἴδιον ἐξαφύνα μετέσχεν καὶ τάξιν ἔλαβεν. οἴκειά δὲ καὶ τοῖς
ἐποκειμένοις πράγμασι ἢ οὐδὴ, ὅτι πρότερον ἐστὶ τῆς μάχης
παύσασθαι καὶ εἰς τὴν οἴκειαν διάθεσιν ἐπαίναται. 498 Ἐμπε-
δοκλῆς φησὶν ὅτι συγγεγεμένω ἀπάρτων τὸ πρότερον ραῖος
καὶ γιλότης παραπεμφθέντα τὴν διάκρισιν ἐποιήσαντο, χωρὶς δὲ
τούτων οὐδὲν δύναται γενέσθαι· ὅτι ἔπειτα, ὡς εἰκόσ, καὶ
Ἀπολλώνιος. ὁ δὲ Θαλῆς ἀρχὴν ἐπεστήσατο πάντων ἕδωρ,
λαβὼν παρὰ τοῦ ποιητοῦ (Π. II 99) λέγοντος 'ἀλλ' ἔμεῖς (μὲν)
πάντες ἕδωρ καὶ γαῖα γένοιοθε'. καὶ Ζήνων (fr. 104 Arn., cf.
105) δὲ τὸ παρ' Ἡσιόδου¹ (Theog. 116) Χάος ἕδωρ εἶναι φησὶν,
οὔτε συγγεγεμένον ἴδεν γίνεσθαι, ἢ συγγεγεμένης ἢ γῆ στερεμε-
οὔται· τρίτον δὲ Ἐρώτα γεγονέει καὶ Ἡσιόδου (vs. 120), ἵνα
τὸ πῦρ παραστήσῃ· πρωτόεστίον γὰρ πάθος Ἐρώς. Ἀναξαγόρας
(Diels I³ 391 n. 72) δὲ μύθοον εἶναι τὸν ἥλιόν φησὶν, ἐξ οὔτε τὰ
πάντα γίνεσθαι. διὸ καὶ Ἐριπίδης (Orest. 983. cf. Diogen.
Laert. II 10) γνώριμος ἀπὸ τοῦ γεγονόσ² φησὶ χωρὶς βῶλον τὸν
ἥλιον εἶναι. τὴν δὲ σελήνην ὁ ἀπὸ τοῦ Ἀναξαγόρας (Diels I. I.
392 n. 77) χόρον πλατεῖαν ἀποφαίνει, ἐξ ἧσ³ δοκεῖ ὁ Νεμεῖος⁴
λέων πεπιωκέει.

1 Ἡσιόδου P] Ἡσιόδου L. 2 γεγονόσ EP] γέγονεν ὡς L. 3 ἀπο-
φαίνει, ἐξ ἧς Meineke *Anal. Alexandrin.* 85] ἀποφαίνεται ἐν ἧ L. 4 νε-
μεῖος L.

Diels II³ 175 n. 16; Schoemann *Opusc. acad.* II 12; Schuster
5 n. 3. 41; Susemihl *N. Jahrb.* XLIV 1874, 669; Max. Mayer
Giganten und Titan. 234; Gruppe *Kulte und Myth.* I 640; Kern
De Theogon. 57. 60; Gruppe *Suppl.* 697. 727. 739; Susemihl *Ind.*
XXI; Zeller I⁶ 125. 134; Dieterich *Nekyia*² 101. 153; Heeg 8;
Polites *Δημῳδ. κοσμογονικὰ μῦθοι* Athenis 1894, 21; Ziegler
N. Jahrb. XXXI 1913, 561.

Vs. 496—502 Empedoclei sunt (v. Schol.), v. etiam Tzetz.
ad *Iliad.* 41, 21 Herm. Melanippae Euripideae fr. 484 N.² (vs. 2—4)

(v. Dieterich 101) allato καθὰ φησὶν Ὁ. τε ὁ παλαιὸς καὶ Ἡσί-
 οδος, Ἐμπεδοκλῆς τε σὺν αὐτοῖς ὁ Ἀζωργατῆνος καὶ Ἀναξα-
 γόρας ὁ Κλαζομένιος καὶ ὁ τοῦ Ἀναξαγόρου τοινοῦ μαθητῆς
 Εὐριπίδης, οὕτινός εἰσιν ἔπη καὶ οἱ τῶν ἐκτεθέντες μοι ἱαμβοὶ
 cf. Syrian. in Aristotel. Metaph. B 1 p. 996 a 4 (11, 35 Kr.) ἐπεὶ
 καὶ Πευθαγόρειος ὄν Ἐμπεδοκλῆς πῶς ἂν τὰς Ὀρφικὰς ἢ τὰς
 Πευθαγορείους ἀρχὰς ἠθάρτησεν et B 4 p. 1000 a 19 (43, 6 Kr.) v.
 test. nr. 181. Unde Apollonius vs. 503—511 hauserit obscurum:
 Kern l. l. 60; Malten *Archaeol. Jahrb.* XXVII 1912, 261 n. 3; Kern
Herm. LI 1916, 556.

Imitantur praeter Ovid. Metam. X 145 et Apollinar. Sidon.
 c. VI 7 (v. nr. 104; cf. Lob. I 508, Max. Mayer l. l.) Apollonium
 Orphei Argonaut. 419, sed omittunt Empedoclea et immiscent
 Hesiodeis vere Orphica ut e. g. 424 πολύμητιν Ἔρωτα et 429
 anthropogoniam, de qua vide s. *IEPOI ΛΟΓΟΙ*

- αὐτὰρ ἔγωγε μετ' αὐτὸν ἔλων φόρουγγα λίγεια
 420 ἐκ στόματος μελίγηρον εἰς ἀνέπεμπον αἰοιδίην.
 πρῶτα μὲν ἀρχαίου Χάεος μελανήφατον¹ ἕμνον,²
 ὡς ἐπάμειψε φύσει, ὡς τ' οὐρανόσ ἐς πέρας³ ἦλθε·
 γῆς τ' εὐρυστέρων γένεσιν πεθμένας τε⁴ θαλάσσης·
 425 πρεσβύτατόν τε καὶ αὐτοτελεῖ πολύμητιν Ἔρωτα,
 ὅσσα τ' ἔφυσεν ἅπαντα,⁵ διέκριθεν ἄλλο ἀπ' ἄλλου·⁶
 καὶ Κρόνον αἰνολέτην, ὡς τ' ἐς Δία τερατικέρανεν
 ἦλθεν ἀθανάτων μακάρων βασιλῆϊος ἀρχή.
 μέλπον θ' ὀπλοτέρων μακάρων γένεσιν τε κρίζει τε·
 καὶ Βριμοῦς Βάκχοιο Γυγάντων τ' ἔργ' αἰδήλα.
 430 ἀνθρώπων τ' ὀλιγοδρανέων πολυεθνέα φύτλην
 ἠειδον· στεινόν⁷ δὲ διὰ σπέος ἦλθεν ἀδὴ
 ἡμετέρης χέλυσ· μελιχρὴν ὅπα γηροσύνης.

Cf. ad 428 Argonaut. 17 Βριμοῦς τ' εὐδενάτοιο γονὰς ἠδ'
 ἔργ' αἰδήλα Γηγερέων, οἱ λεγόντων ἀπ' Οὐρανοῦ ἐστάξατο σπέσμα
 γοῆς τό τε πρόσθεν ὄθεν γένος ἐξεγένοντο θνητῶν οἱ κατὰ
 γαῖαν ἀπίριτοι αἶψ' ἔασι test. nr. 224 et Mayer l. l. 237.

1 μελανήφατον (cf. παλαιάφατον) codd., μελάνην φάτιν Wiel *Progr.*
 1862, 21, μέλανα σκότον Ab. 2 ἕμνον codd., ἕμνεον Wiel, ἕμνον
 Schenkl, Ab. 3 ἐσπέρας codd. 4 πεθμένα τε codd., corr. Herm. 5 ὡς
 θ' αὐτ' ἔφυσεν Wiel. 6 διέκριθεν δ' ἄλλο ἀπ' ἄλλου Vo, δι' ἔκριθεν ἄλλο
 ἀπ' ἄλλου R, διέκριθε δ' ἄλλο ἀπ' ἄλλου VWL, διέκριθε δ' (corr. ex
 διέκριθεν) ἄλλο ἀπ' ἄλλου S, τὰ δ' ἔκριθεν ἄλλο ἀπ' ἄλλο Herm., διέκρι-
 θεν ἄλλο πρὸς ἄλλο I. H. Voss (Ab.). 7 στεινόν codd., corr. Stephan.

29 a. (248) Schol. Dan. in Verg. Bucol. IV 10 p. 46, 3 *Nigidius de diis lib. IV: quidam deos et eorum genera temporibus et aetatibus (dispescunt),¹ inter quos et O. primum regnum Saturni, deinde Iovis, tum² Neptuni, inde Plutonis; nonnulli etiam, ut magi, aiunt, Apollinis fore regnum: in quo videndum est, ne ardorem, sive illa ecpyrosis appellanda est, dicant.*

1 *dispescunt* add. Lob. 2 *tum . . . Plutonis* Dan.] *tunc neptunum inde apollinis* L.

Zoëga *Abhdlgn.* 216; Lob. II 791; Hertz *De Nigidii Figuli stud. atque oper.* Berol. 1845, 28; Zeller I⁶ 126 n. 2, qui Nigidium eadem Theogonia ac Apollonium usum esse opinatur; Geffcken *Herm.* XLIX 1914, 327; J. Kroll *ibidem* L 1915, 143 n. 1.

30. Chrysippus ap. Philodem. *De pietate* 80, 16 Gomp. (Doxogr. 547 b 16; fr. 1078. 1081 Arnim v. etiam test. nr. 233) *ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ(ῳ) (sc. περὶ Θεῶν) τὰ τε εἰς Ὀρρεῦ καὶ Μουσῶν ἀναφερ(ό)μενα καὶ τὰ παρ' Ὀμήρῳ καὶ Ἡσίοδω(ῳ) καὶ Ἐὐριπίδῃ(ῳ) καὶ ποιηταῖς ἄλλοις, (ῳ)ς καὶ Κλεάρθης (fr. 539 Arnim), (π)ειρᾶται σ(υ)ροικειοῦν τὰς δόξαις αὐτῶν. ἅπαντα (τ') ἐστὶν αἰθῆρ (= Ζεὺς), ὁ ἀ(τ)ὸς ὄν καὶ πατήρ καὶ νείος, (ῳ)ς κὰρ τῷ πρώτῳ(ῳ) μὴ μάχεσθαι τὸ τὴν Πέ(α)ρ καὶ μητέρα (τοῦ) Διὸς εἶναι καὶ θ(υ)γατέρα. τὰς δ' αὐτὰς πο(ι)εῖται σ(υ)ροικει(ώ)σεις κὰρ τῷ(ῳ) περὶ (Χ)ερῶν (ἐν ᾧ τ)ὸν Δία νόμος φησὶν εἶναι καὶ τὰς Χάριτας τὰς ἡμετέ(ρ)ας καταρχὰς καὶ(ῖ) τὰς ἀνταπο(δ)όσεις τῶν εὐε(ο)ρ(ε)σιῶ(ν).*

Usener *Rhein. Mus.* LV 1900, 293 = *Kl. Schr.* IV 313; Dieterich *Mithrasliturg.* 156; Norden *Agnostos Theos* 229 n. 1.

Cf. de Iove Valerii Sorani versus fr. 21 a p. 93.

31. Papyri tertii a. Chr. saec. fragmentum in vico Gurob repertum et editum cum commentario bonae doctrinae plenissimo a J. Gilbert Smyly *Greek Papyri from Gurob Dublin* 1921 n. 1 tab. I. II; edo ex tabulae imagine et apographo mihi a Smylyo comiter misso.

I (versuum exitus).

. ας ται . . . ρα εὐρη
ωμα . . . υρ λεγε
διὰ τῆρ τελετήρ
ἔτεμον ποιηὰς πατέ-
5 σῶισομ με Βριμώ με
Αημήτηρ τε Πέα

II (versuum initia).

1—4 dubia vestigia.

5 παρα
μετ

- Κούρητες τε ἔροπλοι
 ωμεν.
 ἴγα ποιῶμεν ἱερὰ καλὰ
 10 . ρηι κρηός τε τραγός τε
 ἀπερίστια δῶρα
 . ου καὶ ἐπὶ ποταμοῦ ρομοι
 ἄρωρ τοῦ τραγόν
 τὰ δὲ λοιπὰ κρέα ἐσθιέτω
 15 ος μὴ ἐφοράτω
 χον ἀναθελς εἰς τὸ ἀρημι-
 ελῶρ ἐρχή·
- ρορ καὶ Ἐβρονλέα καλῶ
 . ας εὐρήας κικλήσκω
 20 . . ιτοφίλωνς σὸ ἀπανάρας
 Δῆμητρος καὶ Παλλάδος ἡμῖν
 λεν Ἰοικεπαίγε σῶϊσομ με
 ητα εἰς Διόνεσος σέμβολα
 ρρα θεός διὰ κόλπον
 25 . . . ρ ἔπιωρ ὄρος βονζόλος
 γίας σὺνθεμα ἄνω κάτω τοῖς
 καὶ ὅ σοι ἐδόθη ἀρηλῶσαι
 εἰς τὸν κάλαθον ἐμβαλῖν
 κῶῶρος ὁ ὄμβρος ἀστράργελοι
 30 ἠ ἔσοπτρος.
- δροις
 πουσ
 ουρεν
 10 ῥάχος κ
 εὔχεσ(θαι)
 εὔχεσ(θαι)
 ρορ π .
 μὴ ἔχη
 τι ἡμε
 15 θερ του
 τριζῶρ
 Βλέπω
 κα
 δροι λοι
 20 ε . . . ινη
 δι
 . θ . εικα
 γευ . . σ
 ξε . . .
 25 πορθ . .
 διουλ
 .

I 1 an (ἔκ)αστα ἔγγονα? Wilcken. Ad ἐρρη cf. 19 εὐρήας. 3 διὰ τὴν τελετήν Diels, διοτοκιν τελετην Smyly. 4 πατέ(ρος) verisimile i. e. Saturni. 5 μεγάλη) Hunt. 10 (κρη)νη litterarum vestigiis vetatur; sed cf. 12 ποταμοῦ. 12 νόμοι vel νομοῖ? 13 (τὰς ὄρχεις λαμβάνων Smyly collato Mich. Psell. Τίνα περὶ δαιμόν. δοξάζ. Ἑλληνας 39 Boisson. τραγοσκελὲς μίμημα παθαινόμενον περὶ τοῖς διδύμοις, ὅτιπερ ὁ Ζεὺς, δικας ἀποτιννὲς τῆς βίας τῆ Δῆμητρι, τραγόν ὄρχεις ἀποτεμών, τῶι κόλποι ταύτης κατέθετο ὅσπερ δὴ καὶ ἑαυτοῦ. 14 λοιπὰ difficile lectu, quia in vetustiorum litterarum vestigiis scriptum ut διὰ τὴν vs. 3. Benigne Smyly per litteras mecum communicavit haec *The letters written above the line are quite certainly κα, and the letter after δε is almost equally certainly λ; in this Dr. Hunt agrees with me. The two letters between have been corrected: neither λεπτά nor ἀεργα, can be read. The only Greek word, as far as I can see, which can be reconciled with the writing is λοιπά. It also seems to me to be a natural word in this connection; τὰ λοιπὰ κρέα is found not only in Dittenberger Syll. II³ 736, 96, but also in 1044, 40 and τὰ δὲ ἄλλα κρέα occurs in 1025, 23. 55: similarly in Latin Ovid. Metam. XII 154 sacra tulere suam, pars est data cetera mensis. 15 (ὁ δὲ βέβηλος*

Smyly. 16 *χου* Wilcken, *λλου* Smyly. Inter vs. 17 et 18 maius intervallum pre-
 cationis initium indicans. 18 (*Πρωτόγο*)νον Smyly. 19 *εὐρήας* (= *εὐρείας*)
 Wilcken (v. etiam vs. 1), cui Hunt assentitur, *Εὐνιγας* Smyly; *μυαιεντριάς*
 reliquiis non respondet. 22 *βασιλεῦ* vel *Εὐβουλεῦ*. *Ἰριζεπαίγυ* = *Ἰρι-*
ζεπαίγυ Wilcken, *Πικεπαίγυ* Smyly. 23 *ητα* Wilcken, unde *Φάνητα* Diels;
ιτα Smyly qui *Λικνῖτα* proponit. Inter . . . *ηια* et *εἰς* nullae litterae fuisse
 videntur. 24 *υρα* Wilcken, *ηρα* Smyly. 25 *ψυχ(ὸ)ν* litt. vestigiis vetatur.
ῶνος certa lectio esse videtur; *ῶσιος* vel *οἶνος* legi nequit. 27 *καὶ ὁ σοι*
 Wilcken, *ς διο σοι* Smyly. Etiam de *ἀνῆλωσαι* (imperat. med. aorist.) cogi-
 tari potest. V. Croenert Mem. Hercul. 286. 30 post *ἔσοπιρος* nullae litterae.

II 10 *ῥάκος* cf. Phot. Lex s. *ῥάκοι* αἱ μυρικίαι ῥάβδοι, ‘*ῥάκοισιν*
ὀρχάδος στέγης’. *Σοφοκλῆς δὲ (λέγει corr. M. Schmidt) τοὺς φραγμαῖς τῆς*
ποιμνῆς (Soph. fr. 743 Nauck²); *ῥάκος* praefert Wilcken. 12 an *οδῖνον*
π(ι)ν? 13 *ἐχέτω?* Wilcken. 14 *τετιμηέν* . . idem. 18 an *καλῶς?*
 Wilcken. Post vs. 2 et 26 paragraphos *very doubtful* indicat Smyly. vs. 17 ss.
 litterarum *ἔκθεσις* perspicua, quae orationem (*βλέπω* vs. 17) indicare videtur.
 23 *γεύσασθαι?* Wilcken.

Orphicorum legis sacrae reliquiae cui partes metricae
 immixtae erant (maxime vs. 4—7. 10. 11. 21. 23 v. etiam II 14).
 Cum textus continuus restitui nequeat, bis precationem (vs. 5 et
 18 ss.), vs. 9 ss. sacra ineunda, vs. 23 ss. *σύμβολα* Orphica indicari
 elucet. Vs. 20 et 27 sacerdos mystam alloquitur. Vs. 5 *Βοιωῶ*
 in Orphei Argonauticis 17 et 429 occurrit (v. fr. 29 et de
 hierophantae Eleusinii voce mystica *ιερόν ἔτεζε πότνια κοῦρον*
Βοιωῶ Βοιωόν Kern *RE*² III 854 et Dieterichii *Mithrasliturgie*
 213 n. II); vs. 6 ad *Διμήτηρ* (cf. vs. 21) *τε Πέα* vide infra in Car-
 minibus de raptu Proserpinae et s. *ΙΕΡΟΙ ΛΟΓΟΙ*; vs. 7 *Κούρητες*
τε ἔροπλοι in *Εὐχῆ πρὸς Μουσαῖον* 20 *Κούρητάς τ' ἐνόπλους*
Κορύβαντάς τ' ἠδὲ Καβείρους et *Κούρητες* saepissime in *Ἱεροῖς*
λόγοις et Hymnis; vs. 18 *Εὐβουλεύς* in lamellis aureis fr. c—e 2, g 2,
 in Carminibus de raptu Proserpinae, in Hymnis XXIX 8, XXX 6,
 XLI 8, XLII 2, LII 4, LVI 3, LXXII 3; vs. 21 *Παλλάς* v. s.
ΙΕΡΟΙ ΛΟΓΟΙ. De Baccho (vs. 24 *εἰς Διόνυσος* ex versu notissimo
εἰς Ζεὺς εἰς Ἀθήης εἰς Ἥλιος εἰς Διόνυσος cf. Weinreich *Neue*
Urkunden zur Sarapis-Religion 27 et infra s. *ΒΑΚΧΙΚΑ*) taceo,
 quia deus vere Orphicus est; vs. 18 *Πρωτόγο(ν)ο(ς)* et vs. 23
Φά(ν)η(ς) eiusdem dei figurae sunt velut vs. 22 *Ἰριζεπαίγυς*, cuius
 nulla antiquior extat memoria. Nam latet haud dubie *Ἰριζε-*
παίγυς, Orphicorum deus clarissimus, cuius cultum testatur titulus
 secundi p. Chr. saeculi Hierocaesareae in Lydia a. 1906 ab Ios.
 Keilio et A. de Premersteinio (*Denkschr. Wien. Akad. Phil. hist.*
Kl. LIII 1908, 54 n. 112) felicissime repertus: *ἐπὶ ἱεροφάντων* |

Ἀρτεμιδώρου τοῦ Ἀπολλωνίου Μηρόφιλος, Περγλυίας(?) καὶ Σεζοῦνδος Ἀπολλωνίου οἱ συγγεγεῖς Διοφύσῳ Ἡριζεπαίῳ τὸν βωμόν (Kern *Genethliakon* f. Robert 1910, 93; *Herm.* LI 1916, 565 n. 2). Ad vs. 20 cf. fr. 32 b 1 δῖφρα εἶδος ἐγὼ καὶ ἀπόλλευμα, ad vs. 24 θεὸς διὰ νόστον Hymn. LII 11 ἐποσόλπει (Ἐξβονλεῖ vs. 4), fr. 32 c 8 Δεσποίνης δὲ ἐπὶ νόστον ἔδεν et quae Dieterich *Mithrasliturgie* 123. 136 exposuit; ad vs. 25 ὄρος ἔγων ἀσπίστια Aristophan. Ran. 159; ad vs. 28 symbolum Eleusinium ἐρήστεσσα, ἔπιον τὸν νεκῶνα, ἔλαβον ἐξ ζίστης; ἐργασάμενος ἀπεθέρμηρ εἰς κάλαθον καὶ ἐξ καλέθου εἰς ζίστην Dieterich l. l. 212 n. I et Epiphan. fr. 34; ad vs. 29 versus de Zagrei crepundiis ibidem. Cetera apud Smylyum in commentario inveniuntur.

32. Lamellae aureae (v. etiam fr. 47) Peteliae (a), Eleuthernae (b), Thuriis (c—f), Romae (g) repertae, saepe editae, proxime a Domenico Comparetti *Laminette Orfiche Firenze* 1910 (v. Gruppe *Berliner philol. Wochenschr.* 1912, 103) et Alexandro Olivieri Lamellae aureae Orphicae *Kleine Texte* 133, Bonnae 1915, ubi p. 3 libellorum de eis scriptorum conspectum invenies, cui addimus Zeller *Zeitschr. wiss. Theol.* XLII 1899, 253 = *Kl. Schr.* II 170; P. Foucart *Recherches sur l'origine et la nature des mystères d'Éleusis* (= *Mém. de l'académ. des inscr.* XXXV 1895) 66—72 = *Les Mystères d'Éleusis* 1914, 425—431; Ian Herm. Wieten De tribus laminis aureis quae in sepulcris Thurinis sunt inventae (c—f), Amstelodami 1915; E. Pfeiffer *Studien zum antiken Sternnglauben* (Στοιχεῖα II) 1916, 129; C. Reinhardt *Parmenides und die Geschichte der griech. Philosophie* 1916, 198; Kern *Herm.* LI 1916, 555; W. Kroll *N. Jahrb.* XXXIX 1917, 149; S. Eitrem *Beiträge zur griech. Religionsgesch. Videnskapselskapets Skrifter* II, *Hist.-filos. Kl. Kristiania* 1914 n. 1, 53 (*Opferritus und Voropfer*), 1920 n. 2, 19; Leisegang *Der Heilige Geist* I 1919, 111; Weege *Etrusk. Malerei* 1920, 112 ss.; C. Menli *Odyssee und Argonautika* 1921, 27; Diels *Der antike Pessimismus* 1921, 13.

a) Peteliae (apud Strongoli) inventa, nunc Londini in museo Britannico. Saec. IV—III a. Chr. n. IG XIV 638; Comparetti 32; Diels II³ 175 n. 17; Olivieri 12 b, a¹; v. E. Curtius *Griech. Quell- und Brunneninschr.* 1859 (*Abhdlg. Ges. d. Wiss. Goett.* VIII), 17.

ἐρήσσειε δ' Αἰδαο δόμων ἐπ' ἀριστερὰ κρήνην,
παρ' δ' αὐτῆι λευκῆν ἐστηκεῖαν κενάρισσον· |

- ταύτης τῆς κρήνης μηδὲ σχεδὸν ἐμπελάσειας. |
 εἰρήσεις δ' ἑτέραν, τῆς Μηημοσύνης ἀπὸ λίμνης |
 5 φυχρὸν ἕδωρ προοίον· φύλακες δ' ἐπίπροσθεν ἕασιν. |
 εἶπεν· Γῆς παῖς εἰμι καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
 αὐτὰρ ἐμοὶ γένος οὐράνιον· τόδε δ' ἴστε καὶ αὐτοί.
 δίψῃ δ' εἰμ[ι] ἀψ[ι] καὶ ἀπόλλεμα· ἀλλὰ δότ' αἶψα
 φυχρὸν ἕδωρ προοίον τῆς Μηημοσύνης ἀπὸ λίμνης'.
 10 καὶ τ[οῖ] ὄ[ρ]οι δόδοουσι | πειτ[ὴ] θείης ἀπ[ὸ] κρη[ν]ης,¹
 καὶ τότ' ἔπειτ' ἀλλοιοῖ μεθ' ἡρώεσσιν ἀνάξει(ς.)
 ης το δειγ . . . 16 litt. . . . | θανείθ(αι)
 τόδ' ἔγραψ(α)² |
 τογλωσ?³ εἶπα . σότος ἀμικαλέψας.

1 Suppl. Goettling, ἀπὸ λίμνης Franz. 2 ἔγραψ(α) suppl. Diels, ἔγραψ(ε (sc. Ὁ.) Comp. 3 ΤΟΓΛΩΣ lam.] τὸ κλέος (= notitia) Ol. Sententia versuum 12—14 obscura; tentamina invenies ap. Ol.

b) Eleuthernae in insula Creta reperta, nunc in museo Atheniensi, saec. II a. Chr. Comparetti 37; Diels II³ 176 n. 17a; Olivieri 14 b¹.

- I. A. δίψαι αἶος ἐγὼ καὶ ἀπόλλεμα· B. ἀλλὰ πῆ μοι
 κρήνας αἰειρώω ἐπὶ δεξιᾷ, τῇ κρηάρισος.
 τίς δ' εἶσι; πῶ δ' εἶσι; A. Γᾶς νίος ἡμι καὶ Ὁρανοῦ ἀστερό-
 εντος.
- II. A. δίψαι αἶος ἐγὼ καὶ ἀπόλλε[μ]α· B. ἀλλὰ πῆ μοι
 κρήνας αἰειρώω ἐπὶ δεξιᾷ, τῇ κρηάρισος.
 τίς δ' εἶσι; πῶ δ' εἶσι; A. Γᾶς νίος ἡμι καὶ Ὁρανοῦ ἀστερό-
 εντος.
- III. A. δίψαι αἶος [αλ. σσ] ἐγὼ καὶ ἀπόλλεμα· B. ἀλλὰ πῆ μ¹
 κρήνας αἰειρώω² ἐπὶ δεξιᾷ, τῇ κρηάρισος.
 τίς δ' εἶσι; πῶ δ' εἶσι;³ A. Γᾶς νίος ἡμ(ι) καὶ Ὁρανοῦ ἀστερό-
 εντος.

Archetypus restitutus difficilis. Temptat Olivieri:

A. 'δίψαι αἶος ἐγὼ καὶ ἀπόλλεμα.' B. 'ἀλλὰ πῆ μιν
 κρήνας αἰειρώω ἐπὶ δεξιᾷ, τῇ(ι) κρηάρισος.
 τίς δ' εἶσι; [πῶ δ' εἶσι;]' A. Γᾶς νίος ἡμι καὶ Ὁρανοῦ ἀστερό-
 εντος.

1 *πίε μου* Murray, Oliv.] *πί' ἐμ μου* = *πί' ἐγ μου* W. Schulze ap. Dieterich *Nekyia*² 107 n. 2, *πίεμ (μ)οι* = *πιεῖν μοι δότε* Compar. Diels, v. a vs. 8. 2 *αἰένως (ἀένως) κρήνη* occurrit inde ab Hesiodo Op. 595 saepe (v. Croenert. ap. Passovium 117, ubi adde inscript. Magnes. 252 *καλλιπαροθῆνιος πηγὴ ἀένως, νᾶμα Νημφῶν ἀνέκλειπτον*, sed rarior et melior lectio est *αἰειρώω* in I et II. 3 *πῶ δ' ἐσί* = *πόθεν δ' ἐσί* Wackernagel *Vorlesungen über Syntax* I 299; uncis inclusit Diels, cum C. Robertus apud Kernium *Herm.* LI 1916, 560 n. 1 Homericum illud *τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἦδὲ τοκῆς* in mentem revocans tertiam exspectet interrogationem et quartum versum fingat: *Γ(α)ῖας νῖός ἡμι καὶ Ὁρανῶ ἀστερόεντος*.

IV. Ad Cretensium religionem Orphicam spectat etiam epigramma conclamatissimum saec. II a. Chr. Phaesti quondam in lapide repertum et optime editum a G. de Sanctis *Monum. ant. d. r. Accademia dei Lincei* XI 1901, 542 (Blass *Griech. Dialektinschr.* III 2, 360 nr. 5112), de quo fusius egit Kern l. I. 557 (cf. etiam *Herm.* LII 1917, 475):

θαῦμα μέγ' ἀνθρώποις | πάντων Μάτηρ¹ πρ(ο)δίκνυτι, |
 τοῖς ὁσίοις κίγκρητι καὶ οἱ γον|εἶν ἐπέχονται,²
 τοῖς δὲ π||αρεσβαίνονσι θιῶν γέρ|ος ἀτία πρᾶτ(τ)ει.
 πάντε|ς δ' εἰσεβίεις τε καὶ εὐγλωθ|(τ)οι³ πάριθ' ἄγροι
 5 ἔρθεον ἐς | Μεγάλας Ματρὸς ραόν, || ἔρθεα δ' ἔργα
 γρωσῆ(θ') ἀθανάτας ἄξια τῶδε ρ|αῶν.

1 Eleuthernae portum nomen *Παντομάτριον* duxisse (Fick *Vorgriech. Ortsnamen* 12) monendum est. 2 οἱ γονεῖν ἐπέχονται ut mystae in tertio lamellarum versu faciunt dicentes: *Γᾶς νῖός ἡμι καὶ Ὁρανῶ ἀστερόεντος*, cf. infra g vs. 3; = *τόκων ὑπισχοῦνται* Blass, v. Wackernagel *Glotta* VII *Suppl.* 217 n. 1. 3 *εὐγλωθ(τ)οι* Blass et Wilamowitz *Lit. Centralbl.* 1902, 1484; *ΕΥΓΛΩΘΙΟΙ* lapis v. Kern l. I. LI 557 n. 1 et LII 475.

c) Lamella Thuriis in agro Sybaritico reperta cum d. e. f; nunc in museo Neapolitano. Saec. IV—III a. Chr. n. IG XIV 641, 1; Comparetti 17; Diels II³ 176 n. 18; Olivieri 4 A cum imagine 26 supra.

ἔρχομαι ἐξ ζωραῶ(ν), ζωραῶ¹ χθονί(ων) βα|σίλεια,
 Εὐκλήης Εὐβο(ν)λέε|ς τε καὶ ἀ|θάνατοι θεοὶ ἄλλοι·
 καὶ γὰρ ἐγὼν | ἑμῶν γένος ὄλβιοι εὐ|χομαι | εἴμερ,
 ἀλ(λ)ί με Μο(τ)ρ[α] ἐδάμασ(σ)ε | καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι²
 5 — — — — — καὶ ἀσ|τεροβλῖτα κεραιόν.³
 κίχλο(ν) | δ' ἐξέπτει βαρυπενθέος ἀργα|λέοιο,
 ἡμερο(ν) δ' ἐπέβειν στεφά|ρο(ν) ποσὶ καρπαλλίμοισι,

Δεσσοποινας δ[ε] ὑπὸ κόλπον ἔδον χθονίᾳς βασιλείας·

ἰμερο(ῆ) δ' ἀπέβαν | στεφάνο(ν) ποσὶ καρπαλίμοισι⁴

10 'ὄλβιε καὶ μακαριστέ, θεὸς δ' ἔ]σημ ἀντὶ βροτοῖο'.

ἔριφος ἐς γάλ' ἔπειτο|ρ.

1 ΚΟΘΑΡΟΚΟΘΑΡΑ lam. 2 καὶ ἀθάναιοι θεοὶ ἄλλοι e versu 2 repetita esse Dieterichium *De hymn. Orphicis* 31 = *Kl. Schr.* 92 secuti putaverunt Weilius, Radermacher, Comparetti, Olivieri; postea (in. vs. 5) lacunam sumpserunt Murray et Diels.

3 κατ' ἀστεροβλήτα κεραυνόν Buecheler *Rhein. Mus.* XXXVI 1881, 333 (cf. Radermacher ibidem LXVII 1912, 472); καὶ ἀστεροβλήτα κεραυνός Kaibel v. Meuli *Odyssee u. Argonautika* 28; καὶ ἀστεροβλήτα κεραυνῶν Dieterich. Vs. 9 = 7, at consilio ἀπέβαν pro ἐπέβαν, de quo v. Eitrem *Opferfritus u. Voropfer* 53; Weinreich *Goett. Gel. Anz.* 1921, 136. 4 στεφανο (στεφάνου) et καρπασίμοισι vitia fabricatoris.

d) Thuriis (v. c. e) reperta IG XIV 641, 2; Comparetti 21; Diels II³ 176 n. 19; Olivieri 9b cum imagine 26 infra.

ἔρχομαι(ι) ἐ(χ) κα(θ)α(ρ)ῶν[ς χ(θ)οι(τ)ῶν]¹ | καθαρῶ,² χ(θ)οιῶν
βασ(τ)λ[η]ει(α), |

Εὐζλε καὶ Εὐβουλεῦ[ι] καὶ (δοσοί)³ θεοὶ⁴ δαίμο(ν)ε(ς) ἄλλοι·

καὶ γὰρ⁵ ἔγων ἕμῶ(ν) γένο(ς) εὐχομαι ὄλβιο(ν) εἶναι,⁶

πο(ι)ν(α)ῖ(ν)⁷ δ' ἀνταπέ[ι]τε[σ]ε[ι]σ(ῶ) | ἔργω(ν)⁸ ἔνεκ[α] οὔτι
διζα(ί)ω(ν), |

5 ἴ εἴτε με Μο(ι)ρ[α] ἐδαμῖσ(ο)ατ[ο] | εἴτ[ε] ἀστεροπῆτι κ(ε)ραυ-
ρῶν. |⁹

νῆν δ' ἰκέτι(ς) ἦ(κ)ω[ι] πα(ρ) ἀγ(α)ν(η)ν Φε(ρ)σε(φ)όρ(ε)α(ν),¹⁰

ὧς με[ι] πρόφ(ο)ρο(ν) πέ(μ)ψη(ι) | ἔδοα[ι]ς ἐ(λ)ς εὐαγέ[ι]ω(ν).¹¹

Multa magna cum incuria a sculptore administrata sunt (v. quoque e).

1 ΕΚΑΡΩΙΣΥΧΩΝΩΝ lam. 2 initio vs. 2 in lam. ante ΚΑΘΑ lineola transversa exarata est, quam pro litterae fragmento habere dubito. 3 (δοσοί) add. Radermacher, Diels. 4 καὶ post θεοὶ add. Murray. 5 ΓΡΑ lam. 6 ΟΑΒΙΟΙΕΙΝΑΙ lam. 7 ΠΟΝΑΙ lam. 8 ΕΡΓΩΙ lam. 9 versus nondum sanatus: temptaverunt e. g. εἰ(ῶ)τέ με Μο(ι)ρ' ἐδαμῖσ(ο)ατ[ο] ὅ τ' ἀστερο-
πη(α) κ(ε)ραυνῶν Weil, εἴτε με Μο(ι)ρ[α] ἐδαμῖσ(σ) εἴτε ἀστεροπη(α) κ(ε)ραυνῶν Kaibel, εἴτε με Μο(ι)ρ[α] ἐδαμῖσ(σ)ατο εἴτ[ε] ἀστεροπη(α) κ(ε)ραυνῶν Olivieri, qui alia conamina adnotat. Post ἐδαμῖσατο lacunam statuerunt Murray et Diels, qui Radermacherum (v. c) secutus στεροπητι κεραυνῶν scripsit. σὺν ἀστεροπῆτι Κεραυνῶν Wieten 82. 96. 10 ΔΙΚΕΤΗΚΩΠΠΑΙΑΓΝΗΦΕΣΕ | ΦΟΝΕΑΝ lam.] πα(ρ) ἀγ(α)ν(η)ν egregie Diels cf. *Hymn.* XLI 5; XLIV 6; XLVI 6; ἔγν(ν) ante ἦ(κ)ω transposuit Comparetti. 11 versus vitiosus; ἐ(λ)ς εὐαγέ(όν)τω(ν) Diels, ΠΕΙΡΗΕΛΡΑΙΣΕΣΕΥΑΓΕΙΩΙ lam.

e) Thuriis (v. c. d) inventa, IG XIV 641, 3; Comparetti 19; Diels II³ 176 ad n. 19; Olivieri 10c cum imagine 27 supra.

ἐ[ι]ρχομαι ἐ(χ) καθαρῶν καθ(αρά, χθ)ορίων βασιλ(εα),
[υρ]¹ Εὐχλε[υα] κα(ι) Εὐβουλεῦ καὶ θεοὶ ὅσοι θ(α)μοιρες
ἄλλο(ι).

καὶ γὰρ ἐ(γ)ώ(ν) ἔ(μ)ων | γένος² εὐχομα(ι) ε(ι)να(ι) | ὀλβιω(ν),
ποιων (θ') δ' ἀνταπ[έτε(ισ')³ ἔρω(ν) ἔρεκ' ο(ῦ)τι δικα(ι)ων,
5 ἴε(ῖ)τ(ε) με Μο(ι)ρ[α] (ἐδάμασσ') | ἴε(ῖ)τ[ε] (ἀστεροπητι [χη] κε-
ρα|υν(ῶν).

νῶν δ[ε] (ἐ)χ(έ)τις ἦζω | [ἦζω] παρ' ἀ(γαν)ην Φ(ε)ρ(ε)φ(ό)ρειαν, |
ὡς με (π)ρόφ(ρ)ων π(ε)ψ(η) [εἰμ'] | ἔδρας ἐς εὐ(α)γ(έ)ω(ν).

Multae litterae supervacaneae, multae mancae, ut in n. d, multae vitiosae de quo v. quae Ol. accurate adnotavit. 1 YP lam.; an <Κορύρη> supplendum? (Oliv.). 2 \ ΗΕΝΟΣ lam. 3 ΝΑΤΗ lam. pro ΑΝΤΗ.

De Gnosticorum mysteriis similia praebentibus v. Norden *Agnostos Theos* 193 n. 1.

f) Thuriis cum c—e reperta. Saec. IV—III a. Chr. n. IG XIV 642; Comparetti 6; Diels II³ 177 n. 20; Olivieri 15 c A² cum imagine 27 infra.

ἀλλ' ὁπότεμ ψυχή προλίπη γάος ἀείοιο, |
δεξιὸν ΕΓΟΙΑΣΑΕΕΝΑΙ¹ πεφλαγμένον | ε[ι]² μάλια
πάντα.

καίρε παθὼν τὸ πάθημα· τὸ δ' οὐπω πρόσθ' [ε] ἐπεπόνθεις·
θεὸς ἐγένου ἐξ ἀνθρώπου· ἔριφος ἐς γάλα | ἔτετες.

5 καίρε), καίρε, δεξιὸν ὁδοιπορ(ῶν) |
λειμῶνας τ[ε] ἱεροὺς καὶ ἄλσεια | Φερσεφονε(ι)ας.²

Praetereo sculptoris vitia quae Olivieri accurate adnotavit. 1 desperavi; multa conamina extant e quibus eligo tria: δεξιὸν εἰσεῖναι δεῖ τινα πεφ. Rohde, δεξιὸν ἐνθ', ἄς δεῖ [τινα], πεφ. Diels qui interpretatur 'gelange auf die rechte Seite, bis wohin man (gelangen) darf', ε(ι)ς οἴ(μ)ας δ' ἐ(έ)ρων | ε(ι)ν[ε]ναι πεφ. Oliv. 2 Rohdii coniectura nova lamellae revisione (cf. imaginem) confirmatur ita ut ceterorum tentamina (λειμῶνας τ[ε] ἱεροὺς κατὰ (τ') ἄλσεια Diels) praeteream. ΦΕΡΣΕΦΟΝΕΦΑΣ lam.

g) Romae, ni fallimur, reperta, hodie Londini in museo Britannico; saec. II p. Chr. n. Comparetti 43; Diels *Philotesia für P. Kleinert* 1907, 39 et II³ 178 n. 19 a; Olivieri 18 B².

ἔρχεται ἐκ καθαρῶν καθαρὰ, χθονίων βασίλεια,
Εὐχλες Εὐβουλεῦ τε, Διὸς τέκος ἀγλά,¹ ἔχω δὲ
Μνημοσύνης τόδε δῶρον² ἀοίδιμοι ἀνθρώποισιν.
'Καικιλία Σκουρδετρα,³ νόμοι ἴθι δια γεγῶσα.'⁴

1 τέκος ἀγλά = τέκος ἀγλαόν Diels, Olivieri; ὄπλα δ' ἔχ' ὦδε = 'hic recipere Memoriae arma' Murray. 2 Μνημοσύνης τόδε δῶρον lamellam

ipsam Orphicam esse docuit Diels; ad *δοίδιμον* confert idem II. Z 358. Cf. oraculum Phaestium (b IV) vs. 2 *ὄϊ γονεῖν ἐπέχονται*. 3 propter metrum, Σ(ε)κ. edd. 4 *νόμοι ἔθι δια* (cf. *diva*; *θία* Murray) *γεγῶσα* Diels, *νόμοι αἰεὶ διαγεγῶσα* falso Comparetti.

33. (253) Clem. Alex. Strom. V 8, 49, 3 (II 360, 10 Staeh.) *τί δ'*; οὐχὶ καὶ Ἐπιγένης ἐν τῷ περὶ τῆς Ὀρφείως ποιήσεως (test. nr. 229) τὰ ἰδιάζοντα παρ' Ὀρφεὶ ἐκτιθέμενός γησι 'κερκίσσι καμπυλόχοισι'¹ τοῖς ἀρότροις μὴνέσθαι, 'στήμοσι' δὲ τοῖς ἀλάξι. 'μίτον' δὲ τὸ σπέρμα ἀλληγορεῖσθαι, καὶ 'δάκρυα Διός' τὸν ὄμβρον δηλοῦν, 'Μοίρας' τε αὖ τὰ μέρη τῆς σελήνης, τριακάδα καὶ πεντεκαίδεκάτην καὶ ρουμηρίαν· διὸ καὶ 'λευκοστόλους' αὐτὰς καλεῖν τὸν Ὀρφέα φωτὸς οὖσας μέρη. πάλιν 'ἄνθιον' μὲν τὸ ἔαρ διὰ τὴν φύσιν, 'ἀργίδα' δὲ τὴν νύκτα διὰ τὴν ἀνάπαυσιν, καὶ 'Γοργόνιον' τὴν σελήνην διὰ τὸ ἐν αὐτῇ πρόσωπον, 'Αφροδίτην' τε τὸν καιρὸν καθ' ὃν δεῖ σπείρειν, λέγεσθαι παρὰ τῷ θεολόγῳ.

τοιαῦτα καὶ οἱ Πυθαγόρειοι² ἠνιόσσαντο, Φερσεφόνης μὲν κύνας τοὺς πλανήτας, Κρόνον δὲ δάκρυον τὴν θάλασσαν ἀλληγοροῦντες. καὶ μυρία ἐπὶ μυρίοις εὔροισιν ἄν ἐπὶ τε φιλοσόφων ἐπὶ τε ποιητῶν αἰνιγματωδῶς εἰρημένα, ὅπου γε καὶ ὅλα βιβλία ἐπικεκρυμμένην τὴν τοῦ συγγραφέως βούλησιν ἐπιδείκνυται,³ ὡς καὶ τὸ Ἡρακλείτου Περὶ φύσεως, ὃς καὶ δὲ αὐτὸ τοῦτο Σκοτεινὸς προσηγόρευται. ὁμοία τοῦτοι τῷ βιβλίῳ καὶ ἡ Φερσεφίδους θεολογία τοῦ Συρίου.

1 *καμπυλόχοισι* Lob. II 838 ex Hesychio, *καμπυλόχοισι* L. 2 *πυθαγόριοι* L. 3 *ἐπιδείκνυται* idem.

Lob. II 836; Diels II³ 178 n. 22; Dieterich *Abraxas* 29. 102; Tannery *Rev. philol.* XXI 1896, 192; Heeg diss. 38.

De textura cum agro comparata v. Eitrem *Nordisk tidsskrift f. filologi, 4de raek.* VIII 32; ad *μίτον* v. vas celeberrimum in Cabirio Thebano repertum (Kern *Herm.* XXV 1889, 7; *RE*² X 1440; M. Mayer *Herm.* XXVII 1892, 512), in quo *Μίτος* et *Κράτεια* (*Arch. Religionsw.* XIX 1919, 552 n. 1). Quae de *Μίτω* = *Μήτι* exposuit Kaibel *Goett. Gel. Nachr.* 1901, 519, refutavit Kern *RE*² X 1441. Cf. Hippolyt. *Περὶ τοῦ σωτηρίου ἡμῶν Ἰησ. χριστ. καὶ περὶ τοῦ ἀρτιχριστ.* 4 p. 4, 1 Lagarde ἔστι μὲν οὖν ὁ ἰσθὸς τοῦ κυρίου τὸ πᾶθος τὸ ἐπὶ τῷ σταυρῷ γεγενημένον, στήμων δὲ ἐν αὐτῷ ἢ τοῦ ἀγίου πνεύματος δύναμις, κρόκη δὲ ἡ ἀγία σὰρξ ἐνφαινομένη πνεύματι, *μίτος* δὲ ἡ δὲ ἀγάπης χριστοῦ χάρις σφίγγουσα καὶ ἐνοῦσα τὰ ἀμφότερα εἰς

ἐν, *κερζίδες* δὲ ὁ λόγος *ζτλ.* Ad *δάζωνα* v. (Κρόνον) *δάζωνος* Porphyr. Vit. Pyth. 41 (Diels I³ 357 n. 2), versus Hermeticos ap. Stob. Ecl. I 5 p. 77, 16 Wachsm. (*δάζων μὲν ἔστι Κρόνος*) et infra s. *IEPOI ΛΟΓΟΙ*; Lob. II 926. Ad *Γοργότιος* cf. Plut. De fac. in orbe lun. 29 p. 944 b (Lob. II 840; Heeg l. l.).

34. (196) Clem. Alex. Protrept. II 17, 2—18, 1 (I 14, 7 Staeh.) ~ Euseb. Praep. ev. II 3, 23 (I 80, 26 Dind.) τὰ γὰρ Διονύσου μυστήρια τέλειον¹ ἀπάρθροπα· ὃν εἰσέτι παῖδα ὄντα ἐνόπλοι κινήσει περιχορευόντων Κουρήτων, δόλοι δὲ ἐποδόντων Τιτῶν, ἀπατήσαυτες παιδαριώδεις ἀθρόμασι, οὔτοι δὴ οἱ Τιτῆρες διέσπασαν, ἔτι νηπίαχον ὄντα,² ὡς ὁ τῆς τελετῆς ποιητῆς Ὁ. φησιν ὁ Θοράκιος·

κόσμος καὶ ῥόμβος καὶ παίγνια καμπερίγνια,
μῆλ' αὖτε χροῖσα καὶ παρ' Ἑσπερίδων λυγροῶν.

καὶ τῆσδε ἑμῖν³ τῆς τελετῆς τὰ ἄχρεια σύμβολα οἷα ἄχρειον εἰς κατέργωσιν παραθέσθαι· ἀστράγαλος, σφαῖρα, στρόβιλος, μῆλα, ῥόμβος, ἔσοπτρον,⁴ πόκος.

1 τέλειος Lob. 2 νηπιάχοντα Eus. H. 3 ἡμῖν Eus. IO. 4 εἴσοπτρον Dind.

Arnob. Adv. nation. V 19 p. 191, 3 Reiff. *sed et illa desistimus Bacchanalia altera praedicare, in quibus arcana et tacenda res proditur insinuaturneque sacratis, ut occupatus puerilibus ludicris distractus ab Titanis¹ Liber sit, ut ab isdem membratim sectus atque in ollulas coniectus ut coqueretur, quemadmodum Iuppiter suavitate odoris inlectus, invocatus advolarit ad prandium comperitaque re gravi grassatores obruerit fulmine atque in imas Tartari praecipitaverit sedes. cuius rei testimonium argumentumque fortunae suis prodidit in carminibus Thracius² talos speculum turbines, volubiles rotulas et teretis pilas et virginibus aurea sumpta ab Hesperidibus mala.*

1 titatis P, Titanibus Sabaenus. 2 thracios P; rates Thracius Gelenius; O. Thracius dubitanter Reiff.

Cf. Epiphani. Cathol. et Apostol. Eccles. fidei expos. 10 p. 506 Oehl. παρ' Ἑλλησι δὲ πόσα μυστήρια καὶ τελεταί; ὡς αἱ μεγαρίζουσαι (μητριάζουσαι Checoz., δημητριάζουσαι Lob. II 832) γυναικες καὶ θεομοφορίζουσαι ἀλλήλαι πρὸς ἀλλήλας διαφέρονται, ὅσα τὰ ἄλλα, τὰ τε ἐν Ἑλενοῖνι μυστήρια, Διοῦς καὶ Φερεφάττης καὶ τῶν ἐκείσε ἀδύτων τὰ ἀσχρονοργήματα, γυναικῶν ἀπογυνώσεις, ἵνα σεμνότερον εἶπω, τὸ μὲν ἀπὸ τε καὶ πόπανα, ῥόμβος τε καὶ κάλαθος, ἐρέα ἐξαιρεγασμένη καὶ κύμβαλον καὶ κικῶν (ἐν

suppl. Jahn) ἐκπώματι κατεσκευασμένος κτλ. V. R. van der Loeff *Mnemos.* XLV 1917, 361, Kern *Arch. Religionsw.* XIX 1916—1919, 433.

Herm. XVII; Lob. I 555. 699; Giseke 77; Schuster 48; Susemihl Ind. XI; Kern *Herm.* XXV 1890, 5, *RE*² X 1440, *Orph.* 51.

Hesiod. Theog. 215 Ἐσπερίδας θ', ἦμις μῆλα πέριηρ κλυτοῦ Ὠκεανοῖο χροῖσα καλὰ μέλουσι κτλ. et vs. 518 πρόβαρ Ἐσπερίδων λιγυρόνων. Versibus Orphicis utitur libellus ritualis fr. 31 vs. 29. ἀλάθως ibidem vs. 28.

35. (200) Clem. Alex. Protr. II 18, 1. 2 (I 14, 16 Staeh.) ~ Euseb. Praep. ev. II 3, 25 (I 81, 6 Dind.). Ἀθηρᾶ μὲν οὖν τὴν καρδίαν τοῦ Διονύσου ὑφελομένη Παλλὰς ἐκ τοῦ πάλλειν τὴν καρδίαν προσηγορεύθη· οἱ δὲ Τιτᾶνες, οἱ καὶ διασπᾶσαντες αὐτόν, λέβητά τινα τρίποδι ἐπιθέντες καὶ τοῦ Διονύσου ἐμβαλόντες¹ τὰ μέλη, καθήψουν² πρότερον· ἔπειτα ὀβελίσκοις περιπείραντες³ ἐπείραχον Ἡγαίστοιο (sumpsit Orphicus ex II. B 426). Ζεὺς δὲ ὕστερον ἐπιφανεῖς — εἰ θεὸς ἦν, τάχα πον τῆς κτίσεως τῶν ὀπτωμένων κρεῶν μεταλαβὼν, ἧς δὴ τὸ ἄγερας λαχέιν⁴ [cf. II. A 49] ὁμολογοῦσιν ἑμῶν οἱ θεοὶ — κεραννοῖ τοὺς Τιτᾶνας αἰκίζεται καὶ τὰ μέλη τοῦ Διονύσου Ἀπόλλωνι τῷ παιδί παρακατατίθεται καταθάψαι. ὁ δέ, οὐ γὰρ ἠπέιθησε Δί, εἰς τὸν Παρνασσὸν γέρον κατατίθεται διεσπασμένον τὸν νεκρόν.

1 ἐμβαλόντες Eus. H, ἐκβαλόντες Eus. O, βαλόντες Eus. BI, ἐμβάλοντες P. 2 καθήψουν Eus. BI. 3 ἀμπείραντες (ut II. B 426) Eus. H. 4 λαχέιν post θεοὶ Eus. BIO.

Hanc fabulam Orphicam et Callimacho (fr. 171. 374 Schneid.) et Euphorioni (fr. 12 Scheidw.) notam fuisse testantur Schol. Lycophr. 207 (98, 8 Scheer); v. Lob. I 558; Maaß *Orph.* 118. Enarrata erat etiam in Ἱεροῖς λόγοις, ubi cetera invenies.

36. Philodem. De pietat. 44 p. 16, 1 Gomp. de triplici Bacchi ortu (πρώτην τοῦ) τὴν ἐκ μ(η)τρόε, ἑτέραν δὲ τ(ή)ν ἐκ τοῦ μηροῦ, (τρί)την δὲ τ(ή)ν ὅτε διασπασθεῖς ἐπὶ τῶν Τιτᾶνων Πέ(α)ς τὰ μέλη συνθε(ί)σης ἀνεβίω[ε]. καὶ (ἐ)ν Μοιροπία δ' Ἐν(φορ)ῶν (fr. 33 Scheidw.) ὁμολογεῖ (τοῦ) τοῖς, (ὁ) δ' Ὀρ(φ)εὺς ἐν Ἄιδου) καὶ πάντα (χρο)όνον) ἐνδιατρε(ί)βειν).

Prioris enuntiatii suppl. fere omnia Gomperzius; posterior pars Wilamowitzio *Herm.* XXXIII 1898, 521 debetur excepto ἐνδιατρε(ί)βειν) quod iam G. invenit. R. Philippson (v. *Herm.* LV 1920, 266) nunc per litteras mihi commendat ἀν (τῆ) Μοιροπία δ' Ἐν(φορ)ῶν ὁμολογεῖ (τοῦ) τοῖς, (ὁ) δ' Ὀρ(φ)εὺς νέφθ) καὶ πάντα (χρο)όνον) ἐνδιατρε(ί)βειν φησίν) vel (ὁ) δ' Ὀρ(φ)εὺς καὶ πάντα (χρο)όνον) ἐν (Ἄιδου) διατρε(ί)βειν sc. φησίν).

37. (67) Schol. Apollon. Rhod. III 26 p. 451, 3 ex Apollodoro *Περὶ θεῶν* (Wendel *Abhdl. Ges. d. Wiss. Goett. XVII* 2, 1920, 63) Ἰβυκος (fr. 31 Bergk⁴) . . . ὁ δὲ Ἡσίοδος¹ (Theog. 120) ἐκ Χρόνου λέγει τὸν Ἐρωτα. ἐν δὲ τοῖς εἰς Ὅρφεία Χρόνον·² αὐτὰρ Ἐρωτα Χρόνος καὶ πνεύματα πάντ' ἐτέκνωσε.

1 Ἰβυκος δὲ καὶ Ἡ. Bergk. 2 Χρόνον et Χρόνος Zoëga, χρόνον et κρόνος L.

Herm. XXII; Lob. I 482; Zoëga *Abhdlgn.* 229; Kroll *Philol.* LIII 1894, 561.

Orph. Argon. 13 καὶ Χρόνον ὡς ἐλόχυσεν ἀπειρεσίοις ἐπὶ κόλποις Αἰθήρα καὶ διασπῆ περιωπία κνδρόν Ἐρωτα, Νυκτὸς ἀειγνήτης πατέρα κλυτὸν v. test. nr. 224 et infra c. 3 et 4 de Chrono. Ad πνεύματα cf. imprimis Eudem. ap. Damasc. De princ. I 321 Rue. de Pherecydis Pentemycho (Kern fr. I; Diels II³ 201 n. 8) τὸν δὲ Χρόνον ποιῆσαι ἐκ τοῦ γόνου αὐτοῦ (sc. Ζάντος Kern De Theogon. 85. 98; ξαντοῦ cod.) πῦρ καὶ πνεῦμα καὶ ἕδωρ, lamminam plumbeam Cumanam IG XIV 872, 4 δαίμονες καὶ πνεύματα οἳ ἐν τῷ (τό)πῳ τούτῳ θηλυκῶν καὶ ἀρρενικ(ῶν), ἐξορκίζω ὑμᾶς τὸ ἕγιον ὄνομα(α), Pap. mag. Paris. *Suppl.* 574 IV saec. p. Chr. (Dieterich *Mithrasliturgie* 96. 116 ss., Leisegang *Der Heilige Geist* I 254).

38. (259) Schol. Apollon. Rhod. III 1 p. 450, 7 ὅτι δὲ θαλιῶν εἶσι προστάτιδες αἱ Μοῦσαι, ἐν τοῖς Ὅρφικοῖς δεδήλωται·

οὐδέ τι λήθονται¹ Μουσέων βροτοί· αἱ γὰρ ἔασι
 ποιῆται, αἶσι² μέμηλε χορὸς θαλία τ' ἔρατεινά.

1 λήθονται Ruhnk., λήγονται L. 2 ἦσι Ab., οἴσι Lob.

Herm. XXI; Lob. I 593.

39. (258) Schol. Apollon. III 1 p. 450, 2 τινὲς μὲν οἶν, ὅτι εἰρέτις ὀρχήσεως ἐν τοῖς Ὅρφικοῖς παραδέδοται ἢ Ἐρατώ. Lob. I 593.

40. (256) Schol. Euripid. Alcest. 1 (II 216 Schw.) Ἀπολλόδορος (deest FHG I) δὲ γησι κεραννοθήρηαι τὸν Ἀσκληπιὸν ἐπὶ τῷ τὸν Ἰππόλυτον ἀναστήσαι, Ἀμελυσσαγόρας (FHG II 22 fr. 2) δὲ ὅτι Γλαῦκος, Πανίαςσις (fr. 19 Ki.) (δὲ)¹ ὅτι Τυνδάρεων, οἳ δὲ Ὅρφικοὶ ὅτι Ὑμέταιον, Στησίχορος (fr. 16 Bgk.) δὲ ἐπὶ Καπανεὶ καὶ Λυκογόρῳ, Φερεκίδης δὲ ἐν τῇ ἡ' τῶν Ἰστοριῶν (FHG I 71 fr. 8) (διὰ τὸ)² τοὺς ἐν Δελφοῖς [φησί]³ θνήσκοντας αὐτὸν ἀναβιόσκειν, Φύλαρχος (FHG I 337 fr. 17) δὲ διὰ τοὺς Φινείδας, Τελέσαρχος (FHG IV 508 fr. 1) δὲ δι'

Ῥοίωνα, Πολύαρχος⁴ δὲ ὁ Κυρηναῖος (deest FHG IV 479) διὰ τὸ τὰς Προΐτου θυγατέρας αὐτὸν ἰάσασθαι [περαννοθῆναι φησιν].

1 δὲ add. Schw. 2 διὰ τὸ add. idem. 3 φησι del. idem. 4 Πολύαρχος Sext. Emp.

Eundem catalogum Apollodoreum (v. Muenzel Quaestion. mythogr. 1883, 3) praebent Philodem. De piet. 52, 131 Gomp.; Sext. Empir. Adv. math. I 260 p. 658 Bk.; Apollod. Bibl. III 121; Schol. Pindar. Pyth. III 96 (II 75, 17 Drachm.). De Amelesagora cf. Wilamowitzii *Ilias und Homer* 371 n. 2.

Lob. II 594; Robert *Heldens.* I 523 n. 4.

41. (260) Schol. Apollon. Rhod. III 467 p. 463, 9 πόντρα θεὰ Περσῆ] τινὲς αὐτὴν γαστρί Διὸς εἶναι παῖδα. ἐν δὲ τοῖς Ὀρφικοῖς Δήμητρος γενεαλογεῖται·

καὶ τότε δὴ Ἐκάτην Διὸς τέκεν ἐπάτερειαν.

Βακχολίδης δὲ Νυκτὸς φησιν αὐτὴν θυγατέρα· “Ἐκάτα δαιδοφόρε, Νυκτὸς μεγαλοζόλπον θύγατερ” (fr. 40 Bergk⁺; 31 Blass—Suess). Μουσαῖος (cf. fr. 6 Kern, fr. 16 Diels) δὲ Ἀστερίας καὶ Διὸς, Φερεκίδης (fr. 10 FHG I 72) δὲ Ἀρισταίου τοῦ Παίονος v. fr. 42.

Herm. 503 n. 6; Lob. I 544; Reitzenstein Ined. poet. Graec. fragm. III (Ind. Rostoch. 1892/93) 23; Malten *Arch. Religionsw.* XII 1909, 439 n. et *Herm.* XLV 1910, 549.

42. (219) Schol. Theocrit. II 12 p. 272, 18 Wend. Καλλιμαχος (fr. 556 Schneid.) κατὰ λέξιν ὧδέ φησιν·¹ ‘τῆι Δήμητροι μετρηεῖς ὁ Ζεὺς τεκνοῖ Ἐκάτην διαφέρουσαν ἰσχυρὴ καὶ μεγέθει τῶν θεῶν’.² ἦν ἐπὶ γῆν πεμφθῆναι ἐπὶ τοῦ πατρὸς πρὸς Περσεφόνης ζήτησιν³ (φησὶν vel γαστρί· διὸ)⁴ καὶ νῦν Ἀρτεμις καλεῖται καὶ Φύλαξ⁵ καὶ Δαιδοῦχος καὶ Φωσόφορος καὶ Χθονία.⁶

1 Verba Καλλιμαχος — φησιν solum in cod. K extant, qui habet καταλέξω δὲ φησι. Emendavit post Schneid. Reitzenstein Ined. poet. Graec. fragm. III (Ind. lect. Rostoch. 1892/1893) 23. 2 τῶν θεῶν om. K. 3 ἀναζήτησιν UEAG. 4 φησιν· διὸ add. Reitzenstein; φασιν Schneid. 5 Φύλαξ K, φυλακῆ cett. Cf. Hesych. s. φυλάδα. 6 ἢ Χθονία pro καὶ Xθ. K.

Lob. I 545; Malten *Arch. Religionsw.* XII 1909, 439 n. et *Herm.* XLV 1910, 549, 3, qui Callimachi verba, quae usque ad Χθονία pertinere arbitratur, ex Apollodoro fluxisse *Herm.* l. l. 550 n. 1 non sine iure contendens fr. 42 cum 41 coniungit.

Callimachum Orphicorum auctoritate usum esse verisimile est, v. fr. 35 et 41 (Malten *Herm.* l. l. 550 n. 3).

43. (212) Schol. Hesiod. Theogon. 914 (Gaisford II 537) ἡρπασθαι δὲ τὴν Περσεφόνην φασὶν οἱ μὲν ἐκ Σιτελίας, Βακχυλίδης (fr. 64 Bergk⁴; fr. 47 Blass—Suess) δὲ ἐκ Κρήτης, Ὅ. δὲ ἐκ τῶν περὶ τὸν Ὠκεανὸν τόπων, Φανόδημος (FHG I 369 fr. 20) δὲ ἀπὸ τῆς Ἀττικῆς, Δημάδης (v. l. Δημέας, Δημαίας cf. Hiller de Gaertringen ad IG XII 5, 445 p. 115; FHG IV 377) δὲ ἐν Νάπαις. τοῦτο δὲ λέγει, ἐπεὶ οὐχ ἔκοῦσα ἢ γῆ δέχεται τὰ σπέρματα.

Lob. I 546; Malten *Arch. Religionsw.* XII 1909, 435 n. 2.

44. (214) Etym. Gud. ed. Sturz 395, 1. Μίνθῃ, ἣν τινες ἡδέοσμον καλοῦσι· ἔστι¹ δὲ καλάμινθος, ἄγριον ἡδέοσμον, ὅπερ λυπουμένη ἢ Δημήτηρ ἰδοῦσα [ἰδοῦσα]² ἐμίσησε καὶ ἔκαρπον ἐποίησεν. Ὅρφεὺς·

τὸ πρὶν ἔδον μέγα δένδρον ἐπὶ χθονὶ καὶ φερέκαρπον.³

1 ἔτι Sturzius; corr. Lob. 2 secl. Lob. 3 φέρε καρπὸν Sturzius; corr. Lob.

Lob. II 833; Kaibel *Herm.* XXX 1895, 439; Malten *Arch. Religionsw.* XII 1909, 417 n. 3.

45. (257) Schol. Apollon. II 946 p. 436, 16 ἐν δὲ τοῖς Ὀρφικοῖς (Σινώπη) Ἄρεως καὶ Αἰγίνης γεγελογείται· κατὰ δὲ τινὰς Ἄρεως καὶ Παρνάσσης· κατ' Εὐμηλον (Kinkel EGF 191 fr. 8; Wilamowitz *Berlin. Klassikertexte* V 2, 51) καὶ Ἀριστοτέλην (Rose³ fr. 581) Ἄσωποῦ.

Lob. I 594; Robert *Heldens.* I 77 n. 6.

46. (261) Schol. Eurip. Hecub. 3 (I 11, 19 Schw.) τὰ περὶ τῆς Ἐκάβης διαγόρως ἰστόρηται. Φιλόχορος μὲν γὰρ ἐν τῷ περὶ τραγωιδιῶν συγγράμματι (FHG IV 648) Χοιρίλην αὐτὴν φησὶ καλεῖσθαι, ἴσως δὲ διὰ τὸ πολύπαιδα γεγενῆσθαι· ἢ γὰρ χοῖρος πολλὰ τίττει, καὶ ἐν τοῖς Ὀρφικοῖς οἱ χοῖροι¹ ἐκάβαι προσαγορεύονται. οἱ δὲ λοιποὶ τῷ νερίοι αὐτὴν ὀνόματι προσηγόρευσαν.

1 αἱ χοῖροι Platt *Journ. phil.* Lond. XXVI 1899, 232.

Sittig *RE*² VII 2659.

2. CARMINA DE RAPTU ET REDITU PROSERPINAE

Marm. Par. test. nr. 221 Ὁ. — τὴν ἐναντοῦ πόησιν ἐξέ-
θηκε Κόρης τε ἀρπαγὴν καὶ Δήμητρος ζήτησιν καὶ τὸν αὐτοῦ
ἐέρθεθέντα ἐπ' αὐτῆς σπόρον καὶ τὸ πλῆθος τῶν ὑποδεξαμένων
τὸν καρπὸν, Argon. 26 test. nr. 224, Δήμητρος τε πλάνην καὶ
Φερσεφόνης μέγα πένθος, θεσμοσόρος θ' ὡς ἦν. Pausan. IX
27, 2 Ὡλλῆρος δὲ ἕστερον Πάμφως τε ἔπη καὶ Ὁ. ἐποίησαν· καὶ
σφισιν ἀμφοτέροις πεποιημένα ἐστὶν ἐς Ἔρωτα, ἵνα ἐπὶ τοῖς
δρωμένοις Ἀνχομίδαι καὶ ταῦτα ἀιδῶσιν· ἐγὼ δὲ ἐπελεξάμην
ἀνθρὶ ἐς λόγους ἐλθῶν (add. Sylburg) δαιδουχοῦντι.

Hymnorum hi loci ad raptum pertinent XVIII 12

Εὐβουλ', ἀγροπόλον Δημήτερος, ὅς ποτε παῖδα
νυμφεύσας λειμῶνος ἀποσπαδίην διὰ πόντον
τετρώροις ἵπποισιν ἐπ' Ἀτθίδος ἡγάγες ἄντρον
δῆμον Ἐλευσῖνος, τόθι περ πύλαι εἰδ' Αἶδαο.

XXIX (in Proserpinam) 9

Ὡρῶν συμπαίχτειρα 12 λειμωνιάσιν χαίρουσα προΐσιν,
14 ἀρπαγμαῖα λέγῃ μετοπωρινὰ νυμφευθεῖσα.

XLI (in matrem Antaeam cf. Lob. II 829) 3

ἢ ποτε μαστεύουσα πολυπλάγχοι ἐν ἀνίη
νηστείαν κατέπανσας Ἐλευσῖνος γυάλοισιν¹
5 ἦλθές τ' εἰς Αἶδην πρὸς ἀγανήν Περσεφόνηϊαν²
ἀγρὸν παῖδα Ἀνσαύλου ὀδηγητῆρα λαχοῦσα,³
μηρυτῆρ' ἀγίον λέκτρον χθονίου Διὸς ἀγροῦ,
Εὐβουλον τέξασα θεῶν⁴ θνητῆς ἐπ' ἀνάγκης.

1 Ἐλευσῖνος ἐν γ. codd. 2 Περσεφόνηϊαν Ab. 3 δύσαγρος παῖδ'
ἀγρὸν ὀδηγητῆρα λαβοῦσα codd., corr. Herm. 4 cf. Dieterichium *De hymn.*
Orph. 28 = *Kl. Schr.* 89.

XLIII (in Horas) 7

(ἀγρῆς?)¹ Περσεφόνης συμπαίχτορες, ἠνίκα Μοῖραι²
καὶ Χάριτες κυκλίοισι χοροῖς ποτὶ φῶς ἀνάγουσι³
Ζητὶ χαριζόμεναι καὶ μητέρι καρποδοτείρηι.

1 ἀγρῆς add. Ab. 2 Περσεφόνης συμπαίχτορες, ἠνίκα Μοῖραι ταύτην
codd.; ταύτην secl. et εὐτέ ἐ pro ἠνίκα coni. Herm. 3 ἀνάγωσι codd.

Cf. etiam Argonaut. 1191

ὧν πέρι μῦθον ἅπαντ' ἔκλυες, Μουσαῖε δαίφρον,
ὡς ποτε Φερσεφόνην τέρεν' ἄνθεα χερσὶ δρέπουσαν
ἐξάπαρον συνόμαμοι ἀν' εὐρέ τε καὶ μέγα ἄλσος·

αὐτὰρ ἔπειθ' ὥς μιν Πλουτεὺς κτανότριχας ἔπλουσεν
 1195 ζευξάμενος κούρην ἐπεβήσατο δαίμονος αἴσῃ·
 ἀρπάξας δ' ἔφερεν διὰ κύματος ἀτρυγέτιο.

Spectare videtur ad has res etiam Suidas s. βάραθρον ~ Schol. Aristoph. Plut. 431 (Abel fr. 213; Malten *Arch. Religionsw.* XII 1909, 421 n. 1) βάραθρον χάσμα τι σφραγισθὲς καὶ σποτεινὸν ἐν τῇ Ἀττικῇ, ἐν ᾧ τοὺς κακούργους ἔβαλλον. ἐν δὲ τῷ χάσματι τούτῳ ἐπήρχον ὄγκινοι, οἱ μὲν ἄνω οἱ δὲ κάτω. ἐνταῦθα τὸν Φρύγα τὸν τῆς Μητρὸς τῶν θεῶν ἐρέβαλον ὡς μεμηρότα, ἐπειδὴ προέλεγεν ὅτι ἔρχεται ἢ μήτηρ εἰς ἐπιζήτησιν τῆς κόρης. ἢ δὲ θεὸς ὀργισθεῖσα ἀκαρπίαν ἔπεμψε τῇ χάσματι καὶ γρόντες τὴν αἰτίαν διὰ χρησμοῦ τὸ μὲν χάσμα κατέχουσαν, τὴν δὲ θεὸν θυσίαις ἴλαον ἐποίησαν cf. eundem s. μητραγέρτης· ἐλθὼν τις εἰς τὴν Ἀττικὴν ἐμύει τὰς γυναῖκας τῇ Μητρὶ τῶν θεῶν, ὡς ἐκεῖνοί φασιν. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἀπέκτειναν αὐτόν, ἐμβαλόντες εἰς βάραθρον ἐπὶ κεφαλῇ. λοιμοῦ δὲ γενομένου ἔλαβον χρησμὸν ἰλάσασθαι τὸν πεφονευμένον, καὶ διὰ τοῦτο οἰκοδόμησαν βουλευτήριον ἐν ᾧ (τόποι;) ἀνείλον τὸν μητραγέρτην, καὶ περιφράττοντες αὐτὸ καθιέρωσαν τῇ Μητρὶ τῶν θεῶν, ἀναστήσαντες καὶ ἀνδριάντα τοῦ μητραγέρτου. ἐχρῶντο δὲ τῷ Μητροῦσι ἀρχαῖσι καὶ νομοφυλακείῃσι, καταχρῶσαντες καὶ τὸ βάραθρον, cf. Thalheim *RE*² II 2853.

Poesin Orphicam (v. quoque infra s. *IEPOI ΛΟΓΟΙ*) sapient etiam Nonnus VI 155; XXVII 285; XLVII 50 et Claudianus De raptu Pros. I 229; II 18. 204. 223; III 48. 209.

Haecce de raptu carmina Orphica discernenda videntur esse: 1 carmen veterrimum, quod sequi videtur Helenae Euripidae canticum 1301 a Wilamowitzio *Sitzungsber. Akad. Berlin* 1902, 871 (v. 872 n. 1) = *Griech. Verskunst* 215 restitutum et a Maltenio *Arch. Religionsw.* XII 1909, 419 egregie tractatum cuiusque fragmenta extare non videntur (sed cf. fr. 41—43); 2 (I) carmen Siculum, cuius vestigia etiam nunc apparent in lamella aurea Thuriis inventa (fr. 47); 3 (II) Hymni Homericici recensio Orphica in papyro Berolinensi (*Κέθοδος* [τῆς Κόρης?] fr. 49 vs. 120) servata; 4 (III) carmen senioris aetatis a Pausania et Clemente Alexandrino adhibitum (fr. 51—53).

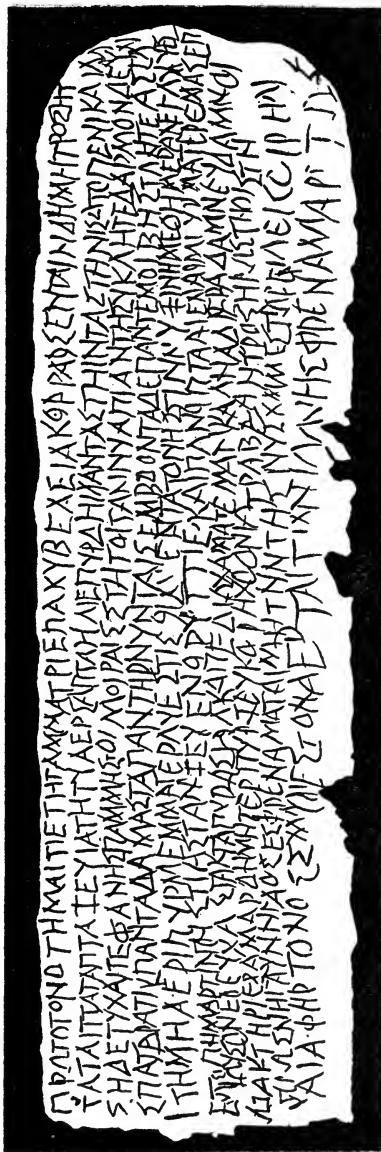
Lob. I 546. II 818. 827; Schuster 76; R. Foerster *Raub und Rückkehr der Persephone* 1874, 39; Kern *Athen. Mitth.* XVI 1891, 15; Maaß *Orph.* 183 n. 20; Malten *Arch. Religionsw.* XII 1909, 285. 417 (cf. etiam *Herm.* XLV 1910, 506).

I. Carmen Siculum

servatum in lamella aurea

47. Lamella aurea Thuriis in agro Sybaritico a. 1879 inventa, nunc in museo Neapolitano s. III—IV a. Chr. n. (cf. fr. 32 c—f) Edd. Murray ap. Harrison *Prolegomena to the Study of Greek Religion*¹ 1903, 665 IV; Comparetti 10; Diels *Festschr. Th. Gomperz* 1902, 1; Vorsokrat. II³ 177 n. 21; Olivieri 22 d cum imagine 28.

Titulum difficillimum ex Dielesii (Vorsokr.) restitutione aliorum tentaminibus, quae Olivieri conguessit, examinatis denuo edere e re esse mihi visum est. Quae Comparetti de hoc exemplo τῶν λεγομένων ἀπορρήτων sectae Orphicae conicere sibi visus est, silentiopraeterire malo (v. etiam O. Gruppe *Berl. philol. Wochenschrift* 1912, 103); sed et ea, quae nuper Ol. suo Marte protulit, hic fusius exponere non licet, cum ipse restitutionem suam commendare vix videatur. Attamen bibliopolarum Bonnensium permissu liberali reddidi exemplar quod Ol. confecit; sequitur p. 118 Dielesii ingeniosa restitutio, quam omnibus numeris absolutam esse vir summus ipse cautissime negavit.

πρατογόνοι¹ Γῆι ματρὶ ἔφη Κυβελήϊα² Κόρη·
 Δήμητρος παρόπτα Ζεῦ
 Ἥλιε Πῆρ διὰ πάντ' ἄστη³ ρίσειαι, ὅτε Νίλαις
 ἠδὲ Τύχαις ἐφάνης⁴ (καὶ ὄμοῦ)⁵ περμύστοροι Μοίραι,
 5 τῆι τοι γάννα⁶ πιαίνεις τῆι σῆι, κλυτὲ δαίμων,⁷
 δεσποτεία· τὴν πάντα⁸ δαμαστιά, (τὰ) πάντα κρατυντιά,
 ἐμβρόντητα δὲ πάντα· (τὰ) Μοίρης τληγέα πάντη.⁹
 μητέρι Πῆρ μὲν μ' ἄγ[ε], εἰ νῆστις οἶδ'¹⁰ (ἔπομεῖναι),
 ἐπτά τε νῆστιν ρυξὶν ἢ μεθ' ἡμέραν (?) ἐλινέει.¹¹
 10 ἐπτῆμαρ τὴν νῆστις ἔην,¹² Ζεῦ Ὀλύμπιε¹³ καὶ παρόπτα
 Ἄλιε¹⁴

1 πρατογόνοι Diels] πρωτόγονοι vel πρωτόγονο(ς) ceteri. 2 Κυβελήϊα Diels] KYBEAIEIA lam. 3 ἄστη Diels coll. Parmenide 1, 3 (I³ 148). 4 ἐφάνης Diels] Orphicorum Phaneta ceteri intellexerunt cf. Diels *Festschr.* 13. 5 (καὶ ὄμοῦ) Diels. 6 γάννα = γάνεια Buecheler. 7 ΤΗΣΥΚΑΗΤΕΛΑΡΜΟΝ leg. Diels, unde elicuit τῆι σῆι, κλυτὲ δαίμων. 8 ΤΙΣΙΑΝΗ idem, unde τὴν πάντα. 9 πάντη e TEAIH idem. 10 οἶδ' ex OIA' idem. 11 ΗΜΕΡΑΛΕΓΙΝΥΕΤ idem, cuius commentarium quaeso inspicias. 12 ΤΙΝΗΣΤΙΑΣΤΑΝ idem, unde τὴν νῆστις ἔην. 13 Ζεῦ ENOPYPIE lam., unde Diels Ὀλύμπιε, Olivieri ἐριόνιε. 14 Post Ἄλιε sequuntur 19 litterae quae legi nequeunt; tum investigavit Diels δυσεβέ(ων) ἄστακτα πυρός . . . πεδίον . . . Ραδαμ(α)ρην . . . συμμύστοροι Μοίρην.

Orphicam de raptu Proserpinae traditionem in Sicilia notam fuisse e Timaeo (Diodor. V 2—5, cf. Cicero in Verr. IV 106; Geffcken *Timaios' Geographie des Westens* 62; Malten *Herm.* XLV 1910, 521) coniecit Malten *Arch. Religionsw.* XII 1909, 426 cf. etiam O. Rossbach *Castrogiovanni das alte Henna in Sicilien* 1912, 15. Ceres voce raptae audita ex Sicilia advolans in tractatu papyraceo Berolinensi fr. 49 vs. 47. Ad vs. 1, unde hunc poetam Cererem Cybelen Terram Matrem Orphicorum modo commiscuisse patet, cf. quae Dielesius *Festschr.* 5 congressit (Malten *Arch. Religionsw.* XII 1909, 419 n. 2. 421) et infra s. *IEPOI AIOΓOI*.

II. Κάθοδος (τῆς Κόρης?) 1

48. (209) Ps.-Justin. Cohortat. ad Gentil. 17 b p. 66 Otto ὁ δὲ ποιητῆς Ὅμηρος, τῆι τῆς ποιήσεως ἀποχρώμενος ἐξουσίαι καὶ τὴν ἐν ἀρχῇ τῆς πολυθεότητος Ὀρφείως ζηλώσας δόξαν, μυθωδῶς μὲν πλειόνων θεῶν μέμνηται, ἵνα μὴ δόξῃ τῆς Ὀρφείως ἐπάδειν ποιήσεως, ἢ οὕτως ζηλωθεὶς προῖθετο, ὡς καὶ διὰ

τοῦ πρώτου τῆς ποιήσεως ἔπους τὴν πρὸς αὐτὸν σημεῖται σχεῖν.
τοῦ γὰρ Ὀρφείως·

Μῆριν ἄειδε, θεά, Δημίτερος ἀγλαοζάρπον

ἐν ἀρχῇ τῆς ποιήσεως εἰρηκότος, αὐτὸς ‘Μῆριν ἄειδε, θεά,
Πηληϊάδω Ἀχιλλῶς’ γέγραπεν, ἐλόμενος, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, ἐν
ἀρχῇ καὶ τοῦ κατὰ τὴν ποιήσιν ἐκπεσεῖν μέτρον, ἵνα μὴ δόξηι
τοῦ τῶν θεῶν ὀνόματος μὴ μεμνήσθαι πρώτον.¹ Versum Orphicum
affert etiam Tzetz. Exeges. in Iliad. 26, 14 Herm.

1 μὴ μεμνήσθαι πρώτον CE, μεμνήσθαι πρώτον F, μεμνήσθαι πρώτος
ABDG.

Herm. XVIII p. 478; Lob. II 827; Giseke 79; Buecheler
Berl. Klassikertexte V 1, 17.

49. Tractatus pap. Berol. 44 saec. I a. Chr. (Schubart et
Wilcken; saec. II Diels) editus a W. Schubartio et F. Buechelero
adiutis a Dielesio *Berl. Klassikertexte* V 1 p. 7 n. 2. Partim
ed. etiam Diels II³ 173 n. 15 a. Egerunt de papyro quoque
Croenert *Lit. Centralbl.* 1907, 442; T. W. Allen *Classical Review*
XXI 1907, 97; K. F. W. Schmidt *Wochenschr. kl. Phil.* XXV 1908, 281;
Ludwich *Berl. philol. Wochenschr.* 1919, 999. 1028. Utor quoque
imagine lucis ope confecta, quam mihi benigne suppeditavit
W. Schubart. Multa admodum obscura sunt. Ad meum usum
papyrum nuper inspexit Udalricus Wilcken. Adhibui etiam
schedulas mihi a Croenertio liberaliter traditas.

- I. Ὀρφεὺς υἱὸς ἦν Οἰάγρου καὶ Καλλιόπης τῆς
(Μούσης, ὁ δὲ Μουσῶν βασιλεὺς Ἀπόλλων τοῦ-
(τοι ἐπέπνευσεν, ὄθεν) ἔνθεος γενόμενος
(ἐποίησεν τοὺς ὕμνους,) οὗς ὀλίγα Μουσαῖος ἐπα-
5 <γορθώσας κατέγ>ραπεν· παρέδωκεν δὲ
<τὰ Ὀρφείως ὄργια σέβασθαι Ἑλλησίν τε καὶ
<βαρβάροις, καὶ κ>α(θ') ἕκαστον σέβημα ἦν ἐ-
<πιμελέστατος περὶ> τελετᾶς καὶ μυστήρια καὶ
<καθαροῦς καὶ> μαντεῖα. τ(ῆ)ν Δ(ῆ)μητρα θε(ᾶ)ν
10 υ . ας ἡ τ . σ . . . π . ρουσας
. τῆς Δῆμη(τ)ρος ετ
. διάγοι α . . . καὶ . . .
. <τα>ύτης ἐχθρ(ὸ)ς
. ως

sequuntur nonnulli versus qui legi nequeunt

II. 15 (ὁ Ὁ)ρφεὺς . . Διὸς ἀδελφῆν παραδέδωκεν,
 οἱ δὲ μητέρα· ὧν οὐθὲν τῶν εἰ(σ)εβοῦν-
 των εἰς ἐπίμησιν (πε)ποίηται· ἔ(χ)ει γὰρ ἐ(κ)
 Διὸς καὶ Δίμητρο(ος) θυγατρ(ός) ἀρχὴν Φερ-
 σεφόνη(ς . . .)εζου . η . συνπαρουσῶν
 20 τῶν (Ἔκκα)ροῦ θυγατέρ(ω)ν, ὧν ὀνόματα
 τα(ῦ)τα ἐκ τῶν) Ὁρφέως ἐπῶν· Λευ(κ)ίππη
 Φανερή (τε) καὶ Ἥλέκτροη[ε] καὶ Ἰάν(θ)η[ε] Μηλο-
 βοσί(ς τε Τ)ύχη τε (καὶ) Ἔκκροή καλυκῶπ(ις)
 Χρ(υ)σῆς τ' Ἰάνε)ιρά τ' Ἀκαστή τ' Ἀδμή(τη τε)
 25 καὶ Ρ(οδό)πη Πλουτώ τε καὶ ἱμερό)εσσα Κ(α-)
 (λυ)ψῶ καὶ Στ(ὶ)ξ Ο)ἰρατή τε Γαλαξ(αύ)ρη τ'
 ἐρ(ατειν)ή . . . καλλιερ . . τ . ν δε . . .

 λε
 30 θυγα(τ)
 γνης

deficit papyrus

III. ρακί(σ)ου, (ἐφ' ὃν ἢ Κόρη θ)αμβήσασα ἐπέδρα-
 μεν· καὶ (δῆ) ταύτης ταῖς χερσὶν βουλομένης
 35 ἀσπασά(σθαι) ἀτόν, τότε) λέγεται τὴν γῆ(ν)
 χα(ρ)εῖν καὶ (ἐκ γῆς) τὸν Αἰδωνέα ἀναβ(άρ)τα
 ἐφ' ἄρμ(ατος) καὶ ἐφ' ἵππων συναρπά(σ)ατα
 τὴν Κό(ρη)ν ἀπαγαγεῖν· τὸν δὲ Δία βροταῖς
 καὶ ἀ(στο)παῖ(ς καὶ ὕ)ς ἐπαξονεῖν μελαίνα(ς),
 40 (α)ἰ δ(ίδονται ὡς ν)ομαὶ Ἀρτέμιδος τοξεί(αι),
 Ἀθηνᾶς χοίρας μιᾶς· ὧν
 τ . . ου η βραβευτής δυσ-
 πι ἐπὶ τῇ το(ῦ .)
 ν . . . ρος (κ)αί
 45 (τῶν σ)υν(παι)ουσῶν καταγελασθείη· (ἐπει-)
 (δῆ) δὲ (ἤ)κου(σ)ε) τῆς γεγωνίας ἢ Δημήτηρ,
 (ἐκ) Σ(α)ελίας ἐξελθοῦσα ἐπλανᾶτο κατὰ
 (γῆ)ν ἢ δ(ὲ περὶ) τ(ῆ)ν πόλιν ἀφανῆς γέγονε
 ουτι . . . ενκ . ελ . ακ
 50 εως σε ε

- IV. ειν τ(ήν) συμφοράζουσαν στενάχειν ἐπερ
 τῆς θνηταρός· Καλλιόπης δὲ καὶ Κλ(ει)σι(δί)κης
 καὶ Δαμ(ω)ρ(ά)σης μετὰ τῆς βασιλ(ί)σσης ἐ(φ') ἑ-
 55 δρείαν ἐλθουσῶν πυρθάνεσθαι τῆ(ς) Δήμη-
 τρος ὡς θνητῆς τινος, χρείας δ' ἔν(ε)κ(ά)
 τινος αὐτήν παραγεγορένα(ι) ὁ Μ(ουσα)ῖο(ς)
 διὰ τῶν ἐπῶν αὐτοῦ λέγων ἔστιν αρ' ἐν
 μὲν <τ>ο(ῖ)ς λ(ι)τοῖς δεῖ τὴν αἰτίαν αἰτεῖ(ν) μετ' ἐν-
 60 εργεσίαν θ τομεν, ἐρα(σθ)έ(ν)τι δ' ἐν ταιρία
 κροζον μυνά(α)ρθον <καὶ> ἀκ(αλλ)ίδ(α)ς εὐτεκρείας
 ναῦν, ἐπ[ε]πλεκ(τ)έρον ἀεὶ ε . σε . . ἔνθα πρὸς αὐτο . ε
 α . . η(. . . . 'καλν)κόπ(ι)δι κ(ο)ύρη
 <Γαῖα Διὸς βουλ(ῆ)σι χαριζομένε(α) <Πολυδ(έ)->
 65 κ(τ)η, θ)αυμασ(τ)ὸν <γ>αν(ό)ωρ(τ)α, σέβας τ)ότε πᾶ-
 <σι>ν ἰδ(έ)σθαι ἀθ)αν(ά)τοις τε <θεοῖς ἠδὲ θ)ρη-
 τοῖς
 <ἀνθ)ρώποις, <τοῦ> καὶ ἀπὸ ῥί(ξ)ης ἐκατόν κάρα
 ἕξε(-)
 <πεφύκει

deficit papyrus

- V. Νύσ(ι)ο(ν) ἄμ πεδίον τ(ῆ) ὄρουσεν ἄραξ πολυδέ(-)
 70 γμωρ ἵπποις ἀθανάτα(ι)σι Κρόνον πολυώρν(-)
 μος νίός. ὄφρα μὲν οὐ(ν) γαῖάν τε καὶ οὐρανόν
 ἀστερόεντα λεῦσσε θεὰ <καὶ πόρτον> ἀγά(ρ-)
 ρουν ἰχθυό(ε)ντα ἀγά(ς) τ' ἠελίου, ἔτι ἠλ(πε-)
 <το μητ)έρα <κε>δνήν <δ>ψεσθαι καὶ φῦλα θε(ῶν)
 75 ἀειγ(ενε)τάων' . . .) κ . . ἠ Δημήτηρ ἐπὶ
 τ(ῆ)ς Ἐ(κά)της? ὡς πρῶτον ἠ)ρωτήθη, ἔφη . .
 ση σιθη . νη
 πα
 αι
 80 <έ>τομ

sequuntur nonnulli versus qui legi nequeunt

- VI. ε, <δί>δωσι δ(έ) α)ετῆι Β[ο]ανβῶ[ε] παιδίον, <δ> τι)θρηγ(ή-
 σεται,
 <ἀγαπ)ᾶ <δὲ καὶ πᾶν> αὐτήν· ἠ δὲ Δημήτηρ(ἠδῆ) εἰς
 <οἰ>χορ
 κ(α)ταιρέσασ)α κ(α)τάξ(ε)σθαι σὺν τῷ πα(ιδ)ίῳ

- (οἷα δεῖ τιθ)ήνην, καὶ ἀμβροσίαι χρ(ί)ουσα (τὸ) παιδίον
 85 (καθ)ήκεν (δι)ὰ ν(υ)κτὸς εἰς τὴν πυράν, πρῶτὸ δὲ λ(αθ)οῦσα
 (τοὺς γονεῖς) ἀνελάμβανεν· τοῦ δὲ παιδίον οὐ βο-
 (λομέρον) θηλάζειν οὐδὲ προσφορὰν ἄλλην λαμβάνον-
 τος, (ἀλλ' ὄν)τος εὐτρόφου καὶ καλοῦ, ἕκαθαμβος γενη-
 θείσα
 ἢ Β(αυβώ) ἐπὶ τῆι (τοῦ) παιδίον εὐτροφία, νυκτὸς
 90 α(ἰσθομένη) διὰ τῆς θύρα(ς) τὴν μὴ νοήσασαν ἐγκρύ-
 π(του)σαν τὸ παιδίον εἰς πυράν καὶ ἑπολαβοῦσα
 (ἄρρη)τα γεί(ε)σθαι ἀνεβόα· 'τέκνον Δημοφῶν,
 (ξείρη) σε περὶ ἔρι πο)λλῆ κρύπτ(ει, ἐμοὶ) δὲ
 γό(ο)ν
 (καὶ κή)δεα λυγρὰ τ)ίθησιν· (τότε) δὲ ἡ Δημήτηρ
 βαρὸν
 95 (ὄργισθεῖσα εἰπ)ε(ν)· 'ἄφρονε(ς) ἀνθ(ρω)ποι, δυστλή-
 μορες
 (οὔ)τε κακοῖο ἕμμιε(ν) ἐπ)ερ(χομέρον) προ)οργνώμορες
 οὔτ' ἀ-
 (γ)α(θοῖο)· . . . γ)ὰρ ἀφραδί(η))μος πολὺ
 πείρατι νυ-
 κτὸς τη) εκ . α ἧρπασεν
 ἀγηρ . . .
 (. ρῆρ δ' οὐκ ἔσθ' ὧς (κεν
 θά)ρατον
 100 (καὶ κῆ)ρας ἀλέξαι· καὶ τὸ παι)δίον ἐπι . κ . . . σα
 καίει

- VII. καὶ ἀποκτείνει (καὶ) ὀ(ρθ)ῶς ἀπ)ηρ δια(καλύπτει)
 λέγει γάρ· 'εἰμὶ δὲ Δη(μ)ήτηρ ὠρηφόρο(ς) ἀγλαό-
 δωρο(ς). τίς θεὸς οὐράνιος ἢ ἐθρ(η)τῶ(ν) ἀνθρῶ-)
 πων ἧρπασε Φερσεφ(ό)ρην καὶ (ἐὸν φίλον ἦπα-)
 105 φε θυμόν;' τοῦ δὲ Κ(ελε)ῖο(ς) εἰς (τὴν) ἀλ)ήν ἀνα-
 βάντος ἔξ ἀγροῦ τ α
 ε . ε μὲν ἀφεικότος
 τὴν μητέρα, τίς ἢ ξέ(νη)
 τὴν θρυγατέρα ξη(τ) εἰ-
 110 πόνοτος τῆι μ(η)τ(ρ)ὶ
 ἢ δὲ Δημήτηρ (. σε-)
 βυσ(τ)ῆς? εἰπεῖν
 κί(ο)νον τῶ)ν πάν(των) λει-

- π(ο)μέτου φωνῆς
 115 εἰ . . . τὰς μ)ελαινας
 χ(.)με . τι θεος α
 στημουχοραεν
 πέποιται ἕως τῶν
 πρὸς Τριπ(όλ)εμο(ν)
 120 ὄθεν Κιάθοδος λέγ(ε)τ(αι).

Vs. 2—5 suppl. pleraque Diels, v. test. nrr. 22 ss., 58. 77 (p. 23). 2. 3 τοῦ-
 ται—ὄθεν suppl. Steegmann ap. Dielesium. 6—26 suppl. pleraque Buech.
 6 (τὰ Ὀρφείως ὄργια Diels ap. Buech., καὶ τὰ ἱερὰ ὄργια Ludw. θεοῦς
 πλείστον Buecheleri vestigiis non respondet, ut mihi Croenert nuper scripsit.
 9. 10 τ(ῆ)ν Δ(ή)μητρα θε(άν) πρώτος ἦν ὁ μιν(?)ύ(σ)ας ἦτ(ι)ς (τὰς?) π(ο?)νούσας
 Allen. 10—20 v. Ludwichii tentamina. 13 ταύτης (τῆς) ἔχθρ(α)ς Hiller
 de Gaertringen. 15 ὁ suppl. Wilcken, quia una littera tantum deest; idem
 (μ)εν improbat, cum duarum litterarum spatium extet. (ἦν Ὀ)ρφεύς (μ)εν
 improbabilius igitur Croenert. παραδέδωκεν Croenert, ἢ διαδέδωκεν Buech.
 16 οὐθεὶς Croenert, οὐθὲν confirmat Wilcken. 17 ποιηται Pap., (πε)ποίηται
 Schub. et Ludw., ποι(ε)ται Schm.; sed cf. Buech. ἔχει γὰρ ἔτι Croenert.
 19 ρισκούσης vel ιεκούσης vel πεκούσης Schub., (ν)άρκισσον ἐδ)ρισκούσης
 Diels, θρωισκούσης Buech., (ἀθ)ρισκούσης Schm. coll. Hom. H. in Cerer. 16,
 (ὄν)χι) ἐκού(σ)η(ς?) Allen. coll. Hom. H. 19, (ἔ)να πλ)εκούσης Ludw. coll. Paus.
 IX 31, 9 Κόρην τὴν Δήμητρος φησιν ἀρπασθῆναι παίζουσαν καὶ ἀνθρ
 συλλέγουσαν, ἀρπασθῆναι δὲ οὐκ αἰπατηθεῖσαν, ἀλλὰ ναρκίσιος et Diod.
 V 3, 2 (Timaens v. fr. 47) de Enna ἔστι δ' ὁ τόπος οὗτος πλησίον μὲν τῆς
 πόλεως, ἴσις δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις ἀνθεσι παντοδαποῖς εὐπρεπῆς καὶ θείας ἄξιος.
 26—31 temere suppl. Ludw. 32—40 suppl. pleraque Buech. 33 ναρ-
 κισ(σο)ν Wilcken; νάρκισ(σο)ν priores. 35 ἀνασπάσαι Wilcken, qui tertium σ
 addubitat. Cf. Herod. II 92 τὴν βύβλον . . ἀνασπάσσει ἐκ τῶν ἐλέων. 37 ἐφ'
 ἀρμ(άτων) κ(ραν)ίπων Schm. coll. Ovid. Fast. IV 445 hanc videt et visam
 patruis velociter aufert regnaque caeruleis in sua portat equis. 39 (καὶ
 ἔς) suppl. Buech.; sed contradixerunt Schm. 283 n. 2 et Malten 423 n. 1,
 ἀ(στρ)οπαῖς ἵπποις . . . μελαινας) coni. Schm., τὸν δὲ Δία βρονταῖς καὶ
 ἀ(στρ)οπαῖς χοῖρα)ς ἐπαξονεῖν μελαινας α)ιδ(ε)σάμενος ν?)ρομῶ Ἀρτέμιδος
 τοξεί(αν), Ἀθρῆας (δ' ἔγχειαν vel αἰγμῆν ἀντι?) χοῖρας μῖς Allen impro-
 babiliter. 41 ὦν ε—? Wilcken. 42 τ(ε)λ(ον)μ(έτων) ἐπακατέστη Buech.,
 (πα)ρέστ)η Allen. an βραβεντής Δυσ(ά)λης? cf. Hymn. XVIII 16 de Eubuleo
 (μο)σθος ἔρως ἀρανῶν ἔργων φανερῶν τε βραβεντής, Malten 433; βρ. δυσ(νο-
 μίας) Schm. 43. 44 (ἦ δὲ κόρη ἐπ(α)χεν? cf. Hom. H. 20), ἐπὶ τῆι τύχῃ,
 μῆ, ἀκούοντος μηδε)ρός, (ἐπ' αὐτο)ς? Allen. 47. 48 καταβ(α)α δ)ε π(ε)ρὶ
 Ludw., qui etiam cetera supplere conatus est 51—62 suppl. Buech.; sed
 pleraque obscura. 53 ΚΑ . . ΟΙΚΗC Pap. 57 δ Μ(ου)σαῖο(ς) Ludw.
 58 (αἰ)τ(ι)αν Buech., (ἀ)ργ(ι)αν Schm., (πᾶ)ν Allen. 60 θ(ε)ῶν τάττομεν
 Buech., θ(ο)ῶν τάττομεν Ludw., ο(ὕ)τω τάττομεν Schm., θ(ε)ῶν ὦν σέ)βομεν
 Allen. ἔρα(σθ)ῆντι suppl. Buech., ἔρα(ν)ίσαντι Schm. 61 κρόνον ἠδ'
 ἑ(α)κ(ι)νθον probabilius Buech., καὶ inser. Schm., qui etiam ἀκ(α)λλίδας con-
 iecit (Hom. H. 7 ἐγαλλίδας). ἀκα(ν)θιδ)ας Allen. 62 ναῦν, ἔπει πλεκ(τ)έον

ἀεὶ ἐ(ν)σε(βεῖ) Schm. 284 n. 3 Buechelero partim praeunte, ναῦ(λα) ἐπι-
 πλεκτέον ἀεὶ ἔσοσ(θαί) ἔνθα πρὸς αὐτο(ί)ς (ναρκίσσον φθό?) ἀ(νθ?)η ἀφαρ?
 καλυκώπ(ι)δι Allen. 63 (νάρκισσον τ') ἀ(νθ)η(κ' ἦν καλυκώπ(ι)δι κ(ο)ύρη
 suppl. Ludw. ex Hom. H. 8 νάρκισσόν θ' ὃν ἔφρσε δόλον καλυκώπιδι κοῦρη.
 75. 76 suppl. Buech., sed cf. Malten l. l. 439 n. et Schm. 285, qui conii. (οὔτω)
 κ(αι) ἡ Δημήτηρ ὑπὸ τ(ῆ)ς β(ασιλίσσης αἰτίαν ἠρωτήθη, ἔφη (δὲ). ὑπὸ τ(ῆ)ς
 Β(αυβοῦς) Allen, ὅθεν) κ(αι) ἡ Δημήτηρ, ὑπὸ τ(ῆ)ς ἐ(πελ)θοῦσης ἐπεὶ ἠρω-
 τήθη, ἔφη, (ὡς) ση(κίς κτλ. Ludw. quae omnia improbabilia sunt 82 init.
 suppl. Ludw., sequentia fere omnia Buech.; sed ἀγαπ)α incertissimum esse
 monet Wilcken. 83 extr. (τρῆφει) suppl. Schm., (τὰ καλὰ) Ludw. 85 λ(αθο)-
 ῦσα Diels, λ(οῦ)σσα Buech. 86 (τοὺς γονεῖς) suppl. Schm. coll. Hom. H. 240,
 (ἐξ αὐτῆς ἀεὶ) Diels. 96 ἔμμιν Ludw., αἴσαν dubitans Buech., αἴση Allen.
 97 ΑΒΡΑΔΙ Buech., ΑΦΡΑΔΙ ego in imagine lucis ope confecta. 97. 98 (καὶ
 σὲ γὰρ ἀβραδί(ης ἦ?)μος πολὺ πείρατι νυκτὸς τη(λαν)γεῖ φλόγ(?) (ἦδ?) ἔκ(η)α
 ἠρπασεν ἀτηρ(οῦσα?) Allen, ἦ ἔα γὰρ ἀφραδί(η) πρόδρομος πολὺ πείρατι
 νυκτὸς τη(λ)υγετον ἀπ(έκ(τ)α)νεν καὶ ἠρπασεν, ἀγῆραον ὃν ἐποίησα ἄν ἔμιν)
 Ludw. 100 ἐπ(σ)κ(ά)νω(σα) Buech., ἐπ(σ)κ(ή)νω(σα) Schm., Ludw. 101 ss. plera-
 que suppl. Buech. 101 ὄ(ν)τως Ludw. δια(καλύπτει) Diels, δια(γορεῖ)ι
 Buech., δια(σαφεῖ) Ludw. 105 Κ(ε)λεοῦ suppl. Schu.; sed valde lubri-
 cum videtur Maltenio 432, qui Δυσάλλον exspectat. αὐλῆν Malten, πόλιν
 Buech. 106 extr. ταῦτ' ἀκούσ(α)ντος suppl. Schm., τη(ν)ικαῦ(τ)α Ludw.
 107 in. (βό)ε Allen. 110 extr. ὡς ἔωρακὸς εἶη suppl. Allen, qui etiam ut
 Ludwichius sequentia supplere conatus est. 111. 112 an ἔπερ(βασ)ί(η)ς?
 117 Στη(ν)ιον χοῖρα Ludw. nisus feriarum Στη(ν)ια (A. Mommsen *Feste der
 Stadt Athen* 319) nomine; στήμιον = <μν>στη(ρ)ιον Hiller de Gaertringen.
 120 Κάθοδος Diels, κάθοδος Bue. v. etiam Schm. 285; ὅθεν κάθοδος λέγ(ε)ται
 τῆς Κόρης αὐτῆ) Ludw. *Die Schlußworte, die gewissermaßen den Titel, die
 Subscriptio, umschreiben, sind offenbar nicht in einem Zuge mit dem Text
 geschrieben; Schrift wohl von derselben Hand, aber späterer Nachtrag, viel
 schräger Wilcken.*

Versus hymni in Cererem Homericum Orphicus mutuatus est
 hosce: vs. 20—27 = Hom. 418—424 Λευκίππη Φαιρώ τε (Φαυερή
 τε Orph.) καὶ Ἥλέκτρη καὶ Ἰάνθη καὶ Μελίτη Ἰάχη τε Ῥοδεία
 τε Καλλιρρόη τε Μηλόβοις τε Τύχη τε καὶ Ὠκυρόη καλυ-
 κῶπις Χρυσῆς τ' Ἰάγειρα τ' Ἀκάστη τ' Ἀδμήτη τε . καὶ
 Ῥοδόπη Πλοντώ τε καὶ ἱμερόεσσα Καλυψὼ καὶ Στῆξ Οὐρανῆ
 τε Γαλαξάου τ' ἔρατεινή, Παλλὰς τ' ἐγρεμάχη καὶ Ἄρτεμις
 ἰοχάειρα. Desunt igitur 419, ut ap. Pausan. IV 30, 4, et 424,
 v. Malten 423 n. 1. vs. 63—71 = Hom. 8 (v. supra adn.)—18
 (= 32); desunt 13—16 deficiente papyro. vs. 71—75 = Hom.
 33—36. vs. 92—94 = Hom. 248. 249. vs. 95—100 = Hom.
 256—262 ρῆϊδες ἄνθρωποι καὶ ἀφράδοι οὗτ' ἀγαθοῖο αἶσαν
 ἐπεροχόμενον προγγόμεναι οὔτε κακοῖο· καὶ σὲ γὰρ ἀφραδίησι
 τεῆς ρήκεστον ἀσθήης. ἴστω γὰρ θεῶν (Διὸς Nauck *Mél.*
 IV 443) ὄρκος, ἀμείλικτον Στυγὸς ὕδωρ, ἀθάνατον κέν τοι

καὶ ἀγήραον ἤματα πάντα παῖδα φίλον ποιήσα καὶ ἄφθιτον ὄπασα τιμῆν. νῦν δ' οὐκ ἔσθ' ὅς κεν θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξαι. vs. 102 = Hom. 268 εἰμὶ δὲ Δημήτηρ + 54 ὄρηφόρε, ἀγλαόδορε, vs. 103—105 = Hom. 55. 56 τίς θεῶν οὐρανίων ἦε θνητῶν ἀνθρώπων ἤρπασε Περσεφόνην καὶ σὸν φίλον ἤγαγε θυμόν; Adde fr. 48 = II. A 1. De ratione quae inter hymnos Orphicum et Homericum intercesserit egerunt amplius post Buechelerum l. l. 16 C. Vick *Untersuchungen zum Homer. Demeterhymn. Progr. Doberan.* 1908; Malten *Arch. Religionsw.* XII 1909, 303. 418 ss.; Ludwich *Berl. philol. Wochenschr.* 1919, 542. 1029. De Celeo (vs. 105) v. Kern *RE*² XI 140s. et fr. 51.

Ad initium tractatus cf. Celsum ap. Origin. VII 41 (II 192, 1 Koetsch.) εἴτ' οὖν Ὀρφεία βούλεται ἐνθεον εἶναι ποιητῆν εἴτε Παρμενίδην εἴτ' Ἐμπεδοκλέα εἴτε καὶ αὐτὸν Ὀμηρον ἢ καὶ Ἡσίοδον et VII 53 (II 203, 12 Koetsch.) φέρε, εἰ μὴ ἤρπασεν Ἡρακλῆς καὶ Ἀσκληπιὸς καὶ οἱ πάλαι δεδοξασμένοι, Ὀρφεία εἴχετε, ἄνδρα ὁμολογουμένως ὁσίοι χρησάμενον πνεύματι καὶ αὐτὸν βιαίως ἀποθανόντα (cf. 54 p. 204, 9).

III. [Κάθοδος τῆς Κόρης 2]

50. Clem. Alex. Protr. II 17, 1 (Staeh. I 14, 1) βούλει καὶ τὰ Φερεφάττης ἀρθολόγια διηγῆσώμαί σοι καὶ τὸν κάλαθον καὶ τὴν ἀρπαγὴν τὴν ἐπὶ Αἰδωνέως καὶ τὸ χάσμα τῆς γῆς καὶ τὰς ἕς τὰς Εὐβουλέως τὰς συγκαταποθείσας ταῖν θεατῶν, δι' ἣν αἰτίαν ἐν τοῖς Θεσμοφορίοις μεγαρίζοντες χοίρους ἐμβάλλουσιν. Cf. schol. Lucianum p. 275 Rabe et fr. 49 vs. 39. 41. 115. 117.

Lob. II 831; Kern *Athen. Mitt.* XVI 1891, 16; Malten *Arch. Religionsw.* XII 1909, 428.

51. (217) Paus. I 14, 3 ἔπη δὲ αἰδεῖται Μουσαῖον (Diels II³ 182 n. 10) μὲν, εἰ δὲ Μουσαῖον καὶ ταῦτα, Τριπτόλεμον παῖδα Ὠκεανοῦ καὶ Γῆς εἶναι, Ὀρφέως δέ, οὐδὲ ταῦτα Ὀρφέως ἔμοι δοκεῖν ὄντα, Εὐβουλεῖ καὶ Τριπτολέμωι Δυσσαύλην πατέρα εἶναι, μὴνύσασι δέ σφισι περὶ τῆς παιδὸς δοθῆναι παρὰ Δήμητρος σπεῖραι τοὺς καρπούς. Schol. Aristid. Panathen. 105, 11 p. 53 Dind. (Δημήτηρ) παρὰ Κελεοῦ καὶ Τριπτολέμον τὸν ἠρπαζότα μαθοῦσα μισθὸν αὐτοῖς ἀποδίδωσι τῆς μὴνύσεως τὸν σῆτον. Κελεοῦ pro Δυσσαύλου sicut fr. 49 vs. 105.

Lob. I 335; Dieterich *Philolog.* LII 1893, 2 n. 2 = *Kl. Schr.* 126 n. 2; Diels *Festschr. Th. Gomperz* 6; Malten *Arch. Religionsw.* XII 1909, 428. 434.

Vide Hymnorum locos p. 115.

52. (215) Clem. Alex. Protr. II 20, 1—21, 1 (I 15 Staeh.) ~ Euseb. Praep. ev. II 3, 30—34 (I 82 Dind.) καὶ τί θανμαστὸν εἰ Τυρρηνοὶ οἱ βάρβαροι αἰσχροῖς οὕτως τελίσονται παθήμασιν, ὅπου γε Ἀθηναίοις καὶ τῇ ἄλλῃ Ἑλλάδι, αἰδοῦμαι καὶ λέγειν, αἰσχύντης ἔμπλεως ἢ περὶ τὴν Διὸς μυθολογία; ἀλωμένη γὰρ ἢ Διὸς κατὰ ζήτησιν τῆς θυγατρὸς¹ τῆς Κόρης περὶ τὴν Ἑλευσίνα — τῆς Ἀττικῆς δέ ἐστι τοῦτο τὸ χωρίον² — ἀποζήμεναι καὶ φρέατι ἐπικαθίξει λυπονμένη. τοῦτο τοῖς μνονμένοις ἀπαγορεύεται εἰσεῖν ἔνν, ἵνα μὴ δοκοῦν οἱ τετελεσμένοι μιμεῖσθαι τὴν ὀδυρομένην. οἴκονν δὲ τηριζάδε τὴν Ἑλευσίνα οἱ γηγενεῖς· ὀνόματα αὐτοῖς Βαυβὸν | ¹⁶ Staeh. καὶ Δυσσαύλης καὶ Τριπτόλεμος, ἔτι δὲ Εὐμολπὸς τε καὶ Εὐβουλεύς· βουκόλος δὲ Τριπτόλεμος ἦν, ποιμὴν δὲ ὁ Εὐμολπος, συβοῦτης δὲ ὁ Εὐβουλεύς· ἀφ' ὧν τὸ Εὐμολπιδῶν καὶ τὸ Κηρύκων³ τὸ ἱεροσαρτικὸν δὴ τοῦτο Ἀθήνησι γένος ἦνθησεν. καὶ δὴ — οὐ γὰρ ἀνήσω μὴ οὐχὶ εἰπεῖν — ξείρισσα ἢ Βαυβὸν τὴν Διὸς ὀρέγει κρυεῖνα αὐτῇ· τῆς δὲ ἀγαινομένης λαβεῖν καὶ πιεῖν οὐκ ἐθελούσης — πενθήρης γὰρ ἦν — περιαλγῆς ἢ Βαυβὸν γενομένη, ὡς ἔπεροραθεῖσα δῆθεν, ἀραστέλλεται τὰ αἰδοῖα καὶ ἐπιδεικνύει τῇ θεῷ· ἢ δὲ τέρεται τῇ ὄψει ἢ Διὸς καὶ μόλις ποτὲ δέχεται τὸ ποτόν, ἡσθεῖσα τῷ θεάματι. ταῦτ' ἔστι τὰ κρύφια τῶν Ἀθηναίων μυστήρια. ταῦτά τοι καὶ Ὁ. ἀναγράφει. παραθήσομαι δὲ σοι ἀτὰ τοῦ Ὁρφέως τὰ ἔπη, ἢ ἔχης μάρτυρα τῆς ἀναισχυντίας τὸν μυσταγωγόν·

ὡς εἰποῦσα πέπλους ἀνεσύρετο,⁴ δεῖξε⁵ δὲ⁶ πάντα
σώματος οὐδὲ⁷ πρέποντα τέπον· παῖς⁸ δ' ἦεν Ἰακχος,
χειρὶ τέ μιν⁹ ῥίπτασκε¹⁰ γελῶν Βαυβοῦς¹¹ ἐπὶ κόλποις·¹²
ἢ δ' ἐπεὶ οὖν μείδησε¹³ θεά, μείδησ'¹⁴ ἐνὶ θυμῷ,
5 δέξατο δ' αἰόλον ἄγγος, ἐν ᾧ κρυεῶν ἐρέκετο.¹⁵

1 τῆς θυγατρὸς del. Cobet. 2 τῆς Ἀττικῆς ... χωρίον del. Reinkens; sed cf. Eusebium et Arnobium. 3 καὶ τὸ Κηρύκων del. Maaß. 4 ἀνεσύρετο (α superscr. P²) P, ἀνεσύρετο M, ἀνεσύρατο Euseb., Herm. 5 δεῖξαι P; Eusebii cod. H; δεῖξε δ' ἄφαντον Herwerden. 6 δὲ codd. praeter Eusebii H qui omisit; τε Lob. 7 οὐδὲ codd., οὐχὶ Struve, οὐ τι Herm. 8 παῖς νηπίαχος δὲ Leopardus et Herwerd., παιδίον ἄνθος Dan. Heinsius, παῖς εἶδεν Ἰακχος Struve, πρὸς δ' ἦεν (ἦεν Wakefield et I. H. Voss) Ἰακχος Platt Journ. philol. Lond. XXVI 1899, 231, παῖς δ' ἦεν ἄλλος Ludw. 9 χειρὰ τε ἦν Struve, χεῖρ' Ἰαμὴν Herwerden. 10 ῥίπτασκε Gesner, τύπτασκε

Foerster, κατέρεξε Platt. 11 Δηοῦς Holwerda. 12 ὑπὸ Κόλποις Struve, ὑπὸ κόλπους praecedente Heinsio Herwerden, ἐγγέλων Βαυβοῦς ὑπὸ κόλποι Ludw. 13 ἢ δ' ἐπὶ τῶι μείδησε Herverd., μείδησε (μείδησε) codd., ἐνόησε Herm. et Struve; μιν ἴδεσκε Ludw. 14 μείδησ' ἐνὶ codd., γήθησ' ἐνὶ Mullach FPhG I 175. 15 ἐνέχειτο codd., ἐνεχέιτο Struve, ἐμέμικτο vel ἐτέτυκτο Herverd.

Clementem sequitur Arnob. Adv. nation. V 25 p. 196, 3 Reiff. *In istius conquisitionis errore Eleusinius*¹ (sc. Ceres) *etiam per-*
vehitur fines. pagi istud est nomen regione in Attica constituti.
*quinque*² *illud temporis has partes incolebant terrigenae, quibus*
nomina haec fuerant: Baubo Triptolemus Eumolpus Eubuleus
*Dysaules: boum iugator Triptolemus,*³ *capellarum Dysaules*⁴ *custos,*
*Eubuleus*⁵ *porcorum, gregis lanitii Eumolpus,*⁶ *a quo gens*⁷ *ecfluit*⁸
Eumolpidarum et ducitur clarum illud apud Cecropios nomen et
qui postea floruerunt caduceatores, hierophantae atque praecones.
*igitur Baubo illa, quam incolam diximus Eleusinii*⁹ *fuisse pagi,*
malis multiformibus fatigatam accipit hospitio Cererem, adulatur
*obsequiis mitibus, reficiendi*¹⁰ *corporis rogat curam ut habeat,*
*sitientis*¹¹ *ardori*¹² *oggerit potionem cinni,*¹³ *cyceonem quam nun-*
cupat Graecia: aversatur et respuit humanitatis officia maerens
*dea nec eam fortuna*¹⁴ *perpetitur valetudinis meminisse. comis*¹⁵
rogat illa atque hortatur contra, sicut mos est in huiusmodi
*casibus, ne*¹⁶ *fastidium suae humanitatis adsumat: obstinatissime*
durat Ceres et rigoris indomiti pertinaciam retinet. quod cum
saepius fieret neque ullis quiret obsequiis ineluctabile propositum
*fatigari, vertit Baubo artes et quam serio non quibat*¹⁷ *allicere*
*ludibriorum statuit exhilarare*¹⁸ *miraculis: partem illam corporis,*
*per quam secus femineum*¹⁹ *et subolem prodere et nomen solet*
*|*¹⁹⁷ *Reiff. acquirere generi, tum*²⁰ *longiore ab incuria liberat, facit*
sumere habitum puriorem et in speciem levigari nondum duri
*atque hystriculi*²¹ *pusionis. redit ad*²² *deam tristem et inter illa*
communia quibus moris est frangere ac temperare maerores retegit
se ipsam atque omnia illa pudoris loca revelatis monstrat in-
*quinibus. atque publi adfigit*²³ *oculos diva et inauditi specie*²⁴
solaminis pascitur: tum diffusior facta per risum aspernatam
sumit atque ebibit potionem, et quod diu nequivit verecundia
Baubonis exprimere propudiosi facinoris extorsit obscenitas. ca-
lumniari nos improbe si quis forte hominum suspicatur, libros
sumat Threicii vatis, quos antiquitatis memoratis esse divinae, et
inveniet nos nihil neque callide fingere neque quo sint risui
deum quaerere atque efficere sanctitates. ipsos namque in medio

ponemus versus,²⁵ *quos Calliopae*²⁶ *filius ore edidit Graeco et cantando*²⁷ *per saecula iuri*²⁸ *publicavit humano:*

*sic effata simul*²⁹ *vestem contraxit ab imo obiectique oculis formatas*³⁰ *inguinibus res: † quas cava succutiens Baubo manu*³¹ — *nam puerilis ollis*³² *vultus erat — plaudit, contrectat amice.*³³

5 *tum dea defigens augusti luminis orbis tristitias*³⁴ *animi paulum mollita reponit: inde manu poclum*³⁵ *sumit risuque*³⁶ *sequenti perducit totum cyceonis laeta liquorem.*

1 *Eleusinos Salmas, cleusionios P, cleusinos Sab.* 2 *quinque Livineius, qui P.* 3 *Eubuleus . . . Triptolemus om. Sab.* 4 *disavles P.* 5 *euboleus P.* 6 *Eumolpus Sabaenus, r, euolpus P.* 7 *et gens Gelenius.* 8 *effluit Canter, Ursinus, et fluit P, fluit Gelenius, ducit? Reiffersch.* 9 *eleusini P.* 10 *reficiendi Sab., r, repiciendi P.* 11 *sitientis Oehler, sitienti P, sitiendi Meursius.* 12 *ardori P, adoris Salmas.* 13 *cinni Reiffersch., cynam P, cinnum r, Elmenhorst.* 14 *fortuna Gel., fortunam P.* 15 *comis Oehler, communis P.* 16 *ne Sab., ane P, anus, ne Heraldus, ut ne Oehler.* 17 *quibat Sab., r, quibat P.* 18 *exilarare P.* 19 *sexus foemineam Sab.* 20 *generi, tum Salm., generi. cum P, generi: eum Sab., generi: eam Gel., genericum Urs., genetricum Livin.* 21 *hystriculi Reiffersch., striculi P.* 22 *redit ad Sab., r, redita ad P, redit ita ad Stewechius.* 23 *affigit Sab., adficit P.* 24 *specie Sab., species P.* 25 *versus Sab., versos P.* 26 *Calliopae Hildebrand, calliope P, Calliopes Sab.* 27 *cantandos Orellius.* 28 *generi Urs.* 29 *simi Lambinus.* 30 *formatas inguinibus Sab., formata sanguinib, P.* 31 *Baubus manu' N. Heinsius, Bacchi manu' Ioannes Auratus.* 32 *olli Sab.* 33 *amice Gel., amicae P, conctata micae Sab.* 34 *tristias P corr.* 35 *poclum Sab., poculum P.* 36 *risuque Sab., risuquem P.*

Arnobii versus (Baehrens FPR 404) Lucano (v. test. nr. 255) vindicare videtur Manitius *Philolog.* LI 1892, 706. Easdem res tangit Arnobius etiam V 27 p. 198, 22 R. *quidnam quaeso spectaculi* (Vahlen] *in specuali P, in specu tali Sab., spectaculo in tali Urs., in spectu tali Stewech., in specu anili Zinkius), quid in pudendis fuit rei verendisque* (Stewech.] *reverendisque P, verendisque Canter) Baubonis, quod feminei sexus deam et consimili formatam membro in admirationem converteret* |¹⁹⁹ Reiff. *atque risum, quod obiectum lumini conspectuique divino et oblivionem miseriarum* (corr. Sab. e miserarum P) *daret et habitum in laetiolem repentina hilaritate traduceret? nec non* 29 p. 201, 1 *ad verecundiam Baubonis impellere atque ad pudicas Cereris voluptates;* 35 p. 206, 2 *Baubonis tugurium atque hospitium rusticorum etc.,*

39 p. 209, 7 *illud spectaculum maximum Baubonis in inguinibus risit* (sc. Ceres). Cf. etiam Schol. Lucian. 219, 22 Rabe ἢ οὐκ οἶσθα τὴν Βαυβὸν καὶ ὅσα σοι τὰ Ἑλενῶντι μυστικά, μᾶλλον δὲ μυσαρά, ἐποβάλλει θεάματα;

Foedissime commutavit vs. 1 Gregor. Nazianz. Or. in Iulian. I 141 (Migne 35, 653; Abel fr. 290):

ὡς εἰποῦσα θεὰ δοιοὺς ἀνεσῆρατο μηροῦς.

ad quod Nonnus Abbas (Migne 36, 1028) adnotat: τοῦ δὲ περὶ τῆς Δήμητρος ἔπος ὁ τοῦς ἔστιν οὗτος· ὅτι ἐπαιρομένη ἡ θεὰ τοὺς ἑαυτῆς μηροὺς ἀνεσῆρατο — λέγει δὲ περὶ τῶν ἱματίων — ἴνα, φησὶ, τοὺς ἐρῶντας αὐτῆς ἀξιόσμη τῆς σενουσίας, quae verba spectant ad Gregorii verba ἴνα τελῶσμη τοὺς ἐραστάς, ἃ καὶ νῦν ἔτι τελεῖ τοῖς σχήμασιν.

Herm. XVI; Lob. II 818; Struve Opusc. sel. II 1854, 198; R. Foerster *Raub und Rückkehr der Persephone* 282; Schuster 77; Herwerden *Herm.* V 1871, 143; Ludwich *Jahrb. class. Philol.* CXLI 1890, 51; Kern *Athen. Mitt.* XVI 1891, 15; *RE*² III 151; J. A. Roehricht *De Clemente Alex. Arnobii auctore* diss. Kiliens. 1892, 10. 34; Holwerda 377, 1; Dieterich *Philolog.* LII 1893, 3 = *Kl. Schr.* 127; Maaß *Orph.* 183 n. 20; Malten *Arch. Religionsw.* XII 1909, 442 n. 2; W. Kroll *Rhein. Mus.* LXXII 1917. 1918, 78 n. 1.

Ad Clementis locos fr. 50. 52 v. Epiph. Cathol. et Apostol. Ecclesiae fidei expos. 10 p. 506 Oehl. fr. 34.

53. (216) Mich. Psell. ap. Leon. Allat. *De Graecor. hodie quorundam opinat.* ad Paull. Zacchiam Colon. Agrippin. 1645, 140 (Sathas *Μεσαιωνική βιβλ.* V 571). Ὁ μὲν τοι Βαυοντζικάριος ἐξ ἑλληνικῆς φλυαρίας παρεισεφθάρη¹ τῷ βίῳ· ἔνεστι γάρ ποιν τοῖς Ὀρφεῖοις ἔπει Βαυὸν τις ὀνομαζομένη δαίμων νυκτερινή, ἐπιμήκης τὸ σχῆμα καὶ οὐκ ὀδῆς τὴν ἵπαρξιν. Ἰστορεῖ δὲ καὶ Πορφυρίου ὁ φιλόσοφος περὶ τούτων (sc. ἐν ταῖς ἀγροτικαῖς βίβλοις v. Leon. Allat. l. l. 117; desunt ap. J. Bidez *La vie de Porphyrie* 1913, 65 ss. in laterculo scriptorum Porphyrianorum). ἔθνος δὲ οὗτος (λέγει)² βόρειόν τε καὶ βάρβαρον πολλοῖς τοιούτοις ἐπ(ιτε)τυχημένοι³ νυκτερινοῖς φάσμασιν, ἃ δὴ φασὶ νυκτὸς μὲν ἐπικαίειν, ἡμέρας δὲ ἐντυγχάνειν τοῖς ἐπικαυθεῖσι λεπτοῖς τισὶ καὶ ἀμυροῖς σώμασι νήμασιν ἀραχνίσι προσσειοῦσιν.

1 προσεφθάρη Lob. 2 λέγει add. Kern; ἔθνος δὲ οὗτοι βόρειόν τε Sathas. 3 ἐπ(ιτε)τυχημένοι vel ἐν(τε)τυχημένοι Kern.

Ad nomen Βαβώ = Βαυβώ cf. titulum Parium IG XII 5, 227, ubi vs. 3 littera Y verbi Βαυβοῖ postea inserta est; cf. ἑατοῦ = ἑαντοῦ quod Augusti fere aetate divulgatur.

Lob. II 823; Rohde *Psyche* II⁶ 408; Dieterich *Philolog.* LII 1893, 4 = *Kl. Schr.* 128; Kern *RE*² III 150; *Herm.* LIV 1919, 217.

3. HIERONYMI ET HELLANICI THEOGONIA

Ante Neoplatonicorum Ἱεροῦς λόγους posui quia Damascius Eudemo Rhodio usus est cf. fr. 28. Num Hieronymus idem sit ac Ἱερ. ὁ Αἰγύπτιος ὁ τὴν Ἀρχαιολογίαν τὴν Φοινικικὴν συγγραφάμενος Ioseph. Antiqu. Iud. I 94 (Schuster 100; Ed. Hiller Satura philologa Hermanno Sauppio obl. 1879, 118; Diels II³ 172, 7) dubium est, v. test. nr. 242. Ad Hieronymum referri solent (Abel p. 158 n. 1) quae Iriarte Reg. Bibl. Matrit. Codd. Graeci Mss. I 1769, 346 ex cod. LXXXIV n. 180 edidit Σαχωνιάθων (sic) ὁ Βηρόντιος τὴν Φοινίκων θεολογίαν ἐξέδωκεν, ἦν Ὁ. μετήνεγκεν εἰς τὴν ἐλλάδα φωνὴν καὶ τὰς τελετὰς τῶν Αἰγυπτίων. De Hieronymi et Hellanici Theogonia Zeller I⁶ 126; Schuster 81; Abel p. 158; Kern De Theogon. 28; Susemihl Ind. IV; Gruppe ap. Rosch. III 2251.

54. (36) Damasc. De princ. 123 bis (I 317, 15 Rue.) ἡ δὲ κατὰ τὸν Ἱερόνυμον φερομένη καὶ Ἑλλάνικον (sc. Ὅρφικὴ θεολογία), εἴπερ μὴ καὶ ὁ αὐτός ἐστιν, οὕτως ἔχει. „ὕδωρ ἦν, φησὶν, ἐξ ἀρχῆς, καὶ ὕλη,¹ ἐξ ἧς ἐπάγη ἡ γῆ“, δύο ταύτας ἀρχὰς ὑποτιθέμενος πρώτας,² ὕδωρ καὶ γῆν, ταύτην μὲν ὡς φύσει σκεδαστήν, ἐκεῖνο δὲ ὡς ταύτης κολλητικόν τε καὶ συνεκτικόν, τὴν δὲ μίαν πρὸ τοῦν δεῖν ἄρρητον ἀφήσων· αὐτὸ γὰρ τὸ μηδὲ φάναι περὶ αὐτῆς ἐνδείκνυται αὐτῆς τὴν ἀπόρρητον φύσιν· τὴν δὲ τρίτην ἀρχὴν μετὰ τὰς δύο γεννηθῆναι μὲν ἐκ τούτων, ὕδατός φημι καὶ γῆς, δράκοντα δὲ εἶναι κεφαλὰς ἔχοντα προσπεφυκνίας ταύρου καὶ λέοντος, ἐν μέσῳ δὲ θεοῦ πρόσσωπον, ἔχειν | ³¹⁷ Rue. δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ὄμων πτερά, ὠνομάσθαι δὲ Χρόνον ἀγήραον³ καὶ Ἡρακλῆα τὸν αὐτόν· συνεῖναι δὲ αὐτῷ τὴν Ἀνάγκην, φύσει οὖσαν τὴν αὐτὴν καὶ Ἀδράστειαν ἀσώματον⁴ διωργνωμένην ἐν παντὶ τῷ κόσμῳ, τῶν περάτων αὐτοῦ ἐφαπτομένην. ταύτην οἶμαι λέγεσθαι τὴν τρίτην ἀρχὴν κατὰ τὴν οὐσίαν ἐστῶσαν, πλὴν

ὅτι ἀρρενόθηλον αὐτὴν ὑπεστήσατο πρὸς ἔνδειξιν τῆς πάντων γεννητικῆς αἰτίας. καὶ ὑπολαμβάνω τὴν ἐν ταῖς ῥαφωδίαις (v. s. *IEPOI ΛΟΓΟΙ*) θεολογίαν ἀφείσαν τὰς δύο πρώτας ἀρχὰς μετὰ τῆς μιᾶς πρὸ τῶν δυνεῖν τῆς σιγῆ⁵ παραδοθείσης ἀπὸ τῆς τρίτης μετὰ τὰς δύο ταύτης ἐνστήσασθαι τὴν ἀρχήν, ὡς πρώτης φητόν τι ἐχούσης καὶ σύμμετρον πρὸς ἀνθρώπων ἀκοάς. οὗτος γὰρ ἦν ὁ πολυτίμητος ἐν ἐκείνῃ Χρόνος ἀγήραος Αἰθέρος καὶ Χάους πατήρ· ἀμέλει καὶ κατὰ ταύτην ὁ Χρόνος οὗτος ὁ δράκων γεννᾶται τριπλῆν γοιήν·⁶ Αἰθέρα, φησί,⁷ ροτερὸν⁸ καὶ Χάος ἄπειρον, καὶ τρίτον ἐπὶ τούτοις Ἑρεβος ὀμιχλῶδες, τὴν δευτέραν ταύτην τριάδα ἀνάλογον τῇ πρώτῃ παραδίδωσι δυναμικὴν οὖσαν ὡς ἐκείνην πατρικὴν. διὸ καὶ τὸ τρίτον αὐτῆς Ἑρεβός ἐστιν ὀμιχλῶδες, καὶ τὸ πατρικόν τε καὶ ἄχρον Αἰθήρ, οὐχ ἀπλῶς, ἀλλὰ ροτερός·⁹ τὸ δὲ μέσον αὐτόθεν Χάος ἄπειρον, ἀλλὰ μὴν ἐν τούτοις, ὡς λέγει,¹⁰ ὁ Χρόνος ὠϊὸν ἐγέννησεν, τοῦ Χρόνου ποιῶσα γέννημα καὶ αὐτὴ ἡ παράδοσις, καὶ ἐν τούτοις τικτόμενον, ὅτι καὶ ἀπὸ τούτων ἡ τρίτη πρόβεισι ροητὴ τριάς. τίς οὖν αὕτη ἐστὶ; τὸ ὠϊόν, ἡ δυνὰς τῶν ἐν αὐτῷ φύσεων, ἄρρενος καὶ θηλείας, καὶ τῶν ἐν μέσῳ παρτοίων σπερμάτων τὸ πλῆθος· καὶ τρίτον ἐπὶ τούτοις θεὸν ἀσώματον,¹¹ πτέρυγας ἐπὶ τῶν ὄμων ἔχοντα χρυσᾶς, ὃς ἐν μὲν ταῖς λαγύσι προσ|³¹⁸ Rue. πεφυκυίας εἶχε τὰ ῥων κεφαλῆς, ἐπὶ δὲ τῆς κεφαλῆς δράκοντα πελώριον παρτοδαπαῖς μορφαῖς θηρίων ἰνδαλλόμενον. τοῦτον μὲν οὖν ὡς ροῦν τῆς τριάδος ὑποληπτέον, τὰ δὲ μέσα γένη τά τε πολλὰ καὶ τὰ δύο τὴν δύναμιν, αὐτὸ δὲ τὸ ὠϊὸν ἀρχὴν πατρικὴν τῆς τρίτης τριάδος τὸν τρίτον θεόν· καὶ ἦδ' ἡ θεολογία¹² Πρωτόγονον ἀννυεῖ καὶ Δία καλεῖ πάντων διατάκτορα καὶ ὄλον τοῦ κόσμου, διὸ καὶ Πᾶνα καλεῖσθαι. τσαῦτα καὶ αὕτη περὶ τῶν ροητῶν ἀρχῶν ἡ γενεαλογία παρίσθησιν.

1 ἔλη M, ὡς Zoëga *Abhdlg.* 240 (Gruppe *Suppl.* 726), quod refutavit Diels ap. Kernium *De Theogon.* 28. 2 πρώτας Kroll *Rhein. Mus.* LII 1897, 290, πρώτος M, πρώτον apogr. unde hoc cum Rue. etiam Diels. 3 ἀγήραον v. infra ὁ πολυτίμητος ἐν ἐκείνῃ Χρόνος ἀγήραος et Kern *De Theogon.* 4 n. 9, ἀγήρατον M. 4 ἀσώματον M; δισώματον Gruppe ap. Rosch. III 2251; Zeller I⁶ 127 n. 2; εὐσώματον dubit. Rue. 5 σιγῆ^l ex σιγῆς corr. M, v. Lob. I 485 n. t et Kroll. 6 τριπλῆν γοιήν M (Kroll) ut iam emendaverat Zoëga *Abhdlg.* 241. 7 φημί Lob. 8 ροτερὸν M (Kroll) ut iam coniecerat Lob., v. Holwerda 297, ροερὸν apogr. (quod tuetur Kroll *Philol.* LIII 1894, 561). 9 ροτερός M, ροερῶς apogr. 10 in verbis ὡς λέγει vitium latere censet Holwerda 296. 11 θεὸν ἀσώματον . . . ἔχοντα M, θεὸς δισώματος (quod

recepit Zeller) . . . ἔχων Lob., εὐσώματος dubit. Rue., v. Beth *Wien. Stud.* XXXIV 1912, 288 n. 12 ἦδε ἡ θεολογία apogr. B, ἦδε ἡ θ. M. (Kroll).

Cum hoc Theogoniae Hieronymianae exordio Ἱεροῶν λόγων mundi creatio comparanda est; cf. imprimis virorum doctorum locos quos supra p. 130 attuli. Ad Ἀδράστειαν ἀσώματων διωργνωμένην ἐν παντὶ τῷ κόσμῳ τῶν περάτων αὐτοῦ ἐφαπτομένην cf. Plat. *Remp.* X 616 c ἐκ δὲ τῶν ἀκρῶν τεταμένον Ἀνάγκης ἄτρακτον, δι' οὗ πάσας ἐπιστρέφουσαι τὰς περιφορὰς (Diels ap. Kern. *De Theogon.* 33) et Plutarch. *De sera num. vind.* 22 p. 564 e. f, Dieterich *Nekyia*² 145 (Ἀδρήστεια ἀνασσα: *Εὐχ. πρ. Μουσ.* 36; ἀρχαίου μὲν πρῶτα Χάους ἀμέγαρον Ἀνάγκην *Argon.* 12 [test. nr. 224]; πότνια Ἀνάγκη *Argon.* 879), ad *Πρωτόγονον* v. *ΙΕΡΟΙ ΛΟΓΟΙ* et *Hymn. VI Πρωτογόρον* (Gruppe ap. Rosch. III 2257 n. 4), ad Panem *Hymn. in Pan.* XI 11 *κοσμοκράτωρ, ἀξήτᾳ, φασφόρε, κάρπιμε Παιάν* Kern *Herm.* XXIV 1889, 504, Eckinger *Festgabe für Hugo Bluemner* 1914, 170.

55. (37. 38) Apion ap. Clem. Roman. *Homil.* VI 3. 4 (2, 198 Migne; P. de Lagarde *Clementina* 74, 15 ss.). Cf. versionem Syriacam Theodori bar Chōnī Nestoriani VIII saeculi exeuntis tractatam a Th. Noeldeke *Zeitschrift Deutsch. Morgenländ. Gesellsch.* LIII 1899, 501.

Ἡσίοδος δὲ ἐν τῇ Θεογονίᾳ (vs. 116) λέγει· ἦτοι μὲν πρῶτιστα Χάος ἐγένετο. τὸ δὲ ἐγένετο δῆλον ὅτι γεγενῆσθαι ὡς γενητὰ | ¹⁹⁹ Mign. σημαίνει, οὐ τὸ αἰεὶ εἶναι ὡς ἀγένητα. καὶ Ὁ. δὲ τὸ Χάος ὠϊῶι παρεικάζει, ἐν ᾧ τῶν πρώτων στοιχείων ἦν ἡ σύγκυσις. τοῦτο Ἡσίοδος Χάος ὑποτίθεται, ὅπερ Ὁ. ὠϊὸν λέγει γενητόν, ἐξ ἀπείρου τῆς ὕλης προβεβλημένον, γεγονὸς δὲ οὕτω· (4) τῆς τετραγενοῦς¹ ὕλης ἐμφύχου οὐσης καὶ ὕλον ἀπείρου τινὸς βυθοῦ αἰεὶ ὄλοντος² καὶ ἀκρίτως φερομένου καὶ μυρίας ἀτελεῖς κράσεις [εἰς] ἄλλοτε ἄλλας³ ἐπαραχέοντος⁴ καὶ διὰ τοῦτο αὐτὰς ἀναλόοντος τῇ ἀταξίᾳ, καὶ κεληρότος ὡς εἰς⁵ γένεσιν ζώιον δεθῆναι μὴ δυναμένον, συνέβη ποτέ, αὐτοῦ τοῦ ἀπείρου πελάγους ἐπὶ ἰδίας φύσεως περιωθημένου, κινήσει φυσικῇ ἐντάκτως θῆναι ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτὸ ὅσπερ Ἰλιγγα καὶ μεῖζα τὰς οὐσίας καὶ οὕτως ἐξ ἀκουστοῦ⁶ τῶν πάντων τὸ νοστιμώτατον, ὅπερ πρὸς γένεσιν⁷ ζώιον ἐπιτηδειότατον ἦν, ὅσπερ ἐν χώρῃ κατὰ μέσον θῆναι τοῦ παντός καὶ ἐπὶ τῆς πάντα φερούσης Ἰλιγγος χωρῆσαι εἰς βάθος καὶ τὸ περιχέμενον πνεῦμα ἐπιπλάσασθαι, καὶ ὡς εἰς γοιμώτατον συλληφθὲν ποιεῖν κριτικῆν σύστασιν. ὅσπερ γὰρ ἐν ἔργῳ φιλεῖ γίνεσθαι πομ-

φόλυξ, οὕτως σφαιροειδὲς πανταχόθεν συνειλήθη⁹ κίτος.⁹ ἔπειτα αὐτὸ ἐν ἑαυτοῖ κνηθὲν ἐπὸ τοῦ παρειληφότος¹⁰ θειώδους πνεύματος ἀναφερόμενον προέκυψεν εἰς φῶς μέγιστόν | ⁷⁵ Lag. τι τοῦτο ἀποκείμεμα, ὡς ἂν ἐκ παντὸς τοῦ ἀπείρου βυθοῦ ἀποκεκνημένον ἔμφυχον δημιούργημα, καὶ τῆι περιγεφείαι τῶν ὠϊῶν¹¹ προσσοικὸς καὶ τῶι τάχει¹² τῆς πτήσεως.

1 τετραγενοῦς] πρέσβυ? — πρωτο —? Kroll in notis mihi traditis. an πετραγενοῦς? Hiller de G. 2 ῥέοντος] ἔχοντος? bar Chōnī. 3 κράσεις ἄλλοτε ἄλλας Daviesius, κράσεις † εἰς ἄλλοτε ἄλλωσ P, κρίσεις bar Chōnī. 4 ἐπαναχέοντος] ἐπανέχοντος? bar Chōnī. 5 ὡς εἰς P] καὶ εἰς O. 6 ἐξ ἀκουστοῦ] ἐξ ἑκάστου Daviesius probante Lob. 7 γέννησιν Cotelierius. 8 συνειλήθη Lob.] συνελήφθη codd., quod bar Chōnī legisse non videtur cf. Noeldeke 506 n. 10. 9 κίτος Cot., ρυκτὸς codd. 10 παρειληφότος] κατειληφότος Lob. 11 τῶν ὠϊῶν] an τῶι ὠϊῶι? Kroll. 12 τῶι τάχει] τῆι τάξει bar Chōnī.

Cf. Rufin. Recognit. X 30 (Ed. Basil. 161; Migne PG 1, 1436) *omnis sermo apud Graecos, qui de antiquitatis origine conscribitur, cum alios multos, tum duos praecipuos auctores habet, Orpheum et Hesiodum. horum ergo scripta in duas partes intelligentiae dividuntur, id est, secundum litteram et secundum allegoriam, et ad ea quidem quae secundum litteram sunt, ignobilis vulgi turba confluit. ea vero quae secundum allegoriam constant, omnis philosophorum et eruditorum loquacitas admirata est. O. igitur est, qui dicit primo fuisse Chaos sempiternum, immensum, ingenitum, ex | ¹⁴³⁷ Migne quo omnia facta sunt; hoc sane ipsum Chaos non tenebras dixit esse, non lucem, non humidum, non aridum, non calidum, non frigidum, sed omnia simul mista, et semper unum fuisse informe; aliquando tamen quasi ad ovi immanis modum, per immensa tempora effectam peperisse ac protulisse ex se duplicem quandam speciem, quam illi masculofeminam vocant, ex contraria admisione huius modi diversitatis speciem concretam; et hoc esse principium omnium, quod primum ex materia puriore processerit, quodque procedens discretionem quatuor elementorum dederit, et ex duobus quae prima sunt elementis fecerit coelum, ex aliis autem terram, ex quibus iam omnia participatione sui invicem nasci dicit et gigni. Haec quidem O. Cf. fr. 56.*

Lob. I 475. 536; Ziegler *N. Jahrb.* XXXI 1913, 564. 569.

56. (38) Apion ap. Clem. Roman. Homil. VI 5—12 (Migne 2, 200; P. de Lagarde Clementina 75, 3). Cf. versionem Syriacam Theodori bar Chōnī indicatam fr. 55. *Κρόρον οὐρ τὸν χρόρον μοι*

ρόει, τὴν δὲ Ἐραν τὸ ῥέον τῆς ὑγρᾶς οὐσίας, ὅτι χρόνοι φερομένη ἢ ἔλη ἅπαντα ὥσπερ οἶόν τὸν πάντα περιέχοντα σφαιροειδῆ ἀπεκύησεν οὐρανόν· ὕπερ κατ' ἀρχὰς τοῦ γονίμου μυελοῦ πλήρες ἦν ὡς ἂν στοιχεῖα καὶ χρώματα παρτοδαπὰ ἐκτεκεῖν δυνάμερον, καὶ ὅλως¹ παρτοδαπὴν ἐκ μιᾶς οὐσίας τε καὶ χρώματος ἐνὸς ἔφερε τὴν φαντασίαν. ὥσπερ γὰρ ἐν τῷ τοῦ ταῶ γεννήματι ἐν μὲν τοῦ οἰοῦ χρῶμα δοκεῖ, δυνάμει δὲ μυρία ἔχει ἐν ἑαυτῷ τοῦ μέλλοντος τελεσφορεῖσθαι χρώματα, οὕτως καὶ τὸ ἐξ ἀπειρου ἔλης ἀποκηθὲν ἔμφυχον οἶόν ἐκ τῆς ὑποκειμένης καὶ ἀεὶ φεούσης ἔλης κινούμερον παρτοδαπὰς ἐκφαίνει τροπὰς. ἔνδοθεν γὰρ τῆς περιφερείας ζῶιόν τι ἀρρενὸθῆλυ εἰδοποιεῖται προνοίαι τοῦ ἐνόρτος ἐν αὐτῷ θείου πνεύματος, ὃν Φάνητα Ὁ. καλεῖ, ὅτι αὐτοῦ φανέρτος τὸ πᾶν ἐξ | ²⁰² M. αὐτοῦ ἔλαμψεν, τῷ γέγγει τοῦ διαπρεπεστάτου τῶν στοιχείων πυρὸς ἐν τῷ ὑγρῷι τελεσφορομένον. καὶ οὐκ ἄπιστον, ὅτι καὶ ἐπὶ λαμπυρίδων δείγματος ἔνεκα ἢ φύσις ἡμῶν ὁρᾶν ὑγρὸν φῶς ἐδωρήσατο. (6) τὸ μὲν οὖν πρωτοσύστατον οἰοῦ ὑποθεμαρθὲν ὑπὸ τοῦ ἔσωθεν ζῶιου φήγγεται, ἔπειτα δὲ μορφωθὲν προέρχεται ὁποῖόν τι καὶ Ὁ. λέγει·

† κραναίου² σχισθέντος³ ~ — πολυχαρδέος οἰοῦ·

καὶ οὕτω μεγάλη δυνάμει αὐτοῦ τοῦ προεληλυθότος φανέρτος⁴ τὸ μὲν κύτος τὴν ἀρμονίαν λαμβάνει καὶ τὴν διακόσμησιν ἴσχει,⁵ αὐτὸς δὲ ὥσπερ ἐπ' ἀκρωρείας οὐρανοῦ προκαθίσταται καὶ ἐν ἀπορρήτοις τὸν ἀπειρον περιλάμπει⁶ αἰῶνα. ἢ δὲ τοῦ κύτους ἔνδοθεν γόνιμος ὑπολειφθεῖσα ἔλη, ὡς ἐν πολλῶι τῷ χρόνῳ ὑποκειμένης ἕως φυσικῆς⁷ ὑποζέουσα ἢ θεομότης, τὰς⁸ πάντων διέκρινεν οὐσίας. τὸ μὲν γὰρ κατώτερον αὐτῆς πρῶτον ὥσπερ ὑποστάθμη ὑπὸ τοῦ βάρους εἰς τὰ κάτω ὑποκεχώρηκεν,⁹ ὃ διὰ τὴν ὀλκότητα καὶ διὰ τὸ ἐμβριθὲς καὶ πολὺ τῆς ὑποκειμένης οὐσίας πλήθος Πλούτωνα προσηγόρευσαν, Αἶδον τε καὶ νεκρῶν βασιλέα εἶναι ἀποσηνάμενοι. (7) ταύτην μὲν οὖν τὴν πρῶτην καὶ πολλήν,¹⁰ ὄψαράν καὶ τραχεῖαν οὐσίαν ὑπὸ Κρόνου τοῦ χρόνου καταποθῆναι λέγουσιν φυσικῶς διὰ τὴν κάτω ὑπονόσθησιν αὐτῆς. μετὰ δὲ τὴν πρῶτην ὑποστάθμην τὸ συρρὸν ὕδωρ καὶ πρώτην ἐπιπολάσαν ὑποστάσει Ποσειδῶνα¹¹ προσηγόρευσαν. τὸ δὲ λοιπὸν τρίτον τὸ καθαρώτατον καὶ κορυφαϊότατον ἄτε διανγὲς ὃν πῦρ Ζῆνα ὠνόμασαν διὰ τὴν ἐν αὐτῷ ζέουσαν φύσιν· ἀνωφερὲς γὰρ ὄν τὸ πῦρ πρὸς μὲν τὰ κάτω

ἐπὶ χρόνον τοῦ Κρόνου οὐ κατεπόθη, ἀλλ', ὡς ἔφηρ, ἡ πυρώδης οὐσία ζωτικὴ τε καὶ ἀνωφερῆς οὐσα εἰς αὐτὸν ἀρέπτη¹² τὸν ἀέρα, ὃς καὶ φρονημώτατός ἐστι διὰ τὴν καθα[|]²⁰³ Migne ρότητα. τῇ οὖν ἰδίᾳ θερμότητι ὁ Ζεὺς [|]⁷⁶ Lag. — τουτέστιν ἡ ζέουσα οὐσία — τὸ καταλειφθὲν ἐν τῷ ἐποκειμένῳ ἔγρωϊ τὸ ἰσχύρτατον¹³ καὶ θεῖον ἀνιμάται¹⁴ πνεῦμα, ὅπερ Μῆτιν ἐκάλεσαν. (8) κατὰ κορυφῆς δὲ αὐτοῦ ἐλθὼν τοῦ αἰθέρος καὶ συμποθὲν ἐπ' αὐτοῦ ὥσπερ ἔγρον θερμῶι μίγνεν, τὸν ἀεικίνητον παλμὸν ἐμποίησαν, γενναῖ τὴν σύνεσιν, ἣν καὶ Παλλάδα ἐπονομάζουσι διὰ τὸ πάλλεσθαι, τεχνικωτάτην οὐσαν φρόνησιν, ἣν χροόμενος τὸν πάντα ἐτεχνήσατο κόσμον ὁ αἰθέριος τεχνίτης. ἀπ' αὐτοῦ δὲ τοῦ δῆκοντος Διὸς, τοῦ θερμοτάτου αἰθέρος, ὁ ἀῆρ μέχρι τῶν ἐνταῦθα δικνεῖται τόπων, ἣν ἐπονομάζουσιν Ἦραν. καὶ ὡς δὴ τῆς τοῦ αἰθέρος καθαρωτάτης οὐσίας ἐποβεβηκνῖα, ὡς θήλεια τὴν καθαρότητα, πρὸς σύγκρισιν τοῦ κρείττονος ἀδελφῆ Διὸς κατὰ τὸ εἰκὸς ἐνομίσθη, ὡς ἐκ τῆς αὐτῆς οὐσίας γεγεννημένη· γαμετῆ δὲ διὰ τὸ ὡς γυναικα ἐποκεισθαι. . . . (12) [|]²⁰⁵ Mign. [|]^{77, 7} Lag. καὶ γὰρ (sc. Κλήμης) ἀπεκρινάμην· παρήμι νῦν ἐπ' ἀκριβὲς λέγειν τὸ ἐκ τῆς ἀπείρου ὕλης κατὰ ἐπιτυχίαν¹⁵ κράσεως ἀποκνηθὲν ξυψυχον οἰόν, οὗ ῥαγέντος κατὰ τινὰς ἀρρενόθηλυ ἐξέθορον, Φάνης¹⁶ καὶ πάντ' ἐκεῖνα ἐπιτέμνομαι, μέχρις οὗ τὸ ῥαγὲν κέτος τῆρ ἀρμοσίαν ἔλαβερ, ἐπολειφθείσης αὐτοῦ μελωδούς ὕλης.

1 ὅπως ego] ὅμως codd. et edd. 2 κραναίου O, κραναίου P, κραμαίου S; om. bar Chōnī; ἀρμαίου Lob., Ἡρικαπαίου Herm., ἀρχαίου Duentz. 3 post σχισθέντος add. ὑπέκ Lob. 4 Φάνης Schenkl. 5 ἴσχει in marg. schol., ἀνατέλλει P. 6 περιλέμπων Lagard. 7 ἐποκειμένη ἕως φρυσικῶς O. 8 τὰς O, τῆς P. 9 ἐποχεχώρηκεν O, ὑπεχώρηκεν P. 10 πολλὴν P, πολὺ O. 11 ποσιδῶνα P. 12 ἀνεπέτη P. 13 ἰσχυρότατον O. 14 ἀνιμάται Dav., ὀνίμαι P, ὀνόμαι O. 15 ἐπ' ἐπιτυχίαν S. 16 ἀρρενόθηλυ ἐξέθορον, Φάνης Lagard.; ἀρρενόθηλυ ἐξέθορον Φάνης priores. An Φάνητα?

Cf. Rufin. Recognit. X 17—20 (Ed. Basil. 156, Migne PG 1, 1429) *aiunt ergo qui sapientiores sunt inter gentiles, primo omnium Chaos fuisse: hoc per multum tempus exteriores sui solidans partes, fines sibi et fundum quendam fecisse, tanquam in ovi immanis modum formamque collectum, intra quod multo nihilominus tempore, quasi intra ovi testam, fotum vivificatumque esse animal quoddam; disruptoque post haec immani illo globo processisse speciem quandam hominis duplicis formae, quam illi masculofeminam vocant; hunc etiam Phaneta[m] nominarunt, ab apparendo, quia cum appa[|]¹⁵⁷ Bas. ruisset, inquiunt, tunc etiam*

lux effulsit. et ex hoc dicunt progenitam esse substantiam, prudentiam, motum,¹ coitum: ex his factum Coelum et Terram. ex Coelo sex progenitos mares, quos et Titanas appellant; similiter et de Terra sex feminas, quas Titanidas vocitarunt, et sunt nomina eorum quidem qui ex Coelo orti sunt, haec: Oceanus, Coeus, Crios, Hyperion, Iapetos, Cronos, qui apud nos Saturnus nominatur. similiter et earum quae e Terra ortae sunt nomina sunt haec: Theia, Rhea, Themis, Mnemosyne, Tethys, Phoebe.² (18) ex his omnibus qui primus fuerat e Coelo natus, primam Terrae filiam accepit uxorem, secundus secundam et caeteri similiter per ordinem. primus ergo qui primam duxerat, propter eam deductus est deorsum; secunda vero propter eum cui nupserat, ascendit sursum; et ita singuli per ordinem facientes, manserunt in his qui eis nuptiali sorte obtulerant locis. (Cf. J. Kroll *Lehren d. Herm. Trismeg.* 237.) ex istorum coniunctionibus alios quoque innumeros asserunt progenitos. sed de illis sex maribus unus, qui dicitur Saturnus, in coniugium accepit Rheam, et cum responso quodam commonitus esset, quod qui ex ea nasceretur for¹⁴³⁰ Migne tior ipso futurus esset regnoque eum depelleret, omnes qui ei nascerentur filios decorare instituit. huic ergo primus nascitur filius, quem Aiden appellant, qui apud nos Orcus nominatur, quem pro causis quibus supra diximus assumptum decorat pater. post hunc secundum genuit, quem Neptunum dicunt, quemque simili modo decoravit. novissimum genuit cum, quem Iovem appellant, sed hunc mater miserans Rhea, per artem decoraturo subtrahit patri, et primo quidem ne vagitus pueri innotesceret, Corybantas quosdam cymbala fecit ac tympana percutere, ut obstrepente sonitu vagitus non audiretur infantis. (19) sed cum ex uteri imminutione intellexisset pater editum partum, expetebat ad devorandum; tunc Rhea lapidem ei offerens magnum 'hunc genui' inquit. at ille accipiens absorbit, et lapis devoratus eos quos primo absorbuerat filios, trusit et coëgit exire. primus ergo procedens descendit Orcus, et inferiora, hoc est inferna, occupat loca. secundus utpote illo superior super aquas detruditur, is quem Neptunum vocant. tertius qui arte matris Rhae superfuit, ab ipsa caprae superpositus in coelum emissus est. (20) Hactenus anilis gentilium fabula et genealogia processerit; sine fine enim est, si velim omnes generationes eorum quos deos appellant, et impia gesta proferre.

1 motum] pothum dubitanter Lob.

2 Phoebe Migne] Hebe codd.

Lob. I 478. 535; Holwerda 313; Ziegler l. l. XXXI 1913, 564.

57. (39) Athenag. Pro Christianis 18 p. 20, 12 Schw. οὐκ ἐξ ἀρχῆς, ὡς φασιν, ἦσαν οἱ θεοί, ἀλλ' οὕτως γέγονεν αὐτῶν ἕκαστος ὡς γινόμεθα ἡμεῖς· καὶ τοῦτο πᾶσιν αὐτοῖς ξυμφωνεῖται,¹ Ὁμήρου (Π. Ξ 201 = 302) μὲν [γὰρ]² λέγοντος· Ὁκεανόν τε, θεῶν γένεσιν, καὶ μητέρα Τηθύν', Ὀρφείως δέ, ὃς καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν πρῶτος ἐξηῆρεν καὶ τὰς γενέσεις διεξῆλθεν καὶ ὅσα ἐκάστοις πέπρακται εἶπεν καὶ πεπίστευται παρ' αὐτοῖς ἀληθέστερον θειολογεῖν (cf. Herod. II 53, test. nr. 10), ὧι καὶ Ὁμηρος τὰ πολλὰ καὶ περὶ θεῶν μάλιστα ἔπεται (v. test. nr. 245), καὶ αὐτοῦ τὴν πρῶτην γένεσιν αὐτῶν ἐξ ὕδατος συνιστάντος· Ὁκεανός, ὅπερ γένεσις πάντεσσι τέτυκται' (Π. Ξ 246). ἦν γὰρ ὕδωρ ἀρχὴ κατ' αὐτὸν τοῖς ὅλοις, ἀπὸ δὲ τοῦ ὕδατος ἰλὸς κατέστη, ἐκ δὲ ἐκατέρων ἐγεννήθη ζῶσιον δράκων προσπεφυκτίαν ἔχων κεφαλὴν λέοντος,³ διὰ μέσου δὲ αὐτῶν θεοῦ πρόσωπον, ὄνομα Ἡρακλῆς καὶ Χρόνος. οὗτος ὁ Ἡρακλῆς ἐγέννησεν ἑπερμέγεθες ὠϊόν, ὃ συμπληρούμενον ἐπὶ βίας τοῦ γεγεννηκότος ἐκ παρατριβῆς εἰς δύο ἐρράγη. τὸ μὲν οὖν κατὰ κορυφὴν αὐτοῦ Οὐρανὸς εἶναι ἐτελέσθη, τὸ δὲ |²¹ Schw. κάτω ἐνεχθὲν⁴ Γῆ· προῆλθε δὲ καὶ θεὸς τις διώματος.⁵ Οὐρανὸς δὲ Γῆι μειχθεῖς γεννᾷ θηλείας μὲν Κλωθὴν Λάχεσιν Ἄτροπον,⁶ ἄνδρας δὲ Ἐκατόγχειρας Κόττορ⁸ Γέγηρ⁹ Βριάρεων καὶ Κύκλωπας Βρόντηρ¹⁰ καὶ Στερόπην καὶ Ἄργηρ.¹¹ οὓς καὶ δῆσας κατεταρτάρωσεν, ἐκπεσεῖσθαι αὐτὸν ἐπὶ τῶν παίδων τῆς ἀρχῆς μαθῶν. διὸ καὶ ὀργισθεῖσα ἡ Γῆ τοὺς Τιτᾶνας ἐγέννησεν·

κούρους δ' Οὐρανίονας ἐγείνατο πότνια Γαῖα,
οὓς δὴ καὶ Τιτῆρας ἐπίκλησιν καλέουσι,
οὐνεκα τεισάσθη¹² μέγαρ Οὐρανὸν ἀστερόεντα.

1 ξυμφωνεῖται Schw., ξυμφωνεῖ A. 2 γὰρ del. Schw. 3 καὶ ἄλλην τάυρου post λέοντος add. Zoëga e Damascio (fr. 54); contradixit iure Norden Herm. XXVII 1893, 614 collato scholio in Gregor. Nazianz. Or. 31 c. 16 τοὺς δὲ Φάνητας πλὴν ὀλίγων οἶμαι πολλοὺς ἀγνοεῖν, διὸ εἰς μὲν οὗτος, κἄν πληθυντικῶς λέλεται, ὑπὸ δὲ τινων ἐμυθολογήθη θεολογούντων δῆθεν, ὡς ἐξ ὕδατος καὶ ἰλὸς ἀναδοθέντος δράκοντος προσπεφυκτίαν ἔχοντος λέοντος κεφαλὴν, διὰ μέσου δὲ αὐτῶν θεοῦ πρόσωπον, ὃν Ἡρακλῆν φασι (Nord.] φησι codd.) κακ τούτων ὠϊὸν γεννηθῆναι, ὃπερ ἡ τοῦ γεγεννηκότος (M¹) γεννηθέντος O) ἐκ παρατριβῆς διελοσθα, δύναμις, Φάνης ἡμῖν οὗτος θεὸς ἐξ αὐτοῦ ἐμίγη, ὃς τὸ μὲν τοῦ κελύφους ὡς γῆν καταλιπὼν, τὸ δὲ ὑπὲρ κεφαλῆς (M¹) ὑπὲρ κεφαλὴν O) ἀλωρήσας τὸν οὐρανὸν ἀπετέλεσει. 4 κάτω ἐνε-

χθὲν Schw., κάτω κατερχθὲν A. 5 τις δισώματος Lob. I 486*, πτηνός τις δισώματος Zeller cf. Diels ap. Kernium De Theogon. 25 n. 32 et Susemihl Ind. V; γη [γῆι α] διὰ σώματος A quam lectionem defendit Schuster 32 n. 1 premens verba καὶ θεός non solum terra naturalis (γῆ) sed etiam dea Terra οὐκ ἐξ ἀρχῆς ἦσαν, sed sicut nos ex corpore quodam ortae sunt. Μητις ἀσώματος Kern l. l. 25 cf. Platt Journ. of Philol. Lond. XXVI 1899, 230; τρίτος (ᾱ) ἤδη ἀσώματος Th. Gomperz Deutsche Literaturzeitung 1888, 974 (Hellenika II 368); προῆλθε δὲ καὶ θεός. Γῆ δὲ ἀσώματος Beth Wien. Stud. XXXIV 1912, 299 n. 3. 6 ἄτραπον A. 7 ἄνδρας δὲ] ἄ. τε A. 8 κότινν A. 9 Γύγην] γύνη A, γύννη a. Γύ[ν]ην? cf. Hesiod. Theog. 149. 10 κροτην A, corr. a. 11 ἄργον A. 12 οὐνεκατι τιμωρήσωσιν ἢ τιμῶσιν σασθην A.

Zoëga *Abhandlg.* 239; Lob. I 386. 466. 504. 506; Schuster 31. 81; Kern De Theogon. 23; Gruppe *Suppl.* 725; Zeller I⁶ 127 n. 2; Geffcken *Zwei griech. Apologeten* 198; Nilsson *Arch. Religionsw.* XI 1908, 543.

Cum vers. Orphicis cf. Hesiod. Theog. 207

τοὺς δὲ πατὴρ Τιτῆρας ἐπίκλῃσιν καλέεσκε
παῖδας ρεικείων μέγας Οὐρανός, οὓς τέκεν αὐτός·
φάσκε δὲ τιταίνοντας ἀτασθαλίηι μέγα ῥέξαι
ἔργον, τοῖο δ' ἔπειτα τίσειν μετόπισθεν ἔσεσθαι.

Ad vs. 2 ἐπίκλῃσιν καλέουσιν cf. Π. Σ 487 ἄρκτον θ', ἦν καὶ ἄμαξαν ἐπίκλῃσιν καλέουσιν.

58. (41) Athenag. Pro Christian. 20 p. 22, 10 Schw. εἰ μὲν οὖν μέχρι τοῦ φῆσαι γερονέναι τοὺς θεοὺς καὶ ἐξ ὕδατος τὴν σύστασιν ἔχειν τὸ ἀπίθανον ἦν αὐτοῖς τῆς θεολογίας, ἐπιδεικνύων ὅτι οὐδὲν γενητὸν ὃ οὐ καὶ διαλυτόν, ἐπὶ τὰ λοιπὰ ἂν παρεγενόμεν τῶν ἐγκλημάτων. ἐπεὶ δὲ τοῦτο μὲν διατεθείκασιν αὐτῶν τὰ σώματα, τὸν μὲν Ἡρακλῆα ὅτι θεὸς δράκων¹ ἐλικτός, τοὺς δὲ Ἐκατόγχειρας εἰπόντες, καὶ τὴν θυγατέρα τοῦ Διός, ἦν ἐκ τῆς μητρὸς Πέρας καὶ Δήμητρος ἢ ἡδημήτρος² τὸν αὐτῆς ἐπαιδοποίησατο, δύο μὲν κατὰ φύσιν [εἶπον]³ ἔχειν ὀφθαλμοὺς καὶ ἐπὶ τῷ μετώπῳ δύο καὶ προτομήν κατὰ τὸ ὀπίσθεν τοῦ τραχήλου μέρος, ἔχειν δὲ καὶ κέρατα, διὸ καὶ τὴν Πέραν φοβηθεῖσαν τὸ τῆς παιδὸς τέρας φρυγεῖν οὐκ ἐφείδων αὐτῇ τὴν θηλήν, ἔνθεν μυστικῶς μὲν Ἀθηναῖς κοινῶς δὲ Φερσεφόνη καὶ Κόρη κέκληται, οὐχ ἢ αὐτῇ οὕσα τῇ Ἀθηναῖς τῇ ἀπὸ τῆς κόρης λεγομένη⁴ τοῦτο δὲ τὰ παραθέντα αὐτοῖς ἐπ' ἀκριβῆς⁵ ὡς οἴονται διεξεληλέθασιν, Κρόνος μὲν ὡς ἐξέτεμεν τὰ αἰδοῖα τοῦ πατρὸς καὶ κατέρριψεν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ἄρματος καὶ ὡς ἔτεκροκτόνι κατακίτων⁶ τῶν παίδων τοὺς ἄρσενας, Ζεὺς δὲ ὅτι τὸν μὲν πατέρα δήσας καταερατώρωσεν, καθὰ καὶ τοὺς νείεις ὁ

Οὐρανός, καὶ πρὸς Τιτᾶνας περὶ τῆς ἀρχῆς ἐπολέμησεν καὶ |²³ Schw. ὅτι τὴν μητέρα Πέαν ἀπαγορεύουσιν αὐτοῦ τὸν γάμον ἐδίωκε, δρακαίνης δ' αὐτῆς γενομένης καὶ αὐτὸς εἰς δράκοντα μεταβαλὼν συνδήσας αὐτὴν τῷ καλουμένῳ Ἡρακλειωτικῷ ἄμματι ἐμίγη — τοῦ σχήματος τῆς μείξεως σύμβολον ἢ τοῦ Ἐρμῶς ῥάβδος —, εἶθ' ὅτι Φερσεφόνη τῇ θυγατρὶ ἐμίγη βιασάμενος καὶ ταύτην ἐν δράκοντος σχήματι, ἐξ ἧς παῖς Διώνυσος αὐτῷ· ἀνάγκη καὶ τσοσοῦτον εἶπειν· τί τὸ σεμνὸν ἢ χρηστὸν τῆς τοιαύτης ἱστορίας, ἵνα πιστεύσωμεν θεοὺς εἶναι τὸν Κρόνον, τὸν Δία, τὴν Κόρην, τοὺς λοιπούς; αἱ διαθέσεις τῶν σωμάτων; καὶ τίς ἂν ἄνθρωπος ἴκεριμένος⁷ καὶ ἐν θεωρίαι γεγωνὸς ἐπὶ θεοῦ γεννηθῆναι πιστεύσαι ἔχιδναν [Ἵρφεύς]⁸

ἂν δὲ Φάνης⁹ ἄλλην γενεὴν τεκνώσατο δεινὴν
 νηδύος ἐξ ἱερῆς, προσιδεῖν φοβερωπὸν Ἐχιδναν,
 ἧς χαῖται μὲν ἀπὸ κρατὸς¹⁰ καλὸν τε πρόσωπον
 ἦν εἶδεδν, τὰ δὲ λοιπὰ μέρη φοβεροῖο δράκοντος

5 ἀχέτος ἐξ ἄκρου

ἢ αὐτὸν τὸν Φάνητα δέξατο, θεὸν ὄντα πρωτοτόνον — οὗτος γὰρ ἔστιν ὁ ἐκ τοῦ ὠιοῦ προχυθείς —, [ἢ σῶμα]¹¹ ἢ σχῆμα ἔχειν δράκοντος ἢ καταποθῆναι ἐπὶ τοῦ Διός, ὅπως ὁ Ζεὺς ἀχώρητος¹² γένοιτο; εἰ γὰρ μηδὲν διενηρόχασεν τῶν φανλοτάτων θηρίων — δῆλον γὰρ ὅτι ὑποδιαλλάσσειν¹³ δεῖ τῶν γηίνων καὶ τῶν ἀπὸ τῆς ὕλης ἀποκρινομένων τὸ θεῖον —, οὐκ εἶδν θεοί. τί δὲ¹⁴ καὶ πρόσμιεν αὐτοῖς, ὧν κτηνῶν μὲν δίκην ἔχει ἢ γέρεσις, αὐτοὶ δὲ θηριόμορφοι καὶ δυσειδέεις;

1 (καὶ λέων καὶ) δράκων Schw. 2 καὶ Δήμητρος ἢ δημήτρος τὸν αὐτῆς A] καὶ Δήμητρος ἤδη προσ(ἀ)γορευ(θει)σης Schw., ἦν καὶ Δημήτερος ἀπὴν λέγουσιν vel ἢ Δήμητρος τῆς ἀδελφῆς dubitanter Geffck. 3 εἶπον del. Schw. 4 Κόρης λεγομένη A] κόρης γενομένη p in mg. m. rec. quam coniecturam repetiit Lobeck, sed historiola de nominis Παλλὰς Ἀθήνη origine tangitur Schw. 5 αὐτοῖς ἐπ' ἀκριβὲς Schw.] ἐπακριβὲς αὐτοῖς A. 6 καταπεινὸν A corr. a. 7 ἀπὸς κεκριμένος A; νοῦν κεκτημένος Schw.; νοῖ vel λόγῳ κεκημένος Wilamowitz; ἀ. ἠκριβωμένος? Geffck. 8 Ἵρφεύς del. Schw. 9 αὐτε Φάνης vel potius ἔνθα Φ. Duentzer: σὺν δὲ Φάνης Mullach, σὺν δὲ Φάνητ' Schuster 32 n. 5. 83; πρὸς δὲ Φάνης Herwerd. 10 ἧς χαῖται μὲν παρθενικῆς Herwerd. 11 ἢ σῶμα del. Wilamowitz. 12 ἀχώρητος cf. Geffck. 202 n. 6, ἀχώρητος Gesn.; ἀχώριστος Lob.; ἀλόχεντος Schenk. 13 πολὺ διαλλάσσειν Schw. cf. Geffck. l. l. 14 τί δαι A.

Herm. VIII vs. 7; Lob. I 493. 548; Zoëga *Abhdlg.* 254; Herwerden *Herm.* V 1871. 140; Schuster 31. 83; Kern *De Theogon.* 29; Zeller I⁶ 126; Geffcken *Zwei griech. Apologet.* 202.

Cf. ad vs. 1 ss. Hesiod. Theogon. 295:

ἢ δ' ἔτεκ' ἄλλο πέλωρον, ἀμήχανον, οὐδὲ ζοικὸς
 θνητοῖς ἀνθρώποις οὐδ' ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 σπῆτι ἔνι γλαφυροῖι θείην κρατερόφρον' Ἐχιδναί,
 ἡμῖν μὲν νέμωην ἐλικώπιδα καλλιπάρητον,
 ἡμῖν δ' αὖτε πέλωρον ὄφιν δεινόν τε μέγαν τε
 300 αἰόλον ὠμηστήν ζαθέης ὑπὸ κεύθει γαίης

304 ἢ δ' ἔροντ' ἐν Ἀρίμοισιν ὑπὸ χθόνα λυγρῇ Ἐχιδναί,
 ἀθάνατος νέμωη καὶ ἀγήραος ἡματα πάντα.

Ad. vs. 2 *τηδύος ἐξ ἱερῆς* cf. Hesiod. Theogon. 460.

59. (47) Athenag. Pro Christian. 32 p. 42, 18 Schw. τοὺς
 μὲν οὖν θαυμαστὸν οὐδὲν λογοποιεῖν περὶ ἡμῶν ἢ περὶ τῶν
 σφετέρων λέγουσι θεῶν — καὶ (γὰρ)¹ τὰ πάθη αὐτῶν δεικνύουσι
 μυστήρια· χοῖν δ' αὐτούς, εἰ δεινὸν τὸ ἐπ' ἀδείας καὶ ἀδια-
 γόρως μείνεσθαι κρίνειν ἔμελλον, ἢ τὸν Δία μεμισσηζέται,
 ἐκ μητρὸς μὲν Πέας θυγατρὸς δὲ Κόρης πεπαιδοποιη-
 μένον, γυναικὶ δὲ τῇ ἰδίᾳ ἀδελφῆ² χρόμενον, ἢ τὸν
 τούτων ποιητὴν Ὀρφέα, ὅτι καὶ ἀπόσιον ὑπὲρ τὸν Θυέστην
 καὶ μαρὸν ἐποίησεν τὸν Δία· καὶ γὰρ οὗτος τῇ θυγατρὶ κατὰ
 χρῆσμον ἐμίγη, βασιλεῦσαι θέλων³ καὶ [Θυέστης]⁴ ἐκδικηθῆναι —
 ἡμεῖς δὲ τοσοῦτον . . .

1 γὰρ add. Wilamowitz. 2 γυναικὶ διαδελφῆ A, ἢ in ἦι corr. a;
 emend. Schwartz. 3 βασιλεῦσαι θέλων s. βασιλεῦς ἐθέλων A. 4 Θυέστης
 del. Dechair.

Lob. I 548; Geffcken *Zwei griech. Apologet.* 231; Kern *RE*²
 IX 621.

Cf. Tatian. Or. ad Graec. 8 p. 9, 10 Schw. Ζεὺς τῇι (Mue.)
 καὶ MPV) θυγατρὶ συγγίνεται, καὶ ἡ θυγάτηρ ἀπ' αὐτοῦ κνεῖ.
 μαρτυρήσει μοι νῦν Ἐλευσίς καὶ δριάκων ὁ μυστικὸς καὶ Ὁ. ὁ
 'θύρας δ' ἐπίθεσθε βεβήλοισ' λέγων v. infra s. *IEPOI ΛΟΓΟΙ*
 et *ΔΙΑΘΗΚΑΙ*.

4. *IEPOI ΛΟΓΟΙ EN PAFΩIΔIAIΣ KA'*

Titulum praebet Suid. test. nr. 223d. Hoc carmine Neo-
 platonici usi sunt, qui maxime inde a Syriani aetate id inter-
 pretantur. Compositum est e singulis *Ἱεροῖς λόγοις*, quorum
 numerus non traditur, et dispositum in viginti quattuor rhap-

sodias ad Homeri carminum exemplar. Ab Ἰερωῖ λόγῳ ab Epigene Cercopi (test. nr. 174) ascripto distinguendum est nec demonstrari potest Ἰερούς λόγους ἐν Παφωιδίαις καὶ cum Suida Cercopi vel Theogneto Thessalo (test. nr. 196) assignandos esse (Rohde *Psyche* II⁶ 415). Quo tempore hoc magnum carmen varios Orphicorum λόγους comprehendens compositum sit, obscurum est. Quod quamvis multo ante Neoplatonicorum aetatem factum esse negem, tamen veterum carminum vestigia in eo conservata esse mihi extra omnem dubitationem positum est. Rhapsodiarum laudant quartam Aristocritus Manichaeus Theosophiae Tubingensis auctor (A. Brinkmann *Rhein. Mus.* LI 1896, 273) fr. 61, duodecimam Malalas fr. 62 vs. 4; Ἰερωῶν λόγων citat quinquagesimum(?) Etymologicum M. fr. 63. Haec fragmenta initio collocavi ne quis me reliquias ordine genuino disponere ausum esse opinetur; nam hoc fieri nequit. Desunt permulta, desunt normae; nam Neoplatonici semper eadem citare, eadem tractare solent. Addendum est, multa in Ἰεροῖς λόγοις diversis carminis permagni locis repetita esse ut Noctis partes, Titanum καταταρῶσεις, Veneris ortum alia. Aliquoties Ἱεροὶ λόγοι etiam ex argumento afferuntur ut Θεογονία, Διονύσου ἀφανισμός, τὸ περὶ Διὸς καὶ Ἥρας, οἱ περὶ τῆς Ἰπτας λόγοι. Hos locos infra eo delegavi quo res postulare videbatur. Versum celeberrimum ἔκτιμ' δ' ἐν γενεῇ καταπαύσατε κόσμον αἰοιδῆς, iam a Platone fr. 14 (adde Tannery *Arch. Gesch. Philos.* XI 1898, 15) laudatum, post sex deorum genera enarrata positum fuisse elucet.

Orphei carmen theogonicum quod haud dubie Ἰερωῶν λόγων pars erat testantur Athenagoras *πρεσβ. περὶ Χριστιανῶν* c. 18, 12 Schw., Clem. Alex. *Strom.* VI 2, 26, 1 (II 442 Staeh.), Genethl. De encom. VI 144 (Rh. Gr. III 338, 5 Sp., cf. III 340, 27), Ioannes Malalas *Chron.* IV (fr. 62), Fulgentius *Mitolog.* III 9 p. 74, 8 Helm; cf. Simplic. in Aristotelis libros *De Caelo* I 3 p. 93, 11 Heib. διὰ τοῦτο τὰς θεογονίας ἡμῶν οἱ θεῖοι ἄνδρες παραδεδώκασι θεῶν μὲν πλῆθος ἐν τῷ ἐνὶ μένῳ [spectat ad Phanetis cataposin], Macrob. in *Somn. Scipion.* I 2, 9 *narratio fabulosa, non fabula, ut sunt caerimoniarum sacra, ut Hesiodi et Orphei quae de deorum progenie actuve narrantur, ut mystica Pythagoreorum sensa referuntur*, Michael. Syncell. in *Vit. Dionysii Areopagitae* p. 362 (Migne 4, 622) τὰς κατ' Ὀρφέα τὸν πάντα τοῖς μονοίχοις ἔλ⁶²³ Migne ζοντα χρόμασι μυθώδεις θεολογίας ἀσπαζόμενος καὶ τῆν γραοπρεπῆ παρ' Ἡσιόδου Θεογονίαν ἀμενι-

ζόμενος, Gregor. Or. II contra Iulianum 168 (Migne 35, 704) κατέβαλε τοὺς Τριπτολέμους σου καὶ τοὺς Κελεοὺς καὶ τοὺς μυστικὸν δράκοντας· αἰσχύνθητί ποτε ταῖς τοῦ θεολόγου σου βίβλοις Ὁρφέως· δέξαι τοῦ καιροῦ τὸ δῶρον, τὴν ἀσχημοσύνην σοι συγκαλύπτουτος. εἰ δὲ ταῦτα μῦθοι καὶ πλάσματα, ἐγὼ σου τὰ τῆς νυκτὸς ἀποκαλύψω μυστήρια.

E Peripateticorum et Neoplatonicorum farragine addo hic Alexand. Aphrodis. in Aristotel. Meteor. B 353 a 32 p. 66, 12 Hayd. τοὺς μὲν οὖν ἀρχαιοτέρους τε καὶ περὶ τὰς θεολογίας καταγινόμενους — θεολόγους δὲ λέγει τοὺς περὶ θεῶν ἐπαγγελιομένους λέγειν, ὧν ἦν Ὁμηρος καὶ Ὁ. καὶ Ἡσίοδος, ὃς καὶ θεογονίαν συνέγραψε —, τούτους δὴ φησὶ ποιεῖν τινὰς τῆς θαλάσσης πηγὰς, ἵνα αὐτοῖς ὧσιν ἀρχαὶ τε καὶ ῥίζαι ὁμοίως γῆς τε καὶ θαλάσσης, καὶ μὴ ἐξ ἄλλων τινῶν μεταβαλλόντων ἢ τούτων γένεσις ἦι, ἀλλ' οἰκειᾶς ἀρχὰς ἔχουσιν, eundem ap. Ioann. Philopon. De aeternit. mundi VI 27 p. 212, 16 Rabe (cf. Simplic. in Aristot. De caelo I 10, 279 b 12 p. 293, 11 Heib.) περὶ μὲν οὖν τοῦ γεγονέναι τὸν κόσμον πάντα φησὶν (sc. Ἀριστοτέλης Περὶ οὐρανοῦ Γ 1, 298 b 28) ἀλλήλοις ὁμογενεομένους τούτους τε θεολόγους καὶ τοὺς φυσικοὺς, ἐν δὲ τοῖς μετὰ ταῦτα εἶναι τὴν διαφορίαν αὐτοῖς. τοὺς μὲν γὰρ τῶν γεγονέναι λεγόντων αἰδίδιον φάσκειν αὐτὸν εἶναι· Ὁ. τε γὰρ καὶ Ἡσίοδος καὶ οἱ πλείστοι τῶν θεολόγων ἐπὶ ταύτης ἐγένοντο τῆς δόξης καὶ μετὰ τούτους Πλάτων, Simplic. in Aristotel. De caelo III 1, 298 b 24 p. 560, 19 Heib. τοῦτο (sc. Hesiodum) μὲν οὖν μάλιστα πάντα γενητὰ ποιεῖν φησὶν, ὅτι καὶ τὸ πρῶτον (sc. τὸ Χάος) παρ' αὐτῶι γενέσθαι λέγει· τῶν δὲ ἄλλων πρῶτους φυσιολογῆσαι τοὺς περὶ Ὁρφέα καὶ Μουσαῖον λέγειν εἰκόσ, οἵτινες πλὴν τοῦ πρῶτου πάντα γενέσθαι λέγουσι. δῆλον δέ, ὅτι διὰ μύθων οὗτοι θεολογοῦντες γένεσιν ἐκάλουν τὴν ἀπὸ τῶν αἰτίων πρόοδον· διὸ καὶ τὸ πρῶτον αἴτιον πάντες ἀγένητον φυλάττουσι. Procl. in Plat. Tim. III 143, 33 Diehl ἔτι τοίνυν | ¹⁴⁴ Diehl θεατέον τὴν ἀναλογία τῆς γῆς, ἣν ἔχει πρὸς τὴν νοεράν γῆν· ὡς γὰρ ἐκείνη περιέχει τάξεις θεῶν καὶ ἐφίστησι τελεσιουργοῖς, φρουρητικᾶς, Τιτανικᾶς, ὧν αἱ Ὁρφικαὶ θεολογίαι πλήρεις, οὕτω δὴ καὶ αὕτη δυνάμεις ἔχει ποικίλας . . ., Theolog. Plat. I 4 p. 9, 38 ἔστι δὲ ὁ μὲν διὰ τῶν συμβόλων τὰ θεῖα μνηστεύει ἐφιέμενος (sc. τρόπος) Ὁρφικὸς καὶ ὅλως τοῖς τὰς θεομυθίας γράφουσιν οἰκειὸς, ὁ δὲ διὰ τῶν εἰκόνων Πυθαγόρειος, in Plat. Parmenid. 130 b p. 801, 14 Cous.² καὶ πολλὰ ἄρ τις ἄλλα περὶ τὴν ἐξηγήσιν τῶν θεῶν τούτων νοημάτων βαθύνας θεωρή-

σειεν· ἀλλὰ νῦν τότε τοσοῦτον ἐν τῷ παρόντι ληπτέον, ὅτι καὶ οἱ θεοὶ ταῖς τοῦ Πλάτωνος ἐπιβολαῖς ἐμαρτύρησαν, ἰδέας τε καλέσαντες τὰς νοεῖας ταύτας αἰτίας, καὶ κατ' αὐτὰς τετυπωῶσθαι τὸν κόσμον εἰπόντες. εἰ τοίνυν καὶ οἱ λόγοι πείθουσιν ἡμᾶς πρὸς τὴν περὶ τούτων ὑπόθεσιν, καὶ οἱ σοφοὶ περὶ αὐτῶν συνηρέχθησαν Πλάτων, Πυθαγόρας, Ὁ. καὶ οἱ θεοὶ τούτοις ἐναργῶς ἐμαρτύρησαν, σμικρὰ φροντιστέον τῶν σοφιστικῶν λόγων, αὐτῶν ὑφ' ἑαυτῶν ἐλληλεγμένων, οὐδὲν ἐπιστημονικὸν οὐδὲ ὑγιὲς λεγόντων, cf. Kroll De oracul. Chald. 7 n. 1.

Nonnullos Ἱεροῦς λόγους sicut Hymnos, Argonautica, Lithica alia Musaeo dedicatos fuisse fr. 61 docet. Apollinis acclamatio fr. 62 conferri potest cum Argonauticis 1 Ὠραξ Πυθῶνος μεδέων, ἐκατηβόλε, μάντι.

Ἱερὸς λόγος Orphicorum iam ap. Herod. II 81 test. nr. 216; v. etiam Plat. Epist. VII 335 a fr. 10 παλαιοῖς τε καὶ ἱεροῖς λόγοις. Neque praeterire volo Philodem. De pietat. 51, 2—11 p. 23 Gomp. Σοφοκλῆς ἐν Ἰνῶχοι (TGF² 193 fr. 268) τὴν γῆν μητέρα τῶν θεῶν φη(σιν), ἐν Τριπτολέμ(ωι) (ibidem 266 fr. 558) δὲ) καὶ Ἔστ(ιαν) εἶ(ναί)· Κλείδημος δὲ μητέρα θεῶν, ὃ κὰν τοῖς Ἱεροῖς λόγοις τινὲς ἐξέ(ρ)η(ν)ό(χ)ασιν. Cf. etiam Plut. Quaest. Sympos. II 3, 1 p. 636 d 'ἀείσω ξυνετοῖσι' (v. s. ΔΙΑΘΗΚΑΙ) τὸν Ὀρφικὸν καὶ ἱερὸν λόγον, ὃς οὐκ ὕβριθος μόνον τὸ ὦϊόν ἀποφαίνει πρεσβύτερον, ἀλλὰ καὶ συλλαβῶν ἕπασαν αὐτῷ τὴν ἀπάντων ὁμοῦ πρεσβυγένειαν ἀνατίθησι. Ἱερὸν λόγον de Aegypto commemorant Argonaut. 43 test. nr. 224 p. 67 vs. 32. 43—45 (v. infra s. ΙΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ [ΑΙΓΥΠΤΙΟΣ]).

De Hieronymi et Hellanici Theogonia multis modis cum Ἱεροῖς λόγοις consentiente cf. p. 132.

60. (48) Damasc. De princ. 123 (I 316, 18 Rue.) ἐν μὲν τοίνυν ταῖς φερομέναις ταύταις ραφωιδίαις (v. fr. 54) Ὀρφικαῖς ἢ θεολογία ἢ δε¹ τίς ἐστίν ἢ περὶ τὸ νοητόν,² ἢν καὶ οἱ φιλόσοφοι διερμηνεύουσιν, ἀντὶ μὲν τῆς μιᾶς τῶν ὄλων³ ἀρχῆς τὸν Χρόνον τιθέντες, ἀντὶ δὲ τοῖν δεῦρ⁴ Αἰθέρα | ^{317 Rue.} καὶ Χάος, ἀντὶ δὲ τοῦ ὄντος ἀπλῶς τὸ ὦϊόν ἀπολογιζόμενοι, καὶ τριάδα ταύτην πρώτην ποιοῦντες· εἰς δὲ τὴν δευτέραν⁵ τελεῖν ἦτοι τὸ κνούμερον καὶ τὸ κῖον ὦϊόν τὸν θεόν, ἢ τὸν ἀργῆτα χιτῶνα,⁶ ἢ τὴν νεφέλην,⁷ ὅτι ἐκ τούτων ἐκθρόσκει ὁ Φάνης· ἄλλοτε γὰρ ἄλλα περὶ τοῦ μέσου φιλοσοφοῦσιν. τοῦτο μὲν [οὔν]⁸ ὅποσον ἂν ἦι, ὡς τὸν νοῦν,⁹ ὡς δὲ πατέρα καὶ δύναμιν, ἄλλα τινὰ προσεπιροῦντες οὐδὲν τῷ Ὀρφεῖ προσήγοντα, τὴν

δὲ τρίτην¹⁰ τὸν Μῆτιν (ὡς τοῦτ'),¹¹ τὸν Ἡρικεπαῖον¹² ὡς δύναμιν, τὸν Φάνητα αὐτὸν ὡς πατέρα. μήποτε δὲ καὶ τὴν μέσην τριάδα θετέον κατὰ τὸν τρίμορφον θεὸν ἔτι κυβερνον ἐν τῷ ὠϊῳ· καὶ γὰρ¹³ τὸ μέσον ἀεὶ φαντάζει συναμφοτέρον τῶν ἄκρων, ὥσπερ καὶ τοῦτο ἅμα καὶ ὠϊὸν καὶ τρίμορφος θεός.¹⁴ καὶ ὁρᾷς ὅτι τὸ μὲν ὠϊόν ἐστιν τὸ ἠνωμένον, ὁ δὲ τρίμορφος καὶ πολύμορφος τῷ ὄντι θεὸς τὸ διακεκριμένον τοῦ νοητοῦ, τὸ δὲ μέσον κατὰ μὲρ τὸ ὠϊὸν ἔτι ἠνωμένον, κατὰ δὲ τὸν θεὸν ἤδη διακεκριμένον, τὸ δὲ ὅλον εἰπεῖν¹⁵ διακριτόμερον. τοιαύτη μὲν ἡ συνήθης Ὀρφικὴ θεολογία.

1 ἦδε Diels; τοιάδε Kroll *Rhein. Mus.* LII 1897, 289; δὲ M, δὴ ex apographo Oxon. Bentley Epist. ad Mill. Opusc. phil. Lips. 1781, 454. 2 περὶ τὸν νοητὸν sc. διάκοσμον Bentr. 3 τῶν ὄλων om. idem. 4 ἀντὶ γὰρ ταῖν δυοῖν idem. 5 εἰς γὰρ τὴν δ. Bentr. 6 τὸν ῥαγέντα γ. conl. Bentr. 455 collato Damasc. 98 (I 253, 12 Rue.) οὐχὶ δὲ καὶ Ὁ. ἀπὸ τοῦ ὠϊοῦ παράγει καὶ τῆς νεφέλης ῥαγείσης τὸν πολυτίμητον Φάνητα, πρόοδον καὶ ἐκεῖνος ἐν τῷ νοητῷ ὑποστησάμενος; 7 νεφέλην] κελύφην Schuster 82 n. 5 'h. e. testam id quod Dam. verborum τὸν ἀργῆτα γ. explicandorum causa addere potuit'. 8 οὖν om. recte M v. Kroll 289. 9 ὡς (μὲν) τὸν νοῦν dubit. Rue. 10 εἰς δὲ τὴν τρίτην falso Lob. et Heitz ap. Kernium *De Theog.* 6; v. Kroll 290. 11 ὡς νοῦν M in marg. quod Lob. iam suppleverat. 12 de lectione Ἡρικεπαῖον v. fr. 31. 13 καὶ post γὰρ perperam add. Rue., v. Kroll 290. 14 ὁ ante θεός scr. quidem M, sed puncto supra posito deletit Kroll. 15 εἰπεῖν M; ἔτι Kroll.

Lob. I 483; Diels II³ 171 n. 12; Schuster 20 ss.; Kern *De Theogon.* 2 ss.; Gruppe *Suppl.* 689 et passim; Susemihl *Ind.* III; Zeller I⁶ 129; Holwerda 294.

61. Aristocrit. Manich. *Θεοσοφία* Tubing. 61 p. 116, 15 Bur. (cf. supra p. 141) ὅτι ἐν πολλοῖς Φάνητα φερωνύμως ὁ Ὁ. προσαγορεύει τὸν μονογενῆ, τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ. οἶται γὰρ αὐτῷ πρόπειν¹ τὸ ὄνομα ὡς αἰδίως καὶ ἀοράτως πανταχοῦ φαίνονται καὶ ὡς πᾶσι τὸ ἐκ μὴ ὄντων φανῆται παρασχομένοι.² μεμνημένος³ οὖν πολλαχῆ τοῦ μυθευομένου Διὸς |¹¹⁷ Bur. καὶ τοῦ Διονύσου, ὃν Φάνητα προσαγορεύει, δημιουργὸν πάντων αὐτὸν εἰσάγει τὸν Φάνητα ὡσαεὶ τὸν τοῦ θεοῦ υἱόν, δι' οὗ τὰ πάντα ἐφάνη, διὸ καὶ ἐν τῇ τετάρτῃ ῥαψωδίᾳ πρὸς Μουσαῖον οὕτω λέγει·

ταῦτα νόοι πεφύλαξο, φίλον τέκος, ἐν πραπίδεσσι,
εἰδώς περ μάλα πάντα παλαίφατα ἀπὸ⁴ Φάνητος.

1 πρόπειν Bur.] τρέπειν T. 2 παρασχομένῳ ex παρασχομένου corr. T (Weinreich). 3 μεμνημένος Bur.] μεμνημένου T (Weinr.). 4 ἀπὸ Bur.] καὶ T, τ' ἀπὸ Hiller de Gaertringen.

62. (49) Ioann. Malal. Chronograph. IV 88—92 p. 72, 16 Dind. (test. nr. 21) ~ Georg. Cedren. Histor. compend. I 101, 11 Bekk. vs. 1—3 etiam ap. Tzetz. Exeges. in Iliad. 53, 17 Herm. μετὰ δὲ βραχὶ ἠγήσατο τοῦ Ἰσραὴλ Γεδεώρ. ἐν αὐτῷ δὲ τῷ χρόνῳ ἦν Ὁ. ὁ Θραῖξ, ὁ λυρικὸς Ὀδρουσαῖος (v. test. nr. 223 e), ὁ σοφώτατος καὶ περιβόητος ποιητής· ὅστις ἐξέθετο θεογονίαν καὶ κόσμον κτίσιν καὶ ἐνθροῶπων πλαστουργίαν, εἰρηκῶς ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ στυτάγματος αὐτοῦ, ὅτι ἐκ τῆς ἰδίαις αὐτοῦ ἐνθυμήσεως οὐκ ἐξέθετό τί ποτε περὶ θεοῦ ἢ τῆς κοσμικῆς κτίσεως, ἀλλ' εἶπεν, ὅτι | ⁷³ Dind. αἰτησαμένον διὰ ἰδίαις αὐτοῦ ἐχθῆς μαθεῖν παρὰ τοῦ Φοῖβον Τιτᾶνος Ἰλίου τὴν θεογονίαν καὶ τὴν κόσμον κτίσιν καὶ τίς ἐποίησεν αὐτήν. ἐμφέρεται γὰρ ἐν τῇ αὐτοῦ ἐκθέσει διὰ ποιητικῶν στίχων οὕτως·

ἽΩραξ,¹ Ἀητοῦς νῆ', ἑκατηβόλε, Φοῖβε κραταίε,

ὦ δέσποτα, ἡμέρας νιέ, ὁ τὰ πάντα πόρρωθεν ταῖς ἀκτισί σου τοξείων, ἀμίαντε καὶ θνητά,

πανδερχές,² θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσων,

ὁ τὰ πάντα ἐπιβλέπων, θνητῶν καὶ ἀθανάτων βασιλεύων,

Ἥελιε,³ χροσέεισιν⁴ ἀειρόμενε⁵ πτερόγεσσιν,

ἽΠιε τιμίαις εἰς τὸν ἀέρα ἐφούμενε πτέρουσιν,

δωδεκάτην δὴ τήγδε παραί σεο⁶ ἔκλυον ὀμφήν,

δωδεκάτην δὴ ταύτην παρὰ σου ἤκουσα θείαν φωνήν,

5 σεῦ φαιμένον·⁷ σὲ δέ γ' ὦ⁸ αὐτόν, ἐκηβόλε, μάρτυρα θείην.⁹

σοῦ εἰρηκῶτος μοι, σὲ δ' αὐτόν τὸν ἀπὸ μακρόθεν λάμποντα τίθημι. καὶ ἄλλους δὲ πολλοὺς περὶ τούτου εἶπε στίχους ὁ αὐτὸς Ὁ. ἔφρασε δὲ ὡς ἐκ τῶν προειρημένων στίχων ποιητικῶν ἐξέθετο· καὶ οὐκ ἐεδέχετο ἐντάξει τὸ πλῆθος τῶν στίχων

| ⁷⁴ Dind. ἐν τῇ συγγραφῇ ταύτῃ. Vs. 1—3 praebet etiam ex eodem fonte Μαρτύρ. τῆς Ἀγ. Αἰκατερίνης III 11 p. 51 Viteau ἔπειτα Ὁ. ὁ περιβλέπτος ἐν τῇ αὐτοῦ Θεογονίᾳ οὕτω πως ἀπεναχριστῶν τῷ Ἀπόλλωνι· ἽΩ ἄνα . . . πτερόγεσσιν.

1 ὦ ἄναξ Mal., ὄναξ Scaliger] ἽΩ ἄνα Cedren. Martyr. Tzetz. cf. Bentr. Epist. ad Millium Opusc. phil. Lips 1781, 456. 2 πανδερχής Martyr. 3 Ἥελιε Cedren. Tzetz.] ἡέλιε Martyr. ἽΗλιε Mal. 4 χροσέεισιν Oxon., χροσῆσιν Tzetz.; χροσέησιν Herm. 5 ἀειρόμενε Cedren. Tzetz.] ἀερόμενε Mal. 6 παραί σεο Bentr.] παρὰ σεῖο Mal., περὶ σου Cedren., πρῆσσοορ Scaliger, περιεσῆν Herwerd. Herm. V 1871, 141. 7 σεῦ φαιμένον Bentr.] σεῖο φαιμένον codd. 8 σὲ δέ γ' Bentr.] σὲ δὲ αὐτόν codd. 9 θείην codd., θείην Herwerd.

Herm. XXXII; Lob. I 417. 468; Schuster 24; Rohde *Psyche* II⁶ 113 n. 1; Gruppe *Suppl.* 694; Maaß *Orph.* 185 n. 24.

Ad vs. 1 v. Theophil. ad Autolye. III 17 p. 128 b (230 Otto) οὐχὶ καὶ οἱ ποιηταὶ Ὅμηρος καὶ Ἡσίοδος καὶ Ὁ. ἔφασαν ἑαυτοὺς ἀπὸ θείας προνοίας μεμαθηκέναι et fr. 49 init.; ad vs. 3 cf. cod. Monac. 70 Hermeticum ab Heegio Catal. codic. astrol. graec. VIII 2, 156, 6 editum ὀρχίζω σε Ἦλιε ἄφανστε, ἀκατέρ- γαστε, ἡμεροφεγγής, εἰς τὸν χροονικόν σου κύκλον καὶ εἰς τοὺς τέσσαράς σου καιροὺς καὶ εἰς τὴν ὁδόν σου καὶ εἰς τὰς ἀκτῖνάς σου καὶ εἰς τὰς πτέρυγὰς σου καὶ εἰς τὰς ἐνεργείας σου κτλ.

63. (44) Etymol. M. 231, 21 s. *Γίγας* (Natalis Comes Mytholog. Ven. 1568, 194). Edo ex Etym. genuin. (A [Vat. 1818], B [Marc.]), cuius lectionem mecum comiter communicavit R. Reitzenstein. *Γίγας* παρὰ τὸ ἐκ τῆς γῆς ἵεναι· οἶον·

οὐδς καλέουσι Γίγαντας ἐπώνυμον ἐν μακάρεσσιν,¹

οὐνεκα Γῆς ἐγένοντο καὶ αἵματος Οὐρανίου.

οὕτως Ὁ. ἐν τῷ \bar{N}^2 Ἱεροῦ λόγον.

1 MAK . . . cod. B, qui quae sequuntur non habet. 2 ἐν τῷ \bar{N} in cod. A] numerus haud dubie depravatus, ἐν τῷ ὀγδόωι τοῦ Ἱεροῦ λόγον praebebat Sylb.

Lob. I 469. 508. 714; Susemihl Ind. III n. 2.

Cf. Hesiod. Theogon. 105 κλείετε δ' ἀθαρátων ἱερὸν γένος αἰὲν ἰόντων, οἱ Γῆς τ' ἐξεγένοντο καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος, Νεκτός τε δροφεροῆς . . . ; fr. 32 a vs. 6; b I—III vs. 3; Hymn. XXXVII (Τιτάνων) vs. 1 Τιτῆρες, Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἀγλαὰ τέκνα.

64. [Damasc. De princ. 111 (I 285, 7 Rue.) τί δέ; ὁ θεὸς Ὁ. οὐ πολλοὺς θεοὺς ἐφίστησιν ἀπὸ τοῦ Χρόνου μέχρι τοῦ πρωτογόνου Φάνητος; αὐτὸς δὲ ὁ πολυτίμητος ἡμῶν φιλόσοφος ὁ Πλάτων οὐχὶ τρία συμπεράσματα συμπραίνειται ἐπὶ τοῦ ἐνὸς ὄντος; ταυτὸν δὲ εἰπεῖν, οὐ τρεῖς νοητὰς παραδίδωσι θείας τάξεις ἀλλήλων διαφερούσας; ὥστε ζητητέον, ὅπως ταῦτα (an ταυτὰ?) ροοῦντες οἱ τε θεοὶ καὶ οἱ θεῶν ἀγγίσποροι ἄνδρες παραδεδώκασιν· αὐτίκα τοῖς θεουργοῖς οἱ θεοὶ πῶς τὰς νοητὰς ἐκδεδώκασιν τριάδας;

Lob. I 470; Holwerda 303.

65. (56) Ioann. Malal. Chronogr. IV 89 p. 74 Dind. ~ Georg. Cedren. I 102, 8 Bekk. (v. etiam I 148, 7) ~ Suid. s. Ὁρφεύς. ἔστι δὲ ἅπερ ἐξέθετο Ὁ. ταῦτα. ὅτι ἐξ ἀρχῆς ἀνεδείχθη τῷ Χρόνῳ ὁ Αἰθῆρ ἀπὸ τοῦ θεοῦ δημιουργηθεὶς καὶ

ἐρτεῦθεν ἀκείθεν τοῦ Αἰθέρος ἢ Χάος καὶ Νύξ ζοφερά πάντα κατείχε καὶ ἐκάλυπτε τὰ ὑπὸ τὸν Αἰθέρα, σημαίων τὴν Νύκτα πρωτεύειν, εἰρηκῶς ἐν τῇ αὐτοῦ ἐκθίσει ἀκατάληπτόν τινα καὶ πάντων ὑπέριστατον εἶναι καὶ προγενέστερον δὲ καὶ δημιουργὸν ἀπάντων καὶ τοῦ Αἰθέρος αὐτοῦ καὶ τῆς Νυκτὸς καὶ πάσης τῆς ὑπὸ τὸν Αἰθέρα οὐραίας καὶ καλυπτομένης κτίσεως· τῇ δὲ Γῆν εἶπεν ὑπὸ τοῦ σκοτίου ἀόρατου οὐραίου ἔφρασε δὲ ὅτι τὸ φῶς ῥῆξεν τὸν Αἰθέρα ἐφώτισε τὴν Γῆν καὶ πᾶσαν τὴν κτίσιν, εἰπὼν ἐκεῖνο εἶναι τὸ φῶς τὸ ῥῆξεν τὸν Αἰθέρα τὸ προειρημένον τὸ ὑπέριστατον πάντων, οἷ ὄνομα ὃ αὐτὸς Ὁ. ἀκούσας ἐκ τῆς μαρτυρίας (v. fr. 62) ἐξέλεπε Μῆτιν Φάνητα Ἱριεπαῖον.¹ ὅπερ ἐρμηρεύεται τῇ κοινῇ γλώσσῃ βουλή, φῶς, ζωοδοτήρ.² εἰπὼν ἐν τῇ αὐτοῦ ἐκθίσει τὰς αὐτὰς τρεῖς θείας τῶν ὀνομάτων διδάμεις μίαν εἶναι δύναμιν καὶ κράτος τοῦ μόνου θεοῦ. ὃν οὐδεὶς ὄραϊ, ἡστικὸς διδάμειος οὐδεὶς δύναται γῶται ἰδεῖν ἢ φύσει, ἐξ αὐτῆς δὲ τῆς διδάμειος τὰ πάντα γεγενῆσθαι, καὶ ἀρχὰς ἀσχημάτους καὶ ἡλιου καὶ σελήνης, ἐξουσίας καὶ ἄστρα πάντα καὶ γῆν καὶ θάλασσαν, τὰ ὀρούμενα ἐν αὐτοῖς πάντα καὶ τὰ ἀόρατα.

1 Μῆτιν Φάνητα Ἱριεπαῖον Bentl.] μὴ τινα γῆναι τὰ Ἱριεπεῶ Oxon.; Φ. H. om. Cedren. Suid. 2 ζωή Cedren. I 147; ὅπερ ὀρούμασε βουλήν, φῶς, ζοήν Suid.

Lob. I 479; Roeper Lection. Abulpharag. I (*Progr. Danzig* 1844), 8. De Ericepaei nomine ac vi v. Waser *RE*² VI 452; addendus est titulus arae Hierocaesarensis fr. 31 p. 103 s. De significatione ζωοδοτήρ v. Beth *Wien. Stud.* XXXIV 1912, 292.

66. (52). Procl. in Plat. Rempubl. II 138, 8 Kr. (v. Kroll *Philol.* LIII 1894, 561) τίρες δὴ οὐρ εἰ δνάδες αὐται; πρῶτον μὲν οὐρ ἐκεῖνό μοι δοκεῖ μὴ παρέργως ὁ Πλάτων ὀνομάσαι χάσματα τὰς δύο δνάδας, ἀλλ' εἰδὼς καὶ τὸν θεολόγον Ὁρφέα τοῦτοι τῶι ὀνόματι καλοῦντά τὴν περὶν ζωήσεωσιν καὶ προόδωσιν πρωτοεργὸν ἐν τοῖς κοητοῖς αἰτίαι, ἢ οἱ Πενταγόραιοι δνάδα κοητὴν καὶ ἀόριστον προσηγρόεον·

a Αἰθέρα μὲν Χρόνος οὗτος ἀγῆραος,¹ ἀφθιτόμητις γέινετο καὶ μέγα χάσμα πελώριον ἔρθα καὶ ἔρθα

καὶ μικρὸν ἕστερον fr. 72.

Vs. 2 καὶ μέγα . . . ἔρθα citant etiam Syrian. in Aristot. *Metaph.* B 4 p. 1000 b 14 (43, 30 Kr.), Simplic. in Aristot. *Phys.* IV, 1 p. 208 b 29 (I 528, 12 Diels) ζοιζε δὲ τοιαύτη τις τότε τῶν

Ἡσιόδου ἐπὶ τῶν ἐπιπολάζουσιν ἐξηγήσεις τὸ Χάος εἰς χώραν μεταλαμβάνουσα. δηλοῖ δὲ οὐ χώραν ἀλλὰ τὴν ἀπειροειδῆ καὶ πεπληθυσμένην τῶν θεῶν αἰτίαν, ἣν Ὁ. 'χάσμα πελώριον' ἐκάλεσε. μετὰ γὰρ τὴν μίαν τῶν πάντων ἀρχήν, ἣν Ὁ. Χρόνον ἀνυμνεῖ ὡς μέτρον οὖσαν τῆς μυθικῆς τῶν θεῶν γενέσεως, Αἰθέρα καὶ τὸ 'πελώριον χάσμα' προελθεῖν φησι, τὸν μὲν τῆς περατοειδοῦς προόδου τῶν θεῶν ἀπτιον, τὸ δὲ τῆς ἀπειροειδοῦς. καὶ λέγει περὶ αὐτοῦ·

b οὐδέ τι πείρα² ἔπῃ³, οὐ πυθμῆ⁴ν, οὐδέ⁴ τις ἔδρα.

Procl. laudat in Platon. Parmenid. 137 d VI p. 1120, 28 Cous.² οὐδέ τι πείρας ἔπῃ³ν, in Tim. 30 a (I 385, 29 Diehl) χάσμα μὲν γὰρ ἔστιν ὡς χώρα τῶν εἰδῶν καὶ τόπος, οὔτε δὲ πείρα οὔτε | ³⁸⁶ Diehl πυθμῆ⁴ν οὔτε ἔδρα περὶ αὐτὴν ἔστιν, ὡς ἄστατον καὶ ἀπειρον καὶ ἀόριστον οὖσαν· ἀζηχῆς δὲ ἀὖ σκοτός καὶ αὐτὴ ὡς ἀνείδειον λαχοῦσα τὴν φύσιν ὀνομάζοιτο ἔν — ὅστε καὶ Ὁ. κατὰ τοῦτον τὸν λόγον ἀπὸ τῆς πρωτίστης τῶν νοητῶν ἐποστάσεως παράγει τὴν ἕλην· ἐκεῖ γὰρ τὸ ἀζηχῆς σκοτός καὶ τὸ ἀπειρον, καὶ ταῦτα μὲν κρειττότως τῶν ἐφεξῆς, τῇ δὲ ἕλην τὸ ἀλαμπές δὲ ἔνδειαν καὶ τὸ ἀπειρον, οὐ κατὰ δυνάμειος περιουσίαν, ἀλλὰ κατ' ἔλλειψιν, in Tim. 30 c. d (I 428, 4 Diehl) ἣν δὲ τὸ ὠϊὸν ἐκεῖνο τοῦ τε Αἰθέρος ἔγγονον καὶ τοῦ Χάους, ὧν ὁ μὲν κατὰ τὸ πέρασ ἴδονται τῶν νοητῶν, τὸ δὲ κατὰ τὸ ἀπειρον. ὁ μὲν γὰρ ἔστι ὄζωμα τῶν πάντων (v. Empedocl. fr. 6, 1 Diels I³ 226), τῷ δὲ οὐδὲν πείρα² ἔπῃ³ν (v. fr. 79). Nihil addunt Syrian. in Aristot. Metaph. B 1 p. 996 a 1 (10, 12 Kr.), B 4 p. 1000 a 19 (43, 12 Kr.), N 4 p. 1091 b 4 (p. 182, 18 Kr.) et Procl. in Tim. 24 e (I 176, 13 Diehl), in Parmenid. 137 d VI p. 1121, 27 Cous.²; Damasc. De princ. 50 (I 100, 19 Rue.).

1 ἀγήραος non ἀγήρατος v. fr. 54 n. 3. 2 πείρα² Simplic. EF Procl. in Tim. 30 a; πείρας Simpl. Ald.; πείρας Procl. in Parm. 137 d. 3 ἔπῃ³ν Simpl. E Procl.; ἣν Simpl. F, ἔην Simpl. Ald. 4 οὐ Simpl. EF; οὐδέ⁴ Ald.

Lob. I 472; Kern De Theogon. 3; Holwerda 290. 292. 300. 306.

Hesiod. Theogon. 386 τῶν οὐκ ἔστ' ἀπένευθε Αἰὸς δόμος οὐδέ τις ἔδρη.

67. (52) Procl. in Plat. Parmen. 139 b VII p. 1175, 7 Cous.² ἀδιακρίτων πάντων ὄντων κατὰ σκοπέσσαν ὀμίχλην, φησὶν ὁ θεολόγος cf. Hieronymi Theogon. fr. 54. Huc etiam quadrat ἀζηχῆς σκοτός fr. 66.

Lob. I 474; Kern De Theogon. 10; Holwerda 307, qui coniungit cum fr. 71 a.

Imitantur Hymn. VI [v. fr. 87] (*Πρωτογόρον*) vs. 6 ὄσσωρ ὃς σκοπέεσαν ἀπημύροσας ὀμίχλην et Argonaut. 521 ἐν δ' ἔπεισαν (sc. *Δολιεῖς*) Μινύησι κατὰ σκοπέεσσαρ ὀμίχλην.

68. (50) Procl. in Plat. Cratyl. 396 b. c p. 59, 14 Pasqu. ὅτι τὸν Κρόνον διὰ τὸ ἀμέριστον αὐτοῦ καὶ ἐνιαῖον καὶ πατρικὸν καὶ ἀγαθουργὸν ἐν τοῖς νοεροῖς εἰς ταῦτόν τινες ἄγονσι τῆι μιᾷ τῶν πάντων αἰτίαι, οὐ καλῶς λέγοντες· ἀναλογεῖ γὰρ αὐτῆι μόνον, ὡς καὶ Ὁ. τῆν πρώτην πάντων αἰτίαρ Χρόνον καλεῖ ὁμωνύμως σχεδὸν τῶι Κρόνωι, αἱ δὲ θεοπαράδοτοι φῆμαι (Kroll De or. Chald. 16 s.) τῆν θεότητα ταύτην τῶι ἅπαξ χαρακτηρίζουσι λέγουσαι ἅπαξ ἐπέκεινα· τὸ γὰρ ἅπαξ τῶι ἐνὶ συγγενές, cf. 396 c p. 66, 28 Pasqu. ὅτι ὁ μὲν Ὁ. πολὺ τῆς τῶν μύθων ἐξουσίας ἀπολέλανκεν, καὶ πάντα τὰ πρὸ τοῦ Οὐρανοῦ μέχρι | ⁶⁷ Pasqu. τῆς πρωτίστης αἰτίας ὀνόμασιν ἐδήλωσεν, καὶ αὐτὸ τὸ ἄρρητον καὶ τῶν νοητῶν ἐράδων ἐκβεβηκὸς Χρόνον προσείρηκεν, εἶθ' ὅτι πάσης γενέσεως αἴτιον προῦπάρχον, εἴτε [ὅτι del. Pasqu.; εἶθ' ὅτι codd.] τὰ ὄντως ὄντα γινόμενα παραδιδούς (παραδίδωσι Kroll, qui ὅτι servat), ἵνα τῆν τάξιν ἐνδείξηται αὐτῶν καὶ τῆν τῶν ὀλιγωτέρων πρὸς τὰ μερικώτερα ὑπεροχὴν, ἵνα ἡι ταῦτόν τὸ κατὰ χρόνον τῶι κατ' αἰτίαρ, ὡσπερ ἡ γενέσις τῆι τεταγμένῃ προόδωι, in Parmenid. 141 a VII p. 1224, 33 Cous.²; in Tim. 28 b (I 280, 22 Diehl), 30 a (I 385, 20 Diehl); Theolog. Plat. I 28 p. 68, 2 τοῖς μὲν γὰρ Ὀρφικοῖς καὶ διὰ τοῦτο τὸ πρῶτιστον αἴτιον Χρόνος προσείρηται; Syrian. in Aristotel. Metaphys. B 4 p. 1000 a 19 (43, 23 Kr.) Χρόνον δὲ καὶ Ὁ. τὸ πρῶτον ἐκάλει.

Lob. I 470.

69. Ioann. Philopon. De aeternitate mundi IX 4 p. 332, 19 Rabe ἀλλὰ ταῦτα μὲν ὡς πολλοῖς ἤδη τῶν ἡμετέρων ἀποδεδειγμένα παρήμι τοσοῦτον αὐτῶν ἐπιμνησθεῖς, ὡς δεῖξαι, ὅτι κἀνταῦθα τῆι τῶν μύθων ἀπάτηι συννεχθεῖς ὁ Πλάτων θεὸν εἶναι τὸν κόσμον ἐκ τῶν Ὀρφείως λαβὼν ἀπεφήνατο, idem XVIII 7 p. 631, 25 ὥστε, κἀν λέγηι θεὸν εἶναι τὸν κόσμον, ἐκ τῶν Ὀρφικῶν λαβὼν ὁ | ⁶³² Rabe Πλάτων τῆι τῶν ποιητῶν συνηθείαι μυθικώτερον ἀκολουθήσας θεὸν αὐτὸν εἶρηκεν.

70. (53) Damasc. De princ. 55 (I 111, 17 Rue.) καὶ γὰρ Ὁ.

ἔπειτα δ' ἔτενξε μέγας Χρόνος¹ Αἰθέρι δίωι
ὠεὸν ἀργύφειον.

| ¹¹² Rue. τὸ γὰρ ἔτευξε δηλοῖ τι τεχνητόν, ἀλλ' οὐ γέννημα· τὸ δὲ τεχνητόν, ἀλλ' οὐ γέννημα,² πάμμικτόν ἐστιν ἐκ δυεῖν τοῦλάχιστον, ἕλης καὶ εἴδους, ἢ τῶν τούτοις ἀταλογοῦντων.

1 Κρόνος M; corr. Zoëga et Lob. 2 ἄλλον γέννημα E, ἄλλον γέννα M.

ὠεὸν (ὦ ἔδρ codd.) ἀργέμεν Orphei laudat etiam Simplific. in Aristot. Phys. I 3 p. 187 a 1 (I 147, 1 Diels); v. Procl. in Tim. I 30 c. d (I 428, 8 Diehl) ταῦτόν τό τε Πλάτωνος ὄν καὶ τὸ Ὀρφικόν ὠεόν. Achill. Isag. in Arati Phaen. 4 p. 33, 17 Maab (Diels II³ 172 n. 12 v. de fonte [an Posidonius?] R. Reel De Varrone et Suetonio quaestion. Ausonianae Diss. Hal. 1916, 40) τῆρ δὲ τάξιν, ἢρ δεδώκαμεν τῷ σφαιρώματι, οἱ Ὀρφικοὶ λέγουσι παραπλησίαν εἶναι τῆι ἐρ (Maab] τῆρ ἐρ V; om. M) τοῖς ὠεοῖς· ὄν γὰρ ἔχει λόγον τὸ λέπτρον ἐν τῷ ὠεῷ, τοῦτον [ἔχειν add. M] ἐρ τῷ παντὶ ὁ οὐρανός (τὸν οὐρανὸν VM: em. Maab), καὶ ὡς ἐξήρηται (ἐξερούηται V) τοῦ οὐρανοῦ κυκλοτερός ὁ (om. V) αἰθήρ, οὕτω τοῦ λεπτροῦ ὁ ἕμῆρ, ibidem 6 p. 37, 8 σχῆμα δὲ κόσμου οἱ μὲν κωροειδές [εἶπον add. M], οἱ δὲ σφαιροειδές, οἱ δὲ ὠοειδές, ἢς δόξης ἔχονται οἱ τὰ Ὀρφικά μυστήρια τελοῦντες, σαφηνείας δὲ ἕνεκα πιθαυῆς παρελήφθη τοῦ ὠεῶ ἢ (om. V) εἰκόν.

Zoëga *Abhdlyn.* 229; Lob. I 474; Kern De Theogon. 10; Gruppe *Suppl.* 726 n.; Holwerda 304.

71. (54. 55) Procl. in Plat. Tim. 33 b (II 70, 3 Diehl) τῷ δὲ δημιουργῷ συγγενές τὸ σφαιρικόν, ὡς καὶ αὐτῷ νοερῶς ἐν αὐτῷ τὰ πάντα περιέχοντι. τῷ δὲ παραδείγματι. διότι πρώτως ἀπ' ἐκείνου πρόεισι. προγορικόν οὐκ ἐν τῷ σχῆμα τοῦτό ἐστι τῷ κόσμῳ γὰρ μὲν καὶ ἐν αὐτῷ τῷ κρησίῳ διακόσμου (v. Kroll De orac. Chald. 18 n. 2)· τὸ γὰρ

a (τὸ δ' add. Procl. in Cratyl.) ἀπειρέσιον κατὰ κύκλον

ἀτρώτως ἐφορεῖτο

κατ' ἐκείνην εἰρηται τῆρ τάξιν· ἐνεργέστερον δὲ ὄφθῆν καὶ ἐν τῷ παντελεῖ ζώῳ· τὸ γὰρ

b ὁρμήθη δ' ἀπὸ κύκλου ἀθέσφατον

περὶ ταύτης εἰρηται τῷ θεολόγῳ τῆς θεότητος· ἔστι δὲ μᾶλλον ἐν τοῖς νοεοῖς θεοῖς.

a legitur etiam ap. Procl. in Cratyl. 397 d p. 74, 29 Pasqu., in Parmenid. 138 c p. 1161, 24 Cous.² qui ὁ δ' initio habet, in Euclid. Elem. II p. 43, 34 (ed. Basil. a. 1533).

Herm. XXXIII; Lob. I 475; Holwerda 306, qui sine veritatis specie versus ad Chaos aut Chaos cum Aethere refert et fingit a 2 ἀτρώτως ἐφορέετο κατὰ σοτόεσσαρ δμίχλην (fr. 67). De ovo Orphico cf. etiam fr. 57 et Plutarch. Quaest. sympos. II 3, 1 p. 635 e ἐξ ἐνπυρίων τιτὸς ἀπειχόμενῃ ὠϊῶν πολὺν ἦδο (. . .) περὶ τοῦτο ποιούμενος, ἐν ὠϊῶι καθάπερ ἐν Κερὶ διάπειραν λαβεῖν τῆς ὄψεως ἐναργῶς μοι πολλάκις γενομένης· ἐπόνοιαρ μέντοι παρέσχον . . . ἐρέζεσθαι δόγμασιν Ὀρφικοῖς ἢ Πυθαγορικοῖς, καὶ τὸ ὠϊόν, ὅσπερ ἔνιοι καρδίαν καὶ ἐγκέφαλον, ἀρχὴν ἡγούμενος γενέσεως ἀφοσιούσθαι (cf. test. nr. 214 et infra s. ΚΑΘΑΡΜΟΙ).

72. Procl. in Plat. Rempubl. II 138, 18 Kr. v. fr. 66:

χάσμα δ' ἐπ' ἡέριον καὶ νήνεμος ἐροάγη αἰθὴρ
ὀρνυμένοιο Φάνητος.

73. (57) Lactant. Divin. instit. I, 5, 4—6 p. 13, 13 Brandt. *O. qui est vetustissimus poetarum et aequalis ipsorum deorum, siquidem traditur inter Argonautas cum Tyndaridis et Hercule navigasse, deum verum et magnum πρωτόγονον¹ appellat, quod ante ipsum nihil sit genitum, sed ab ipso sint cuncta generata. eundem etiam Φάνητα² nominat, quod cum adhuc nihil esset, primus ex infinito³ apparuerit et extiterit. cuius originem atque naturam | ¹⁴ Brandt quia concipere⁴ animo non poterat, ex aëre immenso natum esse dixit:*

πρωτόγονος⁵ Φαέθων περιμήκεος⁶ Αἰθέρος⁷ υἱός⁸
aliut enim amplius quod diceret non habebat.

1 Πρωτογονων B, corr. B³, πρωτοτονον RV, wrototonon M. post aut ante graecum in nonnullis codicibus invenitur *primogenitum*, in mg. V² *primigenitum*. 2 φανετα BS; φανητα P, phaneta M. post graecum *prima apparitio* P, ante quod est *illuminatorem* S. 3 nihil finito PV, ἴν¹ finito B³. 4 conspiciere BS. 5 πρωτοτονος M. 6 περιμηκ(εος) P, περιμηκ(εος) B, περιμακεος S, περιμεκεος M. 7 (η)ερος B, ιερος R, θερος M, αἰθέρος Lob.; ἡέρος Struve. 8 σιος R, σνιος S, υος M. interpretatio Latina in SP.

Herm. 465 n. 2; Lob. I 480; J. Th. Struve *Fragm. Graec. ap. Lactant. examin. in progr. gymn. Regimontani 1822* = *Op. sel. I 1854, 124.*

Vide περικαλλέος Αἰθέρος υἱός fr. 74.

74. (58) Procl. in Plat. Tim. 31 a (I 433, 31 Diehl) διὸ καὶ παρ' Ὀρφεὶ κατὰ ταύτην τὴν | ⁴³⁴ Diehl τάξιν νοερώς ἐκφαίνεται, ὡς τοῦ κάλλους ἤδη προόντος ἐν τοῖς νοητοῖς τοῖς πρώτοις ἡνωμένως καὶ συνεχῶς ὁ Φάνης

περικαλλέος Αἰθέρος υἱός

ὀνομάζεται¹ καὶ ἀβρὸς Ἔρωσ (fr. 83), ὅτι δὴ τῆς κρυφίου καὶ ἀρρήτου καλλονῆς² πρῶτος οὗτος ὁ θεὸς πεπλήρωται. διὸ κάλλιστος ὀνομάζεται, τῶν μετεχόντων τὸ πρῶτιστον ὄν, καὶ εἰ πάντα τὰ νοητὰ ἦνται ἀλλήλοις· οὐ γὰρ δεῖ διαιεῖν αὐτὰ τοῦτον τὸν τρόπον ἀπ' ἀλλήλων, ὅν τὰς νοεράς τάξεις, ἀλλὰ μίαν αὐτῶν καὶ ἀδιαίρετον τῆν ἔκσειν θεωρεῖν.

1 περικαλλῆς θεὸς ὀνομάζεται omissis ceteris CN fort. recte cum Phanes re vera non sit Aetheris filius sed ex ovo procreatus Diehl; περιβαλλέσθαι θεός υἱὸς ὀνομάζεται M. 2 καλλονῆς καὶ ἀρρήτου P.

Lob. I 480; Holwerda 301.

75. (40) Etymolog. M. p. 787, 29 ss. s. Φάνης· Φάνης Φάνητος· τὸν δὴ καλέουσι Φάνητα, ὅτι πρῶτος ἐν αἰθέρι φαντός¹ ἐγένετο· Ὁ. οὕτως Ἔρωσ.

1 φατιάς A, αὐτός B (R. Reitzenstein per litteras).

Herm. LII; Lob. I 481; Schoemann Op. acad. II 10 n. 13.

Unde Orphei versus restituerunt; v. e. g. Hermannii ad Argon. p. 10 et Abelii tentamina. Ad eundem Ἱερῶν λόγων locum spectant hand dubie Argonautica 15 (test. nr. 224):

Νεκτὸς ἀειρήτης πατέρα κλετόν, ὅν ἴα Φάνητα
ὀπλότεροι καλέουσι βροτοί· πρῶτος γὰρ ἐφάνθη.

Cf. etiam fr. 85. Nomina Φάνης e Φαλῆς et Μῆτις (fr. 65. 83. 85) e Μίτος (fr. 33) ficta esse infelicitur coniecit Kaibel Goett. Nachr. 1901, 515.

76. (64) Herm. in Plat. Phaedr. 246 e p. 138, 11 Couvr. ἐπειδὴ δὲ ὁ δωδέκατος ἀριθμὸς ἐκ (τοῦ)¹ τελείου ἀριθμοῦ τοῦ τρίτου καὶ τοῦ γενεσιουργοῦ τοῦ τετάρτου κατὰ σύγκρισιν² ἀπεγεννήθη, ὅλον τὸν τῶν θεῶν περιέχων θεῖον διάκοσμον, τοῦ δὲ τρίτου καὶ τετάρτου ἀρχαὶ μονὰς καὶ δυνάς, εἴη ἂν μονὰς μὲν ὁ Αἰθήρ, δυνάς δὲ τὸ Χάος, τριάς δὲ τὸ οἶόν — τέλειον γὰρ ἐστὶ —, τετράς δὲ ὁ Φάνης. ὡς καὶ³ Ὁ. φησι·

τετράσιν ὀφθαλμοῖσιν ὁρώμετος⁴ ἔρθα καὶ ἔρθα.

Cf. eundem ibidem 244 a p. 91, 5 Couvr. τὸν δὲ δέκα πάντα εἶναι τὸν ἀριθμὸν καὶ ὅλος τετρούμματος καὶ τετραπρόσωπον αὐτὸν ἢ θεολογία καλεῖ.

1 τοῦ add. Couvr. 2 σύγκρισιν M. 3 καὶ om. M. 4 ὁφᾶ αὐτός A^a.

Herm. p. 505 n. 5; Lob. I 490; Rohde Psyche II⁶ 109 n.

Sumpsit hunc versum Orphicus ex Aegimio fr. 188, 2 Rz.³ (ed. a. 1913) de Argo; Kern *Herm.* XXIII 1888, 482 n. 1; Wilamowitz *Ilias und Homer* 412 n. 1.

77. Procl. in Remp. II 169, 28 Kr. ἔστιν δὲ τετραὸς ἡ Διο-
νοσιακὴ θεότης, τετραυγέα τετρακέρατον μυριάκις τῆς Ὀρσι-
κῆς θεολογίας τὸν θεὸν ὑμνούσης.

τετραυγέα hand dubie ad Phanetem (fr. 76) spectat, cum Zagrea τετρακέρατον significatum esse Rohdus *Psyche* II⁶ 108 n. 2 suspicatus sit.

78. (65) *Herm.* in Plat. *Phaedr.* 246 e p. 142, 13 Couvr. πρώτῳ γὰρ τούτῳ (sc. τῷ Φάνητι) ἡ θεολογία παρέχει τοὺς ἵππους, ἅτε πρώτῳ ἐκφοιτήσαντι τῶν οἰκειῶν ἀρχῶν, ἐπεὶ καὶ πρώτως¹ ἐν τούτῳ γίνεται γάμος· καὶ ἀπλῶς οὖν ἐτέργειαν δίδωσι, τούτῳ καὶ ἵππους παρέχει. αὐτῷ δὲ τούτου πρώτῳ τῷ δεσπότῃ Φάνητι καὶ πτέρυγας δίδωσι·

χρυσείαις² πτερόγεσσι φορέμενος ἐνθα καὶ ἔρθα.

1 πρώτος M. 2 χρυσείαις Lob.; χρυσείαις codd.

Cf. eundem ibidem 246 a p. 122, 19 Couvr. οὐ πρώτος δὲ ὁ Πλάτων ἠρίοχον καὶ ἵππους παρέλαβεν, ἀλλὰ πρὸ αὐτοῦ οἱ ἔρθει τῶν ποιητῶν Ὅμηρος (Π. Θ 438), Ὁ., *Παρμενίδης* (Diels I³ 148 fr. 1, 1)· ἀλλ' ἐπ' ἐξείνωρ μὲν ἅτε ἐρθεῶν ἄνευ αἰτίας (αἰτία Ast) εἴρηται· ἐρθουσιῶντες γὰρ ἔλεγον.

Herm. 505 n. 3. 4; Lob. I 491; Kern *De Theogon.* 49 et *Herm.* XXIII 1888, 482 n. 1; Gruppe *Suppl.* 731 n. 1; Immisch *N. Jahrb.* XXXV 1915, 566 n. 19; Pohlenz *Goett. Gel. Anz.* 1916, 273 n. 1.

Aristophan. *Av.* 696 (fr. 1) Ἔρωσ ὁ ποθεινός, στίλβων (v. fr. 86) νῶτον πτερόγῳιν χρυσαῖν, εἰκὼς ἀνεμώκεσι δίταις, *Hymm.* VI (*Πρωτογόνου* fr. 87) vs. 2 ὠιογενῆ, χρυσεῖσιν ἀγαλλόμενον πτερόγεσσι, LXXXII (*Νότου*) vs. 2 ὀκέαις πτερόγεσσι δορούμενον ἐνθα καὶ ἔρθα. Cf. *Argonaut.* 340 λαυηρούς τ' ἀνέμους αἴραις μίγα χρυσεοτάρσοις.

79. (63) Procl. in Plat. *Tim.* 30 c. d (I 427, 20 Diehl) τοιαῦτα γὰρ περὶ αὐτοῦ καὶ ὁ Ὁ. ἐνδείκνυται περὶ τοῦ Φάνητος θεολογῶν. πρώτος γοῦν ὁ θεὸς πρὸ αὐτῷ ζώϊον κεφαλὰς φέρει πολλὰς·

βρίμας¹ ταυρείους² ἀφιεῖς³ χυροπού τε λέοντος,

καὶ πρόεισιν ἀπὸ τοῦ πρωτογενοῦς ὠιοῦ, ἐν ᾧ σπερματικῶς τὸ ζῶϊον ἔστιν, ὃ καὶ ὁ Πλάτων συνιδὼν αὐτοζῶϊον | ⁴²⁸ Diehl

προσηγήρευσε τὸν μέγιστον τοῦτον θεόν· τί γὰρ διαφέρει ἢ τὴν κρύβιον αἰτίαν οἶόν καλεῖν ἢ τὸ ἐκφανῆν ἀπ' ἐκείνης ζωῖον; τί γὰρ ἄρ' ἐξ οἴου γένοιτο τῶν πάντων πλὴν ζωῖον; ἦρ δὲ τὸ οἶόν ἐκεῖνο τοῦ τε Αἰθέρος ἔγγονον καὶ τοῦ Χείους, ὧν ὁ μὲν κατὰ τὸ πέρασ ἴδρεται τῶν τοητῶν, τὸ δὲ κατὰ τὸ ἄπειρον· ὁ μὲν γὰρ ἐστὶ ὀρίζωμα τῶν πάντων (v. Empedocl. supra p. 148), τῷ δὲ οὐδὲν πεῖραρ ὑπῆρ fr. 66 b.

1 βοῖμας Diehl collato Hes. s. βοιμάζων· τῆ τοῦ λέοντος χρώμενος φωνῆι, βοιμάς C, βοιμας M, βοιμοῦς N. 2 ταυρείους Diehl, ταυρίους C, ταυρίους M, ταυρίους P, ταύρον τ' N. 3 ἀφιέ(ς) Diehl collato Procl. in Remp. II 181, 7 Kr. τὰ δὲ ταύρων ἦχος ἀφιέντα. ἀφιεί CMP, ὄφιας ζ, ἠδ' ὄφιος N; κριοῦ καὶ ταύρον τ' ὄφιος χαροποῦ τε λέοντος Lob., κρίας, ταυρείους, ὄφιος, χαροποῦ τε λέοντος Herm., κριοῦ καὶ ταύρον κεφαλάς (s. κορυφάς) χαροποῦ τε λέοντος Herwerd. Herm. V 1871, 139; v. etiam fr. 81 διὸ καὶ ὀλικώτατον ζωῖον ὁ θεολόγος ἀναπλάττει κριοῦ καὶ ταύρον καὶ λέοντος καὶ δράκοντος αὐτῷ περιτιθεῖς κεφαλάς.

Herm. 503 n. 9; Lob. I 490.

Hymn. VI (Πρωτογόρον fr. 87) vs. 3 ταυροβόαν (fr. 54 p. 131); τετρακέρατος fr. 77.

80. (66) Nonn. Abb. ad Gregorii Orat. in Iulian. I 141 n. 78 (Migne 36, 1028) ~ Suid. s. Φάνης

Περὶ Φάνητος καὶ Ἥρικεπαίου.¹

ἐν τοῖς Ὀρφικοῖς ποιήμασιν εἰσηρέθη τὰ δύο ταῦτα ὀνόματα μετὰ καὶ ἄλλων πολλῶν· ὧν τὸν Φάνητα εἰσφέρει αἰδοῖον ἔχοντα ὀπίσω περὶ τῆρ πυγῆν. λέγουσι δὲ αὐτὸν ἔφορον εἶναι τῆς ζωιογόνου δυνάμεως· ὁμοίως δὲ καὶ τὸν Ἥρικεπαίου¹ λέγουσιν ἐτέρας ἔφορον εἶναι δυνάμεως. περὶ δὲ τοῦ² ὁ πάντας καταπίνων θεοῦς' (Or. XXXI 16; Kern De Theogon. 44), οὐ λέγει περὶ τοῦ Ἥρικεπαίου, ἀλλὰ περὶ τοῦ Κρόνου. λέγεται γὰρ οὗτος, οὗς ἔτεκεν υἱούς, πάλιν καταπιεῖν, καὶ ἐμέσαι οὗς ἦδη κατέπαιε. λέγεται λίθου καταπιεῖν ἀπὲ τοῦ Διὸς καὶ τοῦ λίθου κατελθόντος ἐμέσαι πάντας.

¹ Ἥρικεπαίου et Ἥρικεπαίου codd. ² τὸ δὲ Zoëga.

Lob. I 491; Zoëga *Abhdlg.* 264; Beth *Wien. Stud.* XXXIV 1912, 288 n. 1.

81. (62) Procl. in Plat. Tim. 30 c. d (I 429, 26 Diehl) διὸ καὶ ὀλικώτατον ζωῖον ὁ θεολόγος ἀναπλάττει κριοῦ καὶ ταύρον καὶ λέοντος καὶ δράκοντος αὐτῷ περιτιθεῖς κεφαλάς, καὶ ἐν αὐτῷ πρώτῳ τὸ θῆλυ καὶ τὸ ἄρρεν ὡς ζωῖον πρώτῳ·

θῆλυς καὶ γενέτωρ κρατερός θεός Ἥρικεπαίου,¹

[⁴³⁰ Diehl] φησὶν ὁ θεολόγος· αὐτῷ δὲ καὶ αἱ πτέρυγες πρῶτος (v. fr. 78) καὶ τί δεῖ πολλά λέγειν; εἰ γὰρ ἐκ τοῦ πρωτογενεοῦς ὠϊῶ τὴν πρόοδον ἔσχε, δηλοῖ καὶ ὅδε ὁ μῦθος, ὅτι τὸ πρῶτιστον ζῶϊόν ἐστιν, εἴπερ τὴν ἀναλογίαν προσήκει φυλάττειν· ὡς γὰρ τὸ ὠϊὸν τὴν σπερματικὴν αἰτίαν τοῦ ζῶϊου προεἴληφεν, οὕτως ὁ κρύβριος διάκωσμος ἐροειδῶς περιέχει πᾶν τὸ ροητόν, καὶ ὡς τὸ ζῶϊον ἤδη διηρημένως ἔχει, ὅσα ἦρ ἐν τῷ ὠϊῷ σπερματικῶς, οὕτω δὴ καὶ ὁ θεὸς ὅδε προάγει τὸ ἄρρητον καὶ ἄληπτον τῶν πρώτων αἰτίων εἰς τὸ ἐμφανές. Θῆλυς καὶ γερέτωρ (sc. ὁ Φάρης ἀνομιεῖται) in Tim. 31 a (I 450, 24 Diehl). Lactant. Divin. inst. IV 8, 4 p. 296, 2 Brandt nisi forte existimabimus (existimavimus RV, existimabamus H) deum, sicut O. putavit, et marem esse et feminam, quod aliter generare non quiverit (nequirit H), nisi haberet vim sexus utriusque, quasi aut ipse secum coierit aut sine coitu non potuerit procreare.

1 ἡρσκαπαῖος C cf. Diehlii adnotat. ad Procl. in Tim. I 324, 29.

Lob. I 490; Herwerden Herm. V 1871, 139.

82. (68) Procl. in Plat. Tim. 33 c (II 85, 23 Diehl) οὔτε ἄρα ὁμμάτων δεῖται πρὸς τὴν ὕρασιν οὔτε ὄτων πρὸς τὴν ἀκοήν, καὶ ἔχει καὶ τοῦτο τὸ ἀνόμματον κατ' εἰκόνα τοῦ ροητοῦ θεοῦ, πρὸς ὃν ἀπεικάζεται· καὶ γὰρ ἐκείνον ἀνόμματον Ἐρωτά φησὶν ἔχειν Ὁ·

ποιμαίνων τραπίδεσθιν ἀνόμματον ὠκὲν ἔρωτα.

οὕτω δὴ οὖν καὶ τὸ πᾶν σνρήπται δι' ἔρωτος τοῖς πρὸ αὐτοῦ, τὸ ἐν ἐκείνοις κάλλος διὰ τοῦ ἐν ἑαυτῷ βλέπον, τοῦτο δὲ οὐ μεριστάς ἀσθήσεσιν ὀρωρ. Idem in Plat. Tim. 39 e (III 101, 9 Diehl) διὸ δὴ καὶ Ὁ. Φάρητά τε τὸν θεὸν τοῦτον προσηγόρευσε ὡς ἐκφαίνοντα τὰς ροητὰς ἐνάδας καὶ ζῶϊων αὐτῷ μορφὰς ἀνέθικεν ὡς ἐν αὐτῷ τῆς πρώτης αἰτίας τῶν ροητῶν ζῶϊων ἐκφαισίσης καὶ ἰδέας πολυειδεῖς ὡς τῶν ροητῶν ἰδεῶν πρώτως περιληπτικῶι, καὶ κληῖδα νόου προσειπὼν κλεῖν [τε del. Schneid.] αὐτὸν ἐκάλεσε τοῦ νοῦ, διότι περαιοὶ πᾶσαν τὴν ροητὴν οὐσίαν καὶ συνέχει τὴν νοερὰν ζωὴν. πρὸς δὴ τοῦτον τὸν τοσοῦτον θεὸν ὁ δημιουργὸς ἀνήρηται τοῦ παντός, νοῦς μὲν καὶ αὐτὸς ὢν, ὥσπερ εἴπομεν πρότερον, ἀλλὰ νοερός νοῦς ὡς νοῦ διαφερόντως αἴτιος. διὸ καὶ ὀρᾶν λέγεται τὸ αὐτοζῶιον· ἴδιον γὰρ τὸ ὀρᾶν τῶν νοερῶν θεῶν, ἐπεὶ τὸν γε ροητὸν νοῦν καὶ ἀνόμματον ὁ θεολόγος προσηγόρευσε· λέγει γοῦν περὶ αὐτοῦ· ποιμαίνων — ἔρωτα· ἔστι γὰρ αὐτοῦ καὶ τὸ ἐνέργημα

ροητόν. τοῦς δὲ ὁ δημιουργὸς ὢν οὐκ ἔστι τῶν μετεχομένων, ἵνα τῶν ὄλων ἤι δημιουργὸς καὶ ἵνα δύνηται πρὸς τὸ αὐτοζῶιον ὀρᾶν· ἀμέθεκτος δὲ ὢν ὕψως ροερός ἔστι τοῦς, καὶ διὰ μὲν τῆς ἀπλῆς ροήσεως σενήρωται πρὸς τὸ ροητόν, διὰ δὲ τῆς ποιζίλης εἰς ἀπογέννησιν ὀπεύδει τῶν δευτέρων. ἐλείρηρ μὲν αὐτοῦ τῆρ ρόησιν ὄρασιν προσείρηκεν ὁ λόγος, ὡς διὰ τῆς ἀπλῆς ροήσεως προῖτοῦσαν καὶ εἰς ἀπογέννησιν τῶν δημιουργικῶν ἔργων | ¹⁰² Diehl προσχωροῦσαν. καὶ ὁ μὲν Πλάτων ὀρᾶν αὐτὸν εἰς τὸ αὐτοζῶιον εἶπεν, ὁ δὲ Ὅ. καὶ ἐπιπηδᾶν αὐτῶι καὶ καταπίρειν δεξιᾶσῃς μέντοι (μέσης? Diehl) τῆς Νυκτός· ἀπὸ γὰρ ταύτης ροητῆς οὐσῃς ἅμα καὶ ροεῤῥᾶς ὁ ροερός τοῦς σενάπτεται πρὸς τὸ ροητόν. Citant eundem versum etiam idem in I Alcibiad. 103 a p. 373, 9 Cous.² et Olympiodor. in Plat. Phaedon. 78 b p. 75, 15 Norv. (ὁ καὶ Ὅ. ἐσημήνατο, ροητόν βολόμενος εἶπεν τὸν Ἔρωτα· ἔφη γὰρ κτλ.).

Lob. I 494; Holwerda 302; Kroll De orac. Chald. 25.

Num de Phanete cogitandum sit, valde dubium; haud scio an versus ad Iovem referendus sit; cf. Holwerda.

Hymn. LVIII (Ἔρωτος) vs. 4 διφρηῆ, πάπτων κληιδας ἔχοντα. Cf. Theocr. XI 80 οὔτω τοι Πολύφαμος ἐποίμαινερ τὸν ἔρωτα, Anon. Anthol. XII 99 ἡγρεῦθην ἐπ' Ἔρωτος, ὁ μῆδ' ὄναρ οὐδὲ μαθῶν πω (Duebn.] περ cod.) ἄρσειτα ποιμαίρειρ θεσμὸν ἐπὸ κραδίας ἡγρεῦθην.

83. (70) Procl. Plat. I Alcibiad. 103 a p. 376, 10 Cous.² καὶ μοι δοκεῖ καὶ ὁ Πλάτων ἐρώων παρ' Ὀρφεῖ τὸν αὐτὸν τοῦτον θεὸν καὶ Ἔρωτα καὶ δαίμονα μέγαν (v. fr. 85) ἀποκαλούμενον, ἀνυμῆσαι¹ καὶ αὐτὸς ἐπὶ τοῦ Ἔρωτος τὸν τοιοῦτον ὕμνον· περὶ μὲν γὰρ τοῦ ροητοῦ τοῦ λέγων ὁ θεολόγος ἀβροῦς Ἔρωρ — φησὶ — καὶ Μῆτιρ ἀτάσθαλορ καὶ πάλιν·

οἷσιν ἐπεμβεβαῶρ δαίμων μέγασ αἰὲν ἐπ' ἔχρη.²

1 ἀνυμῆσαι Holwerda; ἀγαπήσεται A, ἀγαπήσαι cett. codd., ἀγαπήσεται Herm. 2 ἐπ' ἔχρη Bentl. Epist. ad Mill. (Opusc. Lips. 1781), 455, ἐπίσχη codd., ἐποικνεῖ Lob.

Herm. 508 n. 15; Lob. I 495; Holwerda 304.

Hymn. LII (Τριετηρικῶν) vs. 10 (cf. R. Keydell Quaest. metr. de epicis Graec. recent. diss. Berlin 1911, 30 et Ludwich Berl. phil. Wochenschr. 1912, 1339) Εὐχ. πρὸς Μουσ. 31 Δαίμονά τ' ἡγάθειν καὶ Δαίμονα πήμονα θνητῶν, Δαίμοναρ οὐραρίουρ τε καὶ ἡερίουρ κτλ. et Hymn. LXXIII (Δαίμονορ) vs. 1 Δαίμονα

κικλήσκω μεγάλων (μεγάλων codd.) ἡγήτορα φοικτόν. κτλ. Par-
menidis Δαίμονα Orphicorum religionem sapere censet Erwin
Pfeiffer Studien zum antiken Sternglauben Στοιχεῖα II 1916, 126.

84. Damasc. De principiis 189 (II 65, 14 Rue.) τοῦτο δὴ
τὸ ἄπειρον οἷ τε θεοὶ κεκλήκασιν ἐπέροκομον βυθόν 'οἷ τὸν
ἐπέροκομον πατρικὸν βυθὸν ἴστε ροοῦντες' (Kroll De orac.
Chald. 18), καὶ ὁ Ἑλλήνων ἔτι θεολόγος· ὄμβρον ὁθέσφατον
καταχεῦαι τὸν Φάνητα λέγων ἀπὸ τῆς ἑαυτοῦ ἀκρας κορυφῆς.
Kern Herm. XXIII 1888, 483 n. IV; Holwerda 308.

85. (61)

δαίμονα σεμνόν,

Μῆτιν σπέρμα φέροντα θεῶν κλυτόν, ὃν τε Φάνητα
πρωτόγονον μάκαρες κάλεον κατὰ μακρὸν Ὀλυμπον

compositum ex Procl. in Plat. Tim. 31 a (I 451, 6 Diehl) αἰεὶ ἄρα
τὸ δημιουργικὸν αἴτιον ὁμοιοῦται μὲν τῷ παραδειγματικῷ,
πρῶσι δὲ εἰς πλῆθος ἀπὸ τῆς ροητῆς ἐρώσεως. ταῦτα μὲν
οὖν καὶ ἐν ἄλλοις. ὅτι δὲ τὸ αὐτοζῶιον μονότητι χაίρει, δε-
δήλωται καὶ διὰ τῶν Ὀρφικῶν θεολογιῶν· κύει¹ γάρ ὁ κατὰ
τὸ ὠιδὸν θεός, δηλονότι ζῶιον ἀφ' ἑαυτοῦ, καλεῖ δὲ ὁμοῦς αὐτὸν

δαίμονα² σεμνόν,

Μῆτιν σπέρμα φέροντα θεόκλυτον³

et in Plat. Cratyl. 391 d. e p. 32, 29 Pasqu. καὶ διὰ τοῦτο καὶ
ἡ τελεστικὴ πᾶσα μέχρι ταύτης ἀρεισι τῆς τάξεως ἐνεργοῦσα
θεουργικῶς, | ³³ Pasqu. ἐπεὶ καὶ Ὁ. πρώτην ταύτην ὀνόματι φησιν
ὑπὸ τῶν ἄλλων καλεῖσθαι θεῶν· τὸ γὰρ ἀπ' αὐτῆς προῖδον
φῶς γνωστὴν αὐτὴν τοῖς ροεοῖς καὶ ὀνομαστὴν ἀπέφηεν·
λέγει δ' οὕτως· 'Μῆτιν . . . Ὀλυμπον'· ἀλλ' ἐπὶ μὲν τῶν θεῶν
ἤρωται τό τε ὀνομάζειν τοῦτο καὶ τὸ ροεῖν, καὶ ἀμφότερα διὰ
τὴν τοῦ φωτὸς αὐτοῖς ἐπάργχει μετονοσίαν, ὃ προῖεται πᾶσιν ὁ
μέγιστος Φάνης et p. 33, 20 ἔστιν δ' οὖν καὶ μένοντά τινα ὀνό-
ματα ἐν τοῖς θεοῖς, δι' ὧν οἱ καταδεέστεροι τοὺς προτέρους
καλοῦσιν, ὥσπερ ἐπὶ τοῦ Φάνητός φησιν Ὁ. Vs. 2 Μῆτιν
σπέρμα φέροντα θεῶν, κλυτόν (καυτόν codd.; corr. Bentl.)
Ἥρικεπαῖον habet Damasc. De princ. 98 (I 251, 20 Rue.);
idem Μῆτιν—θεῶν. 89 (I 217, 27 Rue.) et 53 (I 107, 13);
σπέρμα—κλυτόν Procl. in Tim. 31 a (I 450, 11 Diehl). Vs. 2. 3. ὃν
τε Φ.—Ὀλυμπον Procl. Crat. 395 a p. 48, 16 Pasqu. et ὃν τε
Φ.—κάλεον idem in Tim. 41 a (III 209, 1 Diehl). Cf. Damasc.
De princ. 111 (I 286, 15 Rue.) εἰ δὲ ὁ παρ' Ὀρφεί πρωτόγονος

θεὸς ὁ πάντων σπέρμα φέρων τῶν θεῶν ἀπὸ τοῦ ὠϊοῦ
 πρῶτος ἐξέθραξε καὶ ἀνέθραξε, τίς μηχανὴ τὸ μὲν ὠϊὸν ἐξηγεῖσθαι
 τὸ ὄν, τὸν δὲ ἀπὸ τοῦ ὄντος ἐκθορόντα πρωτόγονον θεὸν ἐν-
 μνεῖν; πῶς δὲ ἔχει λόγον οὐσίας μὲν διττὰς ὑποτίθεσθαι, καὶ
 ζωᾶς ὁμοίως, εἰ δὲ μή, τόσας τε καὶ ψυχάς, τοὺς μὲν ἀμεθέκτους,
 τοὺς δὲ μεθεκτούς, ἐνάδας δὲ πάσας μεθεκτάς, ἐν αἷς μάλιστα
 τὸ ἀμέθεκτον ἔπροεπε, Procl. in Tim. 29 a. b (I 336, 15 Diehl)
 αὐτὸς δὲ (sc. ὁ Μῆτις) ὁ Λόνυσος καὶ Φάνης καὶ Ἥριζεταῖος
 συνεχῶς ὀνομάζεται. πάντα ἄρα μετέληχεν ἀλλήλων τὰ αἷτια
 καὶ ἐν ἀλλήλοις ἐστίν, ὥστε καὶ ὁ τὸν δημιουργὸν λέγων ἐν
 αὐτῷ τὸ παράδειγμα περιέχειν ἔστιν ὅπῃ φησὶν ὀρθῶς, καθά-
 περ ὁ θεῖος Ἰμβλιχος διατάττεται καὶ ὁ τὸ παράδειγμα δη-
 μιουργὸν ἀποφαινόμενος, ὡς περ ὁ γενναῖος Ἀμέλιος. εἴρα γὰρ
 ὁ μὲν ἐν τῷ παραδείγματι δημιουργικὸν ἰδίωμα προὑπάρχον·
 ἐκεῖ γὰρ ὁ πρωτίστός ἐστι Ζεὺς καὶ διὰ τοῦτο ἐποίει τὸν
 Φάνητα δημιουργόν· ὁ δὲ ἐν τῷ δημιουργῷ τὸ παράδειγμα·
 ἦν γὰρ καὶ ἐν τούτῳ καταποθεῖς ὁ Μῆτις· καὶ διὰ τοῦτο εἰς
 ταῦτόν ἦγε τῷ δημιουργικῷ τὸ παραδειγματικὸν αἷτιον.

1 κύει N cum Damascio (fr. 60), κλύει CMPZ. 2 (ἐν)δαίμονα Lob.
 3 θεοκλυτῷ τῷ M, θεῶ κλυτῷ τῷ C., θεῶν κλυτόν in Cratyl.

Herm. VIII 12; 461 n. 19; Lob. I 481; Schuster 90 n. 1;
 Kern De Theogon. 34; Zeller Zeitschr. wiss. Theol. XLII 1899, 241
 = Kl. Schr. II 160.

Cf. fr. 75.

86. (59) Herm. in Plat. Phaedr. 247 c p. 148, 25 Couvri.
 καὶ πρῶτος καταλάμπεται ὁ οὐρανὸς ὑπὸ τοῦ θείου φωτὸς τοῦ
 Φάνητος· τὴν γὰρ Νύκτα ἠρόσθαι αὐτῷ φησι· | ¹⁴⁹ Couvri.

Πρωτόγονόν γε μὲν οὐτίς¹ ἐσέθραξεν ὀφθαλμοῖσιν,
 εἰ μὴ Νύξ ἱερὴ μούνη· τοὶ δ'² ἄλλοι ἄπαρτες³
 θαύμαζον⁴ καθορῶντες ἐν αἰθέρι φέγγος ἄελπτον⁵
 τοῖον ἀπέστραπτε⁶ χροδὸς ἀθανάτοιο Φάνητος.

Vs. 3. 4 laudat Procl. in Tim. 30 d (I 435, 3 Diehl), qui
 vs. 4 ἀπέστλιβε legit ut Damasc. De princ. 133 (II 12, 13 Rue.
 v. Addend. p. 384) ροητόν ἄρα ἐστίν τὸ πρῶτον παράδειγμα καὶ
 τὸ πρῶτον τῆι νοήσει σύμμετρον· διὸ καὶ εἶδος ἦδη καὶ κάλλι-
 στον τῶν ρουμένων, οὐχ ὅτι πρῶτον, ἀλλ' ὅτι μάλιστα ἐκφανές
 καὶ στίλβον ἐναργέστατα, καὶ τὸν Φάνητα αὐτοῦ ἐνδεικνύμενον
 'τοῖον ἀπέστλιβε χροδὸς (χροόρος codd.) ἀθανάτοιο Φάνητος'

γησὶν Ὁ. Cf. etiam Procl. Theol. Plat. III 21 p. 161, 46 τοῦτο γάρ ἐστι τὸ φανότατον τῶν νοητῶν ὁ νοῦς ὁ νοητὸς καὶ τὸ ἀποστίλβον φῶς τὸ νοητὸν, ὃ καὶ τοὺς νοεροὺς θεοὺς ἐκπλήττει φανὲν καὶ ποιεῖ θαυμάζειν τὸν πατέρα (sc. Αἰθέρη v. in Tim. 41 a (III 208, 29 Diehl), καθάπερ φησὶν ὁ Ὁ. Iovem intelligit Damasc. De princ. 113 (I 291, 18 Rue.) Ὁ τε γὰρ Ἑλλήνων θεολόγος Ὁ. πρῶτον ἐποίησε τὸν Φάνητα καθορώμενον ὑπὸ τῶν θεῶν, ἄλλως τε καὶ τῶν νοερῶν, ὧν ἐστὶ καὶ ὁ δημιουργός οἱ τε ἐκδεδωκότες θεοὶ τὰ πολυτίμητα λόγια τὰς πρώτας ἡμῖν τριάδας παραδεδώκασι τάντας τὰς νοητάς, ὧν τὸν ὑπερκόσμιον βυθὸν (v. fr. 55) εἰδέναι (καὶ add. BF) ροῦντα ἀπαγγέλλουσι τοὺς νοεροὺς θεοὺς quem iniuria sequitur Holwerda. Procl. in Plat. Tim. 39 b (III 82, 31 Diehl) διχῶς ἔρα θεωροῦμεν τὸν ἥλιον, καὶ ὡς ἓνα τῶν ἐπτά καὶ ὡς | ⁸³ Diehl ἡγεμόνα τῶν ὄλων καὶ ὡς ἐγκόσμιον καὶ ὡς ὑπερκόσμιον, καθὼ καὶ προσλάμπει τὸ θεῖον φῶς ὡς τὰγαθὸν τὴν ἀλήθειαν τὴν ἐκθεοῦσαν τοὺς τε νοητοὺς καὶ τοὺς νοεροὺς διακόσμονες, ὡς ὁ Φάνης παρὰ τῷ Ὁρφεῖ προΐησι τὸ νοητὸν φῶς, ὃ πληροῖ νοήσεως πάντας τοὺς νοεροὺς θεοὺς, ὡς ὁ Ζεὺς νοερὸν καὶ δημιουργικὸν ἀνάπτει φῶς εἰς πάντας τοὺς ὑπερκοσμίους. Cf. 30 c. d (I 428, 9 Diehl).

1 οὔτις codd., ὅστις Gesn., εἴ τις Schneid. ad Procl. in Tim. 2 τοὶ δ' codd. cf. Koechly Opusc. philolog. I 287; οἱ δ' M Gesn. 3 ἔπαντες om. Gesn., unde οἱ δέ τοι ἄλλοι Schneid. 4 θανάμαζον codd., ἐθανάμαζον Gesn. 5 ἀέλπτον codd., Bentley; ἄληπτον Gesn., ἄληκτον Schneid. 6 ἀπέστραπτε codd., ἀπέστραπται Gesn., ἀπαστρέπτει Schneid., ἀπέστιλβε Procl. Damasc. quod commendat etiam Aristophanes Av. 697 (fr. 1).

Herm. 506 n. 7; Lob. I 480; Schuster 22; Kern De Theogon. 14; Herm. XXIII 1888, 481 n. I; Holwerda 301. 311.

Ad hos versus (vel similes) spectare videtur Eurip. Hyps. fr. LVII (fr. 2).

87. Hymn. VI Πρωτογόνου, θυνίαμα σμύρον.

Πρωτόγονον καλέω διφνῆ, μέγαν, αἰθερόπλαγκτον
ὠιογενῆ, χρυσέαισιν ἀγαλλόμενον περυγέσσιν,
ταυροβόαν, γέρεσιν μακάρων θνητῶν τ' ἀνθρώπων,
ὅς τε πολύμηστον, πολυόργιον ἴεῦρηκε παῖν¹

5 ἄρρητον, κρύφιον, ῥοιζήτορα, παμφαῆς ἔρνος,
ὄσσαν ὅς σκοτόεσσαν ἀπημαύρωσας ὀμίχλην
πάντη δινηθεῖς² περυγῶν ὀπιαῖς κατὰ κόσμον

λαμπρόν ἄγων γάος ἄγρόν, ἀφ' οἷ σε Φάνητα κι-
κλήσω

ἤδὲ Πρίηπον ἄρακτα καὶ Ἀνταύγη³ ἐλίωπον.

- 10 ἀλλά μάκαρ, πολύμητι, πολυσπόρε, βαῖνε γεγηθὼς
ἐς τελετήν ἄγίαν⁴ πολυποίκιλον ὀργιοφάνταις.

1 ὅς τε πολύμηστον, πολυόργιον εἶρηκε παιάν codd. v. Kern *Herm.* LI 1916, 565 n. 2; σπέσμα πολύμηστον, πολυόργιον Ἡριζεπαῖον vulgo, v. Gesneri adnotat. ap. *Herm.* p. 260 n.; εἶρε παιῶνα Hiller de Gaertringen. 2 δινηθεῖς *Herm.*, δινηεῖς codd. 3 Ἀνταύγη *Herm.*, ἀνταυγῆ vulgo, ἀνταυγῆ Gesn. 4 ἄγίην *Herm.*

Cf. *Herm.* XXIV 1889, 501, ubi Rhapsodiarum locos consentientes composui.

Ad vs. 1 cf. LII 6 Πρωτόγον', Ἡριζεπαῖε, θεῶν πάτερ ἠδὲ καὶ νιέ.

88. Lactant. Divin. institut. I 5, 13—14 p. 15, 18 Br. *Ovidius* (Metam. I 21) *quoque in principio praeclari operis (carminis R) sine ulla nominis dissimulatione a deo, quem fabricatorem mundi, quem rerum opificem vocat, mundum fatetur instructum. quodsi vel O. vel hi nostri quae natura ducente senserunt in perpetuum defendissent, eandem quam nos sequimur doctrinam comprehensa veritate tenuissent; idem Epitom. 3 p. 678, 14 Br. O. principalem deum dicit, qui caelum solemque cum ceteris astris, qui terram, qui maria condiderit.*

Phanetem intelligendum esse per se patet; principalis πρωτόγονος (v. fr. 86) est.

89. (75) Lactant. Divin. institut. I 5, 4—6 p. 14 Br. *hunc* (sc. Φάνητα) *ait* (sc. Orpheus fr. 73) *esse omnium deorum parentem, quorum causa caelum condiderit liberisque prospexerit, ut haberent habitaculum sedemque communem:*

ἔκτισεν ἀθαράτοις¹ δόμον² ἄφθιτον.³

natura igitur et ratione ducente intellexit esse praestantissimam potestatem,⁴ caeli ac terrae conditricem. non poterat enim dicere Iovem esse principem rerum, qui erat Saturno genitus, neque ipsum Saturnum, qui caelo natus ferebatur; caelum autem tamquam deum primum constituere non audebat, quod videbat elementum esse mundi, quod ipsum eguerit⁵ auctore. haec eum ratio perduxit ad deum illum primogenitum, cui adsignat et tribuit principatum.

1 θανατοῖς S; αατανατοῖς M; αθα,νατοῖς P. 2 (δο)μον B; λομον SM. 3 αφεισον M. interpretatio latina in P. 4 potentiam M. 5 eg' u'erit B^s, egeret B¹, genuerit SM.

Herm. 465 n. 2; Lob. I 496; cf. J. Th. Struve *Fragm. graec. ap. Lactant. examin. in programm. gymn. Regimontani 1822* = *Op. sel. I 125*; Holwerda 307.

90. (116) Procl. in Platon. Cratyl. 396 b. c p. 60, 26 Pasqu. ἡ δῆλον ὡς ὁ ὑπερουράνιος τόπος καὶ (ἡ add. Pasqu. e Platone) ἀχρώματος καὶ ἀσημάτιστος καὶ ἀραφῆς οὐσία καὶ πᾶν τὸ νοητὸν πλάτος, ὡς μὲν ἂν ὁ Πλάτων (Tim. 31 a) εἶποι, τὰ τε νοητὰ ζῶια περιέχον (Pasqu.) περιέχων codd.) καὶ τὴν | ⁶¹ Pasqu. μίαν τῶν αἰωνίων πάντων αἰτίαν καὶ τὰς κρυφίους τούτων ἀρχάς, ὡς δ' ἂν οἱ Ὀρφικοὶ φαίεν, ἀνωθεν μὲν δοριζόμενος τῷ Αἰθέρι, κάτωθεν δὲ τῷ Φάνητι — πάντα γὰρ τὰ μεταξὺ τούτων συμπληροὶ τὸν νοητὸν διάκοσμον. Herm. in Plat. Phaedr. 247 c (τὸν δὲ ὑπερουράνιον τόπον οὔτε τις ἕμνησέ ποω τῶν τῆιδε ποιητῆς οὔτε ποτὲ ἕμνήσει κατ' ἀξίαν) p. 146, 28 Couvr. εἰ μὲν ποιητὰς ἀκούομεν τοὺς τρίτους ἀπὸ τῆς ἀληθείας, τουτέστι τὸ πλῆθος τῶν τῆιδε ἀνθρωπικῶν ποιητῶν, ὥστε ἐξαιρεῖσθαι τοῦ λόγον Ὅμηρον καὶ Ὀρφέα — εἴρηται γὰρ αὐτοῖς περὶ τοῦδε τοῦ τόπου, καὶ Ἡσιόδωι καὶ Μουσαίωι —, πρόδηλον τοῦ λόγον τὸ ἀληθές, ὅτι τῶν τοιούτων ποιητῶν τῶν πολλῶν καὶ τεχνικῶν (τεχνίτων M) | ¹⁴⁷ Couvr. οὐδεὶς ἐφικνεῖται (ἀφικνεῖται M) ἐκείνων ἀξίως, ἀλλὰ τῶν ἐνθέων ποιητῶν οἷος Ὅμηρος καὶ Ὁ. εἰ δὲ πάντας ἀπλῶς ἀκούομεν τοὺς ποιητὰς ὥστε καὶ Ὅμηρον καὶ Ὀρφέα περιλαμβάνεσθαι, δῆλον ὅτι καὶ ἑαυτὸν συμπεριλαμβάνει, ὡς οὐδὲ αὐτὸς ἀξίως εἶπεν δυνησόμενος· ὡς ἂν οὖν εἰ ἔλεγε 'τὸν δὲ ὑπερουράνιον τόπον οὐδεὶς μὲν τῶν ἀνθρώπων τῶν ἐν τῆι ποιήσει ἀξίως ἕμνήσει, μόνος δὲ ὁ Ἀπόλλων καὶ ὁ τῶν Μουσῶν χορός'.

Cf. frg. 99. 107.

91. (81) Procl. in Plat. Tim. 32 b (II 48, 15 Diehl) οἱ δὲ Πυθαγόρειοι ἔλεγον ἐν τῷ οὐρανῷ θεωρεῖσθαι τὰ στοιχεῖα διχῶς, ἄλλως μὲν πρὸ ἡλίου, ἄλλως δὲ μετὰ ἡλίου. γῆ μὲν γὰρ αἰθερία ἢ σελήνη· τοῦτο μὲν οὖν καὶ ὁ θεολόγος εἴρηκε σαφῶς·

μήσατο τ'¹ ἄλλην γαῖαν² ἀπείριτον, ἣν τε σελήνην
ἀθάνατοι κλήζουσιν, ἐπιχθόνιοι δὲ τε μήνην,
ἢ πόλλ' οὐρε' ἔχει, πόλλ' ἄστεα, πολλὰ μέλεθρα.³

1 μήσατο δ' Q. 2 αἶαν δ' ἄλλην γαῖαν M, αἶαν ἄλλην P. 3 μέλα-
θρα P. Vs. 1. 2 praebet Procl. etiam in Tim. 40 b. c (III 142, 12 Diehl) in-
cipiens μήσατο δ' sicut supra Q.

Cf. eundem in Tim. 36 d (II 282, 11 Diehl) καὶ τῶν θεο-
λόγων τὴν σελήνην καλούντων γῆν διὰ τὴν τῆς γῆς ταύτης
οἰκειότητα πρὸς αὐτήν· κοινὸν γοῦν αὐτοῖς τὸ ἀποκρῦπτειν τὸ
φῶς et 40 e (III 172, 20 Diehl).

Herm. IX; Lob. I 499; Kern De Theogon. 53; Susemihl
Ind. XV; Holwerda 308; Tannery *Rev. philolog.* XXI 1897, 191;
Zeller *Zeitschr. wissenschaft. Theologie* XLII 1899, 235 = *Kl. Schr.*
II 155; P. Capelle De luna stellis lacteo orbe animarum sedibus
Diss. Hal. 1917, 3 n. 1.

Cf. fr. 22 et Plutarch. De Is. et Osir. 367 c. d οἱ δὲ τοῖσδε
τοῖς φυσικοῖς καὶ τῶν ἀπ' ἀστρολογίας μαθηματικῶν ἔνια μει-
γρύντες Τυφῶνα μὲν οἴονται τὸν ἡλιακὸν κόσμον, "Οσίριον δὲ τὸν
σεληνιακὸν λέγεσθαι. τὴν μὲν γὰρ σελήνην γόνιμον τὸ φῶς καὶ
ὕδροποιὸν ἔχουσαν εὖμενῆ καὶ γοναῖς ζώων καὶ φυτῶν εἶναι
βλαστήσειν· τὸν δ' ἥλιον κτλ.

92. (82) Procl. in Plat. Tim. 38 c (III 56, 4 Diehl) διὸ καὶ
ὡσπερ τὸν ἥλιον κατὰ ὄραν καὶ κατὰ ζώιδιον εἰρήξασιν ἀμείβειν
τὰς μορφάς, οὕτω καὶ τὴν σελήνην κατὰ ἐκάστην ἡμέραν,

ὄφρ' ἐν μηνὶ τρέπηι ὅπερ [ὁ del. Diehl] ἥλιος εἰς ἐνιαυτόν,
ὡς φησιν ὁ θεολόγος (cf. in Tim. 22 c [I 107, 29 Diehl] οὕτω
γὰρ οἷ τε μῦθοι φασιν οἱ παρ' Ἑλλήσιν, ἢ τε τῶν Αἰγυπτίων
ἐνδείκνυται παρά¹⁰⁷ Diehl δοσις [καὶ del. Diehl] περὶ ἡλίου λέγουσα
μυστικῶς ὡς διαφόρους ἐν τοῖς ζωιδίοις ἀμείβοτος μορφάς et
Iamblich. De myster. VII 3 p. 253 Parth.). Procl. in Plat. Rempubl.
II 58, 10 Kr. καὶ ὁ ὄλος ἐνιαυσιαῖος κύκλος διήρηται εἰς ἀΰξη-
σιν καὶ μείωσιν· διὸ καὶ ὁ μηνιαῖος τῆς σελήνης κύκλος ἐνει-
κονίζεσθαι λέγεται τὸν ἐνιαύσιον τοῦ ἡλίου δρόμον· καὶ ὁ γε
'Ο. ἐν τῷ μηνὶ τρέπειν αὐτὴν φησιν, ὅπερ ἥλιος ἐν ἐνιαυ-
τῷ, τὸ (Schoell) τὰ cod.) ἀνάλογον ἐπ' ἀμφοῖν θεώμενος.

Lob. I 499.

93. (81) Procl. in Plat. Tim. 40 e (III 172, 20 Diehl) καὶ
γὰρ οὐρανίαν γῆν ([Taylor, καὶ codd.) τὴν σελήνην 'Ο. προσ-
ηγόρευσε.

γῆ αἰθερία ἢ σελήνη fr. 91.

94. (77) Procl. in Plat. Tim. 22 e (I 123, 2 Diehl) καὶ γὰρ
οὐ μόνον οἱ μαθηματικοὶ λέγουσι περὶ τοῦ μη πᾶν κλίμα γῆς
ἀνθρώπους ἔχειν, ἀλλὰ καὶ 'Ο. οὕτωσὶ διορίζων·

διώρισε δ' ἀνθρώποισι
χωρὶς ἀπ' ἀθανάτων ναίειν ἔδος, ἧι μέσος ἄξων
ἡελίου τρέπεται ποτινέμενος¹ οὔτε τι λίην
ψυχρὸς ὑπὲρ κεφαλῆς οὔτ' ἔμπυρος, ἀλλὰ μεσηγῆς.

1 δινεύμενος sive δινευμένον Herwerd. *Herm.* V 1871, 141 collato fr. ap. Macrobian. Sat. I 18 p. 105, 17 Eyss.² (v. infra s. ΒΑΚΧΙΚΑ).

Herm. XIX p. 480; Lob. I 497; Holwerda 309; Zeller *Zeitschr. wissenschaft. Theol.* XLII 1899, 235 = *Kl. Schr.* II 155.

95. (83) Procl. in Plat. Tim. 21 d (I 94, 13 Diehl) οὔτω γὰρ καὶ παρ' Ὀρφεὶ τὰ τῆς φύσεως ἔργα κλυτὰ προσαγορεύεται· καὶ φύσεως κλυτὰ ἔργα μένει¹ καὶ ἀπείριτος αἰών.

1 μένη Lob.

Herm. XIX; Lob. I 500.

96. (79) Procl. in Plat. Tim. 41 c (III 227, 31 Diehl) τοῦτον (sc. Ἥλιον) γὰρ ἐπέστησε τοῖς ὄλοις ὁ δημιουργὸς (sc. Φάνης)· καὶ φύλακ' αὐτὸν ἔτευξε κέλευσέ τε πᾶσιν ἀνάσσειν, ὡς φησιν Ὁ.

Herm. XXV p. 485; Lob. I 497; Holwerda 308 contra quem ad Iovem versum referentem affero Procl. in Tim. 28 c (I 306, 10 Diehl) τούτους οὖν τοὺς τρεῖς νόας καὶ δημιουργοὺς ὑποτίθεται (sc. Ἀμέλιος) καὶ τοὺς παρὰ τῷ Πλάτῳ (Tim. 40 e) τρεῖς βασιλείας καὶ τοὺς παρ' Ὀρφεὶ τρεῖς, Φάνητα καὶ Οὐρανὸν καὶ Κρόνον, καὶ ὁ μάλιστα παρ' αὐτῷ δημιουργὸς ὁ Φάνης ἐστίν et in Tim. 30 a (I 390, 6 Diehl) ὁ δέ γε Πλάτων Ὀρφεὶ συνεπόμενος ἐν τῷ δημιουργῷ πρῶτον εἶναι φησι τὴν τάξιν καὶ τὸ πρὸ τῶν μερῶν ὄλον.

97. (84) Procl. in Plat. Tim. (I 312, 5 Diehl) κρείττον δὲ τοῦ ποιητικοῦ τὸ πατριζόν· διόπερ ἐν τοῖς μέσοις, εἰ καὶ ἄμφω καδ' ἐκάτερον, ἀλλὰ μᾶλλον μὲν πατήρ ὁ πρότερος· ἐστὶ γὰρ πέρασ τοῦ πατριζοῦ βυθοῦ (Kroll De orac. Chald. 18) καὶ ἡ πηγὴ τῶν νοερῶν· μᾶλλον δὲ ποιητῆς ὁ δεύτερος· ἐστὶ γὰρ μονὰς τῆς ὅλης δημιουργίας. ὄθεν, οἶμαι, καὶ ἐκεῖνος μὲν καλεῖται Μῆτις, οὗτος δὲ Μητιέτης, καὶ ὀραῖται μὲν ἐκεῖνος, ὀραῖ δὲ οὗτος, καὶ καταπίνεται μὲν ἐκεῖνος, ἐμφορεῖται δὲ οὗτος τῆς ἐκείνου δυνάμεως, καὶ ὅπερ ἐκεῖνος ἐν τοῖς νοητοῖς, τοῦτο οὗτος ἐν τοῖς νοεροῖς ἐστὶ· πέρασ γὰρ ὃ μὲν τῶν νοητῶν, ὃ δὲ τῶν νοερῶν ἐστὶ θεῶν· καὶ περὶ ἐκείνου μὲν φησιν Ὁ·

ταῦτα πατήρ ποιήσε κατὰ σπέος ἡεροειδές.

Herm. VI vs. 1; Lob. I 501; Kern De Theogon. 15. 105; Holwerda 310; Dieterich *Nekyia*² 159 n. 1.

Cf. Or. Chald. ταῦτα πατήρ ἐνόησε, βροτὸς δὲ οἱ ἐφύχωτο Kroll De orac. Chald. 46. Dieterich l. l. confert Hymn. XIII Κρόνου vs. 5 αἰῶνος Κρόνε παγγενέτωρ. Ad κατὰ σπέος explicandum Pherecydis μυχούς iam affert Lob. I 501 n. d. v. Kern De Theogon. 105.

98. (73) Procl. in Plat. Tim. 31 a (I 450, 22 Diehl) ὁ δὲ γε Φάνης μόνος τε πρόεισι καὶ ὁ αὐτὸς ἀνυμνεῖται θῆλυς καὶ γενέτωρ (fr. 81), παράγει δὲ τὰς Νύκτας, καὶ τῆι μέσῃ σύνεστιν ὡς πατήρ·

αὐτὸς ἔης γὰρ¹ παιδὸς ἀφείλετο κούριον² ἄνθος.

1 ἔης γὰρ Gesn.] γὰρ ἔης codd., παιδὸς γὰρ Diehl; αὐτῆς γὰρ τεῆς Damasc. 2 κούριον CM et Damasc.; v. infra p. 165; correxit Herm.

Damasc. De princ. 244 (II 115, 24 Rue.) καὶ μὴν πρὸς τὸ τέταρτον ἀπαντῆσαι ράϊδιον ὅτι μετὰ τὴν νοητὴν καὶ ἀδιάκριτον ἐνωσιν ἔδει τιὰ προβληθῆναι διωρισμένην διάκρισιν τῶν προϊόντων ἣν εἰσῆγεν ὁ ἀριθμὸς καὶ μετὰ ταύτην φανῆναι τινα διοριζομένων συνέχειαν, οὐκ ἀφανίζουσαν τὴν πρόοδον ὡς ἡ ἐνωσις, ἀλλὰ συνεχιζούσαν καὶ εἰς συναφὴν τὴν πρὸς ἄλληλα συνάγουσαν τὰ διακριθέντα, ἵνα καὶ ἐν τῆι |¹¹⁶ Rue. διακρίσει ἠνωμένα πῶς φαίνηται· καὶ τοῦτο μὲν ἀρρεωπὸν, ὡς ἐν διακρίσει· πρὸ τούτου δέ, τὸ θῆλυ, οὐ τοῦ ἄρρετος τούτου θῆλυ ὄν, ἀλλὰ τοῦ νοητοῦ ἄρρετος καὶ πατρός·

αὐτῆς γὰρ τεῆς παιδὸς ἀφείλετο κούριον ἄνθος·

καὶ διὰ τοῦτο εἰς ἄλλην διακόσμησιν προάγει τὰ ἐκείνου γεννήματα, ὡς ἡ Γῆ τὰ τοῦ Οὐρανοῦ καὶ ἡ Πῆα τὰ (τοῦ add. Rue.) Κρόνου καὶ Ἥρα τὰ τοῦ Διός, ibidem 202 (II 84, 28 Rue. cf. Add. 385) διὸ καὶ παρ' Ὀρφεὶ τὰ μὲν ἄλλα γένη ἐκ μητρὸς καὶ πατρός, ἡ δὲ πρώτη τῶν μητέρων¹ ἀπὸ μόνου τοῦ πατρός πρόεισιν ὡς ἀπὸ μονάδος μονάς, ibidem 209 (II 92, 22 Rue. cf. 95, 12) ἔτι δὲ Ὁ. ὡς ἄρρεινι τῶι Φάνητι συνοικίξει τὴν Νύκτα· ἔτι δὲ καὶ τὰ λόγια 'πατρικὰς δυνάμεις' ἀποκαλεῖ τὰς Ἰνγγας (Kroll De orac. Chald. 40). ἀλλὰ μὴν ἔχειν καὶ πατρικὸν αὐτὰς οἱ θεοὶ διδάσκουσιν, ὥσπερ καὶ Ὁ., εἴπερ βασιλεύει μόνη θηλείων ἡ Νύξ· καὶ βασιλεύει πάντων γενῶν οὐκ ἂν εἰ μὴ τι καὶ ἀρρεωπὸν εἶχεν καθ' ἑαυτὴν καὶ ταύτηι συνετάττετο τοῖς ἄρρεσι βασιλεύουσιν· οὐδαμοῦ γὰρ ἠγεῖται τὸ θῆλυ, ἦι θῆλυ.

1 ἡμετέρων M; μητέρων Kern Herm. XXIII 1888, 484 n. VIII cf. Ruelle Add. 385.

Herm. VIII vs. 16; Lob. I 493; Kern De Theogon. 16. 43.

Cf. versum in Schol. V et Eustath. ad Iliad. N 433 ὄφελλε δὲ κούριον ἄνθος et Argonaut. 1339 καὶ τότε παρθενίης νοσφί-
ζετο κούριον ἄνθος αἰνόγαμος Μήδεια δυσαινήτοις ὑμεναίοις.

99. (60) Herm. in Plat. Phaedr. 247 d p. 154, 15 Cournr. οὐ μάτην δὲ οὐδὲ τὰ τρία ταῦτα ὀνόματα παρέλαβεν, αὐτὴν δικαιοσύνην, αὐτὴν σωφροσύνην, αὐτὴν ἐπιστήμην. τριῶν γὰρ παραδεδομένων¹ Νυκτῶν παρ' Ὀρφει, τῆς μὲν ἐν ταύτῳ² μενούσης τῆς πρώτης, τῆς δὲ τρίτης ἔξω προελθούσης, τῆς δὲ³ μέσης τούτων, τὴν μὲν πρώτην μαρτεύειν (fr. 103) φησὶν, ὃ ἔστι τῆς ἐπιστήμης, τὴν δὲ μέσην αἰδοίαν⁴ καλεῖ, ὃ ἔστι τῆς⁵ σωφροσύνης, τὴν δὲ τρίτην ἀποτίκτειν φησὶ τὴν Δικαιοσύνην.

Neoplatonicorum nugae extant etiam ap. Procl. in Plat. Tim. 39 b. c. d (III 88, 18 Diehl) καὶ γὰρ τῆς νυκτὸς καὶ τῆς ἡμέρας τάξεις πολλαί, νοηταὶ καὶ νοεραὶ καὶ ὑπερκόσμιοι καὶ οὐράνιοι καὶ ὑπὸ σελήνην, ὡς καὶ ἡ Ὀρφικὴ διδάσκει θεολογία, καὶ αἱ μὲν πρὸ τῆς δημιουργίας, αἱ δὲ ἐν αὐτῇ περιεχόμεναι, αἱ δὲ ἀπ' αὐτῆς προῖοῦσαι, καὶ αἱ μὲν ἀφανεῖς, αἱ δὲ ἐμφανεῖς, ἐπεὶ καὶ ὁ μὴν καὶ ὁ ἐνιαυτὸς ἄλλος μὲν ὁ ἀφανὴς καὶ ὁ μετρητικὸς καὶ συνοχικὸς καὶ τελεσιουργὸς τῶν νοερῶν τε καὶ σωματικῶν περιόδων, ἄλλος δὲ ὁ ἐμφανὴς, ὃς περάτωσίς ἐστι καὶ μέτρον τῆς ἡλιακῆς περιπολήσεως et Damasc. De princ. 192 (II 69, 20 Rue. cf. Add. 385) οὐδὲ ἄρα ἡ ἑτερότης αὐτὴ ἀνούσιος· καθ' ἑαυτὴν δὲ ὑφ' ἑστώσα, οὕτω καὶ ἐν τοῖς ἀκροῖς ὁράται καὶ πως ἐν τῷ ἐνὶ κατὰ τὴν αἰτιώδη προβολήν· πάντα γὰρ ἦν ἐν ἀλλήλοις ἰδίως· ἔτι δὲ προῦπάρχει καὶ ἐν τοῖς νοητοῖς ἡ ἑτερότης κρύφιος. ἐκείθεν οὖν εἰς τάσδε τὰς μονάδας μερίζεται κατὰ τὴν προῖοῦσαν μέθεξιν ἀπὸ τῶν προτέρων εἰς τὰ δευτέρα. ἐπεὶ καὶ τόδε εἰπὼν τις οὐ πόρρω βαλεῖ τῆς θεολόγου συνηθείας, ὅτι αἱ τρεῖς ὁμοταγεῖς πῶς εἶδιν κατὰ τὴν τριάδα συνυποστᾶσαι, καὶ ὡς (καὶ πῶς M., corr. Ruelle.) ἐν μιᾷ τριάδι, ἡ μὲν πρώτη ἐστίν, ἡ δὲ μέση, ἡ δὲ τρίτη. καὶ οὐδὲν θαυμαστὸν ἀντιμεταδιδόναι ἀλλήλαις αὐτὰς τῶν οἰκείων ἰδιωμάτων. ἀλλ' ἔτι γὰρ πρὸς τοῖς εἰρημένους, αἱ τρεῖς αὐταὶ μονάδες αἱ ἕνγγες (cf. Kroll De orac. Chald. 39) εἰσι καὶ αἱ νύκτες αἱ τρεῖς. οὐκοῦν ἡ μὲν πρώτη πατρικὴ ἐστίν καὶ τῷ πατρὶ σύνεστιν, ἡ δὲ γονιμοτάτη καὶ κατὰ τὴν δύναμιν τῆς τριάδος ἐστῶσα, ἡ δὲ ὡς νοῦς τῆς τριάδος καὶ ἡδὴ συντεταγμένη τοῖς πολλοῖς θεοῖς. καὶ ἡ μέση ἄρα τελεία φύσις ἐστὶ τῷ διακριτικῷ μάλιστα χαίρουσα· αὕτη δὲ ἦν ἡ ἑτερότης.

1 παραδεδομένων codd., παραδιδόμενων Ast. 2 ἐν ταῦται Couvr., ἐν αὐτῶι Ab. 3 δὲ om. Gesn. 4 αἰδοίην Gesn. 5 τῆς om. Ab.

Herm. 506 n. 8; Lob. I 502; Schuster 22; Kern De Theogon. 6; Holwerda 311.

100. Damasc. De princ. 213 (II 95, 6 Rue.) διὰ τοῦτο καὶ Ὁ. Νύκτα αὐτὴν (sc. τήνδε τὴν διακόσμησιν) προσηγόρευσε ὡς ὑπὲρ (ὑπὸ? Rue.) τὴν ἐμφανῆ τοῦ οὐρανοῦ ἐκείνον μαρμαρυγῆν. ἴσως δὲ καὶ ὅτι τῆς νυκτός ὁ κῶνος εἰς ὄξυ λήγει, καθάπερ καὶ αὕτη εἰς τὸ ἀμερέστατον ἀποκορυφοῦται τῆς νοεοῦσ οὐσίας.

μαρμαρυγῆ vox Orphica? Cf. Hymn. VII 10 de stellis ἀγάζοντες αἰ Νυκτός ζοφοειδέα πέπλον, μαρμαρυγαῖς στίλβοντες. κῶνον astronomice intellegendum esse monuit Dielesius apud Kernium Herm. XXIII 1888, 485 n. XII coll. Cleomed. Cycl. theor. p. 139 Bake: ἡ οὖν γῆ φωτιζομένη ὑπ' αὐτοῦ (sc. ἡλίου) σκιὰν ἀποπέμπει ἀναγκαίως καθάπερ καὶ ἄλλα ὀπόσα φωτίζεται τῶν στερεῶν σωμάτων· αὕτη τοίνυν κωροειδῶς σχηματιζομένη ὄλον μὲν οὐκ ἐπιλαμβάνει τὸν ζωδιακὸν οὐδὲ παντὶ τῶι πλάτει αὐτοῦ συμπαρεκτείνεται διὰ τὸ εἰς ὄξυ ἀποκορυφοῦσθαι.

101. (86) Procl. in Plat. Cratyl. 396 b (54, 21 Pasqu.) ἡ ὅτι τῆς βασιλικῆς τῶν θεῶν σειρᾶς ἀρχομένης μὲν ἀπὸ Φάνητος, καταπτώσης δ' εἰς τὸν δεσπότην ἡμῶν τὸν Διόνυσον καὶ τὸ αὐτὸ σκῆπτρον ἀνωθεν ἄχρι τῆς ἐσχάτης βασιλείας προαγωγῆς, μόνος ὁ Κρόνος, τὴν τετάρτην βασιλικὴν τάξιν κληροσάμενος, παρὰ πάντας τοὺς ἄλλους ὑβριστικῶς δοκεῖ κατὰ τὸ μυθικὸν πρόσχημα προσδέχεσθαι καὶ ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ τὸ σκῆπτρον καὶ μεταδιδόναι τῶι Διί· καὶ γὰρ ἡ Νύξ παρ' ἐκόντος αὐτοῦ λαμβάνει τοῦ Φάνητος· | ⁵⁵ Pasqu.

σκῆπτρον δ' ἀριδείκτεον εἰς χέρεσιν¹

θῆκε² θεᾶς Νυκτός, (ἔν' ἔχη)³ βασιληίδα τιμῆν.

καὶ ὁ Οὐρανὸς παρὰ τῆς Νυκτός ἐκούσης ὑποδέχεται τὴν ἐπικράτειαν τῶν ὄλων.

1 εἰς χέρεσιν (χέρεσιν) codd.] ἐνὶ χέρεσιν Platt Journ. phil. Lond. XXVI 1899, 230. 2 θῆκε Lob., ἔθηκε codd. 3 (ἔν' ἔχη) add. Lob., (ἱερῆς) add. Werfer.

Lob. I 502; Zeller I⁶ 123.

Ad vs. 2 cf. Hesiod. Theogon. 461 ἵνα μὴ τις ἀγανῶν Οὐρανιῶτων ἄλλος ἐν ἀθανάτοισιν ἔχει βασιληίδα τιμῆν.

102. (87) Alexand. Aphrod. in Aristot. Metaph. N 4 p. 1091 b 4 (821, 19 Hayd.) μεθ' ὃν (sc. Ἡρικεπαίου fr. 107) Νέξ· σκηπτρον ἔχουσ' ἐν χερσὶν ἀριπρεπές Ἡρικεπαίου.¹

Eundem versum omisso ἀριπρεπές habet Syrian. in eundem Aristot. loc. p. 182, 15 Kr. fr. 107.

¹ Ἡρικεπαίου Syrian.] Ἡρικεπαίου Alex.

103. (88) Herm. in Plat. Phaedr. 247 c p. 147, 20 Couvr. ὁ γὰρ τοι Ὅρφεὺς περὶ τῆς Νύκτος λέγων 'θεῶν γὰρ ἔχει,¹ φησὶ . . .'² καὶ

μαντοσύνην δ' οἷ³ δῶκεν ἔχειν ἀψευδέα πάντη.⁴

καὶ αὕτη λέγεται μαντεύειν τοῖς θεοῖς.

¹ ἔχει codd., ἄρχει Kern Herm. XXIII 1888, 484 n. 1. ² φησὶ (βασιληίδα τιμῆν) Ab. ³ δὲ οἷ codd., δὲ del. Ab. ⁴ πάντων Hermias infra.

Eundem versum laudat idem 150, 9 ὁ δὲ Πλάτων ὅπερ μὲν εὔρε καταφατικῶς ἐπὶ τοῦ θεολόγου ῥηθέν, τοῦτο αὐτὸς ἀποφατικῶς προηρέξατο — ὁ γὰρ ἐκεῖνος Νύκτα εἶπε, τοῦτο οὕτως ἀχρώματον —, ὁ δὲ ἐκεῖνος ἀποφατικῶς ἀψευδέα (secl. Couvr.) εἰπὼν· μαντοσύνην . . . πάντων, τοῦτο οὕτως καταφατικῶς εἶπε 'περὶ ἣν τὸ τῆς ἀληθοῦς ἐπιστήμης γένος, οὐσία ὄντως οὕσα' et 151, 5 οὐ τὴν κατὰ συμφωνίαν ἀλήθειαν λέγει, ἀλλ' ἣτις σὺνδρομον ἔχει τῷ ἀληθεῖ τὸ εἶναι αὐτῆς καὶ τὴν οὐσίαν, καὶ τοῦτο ἔστιν αὐτῆς τὸ εἶναι ἢ ἀλήθεια, ἢ ὅπερ καὶ ὁ θεολόγος εἶπε· μαντοσύνην δὲ οἷ δῶκεν (ἔχειν) ἀψευδέα πάντων.

Herm. 506 n. 6; Lob. I 502; Ninck *Bedeutung des Wassers Philolog. Suppl.* XIV 1921, 64 n. 3.

104. (72) Procl. in Plat. Tim. E prooem. III 169, 15 Diehl ἔνιοι μὲν οὖν φασιν, ὅτι τοὺς μὲν ἀνὰ λόγον τοῖς δύο βασιλεῦσιν ἐν οὐρανῷ καταλέλοιπε ζητεῖν, Φάνητι¹ λέγω καὶ Νυκτί· δεῖ γὰρ τοὺς² ἐν ὑπερτέραι τάξει ποιεῖν καὶ ἐν τοῖς ἐγκοσμίοις, διότι δὴ καὶ πρὸ τοῦ κόσμου τῶν νοερῶν ἡγοῦνται θεῶν, ἐν τῷ ἀδύτῳ διαιωνίως ἰδρυμένοι, καθά φησιν Ὁ., αὐτοῦ τοῦ Φάνητος, τὴν κρῦφιον αὐτῶν τάξιν καὶ ἀνέκφαντον ἐκεῖνος ἄδυτον ἀποκαλῶν. εἴτε οὖν τὴν ταῦτο περιφορὰν καὶ τὴν θατέρου τάττειν (ἐθέλοι τις)³ εἰς τὴν τούτων ἀναλογίαν ὡς ἄρρεν καὶ θῆλυ καὶ πατρικὸν καὶ γεννητικόν, οὐκ ἂν ἀμαρτάνοι τῆς ἀληθείας, εἴτε ἥλιον καὶ σελήνην ὡς ἐν τοῖς πλανωμένοις ἀντιθέτους ὁ μὲν ἥλιος τὴν ὁμοιότητα (τὴν) πρὸς τὸν Φάνητα δια(σώσει, ἢ δὲ) σελήνην τὴν πρὸς τὴν Νύκτα. (εἰ δὲ τοῦτο)

ἀληθές, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, (τὸν ἔν)α τῶν ὄλων δημιουργὸν (ἀνὰ λό|¹⁷⁰ Diehl) γρον ἰδρύσας τῷ πατρὶ (τῷ) Φάνητι νοερὸν⁴ . . . καὶ αὐτόν — καὶ γὰρ . . . ταύτης ἐστὶ τῶν κόσμων . . . ποιεῖν ὁ θεολόγος,⁵ ὥσπερ οὗτος τοῦ τε Οὐρανοῦ καὶ τῆς Γῆς — τὸν δὲ κρατῆρα τὸν ζωιογόρον τῆι Νυκτὶ τῆι πᾶσαν ἐκ τῶν ἀφανῶν παραγούσηι ζωὴν μετὰ τοῦ Φάνητος, ὡς καὶ ὁ κρατῆρ πᾶσαν λοχεύει τοῖς ἐν τῷ κόσμῳ ψυχῆν· βέλτιον γὰρ ἄμφω πρὸ τοῦ κόσμου νοεῖν καὶ τὸν μὲν δημιουργὸν αὐτὸν ἀνὰ λόγον τῷ Φάνητι τάττειν, ἐπειδὴ καὶ πρὸς αὐτὸν ἀφομοιοῦσθαι λέγεται κατὰ τὴν ποιήσιν τῶν ὄλων, τὴν δὲ συνεξεργμμένην αὐτῷ καὶ γεννητικὴν τῶν ὄλων δύναμιν τῆι Νυκτὶ ἀφανῶς τὰ πάντα ἐκ τοῦ πατρὸς προαγούσηι, μετὰ δὲ τούτους τὰς λοιπὰς παραδιδόται βασιλείας διακεκοσμημένας ἀν' λόγον ταῖς νοεραῖς. καὶ εἰ καὶ αὐτὸ τοῦτο ζητοῖμεν, διὰ τί μὴ καὶ τὰς δύο διαρρήδην βασιλείας ἔλαβεν ἀνὰ λόγον, προσεχέστερόν ἐστι λέγειν, ὅτι καὶ ἐκείνους⁶ μὲν ἢ Ὀρφείως εἶχε παραδόσεις . . . δι' οὗ τὴν Οὐρανοῦ πρώτην καὶ Γῆς ἐξυμνεῖ βασιλείαν, συνηθεστέρα τοῖς Ἑλλήσιν οὕσα, καθάπερ καὶ αὐτὸς ἐν τῷ Κρατύλῳ (396 c) λέγει

1 an (τῷ πρώτῳ) Φάνητι? Diehl. 2 τοὺς Kroll; αὐτοὺς codd. 3 add. Diehl. 4 νοερὸν (ἀποδείξει) Diehl. 5 καὶ γὰρ (ἐκ τῆς οὐστοιχίας) ταύτης ἐστὶ (τὴν vel τὸν) τῶν κόσμων (ἀπογέννησιν vel ἀριθμὸν) ποιεῖν, (φρῆσιν) ὁ θ. temptat Diehl; aliter Kroll: καὶ γὰρ (ἐκείνος τῆς φαινομένης) τ. ἐ. τ. κ. (γενέσεως αἴτιος· καὶ γὰρ . . . εἴωθε). 6 ἐκείνας? Diehl.

Procl. in Plat. Parm. 134 c p. 965, 10 Cous.² ἐπὶ δὲ τούτων νοητῶν εἰδῶν ἀληθές καὶ τὸ μὴ 'πρὸς ἡμᾶς αὐτὰ τὴν δύναμιν ἔχειν, μηδὲ ἡμᾶς πρὸς ἐκεῖνα'· καὶ γὰρ ἡμῶν ἄγνωστά ἐστὶ καὶ ὑπὲρ τὴν ἡμετέραν ἴδρυνται νόησιν, ἐν τῷ ἀδύτῳ κεκρυμμένα τοῦ πατρὸς, καὶ ὡς φησὶν ὁ θεολόγος, μόνη γινώριμα τῆι προσεχῶς μετὰ ταῦτα τάξει τῶν θεῶν.

Lob. I 494.

Ad κρατῆρ cf. infra s. ΚΡΑΤΗΡΕΣ De ἀδύτῳ v. fr. 105.

105. (109. 110) Herm. in Plat. Phaedr. 248 c p. 161, 15 Couvr. ἡ δὲ Ἀδράστεια μία ἐστὶ καὶ αὕτη θεὸς τῶν μενουσῶν ἐν τῆι Νυκτὶ, γενομένη¹ ἐκ Μελίσσου καὶ Ἀμαλθείας. ὁ μὲν οὖν Μελίσσος κατὰ τὴν ἐπιμέλειαν τῶν δευτέρων καὶ πρόνοϊαν εἴληπται· ἡ δὲ Ἀμάθεια κατὰ τὸ ἀκλινές καὶ μὴ μαλθάσσεσθαι. ἐκ τῆς οὖν προνοίας τῆς ἀκλινοῦς γέγονεν ἡ Ἀδράστεια, ἣτις ἀδελφὴ ἐστὶ τῆς Ἰδης·

a Ἰδῆ² τ' εὐειδῆς καὶ ὁμόσπορος Ἀδρήστεια,³

ἡ πάντων ὁμοῦ τῶν νόμων τῶν τε ἐγκοσμίων καὶ ὑπερκοσμίων, τῶν τε εἰμαρμένων καὶ δύων — εἰσὶ γὰρ καὶ δῖοι νόμοι καὶ κρότιοι, θεοὶ τε⁴ καὶ ὑπερκόσμιοι καὶ ἐγκόσμιοι —, ἡ πάντων οὖν τούτων τὰ μέτρα⁵ ἐνιαίως ἐν ἑαυτῇ συλλαβοῦσα καὶ συνέχουσα. αὕτη ἐστὶν ἡ θεὸς Ἀδράστεια διὰ |¹⁶² Couv. τοῦτο κεκλημένη διὰ τὸ τὰ ὑπ' αὐτῆς τεθέντα καὶ νομοθετηθέντα ἀναπόδραστα εἶναι· διὸ καὶ πρὸ τοῦ ἄντρον τῆς Νυκτὸς ἤχειν λέγεται·

b παλάμησι δὲ χάλκεα ῥόπτρα
δῶκεν⁶ Ἀδρηστεια.⁷

ἐν τοῖς προθύροις γὰρ τοῦ ἄντρον τῆς Νυκτὸς ἤχειν λέγεται τοῖς κυμβάλοις, ἵνα πάντα αὐτῆς⁸ τῶν νόμων κατήκοα γένηται. ἔνδον μὲν γὰρ ἐν τῷ ἀδύτῳ τῆς Νυκτὸς κάθεται ὁ Φάνης· ἐν μέσῳ δὲ ἡ Νυξ μαντεύουσα (v. fr. 103) τοῖς θεοῖς· ἡ δὲ Ἀδράστεια ἐν τοῖς προθύροις πᾶσι νομοθετοῦσα τοὺς θείους θεσμούς. διαφέρει δὲ τῆς ἐκεῖ Δίκης ὡς νομοθετικῆ δικαστικῆς· καὶ ἡ μὲν ἐκεῖ Δίκη θυγάτηρ λέγεται⁹ τοῦ Νόμου τοῦ ἐκεῖ¹⁰ καὶ Εὐσεβείας, αὕτη δὲ ἡ¹¹ Ἀδράστεια ἐκ Μελίσσον καὶ Ἀμαλθείας οὖσα περιεπικὴ ἐστὶ καὶ τοῦ Νόμου. αὗται δὴ καὶ λέγονται τρέφειν τὸν Δία ἐν τῷ ἄντρον τῆς Νυκτὸς, ἀντικρὺς τοῦ θεολόγου τοῦτο¹² λέγοντος ὃ καὶ Πλάτων περὶ αὐτοῦ φησὶ· καὶ γὰρ δημιουργοῦντα καὶ αὐτὸν ποιεῖ καὶ διαθεσμοθετοῦντα. θεσμὸς δὲ ἐνδίδεται μὲν παρὰ τῆς Ἀδραστείας καὶ εἰς τοὺς θεοὺς — ἡ γὰρ ἐν αὐτοῖς τάξις ὑπὸ ταύτης ἐστὶ τῆς θεοῦ —, ἐνδίδεται δὲ καὶ εἰς τοὺς ὀπαδοὺς τῶν θεῶν καὶ κοινῇ πᾶσι καὶ ἰδίαι ἐκάστωι.

1 γενομένον M. 2 Εἶδη vulgo, 'fort. Ἰδη legendum' Ab.; v. etiam Wilamowitz *Herm.* LIV 1919, 60. 3 Ἀδράστεια M schol. 4 θεοὶ τε Ast, θεοὶ τε codd. 5 κέντρα M, in marg. A¹ ut videtur, DE. 6 δῶκ' Ἀ. v. Neustadt. 7 Ἀδραστεια M; Ἀδραστειη schol.; Ἀδρηστειη Gesn. 8 τὰ αὐτῆς M; πάντα αὐτῆς Herm.; πάντα τὰ αὐτ. Ab.; v. Platt *Journ. of phil.* Lond. XXVI 1899, 230. 9 λέγεται εἶναι schol. 10 τοῦ ἐκεῖ Νόμου M. 11 αὕτη ἡ om. δὲ AM. 12 τοῦτο τοῦ θεολόγου M.

Herm. 506 n. 9; Lob I 514. Perperam ego de hoc loco egi *Archaeolog. Jahrb.* III 1888, 235 (Brueckner LXII. *Berl. Winckelmannsprog.* 1907, 17); refutavit Gruppe *Suppl.* 746; v. etiam Neustadt De Iove Cretico diss. Berol. 1906, 5.

Vide fr. 152. *Immensi spelunca aevi*, quam cum incolis Claudian. De consul. Stilichon. II 426 describit, forsitan Orphicorum antri Noctis imitatio est: Dieterich *Nekyia*² 159 n. 1. Contradixit Wilamowitz in litteris ad Diet. datis ibidem p. XII. De Claudiano Orphicorum imitatore v. supra test. nr. 226.

106. (99) Procl. in Plat. Cratyl. 404 b p. 92, 9 Pasqu. ὅτι ἡ Δημήτηρ, ὡσπερ πᾶσαν ζωὴν προχέει, οὕτως καὶ πᾶσαν τροφήν· ἔχει δὲ παράδειγμα τὴν Νύκτα, — θεῶν γὰρ τροφὸς ἀμβροσίη Νύξ λέγεται —, ἀλλ' ἐκείνη μὲν νοητῶς.

Lob. I 501.

Sine auctore hoc fragmentum a Proclo allatum esse iure monuit Lob.; attamen Orphicum esse probant Proclus fr. 104 τὸν δὲ κρατῆρα τὸν ζωιογόνον τῆι Νυκτὶ τῆι πᾶσαν ἐκ τῶν ἀφανῶν παραγούσῃ ζωὴν μετὰ τοῦ Φάνητος et infra fr. 129. Sequitur ap. Procl. in Cratyl. fr. 91.

107. (85) De deorum regnis hi loci extant: Alexand. Aphrodis. in Aristot. Metaphys. N 1091 b 4 (821, 5 Hayd.) εἰπὼν ὅτι τινὲς τῶν νῦν θεολόγων διαρρήδην ἀνακηρύττουσιν, ὅτι τὸ ἀγαθὸν καὶ ἄριστον ὕστερόν ἐστι τῆς τῶν ὄντων φύσεως, ἐπιφέρει ὅτι παραπλησίως τούτοις περὶ τοῦ ἀγαθοῦ καὶ ἀρίστου λέγουσι καὶ οἱ ἀρχαῖοι ποιηταί. αἰνίττεται δὲ τὸν Ὅρφειαν· καὶ οὕτως γὰρ φησὶν ὅτι τὸ ἀγαθὸν καὶ ἄριστον ὕστερόν ἐστι τῶν ἄλλων. ἐπεὶ γὰρ τὸ βασιλεῦον καὶ κρατοῦν τῆς τῶν ἀπάντων φύσεως ἐστὶ τὸ ἀγαθὸν καὶ ἄριστον, ὃ δὲ Ζεὺς βασιλεύει καὶ κρατεῖ, ὃ Ζεὺς ἄρ' ἐστὶ τὸ ἀγαθὸν καὶ ἄριστον. καὶ ἐπεὶ πρῶτον μὲν κατ' Ὅρφειαν τὸ Χάος γέγονεν, εἰθ' ὁ Ὠκεανός, τρίτον Νύξ, τέταρτον ὁ Οὐρανός, εἰτ' ἀθανάτων βασιλεὺς θεῶν ὁ Ζεὺς, δῆλον ὅτι καὶ οὕτως τὸν Δία, ταῦτόν δ' εἰπεῖν τὸ ἀγαθὸν καὶ ἄριστον, ὕστερον νομίζει καὶ τοῦ Χάους καὶ τοῦ Ὠκεανοῦ καὶ τῆς Νυκτὸς καὶ τοῦ Οὐρανοῦ, ἦτοι τοῦ κόσμου. ἀλλ' οὕτοι μὲν, φησὶν, οἱ ποιηταὶ διὰ τὸ μεταβάλλειν καὶ ἄλλοτε ἄλλους ποιεῖν τοὺς ἄρχοντας τῶν ὄντων — πρῶτον μὲν γὰρ 'βασίλευσε περίκλυτος Ἥρικεπαῖος'¹ (fr. 108) φησὶν ἢ ποιήσας, μεθ' ὃν Νύξ 'σκηπτρον ἔχουσα' ἐν χερσὶν ἀριπρεπὲς Ἥρικεπαίου (fr. 102) μεθ' ἣν Οὐρανός, 'ὃς πρῶτος βασίλευσε θεῶν μετὰ μητέρα Νύκτα (fr. 111) —, οὕτοι δὴ διὰ τὸ τοὺς ἄρχοντας μεταβάλλειν τὸ ἀγαθὸν καὶ ἄριστον ὕστερον ποιοῦσιν.

¹ Ἥρικεπαῖος et Ἥρικεπαίου Brandis] Ἥρικεπαῖος et Ἥρικεπαίου codd. v. fr. 31 p. 103.

Alexandrum potissimum sequitur Syrian. in Aristot. Metaphys. N p. 1091 b 4 (182, 9 Kr.) οὐδὲ ταῦτα (κατὰ add. Lob.) τὸ ἀληθὲς ἰστόρηται περὶ τῶν θεολόγων· ἐκεῖνοι γὰρ Νύκτα μὲν καὶ Οὐρανόν φασὶ βασιλεύειν καὶ πρὸ τούτων τὸν μέγιστον αὐτῶν πατέρα· 'τὸν τόθ'¹ ἐλὼν διένειμε θεοῖς θνητοῖσί τε

κόσμον, οὗ πρῶτος βασίλευσε περικλυτὸς Ἡρικεπαῖος² (fr. 108) μεθ' ὃν ἡ Νύξ 'σκηπτρον ἔχουσα' ἐν χειρὶν (ἀριπρεπὲς)³ Ἡρικεπαίου⁴ (fr. 102) μεθ' ἧν ὁ Οὐρανὸς 'ὄς πρῶτος βασίλευσε θεῶν μετὰ μητέρα Νύκτα' (fr. 111). τὸ δὲ Χάος ὑπὲρ τὴν τοῦ βασιλεύοντός ἐστι σχέσιν· τὸν δὲ Δία οὐ πρῶτον ἀλλὰ πέμπτον βασιλέα σαφῶς ὀνομάζουσιν οἱ πρὸς αὐτὸν παρὰ τῆς Νυκτὸς δοθέντες χρησμοί· 'ἀθανάτων⁵ βασιλῆα θεῶν πέμπτον σε γενέσθαι'. ἡ πρωτίστη οὖν ἀρχὴ καὶ παρ' αὐτοῖς ἐν καὶ τάγαθόν, μεθ' ἧν ἡ δυνὰς ἡ κρείττων τοῦ βασιλεύειν, Αἰθήρ μὲν καὶ Χάος⁶ * * * * * κατὰ τὸν Πυθαγόραν· εἶτα τὰ πρωτίστα καὶ κρύφια τῶν θεῶν γένη· ἐφ' οἷς ὁ πρῶτος ἀναφανείς τῶν ὄλων πατήρ καὶ βασιλεύς, ὃν διὰ τοῦτο Φάνητα προσεῖπον. οὐτ' οὖν οἱ ἀριστοὶ τῶν φιλοσόφων ἀφίστανται τῶν θεολόγων οὐθ' οἱ θεολόγοι τὰ δευτέρα δυνατώτερα καὶ ἀμείνω τῶν ἀρχηγικωτέρων φασὶν εἶναι, ἀλλὰ μία ἡ παρὰ πᾶσιν αὐτοῖς ἀλήθεια.

1 τὸν τόθ' C; τοῖον Simpl. v. fr. 108, τοῖτό θ' (sc. μέτρον) conl. Usen. 2 Ἡρικεπαῖος C. 3 ἀριπρεπὲς ex Alex. (fr. 102) add. Brandis. 4 Ἡρικεπαίου C. 5 ἀθανάτων Lob., ἀθάνατον C. 6 'post Χάος et hiare orationem manifesto apparet et supplere satis probabiliūter hiatus licet Αἰθήρ μὲν καὶ Χάος κατ' ἐκείνους (sive κατὰ τὸν Ὀρφέα sive κατὰ τοὺς θεολόγους μανίς), Πρωτεὺς δὲ καὶ Χάος κατὰ τὸν Πυθ.' Usen.

Procl. in Plat. Tim. prooem. E (III 168, 15 Diehl) *τίνες οὖν αἱ Ὀρφικαὶ παραδόσεις, ἐπειδήπερ εἰς ταύτας ἀναφέρειν οἰόμεθα χρῆναι τὴν τοῦ Τιμαίου περὶ θεῶν διδασκαλίαν; θεῶν βασιλέας παραδέδωκεν Ὁ. κατὰ τὸν τέλειον ἀριθμὸν τῶν ὄλων προεστηκότας Φάνητα Νύκτα Οὐρανὸν Κρόνον Δία Διόνυσον· πρῶτος γὰρ ὁ Φάνης κατασκευάζει τὸ σκηπτρον· καὶ πρῶτος βασίλευσε (βασιλεὺς codd.) περικλυτὸς Ἡρικεπαῖος (fr. 108)· δευτέρα δὲ ἡ Νύξ, δεξαμένη παρὰ τοῦ πατρός, τρίτος δὲ (ὁ add. Diehl) Οὐρανὸς παρὰ τῆς Νυκτὸς, καὶ τέταρτος ὁ Κρόνος, βιασάμενος, ὧς φασί, τὸν πατέρα, καὶ πέμπτος ὁ Ζεὺς, κρατήσας τοῦ πατρός, καὶ μετὰ τοῦτον ἔκτος ὁ Διόνυσος. οὗτοι δὴ πάντες οἱ βασιλεῖς ἄνωθεν ἀπὸ τῶν νοητῶν καὶ νοερῶν ἀρχάμενοι θεῶν χωροῦσι διὰ τῶν μέσων τάξεων καὶ ἐς τὸν κόσμον, ἵνα καὶ τὰ τῆιδε κοσμήσωσι· Φάνης γὰρ οὐ μόνον ἐστὶν ἐν τοῖς νοητοῖς, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς νοεροῖς, ἐν | ¹⁶⁹ Diehl τῆι δημιουργικῆι τάξει καὶ ἐν τοῖς ὑπερκοσμίοις καὶ τοῖς ἐγκοσμίοις, καὶ Νύξ καὶ Οὐρανὸς ὁμοίως· αἱ γὰρ ιδιότητες αὐτῶν διὰ πάντων χωροῦσι τῶν μέσων. αὐτὸς δὲ ὁ μέγιστος Κρόνος οὐχὶ καὶ πρὸ*

τοῦ Διὸς τέτακται καὶ μετὰ τὴν Δίον βασιλείαν, μετὰ τῶν ἄλλων Τιτάνων τὴν Διονυσιακὴν μερίζων δημιουργίαν, καὶ ἄλλος μὲν ἐν τῷ οὐρανῷ, ἄλλος δὲ ἐν τοῖς ἐπὶ σελήγηρ, καὶ ἐν μὲν τῇ ἀπλατεῖ ἄλλος, ἐν δὲ ταῖς πλατωμέναις ἄλλος, καὶ Ζεὺς ὁμοίως καὶ Διόνυσος; ταῦτα μὲν οὖν καὶ διαρρήδην εἴρηται τοῖς παλαιοῖς. Cf. Schol. in Procl. Tim. 28 c = I 314, 28 (I 474 Diehl) πρῶτος βασιλεὺς ὁ Φάνης· ὁ γὰρ αἰὼν καὶ ἡ πρώτη τριάς ἐπὶ τὴν τοῦ βασιλέως εἰσὶ τάξιν. δεύτερος βασιλεὺς ἡ Νύξ, ἡ πρώτη τῶν νοητῶν ἅμα καὶ νοερῶν τριάδων τριάς. τρίτος βασιλεὺς ὁ Οὐρανός, ἡ δευτέρα τριάς τῶν αὐτῶν, (τῶν) νοητῶν ἅμα καὶ νοερῶν τριάδων. τέταρτος ὁ Αἰθήρ, ἡ τρίτη τῶν αὐτῶν τριάς. πέμπτος ὁ Ζεὺς et Procl. in Plat. Cratyl. 396 b. c p. 59, 11 Pasqu. καὶ ἔστιν ὁ μὲν πρῶτος Φάνης, ὁ δὲ δεύτερος, ὁ καὶ κινούμενος καὶ ἐστηκώς, Οὐρανός, ὁ δὲ μόνον κινούμενος Κρόνος (cf. in Tim. 28 c [I 306, 10 Diehl]) τούτους οὖν τοὺς τρεῖς νόας καὶ δημιουργοὺς ἐποτίθεται (sc. Ἀμέλιος) καὶ τοὺς παρὰ Πλάτῳ (Tim. 40 e) τρεῖς βασιλείας καὶ τοὺς παρ' Ὀρφεῖ τρεῖς, Φάνητα καὶ Οὐρανὸν καὶ Κρόνον, καὶ ὁ μάλιστα παρ' αὐτῷ δημιουργός ὁ Φάνης ἐστίν.

Olympiodor. in Plat. Phaedon. 61 c p. 3, 9 Norv. ὥσπερ ὁ Ἐμπεδοκλῆς ἔλεγε τὸν νοητὸν καὶ τὸν αἰσθητὸν παρὰ μέρος γίνεσθαι κόσμους,¹ οὐχ ὅτι ποτὲ μὲν οὗτος γίνεται, ποτὲ δὲ ὁ νοητός, ἀεὶ γὰρ εἰσὶν, ἀλλ' ὅτι ἡ ἡμετέρα ψυχὴ ποτὲ μὲν κατὰ νοητὸν ζῆι καὶ λέγεται τότε γίνεσθαι ὁ νοητὸς κόσμος, ποτὲ δὲ κατὰ αἰσθητὸν καὶ λέγεται ὁ αἰσθητὸς γίνεσθαι κόσμος, οὕτως καὶ παρὰ τῷ Ὀρφεῖ αἱ τέσσαρες βασιλεῖαι αὐταὶ οὐ ποτὲ μὲν εἰσὶ, ποτὲ δὲ οὐ, ἀλλ' ἀεὶ μὲν εἰσὶ, ἀνίττονται δὲ τοὺς διαφόρους βαθμοὺς τῶν ἀρετῶν, καθ' ἃς ἡ ἡμετέρα ψυχὴ (ἐνεργεῖ)² σύμβολα ἔχουσα πασῶν τῶν ἀρετῶν τῶν τε θεωρητικῶν καὶ καθαρτικῶν καὶ πολιτικῶν καὶ ἠθικῶν. ἡ γὰρ κατὰ τὰς θεωρητικὰς ἐνεργεῖ, ὧν παράδειγμα ἡ τοῦ Οὐρανοῦ βασιλεία, ἵνα ἄνωθεν ἀρξώμεθα· διὸ καὶ Οὐρανός εἴρηται παρὰ τὸ τὰ ἄνω ὄρᾶν. ἡ καθαρτικῶς ζῆι, ἧς παράδειγμα ἡ Κρονία βασιλεία, διὸ καὶ Κρόνος εἴρηται, οἷον κορόρους³ τις ὧν διὰ τὸ ἑαυτὸν ὄρᾶν· διὸ καὶ καταπίνειν τὰ οἰκεία γεννήματα λέγεται, ὡς αὐτὸς πρὸς ἑαυτὸν ἐπιστρέφων. ἡ κατὰ τὰς πολιτικὰς, ὧν σύμβολον ἡ τοῦ Διὸς βασιλεία, διὸ καὶ δημιουργός ὁ Ζεὺς, ὡς περὶ τὰ δευτέρα ἐνεργῶν. ἡ κατὰ τὰς ἠθικὰς καὶ φυσικὰς ἀρετάς, ὧν σύμβολον | ⁴ Norv. ἡ τοῦ Διονύσου βασιλεία, διὸ καὶ σπαράττεται, διότι οὐκ ἀντακολουθοῦσιν ἀλλήλαις αἱ ἀρεταί,

καὶ τὰς σάρκας μασιῶνται οἱ Τιτᾶνες, τῆς μασιῶσεως δηλούσης τὸν πολὺν μερισμόν, διότι τῶν τῆιδε ἔφορός ἐστιν, ἔνθα ὁ πολὺς μερισμὸς διὰ τὸ ἔμδον καὶ τὸ σόν, καὶ ὑπὸ τῶν Τιτάνων σπαράττεται, τοῦ τὶ μερικὸν δηλοῦντος· σπαράττεται δὲ τὸ καθόλου εἶδος ἐν τῇ γενέσει· μονὰς δὲ Τιτάνων ὁ Διόνυσος. λέγεται δὲ σπαράττεσθαι ὑπὸ τῆς γενέσεως, τῶν αἰτίων ταύτης ἀκουόντων. κατ' ἐπιβουλήν δὲ τῆς Ἥρας, διότι κινήσεως ἔφορος ἢ θεὸς καὶ προόδον v. etiam antea 2, 21 Norv.

1 τούτους M. 2 ἐνεργεῖ add. Norv. 3 κορόνους Finckh, ὁ κορόνους M.

Herm. in Plat. Phaedr. 247 c p. 152, 15 Couver. νοήσωμεν τοίνυν τέσσαρα ταῦτα· τὸ ἐν τὴν πρώτην ἀρχήν· τὸν Φάνητα¹ ὅπερ ἐστὶ πέρασ τῶν νοητῶν θεῶν, ἀρχή δὲ τῶν νοεῶν θεῶν² ἐξηρημένη — αἱ γὰρ Νύκτες ἀρχαὶ αἷς ὡς³ συντεταγμένη ἢ ἀρχή — τὸν Δία ὃς τῶν ὑπερκοσμίων ἐστὶ βασιλεύς,⁴ πέρασ δὲ τῶν ἰδίως νοεῶν θεῶν· τὸν ἥλιον ὃς βασιλεύς ἐστὶ τοῦ αἰσθητοῦ⁵ . . . πάλιν ὁ Ζεὺς φῶς ἐλλάμπει⁶ τοῖς ὑπερκοσμίοις νοερόν· πάλιν ὁ Φάνης φῶς ἐπιλάμπει τοῖς νοεροῖς θεοῖς νοητόν· ἢ δὲ πάντων ἀρχή καὶ τοὺς νοητοὺς καὶ πάντα τοῦ ἀπ' αὐτῆς⁷ θείου πληροῦ φωτός.

1 τὰ τέσσαρα ταῦτα τὸ ἐν, τὸν Φάνητα Ab. 2 θεῶν om. Ab. 3 ὡς om. A, add. in marg. a. 4 ὃς ἐστὶ τῶν ὑπερκοσμίων θεῶν β. Ab. 5 τῶν αἰσθητῶν M Ab. 6 ἐπιλάμπει M. 7 ἀπ' αὐτῶν M.

Lob. I 576; Schoemann Opusc. academ. II 11 n. 14; Kern De Theogon. 46; Gruppe *Suppl.* 693; Susemihl Ind. XIX n. 137; Maaß *Orpheus* 97 n. 124.

108. (78) Syrian. in Aristot. *Metaphys.* N 4 p. 1091 b 4 (182, 9 Kr.) οὐδὲ ταῦτα (κατὰ add. Lob.) τὸ ἀληθὲς ἰστορήται περὶ τῶν θεολόγων· ἐκεῖνοι γὰρ Νύκτα μὲν καὶ Οὐρανόν φασὶ βασιλεύειν καὶ πρὸ τούτων τὸν μέγιστον αὐτῶν πατέρα·

τὸν τόθ' ἔλων διένειμε θεοῖς θνητοῖσι τε κόσμον,
οὗ πρῶτος βασιλευσε περικλυτὸς Ἥρικεπαῖος.

Simplic. in Aristot. *Phys.* IV (coroll. de loco) I 641, 28 Diels καὶ γὰρ αἱ νοηταὶ τάξεις ὡς τόπους διαφόρους ἐκληρώσαντο τὰς τοῦ νοητοῦ κόσμον διαφόρους ὑποδοχάς· λέγει γοῦν Ὁ. περὶ ἐκείνου τοῦ τὰς τῶν λήξεων διαφορὰς ἔχοντος· τοῖον ἔλων — κόσμον, καὶ ἡ περιοχὴ δὲ τόπος ἐκεῖ λέγεται πολλάκις. Alexand. Aphrodis. in eundem *Metaph.* loc. 821, 18 Hayd. πρῶτον μὲν γὰρ βασιλευσε π. Ἡ. (v. supra p. 170).

Varias lectiones v. fr. 107. Cf. etiam Damasc. De princ. 190 (II 67, 8 Rue.) διὸ καὶ παρ' Ὁρφεὶ ὁ Φάνης ἀσύντακτός ἐστι πρὸς τοὺς ἄλλους θεούς. εἰ δὲ βασιλεύει, πάντως ὅτι (cf. Kroll *Philol.* LIII 1894, 424) τῶν ἐν αὐτῷ (*Herm.* XXIII 1888, 483 n. V) βασιλεύει. τῶν γοῦν μετ' αὐτὸν ἢ Νεξ ἀφηγείται. Lob. I 577; Holwerda 307. 310.

109. (89) *Herm.* in Plat. Phaedr. 247 d (154, 23 Couvr.) πρὸς δὴ τοῦτο εἶπεν ὅτι γεννήματά ἐστι ταῦτα τῆς Νυκτός μένοντα ἐν αὐτῇ. ἔστι δὲ καὶ Οὐρανὸς ὑπερουράνιος, καὶ ταῦτα πάντα μένει ἐν τῇ Νυκτί·

ἢ δὲ πάλιν Γατάν τε καὶ Οὐρανὸν εὐρὸν ἔτιχτε·¹
δειξέιν τ'² ἐξ ἀφανῶν φανερούς οἳ τ' εἰσὶ γενέθλην.

1 Vs. 1 laudat quoque Procl. in Tim. (v. etiam infra) 31 a (I 450, 15 Diehl). 2 δειξαι τ' M, δειξαι τ' A.

Idem in Phaedr. 247 c (148, 17 Couvr.) ἢ σφόδρα παρηκολοθηκῶς ὁ Πλάτων τοῖς ὑπὸ τῶν θεολόγων εἰρημένους, κατ' ἐκείνους καὶ αὐτὸς διατίθησι τὸν λόγον. μετὰ γὰρ τὴν τῶν Νυκτῶν τάξιν τρεῖς εἰσὶ τάξεις (τῶν add. M) θεῶν, Οὐρανοῦ, Κυκλώπων, Ἐκατογχείρων, ὧν αὐτὸς (Ast] αὐτῆς codd.) ἀποφάσκει τὰ οἰκεία τούτων ὀνόματα. ἐπειδὴ γὰρ τῶν ἔνδον ἐν αὐτῷ (ταυτῷ M) μεινάντων τῷ Φάνητι πρῶτος (πρώτως M) φανερώς (an φανερός? Couvr.) ὁ Οὐρανὸς ἐξ αὐτοῦ (ἐξ Φάνητος Gesn.) γέγονεν — ἔξω γὰρ προήλθον πρῶτοι ἀπ' αὐτοῦ Οὐρανὸς καὶ Γῆ, δειξεν (δειξαι codd. ut supra MA) — γενέθλην καὶ πρῶτος καταλάμπεται ὁ Οὐρανὸς ὑπὸ τοῦ θείου φωτὸς τοῦ Φάνητος·

Aliter Proclus his versibus utitur in Plat. Tim. 30 c. d (I 430, 11 Diehl) ὡς δὲ τῶν ὄρατῶν πάντων ὁ κόσμος οὗτός ἐστι περιεκτικός, οὕτω τῶν νοητῶν ἐκείνος. ἄλλος δὲ ὁ τρόπος τῆς περιοχῆς, ὥσπερ εἶπομεν, καθ' ἑκάτερον, ἀλλ' ὅμως καὶ αὐτὸ τὸ ὄρατὸν τοῖτοις κατ' ἀναλογίαν ὑπάρχει τὴν πρὸς ἐκεῖνα· καὶ γὰρ ἐκεῖνοις ἄνωθεν ὁ Φάνης ἐπιλάμπων τὸ νοητὸν φῶς πάντας ὄρατοὺς ποιεῖ καὶ δείκνυσιν ἐξ ἀφανῶν φανερούς, ὥσπερ καὶ ἐνταῦθα διὰ τοῦ φωτὸς τὰ χρώματα πάντα γεννώμενα τοῖς σώμασι παρέχεται τὸ ὄρατοῖς εἶναι et in 41 a (III 192, 17 Diehl) ὁ μὲν γὰρ Οὐρανὸς περατοῖ πᾶσαν τὴν γένεσιν, ἢ δὲ Γῆ δυναμοῖ, κινεῖ δὲ ὁ Ὠκεανός, ἐδράζει δὲ ἡ Τηθὺς ἕκαστον ἐπὶ τῆς ἰδίας κινήσεως, τῆς νοεράς τὰ νοερά, τῆς ψυχικῆς τὰ μέσα, τῆς φυσικῆς τὰ σωματικά, τοῦ Ὠκεανοῦ πάντα κινουῖντος ἀθρόως· διαίρει δὲ νοερῶς μόνον ὁ Κρόνος,

ζωιοποιεῖ δὲ ἡ 'Ρέα, λόγοις δὲ σπερματικοῖς ὁ Φόρκυς διακοσμεῖ, φανερὰ δὲ ἐξ ἀφανῶν ὁ Ζεὺς ἀποτελεῖ, ἐξελίττει δὲ ἡ 'Ήρα κατὰ παντοίας τῶν ἐμφανῶν μεταβολάς. Cf. etiam Iamblich. De myster. VIII 3 (263, 6 Parth.) ἐπὶ δὲ τούτοις τῶν ἐμφανῶν δημιουργίας ἄλλοι προεστήκασιν ἡγεμόνες. ὁ γὰρ δημιουργικὸς νοῦς καὶ τῆς ἀληθείας προστάτης καὶ σοφίας, ἐρχόμενος μὲν ἐπὶ γένεσιν, καὶ τὴν ἀφανῆ τῶν κεκρυμμένων λόγων δύναμιν εἰς φῶς ἄγων, Ἄμοῦν (ἀμοῦν ACD) κατὰ τὴν τῶν Αἰγυπτίων γλῶσσαν λέγεται κτλ.

Herm. 506 n. 7; Lob. I 503; Schoemann Opusc. academ. II 10; Kern De Theogon. 16.

110. (93) Procl. in Plat. Parmenid. 647, 9 Cous.² ἡ δὲ τῶν Ὀρφικῶν (sc. ἐφερημήνευσις) τῆς Ἑλληνικῆς οὐσα θεολογίας ἰδία Κρόνον καὶ Δία (z. Δ. an delendum?) καὶ Οὐρανὸν καὶ Νύκτα καὶ Κύκλωπας (fr. 109) καὶ Ἑκατόγχειρας (ibidem) ἐπιφημίζουσα (εὐφημίζουσα B) ταῖς ἀκροτάταις τῶν πάντων ἀρχαῖς. Herm. in Platon. Phaedr. 247 c p. 150, 2 Couvr. διὰ δὲ τοῦ ἀναφῆς (ἀναφοῦς codd.; corr. Couvr.) ὅτι καὶ ὑπὲρ τοὺς Ἑκατόγχειράς ἐστι δηλοῖ· οὗτοι γὰρ πρῶτοι οἷον ἐφάπτονται τῆς πάσης δημιουργίας· διὸ καὶ Ἑκατόγχειρας αὐτοὺς ἡ θεολογία προσαγορεύει· διὰ γὰρ τῶν χειρῶν πάντων ἡμεῖς ἐφαπτόμεθα καὶ ποιούμεν καὶ διακρίνομεν· ἔτι καὶ ἡ ἀφή διὰ παντὸς πεφοίτηκε (cf. Couvr. p. 271 n. 9) τοῦ σώματος. συμβολικῶς οὖν Ἑκατόγχειρας ὠνόμασε τούτους ἡ θεολογία ὡς πάσης ἐφαπτομένους τῆς δημιουργίας καὶ αἰτίους αὐτῆς ὄντας. ἔστι δὲ ἡ τριὰς τῶν Ἑκατογχείρων φρουρητικῆ.

111. (85) Alexand. Aphrodis. in Aristot. Metaphys. N 1091 b 4 (821, 19 Hayd.). Cetera v. supra fr. 108. μεθ' ἧν (sc. Νύκτα) Οὐρανός·

ὃς πρῶτος βασίλευσε θεῶν μετὰ μητέρα Νύκτα.

112. (91) Procl. in Plat. Tim. 40 e (III 176, 10 Diehl) ἀπὸ δὲ τούτων δευτέρα πρόεισι δυνάς, Ὁκεανός καὶ Τηθύς, οὐ κατὰ συνδυασμὸν γενεσιουργὸν οὐδὲ κατὰ τινα σύνοδον τῶν κεχωρισμένων οὐδὲ κατὰ μερισμὸν οὐδὲ κατὰ τινα ἀποτομὴν τῆς ἀπογεννήσεως ταύτης γενομένης — πάντα γὰρ ταῦτα ἄλλοτρίως τῶν θεῶν διαδοξάζουσί τινες —, ἀλλὰ κατὰ μίαν ἔνωσιν καὶ συμπλοκὴν τῶν δυνάμεων ἀδιαίρετον, (ὄν add. Schneid.) καὶ εἰώθασιν γάμον οἱ θεολόγοι προσαγορεύειν· οἰκεῖος γὰρ καὶ ὁ γάμος τῇ τάξει ταύτῃ, καθά φησιν ὁ θεολόγος· πρώτην

γὰρ νύμφην ἀποκαλεῖ τὴν Γῆν καὶ πρῶτιστον γάμον τὴν ἔνωσιν αὐτῆς τὴν πρὸς τὸν Οὐρανόν· οὐ γὰρ ἐν τοῖς μάλιστα ἠνωμένοις ὁ γάμος, διὸ Φάνητος οὐκ ἔστι γάμος καὶ Νυκτός, ἠνωμένων ἀλλήλοις νοητῶς, ἀλλ' ἐν τοῖς μετα τῆς ἐνώσεως καὶ τὸ διηρημένον τῶν δυνάμεων καὶ τῶν ἐνεργειῶν ἐπιδεικνυμένοις. καὶ ἔοικε διὰ ταῦτα καὶ Οὐρανῶι τούτῳ καὶ Γῆι (ταύτη add. Diehl) προσήκειν ὁ γάμος, ὡς ἐκείνον οὐρανὸν καὶ γῆν ἐκείνην ἐνεικονιζομένοις. ὁ δὲ καὶ οἱ θεομοὶ τῶν Ἀθηναίων εἰδότες προσέταττον Οὐρανῶι καὶ Γῆι προτελεῖν τοὺς γάμους κτλ., idem in Plat. Cratyl. 402 b (83, 1 Pasqu.) ὅτι γαμεῖν λέγεται ὁ τε Ὠκεανὸς τὴν Τηθὺν καὶ Ἥραν ὁ Ζεὺς καὶ τὰ τοιαῦτα, ὡς κατὰ τὴν τῶν ὑφειμένων ἀπογέννησιν τὴν πρὸς αὐτὴν κοινωνίαν ἐνστησάμενος· ἡ γὰρ ὁμοιοσητικὴ σύνταξις τῶν θεῶν καὶ ἡ ὁμοφυῆς συνέργεια πρὸς τὰς ποιήσεις γάμος ἀποκαλεῖται παρὰ τοῖς θεολόγοις. Cf. etiam in Tim. 41 d (III 248, 5 Diehl).

Lob. I 503; Schuster 11; Kern De Theogon. 43; Gruppe *Suppl.* 696. 701; Dieterich *Nekyia*² 105.

113. (90) Damasc. De princ. 257 (II 125, 24 Rue.) καὶ ὁ τοῦ Ὁρφέως Οὐρανὸς 'οὐῖρος πάντων καὶ φύλαξ'¹ εἶναι βούλεται· | ¹²⁵ Rue. καὶ Φοῖνικες δὲ καὶ Αἰγύπτιοι τῆιδε τῆι τάξει τὸ φρουρητικὸν ἐγκατοικίζουσιν.

¹ πάντων καὶ φύλαξ Diels apud Kernium.

Lob. I 503 qui Damascii locum falso Tatio in Arat. p. 85 (v. infra) attribuit; Holwerda 313; Kern *Herm.* XXIII 1888, 486 n. XV.

Cf. fr. 96 de Sole.

Hymn. IV Οὐρανοῦ vs. 5 αἰθέριος χθονίος τε φύλαξ πάντων περιβληθείς. Cornuti *Ἐπιδρομή* 1, 4 Lang (οὐρανός) οὐῖρος ὢν ἄνω πάντων καὶ ὀρίζων τὴν φύσιν· | ² L. ἐνιοὶ δὲ φασιν ἀπὸ τοῦ ὠρεῖν ἢ ὠρεύειν τὰ ὄντα, ὃ ἔστι φυλάττειν, οὐρανὸν κεκλῆσθαι. Achill. Tat. Isag. Arat. 36, 13 Maaß οὐρανός δὲ ἡτυμολόγηται, ἥτοι ἐπεὶ ὕρος παλαιός ἐστιν ἢ ἐπεὶ σφαιροειδῆς ὢν ἐνδοθεν αὐτοῦ ἡμᾶς οὐρεῖ, ὃ ἔστιν φυλάσσειν.

114. (95) Procl. in Plat. Tim. 40 e (III 184, 1 Diehl) δόξειε γὰρ ἂν (sc. ὁ Πλάτων) τοῦτο λέγειν οὐχ ἐπομένως ταῖς ('Ὀρφικαῖς)¹ ἀρχαῖς· ἐκεῖ γὰρ ἀδελφοὶ λέγονται τούτων, ἀλλ' οὐ γεννητόρες· τίκει γὰρ ἡ Γῆ λαθοῦσα τὸν Οὐρανόν, ὡς φησιν ὁ θεολόγος·

ἑπτὰ μὲν εὐειδεῖς² κούρας (ἔλικώπιδας, ἀγνάς,
 ἑπτὰ δὲ παῖδας ἄνακτας (ἐγείνατο λαρνήεντας)·
 θυγατέρας μὲν (τίκτε?) Θέμιν³ καὶ ἔϋφρονα Τηθὺν
 Μνημοσύνην τε βαθυπλόκαμον Θείαν τε μάκαιραν,
 5 ἣδὲ Διώνην τίκτεν ἀριπρεπὲς εἶδος ἔχουσαν
 Φοίβην τε Ῥεῖην τε, Διὸς γενέτειραν ἄνακτος·

παῖδας δὲ ἄλλους τοσούτους·

Κοῖόν τε⁴ Κροῖόν τε⁵ μέγαν Φόρκυν τε κραταιὸν
 καὶ Κρόνον Ὠκεανὸν θ' Ὑπερίονά τ' Ἰαπετόν τε.

τούτων οὖν παρὰ τῷ θεολόγῳ προαναγεγραμμένων πῶς ὁ
 Τιμαῖος ἐξ Ὠκεανοῦ καὶ Τηθύος (de Tethye v. etiam in Tim. 40 e
 [III 179, 8 Diehl]) παράγει Κρόνον τε καὶ Ρεῖαν;

1 (Ὀρφικαῖς) dubitanter Diehl. 2 εὐώδεις Procl. hoc loco; sed cf.
 eundem in Tim. 31a (I 450, 16 Diehl) κατὰ γὰρ τὴν τρίτην γονὴν ἢ Γῆ
 προήγαγεν· ἐπὶ μὲν εὐειδεῖς κούρας, ἔλικώπιδας, ἀγνάς, ἑπτὰ δὲ
 παῖδας ἄνακτας ἐγείνατο λαρνήεντας unde vs. 1. 2 supplēvi. 3 μὲν
 Θέμιν codd., μὲν (τίκτε) Θ. Mullach, μὲν (πρωτα) Θ. Lob. 4 κοῖόν τε
 vulgo; κοῖόν τε Q, κοινὸν τε D. 5 κροῖόν τε, κροῖον τε Q vulgo, κροῖόντε D;
 Κροῖον θ' Hesiod. (v. infra p. 178), Κρεῖον Procl. p. 189, 4 Diehl v. infra.

Idem in Tim. 40 e (III 189, 2 Diehl) ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ
 τῶν ἄλλων τῶν κρειτότων γενῶν τῶν ἐπ' αὐτοὺς τεταγμένων
 ἔοικε τὸ ὄσοι μετὰ τούτων' δηλοῦν τοὺς τε λοιποὺς Τιτᾶνας,
 Κοῖον καὶ Ὑπερίονα, Κρεῖον, Ἰαπετόν, Φόρκυν, καὶ τὰς λοιπὰς
 Τιτανίδας, τὴν Φοίβην, τὴν Θείαν, τὴν Μνημοσύνην, τὴν Θέμιν,
 τὴν Διώνην, μεθ' ὧν ὁ Κρόνος καὶ ἡ Ῥεῖα προῆλθον, καὶ τοὺς
 ἅμα τῷ Φόρκυι προελθόντας, τὸν Νηρέα, τὸν Θαύμαντα, τὴν
 κινήτικωτάτην Εὐρυβίαν, καὶ τοὺς μάλιστα τὴν γένεσιν ὄλην
 συνέχοντας. ἐκεῖνο μὴν γινώσκειν ἄξιον, ὡς οὐ προσῆκεν ἀκρι-
 βολογεῖσθαι περὶ τῆς ἐν αὐτοῖς τάξεως, πότερον ὁ Κρόνος ἐστὶν
 ὑπέρτερος ἢ ὁ Φόρκυς· ἐνωσις γὰρ αὐτῶν ἐστὶ καὶ ὁμοιότης.
 De eodem Platonis loco dicit Chalcidius 127 p. 192, 3 Wrobel
simul exponit ea, quae O. et Linus et Musaeus de divinis pote-
statibus vaticinati sunt, non quo delectaretur aut crederet, sed
quod tanta esset auctoritas vaticinantium, ut iis (ut hisque CU^{1. 2})
adseverantibus parcius credi non oporteret. Spectat huc etiam
 Damasc. De princ. 265 (II 131, 11 Rue.) et 267 (II 134, 24 Rue.);
 v. Kroll *Philol.* LIII 1894, 419 n. 4. De Themide cf. Procl. in
 Remp. II 94, 18 Kr. τὴν παρὰ τοῖς θεολόγοις Θέμιν, ibidem
 p. 345, 4 Kr. ἀλλὰ καὶ ὅτι τῇ Θέμιδι τὴν αὐτὴν εἶναι τὴν

Ἀνάγκην ταύτην οἰητέον, οὐ μόνον ἐκ τῶν Ἑλληνικῶν θεογονιῶν πιστόν et fr. 126. 144.

Herm. VIII vs. 21; Lob. I 505; Schuster 8; Gruppe *Suppl.* 702; Holwerda 316; J. Kroll *Lehren des Hermes Trismegist.* 239.

Vide fr. 16.

Hesiod. Theogon. vs. 133 de Terra

Ὀυρανῶι εὐνηθείσα τέκ' Ὠκεανὸν βαθυδίην,
Κοῖτόν τε Κροῖτόν θ' Ὑπερίονά τ' Ἰαπετόν τε
Θείαν τε Πείαν τε Θέμιν τε Μνημοσύνην τε
Φοίβην τε χρυσοστέφανον Τηθύν τ' ἔρατεινήν.

115. (220) Eustath. ad Dionysium Perieget. 1 (GG II 217, 15) πάντως γὰρ Ὠκεανὸς ἀπόρροος ὁ εἰς ἑαυτὸν ὀρούων, ἤγουν¹ ἐπαιῶν καὶ εἰς κύκλον σχῆμα περιαγόμενος,² καὶ οὕτως ἐναποκλείων ἑαυτῶι³ τὴν γῆν· καθὰ καὶ Ὁ. ἐν τῶι περὶ Διὸς καὶ Ἥρας (v. supra p. 141) φησὶ λέγων·

κύκλον δ'⁴ ἀκαμάτου καλλιρρόου⁵ Ὠκεανοῖο,⁶
ὃς γαίαν δίνησι πέριξ ἔχει ἀμφιελίξας

ὡς τοῦ ὠκεανοῦ περιειληφότος τὴν γῆν.

1 εἶτε K. 2 εἰς κύκλον περιαγ. var. lect. ap. R. Stephan. et Hudson. 3 ἑαυτῶι om. d. 4 κύκλον δ' cod. Politi, κύκλον cett. codd.; κύκλον τ' Pape. 5 καλλιρρόου om. KPU. 6 ὠκεανοῦ PUY.

Procl. Tim. 40 e (III 178, 16 Diehl) πανταχοῦ γὰρ διορίζειν (θεῖν add. Diehl) τὰς πρώτας τάξεις ἀπὸ τῶν δευτέρων, οὐκ ἀλόγως καὶ τῶν ποιητῶν Ὠκεανὸν καλούντων τὸν ὀρίζοντα τῆς γῆς.

Herm. XLIV; Lob. I 607; Giseke 79; Schuster 4; Holwerda 318; Maaß *Aratea* 185.

Hymn. LXXXIII Ὠκεανοῦ vs. 3 ὃς περικυμαίνει γαίης περιτέρομονα κύκλον, Dionys. Perieget. vs. 27 πάντη δ' ἀκαμάτου φέρεται ὄρος Ὠκεανοῖο.

116. Procl. in Plat. Tim. 40 e (III 180, 8 Diehl) δηλοῦσι δὲ οἱ θεολόγοι τὸν Ὠκεανὸν ἀπάσης εἶναι κινήσεως χορηγόν, δέκα λέγοντες αὐτὸν ἐκπέμπειν ὄχετούς, ὧν ἐπὶ θάλατταν τοὺς ἐννέα χωρεῖν.

Holwerda 318.

117. (104) Procl. in Plat. Tim. 40 e (III 186, 7 Diehl) οἱ δὲ ἄλλοι Τιτᾶνες εἰς διάκρισιν ἐπέγονται καὶ πρόοδον, ἡγείται δὲ αὐτῶν ὁ μέγιστος Κρόνος, ὡς φησιν ὁ θεολόγος (cf. fr. 135). καίτοι γε ὅτι ὁ Κρόνος ὑπέρτερός ἐστι τοῦ Ὠκεανοῦ, δεδήλωκεν

ὁ θεολόγος πάλιν λέγων τὸν μὲν Κρόνον αὐτὸν καταλαμβάνειν τὸν οὐράριον Ὀλυμπον κάκει θρονισθέντα βασιλεύειν τῶν Τιτάνων, τὸν δὲ Ὠκεανὸν τὴν λῆξιν ἄπασαν τὴν μέσην· ναίειν γὰρ αὐτὸν ἐν τοῖς θεσπεσίοις ρεΐθροις τοῖς μετὰ τὸν Ὀλυμπον καὶ τὸν ἐκεῖ περιέπειν Οὐρανόν, ἀλλ' οὐ τὸν ἀκρότατον, ὡς δέ φησιν ὁ μῦθος, τὸν ἐκπεσόντα τοῦ Ὀλύμπου καὶ ἐκεῖ τεταγμένον. τούτων δ' οὖν οὕτως ἐχόντων ὁ Ὠκεανὸς καὶ ἡ Τηθύς καθ' ὅσον μένουσι καὶ ἤρῳνται πρὸς τὸν Οὐρανὸν συμπαράγουσιν αὐτῶι τὴν τῶν προϊόντων βασιλείαν, Κρόνον τε καὶ Ῥέας, καὶ καθ' ὅσον (ἐν)ίδρουνται τῆι μονίμωι δυνάμει τῆς μητρὸς, κατὰ τοσοῦτον τὸν Φόρκυν μετ' αὐτῆς· αὕτη (sc. Tethys) γὰρ αὐτὸν παράγει Πόντον φιλότῃ μιγεῖσα μετὰ Νηρώως καὶ Θαύμαντος.¹ οὐ γὰρ ἐστὶν ὁ Φόρκυς (ὁ) Οὐρανίδης, ἀλλὰ ὁ Φόρκυς (ὁ Πόντιος),² ὡς ἔστι δῆλον ἐκ τῆς Θεογονίας (Hesiod. 233. 237). (καὶ) καθ' ὅσον ἡ Τηθύς τῆς Γῆς ἐστὶ πλήρης, κατὰ τοσοῦτον οἶον Γῆ τις οὖσα λέγοιτ' ἂν τὸν Φόρκυν τοῦτον παράγειν μετὰ τοῦ Ὠκεανοῦ, καθ' ὅσον καὶ οὕτως ἐν ἑαυτῶι τὸν νοητὸν³ περιείληφεν· ὥσθ' ἡ μὲν καθ' ὅσον ἐστὶ Γῆ κατὰ μέθεξιν, ὁ δὲ καθ' ὅσον ἐστὶ Πόντος κατ' αἰτίαν ὑφιστάσῃ μετὰ Κρόνου καὶ Ῥέας τότε τὸν θεόν.

1 Θαύμαντα D vulgo; corr. Taylor. 2 ἀλλὰ ὁ Φόρκυς (ὁ Πόντιος) Diehl, ἀλλὰ Πόντιος Lob., ἀλλὰ ὁ Ὠκεανὸς Taylor; ἀλλὰ ὁ Φ. del. Schneid. 3 τὸν νοητὸν codd., τὸν Πόντιον Holwerda.

Lob. I 509; Schuster 7; Holwerda 317.

118. Procl. in Plat. Tim. 23 d (I 133, 7 Diehl) προηγείται μὲν οὖν τὸ θαῦμα, διότι καὶ ἐν ἡμῖν ἀρχὴ τοῦτό ἐστι τῆς τῶν ὄλων γνώσεως, ἐν δὲ τοῖς θείοις συνάπτει τῶι θαυμαζομένωι τὸ θαυμάζον· ὅθεν καὶ Θαύμαντα θεόν τινα μέγιστον ὑμνήκασιν οἱ τὰ θεῖα σοφοί, τὸν διὰ τοῦ θαύματος ὑποκατακλίνοντα τὰ δεύτερα τοῖς πρώτοις et idem in Tim. 25 b (I 183, 10) καὶ ἔοικεν ὁ Πλάτων καὶ διὰ τοῦτο μεγάλην καὶ θαυμαστὴν καλέσαι τὴν δύναμιν τῶν Ἀτλαντίνων, ἐπειδὴ καὶ ἐν ταύτῃ τῆι τάξει παραδέδοται τις Θαύμας καλούμενος καὶ Βίας ἄλλος τις ἐπὶ τῶν πάλαι θεολόγων. V. etiam fr. 117.

119. (102) Procl. in Plat. Tim. 24 e (I 175, 9 Diehl) αὕτη (sc. ἡ ὕβρις) γὰρ ἐστὶν ἡ ὡς ἀληθῶς ἀπειρία καὶ τὸ αἰσχος, διὸ καὶ τὸ συνεγγίζον αὐτῇ καὶ τὸ ἐν αὐτῇ πως ὄν ἐξυβρίζειν λέγουσιν, ἐπεὶ παράδειγμα αὐτῶν διὰ τούτων παρὰ τῶι θεολόγῳ δηλοῦται τῶν ὀνομάτων·

Τιτῆνες κακομηται, ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντες.

Herm. VIII vs. 47 p. 469; Lob. I 507.

Hesiod. Theogon. 139 de Terra γέιναιτο δ' αὖ Κύκλωπας
ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντας.

120. (103) Procl. in Plat. Tim. 25 b (I 187, 4 Diehl) οὕτω
γὰρ ἢ τε δημιουργικὴ πέρασ ἴσχει βούλησις καὶ τὰ χεῖρω κρα-
τεῖται ὑπὸ τῶν ἀμεινόνων, ἐν μὲν τοῖς μερικοῖς Ἀτλαντίοι ὑπὸ
τῶν Ἀθηναίων, ἐν δὲ τοῖς ὅλοις οἱ Τιτᾶνες ὑπὸ τῶν Ὀλυμπίων,
καὶ κρατεροὶ περ ἔόντες ἀμείνορος ἀντιόσαντες,
ὑβριος ἀντ' ὀλοῆς καὶ ἀτασθαλῆς ὑπερόπλον,

φησὶν ὁ θεόλογος, ὃν καὶ ὁ Πλάτων ζηλώσας ὑβριε πορεύεσθαι
τοὺς Ἀτλαντίνους εἶπεν ἐπὶ τοὺς Ἀθηναίους.

Herm. VIII vs. 38 p. 468; Lob. I 508.

Hesiod. Theogon. 516 εἶνεκ' ἀτασθαλῆς τε καὶ ἠτορέης
ὑπερόπλον.

121. (97) Procl. in Plat. Tim. 40 e (III 185, 20 Diehl)
μᾶλλον δὲ πάντων τῶν οὐρανίων γενῶν τὰ μὲν μένει μόνον ἐν
ταῖς ἀρχαῖς, ὥσπερ αἱ δύο πρώται τριάδες — ὡς γὰρ ἐνόησε,
φησὶν [sc. ὁ θεολόγος], αὐτοὺς ὁ Οὐρανὸς

ἀμείλιχον¹ ἦτορ ἔχοντας

καὶ φύσιν ἐκρομήν ~ ~ ~ ~ ~

ῥῖψε βαθὺν γαίης ἐς Τάρταρον.

κρύπτονται οὖν ἐν ἀφανεί δι' ὑπεροχὴν δυνάμεως —, τὰ δὲ καὶ
μένει καὶ πρόεισιν, ὥσπερ ὁ Ὠκεανὸς καὶ ἡ Τηθύς· (sequitur
fr. 135).

1 ὡς ἐνόησ' αὐτοὺς παναμείλιχον suppl. Lob., ὡς δ' αὐτοὺς ἐνόησεν ἀμ.
Koechly Opusc. philol. I 237 n. 35.

Herm. VIII vs. 28 p. 468; Lob. I 506; Mayer *Gigant. u.*
Titān. 239.

Hesiod. Theogon. 868 ῥῖψε (sc. Ζεὺς) δέ μιν (sc. Τυφώεα)
θυμῶι ἀκαχὼν ἐς Τάρταρον εὐρύν. Pherecyd. fr. 5 (Diels II³
204, 4) κείνης δὲ τῆς μοῖρας ἐνεργθέν ἐστιν ἡ ταρταρὴ μοῖρα·
φυλάσσοσσι δ' αὐτὴν θυγατέρες Βορέου Ἀρπυιαί τε καὶ Θύελλα·
ἐνθα Ζεὺς ἐκβάλλει θεῶν, ὅταν τις ἐξυβρίσῃ.

122. (205) Procl. in Plat. Tim. 25 c. d (I 188, 24 Diehl)
ὅτι δὲ καὶ ταῦτα θαναμαστὴν ἐνδειξιν ἔχει τῆς τοῦ παντός δια-
κοσμῆσεως, πιστοῦμεν ἀραμνήσαντες ἡμᾶς αὐτοὺς τῶν παρὰ
τῶι Ὀρφει λεγομένων πρὸς τῶι πέρατι τῆς δημιουργίας κατα-
ταρταρώσεων· | ¹⁸⁹ Diehl καὶ γὰρ ἐκεῖνος τὴν τῶν Ὀλυμπίων
θεῶν καὶ τὴν Τιτανικὴν παραδοὺς δημιουργικὴν ἀντίθεσιν (cf.

in Tim. 24 e p. 174, 12 Diehl) ἀποπερατοῖ τὴν ὄλην διακόσμησιν ἄχρι τῶν ἐσχάτων τοῦ παρτός, μεταδιδούς καὶ ἐκείνοις τῆς τῶν θεῶν ἀχράντου προνοίας. ταῦτ' οὖν καὶ ὁ Πλάτων εἰδὼς ἐν εἰκόσι τὰ ὄλα παραδιδούς διατείνει καὶ κατὰγει καὶ ἐπὶ τὸ ἀφανὲς τὰ διττὰ ταῦτα γένη καὶ διὰ τῆς ἀφανίσεως ταύτης μιμεῖται τὴν Ὀρφικὴν καταταρτάρωσιν. Cf. eundem in Remp. I 93, 22 Kr. πάντως γὰρ που (Hom. Il. Ξ 203 et B 781) τὸν πρὸς Δία πόλεμον ἐν τούτοις αἰνίσσεται τὸν Τιταρικὸν καὶ τὰς καλουμένας καταταρταρώσεις παρὰ τοῖς Ὀρφικοῖς. Damasc. De princ. 205 (II 88, 11 Rue.) μετὰ τῆς πρεπούσης διακρίσεως, οἶαν καὶ Ὁ. παραδίδωσιν, τῶν τε νυχίων ἀπάντων γενῶν καὶ τῶν ἐν οὐρανῷ δεδεμένων Οὐρανιδῶν et 400 (II 254, 11. 25 Rue.).

123. (155) Olympiodor. in Plat. Phaedon. C III ος' p. 202, 12 Norv. ὅτι οἱ παραδιδόμενοι τέσσαρες ποταμοὶ κατὰ τὴν Ὀρφείως παράδοσιν τοῖς ὑπογείοις ἀναλογουῦσι τέσσαροι στοιχείοις τε καὶ κέντροις κατὰ δύο ἀντιθέσεις, ὁ μὲν γὰρ Πυριφλεγέθων τῷ πυρὶ καὶ τῇ ἀτατολῇ, ὁ δὲ Κωκυτὸς τῇ γῆ καὶ τῇ δύσει, ὁ δὲ Ἀχέρων ἀέρι τε καὶ μεσημβρίαι. τούτους μὲν Ὁ. οὕτω διάταξεν, αὐτὸς δὲ τὸν Ὠκεανὸν τῷ ὕδατι καὶ τῇ ἀρκτῷ προσοικειοῖ cf. C III λβ' p. 192, 21 Norv. et eundem in Aristot. Meteor. II 2 p. 355 b 20 (141, 26 Stueve) et Procl. in Tim. 32 b (II 49, 9 ss. Diehl).

124. Ps.-Galen. (= Porphyr.) ad Gaurum ed. Kalbfleisch (Abh. Akad. Berlin 1895) 34, 26 κάρταῦθα πολὺς ὁ Νομήριος καὶ οἱ τὰς Πυθαγόρου ὑπο³⁵νοίας ἐξηγουόμενοι, καὶ τὸν παρὰ μὲν τῷ Πλάτωνι (Respubl. X 621 a) ποταμὸν Ἀμέλητα, παρὰ δὲ τῷ Ἡσιόδῳ (e. g. Theogon. 361) καὶ τοῖς Ὀρφικοῖς τὴν Στύγα, παρὰ δὲ τῷ Φερεκύδῃ (Diels II³ 204 fr. 7) τὴν ἐκροὴν ἐπὶ τοῦ σπέρματος ἐκδεχόμενοι.

125. (156) Olympiodor. in Platon. Phaed. D ρμ' p. 241, 5 Norv. ὅτι οἱ τέσσαρες ποταμοὶ τὰ τέτταρα στοιχεῖά ἐστι τὰ ἐν τῷ Ταρτάρῳ, ὁ μὲν Ὠκεανός, φησι, τὸ ὕδωρ, ὁ δὲ Κωκυτὸς ἦτοι Στύγιος ἢ γῆ, ὁ δὲ Πυριφλεγέθων τὸ πῦρ, ὁ δὲ Ἀχέρων ὁ ἀήρ. ἀντικεῖσθαι δὲ τῷ μὲν Πυριφλεγέθοντι τὸν Στύγιον, ὡς θερμὸν ψυχρῶι, τῷ δὲ Ὠκεανῶι τὸν Ἀχέροντα, ὡς ὕδατον ἀερίῳ· διὸ καὶ Ὁ. τὴν Ἀχερουσίαν λίμνην ἀερίαν καλεῖ.

126. Procl. in Plat. Rempubl. II 207, 14 Kr. τίνα οὖν ἡμεῖς τὴν θεὸν ταύτην εἶναι φήσομεν; ἢ δῆλον ὅτι τοῖς δῆμασιν ἐπόμμενοι, μητέρα μὲν αὐτὴν τῶν Μοιρῶν ὑμνουμένην ἀκούοντες, ἡγεμόνα δὲ τῆς κοσμικῆς ἀπίσης τάξεως, τῆς ἐν ψυχαῖς, τῆς ἐν

φύσειν, συνέχουσαν δὲ ἀκλιῶς τὰ πάντα καὶ ὀρίζουσαν, ὅπου τεθὲν ἕκαστον συμπληρώσει τὸν κόσμον ἐν τῷ πρόποντι σχήματι, ταύτην ἐκείνην εἶναι τὴν παρὰ τοῖς θεολόγοις καλουμένην Θέμιν (Hesiod. Theogon. 901); ἦν τὸ ὑπερβαίνειν ἐγχειροῦν ἀθέμιτον μὲν εἶναι λέγομεν, ὑπερβαίνειν δὲ ὁμως μὴ δύνασθαι. τίνα γὰρ ἄλλην μητέρα Μοιρῶν ἢ ταύτην ἐκείνων ἑμιούτων ἠκούσαμεν; οἶδα μὲν οὖν, ὅτι καὶ Μοίρας ἄλλας Ὅ., εἰ καὶ τοῖς αὐτοῖς ὀνόμασι χρώμενος, ἀπ' αὐτῶν προελθεῖν φησιν τῶν πρωτίτων θεῶν, ἐπέκεινα καὶ τῆς Κρόνου βασιλείας καὶ τῶν νοερῶν ὄλως διακόσμων· ἀλλὰ κάκεινος ἄλλην Ἀνάγκην παρήγαγεν πρὸ τῶν Μοιρῶν, στυγερωῶπά τε Ἀνάγκην λέγων προελθεῖν ἀπ' ἐκείνων.

127. (101) Procl. in Plat. Cratyl. 406 c p. 110, 15 Pasqu. παράγει οὖν αὐτήν (sc. Venerem) ὁ Οὐρανὸς ἐκ τοῦ ἀφροῦ τῶν γονίμων ἑαυτοῦ μορίων ῥιφέντων¹ εἰς τὴν θάλασσαν, ὡς φησιν Ὅρφεύς·

μήδεα δ' ἐς πέλαγος² πέσεν ὑψόθεν, ἀμφὶ δὲ τοῖσι
λευκὸς ἐπιπλώουσιν ἐλίσσετο πάντοθεν ἀφρός·

ἐν δὲ περιπλομέναις ὄραις Ἐνιαυτὸς³ ἔτικτεν
παρθένον αἰδοίην, ἣν δὴ παλάμαις ὑπέδεκτο

5 γειρομένην τὸ πρῶτον ὁμοῦ Ζῆλος τ' Ἀπάτη τε.

1 ῥιφέντων Platt Journ. philol. Lond. XXVI 1899, 230; ῥιφέντος codd.
2 ἐς πέλαγος A; εὐπέλαγος B; ἐπέλαγος F; ἐνπέλαγος P. 3 ἐνιαυτοῦ Platt.

Lob. I 542.

Hesiod. Theogon. 188

μήδεα δ' ὡς τὸ πρῶτον ἀποτιμήξας ἀδάμαντι

κάββαλ' ἀπ' ἠπίρειοιο πολυκλίεστοι ἐνὶ πόντῳ,

ὡς φέρετ' ἄμ πέλαγος πουλὴν χρόνον, ἀμφὶ δὲ λευκὸς

ἀφρός ἀπ' ἀθανάτου χροὸς ὄρυντο· τῷ δ' ἐνὶ κούρῃ

5 ἐθρέφθη κτλ.

Ad vs. 3 cf. *Εὐχ. πρ. Μουσ.* 18 Ὁρας ἡδ' Ἐνιαυτόν, Procl. in Plat. Tim. 37 e (III 40, 31 Diehl) ἐπεὶ καὶ οὐ τὸν χρόνον μόνον ὡς θεὸν ἐμνήκασιν, ἀλλὰ καὶ ἡμέραν αὐτήν καὶ νύκτα καὶ μῆνα [θεὸν del. Diehl] καὶ ἐνιαυτόν, 49 d (III 89, 29 Diehl); v. Waser *RE*² V 2568. Ad vs. 5 γειρομένην τὸ πρῶτον cf. Hesiod. Theogon. 202 γειρομένην τὰ πρῶτα. Ζῆλος Theogon. 384; Ἀπάτη Theogon. 224.

128. Procl. Theolog. Plat. IV 5 p. 188, 22 καὶ πρὸ τούτων (sc. Plotini et Iamblichi) ὁ Πλάτων αὐτὸς ἐν τῷ Κρατύλῳ

(p. 396 b ὡς λόγος) ταῖς Ὀρφικαῖς θεογονίαις (cf. supra p. 141) ἐπόμενος τοῦ μὲν Διὸς πατέρα τὸν Κρόνον (cf. fr. 139), τοῦ δὲ Κρόνου τὸν Οὐρανὸν ἀποκαλεῖ.

Lob. I 368.

129. (99) Procl. in Plat. Cratyl. 396 b. c p. 62, 3 Pasqu. ὡς δ' Ὁ. ἐνθῆωι στόματι λέγει, καὶ καταπίνει τὸν πρόγονον αὐτοῦ τὸν Φάνητα καὶ ἐγκολπιζεται πάσας αὐτοῦ τὰς δυνάμεις ὁ Ζεὺς καὶ γίνεται πάντα νοερώς ὅσαπερ ἦν ἐκεῖνος νοητῶς, καὶ ὁ Κρόνος πάσης τῆς δημιουργίας ἐνδίδωσι τῶι Διὶ τὰς ἀρχὰς καὶ τῆς εἰς τὰ αἰσθητὰ προνοίας, καὶ ἑαυτὸν νοῶν ἤνωται τοῖς πρωτίστοις νοητοῖς καὶ πεπλήρωται τῶν ἐκεῖθεν ἀγαθῶν. διὸ καὶ τρέφεσθαι φησιν αὐτὸν ὁ θεολόγος ἐπὶ τῆς Νυκτός·

ἐκ πάντων δὲ Κρόνον Νυξ ἔτρεφεν ἢ δ' ἀτίταλλεν.

Idem versus etiam ap. Damasc. De princ. 67 (I 146, 17 Rue.) post fr. 131.

Lob. I 506; Kern De Theogon. 18. 57.

130. (245) Procl. in Hesiod. Opera 113 (Gaisf. II 115, 9) καὶ τοῦτο Κρόνιον ἐστὶ· καὶ γὰρ τὸν Κρόνον αἰὲ μελαινας ἔχειν τὰς ἐπὶ τοῦ γενείου τρίχας φησὶν Ὁ. Πλάτων (Politie. 270 d. e) δὲ τοὺς ἐπὶ τῆς Κρονίας περιόδου ἀποβάλλειν φησὶ τὸ γῆρας, καὶ αἰὲ γίνεσθαι νεωτέρους.

Lob. I 511; M. Mayer *Gigant. u. Titan.* 238.

Cf. fr. 142.

131. (99) Damasc. De princ. 67 (I 146, 12 Rue.) ἔοικε δὲ καὶ Ὁ. τὸν Κρόνον εἰδῶς νοῦν, ὡς δηλοῖ ὁ τε σύμπαρ μῦθος ὁ περὶ αὐτοῦ καὶ ὁ ἀγκυλομήτης¹ (καὶ add. Lob.) τὴν Νύκτα ὡς πρώτην οὐσίαν καὶ τροφὸν πάντων (v. fr. 106) διὰ τοῦτο ἀνυμνομένην αὐτὸν μάλιστα τὸν Κρόνον πεποιηκῆναι (πεποίηκε Lob.) τρέφουσαν, ὡς τοῦ νοῦ οὕσαν τὸ νοητόν, ἐπειδὴ τῶι νοοῦντι τροφή τὸ νοούμενόν ἐστὶ κατὰ τὸ λόγιον (Kroll De orac. Chald. 19 n. 1).

¹ καὶ τὸ ἀγκυλομήτης Usen. in Schoellii Proclo ad Remp. p. 38, 15.

Lob. I 506; Kern De Theogon. 57.

Hymn. XIII Κρόνου vs. 9 ἀγκυλομήτα, φέριστε.

132. Damasc. De princ. 422 (II 277, 5 Rue.) εἶτα ἐπὶ τούτοις καὶ εἰς τὸ κινούμενον προέρχεται καὶ ἐστῶς, ἐπεὶ διὰ τοῦ δημιουργοῦ καὶ ἡ ἐσχάτη φύσις ἐδράζεται τῶν ἄλλων ἐν τοῖς κόλποις τῆς Ῥέας, ὡς ποιεῖ Ὀρφεύς· καὶ ἔλως ὁ δημιουργικὸς

ἅπασιν ὄμοιος, ἥϊδὲ ἐστὶν ἡ θεὸς ἡ καὶ πρώτη προάγει τὴν δημιουργίαν εἰς ὕλην. Procl. in Plat. Tim. 18 c (I 46, 27 Diehl) ἡ τε οὖν Ἥρα συμπρόεισι τῷ Διὶ πάντα ἀποτίκτουσα σὺν τῷ πατρὶ· διὸ καὶ ἰσοτελής (fr. 163) αὐτῷ | ⁴⁷ Diehl προσαγορεύεται· καὶ ἡ Πρία τῷ Κρόνῳ· πάσης γὰρ ἐστὶ τῆς Κρονίας δυνάμειος κόλπος ἡ θεὸς αὐτῆ· καὶ ἡ Γῆ τῷ Οὐρανῷ· πάντων γὰρ ἡ Γῆ μήτηρ, ὣν δ' Οὐρανὸς πατήρ. Cf. Orac. Chald. apud Krollium p. 30 (Ab. fr. 305):

Ῥεῖν τοι νοερῶν μακάρων πηγῆ τε ῥοῆ τε·
πάντων γὰρ πρώτη δυνάμειος κόλποισιν ἀφράστοις
δεξαμένη γενεὴν ἐπὶ πᾶν προχέει τροχάουσαν

ubi vs. 2 cum Krollio vix πατρὸς legendum est.

Kern *Herm.* XXIII 1888, 488 n. XXVI.

133. Damasc. De princ. 284 (II 157, 12 Rue.) ὁ μὲν γὰρ Ὁ. δοκεῖ μᾶλλον τὴν ἄχρι φυτῶν τε καὶ τῶν ἄλλων καρπῶν ὑποστρωρνύναί φέσιν ὑπὸ τῆν Πρίαν. εἰ μὴ ἄρα καὶ τὴν Γοργόνα ροῖμεν ἄχρι τῶν λίθων αὐτῶν ἐκτείνουσαν τὴν ἐαντῆς ζωιογονίαν.

134. Procl. Theolog. Plat. V 11 init. p. 265, 25 ταῖς δὲ αὖ περὶ τοῦ βασιλέως τῶν νοερῶν θεῶν ὑπομνήσεσι πέρας ἐπιθέντες, ἐχομένως δὴ πον τὴν βασιλίδα Πρίαν ὑμνήσομεν. ταύτην γὰρ δὴ μητέρα τοῦ δημιουργοῦ τῶν ὄλων, δευτέραν δὲ τοῦ Κρόνου θεόν, Πλάτων τέ φησι καὶ Ὅρφεύς.

135. (100) Procl. in Plat. Tim. 40 e (III 185, 28 Diehl) [anteit fr. 121] τῶν γὰρ ἄλλων Τιτάνων εἰς τὴν κατὰ τοῦ πατρὸς ἐπιβουλήν ἰεμένων ὁ Ὁκεανὸς ἀπαγορεύει τε πρὸς τὰς τῆς μητρὸς ἐπιτάξεις καὶ ἐνδοιάζει περὶ τῆς πράξεως·

ἔρθ' αὐτ' ¹ Ὁκεανὸς μὲν ἐνὶ μεγάροισιν ἔμιμνεν
ὀρμαίνων, ποτέρωσε νόον τράποι, ἡ ² πατέρα δν | ¹⁸⁶ Diehl
γυ(λ)ώση ³ τε βίης καὶ ἀτάσθαλα λωβήσαιο
σὺν Κρόνῳ ἡδ' ἄλλοισιν ἀδελφοῖς, οἳ πεπίθοτο
5 μητρὶ φίλῃ, ἡ τοῦς γε λιπῶν μένοι ἔνδορ ἔκηλος.
πολλὰ δὲ πορφύρων μένεν ἡμενος ἐν μεγάροισι,
σκυζόμενος ἡι μητρὶ, κασιγνήτοισι δὲ μᾶλλον.

μένει οὖν οὗτος ἅμα καὶ πρόεισι μετὰ τῆς Τηθύος· συνέξενκται γὰρ αὐτῷ κατὰ τὴν πρώτην ἀπογέννησιν. οἳ δὲ ἄλλοι Τιτᾶνες εἰς διάκρισιν ἐπέγονται καὶ πρόοδον, ἡγέται δὲ αὐτῶν ὁ μέγιστος Κρόνος, ὡς φησιν ὁ θεολόγος (sequitur fr. 117).

1 οὖν vulgo. 2 ἢ Herm., ἢε codd. 3 γυ(ι)ώση Lob., γυιώσει Duentz., γνώση QD, γνώση vulgo, γυμνώση Gesn.

Herm. VIII vs. 31 p. 468; Lob. I 507.

136. (103) Schol. Hesiod. Theogon. 209 (Gaisford II 491) (Τιτᾶνες) παρὰ τὸ τετάσθαι καὶ ἐξαπλωθῆναι. ἢ ὅτι — ὡς λέγει οὗτος (sc. Hesiodus) ἀπὸ τῆς δόξης τοῦ Ὀρφέως λαβὼν τοῦτο — ὅτι πάλιν τιμωρῆσαι μέλλει ὁ Κρόνος τοὺς θεοὺς, καὶ λαβεῖν τὴν βασιλείαν αὐτοῦ, ἤγουν πάλιν ἐπικρατῆσαι μέλλει τὸ σκότος ἐκεῖνο τὸ ἀρχαιότατον τοὺς ζωϊδιακοὺς κύκλους, τοὺς ἔχοντας τοὺς ἀστέρας.

Lob. II 793.

Ad τὸ σκότος ἐκεῖνο τὸ ἀρχαιότατον cf. Plin. Epist. VI 20 p. 162, 22 Kuk. *multi ad deos manus tollere, plures nusquam iam deos ullos aeternamque illam et novissimam noctem mundo interpretabantur.*

137. (114) Procl. in Plat. Cratyl. 396 b p. 55, 11 Pasqu. μόνος δ' ὁ Κρόνος καὶ ἀφαιρεῖται τὸν Οὐρανὸν τὴν βασιλείαν τελέως, καὶ τῷ Διὶ παραχωρεῖ τῆς ἡγεμονίας, τέμνων καὶ τεμνόμενος, ὧς φησιν ὁ μῦθος. ἐπεὶ τοίνυν τὴν τοιαύτην διαδοχὴν ὑβριστικὴν οὖσαν ἐπὶ Κρόνον λεγομένην ἑώρα ὁ Πλάτων παρὰ τοῖς θεολόγοις, μνήμης ἠξίωσεν καὶ τὴν ἐν τῷ ὀνόματι φαντασίαν τῆς ὑβρεως, ἵνα καὶ ταύτην προσήγορ ἀποφῆγη τὸ ὄνομα τῷ θεῷ, καὶ εἰκόνα φέρον τῆς περὶ ἐκεῖνον μυθεομένης ὑβρεως, ἡμᾶς δ' ἀναδιδάξῃ καὶ τὰ μυθικὰ πλάσματα πρὸς τὴν ἀλήθειαν ἐπανάγειν, ὡς προσήκει περὶ θεῶν καὶ τὴν φαινομένην τερατολογίαν εἰς ἐπιστημονικὴν ἔννοϊαν ἀναπέμπειν.

Lob. I 507; Dieterich *Abraxas* 76; M. Mayer ap. Rosch. II 1470.

Lyd. De mens. IV 64 p. 116, 21 W. τεχθῆναι δ' αὐτὴν (sc. Ἀφροδίτην) ἀξιοῦσιν ἀπὸ τῶν Κρόνου μηδέων, τουτέστιν ἀπὸ τοῦ αἰῶνος. Calixto? ap. Schol. G falsarii Ovid. Ib. 273 p. 51 Ellis (*Saturnus*) *parte est laesus eadem poenamque a nato quam dedit ipse tulit.*

138. Procl. in Plat. Rempubl. II 297, 9 Kr. καὶ ταῦ(τ)α (καὶ οἱ θεολόγοι γινώσκοντες τὸν βίαι λαβόντα τὴν βασιλείαν καὶ τοὺς ἑαυτοῦ παῖδας ἐσθλῆν ἐμυθολόγησαν, ὡς θεὸν ὄν τὸν βιασάμενον (τὸν) πατέρα καὶ περὶ τοὺς παῖδας εἶναι τοιοῦτον· τοῦτο δὲ ἐστὶν τὸν δι' ὑπεροχὴν δυνάμεως ἑτέρας ἡγησάμενον βασιλείας καὶ ὅσα γενναῖ παρ' ἑαυτῷ κατέχειν.

Supplementa Schoellii (p. 90, 1) sunt; nonnulla autem eo rectius Kr. in cod. legit.

139. (243) Lactant. Divin. instit. I 13, 11 (I 52, 3 Br.) *O. qui a temporibus eius fuit recentior, aperte Saturnum in terra et apud homines regnasse commemorat:*

πρώτιστος¹ μὲν² ἀνασθεν ἐπιχθονίων³ Κρόνος ἀνδρῶν·
ἐκ δὲ⁴ Κρόνον⁵ γένετ' αὐτὸς⁶ ἀναξ μέγας εὐρύνοπα Ζεὺς.⁷

Graeca om. R, in mg. interpretat. latin. add. man. rec. 1 πρώτιστος P, προτιστος V. 2 μὴν P. 3 ἀναξεν V; ἀναξ ἐκ ἐπιχθονίων ed. prior.; ἀναξ ἀπ' Herm.; ἀνασθεν corr. Walch. (et Gust. Wolff) v. Lob. I 510 n. e. Protiston menanar cenepis tonionchro nos andron H. 4 καὶ S, δὲ om. P. 5 χρόνος PV. 6 γενετατος S, γηρετατος P, γένετ' αὐτίς Lob. 7 ecdechro nugenete aut cesarax megas europazaesus H. Interpretationes latinae diversae in S et P.

Herm. XLVII; Lob. I 510; C. L. Struve Op. sel. I 131; Gust. Wolff *Philolog.* XVI 1860, 527 n. 5; Holwerda 309.

140. Procl. in Rempubl. II 74, 26 Kr. ὁ μὲν θεολόγος Ὁ. τρία γένη παραδέδωκεν ἀνθρώπων· πρώτιστον τὸ χρυσοῦν, ὅπερ ἔποσθησιν τὸν Φάνητά φησιν· δεύτερον τὸ ἀργυροῦν, οὗ φησιν ἄρξαι τὸν μέγιστον Κρόνον· τρίτον τὸ Τιταρικόν, ὃ φησιν ἐκ τῶν Τιταρικῶν μελῶν τὸν Δία συστήσασθαι (cf. Olympiodor. in Phaedon. 68 c p. 48, 25 Norv.)· συνροήσας ὡς | ⁷⁵ Kroll ἐν τρισὶν ὄροις τούτοις πᾶν εἶδος περιέχεται τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς. ἢ γὰρ νοερόν ἐστὶν καὶ θεῖον, αὐτοῖς τοῖς ἀκροτάτοις τῶν ὄντων ἐνιδρυμένον, ἢ πρὸς ἑαυτὸ ἐπέστραπται καὶ νοεῖ ἑαυτὸ καὶ ἀγαπᾷ τὴν τοιαύτην ζωὴν, ἢ πρὸς τὰ χείρονα βλέπει καὶ μετ' ἐκείνων ἐθέλει ζῆν ἀλόγων ὄντων. τριττῆς οὖν οὕσης τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς τὸ μὲν πρώτιστον ἀπὸ τοῦ Φάνητός ἐστιν, ὅς πᾶν τὸ νοεῖν συνάπτει τοῖς νοητοῖς, τὸ δὲ δεύτερον ἀπὸ τοῦ Κρόνον τοῦ πρώτου, φησὶν ὁ μῦθος, ἀγκυλομήτου (v. fr. 131) καὶ πάντα πρὸς ἑαυτὰ ποιῶντος ἐπιστρέφειν, τὸ δὲ τρίτον ἀπὸ Διὸς τοῦ τῶν δευτέρων προνοεῖν καὶ διακοσμεῖν τὰ χείρονα διδάσκοντος· τοῦτο γὰρ ἴδιον δημιουργίας.

Lob. I 510; Vári *Wien. Stud.* XII 1890, 222 n. 1; Dieterich *Abraxas* 127; Heeg 51 n. 1.

141. (244) Procl. Hesiod. Op. et Dies 126 (Gaisf. II 121, 18) ὁ μὲν Ὁ. τοῦ ἀργυροῦ γένους βασιλεύειν φησὶ τὸν Κρόνον, τοὺς κατὰ τὸν καθαρὸν λόγον ζῶντας ἀργυροῦς λέγων ὡσπερ τοὺς κατὰ τοῦν μόνον χρυσοῦς· ὁ δὲ Ἡσίοδος (Opera 127) ἐθέλων

τὴν μεταβολὴν ἐνδείξασθαι τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς τὸ ἀργυροῦν γένος τῶν ἀνθρώπων ποιεῖ ῥάθυμος.

Lob. I 510; Holwerda 309.

142. (245) Procl. Theolog. Plat. V 10 p. 264, 20 τῶν δὲ θεολόγων τὸ ἀγῆρων τῆι τάξει ταύτῃ (sc. τῆι Κρονία) προσήκειν λεγόντων, ὡς οἱ τε βάρβαροί φασι, καὶ ὁ τῶν Ἑλλήνων θεολόγος Ὁ. — καὶ γὰρ οὗτος ἀεὶ μελαίνας τὰς τοῦ Κρονίου προσώπου τρίχας μυστικῶς λέγει, καὶ μηδαμῶς γίγνεσθαι πολιὰς (v. fr. 130) — θαναμάζω τὸν τοῦ Πλάτωνος ἔνθεον τοῦτ' ἀτὰ περὶ τοῦ θεοῦ τούτου τοῖς κατ' (καθ' Port.) ἴχνος αὐτοῦ πορευομένοις ἐκφαίνοντα. ἐν γὰρ τῆι Κρονία περιόδῳ τὸ γῆρας ἀφιέται φησὶ τὰς ψυχὰς, ἐπὶ δὲ τὸ νέον ἀνακάμπτεται, καὶ τὸ πολιὸν μὲν ἀφαιρεῖν, τὰς δὲ τρίχας μελαίνας ἴσχειν. τῶν γὰρ πρεσβυτέρων (φησὶν sc. Plat. Polit. 270 d. e) αἱ λευκαὶ τρίχες ἐμελαίνοντο. τῶν δὲ γενειώντων αἱ παρειαὶ λειαινόμεναι, εἰς τὴν παρελθούσαν ὥραν καθίσταντο. ταῦτα μὲν ὁ Ἐλεάτης ξένος. ὁ δὲ γε Ὁ. τὰ τούτοις ὅμοια περὶ τοῦ θεοῦ (sc. Κρόνου) διατάττεται·

----- ὑπὸ Ζηρὶ Κρονίῳ

ἀθάνατον αἰῶνα καμῆν, καθαροῦ γενείου

--- διεράς χαιτάς εὐώδεις, οὐδὲ

-- ἠπεδανοτο μιγήμεναι ἄνθεϊ λευκῶι·

5 ----- ἀλλ' ἐριθηλέα λάχνην.

Unde restituendum esse videtur:

—○○—○○—○¹ ὑπὸ Ζηρὶ Κρονίῳ²

ἀθάνατον (τ') αἰῶνα³ λαχεῖν⁴ καθαροῦ γενείου

(καὶ) διεράς⁵ χαιτάς εὐώδεις, οὐδέ (τι πάμπαν)⁶

(γῆρας)⁷ ἠπεδανοτο μιγήμεναι ἄνθεϊ λευκῶι,

5 ἀλλ' ἀπερὶ κροτάφοισιν ἔχειν⁸ ἐριθηλέα λάχνην.

1 τοῖσι πάλαι πέρωται suppl. Lob.; ἀλλὰ Κρόνον φάσκουσι Mullach.
2 ὑπὸ Ζηρός Κρονίῳνος mavult Lob. 3 (τ') αἰῶνα Duentz. 4 λαχεῖν Hermann ap. Lob., qui ipse νέμειν praefert; καμῆν ed. Porti. 5 καθαροῖσι γένειον καὶ διεροῖς Herwerd. Herm. V 1871, 143; καὶ add. Herm. 6 οὐδέ (τι τὸν γε) idem; Lob. pronomen aut participium plurale postulat, οὐδέ (ποτ' αὐτοῖς) Duentz.; οὐδέ (τι πάμπαν) Herwerd. 7 γῆρας add. Gesn. 8 suppl. Hermann.; ἀλλ' αἰεὶ ἔ. λ. Duentzer.

Herm. ap. Lob. I 511; Duentzer 79 fr. IX; Mayer *Gigant. u. Tit.* 238; Vári *Wien. Stud.* XII 1890, 224.

Spectat Orphicos forsitan Pindar. Ol. II 68 Schr. ὅσοι δ' ἐτόλμασαν ἑστρίς ἐκατέρωθι μέναντες ἀπὸ πάμπαν ἀδίκων ἔχειν ψυχάν, ἔτειλαν Διὸς ὁδὸν παρὰ Κρόνον τύρῳν (ἦν ἔταξε τοῖς

δικαίους schol. I 93, 16 Dr.). Cf. etiam Pindar. Pyth. IV 291
 λῦσε δὲ Ζεὺς ἄφθιτος Τιτᾶνας.

143. Procl. in Plat. Rempubl. II 53, 2 Kr. δει δέ, ὥσπερ
 ἑκατέρας εἰσὶν ἡγεμόνες, οὕτω καὶ τὸν ἕνα προστάτην τῆς
 συναμφοτέρας νοεῖν ἀνόδου τε καὶ καθόδου καὶ τῆς διπλῆς ἐν
 τῇ γενέσει ζωῆς εὐγονίας τε καὶ δυσγονίας· ὄν, εἰ δει τῇ ἐμῇ
 μαντεία προσέχειν, οὐκ ἄλλον ἢ τὸν Προμηθεῖα δει νομίζειν,
 ὄν καὶ Πλάτων ἐν Πρωταγόρα (320 d), τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς
 ἔφορον, ὥσπερ τ(ὸν) Ἐπιμηθεῖα τῆς ἀλόγου φησὶν, καὶ Ὁ. καὶ
 Ἡσίοδος (Theogon. 565) διὰ τῆς κλοπῆς τοῦ πυρός καὶ τῆς εἰς
 ἀνθρώπους δόσεως ἐνδείκνυται τὴν ψυχὴν ἀπὸ τοῦ νοητοῦ
 κατὰγειν εἰς τὴν γένεσιν, ὡς τῆς ἀνθρωπίνης περιόδου κύριον
 καὶ τῶν ἀμεινόνων καὶ χειρόνων γενέσεω. Cf. Olympiodor. in
 Plat. Phaed. B ρξή' p. 122, 13 Norvin.

144. (105. 129) Procl. in Plat. Tim. 30 a (I 396, 29 Diehl)
 ἡ Θέμις εἰκότως ἐν ἀρχαῖς παραλαμβάνεται τῆς δημιουργίας·
 αὕτη γὰρ ἐστὶν ἡ τῶν δημιουργικῶν θεσμῶν αἰτία, |³⁹⁷ Diehl καὶ
 ἀπὸ ταύτης ἀδιαλύτως ἡ τάξις συνέστη τοῦ παντός. διὸ καὶ
 μένει μὲν παρθένος πρὸ τῆς τοῦ δημιουργοῦ προόδου κατὰ
 τοὺς χρησμοὺς τῆς Νυκτός·

ἔστ' ἄρ' Ῥεῖη παῖδα τέκνη Κρόνωι¹ ἐν φιλότῃτι.

συμπαράγει δὲ τῷ Διὶ τὴν τριάδα τῶν Ὁρῶν (v. Hymn. XLIII).
 ταῖς ἐπιτέτραπται μέγας οὐρανὸς Οὐλυμπός τε, ἡμὲν ἀνακλίται
 πικινὸν νέφος ἡδ' ἐπιθεῖναι (Hom. II. E 750).

¹ παῖδα τέκνη Κρόνωι Herwerd. Herm. V 1871, 138; τέκνοι παῖδα Κρόνωι
 Herm.; τε καὶ παῖδα κρόνω Μ, τε καὶ κρόνω παῖδα Ρ, τέκην παῖδα κρόνω Ν.

Herm. p. 503 n. 1; Lob. I 539; Holwerda 290.

Hesiod. Theogon. 453 Ῥεῖη δὲ δημηθεῖσα Κρόνωι τέκε φαι-
 διμα τέκνα.

145. (106. 128) Procl. in Plat. Cratyl. 403 e (90, 28 Pasqu.)
 ὅτι τὴν Δήμητρα Ὁ. μὲν, τὴν αὐτὴν λέγων τῇ Ῥεῖαι εἶναι,
 λέγει ὅτι ἄνω μὲν μετὰ Κρόνου οὐσα ἀν[|]⁹¹ Pasqu. εκφοίτητος
 Ῥεῖα ἐστίν, προβάλλουσα δὲ καὶ ἀπογεννώσα τὸν Δία Δημήτηρ.
 λέγει γάρ·

Ῥεῖη τὸ πρὶν ἐοῦσα,¹ ἐπεὶ Διὸς ἔπλετο μήτηρ,
 Δημήτηρ γέγονε.²

¹ Ῥεῖη — ἐοῦσα Werf.; Ῥεῖην — ἐοῦσαν codd.; ἐοῦσα (γ') Mullach. ² γέγονε
 Δημήτηρ codd.; transp. Boisson., γίγνετο Δ. Werf.; γεγονέναι Δήμητρα Lob.

qui haec duo verba Proclo relinquenda esse censet et 'Ρείην—ἐούσαν servans Orphea *ζικλησκον Δήμητρα* vel simile quid scripsisse opinatur. Res dubia est.

Idem in Cratyl. 401 c p. 80, 10 Pasqu. ὁ δ' Ὁ. τρόπον μὲν τινα τὴν αὐτὴν εἶναι τὴν Δήμητρα τῆι ὄλῃ ζωιογονίαι, τρόπον δ' ἄλλον οὐ τὴν αὐτὴν· ἄνω μὲν γὰρ οὖσα Ῥέα ἐστί, κάτω δὲ μετὰ τοῦ Διὸς Δημήτηρ· καὶ γὰρ τὰ παραγόμενα¹ ὕμouά εἰσιν τοῖς παράγουσιν καὶ σχεδὸν τὰ αὐτά.

¹ παραγόμενα Werf.; παραγενόμενα codd.

Theolog. Plat. V 11 p. 267, 38 καὶ δὴ καὶ (sc. Plato) ἐν Νόμοις τὰς Θεομοφόρους θεὰς ἀννυμῶν εἰς τὴν ἔνωσιν τῆς τε Δήμητρος καὶ τῆς Κόρης ἀναπέμπει πᾶσαν τὴν ἔνθεσμον ζωὴν. ἐπεὶ κατ' Ὀρφέα τῷ μὲν Κρόνῳ συνοῦσα κατὰ τὴν ἀκρότητα τὴν ἑαυτῆς ἢ μέση θεὸς Ῥέα καλεῖται, τὸν δὲ Δία παράγουσα καὶ μετὰ Διὸς ἐκφαίνουσα τοὺς τε ὄλους καὶ τοὺς μερικτοὺς διακόσμους τῶν θεῶν Δημήτηρ. καὶ ἔστιν ὁ σύμπας τῆς μέσης ζωῆς διάκοσμος περιληπτικὸς τῶν τε ἄλλων Τιτανίδων, καὶ δὴ καὶ τῆς Δήμητρος. ταύτην γὰρ προσετήσατο μονάδα συναγωγὸν μέσην τῶν ἐν αὐτῇ πασῶν τάξεων, τῶν τε κρυφίων καὶ τῶν μεριζομένων περὶ τὰς γεννητικὰς τῆς θεοῦ δυνάμεις. τριτταὶ δὲ εἰσιν ἑκάτεραι. καὶ τὴν μὲν ἄνω τριάδα συνάπτει τῷ Κρόνῳ, τὴν δὲ κάτω συνυφαίνει τῆι δημιουργικῇ τάξει. | ²⁶⁸ μέσην δὲ οὖσαν τὴν Δημητριακὴν μονάδα συντεταγμένην, ἅμα καὶ ἐξηρημένην ἀποφαίνει τοῦ δημιουργοῦ τῶν ὄλων. καὶ γὰρ ὑφίστησι Δία μετὰ τῆς ὄλης καὶ συναπογενναῖ τὴν Κόρην μετὰ τοῦ Διὸς. ἢ μὲν οὖν μέση τῶν πατέρων πρόγονος θεὸς διὰ τούτων ἀννυμείσθω τῶν λόγων.

Lob. I 537; Gruppe *Griech. Mythol.* II 1169 n. 7.

Cf. Pherecyd. fr. 1 (Diels II³ 202, 3) Ζὰς μὲν καὶ Χρόνος ἦσαν ἀεὶ καὶ Χθονίη· Χθονίη δὲ ὄνομα ἐγένετο Γῆ, ἐπειδὴ αὐτῇ Ζὰς γῆν γέρας διδοῖ.

146. Damasc. De princ. 267 (II 134, 17 Rue.) καὶ γὰρ ὁ παρ' Ὀρφεί Κρόνος, ὃς Τιτάν¹ ἐστὶ κατὰ τὸν ἑαυτοῦ ὑπεξωκότα, καὶ καταπίνει τὰ οἰκεῖα γεννήματα κατὰ τὸν ἀμείλικτον. Cf. Procl. in Plat. Remp. II 61, 22 Kr.

¹ u πᾶν cod. B.

Cf. Hymn. XIII Κρόνου vs. 2 ἄλκιμε Τιτάν.

147. (108) Schol. Lycophr. 399 p. 149, 11 Sch. δίσκον δὲ τὸν Δία λέγει διὰ τὸν λίθον τὸν ἀντὶ Διὸς ὑπὸ Ῥέας· παρ-
γανωθέντα καὶ ὑπὸ Κρόνου καταποθέντα, ὡς φησὶν Ἡσίοδος ἐν

τῆι Θεογονίαι (vs. 485) [τὴν Ὀρφείως ὑποκλέψας καὶ παραφθείρας Θεογονίαν].

Quae extrema uncis inclusi, ex Tzetzae classe II sumpta sunt.

Lob. I 516.

Cf. Ioann. Gaz. Descript. tab. mundi I 49 de Sole a Caelo evomito supra fr. 21 a p. 92.

148. (115) Procl. in Plat. Remp. I 138, 23 Kr. καὶ γὰρ ἐκείνος καθεύδων πρῶτιστος παραδέδοται τῶν θεῶν·

ἔνθα Κρόνος μὲν ἔπειτα φαγῶν δολόεσσαν ἐδωδὴν
καίτο μέγα ῥέγγων.

Lob. I 516; Dieterich *Abraxas* 76 n. 5.

149. (45). Clem. Alex. Strom. VI 2. 26, 2 (II 442, 12 Staeh.) ἐν τε τῆι Θεογονίαι (v. p. 141) ἐπὶ τοῦ Κρόνου Ὀρφει πεποιήται·

καίτ' ἀποδοχμῶσας παχὺν ἀχένα, καὶ δέ μιν ὕπνος
ἦρει¹ πανδαμάτωρ,

ταῦτα δὲ Ὅμηρος ἐπὶ τοῦ Κύκλωπος μετέθηκεν (Od. ι 372). Anteit fr. 206 ἐκ τοῦ Διονύσου ἀφανισμοῦ.

¹ ἦρει L.

Herm. XVIII vs. 3 p. 478; Lob. I 517; Schuster 49; Stemplinger *Plagiat in der griech. Lit.* 68.

150. Damasc. De princ. 278 (II 150, 22 Rue.) τέταρτον καὶ δέκατον, αὐτὸ καθ' αὐτὸ ζητήσωμεν διὰ τί ὁ μὲν πρῶτος πατήρ (sc. Phanes) καὶ ὁ τρίτος (sc. Iuppiter) οὐ παράγει Κουρητικὴν τάξιν παρὰ τοῖς Ἑλλήσιν, μόνη δὲ ἡ Πέα τοὺς Κούρητας ἀπογενῆαι, οὓς ἀμειλίκτους (v. fr. 146. 151) εἶναι φαμεν· ὅλος δὲ διὰ τί αὐτῆι συντετάχθαι¹ τρεῖς, ἐνὸς ὄντος αὐτῆς ἀμειλίκτου κατὰ τὴν θεοπαράδοτον φήμην.

¹ συντετάχθαι (φαμέν) suppl. dubitanter Rue.

Holwerda 312.

151. (112. 194. 210) Procl. in Plat. Cratyl. 396 b p. 58, 1 Pasqu. τοσαύτη γὰρ ἐστὶν ἡ τοῦ θεοῦ τούτου (Saturni) πάσης τῆς πρὸς τὰ καταδέστερα συντάξεως ὑπερβολὴ καὶ ἡ πρὸς τὸ νοητὸν ἄχραντος ἔνωσις, ὥστε μηδὲ τῆς Κουρητικῆς αὐτὸν δεῖσθαι φρουρᾶς, ὥσπερ τὴν Πέαν καὶ τὸν Δία καὶ τὴν Κόρη· πάντες γὰρ οὗτοι διὰ τὰς εἰς τὰ δεύτερα προόδους τῆς ἀτρέπτου φυλακῆς τῶν Κουρήτων ἐδεήθησαν· ὁ δὲ Κρόνος, ἐν ἑαυτῶι μονίμως ἰδρυμένος καὶ ἀφ' ὅλων τῶν δευτέρων ἀρπάσας ἑαυτὸν, τῆς παρὰ τῶν Κουρήτων ὑπερίδρυνται φρουρᾶς, ἔχει δὲ καὶ τού-

των ἐνοειδῶς ἐν ἑαυτῶι τὴν αἰτίαν· τὸ γὰρ καθαρὸν τοῦτο καὶ τὸ ἄχραντον ὑπόστασιν παρέχεται πάσαις ταῖς τῶν Κουρήτων προόδοις. Idem in Plat. Tim. 28 c (I 317, 11 Diehl) ὥσπερ γὰρ ὁ θεολόγος περὶ αὐτὸν (sc. Iovem) ἴσθησι τὴν Κουρητικὴν τάξιν, οὕτω δὴ καὶ ὁ Πλάτων (Protag. 321 d) ‘φυλακὰς φοβερὰς’ εἶναί φησι περὶ αὐτόν, καὶ ὡς ἐκεῖνος ἐπὶ τῆς τοῦ Ὀλύμπου κορυφῆς αὐτὸν ἰδρῦει, οὕτως καὶ οὗτος ‘τὴν ἀκρόπολιν’ ἀνήκεν αὐτῶι, ἐν ἧι διαιωνίως ἰδρυμένος διὰ τῶν μέσων τάξεων κοσμεῖ τὰ πάντα. τίς μὲν οὖν ὁ δημιουργὸς ἐστὶ καὶ ὅτι νοῦς θεῖος τῆς ὅλης ποιήσεως αἴτιος, εἰρήσθω διὰ τούτων, καὶ ὅπως ὑπὸ τε Ὁρφέως καὶ Πλάτωνος ὁ αὐτὸς ἀννυεῖται δημιουργὸς Ζεὺς, ἀπὸ τούτων ὑπεμνήσθω (Diehl] an ὑπομνήσθω? ὑπομνήσθω P). Idem Theolog. Plat. V 3 p. 253, 36 ἀλλὰ μὴν καὶ τριάδα τὴν ἀμείλικτον καὶ ἄχραντον τῶν νοερῶν θεῶν διαρρηθὴν ὁ Πλάτων ἐπόμενος τῶι Ὁρφεὶ Κουρητικὴν ἀποκαλεῖ, καθάπερ ἐν Νόμοις (VII 796 b) φησὶν ὁ Ἀθηναῖος ξένος τὰ τῶν Κουρήτων ἐνόπλια παίγνια καὶ τὴν ἔρρυθμον (ἔρρυθμον Port.) χορείαν αὐτῶν ἀννυῶν. καὶ γὰρ Ὁ. τοὺς Κούρητας φύλακας τῶι Διὶ παρίσθησι τρεῖς ὄντας. καὶ οἱ θεομοὶ τῶν Κρητῶν καὶ ἡ Ἑλληνικὴ πᾶσα θεολογία τὴν καθαρὰν καὶ ἄχραντον ζωὴν καὶ ἐνέργειαν εἰς τὴν τάξιν ταύτην ἀναπέμπουσιν· οὐδὲ γὰρ ἄλλο τι τὸ κορὸν ἢ τὸ καθαρὸν καὶ ἀκήρατον ἐνδείκνυται. Cf. eundem l. l. V 35 init. p. 322, 23 ἴθι δὴ οὖν ἀπὸ τῆς ἀορίστου ταύτης καὶ κοινῆς περὶ τῶν θεῶν τούτων διδασκαλίας καὶ τὴν Ἑλληνικὴν περὶ αὐτῆς φήμην ὑπὸ τοῦ Πλάτωνος ἡμῖν παραδοθεῖσαν εἰς μέσον ἀγάγωμεν καὶ ἐπιδείξωμεν αὐτόν καὶ μέχρι τῶν ὀνομάτων ἐπόμενον τοῖς παρ’ Ἑλλησι θεολόγοις, καθάπερ ἐν τῇ τῶν τριῶν βασιλέων μυστικῇ θεωρίαι, κὰν τῇ τῶν ἀχράντων θεῶν ἐξηγήσει, τῆς ἐκείνων οὐκ ἀφιστάμενον ὑφηγήσεως. τίς γὰρ οὐκ οἶδε τῶν καὶ σμικρὰ τῆς Ἑλληνικῆς θεοσοφίας ἀκηκούτων ἐν τε ταῖς ἀρρήτοις αὐτῶν τελεταῖς καὶ ταῖς ἄλλαις περὶ τῶν θεῶν πραγματείαις τὴν τῶν Κουρήτων τάξιν παρ’ αὐτοῖς διαφερόντως ὑμνημένην ὡς τῆς ἀχράντου προεσιῶσαν ιδιότητος, τῆς θεᾶς ἡγεμονοῦσαν καὶ τὴν φρουρὰν τῶν ὄλων εἰς αὐτὴν ἀναδησαμένην; οὗτοι (αὐτοὶ Port.) γοῦν οἱ θεοὶ καὶ τὴν βασιλίδα Ῥέαν λέγονται φρουρεῖν καὶ τὸν τῶν ὄλων δημιουργόν, καὶ μέχρι τῶν αἰτίων τῆς μεριστῆς ζωιογονίας τε καὶ δημιουργίας προϋόντες, τὴν τε Κόρην ἐν ἐκείνοις καὶ τὸν Διόνυσον, ἐξηγημένους τῶν δευτέρων φυλάττειν, ὥσπερ ἐνταῦθα τὰς τῆς ὅλης ζωῆς ζωιογονίας καὶ τῆς παντελοῦς δημιουργίας (δημιουργίας

Port.) πρωτουργούς ἀνέχουσι μονάδας· ταύτην δὴ οὖν τὴν Κουρητικὴν τάξιν οὐ μόνον Ὁ. καὶ οἱ πρὸ τοῦ Πλάτωνος ἔγνωσαν θεολόγοι καὶ γρόντες ἐθροίσκευσαν, ἀλλὰ καὶ ὁ Ἀθηναῖος ξένος ἐν Νόμοις (VII 796 b) ἀνύμνησε. τὰ γὰρ ἐν Κρήτῃ τῶν Κουρήτων ἐνόπλια παίγνια, πάσης τῆς εὐρύθμου κινήσεως εἶναι φησὶν ἀρχηγικὰ παραδείγματα. καὶ νῦν οὐδὲ τοῦτο ἀπέχρησεν αὐτῷ τὸ τῆς Κουρητικῆς μνησθῆναι ταύτης τάξεως, ἀλλὰ καὶ προστίθησι καὶ τὴν μίαν αὐτῶν ἐνάδα, τὴν δέσποιναν ὑμῶν Ἀθηναῖαν, | ³²³ ἧς καὶ ἡ παρὰ τοῖς πρὸ αὐτοῦ θεολόγοις μυσταγωγία τὴν ὅλην ἐξάπτει τῶν Κουρήτων πρόοδον, ἄνω μὲν αὐτοὺς περιστρέφουσα τοῖς Ἀθηναϊκοῖς συμβόλοις, ὡς τῆς ἀειθαλοῦς ζωῆς καὶ τῆς ἀκμαίας νοήσεως προστάτας, κάτω δὲ περιφανῶς ὑποτάττουσα τῇ τῆς Ἀθηναῖας προνοίᾳ. οἱ μὲν γὰρ πρῶτιστοι Κούρητες, ἅτε τῆς νοητῆς ὄντες θεοὶ καὶ κρυφίας ὁπαδοί, τοῖς ἐκεῖθεν προιοῦσιν ἀρχοῦνται συνθήμασιν. οἱ δὲ ἐν ταῖς δευτέραις καὶ τρίταις τάξεσι τῆς νοεραῆς Ἀθηναϊκῆς ἐξήρηται μονάδος. . . . ὅθεν δὴ καὶ οἱ Κούρητες τὴν ἐπωνυμίαν ἔλαχον τῆς ἀχράντου προεστοῦτες καθαρότητος τῶν θεῶν et VI 13 p. 382, 11. Olympiodor. in Plat. Phaedon. Β ῥαέ' p. 110, 24 Norw. καὶ οἱ Κούρητες περὶ τοὺς δημιουργικοὺς θεοὺς, ὅτι νενεύκασιν πρὸς τὸ χεῖρον.

Lob. I 546; Gruppe *Suppl.* 715 et *Griech. Mythol.* II 1169 n. 7; Maaß *Orpheus* 96 n. 124; Poerner *De Curet. et Corybant.* diss. Hal. XXII 1913, 372.

Ῥέας Κούρητες Mesomedes (Hadriani aequalis) *Eis τὴν Ἴσιν* vs. 16 ed. Wilamowitz *Griech. Verskunst* 598.

152. (111) Procl. Theolog. Plat. IV 16 p. 206, 4 τῷ δὲ τῆς Ἀδραστείας θεσμοῦ πάντα ἐπίκκοα, καὶ πᾶσαι διανομαὶ θεῶν, καὶ μέτρα πάντα καὶ φρονεαὶ διὰ τοῦτον ὑφειστήκασιν. παρ' Ὀρφεῖ δὲ καὶ φρονεῖν λέγεται τὸν ὄλον δημιουργόν,¹ καὶ

χάλκεια² ῥόπτρα λαβοῦσα

καὶ τύπανον ἄγγηκες³

οὕτως ἤχειν, ὥστε πάντας ἐπιστρέφειν εἰς αὐτὴν τοὺς θεοὺς. ὁ καὶ Σωκράτης ἀπομιμούμενος, τὸν ἦχον λέγω τὸν μυθικὸν τὸν ἐπὶ πάντα διατειρόντα κηρύγματι, παραπλησίως τὸν θεσμὸν τῆς Ἀδραστείας ἐπὶ πάσας προάγει τὰς ψυχάς. θεσμὸς δὲ Ἀδραστείας ὅδε· ἦτις ἂν ψυχὴ κατίδοι τι τῶν ἀληθῶν μέχρι [τε]⁴ τῆς ἐτέρας περιόδου, εἶναι ἀπήμονα μόνον, οὐχὶ τὸν Ὀρφεῖκόν ἦχον ἀποτυπωσάμενος διὰ τοῦδε τοῦ κηρύγματος καὶ οἷον ὕμνον

τινὰ τοῦτον τῆς Ἀδραστείας ἀναφθεγξάμενος. πρῶτον μὲν γὰρ θεσμὸν αὐτὸν ἀλλ' οὐ νόμον προσείρηκεν, ὥσπερ τὸν Κρόνιον καὶ τὸν Δίιον.

1 τὸν τῶν δλων δ. Ab.; sed cf. e. g. Procl. in Tim. 28 c (I 315, 14 Diehl) τὴν Δικην δλην ὀπαδὸν αὐτοῦ. 2 χάλκια Wilamowitz *Herm.* LIV 1919, 60. 3 τ. αἴγῃκες (non αὔγῃκες [Wilam.]) ed. Porti quae vertit *tympano ex pelle caprina facto*. τύπανα ἡγήεντα Lob. conferens Nonn. XLIV 139 κύμβαλα δ' ἡγήεντα, τύπανον λιγύηκες Wilam., v. etiam Neustadt De Iove Cretico diss. Berol. 1906, 6. 4 delevi.

Lob. I 515; Kern *Archaeol. Jahrb.* III 1888, 235; Gruppe *Suppl.* 746.

Vide fr. 105 b.

153. (308) Martyrium Theodoti Ancyрани et septem cum eo virginum *Acta S. S. 18 Maii* c. 24 d. e (IV p. 160 Boll.) Ὁ γὰρ ὁ ὑμέτερος ποιητῆς λέγει, ὅτι Ζεὺς τὸν Κρόνον τὸν ἴδιον πατέρα ἐφόνευσε καὶ ἔσχε τὴν ἰδίαν μητέρα τὴν Ῥέαν, καὶ ἐξ αὐτῶν γεννᾶται ἡ Περσεφόνη, ἣν καὶ αὐτὴν¹ ἐμίανεν· ἔσχε δὲ καὶ τὴν ἰδίαν ἀδελφὴν Ἥραν γυναικα. καὶ Ἀπόλλων δὲ τὴν ἰδίαν ἀδελφὴν ἔσχεν Ἄρτεμιν, ἣν καὶ ἐμίανεν ἐν Δήλῳ παρὰ τῷ βωμῷ. καὶ ὁ Ἄρης δὲ τὴν Ἀφροδίτην. καὶ ὁ Ἥφαιστος τὴν Ἀθηρᾶν.

1 ἦν καὶ αὐτὸς fort. recte Lob.

Lob. I 593.

154. (114) Porphyr. De antro nymphar. 16 p. 67, 21 Nauck² παρὰ δὲ τῷ Ὅρφει ὁ Κρόνος μέλιτι ὑπὸ Διὸς ἐνεδρεύεται· πλησθεὶς γὰρ μέλιτος μεθύει καὶ σκοτοῦται ὡς ὑπὸ οἴνου¹ καὶ ὑπνοὶ ὡς παρὰ Πλάτωνι (*Sympos.* 203 b) ὁ Πόρος τοῦ νέκταρος πλησθεὶς· οὐπω γὰρ | ⁶⁷ Nauck οἶνος ἦν. φησὶ γὰρ παρ' Ὅρφει ἡ Νυξ τῷ Διὶ ὑποτιθεμένη τὸν διὰ μέλιτος δόλον.²

εὔτ' ἂν δῆ μιν ἴδῃαι ὑπὸ δρυσὶν ἐψικόμεοισιν

ἔργοισιν μεθύοντα μελισσῶων ἐριβόμβων,

δῆσον

αὐτόν.³ ὁ καὶ πάσχει ὁ Κρόνος καὶ δεθεὶς ἐκτέμνεται ὡς ὁ Οὐρανός, τοῦ θεολόγου δι' ἠδονῆς δεσμεῖσθαι καὶ κατάγεσθαι τὰ θεῖα εἰς γένεσιν αἰνισσομένον ἀποσπερματίζειν τε δυνάμεις εἰς ἠδονὴν⁴ ἐκλυθέντα. ὅθεν ἐπιθυμῶμαι μὲν συνοουσίας τὸν Οὐρανὸν κατιόντα εἰς Γῆν ἐκτέμνει Κρόνος· ταῦτό δὲ τῇ ἐκ συνοουσίας ἠδονῇ παρίσταται αὐτοῖς ἢ τοῦ μέλιτος, ὅφ' οὐ δολωθεὶς ὁ Κρόνος ἐκτέμνεται. πρῶτος γὰρ τῶν ἀντιφερομένων τῷ Οὐρανῷ ὁ Κρόνος ἐστὶ καὶ ἡ τοῦτου σφαῖρα· κατῆσις⁵ δὲ δυνάμεις ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἀπὸ τῶν πλατωμένων. ἀλλὰ τὰς μὲν

ἔξ οὐρανοῦ δέχεται Κρόνος, τὰς δ' ἀπὸ τοῦ Κρόνου Ζεὺς. Procl. Tim. 35 b (II 208, 30 Diehl) παραδειγματικὰ δὲ αἱ τομαὶ τοῦ πατρὸς καὶ οἱ δεσμοί· καὶ γὰρ τέμνει πρῶτ²⁰⁹ Diehl τῶς ἐκείνον καὶ δεσμοῖ τοῖς ἀρρήκτοις δεσμοῖς, ταῦτα καὶ τῶν θεολόγων αἰνισσομένων, ὁπότεν λέγουσι τὰς τε Κρονίας ἐκτομας καὶ τοὺς δεσμούς, οἷς ἑαυτὸν λέγεται περιβάλλειν ὁ τοῦ πατρὸς ποιητής, ὧν καὶ ὁ ἐν Κρατύλῳ (404 a) διαμνημονεύει Σωκράτης.

1 ὑπὸ οἶνον Lob., ἀπὸ οἶνον vulgo ante Nauckium. 2 δόλον Nauck, λόγον M. 3 (ἀντίκα μιν) ἤσον Barnes. 4 εἰς (τὴν) ἠδονὴν Nauck; ἔστ' ἠδονὴν M. 5 κατίσαι Herch., κάτεισαι priores.

Herm. XLIX; Lob. I 516; Dieterich *Abrahas* 76; M. Mayer ap. Rosch. II 1470; Pohlenz *N. Jahrb.* XXXVII 1916, 591 n. 2.

Saturnus mellis et fructuum repertor apud Cyrenenses Macrob. Sat. I 7, 25. Allegorice Saturni vinculis utitur Hymn. XIII Κρόνου vs. 2:

ποικιλόβουλ', ἀμίαντε, μεγασθενές, ἄλκιμε Τιτάν,
ὃς δαπανᾷς μὲν ἅπαντα καὶ αὖξεις ἔμπαλιν αὐτός,
δεσμοὺς ἀρρήκτους ὃς ἔχεις κατ' ἀπίρονα κόσμον
αἰῶνος, Κρόνε παγγενέτωρ

magicamque vim eis inesse iubet pap. mag. Paris. vs. 2326 (Dieterich l. l. 77):

ποίησον, ὃ λέγω, Ταρταροῦχε παρθένε,
ἔδησα δεσμοῖς τοῖς Κρόνου τὸν σὸν πόλον.

155. (118) Procl. in Plat. Cratyl. 391 a (27, 21 Pasqu.) καὶ γὰρ ὁ μέγιστος Κρόνος ἄνωθεν τὰς τῶν νοήσεων ἀρχὰς ἐνδίδωσι τῷ δημιουργῷ καὶ ἐπιστατεῖ τῆς ὄλης δημιουργίας· διὸ καὶ δαίμονα αὐτὸν ὁ Ζεὺς καλεῖ παρ' Ὀρφει·

ὄρθου δ' ἡμετέραν γενεήν, ἀριδείκετε δαίμον.

καὶ ἔοικεν τῶν συναγωγῶν καὶ τῶν διαιρέσεων τὰς ἀκροτάτας αἰτίας ἔχειν παρ' ἑαυτῷ ὁ Κρόνος, διὰ μὲν τῶν οὐρανίων τομῶν προάγων εἰς τὰ μέρη τὴν ὀλότητα τὴν νοεράν καὶ προόδων γεννητικῶν καὶ πολλαπλασιασμῶν αἴτιος γινόμενος καὶ ὅλως τῆς | ²⁸ Pasqu. Τιτανικῆς γενεᾶς ἡγούμενος, ἀφ' ἧς ἡ διαίρεσις τῶν ὄντων, διὰ δὲ τῶν καταπόσεων συνάγων τὰ ἑαυτοῦ πάλιν γεννήματα καὶ ἐνίζων πρὸς ἑαυτὸν καὶ ἀγαλύων εἰς τὴν ἑαυτοῦ μονοειδῆ καὶ ἀμέριστον αἰτίαν. ἐπεὶ καὶ ὁ δημιουργὸς Ζεὺς παρ' αὐτοῦ προσεχῶς ὑποδέχεται τὴν ἀλήθειαν τῶν ὄντων καὶ νοεῖ τὰ ἐν αὐτῷ πρώτως· μαρτυρεῖ μὲν γὰρ αὐτῷ καὶ ἡ Νύξ (fr. 103), ἀλλ' ὁ πατήρ προσεχῶς, καὶ πάντα τὰ μέτρα τῆς ὄλης

δημιουργίας αὐτῶι ἐνδίδωσιν. Eundem versum praebet idem in Tim. B prooem. (I 207, 11 Diehl) πρὸς δὲ τὸν Κρόνον πάλιν μετὰ τοὺς δεσμοὺς μόνον οὐκ εὐχόμενός φησιν· ὄρθου—δαίμων, καὶ διὰ πάντων τῶν ἐχομένων τὴν τοῦ πατρὸς εὐμένειαν προκαλούμενος et in Plat. Alcibiad. I 103 a p. 384, 3 Cous.²; Olympiodor. in Alcibiad. I c. 3 p. 15 Creuz. καὶ Ὁ. τὸν Δία ποιεῖ πρὸς τὸν οἰκεῖον πατέρα λέγοντα· ὄρθου—δαίμων; Damasc. De princ. 270 (II 136, 27 Rue.) οὐχὶ δὲ καὶ Ὁ. ἐν τῶι Κρόνωι ἐξάπτει τὰ πείσματα τῆς ὄλης δημιουργίας, ὃ γέ τοι δημιουργικός, καὶ εὐχεται πρὸς αὐτόν· ὄρθου—δαίμων; | ¹³⁷ Rue. ἀπειθύνει ἄρα καὶ ἀπορθοῖ τὴν ὄλην κοσμοποιίαν· ἔτι τοίνυν σαφέστερον οἱ Φοίνικες ταῦτα περὶ αὐτοῦ ἀξιοῦσιν, πρῶτον μὲν δαίμονα αὐτόν ποιοῦντες εἰληχότα τὸν δημιουργόν.

Herm. X vs. 4; Lob. I 518; Kern *Herm.* XXIII 1888, 487 n. XIX; Holwerda 319.

156. (183) Procl. in Plat. Tim. 22 d. e (I 118, 21 Diehl) καὶ γὰρ καθαρὸς ὃ μὲν γίνεται δι' ὕδατος, ὃ δὲ διὰ πυρός, πανταχοῦ δὲ ἢ καθαρότης τοῖς δευτέροις ἀπὸ τῶν πρώτων, διὸ καὶ παρὰ τῶι Ὀρφει τὰ καθάρσια κομιζεῖν ὃ Ζεὺς ἀπὸ τῆς Κρήτης παρακαλεῖται· τὴν γὰρ Κρήτην ἀπὸ τοῦ νοητοῦ τάττειν εἰσῆσιν οἱ θεολόγοι.

Kern *Herm.* LI 1916, 564.

157. (116) Procl. Cratyl. 396 b (52, 26 Pasqu.) καὶ γὰρ (Iuppiter) διττοὺς ἐφίστησι διακόσμους, τὸν τε οὐράνιον καὶ τὸν ὑπερουράνιον (Lob., ὑπουράνιον codd.), ὅθεν αὐτοῦ καὶ τὸ σκῆπτρον εἶναι φησιν ὃ θεολόγος

πισύρων καὶ εἴκοσι μέτρων,

ὡς διττῶν ἄρχοντος δυωδεκάδων. Idem in Tim. 20 a (I 69, 29 Diehl) τῶι δὲ τὰς μεγίστας ἀρχὰς μετακεχειρίσθαι τὸ βασιλικὸν ἐκείνου καὶ κρατητικὸν τῶν ὄλων, οὗ καὶ τὸ | ⁷⁰ Diehl σκῆπτρον πισύρων—μέτρων ἐστὶ κατὰ τοὺς θεολόγους et ibidem 31 a (I 451, 2 Diehl) ἀλλ' ὃ μὲν Φάνης διττὰς ἐφίστησι τριάδας, ὃ δὲ Ζεὺς διττὰς δυωδεκάδας· καὶ γὰρ διὰ τοῦτο τὸ σκῆπτρον αὐτοῦ λέγεται· πισύρων—μέτρων.

Lob. I 517; Holwerda 327.

158. (125) Procl. in Plat. Remp. II 144, 29 Kr. διὸ καὶ τῶι Διὶ τοῖς Τιταῖσιν τὰς ἐγκοσμίους | ¹⁴⁵ Kr. διανέμειν παρασκευαζομένοι λήξεις ἐπεσθαι τὴν Δίκην ὃ Ὁ. φησιν·

τῶι δὲ Δίκη πολύποινος ἐφέσπετο ¹ πᾶσιν ἀρωγός.

εἰ γὰρ πᾶσιν ἀρωγὸς πολύποινος, εἰ τῷ δημιουργῷ τοῦ παντός συνδιακοσμεῖ τὰ πάντα, θεῶν ἄρχει (v. fr. 103), δαίμοσιν συνεπιστατεῖ, ψυχὰς διαδικάζει καὶ ἀπαξαπλῶς διὰ πασῶν διέρχεται τῶν ψυχῶν ἢ κρείσσει et Theolog. Plat. VI 8 p. 363, 15 prae-missis ὁ δὲ Ὁ. καὶ διαρρήδην εἰς τὸν ὄλον ἀναπέμπει δημιουργόν. ἤδη γὰρ αὐτῷ βασιλεύοντι καὶ διακοσμεῖν ἀρχομένῳ τὸ πᾶν, ἐπεσθαί φησι τὴν ὄλην² Δίκην. τῷ—ἐφέσπετο etiam Procl. in Tim. 41 c (III 232, 31 Diehl). Vide etiam fr. 159. 160.

1 πολύποινος ἐφέπετο cod. Gottorp. Theol. et Ds Tim.; πολύποινος ἐφέπετο Portus. 2 v. Procl. in Tim. 28 c (I 315, 14 Diehl) fr. 152. 160.

Lob. I 396; Schuster 27; Kern De Theogon. 52; Diels *Parmenides Lehrgedicht* 11; Dieterich *Archiv Religionsw.* XI 1908, 159 = *Kl. Schr.* 412; Kern *Orpheus* 40 n. 2.

Cf. vetustiorum fragmentorum nr. 23.

Parmenid. fr. 1 vs. 14 (Diels II³ 149, 7) τῶν δὲ Δίκη πολύποινος ἔχει κληίδας ἀμοιβούς.

Plotin. *Ennead.* V 8, 4 (II 236, 24 Volkm.) καὶ ἡ οὐσία αὐτῆ σοφία, ἀλλ' οὐκ αὐτός, εἶτα σοφός. διὰ τοῦτο δὲ οὐδεμία μείζων, καὶ ἡ αὐτοεπιστήμη ἐνταῦθα πάρεδρος τῷ νῶι τῷ συμ-προφαίνεσθαι, οἷον λέγουσι κατὰ μίμησιν καὶ τῷ Διὶ τὴν Δίκην. H. F. Mueller *Herm.* LII 1917, 151 Sophocles Oed. Col. vs. 1381 εἶπερ ἐστὶν ἡ παλαίφατος Δίκη ξύνεδρος Ζηνὸς ἀρχαίοις νόμοις Plotino in mentem venisse suspicatur, cum et Sophoclem et Plotinum Orphicorum doctrinam sequi verisimilius esse mihi quidem videatur (*Orph.* 41 n.). Cf. Aelian. fr. 25 (II p. 197 Herch.) et Arrian. *Anabas.* IV 9, 7.

159. Hermias in Plat. *Phaedr.* 247 d p. 154, 14 Couvr. παράγεται δὲ ἡ Δικαιοσύνη παρὰ τῷ θεολόγῳ ὑπὸ Νόμον καὶ Εὐσεβείας. Cf. ibidem p. 162, 9 ἡ μὲν ἐκεῖ Δίκη θυγάτηρ λέγεται τοῦ Νόμου τοῦ ἐκεῖ καὶ Εὐσεβείας (fr. 105 p. 169).

Vide fr. 158. 160.

160. (126) Procl. in Plat. *Alcibiad.* I p. 499, 2 Cous.² πάλιν, ἐπειδήπερ ἡ πρὸ τοῦ κόσμου Δίκη συνέπεται τῷ Διὶ (πάρεδρος γὰρ ὁ Νόμος τοῦ Διός, ὅς φησιν ὁ Ὁ.). Idem in Plat. *Tim.* 28 c (I 315, 8 Diehl) ἐν δὲ τῷ Γοργίῳ (523 a) συντάττων τε αὐτὸν (sc. Iovem) τοῖς Κρονίδαις καὶ ἐξαίρων ἀπ' αὐτῶν, ἵνα καὶ πρὸ τῶν τριῶν ἦ καὶ μετέχηται ὑπ' αὐτῶν, καὶ τὸν Νόμον αὐτῷ (sc. Iovi) συγκαθιδρόων, ὥσπερ καὶ ὁ Ὁ. κατὰ γὰρ τὰς ὑποθήκας τῆς Νυκτός καὶ παρ' ἐκείνῳ πάρεδρον ποιεῖται τὸν Νόμον· ἔτι δὲ τὴν Δίκην ὄλην (v. fr. 158

n. 2) ὀπαδὸν αὐτοῦ τιθέμενος ἐν Νόμοις (IV 716 a fr. 21), ὥσπερ καὶ ὁ θεολόγος.

Lob. I 396. 533; Kern *Orpheus* 40 n. 2.

Hymn. LXIV Νόμον vs. 1 ἀθανάτων καλέω καὶ θνητῶν ἄγρον ἄνακτα, οὐράνιον Νόμον κτλ.

161. Damasc. De princ. 283 (II 156, 17 Rue.) ἔτι δὲ κατ' Ὀρφεία δύο προβάλλεται (sc. ἡ τῶν ἀμειλίκτων προβολῆ) ζωιογόνους θεότητας, τὴν μὲν κατὰ τὸ κινούμενον μᾶλλον, τὴν δὲ μᾶλλον κατὰ τὸ ἔστος, Ἡραν (v. fr. 163) φημι καὶ Ἔστιαν.¹ ταύτην μὲν ἐδράζουσαν τοὺς εἰς τόδε τὸ πᾶν προϊόντας θεούς, ἐκείνην δὲ πάντας εἰς πρόοδον ἐκκαλουμένην. Cf. Procl. in Tim. 41 d (III 249, 16 Diehl).

1 τὸ σηρᾶν φημι καὶ ἐστιᾶν M; corr. Rue.

162. (110) Procl. Tim. 41 e (III 274, 17 Diehl) καὶ γὰρ ὁ δημιουργός, ὡς ὁ Ὁ. φησι, τρέφεται μὲν ἀπὸ τῆς Ἀδραστείας (fr. 105), σύνεστι δὲ τῇ Ἀνάγκῃ (cf. frr. 54. 126 p. 132), γενναῖ δὲ τὴν Εἰμαρμένην.

Lob. I 514; Holwerda 328.

163. Procl. in Plat. Tim. 31 a (I 450, 20 Diehl) ὁ δὲ δημιουργός αὐτός, ὁ μέγιστος Ζεύς, συζυγεῖ τῇ Ἡρᾷ διὸ καὶ ἰσοτελῆς αὐτῷι καλεῖται, καὶ ἐκ τῶν αὐτῶν προεληλύθασι πατέρων. Cf. in Tim. 18 c (I 46, 27 Diehl) fr. 132 et 41 d (III 248, 30 Diehl) πηγὴ πάσης τῆς τῶν ψυχῶν πρόοδον καὶ ἀπογεννήσεως πᾶσαν μὲν τὴν | ²⁴⁹ Diehl ὑπερκόσμιον ἀπογεννώσα ψυχὴν, πᾶσαν δὲ τὴν ἐγκόσμιον, προϊοῦσα δὲ ἐπὶ πάντα καὶ ζωιοποιοῦσα καὶ τὸν ὅλον κόσμον, ἣν ὁ μὲν Ὁ. ἰσοτελεῖ τῷι δημιουργῷ (Schneid.] δημιουργικῷι codd.) καλεῖ καὶ συνάπτει καὶ συζεύξας μίαν ποιεῖ μητέρα πάντων ὧν ὁ Ζεὺς πατήρ

Lob. I 539.

Ὁ. ἐν τῷι περὶ Διὸς καὶ Ἡρας fr. 115; cf. Dion. Prus. XXXVI 56 (II 15, 24 Arn.) τοῦτον ὑμνοῦσι παῖδες σοφῶν ἐν ἀρρήτοις τελεταῖς Ἡρας καὶ Διὸς εὐδαίμονα γάμον et Procl. in Plat. Tim. 18 c. d. (I 49, 12 Diehl) ἐπεὶ καὶ τὸ τὴν αὐτὴν ἑτέροις ἢ τὸν αὐτὸν πλείοσι συζεύγνυσθαι λάβοις ἂν ἐκ τῶν μυστικῶν λόγων καὶ τῶν ἐν ἀπορρήτοις λεγομένων ἱερῶν γάμων, οἷς καὶ ὁ Πλάτων εἰς δύναμιν ἐξομοιῶν τὰ περὶ τοὺς πολίτας καὶ τοὺς τούτων γάμους ἱερῶς γάμους προσηγόρευσε (Resp. V 458 e).

Lob. I 366. 539. 607; Giseke 79; Schuster 15 n. 2; Gruppe *Suppl.* 701; Dieterich *Nekyia*² 104 n. 3.

164. (117) Procl. in Tim. B prooem. (I 206, 26 Diehl) πρὶν δὲ ἄφηται (sc. Socrates) τῆς ὄλης πραγματείας, ἐπὶ θεῶν παρακλήσεις καὶ εὐχὰς τρέπεται, μιμούμενος καὶ ταύτηι τὸν τοῦ παντός ποιητήν, ὃς πρὸ τῆς ὄλης δημιουργίας εἷς τε τὸ χρηστήριον εἰσιέναι λέγεται τῆς Νυκτὸς κακειθεν πληροῦσθαι τῶν θείων νοήσεων καὶ τὰς τῆς δημιουργίας ἀρχὰς ὑποδέχεσθαι καὶ τὰς ἀπορίας ἀπάσας, εἰ θέμις εἰπεῖν, δια²⁰⁷ Diehl λύνει καὶ δὴ καὶ τὸν πατέρα παρακαλεῖν εἰς τὴν τῆς δημιουργίας σύλληψιν. πρὸς μὲν γὰρ τὴν Νύκτα τῷ θεολόγῳ πεποιήται λέγων·

μαῖα, θεῶν ὑπάτη, Νῦξ ἄμβροτε, πῶς, τάδε φράζε, ¹

πῶς χρή μ' ἀθανάτων ἀρχὴν κρατερόφρονα θεῖσθαι;

καὶ ἀκούει παρ' αὐτῆς fr. 165 vs. 2 — vs. 3 οὐρανόν. Vs. 1 etiam in Tim. 40 e (III 179, 10 Diehl).

¹ φράξεις in Tim. 40 e.

Cf. ibidem 41 c (III 228, 12 Diehl) ὅσπερ γὰρ Ὁ. τὴν νοερὰν οὐσίαν ἐνθεις τῷ Διὶ (τῆν) δημιουργικὴν ἀπετέλεσεν κτλ. et Νυκτὸς χρησμούς fr. 107 p. 171, fr. 165. 168 p. 202.

Lob. I 517.

165. (122) Procl. in Plat. Tim. I 28 c (I 313, 31 Diehl) τὰ τοίνυν ὄλα περιέχων ὁ Ζεὺς καὶ πάντα μοναδικῶς καὶ | ³¹⁴ Diehl νοερῶς κατὰ τούτους¹ τοὺς χρησμούς τῆς Νυκτὸς ὑφίστησι πάντα τὰ ἐγκόσμια, θεοὺς τε καὶ τὰς μοίρας τοῦ παντός. λέγει γοῦν πρὸς αὐτὸν ἢ Νῦξ ἐρωτήσαντα·

πῶς δέ μοι ἐν τε² τὰ πάντ' ἔσται καὶ χωρὶς ἕκαστον;

αἰθέρι πάντα περίξ ἀφάτωι³ λάβε, τῷ δ' ἐν μέσσωι

οὐρανόν, ἐν δέ⁴ τε γαῖαν ἀπείριτον, ἐν δέ⁵ θάλασσαν,

ἐν δὲ τὰ τεῖρεα⁶ πάντα τὰ τ' οὐρανὸς ἐστεφάνωται.⁷

¹ om. C. ² ἐν τι Herm., Lob. ³ om. C. ⁴ ἐν δέ P, ἠδέ C, ἐς δέ N. ⁵ ἐν δέ CN, ἠδέ P. ⁶ πείρεα N. ⁷ ἐστεφάνωται CN, ἐστεφάνωτο ζ; P (*nisi erravi* Diehl).

Vs. 1 habent etiam idem in Tim. 36 c (II 256, 21 Diehl), Olympiodor. in Plat. Phaed. C II ος' p. 162, 30 Norv., vs. 2 αἰθέρι—3 οὐρανόν Procl. in Tim. I 207, 9 Diehl, *Simplic.* in Aristot. Phys. IV coroll. de loco I 643, 27 Diels ἐπεὶ οὖν ἢ Ἀσσύριος θεολογία καὶ ὑπὲρ τόνδε τὸν κόσμον ἄλλο σῶμα θεϊότερον τὸ αἰθέριον παραδέδωκεν, οἶδε δὲ αὐτὸ καὶ Ὁ. ἐν οἷς φησιν· αἰθέρι—οὐρανόν.

Herm. X vs. 5; Lob. I 521 n. V; Holwerda 318.

Vs. 4 ex II. Σ 485 sumptus est.

166. (122) Procl. in Plat. Tim. 31 c (II 24, 23 Diehl) και οὗτός ἐστιν ὁ κρατερός δεσμός, ὡς φησιν ὁ θεολόγος, διὰ πάντων τεταμένους και ἐπὶ τῆς χρυσῆς σειρᾶς συνεχόμενος· ἐπ' αὐτῶι¹ γὰρ ὁ Ζεὺς τὴν χρυσῆν ἐφίστησι σειράν κατὰ τὰς ὑποθήκας τῆς Νυκτός (v. fr. 160)·

αὐτὰρ ἐπὴν δεσμὸν κρατερόν περὶ² πάντα τανύσσης, σειρὴν χρυσεῖην ἕξ αἰθέρος ἀρτήσαντα.

1 παρ' αὐτῶι Kroll. 2 περὶ MP; ἐπὶ Q; ἐπὶ πᾶσι in Tim. 28 c (v. infra), ubi περὶ πάντα MP, ἐπὶ πάντα Q; περὶ πᾶσι in Tim. 32 c et in Cratyl. 395 e.

Vs. 1 legitur etiam apud eundem in Tim. 28 c (I 314, 12) et 32 c (II 53, 24 Diehl), in Cratyl. 395 e p. 50, 26 Pasqu.; vs. 2 apud eundem in Tim. 28 c (I 314, 17 Diehl), ubi sequuntur verba σειρᾶς χρυσῆς Ὀμηρικῶς (II. Θ 19) τῶν θείων τάξεων τῶν ἐγκοσμίων κεκλημένης, cf. etiam in Tim. 34 b (II 112, 3 Diehl) et Damasc. De princ. 205 (II 87, 2 cf. Add. 385 et rectius W. Kroll *Philol.* LIII 1894, 426).

Herm. X vs. 9; Lob. I 521 n. VI; Holwerda 319.

Procl. Hymn. in Minerv. VII 2 ἀροτάτης ἀπὸ σειρῆς (Ludw. p. 150), Kroll De orac. Chald. 22; Wilamowitz *Sitzungsber. Akad. Berlin* 1907, 273. 285.

167. (120. 121) Procl. in Plat. Tim. 29 a (I 324, 14 Diehl) ταῦτα δὲ και ὁ Ὁ. ἐνδεικνύμενος καταπίνεσθαι τὸν νοητὸν θεὸν ἔφατο παρὰ τοῦ δημιουργοῦ τῶν ὄλων· και ὁ μὲν Πλάτων βλέπειν εἰς τὸ παράδειγμα τὸν δημιουργὸν ἐπέθετο, τὴν νόησιν διὰ τῆς ὁράσεως ἐνδεικνύμενος, ὁ δὲ θεολόγος και ὄλον ἐπιπηδᾶν αὐτὸν τῶι νοητῶι και καταπίνειν, ὡς ὁ μῦθος ἔφησεν· ἔστι γὰρ, εἰ χρη διαρρηθῆν τὰ τοῦ καθηγεμόνος λέγειν, ὁ παρὰ τῶι Ὀρφει πρωτόγονος θεὸς κατὰ¹ τὸ πέρασ τῶν νοητῶν ἰδρυμένος παρὰ τῶι Πλάτωνι τὸ αὐτοζῶιον· διὸ και αἰώνιον ἔστι και τῶν ρουμένων κάλλιστον, και τοῦτ' ἔστιν ἐν νοητοῖς, ὅπερ ὁ Ζεὺς ἐν νοεροῖς· πέρασ γὰρ ἐκάτερος τῶνδε τῶν τάξεων, και ὁ μὲν τῶν παραδειγματικῶν αἰτίων τὸ πρώτιστον, ὁ δὲ τῶν δημιουργικῶν τὸ μοναδικώτατον· διὸ και ἐνοῦται πρὸς ἐκεῖνον ὁ Ζεὺς διὰ μέσης τῆς Νυκτός και πληρωθεὶς ἐκείθεν γίνεται κόσμος νοητὸς ὡς ἐν νοεροῖς.

a ὡς τότε πρωτογόνοιο² χαδῶν³ μένος Ἡρικεπαίου⁴

| ³²⁵ Diehl τῶν πάντων δέμας εἶχεν ἔη ἐνὶ γαστέρι κοίλη, μεῖξε δ' εἰς μελέεσσι θεοῦ δυνάμιν τε και ἀλκήν, τοῦνεκα σὲν τῶι πάντα⁵ Λιδὸς πάλιν ἐντὸς ἐτύχθη.

Vs. 4 v. etiam b vs. 1, qui ea, quae in Orphicis secuta sunt, praebet.

1 θεός (δ) κατὰ dubit. Kroll. 2 προτογόνοιο C, πρωτογόνων P, πρωτόγονος N. 3 χαδών Rohde, χανών codd. 4 ήρικαίπαιον P, ήρισκεπαιον C, ήρικεπαιος schol. C bis, ήρικαπαιον N. 5 πάντα Holwerda (cf. etiam Lob. I 320 n. 1), Diehl, v. infra b vs. 1, ubi traditum πάντα, παρὰ codd., παντι edd. prior.

Zoëga *Abhdlg.* 262; Herm. VIII vs. 3; Lob. I 519; Rohde *Psyche* II⁶ 114 n. 1; Holwerda 320; Kroll *Philolog.* LIII 1894, 561.

Procl. in Plat. Tim. 28 c (I 312, 26 Diehl) ὁ μὲν οὖν Πλάτων τοιοῦτον ἐποστησάμενος δημιουργὸν ἄροητον αὐτὸν καὶ ἀκατονόμαστον εἶασεν, ὡς ἐν τὰγαθοῦ μοίραι (Phileb. 54 c) προτεταγμένον | ³¹³ Diehl τῶν ὄλων· ἔστι γὰρ ἐν πάσῃ τάξει θεῶν τὸ ἀναλογοῦν τῷ ἐνί. τοιοῦτον γοῦν ἢ ἐν ἐκάστῳ κόσμῳ μονάς. ὁ δέ γε Ὁ. καὶ ὄνομα αὐτῷ προσήνεγκεν, ἅτε ἐκεῖθεν κινούμενος, ὧ καὶ αὐτὸς ὁ Πλάτων ἠκολούθησεν ἐν ἄλλοις· ὁ γοῦν παρ' αὐτῷ Ζεὺς, ὁ πρὸ τῶν τριῶν Κρονιδῶν, οὗτός ἐστι¹ τῶν ὄλων δημιουργός. μετὰ γοῦν τὴν κατάποσιν τοῦ Φάνητος αἱ ἰδέαι τῶν πάντων ἐν αὐτῷ πεφήρασι, ὡς φησιν ὁ θεολόγος·

τοὔνεκα σὺν τῷ πάντα Διὸς πάλιν ἐντὸς ἐτύχθη,
(= a vs. 4)

b αἰθέρος εὐρείης ἢδ' οὐρανοῦ ἀγλαὸν ὕψος,
πόντου τ' ἀτρογέτου γαίης τ' ἐρικυδέος ἔδρη,
Ἰκεανός τε μέγας καὶ νείατα Τάρταρα² γαίης
καὶ ποταμοὶ καὶ πόντος ἀπειριτος ἄλλα τε πάντα

5 πάντες τ' ἀθάνατοι μάκαρες θεοὶ ἢδὲ θείαιαι,
ὅσσα τ' ἔην γεγαῶτα καὶ ὕστερον ὀππὸς' ἔμελλεν,
(v. fr. 169)

ἐγγένητο,³ Ζηνὸς δ' ἐνὶ γαστέρι σύρρα πεφύκει.

Cf. I 314, 22 ss. Diehl et in Parmenid. 130 b p. 799, 27 Cous.² ὁ μὲν γὰρ Ὁ. μετὰ τὴν κατάποσιν τοῦ Φάνητος ἐν τῷ Διὶ τὰ πάντα γεγονέναι φησίν, ἐπειδὴ πρῶ⁸⁰⁰ Cous. τως μὲν καὶ ἠνωμένως ἐν ἐκείνῳ, δευτέρως δὲ καὶ διακεκριμένως ἐν τῷ δημιουργῷ τὰ πάντων ἀνεφάνη τῶν ἐγκοσμίων αἰτία· ἐκεῖ γὰρ ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη καὶ ὁ οὐρανὸς αὐτὸς καὶ τὰ στοιχεῖα καὶ ὁ Ἔρως ὁ ἐνοποιὸς καὶ πάντα ἀπλῶς ἐν γεγονότα Ζηνὸς . . . πεφύκει et in Tim. 28 c (I 308, 2 Diehl), ubi idem versus citatur. Vide quoque in Plat. Tim. 34 a (II 93, 18 Diehl) αἱ γὰρ παρὰ τοῖς θεολόγοις καταπόσεις περιοχαὶ τινές εἰσιν, ἀλλ' αἱ μὲν

προγονικαὶ τὰ νοητὰ περιλαμβάνουσι νοερωῶς, αἱ δὲ τῶν παίδων τὰ νοερά νοητῶς, Herm. in Plat. Phaedr. 247 c p. 148, 10 Couvr. πρὸς δὴ τοῦτο εἴρηται, ὅτι δεῖ ἄχρι τινὸς εἶναι τὴν συναφῆν. διὰ τί δὲ ἄχρι τούτου; ὅτι δὴ οὐδὲ οἱ ὑπὸ τὸν Δία θεοὶ λέγονται ἐνοῦσθαι τῷ Φάνητι, ἀλλὰ μόνος ὁ Ζεὺς καὶ αὐτὸς διὰ μέσης τῆς Νυκτός. Vs. 6 v. etiam fr. 169 p. 208.

1 ἔστιν (δ) Kroll. 2 τάρταρος C. 3 ἐγγένητο Gesn., ἔν γένητο Holwerda.

Herm. VI vs. 2—8; Lob. I 520 n. III; Holwerda 320.

Ad vs. 5 cf. Hesiod. Theogon. 109 καὶ ποταμοὶ καὶ πόντος ἀπείριτος (cf. Od. κ 195) et 878 κατὰ γαίαν ἀπείριτον.

168. (123. 43) Porphy. ap. Euseb. Praep. ev. III 9 p. 100 a—105 d (I 121, 12 Dind.). Versus Orphici etiam ap. Stob. Eclog. I 23 (I 29, 10 Wachsm.). Vs. 17—20 quoque Euseb. l. l. III 11 (I 130, 28 Dind.); vs. 20 extr. etiam I 129, 29 Dind.; vs. 31. 32 l. l. XIII 13 (II 216, 1 Dind.) v. quoque fr. 169. ὄρα δὲ τὴν τῶν Ἑλλήνων σοφίαν οὕτως διασκοπούμενος. τὸν γὰρ Δία τὸν νοῦν τοῦ κόσμου ὑπολαμβάνοντες, ὅς τὰ ἐν αὐτῷ ἐδημιούργησεν ἔχων τὸν κόσμον, ἐν μὲν ταῖς θεολογίαις ταύτῃ περὶ αὐτοῦ παραδιδώκασιν οἱ τὰ Ὀρφείως εἰπόντες·

Ζεὺς πρῶτος γένητο, Ζεὺς ὕστατος ἀρχικέρανος·

Ζεὺς κεφαλή, Ζεὺς μέσσα, Διὸς δ' ἐκ πάντα τέτυκται·¹

Ζεὺς ἄροσιν γένητο, Ζεὺς ἀμβροτος² ἔπλετο νύμφη·

Ζεὺς πνυθμὴν³ γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος·

5 Ζεὺς βασιλεύς, Ζεὺς αὐτὸς ἀπάντων ἀρχιγένεθλος·

ἐν κράτος, εἰς δαίμων γένητο,⁴ μέγας ἀρχὸς ἀπάντων,⁵

ἐν δὲ⁶ δέμας βασιλείων, ἐν ᾧ τάδε πάντα κυκλεῖται,⁷

πῦρ καὶ ὕδωρ καὶ γαῖα καὶ αἰθήρ, νύξ τε καὶ ἡμαρ,
καὶ Μῆτις, πρῶτος γενέτωρ καὶ Ἔρως πολυτερπής·

10 πάντα γὰρ ἐν Ζητὸς μεγάλῳ⁸ τάδε σώματι⁹ κείται·

τοῦ δὴ τοι κεφαλή¹⁰ μὲν ἰδεῖν καὶ καλὰ πρόσσωπα

οὐρανὸς αἰγλήεις, ὃν χρῦσαι ἀμφὶς ἔθειραι

ἄστρον μαρμαρέων περικαλλέες ἠερέθονται,

ταύρεα δ' ἀμφοτέρωθε δύο χρῦσεια κέρατα,

15 ἀντολή τε δύσις τε, θεῶν ὁδοὶ οὐρανωίωνων,

ἄμματα δ' ἠελίος τε καὶ ἀντιόσσα¹¹ σελήνη·

νοῦς δὲ οἱ ἀψευδῆς βασιλῆϊος¹² ἀφθιτος αἰθήρ,

ᾧ δὴ πάντα κλύει¹³ καὶ φράζεται· οὐδέ τις ἔστιν

αὐδὴ οὐδ' ἐνοπή οὐδὲ κτύπος οὐδὲ μὲν ὄσσα,¹⁴

- 20 ἢ λήθει Διὸς οὐκ ἔπερμενέος Κρονίωνος.
 ὦδε μὲν ἀθανάτην κεφαλὴν ἔχει ἠδὲ νόημα·¹⁵
 σῶμα δὲ οἱ περιφεγγές,¹⁶ ἀπείριτον, ἀστυφέλικτον,
 ἄτρομον,¹⁷ ὄβριμόγυιον,¹⁸ ἔπερμενές ὦδε τέτυκται·
 ὦμοι μὲν καὶ στέρα καὶ εἴρεα νοῦτα θεοῖο
- 25 ἀῆρ εὐρυβίης, πτέρυγες δὲ οἱ ἐξεφύοντο,
 τῆς ἐπὶ πάντα ποτᾶθ', ἰερὴ δὲ οἱ ἔπλετο νηδὺς
 γαῖά τε παμμήτωρ¹⁹ ὀρέων τ' αἰπεινὰ κάρηνα·
 μέσση δὲ ζῶνῃ βαρυνχέος²⁰ οἶδμα θαλάσσης
 καὶ πόντου· πυμάτη δὲ βάσις, χθονὸς ἔνδοθι ῥίξαι,²¹
- 30 Τάρταρά τ' εὐρώεντα καὶ ἔσχατα πείρατα γαίης.
 πάντα²² δ' ἀποκρύψας αὐθις²³ φάος ἐς πολυγηθῆς
 μέλλεν ἀπὸ κραδίης προσφέρειν πάλι, θέσκελα ῥέζων.²⁴

1 Vide fr. 21 a ad vs. 2. 2 ἄμβροτος Stob., ἄφθιτος Eus. 3 λιμὴν Stob. F. 4 γενέτωρ cod. N Procl. in Tim. 28c et 31a (v. infra); ἐγένετο Eus. 5 πάντων CMP Procl. in Tim. 31a, μέγας οὐρανὸν (οὐρανὸς Eus.) αἰθῶν Clem. Alex. V 14, 128, 3 (II 413, 9 Staeh.). 6 δὲ om. Stob., ἐν δέμας ἐν Heringa. 7 ἐν (Eus., ἐν Clem., ὡς Heyse) δὲ τὰ πάντα τέτυκται, ἐν ᾧ τὰδε πάντα κυκλεῖται Clem. Alex. l. l. cf. Norden Agnostos Theos 247. 8 ἐν μεγάλῳ Ζητὸς Eus.; μέγαν Procl., fortasse recte. 9 δόματι Procl. 10 κεφαλὴν Eus. 11 ἀνιανθοῦσα Heringa; παμφανώσα Koechly Opusc. phil. I 237 (Boll Στοιχ. I 43) collato Quinto Smyrnaeo X 457, cf. Eisler Wellenmantel u. Himmelszelt II 403 n. 2, Beth Wien. Stud. XXXIV 1912, 290 n. 12 οὐκ δὲ οἱ ἀνευδὲς βασιλῆϊον Heringa. 13 κλύει Stob. Procl., κυκλεῖ Eus. 14 Stob., cuius F in fin. οὐδὲν· οὐ μένος habet; οὐτ' ἐνοπή οὐτε κτύπος οὐτε μὲν ὄσσα Eus., οὐδ' ἐνοπή οὐδ' αὐ κτύπος οὐδὲ μὲν ὄσσα Procl. 15 ἔχει ἠδὲ νόημα Eus., ἔχειν. ἠδ' ἐν· σῆμα Stob. F, qui etiam vs. 22 init. σῆμα habet, unde ἔχει ἠδ' ἐπίσημον Heringa. 16 περιφεγγές Procl. 17 ὄβριμον Eus. 18 ὄβριμόγυιον Stob. F, fort. ὄβριμόγυιον v. fr. 169 vs. 12. 19 παμμήτωρα Eus. 20 βαρυνχέος Procl., cuius P βαρυνχέος ut ceteri. 21 ῥίξας Procl. P (Tim. 32b); ῥήξαι Stob. F. 22 πάντας γὰρ κρύψας Ps.-Aristot. fr. 21a vs. 8, Eus. XIII 13 (II 216, 1 Dind.), Clem. Alex. V 14, 122, 2 (II 409, 6 Staeh.); πάντα τὰδε κρύψας Procl. in Tim. 28c (I 325, 9 Diehl). 23 καὶ post αὐθις add. Clem. Alex. l. l. 24 ἐμελλεν ἀπὸ κραδίης προσφέρειν πάλι θέσκελα ἔργα Procl. in Tim. B prooem. I 207, 20 Diehl. ἐξ ἰεοῆς κραδίης ἀνεπέγκωτο, μέμερα ῥέζων Ps.-Aristot. fr. 21a vs. 9, Clem. Alex. l. l.

Vs. 1—8 omissio vs. 3 habet Procl. in Plat. Tim. 28c (I 313, 17 Diehl) qui citat post fr. 167b τῶν δὲ ἰδεῶν πλήρης ὧν διὰ τούτων ἐν ἑαυτῷ τὰ ὅλα περιέλιθον, ὡς καὶ τοῦτο ἐνδεικνύμενος ὁ θεολόγος ἐπήγαγε· Ζεὺς—ἡμαρ. τὰ τοίνυν ὅλα περιέχων ὁ Ζεὺς καὶ πάντα μοναδικῶς καὶ |³¹⁴ Diehl νοερῶς κατὰ τούτους τοὺς χρησιμοῦς τῆς Νυκτὸς (fr. 164) ὑφίστησι πάντα τὰ

ἐγκόσμια, θεούς τε καὶ τὰς μοίρας τοῦ παντός. Sequitur fr. 165. Apud eundem legitur etiam vs. 6 in Tim. 31 a (I 451; 15 Diehl) et 34 b (II 112, 12 Diehl). Idem affert vs. 9 in Plat. Tim. 24 d (I 169, 18 Diehl) ἦν γὰρ ὁ δημιουργὸς καὶ Μῆτις . . . πολυτερπῆς, καὶ ὡς μὲν Μῆτις τίκει τὴν Ἀθηνᾶν, ὡς δὲ Ἔρωσ ἀπογεννᾷ τὴν ἔρωτικὴν σειρᾶν, in eundem 32 c (II 54, 24 Diehl) ἔχει δὲ καὶ αὐτὸς (sc. ὁ δημιουργὸς) ἐν ἑαυτῷ τὴν τοῦ Ἐρωτος αἰτίαν· ἔστι γὰρ καὶ Μῆτις . . . πολυτερπῆς. εἰκότως ἄρα φιλίας ἐστὶν αἰτιος τοῖς δημιουργήμασι καὶ ὁμολογίας. καὶ ἴσως πρὸς τοῦτο ἀποβλέπων καὶ ὁ Φερεκίδης (Diels II³ 203, 8 fr. 3) ἔλεγεν εἰς Ἐρωτα μεταβεβλήσθαι τὸν Δία μέλλοντα δημιουργεῖν (v. etiam fr. 170), in Alcibiad. I 103 a p. 376; 19 Cous.² (cf. Lob. I 529). Vs. 10 πάντα γὰρ ἐν Ζηνὸς μεγάλου τάδε σώματι κεῖται in Tim. 28 c (I 307, 30 Diehl). Vs. 11 init. τοῦ δὴ τοι κεφαλή μὲν, vs. 12 init. (οὐρανὸς αἰγλήεις) et vs. 16 habet in Tim. 24 c (I 161, 24 Diehl); vs. 17 νοῦς — vs. 20 οὐὰς in Tim. 33 c (II 82, 13 Diehl) praemissis verbis οὐδὲ τῶν παρ' Ἑλλήσιν οὐδ' σοφῶν ἀγροούντων τὰς θείας αἰσθήσεις οὐδὲ ἐπ' αὐτοῦ τοῦ δημιουργοῦ παραιτουμένων λέγειν, vs. 22—25 εἰρὺβίης omisso vs. 23 in Tim. 32 b (II 45, 7 Diehl); vs. 28 μέσση — 29 ῥίζαι omisso καὶ πόντον ibidem 45, 10 Diehl; vs. 29 πυμάτη — 30 γαίης in Tim. 36 b (II 231, 27 Diehl); vs. 31. 32 ibidem 28 c (I 325, 9 Diehl) et prooem. B (I 207, 20 Diehl).

Ad hunc Ἱερῶν λόγων hymnum spectat Procl. in Tim. 28 c (I 310, 7 Diehl) ἔστι τοίνυν ὁ δημιουργὸς ὁ εἷς κατ' αὐτὸν ὁ τὸ πέρας τῶν νοερῶν θεῶν ἀφορίζων θεὸς καὶ πληρούμενος μὲν ἀπὸ τῶν νοητῶν μονάδων καὶ τῶν τῆς ζωῆς πηγῶν, προϊέμενος δὲ ἀφ' ἑαυτοῦ τὴν ὅλην δημιουργίαν καὶ προστησάμενος μερικωτέρους τῶν ὅλων πατέρας, αὐτὸς δὲ ἀκίνητος ἐν τῇ κορυφῇ τοῦ Ὀλύμπου διαιωνίως ἰδρυμένος καὶ διπτῶν κόσμων βασιλεύων ἐπερουρανίων τε (τε Kroll; δὲ codd.) καὶ οὐρανίων, ἀρχὴν δὲ καὶ μέσα καὶ τέλη τῶν ὅλων περιέχων, ibidem 317, 17 et 318, 20 Diehl εἰ δὲ ταῦτα ὁμοφώνως λέγεται τῷ τε Τιμαίῳ καὶ τοῖς λογίοις, πηγαῖός ἐστιν οὗτος δημιουργός, φαίνεται ἂν οἱ ἐκ τῆς θεοπαραδότου θεολογίας ὁρμώμενοι, κατὰ τὰς ἰδέας καὶ αὐτὸς δημιουργῶν τὸν ὅλον κόσμον καὶ ὡς ἓνα καὶ ὡς πολλὸν (ὡς πολλὸν fort. recte Kroll) καὶ ὡς καθ' ὅλα διηρημένον καὶ ὡς κατὰ μέρη, καὶ εἷς ὑπὸ τε Πλάτωνος καὶ Ὁρφέως καὶ τῶν λογίων ποιητῆς καὶ πατῆρ ἔμνεῖται τοῦ παντός; πατῆρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε, γεννῶν μὲν τὰ πλῆθη τῶν θεῶν, ψυχὰς δὲ πέμπων

εἰς γενέσεις ἀνδρῶν, ὡς καὶ τοῦτό φησιν | ³¹⁹ Diehl ὁ Τίμαιος. Idem in Plat. Parmenid. 130 b p. 799, 27 Cous.² ὁ μὲν γὰρ Ὁ. μετὰ τὴν κατάποσιν τοῦ Φάνητος ἐν τῷ Διὶ τὰ πάντα γεγονέναι φησὶν· ἐπειδὴ πρῶ⁸⁰⁰ Cous.² τως μὲν καὶ ἠρωμένως ἐν ἐκείνῳ, δευτέρως δὲ καὶ διακεκριμένως ἐν τῷ δημιουργῷ τὰ πάντων ἀνεφάνη τῶν ἐγκοσμίων αἰτία· ἐκεῖ γὰρ ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη καὶ ὁ οὐρανὸς αὐτὸς καὶ τὰ στοιχεῖα καὶ ὁ Ἔρως ὁ ἐνοποιὸς καὶ πάντα ἀπλῶς ἐν γεγονότα, Ζηνὸς δ' ἐνὶ γαστέρι σύρρα πεφύκει (fr. 167 b vs. 7)· καὶ οὐκ ἠρκέσθη τούτοις μόνον, ἀλλὰ καὶ τὴν τάξιν τῶν εἰδῶν τῶν δημιουργικῶν παραδίδωσι, δι' ἣν καὶ τὰ αἰσθητὰ τοιαύτην ἔλαχε τάξιν καὶ διακόσμησιν et Theol. Plat. VI 8 p. 363, 23 citato vs. 1: καὶ μοι δοκεῖ καὶ ὁ Πλάτων εἰς ἅσασαν τὴν Ἑλληνικὴν θεολογίαν ἀποβλέπων καὶ διαφερόντως (εἰς) τὴν Ὀρφικὴν μυσταγωγίαν, ἀνειπεῖν, ὡς ἄρα ὁ παλαιὸς λόγος κτλ. (cf. fr. 21). Idem in Tim. 41 a (III 209, 3 Diehl) ποιητῆς δὲ καὶ πατῆρ ὁ Ζεὺς, ὅς καὶ νῦν λέγεται δημιουργὸς ὑφ' ἑαυτοῦ πατῆρ τε ἔργων, φαῖεν ἂν οἱ Ὀρφικοί. ποιητῆς δὲ μόνως ὁ τῆς μεριστῆς ἐστὶ δημιουργίας αἰτίος, ὡς ἂν οἱ αὐτοὶ φαῖεν. τῷ μὲν οὖν πατρὶ μόνως ὑπόκειται τὰ νοητὰ πάντα, (τὰ νοερά πάντα om. QD), τὰ ὑπερκόσμια, τὰ ἐγκόσμια· τῷ δὲ πατρὶ καὶ ποιητῆι τὰ νοερά πάντα, τὰ ὑπερκόσμια, τὰ ἐγκόσμια· τῷ δὲ ποιητῆι καὶ πατρὶ νοερωῖ ὄντι τὰ ὑπερκόσμια, τὰ ἐγκόσμια· τῷ δὲ ποιητῆι μόνως τὰ ἐγκόσμια. καὶ ταῦτα πάντα ἡμᾶς ἡ Ὀρφείως ἐδίδαξεν ὑφήγησις· καθ' ἑκάστην γὰρ ἰδιότητα τῶν τεττάρων πλῆθος ὑποτέτακται θεῶν. τίνα δὲ τὰ ἔργα τοῦ δημιουργοῦ καὶ πατρός; ἢ δῆλον ὅτι τὰ τε σώματα πάντα καὶ ἡ τῶν ζῴων σύστασις καὶ ὁ τῶν ψυχῶν τῶν μεθεκτῶν ἀριθμὸς. ταῦτα οὖν πάντα ἄλυστά ἐστι διὰ τὸ θέλημα τοῦ πατρός· τοῦτο γὰρ καὶ αὐτοῖς ἐνδεδόκαε δύναμιν τῆς ἀτρέπτου διαμονῆς, συνεκτικὸν αὐτῶν καὶ φρουρητικὸν ὑπάρχον ἐξηρημένως. οἱ δὲ νόες οἱ ταῖς ψυχαῖς ἄνωθεν ἐπιβεβηκότες οὐκ ἂν λέγοντο ἔργα τοῦ πατρός· οὐδὲ γὰρ γενέσιν ἔσχον, ἀλλ' ἀγενήτως ἐξεφάνησαν, οἷον ἐντὸς ἀδύτων τεχθέντες καὶ οὐ προελθόντες ἐξ αὐτῶν· ἐκείνων γὰρ οὐδὲ παραδείγματα ἐστίν, ἀλλὰ τῶν μέσων τε καὶ τῶν τελευταίων· ψυχή γὰρ πρώτη τῶν εἰκόνων, τὰ δὲ ὅλα, οἷον τὰ ζῶια καὶ ἔμψυχα καὶ ἔννοα καὶ γενητὰ καὶ (ἀγένητα add. Kroll) ἐκ τῶν νοητῶν ὑπέστη παραδειγμάτων, ὧν καὶ τὸ αὐτοζῶιον ἦν περιληπτικόν. Idem Cratyl. 395 a (48, 22 Pasqu.) [καὶ del. Pasqu., ἤδη Croenert] ἀναφαίνεται πᾶν τὸ δημιουργικὸν τῶν θεῶν γένος ἀπὸ πάντων μὲν τῶν προειρημένων ἀρχικῶν αἰτίων καὶ βασι-

λικῶν, προσεχῶς δ' ἀπὸ τοῦ ἐνὸς τῶν Τιτανικῶν διακόσμων ἡγεμόνος καὶ πρὸ τῶν ἄλλων | ⁴⁹ Pasqu. δημιουργῶν ὁ Ζεὺς, τὸ ἐνιαυτον κράτος τῆς ὅλης δημιουργικῆς σειραῖς κληρωσάμενος καὶ τὰ τε ἀφανῆ πάντα καὶ τὰ ἐμφανῆ παράγων καὶ ὑφιστάς, νοερός μὲν αὐτὸς ὑπάρχων κατὰ τὴν τάξιν, τὰ δ' εἶδη τῶν ὄντων καὶ τὰ γένη προάγων εἰς τὴν τῶν αἰσθητῶν διακόσμησιν, καὶ τῶν μὲν ὑπὲρ ἑαυτὸν θεῶν πεπληρωμένος, τοῖς δ' ἔγκοσμοις πᾶσιν ἀφ' ἑαυτοῦ τὴν εἰς τὸ εἶναι πρόοδον παρέχων. διὸ δὴ καὶ Ὁ. δημιουργοῦντα μὲν αὐτὸν τὴν οὐρανίαν πᾶσαν γενεὰν παραδίδωσιν καὶ ἥλιον ποιοῦντα καὶ σελήνην καὶ τοὺς ἄλλους ἀστρώϊους θεοὺς, δημιουργοῦντα δὲ τὰ ὑπὸ σελήνην στοιχεῖα καὶ διακρίνοντα τοῖς εἶδεσιν ἀτάκτως ἔχοντα πρότερον, σειραῖς δ' ὑφιστάντα θεῶν περὶ ὅλον τὸν κόσμον εἰς αὐτὸν ἀνηρητημένας καὶ διαθεσμοθετοῦντα πᾶσι τοῖς ἔγκοσμοῖς θεοῖς τὰς κατ' ἀξίαν διανομὰς τῆς ἐν τῷ παντὶ προνοίας. καὶ Ὅμηρος δ' ἐπόμενος Ὅρφει πατέρα μὲν αὐτὸν ἀννυεῖ κοινῇ θεῶν τε καὶ ἀνθρώπων καὶ ἡγεμόνα καὶ βασιλέα καὶ ὕπατον κρειόντων . . . Cf. Procl. in Tim. 35 a (II 145, 4 Diehl) ἔτι δέ, ἵνα καὶ ταῦτα συνάιδοντα ταῖς Ὅρφικαῖς παραδόσεσι λέγωμεν· οὐ γὰρ πάσης τάξεως νοητῆς ἢ νοεραῖς καὶ ἐκεῖνος κατηγορεῖ τὸ ἀμέριστον, ἀλλ' εἶναι τινα καὶ τοῦδε τοῦ ὀνόματος κρείττω, καθάπερ ἄλλων ὀνομάτων ἄλλα· καὶ γὰρ τὸ βασιλεὺς καὶ τὸ πατήρ οὐ πάσαις ἐφαρμοῖζει τάξεσι.

His Procli locis adde Simpl. in Aristot. de Caelo I 3 p. 270 a 12 (93, 11 Heiberg) διὰ τοῦτο τὰς θεογονίας ἡμῖν οἱ θεοὶ ἄνδρες παραδεδώκασι θεῶν μὲν πλῆθος τὸ ἐν τῷ ἐνὸς μένον καί, ὡς ἂν εἴποι τις, κατὰ πολλαπλασιασμόν ἐκείνου προῖόν, γένεσιν δὲ ὑμνοῦντες αὐτοῦ, καθ' ὅσον ἀπὸ τοῦ ἐνὸς ὑφέστηκεν, ὥσπερ καὶ ἀριθμῶν γένεσιν τὸν ἀπὸ τῆς μονάδος θεωροῦμεν προποδισμόν (Lob. I 467); Damasc. De princ. 311 (II 177, 10 Rue.) qui citat vs. 1 (Ζεὺς πρ. γ., Ζ. δ' ὕστατος ἀρχικέραυνος), vs. 3 (Ζ. ἀ. γ., Ζ. δ' ἄμβροτος ἔπλετο νόμφη), vs. 4 coniunctum cum vs. 16, vs. 6 et pergit καὶ τάδε περὶ ἄλλου οὐδενὸς ἀπεφήνατο τῶν θεῶν ὁ θεολόγος, κατὰ δὲ αὐτὴν θεοπαράδοτον σοφίαν, τῆς μὲν διπλῆς αὐτοῦ σύμβολον τῆς τε πρὸς τὰ αὐτὰ ἕκαστα καὶ τῆς πρὸς τὰ ἄλλα τῷ νῶι μὲν κατέχειν τὰ νοητά, αἰσθησίν δ' ἐπάγειν κόσμοις.

Cf. praeter ea quae e Neoplatonicorum farragine contuli Porphyrii et Eusebii explicationes huius hymni locis supra allatis.

Herm. VI vs. 9 p. 457; Lob. I 521. 523 ss. 530; G. F. Schoemann Opusc. acad. II 19; Schuster 35 ss.; Jac. Freudenthal *Ueber die Theologie des Xenophanes* Breslau 1886, 29. 48; Kern *De Theogon.* 35; Th. Gomperz *Griech. Denker* I³ 75; F. Duemmler *Arch. Gesch. Philos.* VII 1894, 147 = *Kl. Schr.* II 155; Gruppe *Suppl.* 705; Holwerda 326; Maaß *Orpheus* 276 n. 64 (ad vs. 15); Zeller *Zeitschr. wiss. Theol.* XLII 1899, 238 = *Kl. Schr.* II 157 (cf. p. 235 = II 154); Boll *Aus der Offenbarung Johannis* *Στοιχεῖα* I 43 (ad vs. 14 ss.).

Hymni in Iovem iam a Platone et auctore libri *Περὶ κόσμου* adhibiti (fr. 21 et 21 a) forma amplior et recentior, cui simile fr. 169. Horum versuum celeberrimi erant priores, qui saepissime laudantur. Quae fr. 21 a collegi, facile augeri possunt, cf. praeter ea quae ex Neoplatonicis congesta sunt, Plutarch. *De def. oracul.* 48 p. 436 d οἱ μὲν σφόδρα παλαιοὶ θεολόγοι καὶ ποιητὰι τῇ κρείττονι μόνῃ τὸν νοῦν προσέχειν εἶλοντο, τοῦτο δὴ τὸ κοινὸν ἐπιφθεγγόμενοι πᾶσι πράγμασι· Ζεὺς ἀρχή, Ζεὺς μέσσα, Διὸς δ' ἐκ πάντα πέλονται (v. fr. 21 a n. 6); Achill. *Tat. Comment. in Arati Phaenom. fragm.* 81, 29 Maaß διὸ καὶ ὁ Θεόκριτος (XVII 1) 'ἐκ Διὸς ἀρχώμε(σ)θα' φησὶ 'καὶ ἐς Δία λήγετε Μοῦσαι', ὁ δὲ Ὅ. πάντα καιρὸν ἀνατίθησι Διὶ λέγων· 'Ζεὺς ἀρχή, Ζεὺς μέσ(σ)α, Διὸς δ' ἐκ πάντα τέτυκται'. ὁθεν ἀκολούθως καὶ τῶι ἔθει τῶι παλαιῶι καὶ τῇ ὑποκειμένῃ ὑποθέσει ἀπὸ Διὸς πεποιήται τὴν ἀρχήν. Tzetz. *Schol. Lycophr.* p. 3, 29 Scheer (Lob. I 356) γράφει δὲ ὁ Ὅ. χωρὶς τῶν ἀστρολογικῶν καὶ ἐπωδικῶν καὶ μαγικῶν καὶ τῶν ἑτέρων καὶ ὕμνων εἰς Δία καὶ τοὺς λοιποὺς οὕτως (vs. 1. 2) Ζεὺς πρῶτος . . . τέτυκται.

E Christianorum horreis exhibeo Synesii imitationem *Hymn.* II 63 σὺ πατήρ, σὺ δ' ἐσὶ μάτηρ· σὺ δὲ ἄρρη, σὺ δὲ θῆλυς· σὺ δὲ φωνά, σὺ δὲ σιγά, φύσεως φύσις γονῶσα, σὺ δ' ἄναξ, αἰῶνος αἰών, τὸ μὲν εἰ θέμις βοᾶσαι· μέγα χαῖρε, ῥίζα κόσμου, μέγα χαῖρε, κέντρον ὄντων, μονὰς ἀμβρότων ἀριθμῶν προανουσίων ἀνάκτων et III 180 ἐν καὶ πάντα, ἐν δὲ ἀπάντων ἐν τε πρὸ πάντων ὅπερμα τὸ πάντων, ῥίζα καὶ ὄραξ, φύσις ἐν νοεροῖς θῆλυ καὶ ἄρρη (Norden *Agnostos Theos* 229 v. etiam fr. 30; Geffcken *Ausgang des griech.-roem. Heidentums* 317 n. 216) et Didym. *Alexandr. De Trinit.* II 5 p. 140 (Migne 39, 494) ὡς καὶ παρὰ τοῖς ἔξω λέγεται· εἰς θεὸς αὐτοπάτωρ, ἐξ οὗ τὰδε πάντα γέροντο et ibidem III 2 p. 322 (Migne 39, 788) (sc. οἱ Ἑλληγες)

εἷς θεός ἐστιν ἀναξ παννέφατος, αὐτὸς ἀπάντων καὶ γενέτης
 πάμπρωτος ἔφν καὶ ῥίζα καὶ ἀρχή et paulo post p. 323 (Migne 789)
 αὐτὸς πάντα γέρει θεός ἀμβροτος, αὐτὸς ἑαυτοῦ καὶ γενέτης
 καὶ ῥίζα πέλει καὶ τέριμα καὶ νίος et c. 21 p. 402 (Migne 913)
 πάντα θεοῦ μέγαλοιο νόου ὑπὸ νεύματι κεῖται ἀρχή πηγὴ τε
 ζωῆς καὶ ὑλείροχον εἶδος καὶ κράτος ἡδὲ βίη καὶ ἰσχύος
 ἀφθιτος ἀλκή καὶ δύναμις κρατερὴ καὶ ἀμφιέλκτος ἀνάγκη
 (Lob. I 444). Quibus addimus (cf. Synes.) Clem. Alex. Quis
 dives salvetur 37, 2 (III 184, 1 Staeh.) καὶ τὸ μὲν ἄρρητον
 αὐτοῦ πατήρ, τὸ δὲ εἰς ἡμᾶς συμπαθὲς γέγονε μήτηρ et Euseb.
 De Laud. Constantini I p. 198, 33 Heikel ὁ ἐπὶ πάντων καὶ διὰ
 πάντων καὶ ἐν πάσιν ὁρωμένοις τε καὶ ἀφανέσιν ἐπιπορευόμενος
 τοῦ θεοῦ λόγος (v. Plat. Leg. IV 716 a fr. 21).

Orphicam poesin hi quoque sapiunt [Tiberiani versus Platonis de Graeco in Latinum translati qui ex nonnullis codd. editi sunt post M. Hauptium a Rieseio Anthol. Latin. II 46 p. 490, e quibus exhibeo praeter vs. 7. 8 maxime vs. 21—25

*tu genus omne deum, tu rerum causa vigorque,
 tu natura omnis, deus innumerabilis unus,
 tu sexu plenus toto, tibi nascitur olim
 hic deus, hic mundus, domus hic hominumque deumque,
 lucens, augustae stellatus flore iuventae.*

169. (124) Aristocritus Manich. in Theos. Tubing. 50 p. 109, 23 Bur. ὅτι ὁ Συριανὸς ἐν τοῖς ἑαυτοῦ πονήμασι (test. 238) ἀναφέρει χρησμὸν τοιοῦτον·

| ¹¹⁰ Bur. ἐν κράτος, εἷς δαίμων γενέτης¹ μέγας, ἀρχὸς ἀπάντων,
 ἐν δὲ δέμας βασιλειον, ἐν ᾧ τάδε πάντα κυκλοῦται,²
 πῦρ καὶ ὕδωρ καὶ γαῖα καὶ αἰθήρ, νύξ τε καὶ ἡμαρ
 καὶ Μῆτις, πρώτη γένετις,³ καὶ Ἔρως πολυτερεπής.
 5 πάντα γὰρ ἐν Ζηρὸς μέγαλω⁴ τάδε σώματι⁵ κεῖται,
 πάντα μόνος δὲ νοεὶ πάντων προνοεῖ τε⁶ θεουδῶς·
 πάντη⁷ δὲ Ζηρὸς καὶ⁸ ἐν ὅμμασι⁹ πατρὸς ἀνακτος
 ραίουσ' ἀθάνατοὶ τε θεοὶ θνητοὶ τε ἀνθρώποι,
 θῆρες τ' οἰωνοὶ θ' ὀπόσα πρεῖει τε καὶ ἔρπει.
 10 οὐδὲ ἔ που λήθουσιν¹⁰ ἐφήμερα φῶλ' ἀνθρώπων,
 ὅσος ἀδίκως ῥέζουσὶ περ, οὐδ' εἰν οὔρεσι θῆρες
 ἄγριοι, τετραπόδες, λασιότριχες, ὀμβριμόθυμοι.¹¹

Vs. 1—5 = fr. 168, 6—10. 1 γένετο fr. 168 vs. 6. 2 κυκλοῦται
 ibidem vs. 7. 3 γενέτωρ ibid. vs. 9. 4 ἐν μέγαλω Ζηρὸς ibid. n. 8 Eus.

5 σώματι *ibid.* vs. 10; σώματα T(ub.). 6 προνοεῖ τε Bur.; προνοεῖται T. Vs. 7. 8 v. *infra* Procl. in Parmen. IV. 7 αὐτῆ Procl. 8 Ζηνός καὶ *ibid.*, Ζηνός κεν T. 9 ἐν ὄμματι Eschenb. Epigen. 78 e Procli cod. Augustano. 10 ἐπουλήθουσιν T (Bur.), ἐπον λήθουσιν T (Weinr.). 11 ὀμβριμόθυμο e. g. *Eὐχὴ* πρὸς Μουσ. 10 cf. Orac. Sibyll. I 104 p. 11 Geffek. v. Bur.

Citat vs. 7. 8 Procl. in Plat. Parmen. IV 959, 21 Cous.² καὶ οὐκ ἂν θαυμασασίμεθα τῶν Ὀρφικῶν ἀκούοντες ἐπῶν, ἐν οἷς φησιν ὁ θεολόγος· αὐτῆ δὲ Ζηνός καὶ . . . ἀνθρώποι,

ὅσα τ' ἔην γεγαῶτα καὶ ὕστερον ὀππὸς' ἐμελλεν

(fr. 167 b vs. 6)

πάντων γὰρ ἐστὶ πλήρης τῶν νοητῶν καὶ πάντων ἔχει τὰς διηρημένας αἰτίας, ὥστε καὶ ἀνθρώπους καὶ τᾶλλα πάντα γεννᾷ κατὰ τὰς αὐτῶν ιδιότητας, οὐ καθόσον ἕκαστον θεῖόν ἐστιν ὡςπερ ὁ πρὸ αὐτοῦ πατήρ ὁ νοητός.

Herm. XXXV; Lob. I 526.

170. (71) Procl. in Plat. Tim. 29 a. b (I 336, 6 Diehl) πάλαι γὰρ ὁ θεολόγος ἔν τε τῷ Φάητι τὴν δημιουργικὴν αἰτίαν ἀνύμνησεν· ἐκεῖ γὰρ ἦν τε καὶ προῆν, ὡςπερ ἔφη καὶ αὐτός·

Βρομίος τε μέγας καὶ Ζεὺς ὁ πανόπτης,

ἵνα δὴ τῆς διττῆς δημιουργίας ἔχη τὰς οἰονεὶ πηγὰς· καὶ ἐν τῷ Διὶ τὴν παραδειγματικὴν· Μῆτις γὰρ αὐτὸς καὶ οὗτός ἐστιν, ὡς φησὶ· καὶ Μῆτις . . . πολυτερπῆς (fr. 168 vs. 9), αὐτὸς δὲ ὁ Διόνυσος καὶ Φάνης καὶ Ἡρικεπαῖος συνεχῶς ὀνομάζεται. *Idem* in I. Alcibiad. 109 e p. 509, 9 Cous.² κάλλιον δὲ συνάπτειν ἀμφοτέρους τοὺς λόγους· ἐν γὰρ τῷ Διὶ ὁ Ἔρως ἐστὶ. καὶ γὰρ Μῆτις ἐστὶ πρῶτως (l. πρῶτος) γενέτωρ καὶ Ἔρως πολυτερπῆς, καὶ ὁ Ἔρως πρόεισιν ἐκ τοῦ Διὸς καὶ συνυπέστη τῷ Διὶ πρῶτως ἐν τοῖς νοητοῖς· ἐκεῖ γὰρ ὁ Ζεὺς ὁ πανόπτης ἐστὶ καὶ ἀβρός Ἔρως (fr. 83), ὡς Ὁ. φησιν. συγγενῶς οὖν ἔχουσι πρὸς ἀλλήλους, μᾶλλον δὲ ἦνονται ἀλλήλοις καὶ φίλιος αὐτῶν ἕκαστός ἐστι.

Herm. VIII; Lob. I 495.

171. Gregor. Nazianz. Or. XXXI 16 (Migne 36, 149) οἱ τε παρ' Ἑλλήνων σεβόμενοι θεοὶ τε καὶ δαίμονες, ὡς αὐτοὶ λέγουσιν, οὐδὲν ἡμῶν δέονται κατηγορῶν, ἀλλὰ τοῖς σφῶν αὐτῶν ἐλίσσκονται θεολόγοις, ὡς μὲν ἐμπαθεῖς, ὡς δὲ στασιώδεις, ὅσων | ¹⁵² Migne δὲ κακῶν γέμοντες καὶ μεταβολῶν· καὶ οὐ πρὸς ἀλλήλους μόνον, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὰς πρώτας αἰτίας ἀντιθέτως ἔχοντες· οὓς δὴ καὶ Ὠκεανοὺς καὶ Τηθύας καὶ Φάητας

καὶ οὐκ οἶδα οὕστινας ὀνομάζουσι· καὶ τελευταίον τινα θεὸν μισότεκρον διὰ φιλαρχίαν, πάντας καταπίνοντα τοὺς ἄλλους ἐξ ἀπληστίας, ἵνα γένηται πάντων ἀνδρῶν τε θεῶν τε πατήρ (fr. 168 p. 205) δυστυχῶς ἐσθιομένων καὶ ἐμουμένων. Cf. Abel fr. 66 n. 1.

Lob. I 468; Kern De Theogon. 44; Gruppe *Suppl.* 695.

172. (273) Procl. Theol. Plat. VI 12 p. 376, 21 *πρῶτον δὴ τοῦτο κατανοήσωμεν, ὅπως καὶ αὐτὸς (sc. Plato) ὡσπερ Ὁ. τὸν ἥλιον εἰς ταῦτόν πως ἄγει τῷ Ἀπόλλωνι καὶ ὡς τὴν κοινωρίαν πρεσβεύει τούτων τῶν θεῶν. ἐκεῖνος μὲν γὰρ διαρρηθῆν λέγει καὶ διὰ πάσης, ὡς εἰπεῖν, τῆς ποιήσεως.*

Lob. I 614; Kern *Herm.* XXIV 1889, 501 et *Orph.* 7 n. 2. Hymn. VIII Ἥλιου et XXXIV Ἀπόλλωνος.

Platonis verba Leg. XII 945 e κατ' ἐνιαυτὸν ἕκαστον μετὰ τροπὰς ἡλίου τὰς ἐκ θέρους εἰς χειμῶνα σενιέται χροῶν πᾶσαν τὴν πόλιν εἰς Ἥλιου κοινὸν καὶ Ἀπόλλωνος τέμενος ad Orphicorum doctrinam de Apolline—Sole refert Wilamowitz *Platon*¹ I 416 n. 3. Cautius iudicat Lob. l. l. *Solque ipse permiscetur cum Apolline, nisi suum nobis somnium narrat Proculus.* De Apolline Orphicorum cf. etiam Serv. ad. Verg. Aen. III 98 fr. 4 et fr. 194.

173. (310) Fulgentius *Mitologiar.* III 9 p. 74, 8 Helm ~ *Myth. Vat.* III 10, 7 (Raschke De Alberico myth. 103) *nunc ergo huius mysticae fabulae (sc. Apollinis et Marsyae) interiorum cerebrum inquiramus. a musicis haec reperta est fabula, ut Orfeus in teogonia scribit; musici enim duos artis suae posuerunt ordines, tertium vero quasi ex necessitate adicientes, ut Hermes Trismegistus ait, id est: adomenon, psallomenon, aulumenon, hoc est: aut cantantium aut citharidantium aut tibizantium.*

Reitzenstein *Poimandres* 210.

174. (132) Procl. in Plat. Tim. 24 d (I 166, 21 Diehl) *διὸ καὶ ὁ Ὁ. περὶ αὐτῆς (sc. Ἀθηνᾶς) τικτομένης φησὶν, ὅτι ἄρα αὐτὴν ὁ Ζεὺς ἀπεγέννησεν ἐκ τῆς κεφαλῆς·*

ὄπλοισ λαμπομένην χαλκήϊον ἄνθος ἰδέσθαι.

Herm. XXIX vs. 3; Lob. I 540.

175. (136) Procl. in Plat. Tim. 24 d (I 170, 3 Diehl) *οἰκειον γὰρ τὸ τῆς ἀρετῆς γένος πρὸς τὴν μεγίστην ταύτην θεόν, ὡς καὶ αὐτὴν ἀρετὴν οὕσαν· ἐν γὰρ τῷ δημιουργῷ μένουσα σοφία καὶ νόησις ἐστὶν ἄτρεπτος, καὶ ἐν τοῖς ἡγεμονικοῖς θεοῖς ἐκφαίνει τὴν τῆς ἀρετῆς δύναμιν,*

Ἄρετῆς τ' ὄνομα¹ ἐσθλὸν

κληίξεται,²

φησὶν Ὁ. Cf. eundem in Plat. Tim. 25 b (I 185, 3 Diehl) καὶ γὰρ ἄλλη θεολογία τις, οὐχ ἡ Ὀρφικὴ μόνον, Ἄρετῆν αὐτῆν (sc. Minervam) ἀπεκάλεσε.

1 τε οὐνομ' codd.; em. Lob. 2 κληίξεται C.

Herm. XXIX ad vs. 4; Lob. I 541; Kern *Orpheus* 50.

De Ἄρετῆς cultu v. Deubner ap. Rosch. III 2, 2128.

176. (131) Procl. in Plat. Tim. 24 d (I 169, 1 Diehl) λέγει γοῦν καὶ ὁ θεολόγος, ὅτι παρήγαγεν αὐτῆν (sc. Minervam) ὁ πατήρ·

ὄφρ' αὐτῶι μεγάλων ἔργων κράντειρα¹ πέλοιτο.²

1 κρήτειρα C, κρή^{άν}τειρα M. 2 γένοιτο Lob.

Herm. XXIX vs. 4; Lob. I 540.

Cf. fr. 177.

177. (133) Procl. in Plat. Rempubl. I 102, 11 Kr. de Minerva

δεινὴ γὰρ Κρονίδαο νόου κράντειρα τέτυκται

φησὶν Ὁ.

Herm. XXIX vs. 5; Lob. I 540.

Cf. fr. 176.

178. (135) Procl. in Plat. Crat. 389 b. c (21, 13 Pasqu.) εἰ δέ τις αὐτὰς τὰς ποιητικὰς καὶ γονίμους δυνάμεις τῶν θεῶν, ἅς εἰς τὸ πᾶν προάγουσι, τέχνας προσαγορεύοι δημιουργικὰς καὶ νοερὰς καὶ γεννητικὰς καὶ τελεσιουργούς, οὐκ ἂν οὐδ' ἡμεῖς ἀποδοκιμάσαιμεν τὴν τοιαύτην προσηγορίαν, ἐπεὶ καὶ τοὺς θεολόγους ἐδρίσκομεν διὰ τούτων τὰς θείας ποιήσεις ἐνδεικνυμένους, καὶ τοὺς μὲν Κύκλωπας ἀπάσης τεχνικῆς ποιήσεως αἰτίους λέγοντας, οἳ καὶ τὸν Δία καὶ τὴν Ἀθηνᾶν καὶ τὸν Ἥφαιστον ἐδίδαξαν (fr. 179 vs. 3), τὴν δ' Ἀθηνᾶν τῶν τ' ἄλλων τεχνῶν καὶ διαφερόντως τῆς ἔφαντικῆς προστατεῖν, τὸν δ' Ἥφαιστον ἄλλης ἰδίως ἔφορον τέχνης, αὐτῆν δὲ τὴν ἔφαντικὴν ἀρχομένην μὲν ἀπὸ τῆς δεσποίνης Ἀθηνᾶς —

ἦδε γὰρ ἀθανάτων προφερεστάτη¹ ἐστὶν ἀπασέων
ἰστὸν ἐποίχεσθαι² ταλασίᾳ τ' ἔργα πινύσσειν —

| ²² Pasqu. φησὶν Ὁ., προϊούσαν δ' εἰς τὴν ζωιογόνον τῆς Κόρης σειρὰν — καὶ γὰρ αὕτη καὶ πᾶς αὐτῆς ὁ χορὸς ἄνω μενούσης ἔφαινευ λέγονται τὸν διακόσμον τῆς ζωιῆς (v. fr. 192) —, μετεχομένην δὲ ὑπὸ πάντων τῶν ἐν κόσμῳ θεῶν — καὶ γὰρ ὁ εἰς

δημιουργός τοῖς νέοις δημιουργοῖς προσυφαίνειν τῷ ἀθανάτῳ παρακελεύεται (Plat. Tim. 41 d) τὸ θνητὸν εἶδος τῆς ζωῆς —, περατουμένην δ' εἰς τοὺς τῆς γενέσεως προστάτας θεοὺς, ὧν ἔστιν καὶ ἡ παρ' Ὀμήρῳ Κίρκη πᾶσαν ὑφαίνουσα τὴν ἐν τῷ τετραστοίχῳ ζωὴν καὶ ἅμα ταῖς ὠδαῖς ἐναρμόνιον ποιοῦσα τὸν ἐπὶ σελήνην τόπον. ἐν ταύταις οὖν ταῖς ὑφαντικαῖς καὶ ἡ Κίρκη³ ἐπὶ τῶν θεολόγων παραλαμβάνεται, χρυσῆ μέντοι, καθάπερ φασίν, ἐνδεικνύμενοι τὴν νοερὰν αὐτῆς καὶ ἄχραντον οὐσίαν καὶ ἄνθρον καὶ ἀμιγῆ πρὸς τὴν γένεσιν, καὶ τὸ ἔργον αὐτῆς διακρίνειν τὰ ἐστῶτα τῶν κινουμένων καὶ χωρίζειν κατὰ τὴν ἑτερότητα τὴν θείαν. Cf. eundem in Parmenid. 130 c p. 829, 9 Cous.² θαυμαστὸν δὲ οὐδέν καὶ τὸ εἶναι τινὰς ἐν δαίμοσιν αἰτίας, οἳ καὶ ἔφοροι λέγονται τῶν τεχνῶν οἳ μὲν ἄλλων οἳ δὲ ἄλλων ὑπάρχειν, καὶ ἀνθρώποις δεδωρῆσθαι ταύτας, καὶ ἐν θεοῖς συμβολικῶς εἶναι, οἷον χαλκείας εἶναι μὲν τῖς δαίμων Ἥφαιστος λεγέσθω προστάτης καὶ τὸ εἶδος ἔχων, αὐτὸς δὲ ὁ μέγας Ἥφαιστος συμβολικῶς ἂν λέγοιτο χαλκεύειν τὸν οὐρανόν (fr. 180)· καὶ ὑφαντικῆς ὡσαύτως Ἀθηναϊκῆ τῖς δαιμονίς ἔφορος, αὐτῆς τῆς Ἀθηναῖς ἄλλως καὶ δημιουργικῶς ὑφαίνειν τὸν διάκοσμον τῶν νοερῶν εἰδῶν ἕμνουμένης v. etiam in Tim. 24 d (I 168, 30 Diehl): Ἐργάνη δὲ ὡς τῶν δημιουργικῶν ¹⁸⁹ Diehl κῶν ἔργων προστάτις.

1 προσφερεστάτη P, προφανεστάτη C Procl. Tim. v. n. 2 2 ἰστὸν ἐποίχεσθαι Procl. in Tim. 23 d (I 135, 9 Diehl), qui citat ἦδε . . . ἀπασῶν — ἰστὸν ἐποίχεσθαι, cf. Herwerd. Herm. V 1871, 141, ὑφίνασθαι Cratyli codd. v. fr. 193. 3 De Circe ap. Orphea nil notum; haud scio an vitium lateat et Κόρη (v. fr. 192. 193) intellegendum sit.

Herm. XXIX vs. 1; Lob. I 541.

Hesiod. Theogon. 79 Καλλιόπη θ' ἣ δὲ προσφερεστάτη ἔστιν ἀπασέων. Orphei Eὐχ. πρὸς Μουσ. 2 εὐχὴν, ἣ δὴ τοι προσφερεστέρα ἔστιν ἀπασέων. Hom. Il. A 31 ἰστὸν ἐποιχομένην, Od. κ 222 (de Circe) ἰστὸν ἐποιχομένης.

179. (92) Procl. in Plat. Tim. 29 a (I 327, 23 Diehl) ὡς γὰρ φησιν ὁ θεολόγος, οἳ πρῶτοι τεκτονόχειρες τῷ Διὶ τὰς δημιουργικὰς δυνάμεις ἔδωσαν πάσης τῆς ἔγκοσμου ποιήσεως·

οἱ Ζηνὶ βροντὴν τε πόρον¹ τεῦξάν τε κεραυνόν,
πρῶτοι τεκτονόχειρες, ἰδ' ² Ἥφαιστον καὶ Ἀθήνην
δαίδαλα³ πάντ' ἐδίδαξαν, ὅσ' οὐρανὸς ἐντὸς ἔεργει.

1 δόσαν Damasc. De princ. 256 (II 125, 5 Rue.). Cf. Hesiod. infra. 2 ἰδ' codd., οἳ priores Hermiam (cf. infra) secuti. 3 δαίδαλα om. Hermias.

Hermias in Plat. Phaedr. 247 c p. 149, 9 Couvr. διὰ μὲν¹ τοῦ 'ἀχρώματος'² ἐδήλωσεν (sc. ὁ Πλάτων), ὅτι ἔπερ τὴν Οὐρανοῦ βασιλείαν ἐστὶν ὁ τῶν Νυκτιῶν τόπος· διὰ δὲ τοῦ 'ἀσχημάτιστος',³ ὅτι καὶ ἔπερ τὴν τῶν Κυκλώπων τάξιν· ἐν γὰρ πρώτοις τούτοις τὸ σῆμα ἐκφαίνεσθαι ἢ θεολογία φησὶ καὶ πρώτας ἀρχὰς καὶ αἰτίας τῶν πανταχοῦ σχημάτων τούτους εἶναι τοὺς θεοὺς Κύκλωπας·⁴ διὸ καὶ τεκτονόχειρας αὐτοὺς ἢ θεολογία καλεῖ.⁵ αὐτὴ γὰρ τριάς ἐστὶ τελεσιουργικὴ τῶν σχημάτων· κυκλοτερῆς ὀφθαλμοῦς ξεις⁶ ἐρέκειτο μετώπῳ (Hesiod. Theogon. 145) καὶ ἐν Παρμενίδῃ (137 e) δὲ ἐὰν λέγηι ὁ Πλάτων 'εὐθὺ καὶ περιφερὲς', ταύτην τὴν τάξιν αἰνίττεται. οὗτοι δὲ καὶ [τὴν]¹ Ἀθηναῶν καὶ Ἡφαιστον διδάσκουσι τὰ ποικίλα τῶν σχημάτων εἶδη, ὡς πρῶτοι αἰτιοὶ τῶν σχημάτων· πρῶτοι τεκτονόχειρες οἱ Ἡφαιστον καὶ Ἀθήνην πάντ' ἐδίδαξαν. ἐὰν οὖν ἀκούωμεν καὶ τὸν Ἡφαιστον καὶ τὴν Ἀθηναῶν αἰτίους τῶν σχημάτων, οὐ θαυμάσομεθα. ὁ μὲν γὰρ Ἡφαιστος τοῦ ἐν τοῖς σώμασι καὶ τοῦ ἐγκοσμίῳ παρτὸς σχήματος αἰτίας· ἢ δὲ Ἀθηναῖ τοῦ ψυχικοῦ τε καὶ |¹⁵⁰ Couvr. νοεροῦ· οἱ δὲ Κύκλωπες τοῦ θείου καὶ τοῦ πανταχοῦ δηλονότι· καὶ ἔπερ τὴν τῶν Κυκλώπων τάξιν ἐστὶν ὁ ὑπερουράνιος τόπος.

1 μὲν (οὖν) Couvr. 2 ἀχρώματος codd. 3 ἀσχημάτιστον codd.
4 Κύκλωπας del. Couvr. 5 καλεῖ codd. praeter φησὶν M. 6 εἰς A.
7 τὴν del. Ab.

Herm. VIII vs. 43 p. 468; Lob. I 504; Schoemann Opusc. acad. II 17.

Cf. fr. 178.

Hom. Od. ζ 232 ἀνὴρ ἴδρις ὃν Ἡφαιστός δίδασκεν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη. Hom. Hymn. XX 2 de Vulcano ὃς μετ' Ἀθηναίης γλαυκάπιδος ἀγλαὰ ἔργα ἀνθρώπους ἐδίδαξεν ἐπὶ χθονός. Hesiod. Theogon. 141 de Cyclopibus οἱ Ζηρὶ βροντήν τε δόσαν τεύξαν τε κεραιόν. Ad vs. 3 cf. Hom. II. Ω 544 ὄσσαν Λέσβος ἄνω, Μάκαρος ἔδος, ἐντὸς ἔργει.

180. (211) Syrian. in Aristot. Metaphys. B 2 p. 997 b 34 (26, 23 ss. Kr.) ὅτι μέντοι τὰς ἀνάλογον (sc. ἀπασῶν τῶν τεχνῶν αἰτίας) καὶ ἐν θεοῖς ἔστιν ἐπινοεῖν, δηλοῦσι καὶ οἱ θεολόγοι Κύκλωπας καὶ Ἡφαιστον χαλκίας καὶ οἰκοδόμους οὐκ ὀκροῦντες καλεῖν, οὐδὲ Ἀθηναῖ καὶ Κόρηι τὴν ὑφαντικὴν ἀποκληροῦν. Procl. in Plat. Tim. 23 d. e (I 143, 7 Diehl) διὰ ταῦτα γὰρ καὶ ἐπὶ τῶν θεολόγων [sc. ὁ Ἡφαιστος] λέγεται χαλκεύειν, ὡς στερεῶν καὶ ἀντιτύπων ἐργάτης, καὶ διότι χάλ-

κεος ὁ οὐρανὸς ὡς μίμημα ὧν τοῦ νοητοῦ καὶ ὁ τοῦ οὐρανοῦ ποιητῆς χαλκεύς. Idem paulo antea (I 142, 18 Diehl) ἄνωθεν οὖν ἡμεῖς ἀπὸ τῶν θεολόγων τὰς περὶ αὐτοῦ [sc. Ἡφαιστοῦ] πίστεις ἐπενέγκωμεν ταῖς ἡμετέραις παραδόσεσιν. ὅτι μὲν οὖν τῆς δημιουργικῆς ἐστὶ σειρᾶς, ἀλλ' οὐχὶ τῆς ζωιογονικῆς ἢ συνορικῆς ἢ ἄλλης τινός, δηλοῦσιν οἱ θεολόγοι χαλκεύοντά τε αὐτὸν καὶ κινοῦντα τὰς φύσας καὶ ὅλως ἐργοτεχνίτην παραδιδόντες. Idem in Parmenid. 130 c p. 829, 16 Cous.² αὐτὸς δὲ ὁ μέγας Ἡφαιστος συμβολικῶς ἄν λέγοιτο χαλκεύειν τὸν οὐρανόν, v. in Tim. 36 d (II 281, 20 s. Diehl).

181. Procl. in Plat. Tim. 40 a (III 118, 30 Diehl) διὰ γὰρ τοῦτο καὶ οἱ θεολόγοι τὴν Εὐνομίαν ἐπέστησαν τῇ ἀπλαεῖ, τὸ ἐν αὐτῇ πληθὸς διακρίνουσαν καὶ ἕκαστον ἐπὶ τῆς οἰκείας διατη|¹¹⁹ Diehl ροῦσαν ἀεὶ τάξεως. διὰ τοῦτο δὲ ἄρα καὶ τὸν Ἡφαιστον ἕμνοῦντες τοῦ οὐρανοῦ ποιητὴν συνάπτουσιν αὐτῷ τὴν Ἀγλαΐαν ὡς ἀγλαΐζοντι πάντα τὸν οὐρανὸν διὰ τῆς τῶν ἄστρον ποικιλίας. καὶ πάλιν τῷ μὲν πλανωμένοι τὴν (μὲν) Δίκην ἐφιστάσι τῶν Ὁρῶν ὡς ὀφείλουσαν τὴν ἀνωμαλίαν κατὰ λόγον εἰς ὁμαλότητα περιάγειν, τὴν δὲ Θάλειαν τῶν Χαρίτων ὡς τὰς ζωὰς αὐτῶν ἀειθαλεῖς ἀποτελοῦσαν, τῷ δὲ ὑπὸ σελήνην τὴν μὲν Εἰρήνην ὡς τὸν πόλεμον τῶν στοιχείων ἐξιωμένην, τὴν δὲ Εὐφροσύνην (v. fr. 200) τῶν Χαρίτων ὡς ἐκάστοις ἐνδιδούσαν ἠαιστώνην τῆς κατὰ φύσιν ἐνεργείας.

Cf. Hesiod. Theogon. 901—909; Orph. Hymn. XLIII (vs. 2 *Εὐνομίη τε Δίκη τε καὶ Εἰρήνη πολύολβε*), LX (vs. 2. 3 *θυγάτερες Ζηρός τε καὶ Εὐνομῆς (Εὐνονόμης Schrader) βαθυκόλπου, Ἀγλαΐη Θαλίη τε καὶ Εὐφροσύνη πολύολβε*).

182. (140) Procl. in Plat. Tim. 29 a (I 333, 2 Diehl) διὰ δὴ ταῦτα καὶ οἱ θεολόγοι τῷ Ἡφαιστῷ τὴν Ἀφροδίτην (fr. 184) συζεύξαντες οὕτως αὐτὸν χαλκεύειν εἰρήκασιν τὸ πᾶν (fr. 180), καὶ αὖ ἐξ Ἡφαιστοῦ καὶ Ἀγλαΐας Εὐκλείαν καὶ Εὐθένειαν¹ ἀπογεννώσι καὶ Εὐφῆμην καὶ Φιλοφροσύνην,² αἱ καὶ αὐταὶ τὸ σωματοειδὲς τῷ κάλλει διαπρέπον ἀποτελοῦσι.

1 *Εὐθένειαν* codd.] *Εὐθένειαν* vulgo. 2 *Εὐφροσύνη* fr. 181 (et 200).

Lob. I 543; Kern *Orpheus* 50.

Ad *Εὐθένειαν* v. anaglyphum notissimum in Thyreatide repertum, quod *Εὐθηνίαν* et *Ἐπίκτησιν* et *Τελετήν* repraesentat (Roscher *Lex.* III 2, 2124 fig. 12 = IG IV 676); B. Keil *Ber. Saechs. Ges. Wiss.* 1916, 38 n. 1.

183. (140) Procl. in Plat. Cratyl. 406 c p. 110, 23 Pasqu. τὴν δὲ δευτέραν Ἀφροδίτην παράγει μὲν ὁ Ζεὺς ἐκ τῶν ἑαυτοῦ γεννητικῶν δυνάμεων, συμπαράγει δ' αὐτῶι καὶ ἡ Διώνη· πρόεισι δ' ἡ θεὸς ἐκ τοῦ ἀφροῦ κατὰ τὸν αὐτὸν τῆι πρεσβυτέραί τροπον· λέγει δ' οὕτως καὶ περὶ ταύτης ὁ αὐτὸς θεολόγος (v. fr. 127).

τὸν δὲ πόθος πλέον εἶλ', ἀπὸ δ' ἔκθορε πατρὶ μεγίστωι¹
αἰδοίων ἀφροῖο γονή, ὑπέδεκτο δὲ πόντος
σπέρμα Διὸς μεγάλου· περιτελλομένου δ' ἐνιαυτοῦ
ῶραις καλλιφύτοις τέκ' ἐγεροσίγελωτ' Ἀφροδίτην

5 ἀφρογενῆ.

1 μεγίστωι Werf.; μέγιστοι A, μεγίστη cett.

Lob. I 542.

184. (139) Procl. in Plat. Tim. 32 c (II 54, 19 Diehl) εἰ δὲ καὶ πρὸ τούτων τὴν ὑπερκόσμιον αἰτίαν τῆς φιλίας ἐθέλοις σκοπεῖν, εὐρήσεις καὶ παρὰ τοῖς θεολόγοις αὐτὴν ὑμνημένην· τὴν γὰρ Ἀφροδίτην παρήγαγεν ὁ δημιουργός, ἵνα κάλλος ἐπιλάμπη (καὶ add. Diehl) τάξιν καὶ ἀρμονίαν καὶ κοινωνίαν πᾶσι τοῖς ἐγκοσμίοις, καὶ τὸν Ἔρωτα ὀπαδὸν αὐτῆς, ἐροποιὸν ὄντα τῶν ὄλων. ἔχει δὲ καὶ αὐτὸς ἐν ἑαυτῶι τὴν τοῦ Ἔρωτος αἰτίαν· ἔστι γὰρ καὶ Μητις . . . πολυτερπῆς fr. 168 vs. 9.

185. (134) Procl. in Plat. Cratyl. 406 d p. 112, 14 Pasqu. νῦν οὖν ὁ Σωκράτης τὴν μὲν φρουρητικὴν διὰ τοῦ τῆς Παλλάδος ἀννυμεῖ ὀνόματος, τὴν δὲ τελεσιουργὸν διὰ τοῦ τῆς Ἀθηνᾶς. τὴν οὖν ἔνρυσμον χορείαν διὰ τῆς κινήσεως ὑποφαίνει, ἧς καὶ μεταδέδωκεν πρωτίστῃ μὲν τῆι Κορητικῇ τάξει, δευτέρως δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις θεοῖς· ἔστιν γὰρ ἡ θεὸς κατὰ ταύτην τὴν δύναμιν ἠγεμὼν τῶν Κορηίων, ὡς φησιν Ὁ.

Lob. I 541; Poerner De Curet. et Corybant. 373.

186. (133) Procl. in Plat. Rempubl. I 138, 12 Kr. καὶ γὰρ οἱ πρωτίστοι Κούρητες τά τε ἄλλα τῆι τάξει τῆς Ἀθηνᾶς ἀνεῖνται καὶ περιεστέρφθαι λέγονται τῶι θαλλῶι τῆς ἐλάας, ὡς φησιν Ὁ. Idem in Tim. 42 d (III 310, 25 Diehl) ἢ καὶ ὅτι σύνεστιν αὐτοῖς Κορητικῇ θεότης, τῆι μὲν νοήσει τὸ ἄχραντον ἐπιλάμπουσα, τῆι δὲ κινήσει τὸ ἀκαμπές, ἀμείλικτον δὲ ὄλοις αὐτοῖς χορηγοῦσα δύναμις, δι' ἣν ἑαυτῶν ὄντες τὰ ὅλα ποδηγετοῦσιν.

Herm. XXIX ad vs. 5; Lob. I 541; Poerner De Curet. et Corybant. 373.

187. (137) Procl. in Plat. Cratyl. 404 b p. 106, 10 Pasqu. ἐπεὶ ἢ γε Ἄρτεμις ἢ ἐν αὐτῇ καὶ ἢ Ἀθηνᾶ τὴν παρθενίαν αἰετὴν αὐτὴν διασώζουσι· καὶ γὰρ ἢ μὲν κατὰ τὸ μόνιμον αὐτῆς, ἢ δὲ κατὰ τὸ ἐπιστρεπτικὸν χαρακτηρίζεται· τὸ δὲ γεννητικὸν μέσην ἐν αὐτῇ τάξιν ἔλαχεν. ἐπιθυμεῖν δ' αὐτὴν τῆς παρθενίας φασίν, ἐπειδὴ τὸ εἶδος αὐτῆς ἐν τῇ ζωιογόνῳ περιέχεται πηγῆι, καὶ νοεῖ τὴν πηγαίαν ἀρετὴν καὶ ἐφίστησι τὴν ἀρχικὴν καὶ ἀναγωγόν, καὶ τὴν ἔνυλον ἀτιμάζει πᾶσαν μεῖξιν, καίτοι ἐφορῶσα τοὺς καρποὺς τῆς τοιαύτης ἔνυλου μεῖξεως·

ἀτελής (τε) γάμων καὶ ἀπειρος ἐοῦσα

παιδογόνον λογίης πάσης ἀνὰ πείρατα λεί,

φησὶν Ὁ· καὶ ἔοικεν τὰς μὲν γενέσεις καὶ τὰς προόδους τῶν πραγμάτων ἐκτρέπεσθαι, τὰς δὲ τελειότητας ἐπιφέρειν αὐτοῖς, καὶ τὰς μὲν ψυχὰς διὰ τῆς κατ' ἀρετὴν ζωῆς τελεσιουργεῖν, τοῖς δὲ θνητοῖς ζώοις τὴν εἰς τὸ εἶδος ἀποκατάστασιν χορηγεῖν.

Lob. I 545; Holwerda 329.

Ad vs. 2 cf. Hymn. XXXVI 4. 8 et Wernicke RE² II 1347. 1393.

188. (138. 201) Procl. in Plat. Cratyl. 406 b p. 106, 25 Pasqu. ὅτι δὲ πολλὴ τῆς Ἀρτέμιδος καὶ ἢ πρὸς τὴν ἐγκόσμιον Ἐκάτην ἔνωσις καὶ ἢ πρὸς τὴν Κόρην, φανερόν τοῖς καὶ ὀλίγα τῷ Ὁρφεῖ παραβεβληκόσιν, ἐξ ὧν δῆλον, ὅτι καὶ ἢ Ἀητῶ περιέχεται¹ ἐν τῇ Ἀήμητρει τῇ καὶ τὴν Κόρην ὑποστή-
|¹⁰⁷ Pasqu. σάση² τῷ Διὶ καὶ τὴν ἐγκόσμιον Ἐκάτην, ἐπεὶ καὶ τὴν Ἄρτεμιν Ἐκάτην Ὁ. κέκληκεν·

ἢ δ' ἄρα δὲ Ἐκάτη παιδὸς μέλη³ αἴθι λιποῦσα

Ἀητοῦς εὐπλοκάμοιο κόρη προσεβήσατ'⁴ Ὀλυμπον·

ὡστ' οὐδὲν θαναστόν, εἰ καὶ τὴν ἐν τῇ Κόρηι Ἄρτεμιν Ἐκάτην ἐν ἄλλοις κεκλήκαμεν.

1 περιέχεται Lob., περιέχονσα codd. 2 συννηποστήσασσι Lob. 3 μέλη codd.; μέλε' Koechly Opusc. philolog. I 237. 4 προσεβήσετ' Herwerd. Herm. V 1871, 145.

Procl. ibidem 404 b p. 94, 24 Pasqu. προσαγορεύεται δὲ καὶ Κόρη διὰ τὴν καθαρότητα τῆς οὐσίας καὶ τὴν ἄχραντον ἐν ταῖς ἀπογεννήσεσιν ὑπεροχὴν. ἔχει δὲ πρῶτην τε καὶ μέσην καὶ τελευταίαν ἡγεμονίαν, καὶ κατὰ μὲν τὴν ἀκρότητα ἑαυτῆς Ἄρτεμις καλεῖται παρ' Ὁρφεῖ, κατὰ δὲ τὸ μέσον κέντρον Περσεφόνη, κατὰ δὲ τὸ πέρας τῆς διακοσμῆσεως Ἀθηνᾶ. Procl. ibidem 406 b p. 105, 18 Pasqu. ὅτι τῆς δεσποίνης ἡμῶν Ἀρτέμιδος τρεῖς ὁ Πλάτων παραδίδωσιν ιδιότητας, τῆρ τε ἄχραντον καὶ τὴν

κόσμιον καὶ τὴν ἀναγωγόν· καὶ διὰ μὲν τὴν πρώτην παρθενίας ἔρᾶν λέγεται ἡ θεός, διὰ δὲ τὴν δευτέραν, καθ' ἣν τελεσιουργός, [ὡς]¹ ἀρετῆς ἔφορος εἶναι λέγεται, διὰ δὲ τὴν τρίτην, καθ' ἣν² μισῆσαι λέγεται τὰς γενεσιουργοὺς ὁμάς. καὶ μάλιστα τῶν τριῶν ἡ πρώτη ἐφαρμόζει τῇ τῆς θεοῦ³ προόδῳ, καθ' ἣν ἐν τῇ ζωιογόνῳ τῶν ἀρχῶν τριάδι τὴν ὑπαρξιν ἔλαχεν, εἴτε Ἐκατικῇ προσυγορευομένη θεότης, ὡς οἱ θεουργοὶ φασιν, εἴτε Ἄρτεμις, ὡς Ὀρφεύς. ἐκεῖ γὰρ ἰδομένη πεπλήρωται μὲν ἀχράντων δυνάμεων ἀπὸ τῶν ἀμειλίκτων θεῶν, εἰς δὲ τὴν τῆς ἀρετῆς βλέπει πηγῆν | ¹⁰⁶ Pasqu. καὶ τὴν παρθενίαν αὐτῆς ἀσπάζεται· καὶ γὰρ ἐκεῖνη τὸ παθέρον οὐ προΐησιν, ὡς φησι τὸ λόγιον (Kroll De orac. Chald. 28)· ροοῦσα δ' ἐκεῖνην ὑφίστησιν καὶ τὴν ἀρχικὴν ἀρετὴν, καὶ ἐξήρηται πάσης κοινοῦς καὶ συζευξέως καὶ τῆς κατὰ τὴν γένεσιν προόδου. Cf. etiam in Plat. Tim. 40 b (III 131, 18 Diehl) εἰ δὲ καὶ μερικαὶ ψυχαὶ περὶ αὐτοὺς ἐσπάρησαν, ἄλλαι μὲν περὶ ἥλιον, ἄλλαι δὲ περὶ σελήνην, ἄλλαι δὲ περὶ ἕαστον τῶν λοιπῶν, καὶ πρὸ τῶν ψυχῶν δαίμονες συμπληροῦσι τὰς ἀγέλας ὧν εἶσιν ἡγεμόνες, δῆλον, ὅτι καλῶς εἴρηται κόσμον ἐκάστην εἶναι τῶν σφαιρῶν, καὶ τῶν θεολόγων ἡμᾶς ταῦτα διδασκόντων, ὁπόταν περὶ ἐκάστον θεοὺς ἐν αὐτοῖς εἶναι πρὸ τῶν δαιμόνων ἄλλους ὑπὸ τὴν ἄλλον τελοῦντας ἡγεμονίαν * * *, οἷον καὶ περὶ τῆς δεσποίνης ἡμῶν τῆς σελήνης, ὅτι καὶ ἡ Ἐκάτη θεαὶ τινὲς εἶσιν ἐν αὐτῇ καὶ ἡ Ἄρτεμις, καὶ περὶ τοῦ βασιλέως Ἥλιου καὶ τῶν ἐκεῖ θεῶν, τὸν ἐκεῖ Διόνυσον ὑμνοῦντες· Ἡελίῳ πάρεδρος ἐπισκοπέων πόλον ἀγρόν' (Kroll De orac. chald. 9), τὸν Δία τὸν ἐκεῖ, τὸν Ὅσιον, τὸν Πᾶνα τὸν ἡλιακόν, τοὺς | ¹³² Diehl ἄλλους, ὧν αἱ βίβλοι πλήρεις εἰσὶ τῶν θεολόγων καὶ τῶν θεουργῶν· ἐξ ὧν ἀπάντων δῆλον, ὅπως ἀληθὲς καὶ τῶν πλανωμένων ἕαστον ἀγέλαρχην εἶναι πολλῶν θεῶν συμπληροῦντων αὐτοῦ τὴν ἰδίαν περιφορᾶν.

1 ὡς del. Pasqu. 2 post καθ' ἣν lacunam statuit Pasqu., qui (ἐπιστρεπτικῇ) inserendum suadet; addit autem *possis tamen καθ' ἣν delere*. 3 τῆς θεοῦ Boisson.] τοῦ θ. codd.

Lob. I 543; Holwerda 329.

189. (107) Procl. in Plat. Cratyl. 404 b p. 92, 14 Pasqu. ἡ δὲ Δημήτηρ πρώτη καὶ τὰς διττὰς τροφὰς διείλεν ἐν τοῖς θεοῖς, ὡς φησιν Ὀρφεύς·

μήσατο γὰρ προπόλους (τε)¹ καὶ ἀμφιτόλους καὶ ὀπαδούς,²

μήσατο δ' ἀμβροσίην καὶ ἐρυθροῦ νέκταρος ἀρδμόν,³

μήσατο δ' ἀγλαὰ ἔργα⁴ μελισσῶν ἐριβόμβων.

1 suppl. Duentz. 2 ὀπηδούς Lob. 3 ἀρδμόν Koechly Opusc. phil. I 237, qui dubitanter ἔργον etiam proponit collato fr. 154 (Lob. I 516); ἄρθρον codd., ἄρθρος vel εἶδαρ Lob. 4 δῶρα Lob.

Lob. I 538.

190. (185) Procl. in Plat. Tim. 31 b (I 457, 14 Diehl) τὸ μὲν ‘μονογενὲς’ τὴν μοναδικὴν αἰτίαν ἀπεικονίζεται καὶ τὴν (τῶν add. Diehl) ὄλων ἐπικρατοῦσαν οὐσίαν ἐνδείκνυται· καὶ γὰρ ὁ θεολόγος οὕτως τὴν Κόρην μονογένειαν εἶωθε προσ-αγορεύειν, ὡς τῶν ἐγκοσμίων ἀπάντων ἡγεμονικῶς προϊστα-μένην καὶ τῶν μονογενῶν ζώων αἰτίαν· τὰς γὰρ μὴ μονογενεῖς ἢ μετ’ αὐτὴν ὑψίστησιν θεός (sc. Δημήτηρ), ἀλόγους οὐσας. μονογενῆ δ’ οὗν καλεῖ καὶ ἐκεῖνος διὰ ταῦτα τὴν Κόρην, καί-τοι καὶ ἄλλην θεότητα (sc. Δία καὶ Πλούτωνα) παραγαγὼν ἀπὸ τῶν αὐτῶν αἰτίων τῇ Κόρηι.

Herm. XXXIV p. 492; Lob. I 545.

Hymn. XXIX in Proserpinam vs. 2 μονογένεια; v. etiam Hesiod. Theogon. 426 μονογενής de Hecate, quod imitatus est Apollon. Argonaut. III 847. 1035.

191. (210) Procl. Theolog. Platon. VI 13 p. 382, 10 ἐπεὶ καὶ περιεστάναι λέγονται (sc. οἱ Κούρητες) τὸν τῶν ὄλων δημιουργὸν καὶ περιχορεύειν ἀπὸ τῆς Πέας ἀραφανέρτες. ἐν μὲν οὖν τοῖς νοεροῖς θεοῖς ἢ Κουρητικῇ τάξει ἢ πρωτίστη τὴν ὑπόστασιν ἔλαχεν. ἀνάλογον δὲ τοῖς ἐκεῖ Κούρησιν ἢ τῶν Κορυβαίων προβαίνουσα τῇ Κόρηι καὶ φρουροῦσα πανταχόθεν αὐτὴν, ὡς φησὶν ἢ θεολογία. διὸ καὶ τὴν ἐπωνυμίαν ἔλαχον ταύτην.

Iulian. Or. V p. 168 b δορυφοροῦσι γὰρ αὐτὸν (sc. Ἄτιν) παρὰ τῆς Μητρὸς δοθέντες οἱ Κορύβαρτες αἱ τρεῖς ἀρχικαὶ τῶν μετὰ θεοῦς κρείσσόνων γεγῶν ἱποστάσεις v. Kroll De orac. Chald. 37.

192. (211) Porphy. De antro nymphar. 14 p. 66, 13 Nauck² καὶ χιτῶν γε τὸ σῶμα τῇ ψυχῇ ὁ ἡμφίεσται, θαῦμα τῷ ὄντι ἰδέσθαι, εἴτε πρὸς τὴν σύστασιν ἀποβλέποις¹ εἴτε πρὸς τὴν πρὸς τοῦτο σύνδεσιν τῆς ψυχῆς.² οὕτω καὶ παρὰ τῷ Ὅρφει ἢ Κόρη, ἣπερ ἐστὶ παντὸς τοῦ σπειρομένου ἔφορος, ἱστορο-γοῦσα παραδέδοται,³ τῶν παλαιῶν καὶ τὸν οὐρανὸν πέπλον⁴ εἰρηκότων οἶον θεῶν οὐρανίων περίβλημα.

1 ἀποβλέποις Psell., ἀποβλῆ M, ἀποβλέπει cett. 2 πρὸς τοῦτο σύν-δεσιν τῆς ψυχῆς M, σύνδεσιν τῆς ψυχῆς τὴν πρὸς τοῦτο Psell., σύνδεσιν τοῦτο συνάγει τῆς ψυχῆς cett. 3 παραδέδοται M; παραδίδοται cett. 4 πέπλον codd. v. Lob. I 380, βηλὸν Nauck.

Procl. in Tim. 41 b. c (III 223, 3 Diehl) καὶ διὰ ταῦτα ἄρα Ὁ. τὴν τῶν μεριστῶν ζωιοποιὸν αἰτίαν ἄνω μένουσαν καὶ ὑφαίνουσαν τὸν διάκοσμον τῶν οὐρανίων νύμφην τε εἶναι φησὶν ὡς ἄχρατον καὶ ταῦτα¹ τῷ Διὶ συναφθεῖσαν² καὶ μένειν ἐν οἰκείοις ἡθεσι, προελθοῦσαν δὲ ἀπὸ τῶν ἐαυτῆς οἰκῶν ἀτελεῖς (v. fr. 193) τε καταλείπειν τοὺς ἰστούς καὶ ἀρπάξασθαι καὶ ἀναρπασθεῖσαν γαμεῖσθαι καὶ γαμηθεῖσαν γενναῖν (fr. 195. 196), ἵνα ψυχώσῃ καὶ τὰ ἐπίσκατον ἔχοντα ζωήν· τὸ γὰρ ἀτελές, οἶμαι, τῶν ἰστῶν ἐνδείκνυται κάκεινο τὸ μέχρι τῶν αἰδίων ζώων ἀτελές εἶναι τὸ πᾶν. διὸ καὶ ὁ Πλάτων παρακελεύεσθαι φησὶ (41 d) τὸν ἕνα δημιουργὸν τοῖς πολλοῖς 'προσφάινειν τὰ θνητὰ τοῖς ἀθανάτοις' ἀναμνηστικῶς ἡμᾶς, ὅτι τῆς τοῦ παντός ὑφαντικῆς ζωῆς τελειώσις ἐστὶν ἡ προσθήκη τῶν θνητῶν, καὶ τῆς Ὀρφικῆς θεομυθίας καὶ τῶν ἀτελῶν ἰστῶν ἐξηγητικὰς ἐννοίας παρεχόμενος. ὁ μὲν οὖν θεῖος ἀριθμὸς ὄρον οἰκεῖον ἔσχε καὶ πέρασ καὶ ἔστι τέλος.

1 aut ἄχρ. καὶ (κατὰ) ταῦτα aut ἄχρ. κ. ταύτηι cum Krollio scribi iubet Diehl. 2 συνοφθεῖσαν Holwerda 363.

Idem 23 d (I 134, 26 Diehl) μᾶλλον δὲ ἔσχατον μὲν ὁ πέπλος, τὸ τῆς ὑφαντικῆς ἔργον, εἰδωλον φέρων τοῦ κοσμικοῦ πολέμου καὶ τῆς δημιουργικῆς ἀπὸ τῆς θεοῦ τάξεως τῆς εἰς τὸ πᾶν προϊούσης, ὅτ ἡ θεὸς ὑφαίνει μετὰ τοῦ πατρός. Vide etiam in Cratyl. 387 c, 22, 2 Pasqu. (fr. 178) καὶ γὰρ αὕτη (sc. Κόρη) καὶ πᾶς αὐτῆς ὁ χορὸς ἄνω μενούσης ὑφαίνειν λέγεται τὸν διάκοσμον τῆς ζωῆς et Syrian. in Aristot. Metaph. B 2 (26, 25 Kr.) fr. 180. Damasc. De princ. 339 (II 200, 14 Rue.; Add. 387) πρὸς μὲν τοίνυν τὸ πρῶτον ἐροῦμεν ὅτι τῶν θεολόγων οἱ μὲν ἀπὸ τῆς θείας ὁρμώμενοι παραδόσεως 'ἀρχικὴν' καλοῦσι ταύτην τὴν διακόσμησιν, ὁ δὲ μέγας Ἰάμβλιχος 'ἡγεμονικὴν' αὐτὴν ἀνευφημεῖ . . . ἤδη δὲ οἱ νεώτεροι (sc. θεολόγοι) καὶ 'ἀφομοιωτικὴν' αὐτὴν (sc. τὴν διακόσμησιν) κεκλήκασι, ἴσως μὲν ἀπὸ τῆς παρ' Ὀρφεὶ Κορικῆς ὑπερκοσμίου πεπλοποιίας ὁρμηθέντες — ἐν ἧι τὰ μιμήματα τῶν ροερῶν εἰδῶν ἐνυφαίνεται —, σαφῶς δὲ καὶ ἀπὸ τῶν λογίων v. etiam fr. 196.

Lob. I 380. 550; Kern De Theogon. 96; Diels Sitz.-Ber. Akad. Berlin 1897, 147; Marie Gothein Archiv Religionsw. IX 1906, 339; Eisler Weltenmantel und Himmelszelt I 117 n. 1.

Pherecyd. Syr. fr. 2 (Diels II³ 202, 23) κάπειδη τρίτη ἡμέρη γίγνεται τῷ γάμῳ, τότε Ζὰς ποιεῖ φᾶρος μέγα τε καὶ καλὸν καὶ ἐν αὐτῷ ποικίλλει Γῆν καὶ Ὠγηρὸν καὶ τὰ Ὠγηροῦ δώ-

ματα . . . ἢ δέ μιν ἀμείβε)ται δεξαμ(ένη εὐ τὸ φᾶ)ρος . . . Cf. Bacchi-Solis *πέπλον φοινίκεον πυρὶ εἴκελον* infra s. ΒΑΚΧΙΚΑ.

193. (211) Tzetz. Exeges. in Iliad. 26, 18 Herm. ('Ορφέως')

ἰστὸν ἐποιομένην ἀτελῆ πόνον ἀνθεμόεσσαν¹

1 ἀνθεμόνια forsitan recte Mullach et Herwerd. Herm. V 1871, 138 collato Il. X 440 ἀλλ' ἢ γ' ἰστὸν ἔφαινε μυχῶι δόμον ὑψηλοῖο διπλακα πορφυρέην, ἐν δὲ θρόνα ποικίλ' ἔπασσεν.

Herm. p. 511 n. 33; Lob. I 550.

Versus compositus ex Il. A 31 ἰστὸν ἐποιομένην et Δ 26 (cf. 57) πῶς ἐθέλεις ἄλιον θεῖναι πόνον ἢδ' ἀτέλεστον. Ad ἀτελῆ cf. fr. 192.

194. (274) Procl. in Plat. Cratyl. 404 e p. 96, 13 Pasqu.

πολλῆ γὰρ ἔστιν ἡ κοινωρία τῶν δύο τούτων σειρῶν, τῆς Κορικῆς λέγω καὶ τῆς Ἀπολλωνιακῆς· ἡ μὲν γὰρ ἐνάς ἔστιν τῆς μέσης τριάδος τῶν ἀρχῶν καὶ ζωιογονικὰς προβέβληται δυνάμεις ἀφ' ἑαυτῆς· ὁ δὲ τὰς ἡλιακὰς ἀρχὰς εἰς μίαν ἔνωσιν ἐπιστρέφει, κατέχων τὴν τρίπτερον ἀρχήν, ὡς τὸ λόγιόν φησι (Kroll De orac. Chald. 36). προσεχῆ δὲ τὴν ὑπόστασιν ἔλαχον αἱ ἡλιακαὶ ἀρχαὶ μετὰ τὰς ζωιογονικὰς· διὸ καὶ παρ' Ὀρφεῖ ἡ Δημήτηρ ἐγχειρίζουσα τῇ Κόρηι τὴν βασιλείαν φησίν·

αὐτὰρ Ἀπόλλωνος θαλερὸν λέχος εἰσαγαβῶσα
τέξεται ἀγλαὰ τέκνα πυρὶ φλεγέθοντα¹ προσώποις.

τοῦτο δὲ πῶς ἂν γένοιτο μὴ πολλῆς οὐσῆς τῆς κοινωρίας τῶν δύο τῶν θεῶν;

1 πυρὶ φλεγέθοντα ABF, πυριφλεγέθοντα P.

Ad hos versus explicandos affert R. Foerster (v. Abel p. 261 n. 1) Procl. in Plat. Tim. 40 b. c (III 140, 19 Diehl) πάντων γὰρ τῶν ἐν οὐρανῶι θεῶν πρόοδοι γεγόνασιν εἰς τὴν γῆν καὶ ἀποπερατώσεις, καὶ ἔστιν ἐν αὐτῇ πάντα χθονίως, ὅσα ἐν οὐρανῶι οὐρανίως [εἰκότως]¹ καὶ γὰρ ἡ νοερά γῆ πάσας ὑποδέχεται τὰς πατρικὰς τοῦ οὐρανοῦ δυνάμεις καὶ ἔχει πάντα γεννητικῶς. οὕτως οὖν καὶ Διόνυσον χθόνιον ἐροῦμεν καὶ Ἀπόλλωνα χθόνιον, ὅς καὶ ὕδατα μαρτικά πολλαχοῦ τῆς γῆς ἀναδίδωσι καὶ στόμια προσητεύοντα τὸ μέλλον. ἄλλους δὲ τόπους αὐτῆς καθαρτικὸς ἢ κριτικὸς ἢ ἰατρικὸς² ἀποτελοῦσιν αἱ εἰς αὐτὴν καθήκουσαι παιώνια καὶ κριτικά³ δυνάμεις.

1 εἰκότως del. Diehl. 2 ἰατρικὸς D vulgo. 3 κριτικά (καὶ καθαρτικά) dubitanter Diehl. An κλητικά et paulo supra κλητικὸς? Hiller de Gaertringen.

Lob. I 544; Schuster 72 n. 4; Foerster *Raub u. Rückkehr der Persephone* 43 n. 2; Holwerda 367; Maaß *Orpheus* 187 n. 26.

Ad vs. 1 cf. Hesiod. Theogon. 939 *ἱερὸν λέχος εἰσαραβᾶσα*, ad vs. 2 Hymn. LXX 6 de Furiis Proserpinae filiabus *κτανόχρωτοι ἀνασσαί, ἀπαστρόπτουσαι ἀπ' ὄσσων δειρὴν ἀντανγῆ φάεος σαροφθόρον αἶγλην*.

195. (186. 210) Procl. in Plat. Cratyl. 402 d p. 85, 18 Pasqu. *ὄθεν καὶ ὁ θεολόγος τοὺς μὲν ἄκρους (sc. Iovem et Plutonem) μετὰ τῆς Κόρης φησὶ τὰ τε πρῶτα καὶ τὰ ἔσχατα δημιουργεῖν, τὸν δὲ μέσον (sc. Neptunum) καὶ ἄνευ ἐκείνης, ἀπὸ τοῦ σφετέρου κλήρου τὴν γεννητικὴν αἰτίαν συντάξαντα· διὸ καὶ φασὶν τὴν Κόρην ὑπὸ μὲν τοῦ Διὸς βιάζεσθαι, ὑπὸ δὲ τοῦ Πλούτωνος ἀρπάζεσθαι (v. fr. 192). Procl. Theolog. Platon. VI 11 p. 371, 11 καὶ γὰρ ἡ τῶν θεολόγων φήμη τῶν τὰς ἀγιοτάτας ἡμῖν ἐν Ἐλευσίνι τελετὰς (v. test. nr. 102 et fr. 23) παραδεδωκότων ἄνω μὲν αὐτὴν (sc. τὴν Κόρην) ἐν τοῖς μητρὸς οἴκοις μένειν φησὶν, οὗς ἡ μήτηρ αὐτῇ (Platt *Journ. Philol. Lond. XXVI* 1899, 231; αὐτῆ ed. Porti) κατεσκεύασεν ἐν ἀβάτοις ἐξηρημένους τοῦ παντός, κάτω δὲ (κατὰ δὲ cod. Gottorp.; em. Portus) μετὰ Πλούτωνος τῶν χθονίων ἐπάρχειν καὶ τοὺς τῆς γῆς μυχοὺς ἐπιτροπεύειν καὶ ζωὴν ἐπορέγειν τοῖς ἐσχάτοις τοῦ παντός καὶ ψυχῆς μεταδίδομαι τοῖς παρ' ἐαντῶν ἀψύχοις καὶ νεκροῖς. οὗ δὴ καὶ θαυμάσειε ἂν, ὅπως ἡ Κόρη Διὶ μὲν καὶ Πλούτῳρι σύρεσσι, τῷ μὲν — ὡς φασὶν οἱ μῦθοι — βιασάμενοι, τῷ δὲ ἀρπάσαντι τὴν θεόν.*

Gruppe *Griech. Mythol.* II 1169 n. 7; 1523 n. 4; Poerner *De Curetibus et Corybantibus* 371.

Hymn. XXIX *Φερσεφόνης* vs. 14 *ἀρπαγμαῖα λέχη μετοπωρινὰ νυμφευθεῖσα* v. fr. 196.

196. Procl. in Rempubl. II 62, 6 Kr. *τὴν δὲ μετοπωρινὴν (sc. τῶν ὥρων) Ἀφροδίτης· ἐν ταύτῃ γὰρ ἡ καταβολὴ γίνεται τῶν σπερμάτων εἰς γῆν, τοῦτο δὲ Ἀφροδίτης ἔργον τὰ γόνιμα μγνύναι καὶ εἰς κοινωσίαν ἄγειν τὴν τῆς γενέσεως αἰτίαν — καὶ διὰ ταῦτα ἄρα καὶ ὁ μῦθος τὴν Κόρην ἀρπασθῆναι φησὶν ἐν τῇ ὥρῃ ταύτῃ (v. Hymn. XXIX 14 fr. 195), τῆς ζωιογονίας¹ τῶν μερικῶν πάντων προϊσταμένην, προσθεὶς ὅτι² καὶ ἐν τῇ ἰστοποιίᾳ (v. fr. 192. 193) τὸν σκορπίον ὑφαίνουσα, τὸν τὰ μέσα τῆς ὥρας εἰληγότα ταύτης, ὑπομείνειεν³ τὴν ἀρπαγῆν.*

1 τὴν ante τῆς ζωιογονίας inser. Schoell. 2 ὅτι cod., διότι Usen. ex δὲ a manu tertia inserto. 3 ὑπέμεινεν 'm³ fort. recte' Kr.

197. (218) Procl. in Plat. Cratyl. 406 b p. 106, 5 Pasqu. ὄθεν δὴ καὶ ἡ Κόρη κατὰ μὲν τὴν Ἄρτεμιν τὴν ἐν ἑαυτῇ καὶ τὴν Ἀθηναῖαν παρθένος λέγεται μένειν, κατὰ δὲ τὴν τῆς Περσεφόνης γόνιμον δύναμιν καὶ προσιέναι καὶ συνάπτεσθαι τῷ τρίτῳ δημιουργῶσι καὶ τίκτειν, ὡς φησὶν Ὅρφεις·

ἐννέα θυγατέρας γλαυκώπιδας ἀνθεισιουργούς·

ἐπεὶ ἡ γε Ἄρτεμις ἡ ἐν αὐτῇ καὶ ἡ Ἀθηναῖα τὴν παρθενίαν ἀεὶ τὴν αὐτὴν διασωίζουσι . . . idem ad 404 d p. 95, 10 Pasqu. διὸ καὶ Περσεφόνη καλεῖται μάλιστα τῷ Πλούτῳ συνοῦσα καὶ μετ' αὐτοῦ διακοσμοῦσα τὰ τελευταῖα τοῦ παντός, καὶ κατὰ μὲν τὰ ἄκρα παρθένος εἶναι λέγεται καὶ ἄχραντος μένειν, κατὰ δὲ τὸ μέσον ζεύγνυσθαι τῷ Ἄιδῃ καὶ συναπογεννᾶν τὰς ἐν τοῖς ὑποχθονίοις Εὐμενίδας.

Lob. I 544; Schuster 73 n. 4; Holwerda 329; Maaß *Orph.* 187 n. 26; Malten *Arch. Religionsw.* XII 1908, 422.

Hymn. LXIX 8 de Furiis Ἄιδεω (ἀΐδιοι Platt *Journ. Philol.* Lond. XXVI 1899, 229) χθόνια, φοβεραὶ κόραι, αἰολόμορφοι et LXX 2. 3 de Eumenidibus ἀγναὶ θυγατέρες μέγαλοιο Διὸς χθονίοιο Περσεφόνης τ' ἑρατῆς κούρης καλλιπλοκάμοιο v. etiam XXIX 6 de Proserpina Εὐμενίδων γενέτειρα.

198. (187) Procl. Theolog. Plat. VI 11 p. 370, διττῆς δὲ οὔσης τῆς Κοριζῆς τάξεως, καὶ τῆς μὲν ὑπὲρ | ³⁷¹ τὸν κόσμον προφαινομένης, ὅθι (ὅτε cod. Gotorp.; em. Port.) δὴ καὶ συντάττεται τῷ Διὶ, καὶ μετ' ἐκείνου τὸν ἕνα δημιουργὸν ὑφίστησι τῶν μεριστῶν (sc. Διόνυσον), τῆς δὲ ἐν τῷ κόσμῳ δευτέρας, ἡ δὴ (οὗ δὴ cod. G.) καὶ ὑπὸ τοῦ Πλούτου(νος) ἀρπάζεσθαι λέγεται, καὶ ψυχοῦν τὰ ἔσχατα τοῦ παντός, ὧν ὁ Πλούτων ἐπετρόπενεν, ἀμφοτέρας ὁ Πλάτων ἡμῖν τελέως ἐξέφηνε, τοτὲ μὲν τῇ Δήμητρι τὴν Κόρην συνάπτων, τοτὲ δὲ τῷ Πλούτῳ καὶ σύζυγον αὐτὴν ἀποφαίνων τοῦδε τοῦ θεοῦ.

Lob. I 549.

199. (207) Procl. in Plat. Tim. 34 b (II 105, 28 Diehl) ὁ δέ γε ἡμέτερος καθηγεμὼν (sc. Iamblichus) προσφνέστερον τοῖς τοῦ Πλάτωνος ῥήμασιν ἐποιεῖτο τὴν ἐξήγησιν· τῆς γὰρ τοῦ παντός ψυχῆς ἐχούσης μὲν τι καὶ ὑπερκόσμιον καὶ ἐξηρημένον τοῦ παντός, καθὸ συνῆπται πρὸς τὸν νοῦν, ὃ δὴ κεφαλὴν αὐτῆς ὃ τε Πλάτων ἐν τῷ Φαίδρῳ (248 a) | ¹⁰⁰ Diehl καὶ ὁ Ὁ. ἐν τοῖς περὶ τῆς Ἰπτας (PQ) Ἰπτας vulgo λόγοις (v. p. 141) προσωνόμασεν . . . Procl. in Plat. Tim. 30 b (I 407, 22 Diehl) ὁ δὲ

Ὁ. τρόπον ἕτερον· ἀλλ' εἴ με δεῖ τοῦτον εἰπεῖν, διὰ τούτων καὶ ἡ τοῦ θεολόγου διάνοια γίνεται καταφανής. ἡ μὲν γὰρ Ἰπτα¹ τοῦ παντός οὐσα ψυχὴ καὶ οὕτω κεκλημένη παρὰ τῷ θεολόγῳ τάχα μὲν ὅτι καὶ ἐν ἀκμαιοτάταις κινήσειν αἱ νοήσεις αὐτῆς οὐσίονται, τάχα δὲ καὶ διὰ τὴν ὀξυτάτην τοῦ παντός φορὰν, ἧς ἐστὶν αἰτία, λίκνον² ἐπὶ τῆς κεφαλῆς θεμένη (cf. in Tim. 35 b [II 198, 9 Diehl]) ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρουσαν τὸν θεόν et II 222, 20 τὴν ἑαυτῆς κεφαλὴν ἐνιδρύσασα) καὶ δράκοντι αὐτὸ περιστέψασα³ τὸν κραδιαῖον⁴ ὑποδέχεται Διόνυσον· τῷ γὰρ ἑαυ⁴⁰⁸ Diehl τῆς θειοτάτῳ γίνεται τῆς νοεῶς οὐσίας ἵποδογῆ καὶ δέχεται τὸν ἐγκόσμιον νοῦν. ὁ δὲ ἀπὸ τοῦ μηροῦ τοῦ Διὸς πρόεισιν εἰς αὐτήν — ἦν γὰρ ἐκεῖ συννηρωμένος — καὶ προελθὼν καὶ μεθεκτός αὐτῆς γενοὺς ἐπὶ τὸ νοητὸν αὐτὴν ἀνάγει καὶ τὴν ἑαυτοῦ⁵ πηγὴν· ἐπιέγεται γὰρ πρὸς τὴν μητέρα τῶν θεῶν καὶ τὴν Ἰδην (cf. fr. 105), ἀφ' ἧς πᾶσα⁶ τῶν ψυχῶν ἡ σειρά. διὸ καὶ συλλαμβάνειν ἢ Ἰπτα⁷ λέγεται τίκτοντι τῷ Διί· ὡς γὰρ εἴρηται πρότερον (30 b), νοῦν ἄνευ ψυχῆς ἀδύνατον παραγενέσθαι τῷ, τοῦτο δὲ ὅμοιον τῷ παρ' Ὀρφει·

γλυκερὸν δὲ⁸ τέκος Διὸς ἐξεκαλεῖτο,

τοῦτο δὲ ἦν ὁ κοσμικὸς νοῦς Δίος ὢν, κατὰ τὸν ἐν τῷ Διὶ μείναντα προελθόν.

1 Ἰπτα MP; Ἰπτα vulg. 2 λίκιον M; λύκιον N. 3 περιστέψασα MP. 4 τὸ κραδιαῖον vulgo, quod Gesner e ficulneis foliis plexum vertit; τὸ κράδιον conl. Lob. craticulam sive vannum qua recens nati excipiebantur interpretatus cf. Procl. hymn. I 6 de Sole κόσμον κραδιαῖον ἔχων ἐριφεγγέα κύκλον. τὸ ποδιαῖον N. 5 ἑαυτοῦ Lob.] ἑαυτῆς codd. 6 πᾶσα vulgo; παρὰ MNP. 7 Ἰπτα M. 8 δὲ post γλυκερὸν om. C.

Herm. XXIV. XLIII; Lob. I 582; Luebbert De Pindaro theologiae Orphicae censore Index Bonnens. 1888/1889 p. XX; Holwerda 364; Kern *Genethliakon für Robert* 90.

Hymn. XLVIII Σαβαζίου (Quandt De Baccho ab Alexandri aetate in Asia minore culto. Diss. Hal. XXI 1912, 257)·

κλυῖθι, πάτερ, Κρόνον νιέ, Σαβάζιε, κύδιμε δαῖμον,
ὃς Βάχχον Διόνυσον, εἰρίβρομον, εἰραφιώτην
μηροῖ ἐγκατέραψας, ὅπως τετελεσμένος ἔλθῃ¹

Τμῶλον ἐς ἡγάθειον παρὰ θ' Ἰπταν² καλλιπάρηιον.

5 ἀλλά, μάκαρ, Φρυγίης μεδέων, βασιλεύτατε πάντων,
εὐμερέων ἐπαρωγὸς ἐπέλθοις μυστιπόλοισιν.

1 ἔλθῃ Laur. 32, 45 et cett. codd.; ἔλθοι Herm. 2 παρ' ἵπτ^σ καλλιπάρονον Laur. 32, 45 cf. Kern *Herm.* XLIX 1914, 480; παρ' ἵπταν cett. codd.; παρὰ θ' ἵπταν Herm.

Hymn. XLIX Ἰπτας¹ (Quandt 258)

Ἰπταν² κικλήσκω, Βάκχον τροφόν, εὐάδα κούρην,
 μυστιπόλον, τελεταῖσιν³ ἀγαλλομένην Σάβου ἀγροῦ
 νυκτερίοις τε⁴ χοροῖσιν ἐριβρεμέταο Ἰάκχου.⁵
 κλυθί μου εὐχομένον, χθονία μήτηρ,⁶ βασιλεια,
 5 εἶτε σύ γ' ἐν Φρυγίῃ κατέχεις Ἰδης ὄρος ἀγρόν
 ἢ Τιμῶλος τέρπει σε, καλὸν Λυδοῖσι θόασμα·
 ἔρχεο πρὸς τελετάς ἱερῶι γήθουσα προσώπωι.

1 Ἰπτας Laur. 32, 45 v. supra ad XLVIII vs. 4; ἵπτας vulgo. 2 ἵπταν vulgo. 3 τελετήσιν Herm. 4 νυκτερίοις codd., Herm.; corr. Schenkl. 5 χοροῖσι περιβρεμέτοις ἰάχοισι codd.; corr. Herm. 6 μήτηρ Abel.

Nutricis Bacchi nomen genuinum restituit Ios. Keil e duobus titulis dedicatoriis in Matrem Hiptam in Maeonia repertis *Eranos zur Grazer Philologenversammlung* 1909, 102 (Keil et de Premerstein *Denkschr. Akad. Wien Phil.-hist. Kl.* LIV 1911, 85 n. 169) *Με(λ)τινή Μητρῶ Μητρὶ Ἰπτα εὐχὴν* et 96 n. 188 *Μητρὶ Ἰπτα καὶ Διὶ Σα(βαζίῳ)*; v. Kern *Genethl.* 90.

200. (184) Procl. in Plat. *Rempubl.* I 18, 12 Kr. οὕτω καὶ τοῦ Θρῆαικὸς θεολόγου μετὰ τῶν πολλῶν τῆς Σελήνης ὀνομάτων καὶ τὴν Βενδὶν εἰς τὴν θεὸν ἀναπέμφαντος·

*Πλουτόνῃ τε καὶ Εὐφροσύνῃ Βενδὶς τε κραταιά.*¹

1 κραταιή Lob.

Lob. I 545; Usener *Goetternam.* 36.

Εὐφροσύνῃ v. etiam fr. 181.

201. *Damasc.* De princ. 352 (II 214, 4 Rue.) αὐτίκα πρὸς τὸ πρῶτον ἔχωμεν καὶ παρὰ τοῖς θεολόγοις, ὅτι εἰσὶν θεοὶ ἐν ὑπερτέρῳ μὲν τάξει τὴν λῆξιν ἰδρυσάμενοι, τοῦ δὲ ἐξῆς διακόσμου προϊστάμενοι κατ' ἰδιότητα· οἷον ὁ Ἄττις ἐν τῇ σεληναίῳ καθήμενος λῆξει δημιουργεῖ τὸ γενητόν. οὕτως ἔχοντα καὶ τὸν Ἄδωνιν εὐρίσκομεν ἐν ἀπορρήτοις, οὕτω πολλοὺς θεοὺς παρ' Ὀρφει τε καὶ τοῖς θεουργοῖς.

Εὐχὴ πρὸς Μουσαῖον 40

*Μητέρα τ' ἀθανάτων, Ἄττιν καὶ Μῆνα κικλήσκω
 Οὐρανίαν τε θεάν, σὲν δ' ἄμβροτον ἀγρόν Ἄδωνιν.*

Cf. Hymn. ap. Hippolyt. Ref. omn. haeres. V 9, 8 p. 99, 12 Wendl. (Wilamowitz *Herm.* XXXVII 1902, 329; *Griech. Verskunst* 371)

χαῖρε (ὦ) τὸ κατ-
ηφές ἄκουσμα¹ Πέας Ἄττι· σὲ κα-
λοῦσι μὲν Ἀσσύριοι τριπόθητον Ἀ-
δωνιν, ὄλη² δ' Αἴγυπτος Ὅσιριν, ἐπ-
ουράνιον μὴδὸς ἕξρας Ἑλλη-
νὺς³ σοφία κτλ.

1 ἄκουσμα *Herm.* Opusc. VIII 374. 2 καλεῖ Roeser. 3 Ἑλληνὺς σ. i. e. Orpheus (Reitzenstein *Poimandres* 100 n. 3) Diels; Ἑλληνος σ. Wilamowitz, Ἑλληνες σοφίαν P.

202. (272) Procl. in Plat. Tim. 33 a (II 63, 29 Diehl) διὸ καὶ οἱ θεολόγοι τὴν μὲν εἰς Ἀσκληπιὸν ἀταφέρουσιν ὑγίαν, τὴν ἱατρικὴν¹ πᾶσαν τοῦ² παρὰ φύσιν εἶτε ἀεὶ τὸ παρὰ φύσιν ἀναστέλλουσαν εἶτε ποτέ, τὴν δὲ παρὰ³ Ἀσκληπιοῦ γεννώσιν τῆι δημιουργίᾳ συνφεστώσαν | ⁶⁴ Diehl τῶν πραγμάτων, ἣν παράγονσιν ἀπὸ Πειθοῦς καὶ Ἐρωτος, διότι τὸ πᾶρ ἐκ τοῦ καὶ ἀνάγκης ἐστίν . . .

1 ἱατρικὴν Q. 2 τοῦ MP, τὴν Q. 3 παρὸς M.

Lob. I 593 n. III; Holwerda 304.

203. (163) Olympiodor. in Plat. Phileb. 39 a ed. Stallb. 267 ὅτι εἰσὶ μνήμαι τοσαύται· πρώτη μὲν ἡ κατὰ αἰσθησίν· τηρεῖ γάρ πως καὶ ἡ αἰσθησις· δευτέρα δὲ ἡ κατὰ φαντασίαν. τρίτη ἡ κατὰ δόξαν· εἶτα ἡ κατὰ διάνοιαν· | ²⁰⁸ Stallb. εἶτα ἡ κατὰ νοῦν ἐν τοῖς νοεροῖς ἐν τοῖς θεοῖς· εἶτα ἡ θεὸς αὐτή, ἀφ' ἧς πᾶσα ἡ ιδιότης ἐπιγίγνεται· εἶτε ἡ παρὰ τοῦ Ὄρφεϊ Μνημῶ,¹ (cf. fr. 114 vs. 4) εἶτε καὶ ἄλλη τις οὕσα τυγχάνει.

1 Μνημῶ ex cod. Hermannii, μνήμη Stallb.

Herm. 510 n. 27; Lob. I 733; Kern *Arch. Gesch. Philos.* II 1889, 393; Stoll et Tuempel ap. Rosch. II 3075.

204. (277. 309) Simplic. in Aristotel. Phys. II 4 p. 196 b 5 (I 333, 15 Diels) ἐν Δελφοῖς δὲ καὶ προκατῆρχεν ἐν ταῖς ἐρωτήσεσιν ὦ Τύχη καὶ Λοξία, τῶιδέ τινι θεμιστεύεις; καὶ παρ' Ὄρφεϊ δὲ μνήμης τετύχηκεν (sc. ἡ Τύχη). Cf. Ioa. Diacon. ad Hesiod. Theog. 411 (Flach p. 330) εὐρίσκω δὲ τὸν αὐτὸν Ὄρφεα καὶ τὴν Τύχην Ἄρτεμιν προσαγορεύοντα, ἀλλὰ καὶ τὴν Σελήνην Ἐκάτην (sequitur Hymn. I vs. 1) καὶ μυρία παρ' Ὄρφεϊ τὰ μεταληπτικῶς ἔχοντα τῶν ὀνομάτων εὐρήσεις.

Lob. I 595.

Ντκαυ ήδὲ Τύχαι in lamella aurea fr. 47 vs. 3. 4; Hymn. in Fortunam LXXII cf. Dieterich *Nekyia*² X et 87 n. 4; Diels *Festschr. Th. Gomperz* 1902, 13.

205. (191. 206) Procl. Tim. 41 d (III 241, 5 Diehl) *τελευτᾷ δὴ καλῶς ἢ δημιουργία τῶν νέων θεῶν κατὰ τὴν τοῦ πατρὸς βούλησιν εἰς τὴν παλιγγενεσίαν ἐν τοῖς νέοις ἄρα θεοῖς καὶ τὴν ἐξ ἀρχῆς δημιουργίαν τῶν θνητῶν καὶ τὴν τῆς παλιγγενεσίας αἰτίαν ὁ δημιουργὸς ἐνέθηκεν, ὥσπερ ἀπάντων τῶν ἐγκοσμίων ἐν τῇ μονάδι τῶν νέων θεῶν, ἣν καὶ αὐτὴν νέον θεὸν προσηγόρευσεν Ὁ. ὀρᾷς οὖν, ὥπως καὶ ἐνοποιοῦς αὐτοῖς καὶ (ἐκ)θεωτικὰς δυνάμεις ἐνδέδωκε θεοὺς θεῶν ἀποκαλέσας, καὶ συνεκτικὰς καὶ μονίμους διὰ τῆς τοῦ λυτοῦ καὶ ἀλύττου μεσότητος καὶ γνωστικὰς διὰ τῆς μαθήσεως καὶ τελειωτικὰς διὰ τοῦ τελειοῦν τὸν κόσμον ταῖς προσθήκαις τῶν θνητῶν καὶ δημιουργικὰς διὰ τῆς δημιουργικῆς (καὶ) κινητικὰς καὶ ἀφομοιωτικὰς διὰ τῆς μιμήσεως τοῦ πατρὸς, καὶ πάλιν, εἰ βούλει λέγειν, Ἡφαιστιακὰς μὲν διὰ τῆς κατὰ φύσιν ἐνεργείας, Ἀθηναϊκὰς δὲ διὰ τῆς τοῦ προσουφαίνειν τῷ ἀθανάτῳ τὸ ἄθνητὸν παρακελεύσεως, Δημητριακὰς δὲ καὶ Κορικὰς διὰ τοῦ γεννᾶν καὶ τρέφειν, Τιτανικὰς δὲ διὰ τοῦ θνητὰ καὶ ἐπίκηρα παράγειν, Διονυσιακὰς δὲ διὰ τῆς παλιγγενεσίας· ἃ γὰρ γεννῶσι, φθίνοντα δέχονται πάλιν εἰς τὰς δλότητας αὐτῶν ἀναπέμποντες καὶ ἕκαστα τοῖς οὐκείοις διανέμοντες καὶ ἐκ τούτων ἄλλα πάλιν λαμβάνοντες καὶ συντιθέντες εἰς ἄλλον γενέσεις· πάντα γὰρ | ²⁴² Diehl αὐτοῖς ὑπόκειται τὰ στοιχεῖα πρὸς τὰς γεννήσεις τῶν θνητῶν ζώων καὶ τὸν κύκλον αἰεὶ πληροῦσιν ἀπαύστως τῶν γενέσεων καὶ φθίσεων. δέχονται οὖν φθίνοντα, ὅσα ἔδοσαν γιγνομένοις καὶ προστιθέασι τοῖς ὄλοις ὅσα ἀφαιροῦσι τῶν ὄλων, καὶ τοῦτο ἀπέραντον ἔχει τὴν ἀμοιβὴν διὰ τὴν ἀεικινήσιαν τῶν δημιουργούντων τὰ θνητὰ θεῶν πάντων, οἷς ἐπέτρειπε τὴν δημιουργίαν ὁ πατήρ.*

206. (188) Clem. Alex. Strom. VI 2, 26, 1 (II 442, 8 Staeh.) *ἔύροις δ' ἂν καὶ Ὅμηρον τὸν μέγαν ποιητὴν ἐκεῖνα τὰ ἔπη (II. P 53).*

*οἶον δὲ τρέφει ἔργος ἀνήρ ἐριθηλὲς ἐλαίης
καὶ τὰ ἐξῆς κατὰ λέξιν μετενηνοχότα παρ' Ὀρφέως ἐκ τοῦ
Διονύσου ἀφανισμοῦ. ἐν τε τῇ Θεογονίᾳ ἐπὶ τοῦ Κρόνου
fr. 149.*

Herm. XVIII p. 478; Lob. I 554; Schuster 49; Gruppe *Griech. Culte u. Mythen* 637; Susemihl Ind. XI; Stemplinger *Plagiat in der griech. Lit.* 67.

Versus Homerici qui P 53 sequuntur: *χώροι ἐν οἰοπόλοι, ὄθ' ἄλις ἀναβέβροχεν ὕδωρ, καλὸν τηλεθρόνον· τὸ δέ τε προιαὶ δορέουσιν παρτοίων ἀνέμων, καὶ τε βρῦει ἄνθει λευκῶι.*

207. (191) Procl. in Plat. Tim. 42 d (III 310, 30 Diehl) τὸν γὰρ Διόνυσον οἱ θεολόγοι ταύτῃ τῇ προσηγορίᾳ κεκλήκασιν, ὃ δέ ἐστι πάσης τῆς δευτέρας δημιουργίας μονάδος· ὃ γὰρ Ζεὺς βασιλέα (fr. 208) τίθησι αὐτὸν | ³¹¹ Diehl ἀπάντων τῶν ἐγκοσμίων θεῶν καὶ πρωτίστας αὐτῶι νέμει τιμὰς·

καίπερ ἐόντι νέοι καὶ νηπίοι εἰλαπιναστῆι.

διὰ δὴ τοῦτο καὶ τὸν Ἥλιον νέον θεὸν (v. fr. 205) εἰσῆθαι καλεῖν — καὶ 'νέος ἐφ' ἡμέρῃ ἡλίος', φησὶν Ἡράκλειτος (Diels I³ 78 fr. 6) —, ὡς Διονυσιακῆς μετέχοντα δυνάμεως. Idem in Parmenid. 127 b p. 686, 36 Cous.² καὶ γὰρ αὐτὸν τὸν Δία καὶ τὸν Διόνυσον παῖδας καὶ νέους ἢ θεολογία καλεῖ· καίπερ ὄντε νέω φησὶν ὁ Ὅρ|⁶⁸⁷ Cous. φεύς· καὶ ὅλως τὸ νοερὸν παρὰ τὸ νοητὸν καὶ παρὰ τὸ πατρικὸν παραβάλλοντες οὕτω καλοῦσιν. De Procli fraude v. Kern *Orpheus* 56 n. 3.

Lob. I 553.

Cf. de Baccho ap. Ioann. Diacon. ad Hesiod. Theogon. 943 (v. infra s. ΚΡΑΤΗΡ Ο ΜΙΚΡΟΤΕΡΟΣ) ταυρογενῆς Διόνυσος ἐνφροσύνῃν πόρε θνητοῖς ἡδίστην πάσησί τ' ἐπ' εἰλαπίνῃσι πάρεστι.

208. (190) Procl. in Plat. Cratyl. 396 b p. 55, 5 Pasqu. καὶ ὁ Διόνυσος (ὃ add. Kroll) τελευταῖος θεῶν βασιλεὺς παρὰ τοῦ Διός· ὃ γὰρ πατὴρ ἰδρύει τε αὐτὸν ἐν τῶι βασιλείωι θρόνωι καὶ ἐγχειρίζει τὸ σκηπτρον καὶ βασιλέα ποιεῖ τῶν ἐγκοσμίων ἀπάντων θεῶν·

κλῦτε, θεοί· τόνδ' ἔμμιν ἐγὼ βασιλῆα τίθημι¹

λέγει πρὸς τοὺς νέους θεοὺς (v. fr. 205, 207) ὁ Ζεὺς. Olympiodor. Phaedon. B δ' p. 85, 9 Norv. ὅτι τὰ μὲν περὶ μονάδος καὶ τριάδος ἀληθῶς εἴρηται, Τιτᾶνας δὲ τῶι Διονύσωι ἐπιβουλεύοντας ἄλλης εἶναι φήσομεν ἰδιότητος· οὐδεὶς γὰρ ἀριθμὸς ἐναντιοῦται τῇ οἰκείᾳ μονάδι οὐδὲ ἀναιρεῖ αὐτήν, ἢ οὕτω γε καὶ ἑαυτόν. ἀλλὰ καὶ ὁ Ζεὺς οὐ πρὸς τοὺς Τιτᾶνας λέγει, ἀλλὰ πρὸς τοὺς ἄλλους θεοὺς· κλῦτε — — βασιλῆα δίδωμι. ἐπεὶ καὶ ὁ Διόνυσος

ἐν μὲν τῷ θρόνῳ τοῦ Διὸς ἀμέριστος
εἰς τοὺς Τιτᾶνας μερὶ ρακῶς μεταμορφοῦται.²

1 δίδωμι Olympiodor. 2 Textum lacunosum Norvini editionem secutus dedi.

Lob. I 552.

209. (195) Plotin. Ennead. IV 3 (II 24, 14 Volkman.) ἀνθρώπων δὲ ψυχὰς εἰδῶλα αὐτῶν ἰδοῦσαι οἷον Διονύσου ἐν κατόπτρῳ ἐκεῖ ἐγένοντο ἄνωθεν ὀρμηθεῖσαι, οὐκ ἀποτηθεῖσαι οὐδ' αὐταὶ τῆς ἑαυτῶν ἀρχῆς τε καὶ τοῦ. Olympiodor. Phaedon. Β ροπή p. 111, 14 Norv. ὅτι τὰ ὅμοια μυθεύεται καὶ ἐν τῷ παραδείγματι. ὁ γὰρ Διόνυσος, ὅτε τὸ εἰδῶλον ἐνέθηκε τῷ ἐσόπτρῳ, τούτῳ ἐφέσπετο, καὶ οὕτως εἰς τὸ πᾶν ἐμερίσθη. ὁ δὲ Ἀπόλλων συναγείρει τε αὐτὸν καὶ ἀνάγει καθαρτικὸς ὢν θεὸς καὶ τοῦ Διονύσου σωτήρ ὡς ἀληθῶς, καὶ διὰ τοῦτο Διονυσσοδότης (v. Pausan. I 31, 4 de sacris Phlyensibus O. Jessen RE² V 1007) ἀνεμνεῖται (v. fr. 211); Procl. in Plat. Tim. 23 d. e (I 142, 24 Diehl) ὅτι δὲ τῶν αἰσθητῶν δημιουργός, ἀλλ' οὐ τῶν ψυχικῶν ἢ τῶν νοερῶν ἔργων, καὶ τοῦτο οἱ αὐτοὶ (sc. θεολόγοι) δηλοῦσιν· ἢ γὰρ τοῦ ἐσόπτρου κατασκευὴ καὶ ἡ χαλκεία (fr. 180) καὶ ἡ χωλεία καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα σύμβολα τῆς περὶ τὸ αἰσθητὸν αὐτοῦ ποιήσεώς ἐστι. καὶ μὴν καὶ ὅτι πάντων τῶν αἰσθητῶν ἐστι ποιητής, ἐκ τῶν αὐτῶν φανερόν, οἱ φασὶν αὐτὸν ἄνωθεν ἀπὸ τοῦ Ὀλύμπου φέρεσθαι μέχρι γῆς, καὶ οἱ τὰς ὑποδοχὰς | ¹⁴³ Diehl πάσας τῶν ἐγκοσμίων θεῶν Ἡφαιστοτεύκτους ποιοῦσιν, ibidem 33 b (II 80, 19 Diehl) πάλαι δὲ καὶ τοῖς θεολόγοις τὸ ἐσόπτρον ἐπιτηδειότητος παρείληπται σύμβολον πρὸς τὴν νοερὰν ἀποπλήρωσιν τοῦ παντός· διὸ καὶ τὸν Ἡφαιστον ἐσόπτρον φασὶ ποιῆσαι τῷ Διονύσῳ, εἰς ὃ ἐμβλέψας ὁ θεὸς καὶ εἰδῶλον ἑαυτοῦ θεασάμενος προῆλθεν εἰς ὕλην τὴν μεριστὴν δημιουργίαν, 29 a. b (I 336, 29 Diehl) καθάπερ οὖν Ὁ. εἰδῶλα πλάττει τοῦ Διονύσου τὰ τὴν γένεσιν ἐπιτροπεύοντα καὶ τὸ εἶδος | ³³⁷ Diehl ὄλον ἐποδεξιμένα τοῦ παραδείγματος, οὕτως καὶ ὁ φιλόσοφος (sc. Πλάτων) εἰκόνα τὸν κόσμον τοῦ νοητοῦ προσεῖπεν, ὡς εἰκότα τῷ σφετέρῳ παραδείγματι, in Rempubl. I 94, 5 Kr. ὥσπερ δὴ καὶ Ὁ. τοῖς Διονυσιακοῖς εἰδῶλοις τὰς συνθέσεις καὶ τὰς διαιρέσεις καὶ τοὺς θρήνους προσῆψεν ἀπὸ τῶν προνοουμένων ἅπαντα ταῦτα ἐκείνοις ἀναθεῖς. Ad θρήνους cf. eundem ibidem I 125, 20 Kr. ἐπεὶ καὶ Κόρης καὶ Δήμητρος καὶ ἀΐτης τῆς μεγίστης θεᾶς (an Νυκτός?)

ίερους τινας ἐν ἀπορρήτοις θρήνοις αἱ τελεταὶ παρα-
δεδώκασιν. ἴσοπτρος iam in libello rituali fr. 31 vs. 30 v.
etiam fr. 34. Cf. etiam *ἴσοπτραι* Kroll De or. chald. 23.

Lob. I 555; Rohde *Psyche* II⁶ 117 n. 1; 415 (de loco Plotini);
J. Kroll *Lehren d. Herm. Trismeg.* 116.

Nonnus Dionys. VI 169 (v. fr. 210 p. 231)

οὐδὲ Διὸς θρόνον εἶχεν ἐπὶ χρόνον· ἀλλὰ ἐ γύψοι
κερδαλέμη χρισθέντες ἐπίκλωπα κύκλα προσώπου
δαίμονος ἀστόργοιο χόλωι βαρυνήμιος Ἥρης
Ταρταρίηι Τιτῆνες ἐδηλήσαντο μαχαίρηι
ἀντιτύπωι νόθον εἶδος ὀπιπεύοντα κατόπτρωι.

210. (198. 199) Procl. in Plat. Tim. 35 a (II 145, 18 Diehl)
ἀλλὰ τὰ μὲν ἄλλα δημιουργήματα αὐτοῦ πάντα μεμερίσθαι φησὶν
(sc. Ὁ.) ὑπὸ τῶν διαιρητικῶν θεῶν, μόνην δὲ τὴν καρδίαν ἀμερί-
στον εἶναι προνοίαι τῆς Ἀθηνᾶς· ἐπειδὴ γὰρ ὑφίστησι μὲν καὶ νοῦς
καὶ ψυχὰς καὶ σώματα, ἀλλὰ ψυχαὶ μὲν καὶ σώματα δέχονται
πολλὴν τὴν πρὸς ἑαυτὰ διαίρεσιν καὶ τὸν μερισμὸν, νοῦς δὲ
ἠνωμένος μένει καὶ ἀδιαίρετος ἐν ἐνὶ τὰ πάντα ὧν καὶ μιᾷ
νοῆσει τὰ ὅλα¹ τὰ νοητὰ περιέχων, μόνην τὴν νοερὰν οὐσίαν
καὶ τὸν νοερὸν ἀριθμὸν ἀπολελειφθαί φησιν ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς
σεσωσμένον·

a μούνην² γὰρ κραδίην νοερὴν λίπον,³

φησὶν, ἀντικρὺς νοερὰν αὐτὴν προσαγορεύων. εἰ τοίνυν ἡ
| ¹⁴⁸ Diehl ἀμερίστος καρδία νοερά ἐστι, νοῦς ἂν εἴη δηλαδὴ καὶ
νοερὸς ἀριθμὸς, οὐ μέντοι πᾶς νοῦς, ἀλλ' ὁ ἐγκόσμιος· οὗτος
γὰρ ἐστὶν ἡ καρδία ἢ ἀμερίστος, ἐπειδὴ καὶ τούτου δημιουργὸς
ἦν ὁ μεριζόμενος θεός. τὸν μὲν δὴ νοῦν ἀμερίστον οὐσίαν τοῦ
Διονύσου καλεῖ, τὸ δὲ γόνιμον αὐτοῦ τὴν μεριστὴν αὐτὴν⁴ περὶ
τὸ σῶμα ζώην φυσικὴν οὐσαν καὶ σπερμάτων οἰστικὴν, ἦν καὶ
τὴν Ἄρτεμιν (v. fr. 188) φησι τὴν πάσης προεστῶσαν τῆς ἐν τῇ
φύσει γεννήσεως καὶ μαινομένην τοὺς φυσικοὺς λόγους ἄνωθεν
διατείνειν ἄχρι τῶν ὑποχθονίων, δυναμοῦσαν αὐτῆς τὴν γόνιμον
δύναμιν, τὸ δὲ λοιπὸν τοῦ θεοῦ σῶμα πᾶν τὴν ψυχικὴν σύστα-
σιν, εἰς ἑπτὰ καὶ τοῦτο διηρημένον·

b ἑπτὰ δὲ πάντα μέλη κούρου διεμοιρήσαντο,

φησὶν ὁ θεολόγος περὶ τῶν Τιτάνων, καθάπερ καὶ ὁ Τίμαιος
εἰς ἑπτὰ διαιρεῖ μοίρας αὐτῆν. καὶ τάχα ἂν τὸ διὰ παντὸς
τοῦ κόσμου τεταμένην εἶναι τὴν ψυχὴν τοῦ Τιτανικοῦ μερισμοῦ
τοὺς Ὀρφικοὺς ἀναμιμνήσκοι, δι' ὃν οὐ μόνον ἡ ψυχὴ περι-

καλύπτει τὸ πᾶν, ἀλλὰ καὶ τέταται δι' αὐτοῦ παντός. εἰκότως δὴ οὖν καὶ ὁ Πλάτων ἀμέριστον οὐσίαν ἀπεκάλεσε τὴν προσεχῶς ἐπὲρ ψυχὴν καὶ ὡς συντόμως εἰπεῖν τὸν μεθεκτὸν ἀπὸ ψυχῆς νοῦν, τοῖς Ὀρφικοῖς ἐπόμενος μύθοις καὶ οἷον ἐξηγητῆς τῶν ἐν ἀπορρήτοις λεγομένων εἶναι βουλόμενος.

1 τὰ ὅλα MQ; πάντα P. 2 μόνην Q. 3 λίπον Lob.; λείπον codd. 4 αὐτοῦ dubitanter Kroll; αἰτίαν Holwerda.

Idem in 35 b (II 197, 24 Diehl) καὶ γὰρ ὁ ἀριθμὸς κοινὸς ἐστὶν ἀμφοτέροις ἢ ἑβδομάς, ἐπεὶ καὶ τὸν Διόνυσον οἱ θεολόγοι μεριζόμενον εἰς ἑπτὰ μερισθῆναι λέγουσιν· ἑπτὰ . . . διαιμοιρήσαντο καὶ τῷ Ἀπόλλωνι τὴν ἑπτὰδα ἀνείσαν, ὡς συνέχοντι πάσας τὰς συμφωνίας· ἐν γὰρ μονάδι καὶ δυνάδι καὶ τετράδι πρῶτον τὸ δις διὰ πασῶν, ἐξ ὧν ἡ ἑβδομάς, in Parmenid. 130 b p. 808, 25 Cous.² διὸ καὶ οἱ θεολόγοι τὸν μὲν νοῦν ἐν τοῖς σπαραγμοῖς τοῖς Διονυσιακοῖς ἀμέριστον προνοία τῆς Ἀθηνᾶς σώζεσθαι λέγουσι, τὴν δὲ ψυχὴν μερίζεσθαι πρῶτως, καὶ ἡ εἰς ἑπτὰ γοῦν τομὴ ταύτης ἐστὶ πρῶτης· οἰκείον οὖν αὐτῇ καὶ τὸ εἶδος τῆς διαιρητικῆς καὶ τὸ θεωρεῖν μεταβατικῶς, in Cratyl. 406 b. c p. 109, 19 καὶ ἐν τῇ διασπαράξει τῶν Τιτάνων μόνῃ ἢ καρδίᾳ ἀδιαίρετος μείναι λέγεται, τουτέστιν ἡ ἀμερῆς (Boiss.] ἀμερῆς codd., ἀμέριστος) dubitanter Pasqu.) τοῦ νοῦ οὐσία, in I. Alcibiad. 344, 31 Cous.² ἀνάγκη τοίνυν κατὰ τὴν τῶν ἄκρων ἀναλογίαν καὶ τὸν Ἀλκιβιάδην ἐν ψυχῇ λογικῇ τάττειν, ἥς ἐξήρηται μὲν ἔτι τὰ πάθη καὶ αἱ ἄλογοι δυνάμεις, οἷον ἐπιβουλεύουσαι τῇ λογικῇ ζωῇ καὶ Τιτανικῶς αὐτὴν ἐπιχειροῦσαι σπαράττειν· ὑπερίδρυνται δὲ ὁ νοῦς Ἀθηναϊκῶς ἀνέχων αὐτὴν ἀπὸ τῆς ῥοπῆς καὶ τῆς εἰς τὸ ἔνυλον φορᾶς. Ἀθηναϊκὸν γὰρ τὸ σώζειν ἀμέριστον τὴν ζωὴν, ἐξ οὗπερ Σώτεια ἐπεκλήθη Παλλὰς Ἀθήνη· Τιτανικὸν | ³⁴⁵ Cous. δὲ τὸ μερίζειν αὐτὴν καὶ προκαλεῖσθαι περὶ (πρὸς Lob. I 560) τὴν γένεσιν, in Tim. prooem. E (III 169, 3 Diehl) fr. 107 p. 171 infra. Damasc. De princ. 94 (I 236, 1 Rue.) ὁ γὰρ Ζεὺς, φέρε εἰπεῖν, τοὺς πολλοὺς ἀφ' ἑαυτοῦ παραγωγὸν κατὰ μέρη θεοὺς, ἐπὶ τούτῳ τῷ ὀλοτελεῖ μερισμῶι τὴν μεριστὴν ὀλότητα παρήγαγεν, καὶ τοὺς ὑπὸ ταύτῃ πολλοὺς τεταγμένους θεοὺς; ἢ οὐχὶ καὶ τοὺς Τιτᾶνας ὁ Ζεὺς ἐγέννησεν ἐν τῷ οἰκείῳ διακόσμῳ κατὰ τὴν Ὀρφικὴν παράδοσιν; οὕτω δὴ καὶ ὁ Κρόνος ἐπὶ πολλῇ γενεᾷ τῇ πρότερον, ἐπ' ἐσχάτῳ παράγει τὸν ὄλον Δία (διὰ codd.; corr. Kopp) τῆς ἐτέρας ἐξάρχοντα βασιλείας· τὰ δὲ ὅμοια καὶ τὸν Οὐρανὸν ὑφιστάωντα παραδίδωσι μετὰ τοὺς ὄλους Οὐρανόθεν τὸν Κρόνον

ἔσχατον cf. Lob. I 614 n. ο (fr. 278 Abel). Cf. etiam Nonn. Abbas in orat. II contra Iulian. 35 (Migne 36, 1053) *Περὶ θεῶν διεσπασμένων· Περσεφόνη γεννᾷ τὸν Ζαγρεῖον Διόνυσον, ἐκ τοῦ Διὸς συλλαβοῦσα αὐτόν. τοῦτον γεννηθέντα οἱ Τιτᾶνες — δαιμονίων (an δαιμόνων?) τάξεις αὐταί — φθονήσαντες τῷ Διονύσῳ ὡς ἐκ Διὸς ἔχοντι τὴν γέννησιν, διασπαράσσουσιν αὐτόν· ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι καθ' ἑπόθεσιν τῆς Ἥρας διεσπάσθη ἐπὶ τῶν Τιτάνων ὁ Διόνυσος.*

Herm. VIII vs. 46 p. 469; Lob. I 557. 710 ss.; C. O. Mueller *Prolegomena* 390; Mayer *Gigant. u. Titan.* 236; Gruppe *Griech. Culte u. Mythen* I 638. 651. 660; Rohde *Psyche* II⁶ 116; Holwerda 365; Gruppe *Griech. Mythol.* II 970; Maaß *Orpheus* 92; S. Reinach *Rev. Archéol.* 1899 II 210—217 (= *Cultes, Mythes et Religions* II 58—65); ibidem 1902 II 242—279 (= II 85—122); Diels *Festschr. Th. Gomperz* 12; Weniger *Arch. Religionsw.* X 1907, 61.

Veterrima de Zagreo testimonia sunt haecce: Alcmaeonis fr. 3 p. 77 Ki. *πότνια Γῆ Ζαγρεῦ τε θεῶν πανυπέριτατε πάντων* (Wilamowitz *Hom. Unters.* 214 n. 13), Aeschyl. Sisyph. TGF fr. 228 p. 74 Nauck² *Ζαγρεῖ τε νῦν με καὶ πολυξένῳ . . . χαίρειν*, Euripid. Cret. TGF fr. 472 p. 505 Nauck² vs. 9 *ἀγρόν δὲ βίον τείνον ἐξ οὗ Διὸς Ἰδαίου μύστης γενόμεν, καὶ νυκτιπόλον Ζαγρέως βούτης (βούτας Diels *Deutsche Litt.-Ztg.* 1889, 1081; βούτης Wilamowitz *Berl. Klassikertexte* V 2, 77 n. 1; βροντάς Porph.) τάς τ' ὄμοφάγους δαίτας τελέσας μητρὶ τ' ὄρειαι δαΐδας ἀνασχῶν ἥ καὶ (μετὰ Wilamowitz l. l.) Κουρήτων βάκχος ἐκλήθην ὀσιωθεῖς* cf. Wilamowitz, qui Euripidem Epimenide usum esse censet, *Hippolytos* p. 224 n. 1; Kern *Herm.* LI 1916, 563; Latte *De saltationibus Graecor.* = *RVV XIII* 1913, 53; Callimachi fr. 171 de Proserpina *ῥία Διόνυσον Ζαγρέα γενναμένην.*

Mythi de Baccho a Titanibus perempto nulla extat memoria antiquior quam Onomacriti fr. IV (test. nr. 194), cui accedunt, quae Orphicis vetustioribus (v. fr. 34—36) ascripsi. Exscribo hic Schol. ad Lycophr. 208 p. 98, 5 Scheer *ἐτιμᾶτο δὲ καὶ Διόνυσος ἐν Δελφοῖς σὺν Ἀπόλλωνι οὐτωσί· οἱ Τιτᾶνες τὰ Διόνυσου μέλη σπαράξαντες Ἀπόλλωνι (Et. Gen.) ἀδελφῶϊ ὄντι αὐτοῦ παρέθεντο ἐμβάλόντες λέβητι,¹ ὁ δὲ παρὰ τῷ τρίποδι ἀπέθετο² (Etym. M. 255, 14) ὡς φησὶ Καλλιμαχος (fr. 374) καὶ Εὐφορίων (fr. 12 Scheidw.) λέγων· ἄρ³ πυρὶ Βάκχον⁴ ὄιον⁵*

ὑπερφίαλοι⁶ ἐβάλλοντο.⁷ Cf. etiam Diodor. V 75, 4 τοῦτον δὲ τὸν θεὸν (sc. Διόνυσον) γεγονέναι φασὶν ἐκ Διὸς καὶ Φερσεφόνης κατὰ τὴν Κρήτην (cf. Eurip. I. I.), ὃν Ὁ. κατὰ τὰς τελετὰς παρέδωκε διασπώμενον ὑπὸ τῶν Τιτάνων. Plutarch. De esu carn. I 996 c τὰ γὰρ δὴ περὶ τὸν Διόνυσον μεμνηθευμένα πάθη τοῦ διαμελισμοῦ καὶ τὰ Τιτάνων ἐπ' αὐτὸν τολμήματα, κολάσεις τε τούτων καὶ κεραινώσεις γενεσαμένων τοῦ φόνου, ἠνιγμένος ἐστὶ μῦθος εἰς τὴν παλιγγενεσίαν. τὸ γὰρ ἐν ἡμῖν ἄλογον καὶ ἄτακτον καὶ βίαιον οὐ θεῖον ἀλλὰ δαιμονικὸν οἱ παλαιοὶ Τιτᾶνας ὠνόμασαν, καὶ τοῦτ' ἔστι κολαζομένον καὶ δίχην διδόντος. Lucian. Περὶ ὀρχήσεως 39 de saltationum mimicarum argumentis Δευκαλίωνα . . ., εἶτα Ἰάκχον σπαραγμὸν (cf. Ὀρφείως σπαραγμὸν (test. nr. 256) καὶ Ἡρας δόλον καὶ Σεμέλης κατάφλεξιν καὶ Διονύσου ἀμφοτέρως τὰς γονὰς καὶ ὅσα περὶ Ἀθηναῖς καὶ ὅσα περὶ Ἡφαίστου κτλ.

1 εἰς λέβητα T 2 παρέθετο T. 3 ἀν α γ 1; ἐν γ 2; ἐμ b.
4 βάχχαν α γ 1; βάχχοις an βάχχος b; βάχχ γ 2; Βαχχία Lob. I 558 n. c.; Βάχχον Scheidw. 5 διαν α γ 1; διαν γ 2; διον b. 6 ἐπὲρ φιάλην codd.; ὑπὲρ φιάλης Lob.; ὑπερφίαλοι C. O. Mueller. 7 ἐβάλλοντο α; ἐβάλλοντο b γ¹; ἐμβάλλοντες γ 2.

Haec omnia quae ex Etymologicis etc. de Zagreo tradita sunt, Apollodorea esse videntur; cf. Wilamowitz *Hom. Unters.* I. I.

Argon. 24 Ζαγρηὸς περίφημον ἄμυξιν tantum e coniectura Lobeckii legitur v. test. nr. 224 p. 67; sed fabula Zagrei attingitur vs. 429 (fr. 29 p. 100). Etiam in Hymnis Zagrei nomen nusquam apparet; at spectat ad eius ortum XXIX 7 (in Proserpinam) ἥν Ζεὺς ἀρρήτοισι γοναῖς τεκνώσατο κούρην. De Hymno XXXVII in Titanes v. fr. 220. Ad Procl. (v. infra) vs. 12 cf. Hymn. XIX 15 σμαραγεῖ δὲ κεραινὸς αἰθέρος ἐν γνάλοισι. Orphicorum Ἱεροῖς λόγοις usus est haud dubie Nonnus VI 155—228; X 293—297; XXIV 44—48 (ἀρχεγόνον γὰρ ἐκ κραδίης ἀνέτελλες ἀειδομένον Διονύσου cf. fr. 21 a vs. 9 et 168 vs. 32); XLVIII 25—30. Lob. I 552. Procl. Hymn. VII in Minerv. vs. 11 p. 151 Ludw. (Lob. I 561 cf. Wilamowitz *Sitzungsber. Akad. Berlin* 1907, 273)

ἥ κραδίην ἐσάωσας ἀμιστύλλεντον¹ ἄνακτος
αἰθέρος ἐν γνάλοισι μεριζομένον ποτὲ Βάχχον
Τιτῆνων ὑπὸ χερσὶ—πόρες δὲ ἐ² πατρὶ φέρουσα,
ὄφρα νέος βουλῆισιν ὑπ'³ ἀρρήτοισι τοκῆος
15. ἐκ Σεμέλης περὶ⁴ κόσμον ἀνηβήση.⁵ Διόνυσοσ.⁶

1 ἀμυστίλλεντον Wakefield] ἀμυστίλλεντον vel ἀμιαστίλλεντον vel ἀμυστίλλεντον codd.; ἀμυστίλντον Taylor. 2 δὲ ξ BDG; δέ οί C cf. Herm. Orph. 774. 3 ἐπ' codd. praeter ἀπ' H. 4 παρὰ i. e. praeter ordinem naturae Wakef. 5 ἀνηβῆσαι idem. 6 διόνυσσος DH, pc. B².

De Orphei fabula e Zagrei mytho orta cf. test. nrr. 113 ss.

211. (193. 207) Olympiodor. in Plat. Phaedon. 67 c p. 43, 14 Norv. πῶς δὲ ἄρα οὐ τὰ Ὀρφικὰ ἐκεῖνα παρωιδεῖ τῶν ὁ Πλάτων, ὅτι ὁ Διόνυσος σπαράττεται μὲν ὑπὸ τῶν Τιτάνων, ἐνοῦται δὲ ὑπὸ τοῦ Ἀπόλλωνος; διὸ συναγείρεσθαι καὶ ἀθροίζεσθαι, τουτέστιν ἀπὸ τῆς Τιτανικῆς ζωῆς ἐπὶ τὴν ἐνοειδῆ. καὶ ἡ Κόρη δὲ κατάγεται μὲν εἰς Αἶδον, ἀνάγεται δὲ πάλιν καὶ οἰκεῖ, ἔνθα πάλαι ἦν, ὑπὸ τῆς Δήμητρος. Procl. Tim. 35 b (Π 198, 2 Diehl) ἦκει μὲν οὖν τῇ ψυχῇ καὶ ἀπὸ τῶν ὑπερτέρων αἰτίων οὗτος ὁ ἀριθμὸς (sc. ἡ ἐπτάς), ὥσπερ καὶ ἡ τριάς, αὕτη μὲν ἀπὸ τῶν νοητῶν, ἐκεῖνος δὲ ἀπὸ τῶν νοερῶν, ἦκει δὲ καὶ ἀπὸ τούτων τῶν θεῶν, ἵνα τὸν μὲν εἰς ἑπτὰ μοίρας μερισμὸν ἔχη σύνθημα τῆς Διονυσιακῆς σειρᾶς καὶ τοῦ μωθευομένου σπαραγμοῦ — καὶ γὰρ ἔδει νοῦ μετέχουσαν αὐτὴν Διονυσιακοῦ καί, ὡς Ὁ. φησιν, ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρουσαν (sc. Hiptam fr. 199) τὸν θεὸν διηρηθῆσθαι κατ' ἐκείνον —, τὴν δὲ ἐν ταύταις ταῖς μοίραις ἀρμονίαν ἔχη τῆς Ἀπολλωνιακῆς τάξεως σύμβολον· καὶ γὰρ ἐν ἐκείνοις ὁ συνάγων καὶ ἐνίζων τὰ μερισθέντα τοῦ Διονύσου μέλη κατὰ τὴν βούλησιν τοῦ πατρὸς οὗτός ἐστιν ὁ θεός. In Plat. I. Aleib. 103 a p. 391, 9 Cous.² καὶ μοι δοκεῖ, καθάπερ Ὁ. ἐπίστησι τῷ βασιλεῖ Διονύσῳ τὴν μονάδα τὴν Ἀπολλωνιακὴν, ἀποτρέπουσαν αὐτὸν τῆς εἰς τὸ Τιτανικὸν πλῆθος προσόδου καὶ τῆς ἐξαναστάσεως τοῦ βασιλείου θρόνου, καὶ φρονουῦσαν αὐτὸν ἄχραντον ἐν τῇ ἐνώσει.

Herm. 508 n. 17; Lob. I 553.

212. Olympiodor. in Plat. Phaed. B ιδ' p. 88, 5 Norv. ὅτι τοῦ μὲν μυστικοῦ¹ λόγου μονὰς ἡγείται ἡ τοῦ νέου θεοῦ, τῆς δὲ φιλοσόφου ἀποδείξεως, ἅτε ἀνελιπτούσης τὸν ἀπόρρητον λόγον, τὸ πλῆθος τῶν θεῶν, οὗς² ἀντιστρόφως ὁ Πλάτων νέους καλεῖ, τὸν δὲ βασιλέα αὐτῶν ποιεῖ τὸν Ἥλιον, ὃς πολλὴν ἔχει πρὸς τὸν Διόνυσον κοινωρίαν διὰ μέσου τοῦ Ἀπόλλωνος κατ' Ὀρφέα (v. fr. 172). κάλλιον δὲ τὸν Ἥλιον ὡς μὲν Δία βασιλέα ποιεῖν, ὡς δὲ Διόνυσον περὶ τὸν κόσμον διηρημένον, ὡς δὲ Ἀπόλλωνα μέσον, συνάγοντα μὲν τὴν Διονυσιακὴν διαίρεσιν, τῷ δὲ Διὶ παριστάμενον. Cf. etiam infra s. ΒΑΚΧΙΚΑ.

1 μυστικὸς M; μυθικὸς dubitanter Norv. 2 ὅτι M, -i in ras.²

213. (206. 208) Serv. in Verg. Georg. I 166 p. 171, 10 cf. Myth. Vat. II 92 (Keseling Diss. Hal. 1908, 23) '*mystica*' autem '*Iacchi*' ideo ait, (sc. Varro) *quod Liberi patris sacra ad purgationem animae pertinebant, et sic homines eius mysteriis purgantur, sicut vannis frumenta purgantur. hinc est quod dicitur Osiridis membra a Typhone dilaniati Isis cribro superposuisse: nam idem est Liber pater*¹ — in cuius mysteriis vannus est, quia, ut diximus, animas purgat, unde et Liber ab eo, quod liberet, dictus est —, quem O. a Gigantibus dicit esse discerptum. Mythogr. Vat. III 12, 5 (Raschke De Alberico mythol. 124) *ut autem paulo altius ordiri*² *videamur, habet fabula, Gigantes Bacchum inebriatum invenisse, et discerpto eo per membra, frusta sepelisse,*³ *et eum paulo post vivum et integrum resurrexisse. quod figmentum discipuli Orphei*⁴ *interpretati leguntur, nihil aliud Bacchum quam animam mundi intelligendum*⁵ *asserentes; quae ut ferunt philosophi quamvis quasi*⁶ *membratim per mundi corpora dividatur, semper tamen se redintegrare*⁷ *videtur, corporibus emergens*⁸ *et se formans,*⁹ *dum semper una eademque perseverans nullam*¹⁰ *simplicitatis suae patitur sectionem. hanc etiam fabulam in sacris*¹¹ *eius*¹² *repraesentasse leguntur. Cf. etiam infra s. ΒΑΚΧΙΚΑ et ΙΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ [ΑΙΓΥΠΤΙΟΣ].*

1 nam hiacus idem est liber pater P; nam iacchus et liber pater idem est R. 2 eveli M. 3 sepelivisse N. 4 om. M. 5 intelligentes N. 6 om. M. 7 redintegrari LN. 8 emergens e corporibus LN; de corporibus M. 9 se om. L; reformans LN. 10 nullam om. N. 11 in sacris fabulam L. 12 eius om. MN.

Lob. I 584 (cf. etiam II 1133 de Hygini fab. 150); M. Mayer *Gigant. u. Titan.* 150.

214. (200) Fabula de Zagrei morte mutata et amplificata: Himer. Or. IX 4 p. 560 Wernsd. p. 66 Duebn. ἐθέλω δὲ ἐμῶν, ὧ φίλοι, διήγημά τι πρὸς τὸ συμβᾶν ἐπαινίξασθαι.¹ ἦν νέος ἔτι Διόνυσος καὶ κατὰ τοῦ θεοῦ τὸ τῶν Τελχίνων γένος ἐφύετο· ἠδ᾽ ἔαυτε Βάκχος καὶ Τιτᾶνες πάντες διεροήγγεντο φθόνου· τέλος δέ, μὴ στέγειν δυνάμενοι, διασπάσαι τοῦτον ἠθέλησαν, τέχνας δ' ἐμελέτων καὶ γάρμακα καὶ κέντρα διαβολῆς καὶ φύσεως μαγγανεύματα. ἐμίθουν δὲ ὡς οἶμαι τὸν Σειληνὸν καὶ τὸν Σάτυρον καὶ γόητας τούτους ἐφθέγγαντο, ὅτι τῷ Βάκχῳ ἠρέσκοντο. τί οὖν ἐπὶ τούτοις Διόνυσος; ἔκειτο μὲν οἶμαι² πληγείς³ καὶ τὴν πληγὴν καιοίαν ἐστέναξεν· ἀμπελος δ' ἦν κατηφής καὶ σκυθρωπὸς οἶνος καὶ βότρυς ὡσπερ δακτύλιος καὶ

Βάκχος οὐκέτι σφυρὸν εἰς⁴ τὴν κίνησιν εἶχεν εὐάριστον. ἀλλ' οὐ διὰ τέλους τὸ δάκρυον οὐδὲ⁵ πολέμιων τὸ τρόπαιον. ὁ γὰρ Ζεὺς ἐποπτεύων ἐώρα πάντα καὶ τὸν Διόνυσον ἐγείρας, ὡς λόγος, Τιτᾶνας ἐποίει παρὰ τῶν μύθων ἐλαύνεσθαι.

1 Lob.] αἰνίξασθαι R, ἀπαινίξασθαι Wernsd. 2 τί οὖν ἐπὶ τούτοις, Διόνυσος ἔκειτο μὲν οἴμοι πληγῆς Lob. 3 πλαγῆς Wernsd. 4 Reiske] εἰσφορὰ R, εἰς σφυρὰ Wernsd. 5 οὐδὲ Dieterich; οὔτε Wernsd.

Iul. Firmic. Matern. De err. profan. relig. 6 p. 15, 2 Ziegler. *sed adhuc supersunt aliae superstitiones, quarum secreta pandenda sunt: Liberi et Liberae quae omnia sacris sensibus vestris specialiter intimanda sunt, ut et in istis profanis religionibus sciatis mortes esse hominum consecratas. Liber itaque Iovis fuit filius, regis scilicet Cretici (v. fr. 156). hic cum fuisset adultera matre progenitus, nutriebatur apud patrem studiosius quam decebat. uxor Iovis cui Iunoni fuit nomen, novercalis animi furore commota ad necem infantis omnifariam parabat insidias. proficiscens peregre pater quia indignationes tacitas sciebat uxoris, ne quid ab irata muliere dolo fieret, idoneis sicut sibi videbatur custodibus tutelam credidit filii. tunc Iuno opportunum insidiarum nancta tempus, et ex hoc fortius inflammata, quia proficiscens pater et sellam regni puero tradiderat et sceptrum, custodes primum regalibus praemiis muneribusque corruptit, deinde satellites suos qui Titanes vocabantur, in interioribus regiae locat partibus, et crepundiis ac speculo adfabre facto animos ita pueriles inlexit, ut desertis regiis sedibus ad insidiarum locum puerilis animi desiderio duceretur. illic interceptus trucidatur, et ut nullum possit necis inveniri vestigium, particulatim¹ membra concisa satellitum sibi dividit turba. tunc ut huic facinori aliud facinus adderetur, quia vehementer tyranni crudelitas timebatur, decocta variis generibus pueri membra consumunt, ut humani |¹⁶ Ziegl. cadaveris inauditis usque in illum diem epulis vescerentur. cor divisum sibi soror servat, — cui Minerva fuit nomen —, quia² et ipsa sceleris fuit particeps, et ut manifestum delationis esset indicium, et ut haberet unde furentis patris impetum mitigaret. reverso Iovi filia ordinem facinoris exponit. tunc pater funesta calamitate cladis et acerbi luctus atrocitate commotus*

Titanas quidem vario genere excruciatos necat, nec praetermissum est in ultione filii aut tormentum aliquod aut poena, sed per omnia poenarum genera bacchatus necem qualiscumque filii vindicavit, affectu quidem patris sed tyrannica potestate. tunc quia diutius pater ferre lugentis animi tormenta non poterat, et quia dolor ex orbitate veniens nullis solaciis mitigabatur, imaginem eius ex gypso plastico opere perfecit et cor pueri³ ex quo facinus fuerat sorore deferente detectum, in ea parte plastes⁴ conlocat qua pectoris fuerant liniamenta formata. post haec pro tumulo exstruit templum, et paedagogum pueri constituit sacerdotem. huic Silenus fuit nomen. Cretenses ut furentis tyranni saevitiam mitigarent, festos funeris dies statuunt, et annum sacrum trieterica consecratione componunt, omnia per ordinem facientes quae puer moriens aut fecit aut passus est. vivum laniant dentibus taurum, crudeles epulas annuis commemorationibus excitantes, et per secreta silvarum clamoribus dissonis eiulantes fingunt animi furentis | ¹⁷ Ziegl. insaniam, ut illud facinus non per fraudem factum, sed per insaniam crederetur. praefertur cista in qua cor soror latenter absconderat, tibi arum cantu et cymbalorum tinnitu crepundia, quibus puer deceptus fuerat mentiuntur. sic in honorem tyranni a serviente plebe deus factus est qui habere non potuit sepulturam.

1 *particulatim* P vulgo; *articulatim* Wakefield. 2 *quae* Bursian.

3 *cor pueri* Bursian; *corpori* P. 4 *plastes* vel *plasti* Bursian; *plaste* P.

Lob. I 569; ad Himerii locum cf. Dieterich De hymnis Orph. 8 = *Kl. Schr.* 74 (cf. test. nr. 210).

215. (205) Procl. in Plat. Tim. 24 e (I 173, 1 Diehl) καὶ γὰρ οἱ θεολόγοι μετὰ τὸν τοῦ Διονύσου διασπασμόν, ὃς δηλοῖ τὴν ἐκ τῆς ἀμερίστου δημιουργίας μεριστὴν πρόοδον εἰς τὸ πᾶν ὑπὸ (del. dubitanter Kroll) τοῦ Διός, τοὺς μὲν ἄλλους Τιτᾶρας ἄλλας λήξεις διακεκληρωσθᾶί φασι, τὸν δὲ Ἄτλαντα ἐν τοῖς πρὸς ἑσπέραν τόποις ἰδρῶσθαι ἀρέχοντα τὸν οὐρανόν·

Ἄτλας δ' οὐρανὸν εὐρὺν ἔχει κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης,
πείρασιν ἐν γαίῃς.

Cf. Simplic. in Aristot. De Caelo 284 a 14 p. 375, 12 Heib. εἰ δὲ μῦθος ὄντως ἐστὶ θεῖόν τι κρύπτων ἐν ἑαυτῷ καὶ σοφόν, λεγέσθω ὅτι Ἄτλας εἰς μὲν ἐστὶ καὶ αὐτὸς τῶν περὶ τὸν Διόνυσον Τιτάνων, διὰ δὲ τὸ μὴ τελέως ἐξαμαρτεῖν εἰς αὐτόν, τουτέστι μὴ κατὰ τὴν Τιτανικὴν μόνην διάκρισιν ἐνεργῆσαι περὶ τὴν Διονυσιακὴν δημιουργίαν, ἀλλ' ἀποκλίνειν πως καὶ πρὸς τὴν Αἴον συνοχὴν κατ' ἄμφω τὰς ιδιότητας ἐνεργεῖ κτλ.

Herm. XXXV vs. 1; Lob. I 564. 711; Schoemann Opusc. academ. II 17; Mayer *Gigant. u. Titan.* 236.

Hesiod. Theogon. 517, qui eadem verba habet; cf. etiam arcae Cypseli epigramma Ἄτλας οὐρανὸν οὗτος ἔχει, τὰ δὲ μᾶλα μεθήσει ap. Pausan. V 18, 4 (Robert *Herm.* XXIII 1888, 440 n. 3; *Heldens.* II 494 n. 4; Preger n. 186, 4 p. 144).

Aliae *ταρταρώσεις* supra fr. 121 ss.; Atlantis frater Prometheus fr. 143.

216. (202—204) Procl. in Plat. Cratyl. 406 c p. 108, 13 Pasqu. ὅτι τὸν δεσπότην ἡμῶν Διόνυσον οἱ θεολόγοι πολλάκις καὶ ἀπὸ τῶν τελευταίων αὐτοῦ δώρων Οἶνον καλοῦσιν; οἶον Ὁ.

a Οἶνον δ' ἀντὶ μῆς τριπλὴν μετὰ ῥίζαν ἔθεντο· καὶ πάλιν·

b Οἶνον πάντα μέλη κόσμου λαβὲ καὶ μοι ἔνεικε· καὶ αὐθις·

c Οἶνωι ἀγαιομένη κόρυς Διός.

Idem in 406 c p. 109, 9 Pasqu. ἐπειδὴ τοίνυν ἡ μεριστὴ δημιουργία πᾶσα τῆς Διονυσιακῆς ἐξήρτηται μονάδος, διαιροῦσα τοὺς μὲν μεθεκτοὺς ἐν τῷ κόσμῳ νόας ἀπὸ τοῦ ὄλου νοῦ, τὰς δὲ πολλὰς ψυχὰς ἀπὸ τῆς μιᾶς, τὰ δ' εἶδη τὰ αἰσθητὰ πάντα ἀπὸ τῶν οἰκείων ὀλοτήτων, διὰ δὴ τοῦτο καὶ αὐτὸν τὸν θεὸν Οἶνον προ(σ)ειρήκασιν¹ οἱ θεολόγοι αὐτόν τε καὶ πάντα τὰ δημιουργήματα αὐτοῦ· πάντα γὰρ ἔκγονα τοῦ νοῦ, καὶ τὰ μὲν πορρώτερον τὰ δὲ ἐγγύτερον μετέχει τῆς μεριστῆς τοῦ νοῦ διανομῆς. ἀναλόγως οὖν ἐν τοῖς οὖσιν ὁ οἶνος ἐγγινόμενος ἐνεργεῖ, ἐν μὲν τῷ σώματι εἰδωλικῶς κατὰ οἴησιν καὶ φαντασίαν ψευδῆ, ἐν δὲ τοῖς νοεροῖς τὸ κατὰ νοῦν² ἐνεργεῖν καὶ δημιουργεῖν, ἐπεὶ καὶ ἐν τῇ διωσπυρίζει τῶν Τιτάνων μόνῃ ἢ καρδία ἀδιαίρετος μέναι λέγεται, τουτέστιν ἡ ἀμερῆς³ τοῦ νοῦ οὐσία.

1 προ(σ)ειρήκασιν Pasqu., προειρήκασιν codd. 2 τῷ κατὰ νοῦν Croenert. 3 ἀμερῆς Boisson.; ἀμερῆς codd.; an ἀμέρισ(τος)? Pasqu.

Lob. I 563; Gruppe *Griech. Culte u. Myth.* I 647.

Hesych. *Οἶνος*: Διόνυσος Usener *Rhein. Mus. N. F.* LIII 1898, 375 = *Kl. Schr.* IV 303; O. Hoefler ap. Rosch. III 799.

217. (p. 216) Procl. Tim. 41 d (III 250, 17 Diehl) ἐπεὶ καὶ ἄλλοι παραδέδονται κρατῆρες ἐπὶ τε Ὀρφείως καὶ Πλάτωνος· Πλάτων τε γὰρ ἐν Φιλήβωι (61 b. c) τὸν μὲν Ἐφαιστείον κρατῆρα παραδίδωσι, τὸν δὲ Διονυσιακόν, καὶ Ὁ. οἶδε μὲν καὶ τὸν τοῦ Διονύσου κρατῆρα, πολλοὺς δὲ καὶ ἄλλους ἰδρύει περὶ τὴν Ἡλιακὴν τράπεζαν.

Lob. I 376. 731; Kern *Arch. Gesch. Philos.* II 1889, 393; Gruppe *Suppl.* 698.

De poematibus *Κρατῆρες* v. infra s. *ΚΡΑΤΗΡΕΣ*; de Solis mensa Herod. III 17; Pausan. VI 26, 2 (Gruppe l. l. 700). Cf. etiam Pherecyd. Diels II³ 205 n. 12 (Diog. Laert. I 119) Φ. ἔλεγέ τε ὅτι οἱ θεοὶ τὴν τράπεζαν θνωρὸν καλοῦσιν.

218. (192. 299) Procl. Tim. 42 e (III 316, 3 Diehl) ὁ γὰρ εἶπε περὶ τῆς μονάδος τῶν νέων θεῶν ὁ Ὀρφεύς·

κραῖνε μὲν οὖν Ζεὺς πάντα πατήρ, Βάκχος δ' ἐπέκραινε, τοῦτο καὶ περὶ τῶν νέων θεῶν ρητέον, ὅτι δὴ τὴν δημιουργίαν ἐπιτελοῦσι τοῦ πατρός, ἣν ἐκεῖνος αὐτῶι τῶι νοεῖν ἐπέστησεν, ὥσπερ δὴ φησι καὶ τὸ λόγιον (Kroll *De or. chald.* 46); 'ταῦτα πατήρ ἐνόησε, βροτὸς δὲ οἱ ἐπέχρωτο'. Damasc. *De princ.* 245 (II 117, 2 Rue., Add. 386) καὶ δὴ καὶ ὁ Διόνυσος ἐπικραίνει τὰ τοῦ Διὸς ἔργα, φησὶν Ὁ., ὀλοποιοῦ τοῦ Διὸς ὄντος· ἀλλὰ καὶ ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ μέσον καὶ τὸ τέλος μέρη ἄττα· ἀλλ' ἤδη ἔστηκεν ἀπ' ἀλλήλων· τὰ δὲ ἀπλῶς μέρη συννεύει μάλιστα πρὸς τὸ ὄλον, *ibidem* 160 (II 44, 3 Rue.) ἔνωσις μὲν δημιουργικὴ ὁ μονοειδῆς εἰς δημιουργός· ὀλότῃς δέ, ὁ ἤδη μὲν τὰ μέρη προφαίνων, οὐπω δὲ μεριζόμενος, οἷος ὁ Σαβάζιος, ὁ δὲ Διόνυσος, τὸ ἄπειρον ἤδη μεριζόμενον πλήθος. διὸ καὶ ὁ Διόνυσος καὶ ὁ Ζεὺς καὶ οἱ τελετάρχαι ἀναλογοῦσιν τῶι Φάνητι κατὰ τὸ ἄπειρον πλήθος.

Herm. XXVI; Lob. I 553; Kern *De Theogon.* 47; Herm. XXIII 1888, 485 n. XIII.

219. (252) Clem. Alex. *Strom.* V 8, 46, 3 (II 357, 10 Staeh.) ναὶ μὴν ἡ στοιχειωτικὴ τῶν παιδῶν διδασκαλία τὴν τῶν τεττάρων στοιχείων περιείληφεν ἐρμηνείαν. βέδν μὲν γὰρ τοὺς Φρύγας τὸ ὕδωρ φησὶ καλεῖν, καθὰ καὶ Ὀρφεύς·

καὶ βέδν Νυμφάων καταλείβεται ἀγλαὸν ὕδωρ.

ἀλλὰ καὶ ὁ θύτης Δίων ὁμοίως φαίνεται γράφων· 'καὶ βέδν λαβὼν κατὰ χειρῶν καταχέου καὶ ἐπὶ τὴν ἱεροσκοπίην τρέπου'. Ἐμπαλιν δὲ ὁ κωμικὸς Φιλύλλιος¹ βέδν τὸν ἀέρα βιόδωρον ὄντα διὰ τούτων γινώσκει (sequitur Kock CAF I 787 fr. 20).

¹ Φιλύλλιος Casaubon.; φιλύδεος L.

Herm. fr. XIX vs. 9; Lob. II 836. 883.

Ad βέδν v. P. de Lagarde *Ges. Abhdlgn.* 1866, 285.

220. (85) Olympiodor. in Plat. Phaedon. 61 c p. 2, 21 Norv. παρὰ τοῦ Ὀρφεὶ τέσσαρες βασιλειαὶ παραδίδονται· πρώτη μὲν ἡ τοῦ Οὐρανοῦ, ἣν ὁ Κρόνος διεδέξατο ἐκτεμὼν τὰ αἰδοῖα τοῦ πατρός· μετὰ δὲ τὸν Κρόνον ὁ Ζεὺς ἐβασίλευσε καταταρταρώσας τὸν πατέρα· εἶτα τὸν Δία διεδέξατο ὁ Διόνυσος, ὃν φασὶ κατ' ἐπιβουλήν τῆς Ἥρας τοὺς περὶ αὐτὸν Τιτᾶνας σπαράττειν καὶ τῶν σαρκῶν αὐτοῦ ἀπογείεσθαι. καὶ τούτους ὀργισθεὶς ὁ Ζεὺς ἐκεραύνωσε, καὶ ἐκ τῆς αἰθάλης τῶν ἀτμῶν τῶν ἀναδοθέντων ἐξ αὐτῶν ὕλης γενομένης γενέσθαι τοὺς ἀνθρώπους· οὐ δεῖ οὖν ἐξάγειν ἡμᾶς ἑαυτούς, οὐχ ὅτι, ὡς δοκεῖ λέγειν ἡ λέξις, διότι ἐν τινι δεσμῶι ἔσμεν τῶι σώ³ Norv. ματι, τοῦτο γὰρ δῆλόν ἐστι, καὶ οὐκ ἂν τοῦτο ἀπόρητον ἔλεγεν, ἀλλ' ὅτι οὐ δεῖ ἐξάγειν ἡμᾶς ἑαυτούς ὡς τοῦ σώματος ἡμῶν Διονυσιακοῦ ὄντος· μέρος γὰρ αὐτοῦ ἔσμεν, εἴ γε ἐκ τῆς αἰθάλης τῶν Τιτάνων συγκαίμεθα γενεαμένων τῶν σαρκῶν τούτου.

Cf. supra fr. 209 ss. et Hymn. XXXVII Τιτάνων vs. 1

Τιτῆρες, Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἀγλαὰ τέκνα,
 ἡμετέρων πρόγονοι πατέρων, γαίης ὑπέρερθεν
 οἴκοις Ταρταρίοισι μυχῶι χθονὸς ἐνναίοντες,
 ἀρχαὶ καὶ πηγαὶ πάντων θνητῶν πολυμόχθων
 5 εἰναλίων πτηνῶν τε καὶ οἳ χθόνα ραιεταόουσιν·
 ἐξ ὑμέων γὰρ πᾶσα πέλει γενεὰ¹ κατὰ κόσμον.
 ὑμᾶς κικλήσκω μῆνιν χαλεπὴν ἀποπέμπειν,
 εἴ τις ἀπὸ χθονίων² προγόνων οἴκοις ἐπελάσθη.³

¹ γενεῇ Herm. ² an ὑποχθονίων? ³ οἴκοις πελάσθη Herm.

Lob. 579 ss.; Luebbert De Pindaro theologiae Orphicae censore. Ind. Bonnens. 1888/9 p. VIII; Rohde *Psyche* II⁶ 117; Dieterich De hymn. Orph. 6 = *Kl. Schr.* 72; Kroll De orac. Chald. 38 n. 2; Kern *Herm.* LI 1916, 554; *Orpheus* 43.

221. (221) Procl. in Plat. Rempubl. II 85, 1 Kr. δηλοῖ (sc. ὁ Πλάτων) δὲ ἐν Φαίδωνι (62 b; 69 c; 108 a v. fr. 5 et 7) τὸ τε¹ ἐν ἀπορρήτοις λεγόμενον, ὡς ἔν τινι φρουραῖ ἐσμεν οἱ ἄνθρωποι, σιγῇ τῇ πρεπούσῃ σέβων, καὶ τὰς τελετὰς μαρτυρόμενος τῶν διαφόρων λήξεων τῆς ψυχῆς κεκαθαυμένης τε καὶ ἀκαθάρτου εἰς Ἄιδου ἀπιούσης, καὶ τὰς τε σχίσεις² αὐ³ καὶ τὰς τριόδους³ ἀπὸ τῶν ὁσίων⁴ καὶ τῶν πατρίων θεσμῶν (i. e. Eleusiniorum) τεκμαιρόμενος, ἃ δὴ τῆς συμβολικῆς ἅπαντα θεωρίας ἐστὶ μεστά, καὶ τῶν παρὰ τοῖς ποιηταῖς θρυλουμένων ἀπόδων τε καὶ καθόδων, τῶν τε Διονυσιακῶν συνθημάτων⁵ καὶ τῶν Τιτανικῶν ἀμαρτημάτων λεγομένων, καὶ τῶν ἐν Ἄιδου τριόδων καὶ τῆς πλάνης καὶ τῶν τοιούτων ἀπάντων. ὥστ' οὐδ' ἂν αὐτὸς παντελοῦς ἀτιμάσειεν τὴν τοιαύτην μυθοποιίαν, ἀλλ' ὡς πρὸς τὴν παιδευτικὴν τῶν νέων προαίρεσιν ἀλλοτρίαν αὐτὴν ὑπέιληφεν· καὶ διὰ ταῦτα τοὺς τῆς θεολογίας τύπους συμμετρους τοῖς τῶν παιδευτικῶν ἤθεσιν παραδίδωσιν.

1 τὸν τε cod. 2 σχίσεις Lob. II 1343 e Plat. Phaedon. 108a, σχέσεις (ε ex ι) cod. 3 τριόδους etiam Olympiod. p. 192, 19. 23 Norv. cf. Plat. Gorg. 524a; περιόδους Plat. Phaed. 108a BTW Stob. 4 ὁσίων Plat. ibidem B et γρ Wt, οὐσιῶν cod. Procli, θυσιῶν Lob. et ita Plat. TW Stob. 5 παθημάτων Abel Gruppe.

Lob. II 1342; Gruppe *Suppl.* 717; Tannery *Rev. Philolog.* XXV 1901, 315 v. etiam supra fr. 8.

222. (154) Procl. in Plat. Rempubl. II 340, 11 Kr. ἐπεὶ καὶ τὰ ἄλλα παρ' Ὀρφείως (sc. ὁ Πλάτων) ἐμυθολόγησεν λαβῶν, οἶον ὅτι ἐν τῷ Ἀχέρωντι καθαίρονται καὶ τυγχάνουσιν εὐμορίας τινός·

οἱ μὲν κ' εὐαγέωσιν ὑπ' ἀγῶς ἡελίοιο,
αὐτίς ἀποφθίμενοι μαλακώτερον οἶτον ἔχουσιν
ἐν καλῷ λειμῶνι βαθύροον ἀμφ' Ἀχέροντα,

καὶ ὅτι κολάζονται ἐν τῷ Ταρτάρῳ·

οἱ δ' ἄδικα¹ ῥέξαντες ὑπ' ἀγῶς ἡελίοιο
ὑβρισταὶ² κατάγονται ὑπὸ πλάκα Κωκυτοῖο³
Τάρταρον ἐς κρυόντα.

διὰ γὰρ τούτων σαφῶς τὰς Πλατωνικὰς διατάξεις περὶ τῶν ὑπὸ γῆς λήξεων φαίνεται παραλαβῶν, ὥσπερ καὶ τὰς περὶ τῶν μετεμψυχώσεων. εἰ δὲ ταῦτα ἐπόμενος Ὀρφεὶ διατάττει Πλάτων, ἀρ' οὐ γελοῖόν ἐστιν — ἀφήμι γὰρ θεμιτὸν λέγειν — τὸν τῶν τοιούτων ἡγεμόνα δογμάτων, οἷς ἡ Πλάτωνος φιλοσοφία

διαφέρει τῶν ἄλλων ἀπασῶν, εἰς ἄλογα ζῶια κατάγειν καὶ κύνου ψυχὴν ποιεῖν (X 620 a. test. nr. 139); οὐ καὶ τὴν περὶ τῶν θεῶν ἐφήγησιν αὐτὸς ἐν Τιμαίῳ (40 e) πιστὴν εἶναι φησιν καίπερ ἄνευ τε εἰκότων λόγων⁴ καὶ ἀποδείξεων λεγο[|]³⁴¹ Kr. μένην, ὡς δὲ ἐνθεασμὸν εἰδότος μάλιστα τὰ τῶν θεῶν πατέρων ὄντων, εἴ τις⁵ ἔστιν τῆς θεογονίας τοῖς Ἑλλησιν πατήρ, ἢν αὐτὸς παραδοῦναι προθέμενος ἐπὶ τοὺς παραδόντας πρώτους ἀνάγει⁶ τὴν περὶ αὐτῆς ἀλήθειαν.

1 τὰδικα δὲ Preller. 2 ὕβρισται Holsten.; ὕβρι. αἰ cod., ὕβριν θ' αἰ Mai quod nunquam extitit Kr.; ὕβριν θ' οἱ Abel et Vári Wien. Stud. XII 1890, 230. 3 ὑποπιω-κατωκνωτοῖο cod., corr. Preller cui etiam πύχα non displicuit. 4 λόγων del. Usen. in Schoellii edit.; εἰκοτολογιῶν Raderm. 5 εἴ τις Schoell.; ἦτις cod. 6 ἀνάγειν cod.

Preller *Rhein. Mus.* IV 1845, 391 = *Ausgew. Aufs. aus der class. Altertumswiss.* 1864, 363; Kern *Aus der Anomia* 87; Dieterich *Nekyia* 134. 194; Norden *Herm.* XXVIII 1893, 398; P. *Vergilius Maro Aeneis Buch VI* p. 25.

Ad vs. 6 cf. Hesiod. *Scut.* 255 Τέρταρον ἐς κρυόεθ'.

223. (224) Procl. in Plat. *Rempubl.* II 339, 17 Kr. ὅτι δὲ καὶ ἰδία τῶν ἀλόγων τις ἔστιν ψυχώσις, ἀλλ' οὐκ ἀπὸ μόνων τῶν ἀνθρωπίνων ψυχῶν, δηλοῖ λέγων ὁ Ὅρφεύς:

αἱ μὲν δὴ θηρῶν τε καὶ οἰωνῶν πτεροέντων
 ψυχαὶ ὅτ' αἰξῶσι,¹ λίπη δέ μιν² ἱερὸς αἰών,
 τῶν οὐ τις ψυχὴν παράγει³ δόμον εἰς Αἴδαο,
 ἀλλ' αὐτοῦ πεπότηται⁴ ἐτόσιον, εἰς δ' κεν αὐτῆν⁵
 5 ἄλλο⁶ ἀφαρπάξῃ μίγδην ἀνέμοιο προΐσιν·
 ὁπότε δ' ἀνθρωπος προλίπη φάος ἡελίοιο,
 ψυχὰς ἀθανάτας κατάγει Κυλλήνιος Ἐρμῆς
 γαίης ἐς κευθμῶνα πελώριον·

| ³⁴⁰ Kr. δι' ὧν τὰς μὲν ἀνθρωπίνους ψυχὰς βούλεται χωρεῖν εἰς τὸν ἐποχθόνιον τόπον καθάρσεως ἕνεκα καὶ κολάσεως καὶ εἰς τὰ δεσμωτήρια τῆς τείσεως, τὰς δὲ τῶν ἀλόγων αὐτοῦ περὶ τὸν ἀέρα πωτᾶσθαι,⁷ μέχρις ἂν εἰς ἄλλα σώματα πάλιν ἐνδεθῶσιν. εἰ δ' ἦσαν καὶ αἱ τῶν ἀλόγων ψυχώσεις ἀπὸ ψυχῶν ἀνθρωπίνων μόνων, πάσας ἔδει φάναι τὸν Ἐρμῆν εἰς Αἴδου κατάγειν ἢ καθαρθησομένης ἢ κολασθησομένης· ὥσπερ καὶ Πλάτων (*Gorg.* 523 b) ποιεῖ καὶ τὰς ἐκ τῶν ἀλόγων, ἀνθρωπίνους δὲ οὖσας ψυχὰς εἰς τὸν ὑπὸ γῆς τόπον ἀπάγων καὶ πάλιν ἐκεῖθεν στέλλων εἰς ἄλλας βίων αἰρέσεις, ἃ δὴ πρότερον ἐπεδείξαμεν.

1 αἰζῶσι cod.; corr. Schoell. 2 τέ μιν Preller. 3 κατὰγει Ab.
 4 πεπότηνται cod.; corr. Schoell. 5 εἰσόκ' αὐτὴν Vári Wien. Stud.
 XII 1890, 230. 6 ἄλλος Schoell, ἄλλοσ' Vári (*debebat αὐτῇ et id. fort.*
verum ita, ut seruetur πεπότηνται Kr.). 7 ποτῆσθαι Preller.

Preller *Rhein. Mus.* IV 1845, 390 = *Ausgew. Aufs. aus der class. Altertumsw.* 362; Kern *Aus der Anomia* 87; Dieterich *Abraxas* 65, *Nekyia* 135; Zeller *Zeitschr. wiss. Theol.* XLII 1899, 237. 255 = *Kl. Schr.* II 156. 172.

Ad vs. 6 cf. fr. 32 f vs. 1; ad vs. 8 cf. Hesiod. *Theogon.* 158 *Γαίης ἐν κευθμῶνι.*

224. (222. 223) Procl. in Plat. *Rempubl.* II 338, 10 Kr. ταῦτα καὶ τῆς Ὀρφικῆς ἡμᾶς ἐκδιδασκούσης θεολογίας. ἢ οὐχὶ καὶ Ὁ. τὰ τοιαῦτα σαφῶς παραδίδωσιν, ὅταν μετὰ τὴν τῶν Τιτάνων μυθικὴν δίκην καὶ τὴν ἐξ ἐκείνων γένεσιν τῶν θνητῶν τούτων ζώων λέγη¹ πρῶτον μὲν, ὅτι τοὺς βίους ἀμείβουσιν αἱ ψυχαὶ κατὰ δὴ τινὰς περιόδους καὶ εἰσδύονται ἄλλαι εἰς ἄλλα σώματα πολλάκις ἀνθρώπων·

a οἱ δ' αὐτοὶ πατέρες τε καὶ νῆες ἐν μεγάροισιν
 εὐκοσμοὶ τ' ἄλοχοι καὶ μητέρες ἠδὲ θύγατρεις²
 γίνοντ'³ ἀλλήλων μεταμειβομένησι γενέθλαις.

ἐν γὰρ τούτοις τὴν ἀπ' ἀνθρωπίνων σωμάτων εἰς ἀνθρώπινα μετοίκοισιν⁴ αὐτῶν παραδίδωσιν. | ^{339, 1} Kr. ἔπειθ' ὅτι καὶ εἰς τὰ ἄλλα ζῶια μετάβασις ἐστὶ τῶν ψυχῶν τῶν ἀνθρωπίνων,⁵ καὶ τοῦτο διαρρήθην Ὁ. ἀναδιδάσκει,⁶ ὀπρὶνα ἂν διορίζηται·

b οὐνεκ' ἀμειβομένη ψυχὴ κατὰ κύκλα χρόνιοι⁷
 ἀνθρώπων⁸ ζώοισι μετέρχεται ἄλλοθεν ἄλλοις·
 ἄλλοτε μὲν θ' ἵππος, τότε⁹ γίνεται — — — — —
 ἄλλοτε δὲ πρόβατον, τότε δ' ὄρνειον αἰνὸν ἰδέσθαι,
 5 ἄλλοτε δ' αὖ κύνειόν τε δέμας φωνή τε βαρεῖα,
 καὶ ψυχρῶν ὀφίων ἔρπει γένος ἐν χθονὶ δίηι.

Olympiodor. in Plat. *Phaedon.* 70 c p. 58, 8 Norv. καὶ ὅτι τὸ ζῶν καὶ τὸ τεθνεὸς ἐξ ἀλλήλων, κατασκευάζει ἢ λέξις ἐκ τῆς μαρτυρίας τῶν παλαιῶν ποιητῶν, ἀπὸ Ὀρφείως, φημί, λέγοντος·

a οἱ δ' αὐτοὶ πατέρες τε καὶ νῆες ἐν μεγάροισιν
 ἠδ'¹¹ ἄλοχοι σεμναὶ κεδναὶ τε θύγατρεις.

πανταχοῦ γὰρ ὁ Πλάτων παρωιδεῖ τὰ Ὀρφείως. οὕτω γοῦν καὶ ἀνωτέρω ἔλεγεν· ὁ μὲν οὖν ἐν ἀπορρήτοις περὶ αὐτῶν λεγόμενος, καὶ πάλιν fr. 235.

1 λέγει Kr.; λέγει cod. 2 v. Olympiodori lectionem. 3 γίνονται cod. 4 μετοίχησιν Holsten. 5 ἀνθρωπίνων Usen. in R. Schoellii editione p. 116; ἀνθρώπων cod. 6 ἀναδιδάσκων cod.; corr. Preller. 7 χρόνιο Herwerd.; χρόνοι (σι in ras.) cod. 8 ἀνθρώπου Usen.; ἀνθρώπων cod. 9 ἵππος, τότε Usen.; ἵππος ὅδε cod.; ἵπποις, ὁ δὲ Preller; ἵπποι τότε Vári *Wien. Stud.* XII 1890, 228. 10 lacunam suppl. Usen. verbis ἀμφικέρως βοῦς. 11 εἰ δ' M.

Preller *Rhein. Mus.* IV 1845, 390 = *Ausgew. Aufs. aus der class. Altertumsw.* 362; Herwerden *Herm. V* 1871, 143; Kern *Arch. Gesch. Philos.* I 1888, 499; Zeller *Zeitschr. wiss. Theol.* XLII 1899, 235 = *Kl. Schr.* II 155.

Ad a vs. 1 ἐν μεγάροισιν cf. Empedocl. fr. 137 vs. 4 (Diels I³ 276, 1) σφάξας ἐν μεγάροισι κακὴν ἀλεγύνετο δαῖτα (pater filium immutatum); ad b vs. 1. 2 Empedocl. fr. 115 vs. 6 (Diels I³ 267, 6) τρίς μιν μυρίας ὄρας ἀπὸ μακάρων ἀλάλησθαι, φρομένους παντοῖα διὰ χρόνου εἶδεα θνητῶν ἀργαλίας βίωτοιο μεταλλάσσοντα κελεύθους et vs. 12 ἄλλος δ' ἐξ ἄλλου δέχεται, ad b vs. 3 ss. Empedocl. fr. 117 (Diels I³ 268, 9) ἦδη γάρ ποτ' ἐγὼ γενόμεν κοῦρος τε κόρη τε θάμνος τ' οἰωνός τε καὶ ἕξαλος ἕλλοπος ἰχθύς. Orphicus imitari videtur Hesiodi *Catalog.* fr. 14 vs. 3—6 p. 137 Rz.³ (1913)

ἄλλοτε μὲν γὰρ ἐν ὀρνίθεσσι φάνεσκεν
αἰετός, ἄλλοτε δ' αὐτε πελίσκετο, θαῦμα ἰδέσθαι,
μύριμηξ, ἄλλοτε δ' αὐτε μελισσέων ἀγλαὰ φῦλα,
ἄλλοτε δ' αἰνὸς ὄφις καὶ ἀμείλιχος.

Rzach *Wien. Stud.* XVI 1894, 229.

225. (246) Plutarch. *Quaest. symposiac.* VIII 4, 2 p. 723 e ὁ δὲ φοῖνιξ μακρόβιον μὲν ἔστιν ἐν τοῖς μάλιστα τῶν φυτῶν, ὡς πον καὶ τὰ Ὀρφικά ταῦτα μεμαρτύρηκε·

ζῶιον δ' ἴσον ἀκροκόμοισιν¹

φοινίκων ἔρνεσιν

1 ἴσον ἀκροκόμοισι vel ἴσα μακροκόμοισι Reiske; ζῶν δ' ἴσον φοινίκων ἔρνεσι ἀκροκόμοισι Wyt.; ἔρνεσι φοινίκων ζῶιον δ' ἴσα μακραιώσιν Mullach.

Herm. XL; *Lob.* I 513; Rohde *Psyche* II⁶ 121 n.

226. (230) Clem. Alex. *Strom.* VI 2, 17, 1 (II 435, 20 Staeh.) Ὀρφείως δὲ ποιήσαντος·

ἔστιν ὕδωρ ψυχῆι,¹ θάνατος² δ' ἐδάτεσ(σ)ιν³ ἀμοιβή,
ἐκ δὲ ὕδατος (μὲν)⁴ γαῖα, τὸ δ' ἐκ γαίας⁵ πάλιν ὕδωρ·
ἐκ τοῦ δη⁶ ψυχῆ ὄλον αἰθέρα⁷ ἀλλάσσουσα·

Ἡράκλειτος ἐκ τούτων συνιστάμενος τοὺς λόγους ὧδέ πως γράφει (Diels I³ 85 fr. 36): 'ψυχῆσιν θάνατος ὕδωρ γενέσθαι,

ὕδατι δὲ θάνατος γῆν γενέσθαι, ἐκ γῆς δὲ ὕδωρ γίνεται, ἐξ ὕδατος δὲ ψυχή'.

1 ψυχῆ Sylb.; ψυχῆ L. 2 ψυχῆ pro θάνατος Hermann Opusc. II 244; ψυχῆ θάνατος, (ψυχῆ) δ' ὑδάτεσιν [ἀμοιβή] Bywater. 3 ὑδάτεσιν L. 4 (μὲν) add. Herm. 5 γαίης idem. 6 δὲ Heinsius. 7 ὁδὸν αἰθέρος Herm.; ὕλον αἰθέρ' ἀναίσουσα Bywater.

Herm. XIX vs. 2; Lob. I 336. II 949; Zeller *Zeitschr. wiss. Theol.* XLII 1899, 237 = *Kl. Schr.* II 157; Diels II³ 163 n. 9; Stemplinger *Plagiat in der griech. Lit.* 63. 73.

Versus Orphicos ad Heracliti exemplum fictos esse (contrarium Clem. Alex. etiam VI 2, 27, 1 [II 443, 10 Staeh.] σιωπῶ δὲ Ἡράκλειτον τὸν Ἐφεσίον, ὃς παρ' Ὀρφείως τὰ πλεῖστα εἴληφεν; Diels *Herakleitos*² 32 v. test. nr. 251) apparet; cf. Onomacriti fr. I (supra p. 55 test. nr. 191).

227. (251) Clem. Alex. Strom. V 8, 45, 4 (II 356, 9 Staeh.) ἀλλὰ καὶ Διονύσιος ὁ Θραῖξ ὁ γραμματικὸς ἐν τῷ Περὶ τῆς ἐμφάσεως (fr. 2 M. Schmidt *Phil.* VII 1852, 369 n. 2) περὶ τοῦ τῶν τροχίσκων¹ συμβόλου φησὶ κατὰ λέξιν· “ἐσήμαινον γοῦν οὐ διὰ λέξεως μόνον, ἀλλὰ καὶ διὰ συμβόλων ἔνιοι τὰς πράξεις, διὰ λέξεως μὲν ὡς ἔχει τὰ λεγόμενα Δελφικὰ παραγγέλματα, τὸ ‘μηδὲν ἄγαν’ καὶ τὸ ‘γνώθι σαυτὸν’ καὶ τὰ τούτοις ὅμοια, διὰ δὲ συμβόλων ὡς ὃ τε τροχὸς ὁ στρεφόμενος ἐν τοῖς τῶν θεῶν τεμένεσιν εἰλκυσμένος παρὰ Αἰγυπτίων καὶ τὸ τῶν θαλλῶν τῶν διδομένων τοῖς προσκνητοῦσι. φησὶ γάρ Ὁ. ὁ Θρακικός·

† θαλλῶν δ' ὅσα² βροτοῖσιν ἐπὶ χθονὸς³ ἔργα μέμηλεν,
οὐδὲν ἔχει μίαν αἶσαν ἐπὶ φρεσίν,⁴ ἀλλὰ κυκλεῖται
πάντα πέριξ, στήναι δὲ καθ' ἐν μέρος οὐ θέμις ἐστίν,
ἀλλ' ἔχει, ὡς ἠρξάντο, δρόμον μέρος ἴσον ἕκαστος.

οἱ θαλλοὶ ἦτοι τῆς πρώτης τροφῆς σύμβολον ὑπάρχουσιν, ἢ ὅπως ἐπιστῶνται οἱ πολλοὶ τοὺς μὲν καρποὺς δι' ὕλον θάλλειν καὶ αὔξασθαι διαμένοντας ἐπὶ πλεῖστον, σφᾶς δὲ αὐτοὺς ὀλίγον εἰληγῆναι τὸν τῆς ζωῆς χρόνον, τούτου χάριν δίδοσθαι τοὺς θαλλοὺς βούλον³⁵⁷ Staeh. ται, ἴσως δὲ καὶ ἵνα ἐπιστῶνται, ὅτι, ὡς οὗτοι [αὐ⁵] καίονται,⁶ οὕτως καὶ (αὐ⁷)τοὺς⁷ δεῖ τοῦτον τὸν βίον⁸ ταχέως ἐκλιπεῖν⁹ καὶ πρὸς ἔργον γενέσθαι.”

1 περὶ τοῦ τῶν τροχίσκων Heys., τοῦ περὶ τ. τρ. L, τοῦ [περὶ τῶν τροχίσκων] Diels *Zeitschr. aegypt. Spr.* XXXVIII 1900, 53. 2 θαλλῶν δ' ἴσα Lobbeck, θαλλοῖς δ' ἴσα Mullach; φύλλων δ' οἶα Herwerd. 3 ἐν φρεσίν Lob. 4 ἐπὶ χθονὸς Lob. 5 αὐ³ del. Staeh. 6 ἀναίρονται Schwartz. 7 (αὐ⁷)τοὺς Staeh.; τοὺς εἰς L. 8 βίον (εἰσιόντας) Sylb.; βίον (ἤκοντας) Lob. 9 ἐκλιπεῖν (δεῖ) Mayor.

Herm. XIX vs. 5; Lob. II 835 s.; Steudener *Zeitschr. Gymn.* IX 1855, 626 n. VII; Herwerden *Herm.* V 1871, 142.

Versus Orphici a Clemente in Dionysii Thracis verba illati esse videntur.

228. Vettius Valens Anthologiar. liber IX 1 p. 330, 23 Kr. (v. etiam Catalog. cod. astrolog. Graec. V 2, 49) καθὼς καὶ ὁ θειότατος Ὅ. λέγει·

a ψυχὴ δ' ἀνθρώποισιν ἀπ' αἰθέρος ἐρρίζωται.
καὶ ἄλλως·

b ἀέρα δ' ἔλκοντες ψυχὴν θείαν δρεπόμεσθα.¹
ἄλλως·

c ψυχὴ δ' ἀθάνατος καὶ ἀγήρωσ ἐκ Διὸς ἐστίν.
ἄλλως·

d ψυχὴ δ' ἀθάνατος πάντων, τὰ δὲ σώματα θνητά.
1 δρεπόμεθα S.

229. Procl. in Plat. Tim. 42 c. d (III 297, 3 Diehl) τὴν οὖν πρώτην ἕξιν κατὰ τὴν σχέσιν ἀφείσα τὴν πρὸς πᾶσαν τὴν γένεσιν καὶ τὸ ἄλογον τὸ ποιοῦν αὐτὴν γενεσιουργόν, λόγῳ μὲν κρατοῦσα τὸ ἄλογον, νοῦν δὲ χορηγοῦσα τῇ δόξῃ, πᾶσαν δὲ τὴν ψυχὴν εἰς τὴν εὐδαιμόνα περιάγουσα ζωὴν ἀπὸ τῆς περὶ τὴν γένεσιν πλάνης, ἧς καὶ οἱ παρ' Ὀρφεὶ τῷ Διονύσῳ καὶ τῇ Κόρῃ τελούμενοι τυχεῖν εὔχονται·

κύκλου τ' ἂν λήξαι καὶ ἀναπνεύσαι κακότητος.

Praecedunt III 296, 7 verba: μία σωτηρία τῆς ψυχῆς αὕτη παρὰ τοῦ δημιουργοῦ προτείνεται τοῦ κύκλου τῆς γενέσεως ἀπαλλάττουσα καὶ τῆς πολλῆς πλάνης καὶ τῆς ἀνηνύτου ζωῆς, ἢ πρὸς τὸ νοερὸν εἶδος τῆς ψυχῆς ἀναδρομὴ καὶ ἡ φυγὴ πάντων τῶν ἐκ τῆς γενέσεως ἡμῖν προσπεφυκότων.

Versus Orphicus sic habebat κύκλου τε λήξαι καὶ ἀναπνεύσαι κακότητος (Rohde); κύκλου τ' αὖ λ. κ. ἀναπνεύσαι κ. Gale (Lob.).

Lob. II 798. 800; Rohde *Psyche* II⁶ 124 n. 1; 130 n. 3; *N. Heidelb. Jahrb.* VI 1895, 5 = *Kl. Schr.* II 298 (ad Maassii *Orpheus* 96).

230. Simplic. in Aristotel. De caelo II 1, 284 a 14 (377, 12 Heib.) ἐνδεθῆναι δὲ ὑπὸ τοῦ τὸ κατ' ἀξίαν πᾶσιν ἀφορίζοντος δημιουργοῦ θεοῦ ἐν τῷ τῆς εἰμαρμένης τε καὶ γενέσεως τροχῷ,

οὔπερ ἀδύνατον ἀπαλλαγῆναι κατὰ τὸν Ὅρφέα μὴ τοὺς θεοὺς
ἐκείνους ἰλεωσάμενον

οἷς ἐπέταξεν

ὁ Ζεὺς

κύκλον τ' ἀλλῆξαι¹ καὶ ἀναψῦξαι² κακότητος

τὰς ἀνθρωπίνας ψυχάς.

1 ἀλλῆξαι A; ἀλῦσαι F; ἀλλῦσαι c. 2 ἀναψῦξαι Fc, ἀμψῦξαι A.

Cf. fr. 229. Utrumque fragmentum ex eodem Orphei carmine haustum esse verisimile est (v. Rohde *Psyche* II⁶ 124 n. 1). Ad cyclum cf. etiam Hymn. LVII 7 ὁπότ' ἂν μοίρης χρόνος εἰσαφίκηται et Vergil. Aen. VI 745 *perfecto temporis orbe*.

231. Procl. in Plat. Rempubl. II 173, 12 Kr. καὶ ὁ μὲν Πλάτων διὰ τοιαύτας αἰτίας ἀποδίδωσι τὴν χιλιάδα ταῖς ὑπὸ τῷ Πλούτωνι ψυχαῖς, ὁ δὲ Ὅ. διὰ τριακοσίων αὐτὰς ἐτῶν ἀπὸ τῶν τόπων ἄγει τῶν ὑπὸ γῆς καὶ τῶν ἐκεῖ δικαιοτηρίων αὐθις εἰς γένεσιν, σύνθημα καὶ οὗτος ποιούμενος τὰς τρεῖς ἑκατοντάδας τῆς τελείας περιόδου τῶν ἀνθρωπίνων ψυχῶν¹ καθαιρομένων, ἐφ' οἷς ἐβίωσαν ἐπιστρεφόμενοι τὴν γένεσιν.

1 ἀνθρωπίνων ψυχῶν Kr.; ἀνθρ. βίων cod.

Dieterich *Nekyia* 116 ss.

232. (208) Olympiodor. in Plat. Phaedon. B ια' p. 87, 13 Norv. ὅτι ὁ Διόνυσος λύσεώς ἐστιν αἴτιος· διὸ καὶ Ἀνσεῦς ὁ θεός, καὶ ὁ Ὅ. φησὶν·

ἄνθρωποι δὲ τεληέσας ἑκατόμβας

πέμψουσιν πάσησι ἐν ὧραις ἀμφιέτησι¹

ὄργια τ' ἐκτελέσουσι λύσειν προγόνων ἀθμείστων

μαιόμενοι· σὺ δὲ τοῖσιν ἔχων κράτος, οἷς κ' ἐθέλησθα,

5 λύσεις ἔκ τε πόνων χαλεπῶν καὶ ἀπείρονος οἴστρου.

1 ἀμφιέτεσιν Lob.

Herm. 509 n. 23; Lob. I 584; Rohde *Psyche* II⁶ 128 n. 5; Anrich *Das antike Mysterienwesen in seinem Einflusse auf das Christentum* 119 n. 3; Tannery *Rev. philol.* XXIII 1899, 126. XXV 1901, 314; S. Reinach *Rev. philol.* XXIII 1899, 239 = *Cultes, mythes et religions* I 312; Kern *Orpheus* 46; Latte *Arch. Religionsw.* XX 1921, 282.

Hymn. LII Τριετηρικοῦ vs. 2 ταυρόκερος, Ἀηγάτε, πυροσπόρε, Νύσιε (νύσσιε codd.), Ἀνσεῦ (Schneider] λυσσεῦ codd.). Conferendus est Δ. Ἀύσιος quem veteres perperam interpretati

sunt vel captivorum liberatorem (Heraclides Ponticus fr. 101 p. 91 Voss) vel διὰ τὸ λυτρώσασθαι Θηβαίους παρὰ Ναξίων ἀμπελον (Aristophanes Thebanus) Wentzel Ἐπικλήσεις VII 42. Vs. 3 λύσις προγόνων ἀθραιύτων ad generis humani vitiositatem insitam, cuius auctores Titans sunt, referenda est v. fr. 209 ss. 220 ss. Sic etiam παλαιὸν πένθος fragmenti Pindarici in Platonis Menone 81 b (133 Schr.) intelligendum est nec non λύσεις παλαιῶν μηριμάτων apud Iamblichum De mysteriis rec. Parthey 3, 10 p. 121, 11. Ad προγόνων ἀθραιύτων cf. Hymn. XXXVII vs. 2 (fr. 220) de Titanibus ἡμετέρων πατέρων πρόγονοι.

233. (76) Ioann. Malalas Chronogr. IV 91 p. 74 Dind. ~ Georg. Cedren. Histor. compend. I 103 Bekk.; v. etiam Suid. s. Ὁρφεύς. τὸ δὲ τῶν ἀνθρώπων⁷⁵ Dind. πων γένος εἶπεν (sc. ὁ Ὁ.) ὅπ' αὐτοῦ τοῦ θεοῦ πλασθέντα ἐκ γῆς καὶ ψυχὴν ὅπ' αὐτοῦ λαβόντα λογικὴν, καθὼς Μωσῆς ὁ πάνσοφος ἐξέθετο ταῦτα. ὁ δὲ αὐτὸς Ὁ. ἐν τῇ αὐτοῦ βίβλῳ συνέταξεν, ὅτι διὰ τῶν αὐτῶν τριῶν ὀνομάτων, μιᾶς δὲ θεότητος, τὰ πάντα ἐγένετο, καὶ αὐτὸς ἐστὶ τὰ πάντα (v. fr. 167 ss.). περὶ δὲ τοῦ ταλαιπώρου γένους τῶν ἀνθρώπων ὁ αὐτὸς Ὁ. ἐξέθετο ποιητικῶς στίχους πολλοὺς, ὧν μέρος εἶδὼν οὕτοι·

θῆρές τε ὀλωτοί τε βροτῶν τ' ἀειτώσια¹ φῦλα,
ἐρμηρεία· θηρία, ὄρνεά τε, τῶν ἀνθρώπων τὰ καταναλισκόμενα
ἔθνη·

ἄχθεια γῆς, εἶδωλα τετυγμένα, μηδαμὰ μηδὲν²
ἐρμηρεία· τὸ βάρος τῆς γῆς, εἶδος κατεσκευασμένον, μηδὲ διὰ τί
ἐγεννήθησαν μηδὲ διὰ τί ἀποθνήσκουσιν

εἰδότες, οὔτε κακοῖο προσερχομένοιο νοῆσαι
γινώσκοντες. ἐρμηρεία· οὔτε κακοῦ ἐρχομένου κατ' αὐτῶν
ἀσθανόμενοι

φράδμονες, οὔτ' ἀποθεν³ μάλ' ἀποστρέψαι κακότητος
ἀσφαλίσασθαι, οὔτε ἀπὸ μακρόθεν πολὺ ἀποστρέψαι ἐκ τοῦ
κακοῦ

5 οὔτ' ἀγαθοῦ παρεόντος ἐπιστρέψαι (τε)⁴ καὶ ἔρξαι⁵
| ⁷⁶ Dind. οὔτε ἀγαθοῦ ἐρχομένου ὑποστρέψαι ἐκ τοῦ κακοῦ καὶ
κρατῆσαι καλόν·

ἴδριες,⁶ ἀλλὰ μάτην ἀδαήμονες,⁷ ἀπρονόητοι.
ἔμπειροι. ἐρμηρεία· ἀλλ' ὡς ἔτυχεν [ἄμα del. Dind.] ἀμαθεστάτως
φέρονται, μηδὲν προεγνωμένοι. καὶ ἄλλους δὲ πολλοὺς στίχους

ἐξέθετο ὁ αὐτὸς σοφώτατος Ὀρφεὺς. ταῦτα δὲ πάντα ἐξέθετο ὁ σοφώτατος Τιμόθεος χρονογράφος (test. nr. 21), λέγων τὸν αὐτὸν Ὀρφέα πρὸ τοσοῦτων χρόνων εἰπόντα τριῖα ὁμοούσιον δημιουργῆσαι τὰ πάντα. Cf. ΠΙ. Μαρτύρ. τῆς Ἀγ. Αἰκατερίν. 11 p. 52 Viteau ὄν δ' ἔφη (sc. ὁ τῶν ἑητόρων ἠγούμενος) Ὀρφέα καὶ μάλα τὴν | ⁵³ Vit. ἑμῶν τῶν τούτους (sc. τοὺς τῶν Ἑλλήνων μεγάλους θεοὺς) σεβομένων ἐλέγχει παράνοιαν. ἐν ἧι γὰρ βίβλοι τὴν αὐτοῦ θεογονίαν, ὡς ἔφη, καὶ κόσμον κτίσιν ἐξέθετο, ἐν αὐτῇ καὶ περὶ τῆς ἑμῶν οὕτω καθυπεσήμετεν ματαιότητος· οὔτε κακοῖς προσερχόμενοι νοῆσαι φῶτες οὔτε ποιὸν μάλα προτρέφαι κακότητος ἔχουσιν.

1 τ' ἀετώσια φῦλα Nauck ad Iamblich. Vita Pythagor. 31, 5; τ' ἀλιτήρια φῦλα Bentl.; ταλεῖτε οἶα Malal.; τ' ἀλιτώσια Cedren.; τε Φετώσια Herwerd. Herm. V 1871, 142 collato II. Σ 104 Φετώσιον ἄγθος ἀρούρης. 2 μηδαμὰ μηδὲν Bentl.; μὴ διὰ μηδὲν Malal.; om. Cedren. μήτε τι ἐσθλόν Scalig. in Euseb. 5. 3 οὐτ' ἀποθεν μάλ' Bentl.; οὔτε ποῖον μάλλα προτρέφαι Malal.; οὐ. π. μάλ' ἀποστρ. Cedren. v. etiam Μαρτύρ. Αἰκατερίν. supra. 4 τε add. Bentl. 5 ἔρξαι idem; εἶρξαι Malal. 6 ἴδριες om. Cedren. 7 ἀδαήμενες Cedr.; ἀδήμονες Malal.

Herm. XXXII vs. 6; Lob. I 580; Bentley Epist. ad Mill. Opusc. philol. Lips. 1781, 457; Zeller Zeitschr. wiss. Theol. XLII 1899, 236 = Kl. Schr. II 156.

Imitatur Orphicus Cereris verba ad Metaniram Hom. Hymn. in Cererem vs. 257

νήϊδες ἀνθρωποὶ καὶ ἀφράδμονες οὐτ' ἀγαθοῖο
αἴσαν ἐπερχομένον προγνώμεναι, οὔτε κακοῖο.

Ad vs. 1 cf. Empedocl. Περὶ φύσεως fr. 21 vs. 11 (Diels I³ 233, 11) θῆρες τ' οἰωνοὶ τε καὶ ὕδατοθρέμμονες ἰχθυῖς, et Καθαρμοὶ fr. 130 vs. 2 (Diels I³ 273, 3) θῆρες τ' οἰωνοὶ τε, φιλοφροσύνη τε δεδήει, Kern Arch. Gesch. Philos. I 1888, 501. 505; ad vs. 2 s. cf. [Pythagorae] Aureum carm. 55 p. 207 Nauck τλήμονας, οὔτ' ἀγαθῶν πέλας ὄντων οὐτ' ἐσορῶσιν οὔτε κλύουσι, λύσιν δὲ κακῶν παῦροι συνίσασιν.

234. (264) Clem. Alex. VI 2, 5. 3 (II 424, 22 Staeh.) Ὀρφείως τοίνυν ποιήσαντος·

ὡς οὐ κύντερον ἦν καὶ ὀίγιον ἄλλο γυναικός

Ὅμηρος (Od. λ 427) ἀντικρὺς λέγει 'ὡς οὐκ αἰνότερον καὶ κύντερον ἄλλο γυναικός'.

Lob. II 952.

Hesiod. Op. et D. 702

οὐ μὲν γάρ τι γυναικὸς ἀνήρ ληΐζειτ' ἄμεινον
τῆς ἀγαθῆς, τῆς δ' αὖτε κακῆς οὐ ῥίγιον ἄλλο

ad quem spectat Semonides fr. 6 (Bergk PLG II⁴ 738) γυναικὸς οὐδὲν χρῆμ' ἀνήρ ληΐζεται ἐσθλῆς ἄμεινον οὐδὲ ῥίγιον κακῆς.

235. (227) Olympiodor. in Plat. Phaedon. 68 c p. 48, 20 Norv. διὸ καὶ παρωιδεῖ ἔπος Ὀρφικὸν τὸ λέγον, ὅτι ὅστις δ' ἡμῶν ἀτέλεστος, ὡσπερ ἐν βορβόρῳ κείσεται ἐν Ἄιδου· τελετῆ γάρ ἐστιν ἢ τῶν ἀρετῶν βακχεία· καὶ φησιν·

πολλοὶ μὲν ναρθηκοφόροι παῦροι δέ τε βάκχοι,

ναρθηκοφόρους, οὐ μὴν βάκχους τοὺς πολιτικοὺς καλῶν, ναρθηκοφόρους δὲ καὶ βάκχους τοὺς καθαρτικούς· καὶ γὰρ ἐνδοίμεθα μὲν τῇ ὕλῃ ὡς Τιτᾶνες διὰ τὸν πολὺν μερισμὸν· πολὺ γὰρ τὸ ἐμὸν καὶ σόν· ἀνεγειρόμεθα δὲ ὡς βάκχοι· διὸ καὶ περὶ τὸν θάνατον μαρτυρότεροι γινόμεθα, καὶ ἔφορος δὲ τοῦ θανάτου ὁ Διόνυσος, διότι καὶ πάσης βακχείας. καὶ εὖ γε τοῦ λόγου, διότι καὶ ἀπὸ | ⁴⁹ Norv. θεοῦ ἤρξατο, ἠρίκα ἔλεγεν 'ὁ μὲν ἐν ἀπορρήτοις περὶ αὐτῶν λεγόμενος λόγος, ὡς ἐν τινι φρουρᾷ ἐσμεν' (Phaed. 62 b fr. 7)· καὶ εἰς θεὸν κατέληξεν, ἐξ οὗ καὶ ἤρξατο, λέγω δὲ τὸν Διόνυσον. Cf. eundem 67 c p. 43, 22; 70 c p. 58, 16 et B ρξή' p. 122, 23 Norv. nec non Hermiam in Plat. Phaedr. 249 c p. 172, 10 Couvreur.

Lob. II 813 qui huius celeberrimi versus imitationes multifarias congessit; Maaß *Orpheus* 109; Tannery *Rev. philol.* XXV 1901, 316.

Versus iam Platoni haud ignotus v. fr. 5.

5. ΒΑΚΧΙΚΑ

Herod. II 81 (test. nr. 216) ὁμολογέουσι δὲ ταῦτα τοῖσι Ὀρφικοῖσι καλεομένοισι καὶ Βακχικοῖσι, ἐοῦσι δὲ Αἰγυπτίοισι καὶ Πυθαγορείοισι· οὐδὲ γὰρ τούτων τῶν ὀργίων μετέχοντα δαιμόν ἐστι ἐν εἰρηνείοισι εἴμασι θαφθῆναι. ἔστι δὲ περὶ αὐτῶν ἰδὸς λόγος λεγόμενος (Rohde *Psyche* II⁶ 107 n. 1; Kern *Orpheus* 10). Suid. test. nr. 223 d Θρονισμοὶ μητρῶοιοι καὶ Βακχικά· ταῦτα Νικίον τοῦ Ἐλεάτου (test. nr. 175) φασὶν εἶναι. Cf. infra s. ΘΡΟΝΙΣΜΟΙ ΜΗΤΡΩΙΟΙ, Lob. I 368; Giseke *Rhein. Mus.*

VIII 1853, 111. 117; Schuster 1 n. 5; Abel p. 144; Rohde l. l. 104 n.; Kern l. l. 29 n.

Quem Orphei librum Herodotus significaverit, obscurum est. Ego s. Βακχικά composui Macrobianos locos ad Bacchum pertinentes Rohdeum secutus, qui etiam cum Schustero fr. 243 (Hippolyt. Ref. omn. haeres. V 20 p. 121 Wendl.) huc traxit, propterea quod Hippolytus ἐν τοῖς Βακχικοῖς τοῦ Ὀρφέως diserte dicit. Sed cf. quae de hac re Tannery (v. infra) non sine veritatis specie exposuit. Cum Macrobiani versus Orphici omnes haud dubie ad unum Orphei librum senioris aetatis pertineant, cuius notitiam e Cornelio Labeone, qui Porphyrium Neoplatonicum excerpsit, cepisse videtur (cf. W. A. Baehrens Cornelius Labeo 1918, 4. 50), etiam fr. 242 hic edere non dubitavi. Cum ad Bacchi mythum Icarium spectet, addidi Βακχικοῖς fr. 244, haud ignarus quam incerta sit haec coniectura.

236. (235) Macrob. Saturn. (Cornelius Labeo?) I 23, 21 *postremo potentiam solis ad omnium potestatum summitatem referri indicant theologi, qui in sacris hoc brevissima precatatione demonstrant dicentes* Ἥλιε παντοκράτορ, κόσμον πνεῦμα, κόσμον δύναμις, κόσμον φῶς. *Solem esse omnia et O. testatur his versibus:*

κέκλυθι τηλεπόρου δίνης ἐλικαίγεα¹ κύκλον
οὐρανίαις στροφάλιξι περιδρομον αἰέν² ἐλίσσω,
ἀγλαῆ Ζεῦ³ Διόνυσε, πάτερ πόττου, πάτερ αἴης,
Ἥλιε παγγενέτορ⁴ πανταίολε⁵ χρυσοφεγγές.

1 ἐλκαίεα P, ἐκαγέα B. 2 περιδρομο ηλιεν P, περιδρομο ηαιεν B.
3 αταα ζεν BP. 4 πανγενετωρ BP. 5 Πᾶν ἀλόλε Herm.

Herm. VII vs. 25 p. 464; Lob. I 745 qui dubitanter hymnis attribuit.

237. (167) Macrob. Saturn. (Cornelius Labeo?) I 18, 12 *O. quoque, solem volens intellegi, ait inter cetera*

τήκων αἰθέρα διον¹ ἀκίνητον πρὶν ἐόντα
ἐξανέφηρε² θεοῖσιν ὄραν³ κάλλιστον ἰδέσθαι,
ὃν δὴ νῦν καλέουσι Φάνητά τε καὶ Διόνυσον
Ἐὐβουλήα τ' ἀνακτα καὶ Ἀνταύγην ἀριδήλον.
5 ἄλλοι δ' ἄλλο καλοῦσιν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων.
πρῶτος δ' ἐς φάος ἦλθε, Διόνυσος δ' ἐπεκλήθη,⁴
οὐνεκα δινεῖται κατ' ἀπίερον μακρὸν Ὀλυμπον
ἀλλαχθεῖς δ' ὄνομ' ἔσχε, προσωνυμίας πρὸς ἕκαστον
παντοδαπὰς⁵ κατὰ καιρὸν ἀμειβομένοιο χρόνιοι.

Φάνητα dixit solem ἀπὸ τοῦ φωτὸς καὶ φανεροῦ *id est a lumine atque inluminatione, quia cunctis visitur cuncta conspiciens. Διόνυσος, ut ipse vates ait, ἀπὸ τοῦ δινεῖσθαι καὶ περιφέρεισθαι, id est quod circumferatur in ambitum.*

1 θεῖον Gesn. 2 εξανεφερε Β, ενεφηγε Ρ. 3 ὄραν codd.; ὄρον vel ὄραν Gesn.; θεοῖς δῶρον Duentz. 4 επεκαρον Ρ. 5 προσωνυμίας τ' ἐκέκαστο παντοδαπαῖς Lob. I 498 n. c.

Vs. 3 ex alio carmine Orphico sumptus traditur ap. Diodor. I 11, 3 (~ Euseb. Praep. ev. I 9, 27 d = I 33, 2 Dind.) τῶν δὲ παρ' Ἑλλήσι παλαιῶν μυθολόγων τινὲς τὸν Ὅσιριν Διόνυσον προσονομάζουσι (ἐπονομάζουσι C) καὶ Σείριον παρωνύμως· ὃν Εὐμόλπος μὲν ἐν τοῖς Βακχικοῖς ἐπεσὶ φησὶν ἄστροφαῆ (ἀστροφανῆ CD) Διόνυσον ἐν ἀκτίνεσσι πυρωπὸν, Ὁ. δὲ (fr. 168 Ab.)

τοῦνεκά μιν καλέουσι Φάνητά τε καὶ Διόνυσον

et ap. Aristocritum Manichaeum in Theosophia Tubing. 8 p. 96, 15 Bur. (v. etiam Bur. p. 54) ὅτι τινὲς ἐδόξασαν, τὸν Ἀπόλλωνα εἶναι καὶ Ἥλιον. Αἰγύπτιοι δὲ τὸν Ὅσιριν Ἥλιον ὠνόμασαν. μεθερμηνεύεται δὲ ἑλληνικῆ διαλέκτῳ Ὅσιρις ὁ πολυ(ὄ)φθαλμος ἀπὸ τοῦ πάντῃ ἐπιβάλλοντα τὸν ἥλιον τὰς ἀκτῖνας ὡπερ ὀφθαλμοῖς πολλοῖς πᾶσαν βλέπειν τὴν γῆν. τινὲς δὲ τῶν Ἑλλήνων καὶ Σίριον αὐτὸν παρωνύμως ὠνόμασαν, ἕτεροι δὲ Διόνυσον, ὡς καὶ Ὅρφεύς· τοῦνεκα . . . Διόνυσον. Vide infra s. *ΙΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ [ΑΙΓΥΠΤΙΟΣ]*.

Herm. VII vs. 1; Lob. I 379. 497; Bentley Epist. ad Millium Opusc. philol. Lips. 1781, 456; Zoëga *Abhdlgn.* 217. 219; Schoemann Opusc. academ. II 14; Schuster 28; Zeller I⁶ 134 n. 2, *Zeitschr. wiss. Theol.* XLII 1899, 258 = *Kl. Schr.* II 174; Diels *Festschr. Th. Gomperz* 1902, 13; Beth *Wien. Stud.* XXXIV 1912, 290.

Vide fr. 85 ss. et imprimis hymnum VI in Protogonum fr. 87. Ad vs. 4 cf. Empedoclem *Περὶ φύσεως* fr. 44 (Diels I³ 243, 8) ἀντιωγεῖ πρὸς Ὀλυμπον ἀταρβήτοισι προσώποις.

238. (152) Macrob. Saturn. (Cornelius Labeo?) I 18, 22 *item O. Liberum atque Solem unum esse deum eundemque demonstrans de ornatu vestituque eius in sacris Liberalibus ita scribit*

ταῦτά τε πάντα τελειν ἤρι¹ σκευῆι πυκάσαντα
σῶμα θεοῦ, μίμημα περικλύτον² ἡελίοιο·
πρῶτα μὲν οὖν φλογέαις ἐναλίγκιον ἀκτίνεσσι
πέπλον φοινίκεον πυρὶ εἴκελον³ ἀμφιβαλέσθαι·

5 αὐτὰρ⁴ ὑπερθε νεβροῖο παραίολον εὐρὺ καθάψαι⁵

δέρμα πολύστικτον⁶ θηρὸς κατὰ δεξιὸν ὤμων,
ἄστρον δαιδαλέων μίμημ' ἱεροῦ τε πόλοιο.⁷

εἶτα δ' ὑπερθε νεβροῦς χρύσειον⁸ ζωστήρα βαλέσθαι,
παμφανώοντα, πέριξ στέρων φορέειν, μέγα σῆμα,

- 10 εὐθὺς ὅτ' ἐκ περάτων γαίης Φαέθων ἀνορούων,
χρυσείαις ἀκτίσι βάλμη ὄβον Ὠκεανοῦ,
αὐγῇ⁹ δ' ἄσπετος ἦι,¹⁰ ἀνὰ δὲ δρόσοι ἀμφιμιγείσα
μαρμαίρη δίνησις ἐλισσομένη κατὰ κύκλον,
πρόσθε θεοῦ· ζωστήρ δ' ἄρ' ἐπὶ στέρων ἀμετρήτων¹¹

- 15 φαίνεται Ὠκεανοῦ κύκλος, μέγα θαῦμα ἰδέσθαι.

1 ἦρι Geelius, ερι B, ιτερα (τ in rasura) P. 2 περιχανιον P.
3 εἶκελον Zeun., ικελον P, κελον B. 4 ταυταν P. 5 ενρι καταψαι BP.
6 νολιστικτον P, πολιστικτον B. 7 τεπολιο P, τεπολοιο B. 8 χρυσειον P,
χρυσειων B. 9 αυτη BP. 10 νι B. 11 αμετριτων B, αμετρήτων Gesn.

Herm. VII vs. 10; Lob. I 727; Schuster 29 n. 2; Zeller
Zeitschr. wiss. Theol. XLII 1899, 257 = *Kl. Schr.* II 174.

Ad vs. 7 cf. Maaß *Aratea* 126, vs. 8 cf. Hymn. LII *Τριμηνη-*
κοῦ vs. 10 οὐρεσίφοιτα Ἔρως, νεβριδοστόλε, ἀμφιέτρως, ubi
Ludwich *Berl. philol. Wochenschr.* 1912, 1340 legere vult οὐρεσί-
φοιτ', ἔρως νεβριδοστόλον, v. etiam R. Keydell *Quaest. metr. de*
epicor. Graecor. recent. diss. Berol. 1911, 30.

239. (169) Macrob. Saturn. (Cornelius Labeo?) I 18, 17
*idem versus Orphici*¹ *Εὐβουλῆα*² (v. fr. 237 vs. 4) *vocantes boni*
consilii hunc deum praestitem monstrant. nam si conceptu mentis
consilia nascuntur, mundi autem mentem solem esse opinantur
auctores, a quo in homines manat intellegendi principium, merito
boni consilii Solem antistitem crediderunt. Solem Liberum esse
manifeste pronuntiat O. hoc versu

a Ἥλιος, ὃν Διόνυσον ἐπίκλησιν καλέουσιν.

et is quidem versus absolutior, ille vero eiusdem vatis operosior

b εἰς Ζεὺς, εἰς Ἀΐδης, εἰς Ἥλιος, εἰς Διόνυσος.

1 Orphici P. 2 supra *Εὐβουλῆα* add. καλι b.

Herm. IV; Lob. I 460; Schuster 43 n. 1.

Cum b cf. Ps.-Justin. Cohort. ad Gentiles c. 15 (III 62
Otto) καὶ αὐθις ἀλλαγοῦ πον (v. infra s. ΔΙΑΘΗΚΑΙ fr. 245
p. 257) οὕτως λέγει·

εἰς Ζεὺς, εἰς Ἀΐδης, εἰς Ἥλιος, εἰς Διόνυσος,

εἰς θεὸς ἐν πάντεσσι. τί σοι δίχα ταῦτ' ἀγορεύω;

et versum a Iuliano Orat. IV 175, 23 Hertl. allatum

εἰς Ζεὺς, εἰς Ἀΐδης, εἰς Ἥλιός ἐστι Σάραπις,

vide W. Kroll *Rhein. Mus.* LXXI 1916, 315; Geffcken *Ausgang des griech.-röm. Heidentums* 285; Weinreich *Neue Urkunden zur Sarapis-Religion* 24. 28. εἰς θεός in aretalogia Christiana E. Peterson *Εἰς Θεός* Diss. Gottingae 1920, 17. εἰς Διόνυσος v. quoque in libello rituali fr. 31 vs. 23.

240. (206) Macrobianus in Somn. Scipion. I 12, 11 cf. fr. 213 *haec est autem hyle, quae omne corpus mundi, quod ubicumque cernimus, ideis impressa formavit. sed altissima et purissima pars eius, qua vel sustentantur divina vel constant, nectar vocatur et creditur esse potus deorum, inferior vero atque turbidior potus animarum. et hoc est quod veteres Lethaeum fluvium vocaverunt. ipsum autem Liberum patrem Orphici νοῦν ἑλικόν suspicantur intellegi qui ab illo individuo natus in singulos ipse dividitur. ideo in illorum sacris traditur Titanio furore in membra discerp-tus et frustis sepultis rursus unus et integer emersisse quia νοῦς, quem diximus, mentem vocari, ex individuo praebendo se dividendum et rursus ex diviso ad individuum revertendo et mundi inplet officia et naturae suae arcana non deserit.*

241. (p. 216) Macrobianus in Somn. Scipion. I 12, 7 *et hoc est quod Plato notavit in Phaedone animam in corpus trahi nova ebrietate trepidantem, volens novum potum materialis alluvionis intellegi quo delibuta et gravata deducitur. arcani huius indicium est et Crater Liberi patris ille sidereus in regione quae inter Cancrum est et Leonem locatus, ebrietatem illic primum descen-suris animis evenire silva influente significans, unde et comes ebrietatis oblivio illic animis incipit iam latenter obrepere.*

Cf. infra ΚΡΑΤΗΡΕΣ. Lob. I 736.

242. (80) Macrobianus Saturn. (Cornelius Labeo?) I 17, 42 *Apollinem Πατρώϊον cognominaverunt non propria gentis unius aut civitatis religione sed ut auctorem prognerandarum omnium rerum, quod sol umoribus exsiccatis ad prognerandum omnibus praebuit causam, ut ait Orpheus*

πατρός ἔχοντα νόον καὶ ἐπίφορα βουλῆν.

Herm. VII vs. 29; Lob. I 497; B. Boehm De Cornelii Labeonis aetate diss. Regimont. 1913, 22.

Hesiod. Theogon. 122 de Amore δάμναται ἐν στήθεσσι νόον καὶ ἐπίφορα βουλῆν.

243. (3) Hippolyt. Refut. omn. haeres. V 20, 4 p. 121, 21 Wendl. ἔστι δὲ αὐτοῖς ἡ πᾶσα διδασκαλία τοῦ λόγου ἀπὸ¹ τῶν παλαιῶν θεολόγων, Μουσαίου καὶ Αἰνίου καὶ τοῦ τὰς τελετὰς μάλιστα καὶ τὰ μυστήρια καταδείξαντος Ὀρφέως. ὁ γὰρ περὶ τῆς μήτρας αὐτῶν καὶ τοῦ ὄψεως² λόγος καὶ ὁ δὲ ὄμφαλός,³ ὅπερ ἔστιν ἀνδρεία,⁴ διαρρηθῆν οὕτως ἔστιν ἐν τοῖς Βακχικοῖς τοῦ Ὀρφέως. τετέλεσται δὲ ταῦτα καὶ παραδέδοται ἀνθρώποις πρὸ τῆς Κελεοῦ καὶ Τριπτολέμου καὶ Δήμητρος καὶ Κόρης καὶ Διονύσου ἐν Ἐλευσίνι τελετῆς, ἐν Φλοιοῦντι⁵ | ¹²² Wendl τῆς Ἀττικῆς· πρὸ γὰρ τῶν Ἐλευσινίων μυστηρίων ἔστιν ἐν τῇ Φλοιοῦντι (τῆς)⁶ λεγομένης Μεγάλης ὄργια.⁷ ἔστι δὲ παστὰς ἐν αὐτῇ, ἐπὶ δὲ τῆς παστάδος ἐγγέγραπται μέχρι σήμερον ἡ τούτων⁸ πάντων τῶν εἰρημένων λόγων ἰδέα. πολλὰ μὲν οὖν ἔστι τὰ ἐπὶ τῆς παστάδος ἐκείνης ἐγγεγραμμένα, περὶ ὧν Πλούταρχος ποιεῖται λόγους ἐν ταῖς πρὸς Ἐμπεδοκλέα δέκα βίβλοις (M. Treu *Der sog. Lampriaskatalog der Plutarchschriften Waldenburg* 1873, 8, 43)· ἔστι δὲ⁹ τοῖς πλείοσι¹⁰ καὶ πρεσβύτης τις ἐγγεγραμμένος πολιὸς πτερωτός¹¹ ἐντεταμένην ἔχων τὴν αἰσχύνην, γυναῖκα ἀποφύγουσαν διώκων κυνοειδῆ.¹² ἐπιγέγραπται δὲ ἐπὶ τοῦ πρεσβύτου· φάος ὀφέντης,¹³ ἐπὶ δὲ τῆς γυναικός· φερρηφικόλα.¹⁴ ἔοικε δὲ εἶναι κατὰ τὸν Σηθιανῶν λόγον ὁ φάος ὀφέντης τὸ φῶς, τὸ σκοτεινὸν ὕδωρ δὲ ἡ φικόλα, τὸ δὲ ἐν μέσῳ τούτων διάστημα ἀρμονία πνεύματος μεταξὺ τεταγμένον. τὸ δὲ ὄνομα τοῦ φάος ὀφέντος¹⁵ τὴν ὄψιν ἀνωθεν τοῦ φωτός, ὡς λέγουσι, δηλοῖ κάτω.¹⁶ ὥστε εὐλόγως ἂν τις εἴποι τοὺς Σηθιανούς ἐγγύς που τελεῖν παρ' αὐτοῖς τὰ τῆς Μεγάλης Φλοιασίῳ ὄργια.¹⁷

1 ἀπὸ Gott.; ἐπὶ P. 2 ὄψεως Schneidewin *Goett. Gel. Nachr.* 1852, 95, ten Brink *Mnemosyne* II 1853, 383; Ὀρφέως P. 3 ὄμφαλός P; ὁ add. ten Brink; ὁ φαλλός Guigniaut apud Cruice *Philosophumena etc. rec. Paris* 1860; sed recte contulit Maaß Hippolyt. l. l. 19, 11 p. 118, 12 σχῆμα δὲ ἔχουσιν ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ μήτραι παραπλήσιον τὸν ὄμφαλὸν ἐχούση μέσον, καὶ εἰ, φησὶν, ὑπὸ ὄψιν ἀγαγεῖν θέλει τις τὸ σχῆμα τοῦτο, ἔγκνον μήτραν ὁποῖον βούλεται ζῶιον τεχνικῶς ἐρευνῆσάτω, καὶ ἐδρῆσει τὸ ἐκτύπωμα τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν μέσῳ πάντων ἀπαρallάκτως ὑποκείμενον. 4 ἀνδρεία P; ἀνδρεία sine accentu in P inveniri testatur Tannery p. 102, qui ἀνδρεία proponit Hippolyte a attribué gratuitement aux Sethiens une obscénité pour rendre leur doctrine encore plus répugnante. En fait, l'ὄμφαλός de la μήτρα désignait seulement, pour eux, ce que nous appelons le col de la matrice, l'appendice saillant que présente un utérus, dont ils prétendaient retrouver la forme, même dans celle du monde. Or cette partie, dont le nom technique, qu'ils avaient probablement voulu éviter, était κανλός, offre effectivement une analogie de forme avec une verge humaine. Hippolyte pouvait donc prétendre que les Sethiens avaient voulu, dans la conception de leur empreintes,

accoupler les organes des deux sexes; c'était au moins aussi sérieux que le rapprochement entre leur doctrine et les peintures de Phlysa.; ἀρμονία Schneidewin l. l. 95 cf. Hippolyt. l. l. 20 p. 122, 12. 5 Φλιοῦντι P; v. Meisterhans-Schwyzzer *Gramm. att. Inschr.*³ 58 d. Hippolyti locus spectat haud dubie ad mysteria Phlyensia; scripsit per errorem Φλυοῦντι et infra Φλυασιῶν. Cf. Pausan. I 31, 4, unde Diels lectionem Φλιοῦντι in Φλυέων mutandam censet. Errat igitur Meineke Vindiciar. Strabonian. liber Berolini 1852, 242 (Φλιοῦντι τῆς Ἀχαΐας). 6 τῆς ins. Gott. 7 λεγομένης Μεγάλης ὄργια Gott.; λεγομένη μεγαληγορία P. 8 τούτων dubitanter Wendland; τὰ τῶν P quod delevit Miller. 9 ἔστι δὲ P; ἔ. δ' ἐν Miller. 10 τοῖς πλειοσι P; ταῖς παστάσι Wendl.; πνλεῶσι? Miller; κείοσι? Maaß *Orpheus* 302. 11 πετρωτός P. 12 κνανοειδῆ Gott. 13 φάος ὀνέντης utroque loco P; Φάνης ὄνεις ten Brink; Φάνης ἐριέντης Maaß l. l. 303. 14 Περσεφόνη Φλύα Brink; an ἐριέντων Κόρη? Maaß l. l.; cf. Rohde *Kl. Schr.* II 312. 15 Φάνητος ὀνέντος Brink. 16 (πρὸς τὸ) κάτω Brink; sed cf. p. 88, 14 κάτω ῥέηι ὁ Ὠκεανός (Wendl.). 17 Φλοιᾶς ἰονόργια P; Φλιασιῶν ὄργια Scott et Meineke; Φλιασίας ὄργια Bunsen; Φλυῆοιν (Φλυασιῶν Diels) ὄργια Gott.

Schuster 1 n. 5; Ed. Hiller *Herm.* XXI 1886, 365; Rohde *Psyche* II⁶ 104 n.; Maaß *Orpheus* 301; Tannery *Rev. philol.* XXIV 1900, 97 ss., qui Hippolytum certum Orphicorum carmen respicere negavit; neu μήτρα neu ὄμφαλός in Orphicorum fragmenta reponenda, sed Sethianis attribuenda esse censet. Cf. J. Kroll *Lehren d. Herm. Trismeg.* 129.

244. (269) Serv. in Verg. Georg. II 389 p. 253, 16 Th. ~ Myth. Vat. I 19; II 61 v. Keseling De Mythogr. Vatic. secundi font. diss. Hal. 1908, 20 *oscillorum autem variae sunt opiniones; nam alii hanc asserunt fabulam. Icarus Atheniensis, pater Erigonae, cum acceptum a Libero patre vinum mortalibus indicaret, occisus est a rusticis, qui cum plus aequo potassent, deebriati¹ se venenum accepisse crediderant. huius canis est reversus ad Erigonam filiam, quae, cum eius comitata vestigia pervenisset ad patris cadaver, laqueo vitam finivit. haec deorum voluntate inter astra relata est, quam Virginem vocant. canis quoque ille est inter sidera collocatus. sed post aliquantum tempus Atheniensibus morbus inmissus est talis, ut eorum virgines furore quodam compellerentur ad laqueum; responditque oraculum, sedari posse illam pestilentiam, si Erigonae et Icari cadavera requirerentur. quae cum diu quaesita nusquam invenirentur, ad ostendendam suam devotionem Athenienses, ut etiam in alieno ea quaerere viderentur elemento, suspenderunt de arboribus*

funem, ad quem se tenentes homines hac atque illac agitabantur, ut quasi et per aërem² illorum | ²⁵⁴ Th. cadavera quaerere viderentur. sed cum inde plerique caderent, inventum est, ut (formas)³ ad oris sui similitudinem facerent et eas pro se suspensas moverent. . . . alii dicunt oscilla esse membra virilia de floribus facta, quae suspendebantur per intercolumnia⁴ ita, ut in ea homines, acceptis clausis personis, inpingerent et ea ore cillerent, id est moverent, ad risum populo commovendum. et hoc in Orpheo (non Lucani) lectum est.

1 *deebriati* M; *deebriati* vel *deebriati* vel *ineebriati* alii codd. 2 *etiam per aërem* V. 3 *formas* vel *personas* add. Fabricius. 4 *id est inter duas columnas* add. M.

Lob. I 585; Dieterich *Nekyia*² 134 n. 1; Heeg Diss. 47.

De Erigonae mytho ab Sophocle in Satyris, ab Eratosthene in carmine elegiaco celeberrimo tractato v. Preller-Robert *Griech. Mythol.* I⁴ 667; Escher *RE*² VI 451 n. 2; Maaß *Philolog.* LXXVII 1921, 1; Rud. Pfeiffer *Kallimachosstudien* 1922, 102. Dixit de Erigona O. etiam in ΓΕΩΡΓΙΑ.

6. ΔΙΑΘΗΚΑΙ

In numero librorum Orphicorum a Suida (v. test. 223) allatorum deest hoc carmen a scriptoribus Christianis saepe adhibitum, ut Orpheia *παλινωϊδίαν* cecinisse probarent. Praeter ea quae infra ex Ps.-Iustino, Clemente, Eusebio, Aristocrito Manichaeo collecta sunt cf. Ps.-Iustin. Cohort. ad Gentil. c. 36 c. d p. 118 Otto *εἰ δέ τις ὄκνος ἢ παλαιὰ τῶν προγόνων ὑμῶν δεισιδαιμονία τέως ἐντυγχάνειν ὑμᾶς ταῖς τῶν ἀγίων ἀνδρῶν προφητείαις καλύει, δι' ὧν δυνατόν μανθάνειν ὑμᾶς ἓνα καὶ μόνον εἶναι* (DG; *εἰδέναι* BCEF) *θεόν, ὃ πρῶτόν ἐστι τῆς ἀληθοῦς θεοσεβείας γνώρισμα, τῷ γοῦν πρότερον ὑμᾶς τὴν πολυθεότητα διδάξαντι, ὕστερον δὲ λυσιτελεῖ καὶ ἀναγκαίαν παλινωϊδίαν αἶσαι προελομένω πείσθητε Ὀρφεῖ, ταῦτ' (τῷ C) εἰρηκῶτι ἃ μικρῶι πρόσθεν (c. 15) γέγραφα, καὶ τοῖς λοιποῖς* (Sibyllae Homero Sophocli Pythagorae Platoni [c. 16—20]) *δὲ τοῖς τὰ αὐτὰ περὶ ἐνὸς θεοῦ γεγραφόσι πείσθητε* et Theophil. ad Autolyc. III 2 p. 117 c (p. 188 Otto) [Ab. fr. 4] *τί γὰρ ὠφέλησεν Ὀμηρον συγγράφαι τὸν Ἰλιακὸν πόλεμον καὶ πολλοὺς ἐξαπατῆσαι, ἢ Ἡσίοδον ὁ κατάλογος τῆς θεογονίας τῶν παρ' αὐτῷ θεῶν ὀνομαζομένων,*

ἢ Ὁρφέα οἱ |¹⁹⁰ Otto τριακόσιοι ἐξήκοντα πέντε θεοί, οὓς αὐτὸς ἐπὶ τέλει τοῦ βίου ἀθετεῖ ἐν ταῖς Διαθήκαις αὐτοῦ λέγων ἕνα εἶναι θεόν; Cf. Lactant. Divin. instit. I 7, 6—7 p. 26, 18 Br. *quodsi cultores deorum eos ipsos colere se putant, quos summi dei ministros appellamus, nihil est quod nobis (in quod nobis SHM) faciat invidiam, qui unum deum dicamus, multos negemus. si eos multitudo delectat, non duodecim dicimus aut trecentos sexaginta (trecentis aut sexaginta M) quinque ut O., sed innumerabiles esse. arguimus errores eorum in diversum, qui tam paucos putant.* Lob. I 364. 448; Reitzenstein *Poimandres* 272 n. 3.

Tres Testamenti redactiones extitisse videntur quas brevitate causa Iustinianam (fr. 245) Clementinam vel Hecataei falsarii (fr. 246) Aristobulianam (fr. 247) nomino. Dixit de his rebus doctissime permulta A. Elter in *Indicibus Bonnensibus* a. 1894 De Iustini monarchia et Aristobulo Iudaeo I. II (De Gnomolog. Graec. hist. atque origine commentationis partes V et VI), quae non omnia probabilia sunt; sed multa correxit quae priores peccaverunt. Quorum ex numero afferantur praeter Lobeckium I 364. 448—465 imprimis Schuster 56; Gruppe *Suppl.* 711. 742; Rohde *Psyche* II⁶ 114 n. 3; Zeller *Zeitschr. wiss. Theol.* XLII 1899, 269 = *Kl. Schr.* II 184; Maaß *Aratea (Phil. Unters.* XII 1892) 131. 253.

I. Redactio Iustiniana

245. (4) Ps.-Justin. De mon. c. 2 p. 104 e—105 b (III 132 Otto) praemissis his verbis μαρτυρήσει δέ μοι καὶ Ὁ. ὁ παρεισάγων (παρεισαγαγών vel προεισαγαγών Lob. I 364) τοὺς τριακόσιους ἐξήκοντα θεοὺς ἐν τῷ Διαθήκαι (διαθήκαις C, διαθήκης I. A. Goetz.) ἐπιγραφομένοι βιβλίῳ, ὅποτε μεταροῶν ἐπὶ τούτῳ φαίνεται ἐξ ὧν γράφει. Exscripserunt haec praefatus Ps.-Justin. Col. ad Gentil. c. 15 p. 15 c—16 a (III 59 Otto) Ὁ. γοῦν, ὁ τῆς πολυθεότητος ἑμῶν ὡς ἂν εἴποι |⁶⁰ Otto τις, πρῶτος διδάσκαλος γεγονώς, οἷα πρὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ Μουσαῖον καὶ τοὺς λοιποὺς γρησίους ἀκροατὰς ὕστερον περὶ ἐνὸς καὶ μόνου θεοῦ κηρύττει λέγων, ἀναγκαῖον ὑπομνήσαι ἡμᾶς. ἔφη δὲ οὕτως ~ Cyrill. c. Julian. I 25 (p. 25 Aubert; Migne 76, 541) qui vs. 1—13 et μεθ' ἕτερα πάλιν vs. 17—21 affert et introducit verbis Ὁρφέα μὲν οὖν τὸν Ολίαρον δεισιδαιμονέστατον φασί

γενέσθαι τῶν ἄλλων καὶ φθάσαι μὲν τὴν Ὀμήρου ποιήσιν, ἅτε δὴ καὶ ἐν χρόνοις ὄντα πρεσβύτερον, οἰδᾶς δὲ καὶ ὕμνους τοῖς ψευδωνύμοις ἐξυφῆναι θεοῖς καὶ οὐκ ἀθανάμαστον ἐπὶ τούτῳ τὴν δόξαν ἐλεῖν, εἶτα τῶν ἑαυτοῦ δογματῶν κατεργνωκότα, συνέρτα τε ὅτι μονοτουχὶ τὴν ἀμαξιτὸν ἀφείλς | ²⁶ Aub. ἐν ἐκβολῇ γέγοτε τῆς εὐθείας ὁδοῦ, μεταγοιτῆσαι πρὸς τὰ βελτίω καὶ τοῦ ψεύδους ἀνθελέσθαι τὴν ἀλήθειαν φάναι τε οὕτω περὶ θεοῦ (cf. Herm. Schrader *Archiv Gesch. Philos.* I 1888, 361 et de Cyrilli *lectionibus Elterum* 178 bis n. 4).

φθέγγξομαι οἷς θέμις ἐστὶ· θύρας δ' ἐπίθεσθε βέβηλοι πάντες¹ ὁμῶς. σὺ δ' ἄκουε, φασφόρον ἔκγορε Μήρης, Μουσαῖ'· ἐξερέω γὰρ ἀληθέα· μηδέ σε τὰ πρὶν ἐν στήθεσσι φανέρτα² φίλης αἰῶνος ἀμέρση.
 5 εἰς δὲ λόγον θεῖον βλέψας τούτῳ προσέδρανε³ ἰθύνων⁴ κραδίης νοερὸν⁵ κύτος· εὖ δ' ⁶ ἐπίβαινε ἀτραπιτοῦ, μούρον δ' ἐσόρα κόσμοιο ἀνακτα. εἷς ἔστ', ⁷ αὐτογενής,⁸ ἐνὸς ἔκγονα πάντα τέτυκται·⁹ ἐν δ' αὐτοῖς αὐτὸς περιγίνεται,¹⁰ οὐδέ τις αὐτὸν εἰσοράαι θνητῶν, αὐτὸς δέ γε πάντας ὁρᾶται.¹¹ οὗτος¹² δ' ἐξ ἀγαθοῦ κακὸν θνητοῖσι δίδωσι¹³
 10 ⁶² Otto καὶ πόλεμον κρυόεντα καὶ ἄλγεα δακρυόεντα. οὐδέ τις ἔσθ' ἕτερος χωρὶς μεγάλου βασιλῆος.¹⁴ αὐτὸν δ' οὐχ ὁρώ· περὶ γὰρ νέφος ἐστήρικται. πᾶσιν γὰρ θνητοῖς θνηταὶ κόραι εἰδὼν ἐν ὕσσοις,¹⁵ ἀσθενέες δ' ἰδέειν Δία τὸν¹⁶ πάντων μεδέοντα. οὗτος γὰρ χάλκειον ἐς οὐρανὸν ἐστήρικται χονσέωι εἰνὶ θρόνῳ, γαίης δ' ἐπὶ ποσσὶ βέβηκε χεῖρά τε δεξιτερὴν ἐπὶ τέρατος Ὠκεανοῦ
 20 πάντοθεν ἐκτέτακεν· περὶ γὰρ τρέμει οὖρα μακρὰ καὶ ποταμοὶ πολιῆς τε βᾶθος χαροποῦ θαλάσσης.
 sequitur fr. 239 b.

1 Vs. 1—2 om. Justin. Mon. codd. βέβηλοι πᾶσιν Coh. G, βεβήλοις πᾶσιν Coh. D cf. Elterum 165. 183, βεβήλοις etiam Tatian. Or. ad Graec. c. 8 p. 9, 13 Schw. 2 ῥηθέντα superscripsit alia manus in Mon. C. 3 Vs. 5—7 om. Mon. F. 4 εὐθύνων Clem. Strom. V 14, 123, 1 (II 409, 17 Staeh.). 5 in Coh. F' post νοερὸν inter duo verba crasa positum est φέγγος, ut legeretur νοερὸν φέγγος ἐπίβαινε Otto. 6 εὖ δ' Clem., εὖ τ' Mon. Euseb. 7 εἷς δ' ἔστ' Coh. BD Cyrill.; εἷς δ' ἔστιν Coh. G. 8 supra γενής in Mon. C alia manus ex Eusebio (v. fr. 247 vs. 10) τελής, αὐτοτελής etiam Clem. Strom. V, 12, 78, 4 (II 378, 6 Staeh.). 9 τέτυκται Mon. C et ibidem supra ἐνός . . . τέτυκται alia manus ex Eusebio (πέφωκε fr. 246 vs. 8 p. 259) scripsit

αὐτοῦ δ' ὑπο πάντα τελείται. ἐνὸς ἔργον ἅπαντα Mon. F. 10 περι-
 νίσσεται Clem. Protr. VII 74, 5 (I 57, 3 Staeh.) v. fr. 245 initium. 11 αὐτὸς
 δὲ πάντ' ἐοράται Mon. F. 12 αὐτὸς Clem. Strom. V 14, 126, 5 (II 411, 24
 Staeh.), Eus. 13 Vs. 11. 12 om. Mon. F. pro δίδωσι ap. Clem. Strom.
 ibidem φντενεῖ. 14 μεγάλου βασιλῆος Clem. Strom. V 14, 133, 1 (II 416, 4
 Staeh.) et Coh. codd. praeter CE; βασιλῆος μεγάλου Mon. F; ceteri Mon.
 codd. et Coh. CE habent μεγάλου ἀνακτος. 15 antecedit in Mon. F versui
 16 versus μικρὰ ἐπὶ σάρκες [τε καὶ] ὅστέα περῶσιν (cf. fr. 246 ad vs. 16).
 16 Δία τὸν Coh. DG; τὸν διὰ Coh. ABCF, Mon. G; τὸν αἰὶ Mon. F.

Herm. I; Lob. I 438; Elter 153. 178 ss.; Wobbermin
*Religionsgeschichtl. Stud. zur Frage der Beeinflussung des Ur-
 christentums durch das antike Mysterienwesen* 1896, 130.

Ad vs. 1 cf. fr. 13 (Plato Sympos. 218 b), infra fr. 246. 247
 et quae Kroll De orac. Chald. 59 n. 2 composuit. Omnium primus
 versum Orphicum de silentio mystico imitari videtur Empedocles
 fr. 4 vs. 4, Diels I³ 225, 1 (ad Musam) ἀντομαι ὧν θέμις ἐστὶν
 ἐφημερίοισιν ἀκούειν (cf. Kern *Archiv Gesch. Philos.* I 1888, 504).

Ad vs. 8 ss. cf. Oracul. Sibyll. III 11 p. 47 Geffck.

εἷς θεὸς ἐστὶ μόναρχος δθέσφατος αἰθέρι ραίων
 αὐτοφνῆς ἀόρατος ὁρώμενος αὐτὸς ἅπαντα,

ibidem Prol. 94 p. 5, 1

εἷς θεός, ὃς μόνος ἄρχει, ὑπερμεγέθης ἀγένητος·
 ἀλλὰ θεὸς μόνος εἷς παντεπέριτατος, ὃς πεποίηκεν
 οὐρανὸν ἠέλιον κτλ.,

IV 12 p. 92

ὃς καθορῶν ἅμα πάντας ὑπ' οὐδενὸς αὐτὸς ὁράται,

fr. 1, 7 p. 227 s.

εἷς θεός, ὃς μόνος ἄρχει, ὑπερμεγέθης ἀγένητος
 παντοκράτωρ ἀόρατος ὁρώμενος αὐτὸς ἅπαντα,
 αὐτὸς δ' οὐ βλέπεται θνητῆι ὑπὸ σαρκὸς ἀπάσης.

Ad vs. 12 cf. Hesiod. Theogon. 227 (Ἔρις στρυγερῇ τέξει)
 Αἰθήνην τε Λιμόν τε καὶ ἄλγεα δακρυόεντα, Oracul. Sibyll. III 603
 p. 79 Geffck. καὶ πόλεμον καὶ λοιμὸν ἰδ' ἄλγεα δακρυόεντα v.
 etiam ibidem fr. 1, 32 p. 229 εἷς θεός ἐστὶ βροχῶς ἀνέμους σεισμοὺς
 ἐπιπέμπων ἀστεροπὰς λιμοὺς λοιμοὺς καὶ κήδεα λυγρὰ καὶ
 νιφετοὺς χροστάλλα et fr. 3, 20 p. 231 Geffck. [Cf. fr. 247 n. 13.]

Ad vs. 13 cf. Clem. Alex. Strom. V 14, 133, 1 (II 416, 5
 Staeh.) ὧι (sc. Ὁρφεῖ allato versu 13) πειθόμενος ὁ ζωμικὸς
 Αἰφίλιος (CFA II fr. 138 p. 580) γρωμικώτατα τὸν ὄντα πάν-

των' φησί, πατέρα τοῦτον διὰ τέλους τίμα μόνον, ἀγαθῶν τοσοῦτων ἐδρετῆρ καὶ κτίστορα.

Ad vs. 17 cf. Hesiod. Theogon. 778 de Styge ἀμφὶ δὲ πάντη κίσειν ἀργυρέοισι πρὸς οὐρανὸν ἐστήρικται. Vide infra fr. 247 ad vs. 29 p. 264.

Cum vs. 18 iure confert Clem. (v. fr. 246 p. 260) Is. 66, 1.

II. Redactio Clementina (Hecataei falsarii?)

246. (5) Ex Ps.-Iustin. De mon. etiam fluxisse videntur, quae Clemens Alex. Protr. VII 74, 4 (I 56, 14 Staeh.) praemissis his verbis ὁ δὲ Θράκιος ἱεροφάντης καὶ ποιητῆς ἄμα, ὁ τοῦ Οὐλάγγρον Ὁ., μετὰ τὴν τῶν ὀργίων ἱεροφαντίαν καὶ τῶν εἰδώλων τὴν θεολογίαν, παλινωιδίαν ἀληθείας εἰσάγει, τὸν ἱερόν ὄντως ὀφέ ποτε, ὅμως δ' οὖν αἰδων λόγον e Testamento Orphico affert. Sunt vs. 1—10, quibuscum coniungit post vs. 7 vocem ἀθάνατον i. e. initium redactionis Aristobulianae fr. 247 vs. 9 (ἀθάνατον· παλαιὸς δὲ λόγος περὶ τοῦδε φαίνει). Eodem fonte utitur Clemens Strom. V 12, 78, 4 (II 378, 1 Staeh.), ubi post verba ἡ γραφή 'εἰσῆλθεν δὲ Μωϋσῆς εἰς τὸν γρόφον οὗ ἦν ὁ θεός', τοῦτο δηλοῖ τοῖς συνιέναι δυναμένοις, ὡς ὁ θεὸς ἀόρατός ἐστι καὶ ἄρρητος, γρόφος δὲ ὡς ἀληθῶς ἢ τῶν πολλῶν ἀπιστία τε καὶ ἄγνοια τῇ ἀγῆι τῆς ἀληθείας ἐπίπροσθε φέρεται. Ὅρφεύς τε αὖ ὁ θεολόγος ἐντεῦθεν ὠφελημένος εἰπὼν laudat vs. 8 εἰς ἔστ' — τέτυκται, cui addit ἢ 'πέφυκεν', γράφεται γὰρ καὶ οὕτως v. fr. 245 n. 9 (πέφυκε varia lectio etiam fr. 21 a vs. 2); vs. 9 οὐδέ τις αὐτόν — 10 ὁρᾶται, vs. 14 αὐτόν δ' οὐχ ὁρόω — 15 ἐν ὅσοις addito versu μικραί, ἐπεὶ σάρκες τε καὶ ὀστέα (ἐμπεφύα add. L) ἐμπεφύασι v. fr. 245 n. 15 (μαῦραι pro μικραί legi iubet Platt Journ. philol. Lond. XXVI 1899, 229). Praeter Ps.-Iustinum Testamenti Orphici altera redactione se usum esse testatur Clem. Strom. V 14, 123, 1 (II 409, 15 Staeh.) ὁ δὲ αὐτὸς Ὁ. καὶ ταῦτα λέγει, sequuntur redactionis Iustinianae vs. 5 εἰς δὲ λόγον — 7 ἀνακτα ἀθάνατον (v. supra), tum pergit αὐθίς τε περὶ τοῦ θεοῦ, ἀόρατον αὐτόν λέγων, μόνῳ γνωσθῆναι ἐνί τινί φησι τὸ γένος Χαλδαίῳ, εἴτε τὸν Ἀβραάμ λέγων τοῦτον εἴτε καὶ τὸν υἱὸν τὸν αὐτοῦ, διὰ τούτων sequuntur redactionis Aristobulianae vs. 23 εἰ μὴ — 27 περὶ χεῦμα et post verba εἶτα οἶον (παρραφράζων add. ex Eus.) τὸ 'ὁ οὐρανόσ μοι θρόνος, ἢ

δὲ γῆ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν μου (Is. 66, 1) ἐπιφέρει sequuntur redactionis Aristobulianae vs. 30 αὐτὸς δὴ—36 τελευτήν et 39 ἄλλως οὐ—40 ἐξ ἐπάτον κραίνει, quibus adiungit verba καὶ τὰ ἐπὶ τούτοις. διὰ γὰρ τούτων δεδήλωκεν πάντα ἐκεῖνα τὰ προφητικά (Is. 64, 1) 'ἐὰν ἀνοίξῃς τὸν οὐρανόν, τρόμος λήφεται ἀπὸ σοῦ ὄρη καὶ τακίσειται, ὡς ἀπὸ προσώπου πυρός τήκεται κηρός'. Sequitur fr. 248. Tum citat Clem. Strom. V 14, 126, 5 (II 411, 24 Staeh.) redactionis Iustinianae vs. 11 αὐτὸς (οὗτος Iustin. et Aristocrit. Manich. [T] cf. fr. 247 n. 11)—12 δακρυόεντα κατὰ τὸν Ὄρφέα et post Archilochi fr. 88 (Bergk PLG⁴ II 707) allatum p. 412, 6 Staeh. pergīt πάλιν ἡμῖν ἀισάτω ὁ Θράκιος Ὄρφεύς redactionis Aristobulianae vs. 31 χεῖρα δὲ δεξιτερῆν ἐπὶ τέρματος (v. n. 30) et vs. ex 32 et 30 fictum πάροθεν (v. Aristocrit. p. 264) ἐπέτακεν, γαίη δ' ὑπὸ ποσσὶ βέβηκεν, quibus addit ταῦτα ἐμφανῶς ἐκείθεν εἴληπται 'ὁ κύριος σώσει πόλεις κατοικουμένας, καὶ τὴν οἰκουμένην ὅλην καταλήφεται τῇ χειρὶ ὡς νεοσσίαν' (Is. 10, 14). Denique Strom. V 14, 133, 1 (II 416, 4 Staeh.) affert vs. 13 redactionis Iustinianae (οὐδέ τις ἕσθ' ἕτερος χωρὶς μεγάλου βασιλῆος v. fr. 245 n. 14).

Quamquam ex his Testamenti versibus per Clementis libros sparsis carmen componi potest, tamen destiti ab hoc conatu, cum certa restitutio praebere nequeat. De Abellii tentamine (fr. 5) recte iudicavit Elter l. l. 154. Clemens Hecataei (sc. Abderitae) falsarii libro Κατ' Ἀβραάμον καὶ τοὺς Αἰγυπτίους (Strom. V 14, 113, 1 [II 402, 17 Staeh.]) usus est (cf. Elterum 152. 178 ss. et Christium *Abhdlg. Akademie München XXI* 1901, 485). Ps.-Hecataeus ante Iosephum vixit; nam hic *Antiquit. I* 7, 2, 159 Ἐκαταῖος δὲ καὶ τοῦ μνησθῆναι (sc. Ἀβραάμον) πλεῖόν τι πεποίηκε· βιβλίον γὰρ περὶ αὐτοῦ συνταξάμενος κατέλιπεν de eodem libro dicit ac Clemens cf. Christium l. l. 486; Diels II³ 154, 17 n. 15.

Lob. I 443; Elter 153. 178 bis; Wobbermin (v. p. 258) 138.

III. Redactio Aristobuliana

247. (6) Aristobul. ap. Euseb. Praeparat. evangelic. XIII 12 (II 191, 11 Dind.), quem recensio in Theosophia Tubingensi [T] servata sequitur, de qua v. p. 263 s. δεῖ γὰρ λαμβάνειν τὴν θείαν φωνὴν οὐ ρητὸν λόγον, ἀλλ' ἔργων κατασκευάς, καθὼς καὶ διὰ

τῆς νομοθεσίας ἡμῖν ὄλην τὴν γένεσιν τοῦ κόσμου θεοῦ λόγους εἶρηκεν ὁ Μωσῆς. συνεχῶς γὰρ φησιν ἐφ' ἐκάστου 'καὶ εἶπεν ὁ θεός, καὶ ἐγένετο'. δοκοῦσι δέ μοι περιειργασμένοι πάντα κατηκολουθηκέναι τούτῳ Πυθαγόρας τε καὶ Σωκράτης καὶ Πλάτων, λέγοντες ἀκούειν φωνῆς θεοῦ, τὴν κατασκευὴν τῶν ὄλων συνθεωροῦντες ἀκριβῶς ὑπὸ θεοῦ γειγονῶν καὶ συνεχομένην ἀδιαλείπτως. ἔτι δὲ καὶ Ὁ. ἐν ποιήμασι τῶν κατὰ τὸν ἱερὸν λόγον αὐτῶι λεγομένων οὕτως ἐκτίθεται περὶ τοῦ διακρατεῖσθαι θεῖαι δυνάμει τὰ πάντα καὶ γενητὰ ὑπάρχειν, καὶ ἐπὶ πάντων εἶναι τὸν θεόν. λέγει δ' οὕτως:

- φθέγξομαι οἷς θέμις ἐστί· θύρας δ' ἐπίθεσθε βέβηλοι,
 φεύγοντες δικαίων θεσμούς, θείοιο τεθέντος
 πᾶσι νόμου.¹ σὺ δ' ἄκουε, φασφόρου ἔκγονε² Μήνης,
 Μουσαῖ'.³ ἐξερέω γὰρ ἀληθεία, μηδὲ σε⁴ τὰ πρὶν
 5 ἐν στήθεσσι φανέντα φίλης αἰῶνος ἀμέρσῃ,
 εἰς δὲ λόγον θεῖον βλέψας τούτῳ προσέδρανε,
 ἰθύων κραδίης νοερὸν κύτος· εὖ δ' ἐπίβαιρε
 ἀτραπιτοῦ, μῦθρον δ' ἐσόρα κόσμοιο τυπωτήν⁵
 ἀθάνατον. παλαιὸς⁶ δὲ λόγος περὶ τοῦδε φαίνει,
 10 | ¹⁹² Dind. εἷς ἔστ' αὐτοτελής, αὐτοῦ δ' ἔπο πάντα τελεῖται,⁷
 ἐν δ' αὐτοῖς αὐτὸς περινίσσεται,⁸ οὐδέ⁹ τις αὐτὸν
 εἰσορᾶει ψυχῶν θνητῶν, ῥῶι δ' εἰσορᾶται.¹⁰
 αὐτὸς¹¹ δ' ἐξ ἀγαθῶν θνητοῖς κακὸν οὐκ ἐπιτέλλει
 ἀνθρώποις· αὐτοῖς δὲ κ' Ἔρις¹² καὶ Μίσος ὀπηδεῖ,
 15 καὶ Πόλεμος καὶ Λοιμὸς ἰδ' Ἄλγεα δακρυόεντα,¹³
 οὐδέ τις ἔσθ' ἕτερος·¹⁴ τῶι κεν ρῆα πάντ' ἐσορῆται.¹⁵
 οὐ κεν ἴδοις¹⁶ αὐτόν, πρὶν δὴ ποτε δεῦρ' ἐπὶ γαῖαν,¹⁷
 τέκνον ἐμόν, δεῖξω¹⁸ σοι, ὀπηρικά δέρκομαι αὐτοῦ
 ἴχρια καὶ χεῖρα στιβαρῆν¹⁹ κρατεροῖο θεοῖο.
 20 αὐτὸν δ' οὐχ ὀρώω· περὶ γὰρ νέφος ἐστήρικται
 λοιπὸν ἐμοὶ καὶ πᾶσι δεκάπτυχον²⁰ ἀνθρώποισιν·
 οὐ γὰρ κεν τις ἴδοι θνητῶν μερόπων κρείοντα,²¹
 εἰ μὴ μουνογενῆς τις ἀπορροῶξ φύλου ἄνωθεν
 Χαλδαίων· ἴδρις γὰρ ἔην ἄστροιο πορείης,²²
 25 καὶ σφαιρῆς ἦτ' ἀμφὶς ὀχῆος ἀεὶ περιτέλλει,
 κυκλοτερῆς ἴση τε κατὰ σφέτερον κνώδακα.²³
 πνεύματα²⁴ δ' ἠνιοχεῖ²⁵ περὶ τ' ἠέρα καὶ περὶ χεῦμα
 νάματος· ἐκφαίνει δὲ πυρὸς σέλας ἱφιγενήτου.²⁶
 αὐτὸς δὴ²⁷ μέγαν αὐθις ἐπ' οὐρανὸν ἐστήρικται
 30 χουσίωι²⁸ εἰνὶ θρόνῳ· γαῖη δ' ἔπο ποσσὶ βέβηκε·²⁹

- χεῖρα δὲ δεξιτερὴν ἐπὶ τέρμασιν³⁰ Ὁκεανοῖο
 ἐκτέτακεν· ὀρέων δὲ τρέμει βάσις ἔνδοθι θυμῶι,³¹
 οὐδὲ φέρειν δύναται κρατερὸν μένος. ἔστι δὲ πάντη³²
 αὐτὸς ἐπουράνιος, καὶ ἐπὶ χθονὶ πάντα τελευτᾷ,
 35 ἀρχὴν αὐτὸς ἔχων καὶ μέσσην³³ ἠδὲ τελευτήν,
 ὡς λόγος ἀρχαίων, ὡς ὑλογένης διέταξεν,³⁴
 ἐκ θεόθεν γνώμασι λαβὼν κατὰ δίπλακα θεσμόν.³⁵
 ἄλλως οὐ θεμιτὸν³⁶ δὲ λέγειν·³⁷ τρομέω δέ τε λίην³⁸
 ἐν νόωι. ἐξ ὑπάτου κραίνει περὶ πάντ' ἐνὶ τάξει.³⁹
 40 ὦ τέκνον, σὺ δὲ τοῖσι νόοισι πελάζω, γλώσσης
 εὐ⁴⁰ μάλ' ἐπικρατέων, στέρνοισι δὲ ἔνθεο φήμην.⁴⁰

1 θεῖόν τε νόημα, πάντες ὁμῶς T cf. redactionem Iustinianam fr. 245.
 2 ἔγγονε T cf. Herwerd. *Herm.* V 1871, 140. 3 Μουσαῖε T (Weinr.). 4 μὴ
 δέ σε T (Weinr.). 5 ἄνακτα Iust. Clem. 6 ὁ τοῦ Μωσέως καὶ τῶν ἄλλων
 προφητῶν T in mg. 7 αὐτογενής. ἔκγονα πάντα τέτυκται T (Weinr.);
 (ἐνός) ἔκγονα Bur.; (τοῦ δ') ἔκγονα Kroll *Philol.* LIII 1894, 420 n. 5 v. fr. 245 n. 9.
 8 περιγίνεται Iust. 9 οὐ, δέ T (Weinr.). 10 εἰσοράει θνητῶν, αὐτὸς δέ
 γε πάντας ὁρᾶται T, εἰσοράει etc. Iustin. Clem. Sequitur in T vs. 13 inter-
 polatus (cf. p. 263). 11 οὗτος T cf. recens. Iustinianam vs. 11 et fr. 246 p. 260.
 12 αὐτοῖς δὲ κ' ἔρις T; αὐτῶι δὲ χάρις perperam Eus.; iam Schenkl δέ
 τ' ἔρις coniecerat. 13 καὶ πόλεμον κρονόεντα καὶ ἄ. δ. Iust. Clem., cum
 Orac. Sibyll. III 603 (p. 79 Geffek. v. cf. supra p. 258 ad fr. 245 vs. 12) versi-
 onem Aristobulianam sequantur. 14 οὐδεὶς ἔσθ' ἕτερος T. 15 τῶι—ἐσο-
 ρῆται T. σὺ δέ κεν ὀέα πάντ' ἐσορήσῃς Eus. σὺ δέ κεν ὀέα πάντ' ἐσαθρή-
 σῃς πρὶν κεν ἴδῃς αὐτόν· πλὴν δὴ ποτε Lob. I 442 n. h ἢ κεν ἴδῃς αὐτόν·
 πλὴν δὴ ποτε subaudito μᾶλλον ante ἢ Boissonade Philostrati Epistolae p. 162.
 Ad πρὶν habet T in mg. πρὸ τοῦ σαρκωθῆναι καὶ ἐπὶ γῆν ὀφθῆναι. 16 οὐ
 κεν ἴδοις Bur.; οὐκον ἴδῃς T; αὐ κεν ἴδῃς αὐτόν Eus. 17 πρὶν δὴ ποτε
 δ' ἐπὶ γαῖαν T. 18 sc. ἴγνια καὶ χεῖρα κτλ. 19 χεῖρα σιβαρῆν (T Weinr.)
 cf. Bur. Ad ἴγνια T in mg.: ὅτε τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ἔδειξε τὰς χεῖρας
 καὶ τοὺς πόδας. 20 λοιπὸν (λεπτὸν Lob. I 442 n. i) ἐμοί· σιᾶσιν (πᾶσιν
 Hermann) δὲ δέκα πτυχαὶ ἀνθρώποισιν Eus.; sequor T. Ad λοιπὸν T in mg.
 ἀντὶ τοῦ, καὶ ἐμοὶ καὶ πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις, ad δεκάπτυχον: ἢ Μωσαϊκῆ
 δεκάλογος διδάσκαλος ἔσται. 21 κρείοντα T, κραινοντα Eus. 22 Clem.
 Eus.; ἄστρον τε πορείης T. 23 T qui in mg. ad ἦτ' ἀμφὶς ὀχῆος praebet
 ἦτις ἐξ ἀμφοτέρωθεν τοῦ ὀρίζοντος ἢ τοῦ ἄξονος ἀεὶ κινεῖται, cum Clem.
 et Eus. habeant καὶ σφαιρῆς κίνημ' ἀμφὶ χθόνα (θ' add. Clem.) ὡς περιτέλλει
 κνκλιότερές γ' ἐν ἴσω, κατὰ δὲ σφέτερον κνώδακα (Eus.); κ. ἐν ἴσω τε κατὰ
 σφ. κν. Clem.). 24 πνεύματι T; Clem. L, Eus. I; πνεῦμα τ' Eus. O.
 25 Ad ἠνιοχεῖ T superscr. ἐντάκτως ἄγει (περὶ add. Bur.) τὸν ἀέρα ἢ (καὶ
 Bur.) τὰ τῆς γῆς πέρατα, τὸ ὕδωρ. 26 ἐκφαίνει δὲ πρὸς σέλατα, διαφεγγαία
 πάντη T, qui ad πρὸς σέλατα in mg. habet in antigr. πυροσέλεντα (Weinr.)
 et super vs. 28 (T vs. 32) τῆς θεότητος ἀπαυγάσματα. 27 αὐτὸς δ' αὐ
 Clem. Theodoret. 28 in ant. χροσέων T in mg. 29 γαίης δ' ἐπι ποσὶ
 βέβηκε Iustin. cf. Bur. 30 τέρματος Iustin. Clem., τέρματα Cyrill.

31 Clem. Eus.; παντόθεν ἐκτέτακεν· περὶ γὰρ τρέμει οὐρεα μακρά Iust.; παντόθεν ἐκτέτακεν, ὁρέων δὲ τρέμει βάσις αὐτὸν T. De versu, qui in T hic sequitur, cf. p. 264. 32 πάντη T, πάντων Eus. Clem. 33 ἕμα καὶ μέσον ἢ δὲ τελευτήν Clem.; ἦι δ' αὖ μέσον, ἦι δὲ τελευτήν T. 34 Ad ὡς ὄλ. διέτ. T in mg. ὁ τὴν τῶν ἐνύλων γένεσιν γράνας Μωσῆς. ἔδογενῆς Scaliger Casaubon. alii cf. Lob. I 443 n. n. 35 ἐκ θεόθεν γνώμην τε λαβῶν καὶ δίπλακα θεσμόν T. Ad δίπλακα superscr. T forte δυοί· διὸ γὰρ λαβῶν (Weinr.) τὸν νόμον ἐν πλαξί. 36 Clem. Eus., ἀλλ' ὡς οὐ θ. T. 37 δὲ λέγειν Eus. T; σὲ λ. Clem.; με λ. Bur. fortasse recte. 38 δὲ τελίην T quod recte interpretatus est Kroll l. l.; δέ γε γνῖα Eus.; δέ τε γ. Clem. Ad τρομέω T in mg. φρίττω τὸ μυστήριον λογιζόμενος. 39 T in mg. in ant. πάντες. 40 T habet:

ὦ τέκνον, σὺ δὲ σοῖσι νόοις πέλας ἴσθι ἐς αὐτόν,
μηδ' ἀπόδος, μάλ' ἐπικρατέων στέροισι θεοφῆμην.

Cf. Euseb. l. l. III 7 p. 97 d (I 118, 16 Dind.) ἄκουε δ' οὖν καὶ τῆς τούτων φυσιολογίας, μεθ' οἷας ἐξενήρεται τῷ Πορφυρίῳ ἀλαζονείας·

φθέγξομαι οἷς θέμις ἐστί, θύρας δ' ἐπίθεσθε βέβηλοι

σοφίας θεολόγου νοήματα δεικνύς, οἷς τὸν θεὸν καὶ τοῦ θεοῦ τὰς δυνάμεις διὰ εἰκότων συμφύλων αἰσθήσει ἐμήνυσαν ἄνδρες τὰ ἀφανῆ φανεροῖς (v. fr. 109) ἔποτυπώσαντες πλάσμασι, τοῖς καθάπερ ἐκ βίβλων τῶν ἀγαλμάτων ἀναλέγειν τὰ περὶ θεῶν μεμαθηκόσι γράμματα et III 13 p. 118 a (I 142, 10 Dind.) οὐ γὰρ με ἢ ἀλαζῶν ἐκπλήξει φωνή· 'φθέγξομαι — βέβηλοι' φήσασα.

Aristocritus Manich. in Theos. Tubing. c. 55 p. 112, 5 Bur. ὅτι Ὁ., ὁ Οἰάγρον τοῦ Θραικός, πρότερον μὲν ἕμους τιτὰς εἰς τοὺς ἐξαγίστους θεοὺς ἐξυφάνας καὶ τὰς μιὰς γενέσεις αὐτῶν διηγησάμενος, εἶτα, συνεῖς ὥσπερ τὸ δυσσεβὲς τοῦ πράγματος, μετέθηκεν ἑαυτὸν ἐπὶ τὸ μόνον καλὸν καὶ τὸν ὄντως ἕμῶν θεὸν καὶ τὴν τῶν πάλαι Χαλδαίων σοφίαν, δηλαδή τὴν τοῦ Ἀβραάμ, ἐπαιῶν, παραιεῖ τῷ ἰδίῳ παιδί Μουσαίῳ τοῖς μὲν φθάσαι μωθενθῆναι μὴ πείθεσθαι, τοῖς δὲ ῥηθῆσεσθαι μέλλουσι προσέχειν τὸν νοῦν. ἔστι δὲ τὰ ἔπη ταῦτα· sequuntur recensionis Aristobulianae vs. 1—20 addito solum vs. 13 αὐτὸν δ' οὐχ ὁρώσι· περὶ γὰρ νέφος ἐστήρικται prave ficto e vs. 20 αὐτὸν δ' οὐχ ὁρώ· περὶ γὰρ νέφος ἐστήρικται. Tum adduntur ex recensione Iustiniana vs. 15 ss. valde depravati:

πᾶσι γὰρ θρητοῖς (θρηται add.; deest T) κόραι εἰσὶν ἐν ὕσσοις
(ὕσσοις T Weinr.)

μικραί, ἐπεὶ σάρκες (τε add.; deest T) καὶ ὅστιά ἐμπεφύασιν
(ἐμφύασιν T Weinr. v. Bur.),
ἀσθενεῖς τ' ἰδέειν τὸν δὴ πάντα (l. πάντων) μεδέοντα,

quorum alter versus solum in Iustini Mon. cod. F. legitur, tertius deformatus est ex vs. 16 (Iust.) ἀσθενεῖς δ' ἰδέειν Δία τὸν πάντων μεδέοντα. Sequuntur redactionis Aristobulianae vss. 21—41 addito solum inter vs. 32, qui hic traditur παντόθεν ἐκτέτακεν, ὀρέων δὲ τρέμει βάσις αὐτὸν et vs. 33 ultimo versu redactionis Iustinianae καὶ ποταμοὶ πολιῆς τε βάθος χαροποῖο θαλάσσης, qui hic tamen incipit: ἐν θυμῷ πολιῆς. De singulis quae differunt v. supra apparatus criticum, de quo bene meritus est Otto Weinreich qui Bureschii lectiones meum in usum diligentissime examinavit. De codice Tubingensi vide W. Schmid *Verzeichn. griech. Handschr. der kgl. Univ.-Bibl. Tuebingen* 1902, 51 n. M b 27.

Theodoret. Graec. affect. cur. II 30 p. 44, 25 Raed. ὁ δὲ Ὀδρύσης Ὁ. καὶ αὐτὸς εἰς Αἴγυπτον ἀφι⁴⁵ Raed. ζόμενος τὰ περὶ τοῦ ὄντος οὕτω πως μεμάθηκε καὶ βοᾷ. Sequuntur redactionis Aristobulianae vs. 10 εἷς ἔστ' αὐτοτελής—12 εἰσορᾶι, ubi cum Ps.-Iustino (fr. 245 vs. 10) pergīt θνητῶν αὐτὸς δέ γε πάντα ὁρᾶται. Tum sequuntur redactionis Iustinianae vs. 14—15 addito versu μικραί, ἐπεὶ σάρκες τε καὶ ὅστιά ἐμπεφύασιν (v. fr. 246). καὶ πάλιν redactionis Aristobulianae vs. 29 αὐτὸς δ' αὖ—35 ἀρχὴν αὐτὸς ἔχων καὶ μέσσον. Addit haec ἀλλ' ὁμως καὶ ταῦτα παρ' Αἰγυπτίων μεμαθηκώς, οἱ παρ' Ἑβραίων μαθηματά τινα τῆς ἀληθείας παρέλαβον, παρέμειξε τοῦ πλάνου τῆι θεολογίαι τιὰ καὶ τῶν Διονυσίων καὶ Θεοδοσιῶν τὰ δύσαγῆ παραδέδωκεν ὄργια, καὶ οἷόν τιμι μέλιτι περιχρίσας τὴν κύλικα, τὸ δηλητήριον πόμα τοῖς ἐξαπατωμένοις προσφέρει. Affert Testamenti vs. 1 φθέγξομαι οἷς θέμις ἐστί, θύρας δ' ἐπίθεσθε βέβηλοι l. l. I 86 p. 25, 9 et 115 p. 32, 15 Raed.; cf. Lob. I 439.

Ad vs. 13 cf. M. Heinze *Lehre vom Logos Oldenburg* 1872, 188, qui etiam p. 187 de voce περιρίσσειται vs. 11 loquitur. Cum vs. 22 ss. cf. Evang. Iohannis I 18 θεὸν οὐδεὶς ἑώρακεν πώποτε, ὁ μονογενὴς υἱὸς ὁ ὢν εἰς τὸν κόλπον (vox mystica v. Dieterich *Mithrasliturgie* 123. 136) τοῦ πατρὸς ἐκεῖτος ἐξηγήσατο; ad vs. 25 s. v. Maaß *Aratea* 131; ad vs. 29 cft. Maaß *Aratea* 254 *Arat. Phaenom.* vs. 10 αὐτὸς (sc. Ζεὺς) γὰρ τὰ γε σήματ' ἐν οὐρανῷ ἐστήριξεν ἄστρα διακρίνας. Orphicam

poesin sapiunt etiam versus allati a Macrobio Saturn. I 20, 16 nam Sarapis, quem Aegyptii deum maximum prodiderunt, oratus a Nicocreonte Cypriorum rege quis deorum haberetur, his versibus sollicitam religionem regis instruxit

εἰμὶ θεὸς τοιόσδε μαθεῖν, οἶδόν κ' ἐγὼ εἶπω·
οὐράνιος κόσμος κεφαλῇ, γαστήρ δὲ θάλασσα,
γαῖα δὲ μοι πόδες εἰσὶ, τὰ δ' οὐατ' ἐν αἰθέρι κεῖται,
ἄμμα τε τηλαυγὲς λαμπρὸν φάος ἡελίοιο

ex his apparet, Sarapis et solis unam et individuum esse naturam. Vide quoque Ἱερῶν λόγων fr. 167—169.

Herm. II; Lob. I 441; Elter 154. 180; Wobbermin 125. 138.

248. (238. 239) Clem. Alex. V 14. 125, 1 (II 410, 19 Staeh.)

~ Euseb. Praep. evang. XIII 401 (II 217, 13 Dind.) καὶ (τὰ) διὰ Ἡσαίου (40, 12) 'τίς ἐμέτροσεν τὸν οὐρανὸν σπιθαμῇ καὶ πᾶσαν τὴν γῆν δρακί'; πάλιν (v. fr. 246) ὅταν εἶπη (Ὁρφεύς):

a αἰθέρος ἡδ' Ἀίδου, πόντου γαίης τε¹ τύραννε,
ὃς βρονταῖς² σείεις βριαρὸν δόμον Οὐλύμποιο·

| ⁴¹¹ Staeh. δαίμονες ὃν φρίσσουσι[v], θεῶν δὲ δέδοικεν ὄμιλος·³
ὣ Μοῖραι πείθονται, ἀμείλικτοι⁴ περ εὐδοῖαι·

5 ἄφθιτε, μητροπάτωρ,⁵ οὗ θυμῷ πάντα δοκεῖται·
ὃς κινεῖς ἀνέμους, νεφέλησι δὲ⁶ πάντα καλύπτεις,
πρηστήρσι σχίζων πλατὸν αἰθέρα· σὴ μὲν ἐν ἄστροις
τάξις, ἀναλλάκτοισιν ἐφημοσύναισι⁷ τρέχουσα·⁸
σῶι⁹ δὲ θρόνοι πυρόεντι παρεστᾶσιν¹⁰ πολύμοχοι

10 ἄγγελοι, οἷσι μέμηλε βροτοῖς ὡς πάντα τελεῖται·
σὸν μὲν ἕαρ λάμπει νέον ἀνθεσι πορφυρέοισιν·
σὸς χειμῶν ψυχραῖσιν¹¹ ἐπερχόμενος νεφέλαισιν·¹²
σᾶς¹³ ποτε βακχευτῆς¹⁴ Βρόμιος¹⁵ διένειμεν ὀπώρας.

εἶτα ἐπιφέρει, ῥητῶς παντοκράτορα ὀνομάζων τὸν θεόν·

b ἄφθιτον, ἀθάνατον, ῥητὸν μόνον ἀθανάτοισιν.
ἐλθέ, μέγιστε θεῶν πάντων, κρατερῇ σὺν ἀνάγκῃ,
φρικτός, ἀήττητος, μέγας, ἄφθιτος, ὃν στέφει αἰθήρ.

διὰ μὲν τοῦ 'μητροπάτωρ' οὐ μόνον τὴν ἐκ μῆ ὄντων γένεσιν ἐμήνυσεν, δέδωκεν δὲ ἀφορμὰς τοῖς τὰς προβολὰς εἰσάγουσι τάχα καὶ σύζυγον νοῆσαι τοῦ θεοῦ· παραφράζει δὲ ἐκείνας τὰς προφητικὰς γραφάς, τὴν τε διὰ Ὁσηὲ (Eus.; ἡσαίου I) 'ἐγὼ στερεῶν βροντὴν καὶ κτίζων πνεῦμα' (Amos 4, 13), οὗ αἱ χεῖρες τὴν στρατιὰν τοῦ οὐρανοῦ ἐθμελίωσαν (τῶν ἀγγέλων ἐποίησαν

Eus. *O* cf. Hos. 13, 4 et ceteros a Staehlinio indicatos locos), καὶ τὴν διὰ Μωϋσείως (Deuteron. 32, 39)· ἴδετε, ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστι θεὸς ἕτερος πλὴν ἐμοῦ· ἐγὼ ἀποκτενῶ καὶ ζῆν ποιήσω· πατάξω κἀγὼ ἰάσομαι· καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἐξελίται ἐκ τῶν χειρῶν μου'. Sequuntur fr. 245 vs. 11. 12 v. ibidem n. 12.

1 τε om. Eus. *O*. 2 τύραννε, ὃς βρονταῖς (βρονταῖσι codd.) Eus.; τύραννος, βρονταῖς δὲ Clem. L. 3 θεὸν δειδοικεν ὄμιλος Platt *Journ. philol.* Lond. XXVI 1899, 232. 4 ἀμείλικτοι Eus., ἀμίλικτοι L. 5 μητροπάτωρ Eus. *IO*. 6 δὲ om. Eus. *BIO*. 7 ἐφημοσύναισι Eus.; ἐφημοσύναις L.; ἐφημοσύνησι Ab. 8 τρεχούσαις Eus. *BIO*; τρέχουσαι Heyse. 9 ωι Eus. 10 πρόεντι παρεστᾶσιν Eus., πρόοντι παρεστᾶσι L. 11 ψυχοῦσι Ab. 12 νεφέλαισιν Eus.; νεφέλεισιν L.; νυράδεσαι Lob. 456 n. d; νεφέλησιν Ab. 13 σᾶς Fronto ap. Vigerium; ἕς L Eus.; σός Lob. 14 βακχευτής Ios. Scaliger; βακχευτᾶς L Eus. 15 βρόμιος Eus.; βρομιοῖς L.

Herm. III; Lob. I 455.

Ad a 3 cf. Pradel *Griech. und sueditalien. Gebete* etc. 1907 *RVV* III 3, 292 s.; ad vs. 5 μητροπάτωρ Usener *Strena Helbigiana* 316 = *Kl. Schr.* IV 335; ad vs. 10 ἄγγελοι Lob. I 456 n. c; R. Heinze *Xenokrates* 113 n. 1; Achelis *Zeitschr. neutestamentl. Wissensch.* I 1900, 87 et Dieterich ibidem 336 = *Kl. Schr.* 193.

Cf. ceteroquin Oracul. Sibyllin. VIII 429—436 p. 169 Geffck.

αὐτογέννητος,¹ ἄχρατος,² ἀέριος ἀδιδός τε,
 430 ἴ οὐρανοῦχος ἰσχύι μετροῶν³ πρόεσαν ἀντιμῆν⁴
 καὶ πατάγον⁵ σκῆπτρον κατέχει⁶ σὺν ἀπηνεί προῶι,
 προῆνι⁷ τε βαρυκτυπέων⁸ δουπήματα βροτῶν,
 γῆν κλονέων⁹ κατέχει¹⁰ ῥοιζήματα¹¹ — — —
 κάστεροσπῶν μᾶστιγας ἀπαμβλύνει¹² προφεγγεῖς¹³
 435 ὄμβρων δ' ἄσπετα χεῦματ' ἔχει διπᾶς τε¹⁴ χαλάζης
 κρημαλῆς νεφελῶν τε βολᾶς καὶ χεῦματος ὄρμας.¹⁵

1 αὐτογέννητος Opsop.; αὐτογέννητος Ψ; ἀγέννητος Φ. 2 ἄναρχος Nauck cf. Aristid. *Apol.* 1 p. 4 n. Geffck. (*Zwei griech. Apologeten* 1907). 3 οὐρανοῦχος cf. τεμενοῦχος, οὐρανοῦ ἰσχύι μετροῦν Geffck. 4 ἀντιμῆν ΦΨ. 5 πάταγον Φ. 6 κατέχεις Ewald. 7 προῆνι Φ; προῆνεις Ew. 8 βαρυκτυπέα Φ; βαρυκτυπέων Ψ. 9 γῆν κλονῶν Ψ; γῆν τε κλονῶν Rzach. 10 κατέχεις Ew. 11 post ῥοιζήματα add. ἡλιόιο Friedlieb (cf. *Hymn.* VIII 6 in Solem: εἴδομε, ῥοιζήτωρ (Scalig. Herm.: ῥοιζωτήρ vel ὀιζωτήρ codd.; ῥοιζήτωρ Ab.), προῶσι, φαιδρωπέ, διφρεντά cf. in *Protogonum* VI 5 fr. 87; Kroll *De oracul. Chald.* 65 n. 1; τ' ἄγρια πόnton suppl. Wilamowitz. 12 ἀπαμβλύνεις Ew. 13 προφεγγεῖς Struve *Opusc. sel.* I 119. 14 χεῦματ' ἔχει διπᾶς τε Wilam.; χεῦματα ἐρικινῆς δὲ Ψ; χεῦματα ἠρακινῆς δὲ Φ; χεῦματα ελαρινῆς δὲ ζ. Struve. 15 νεφελῶν τε βολᾶς καὶ ζ. ὄρμας em. Wilam.; νεφελῶν τε βολῆς κ. ζ. ὄρμας Ψ; νεφελῶν βολῆς κ. ζ. ὄρμας Φ.

7. ΑΣΤΡΟΛΟΓΙΚΑ

Corpus operum astrologicorum Orpheo, qui in Argonauticis vs. 207 dicit Ἀγκαίος τ' ἔμολε Πλευρώνιος, ὅς ῥα πορείας οὐρανίας ἀστρων ἐδάη κύκλους τε πλανήτας (cf. Maaß *Tagesgoetter* p. 269 n. 23), ascriptum extitisse Tzetzes Chiliad. XII 399 vs. 140 p. 444 Kiessl. testis esse videtur (cf. post Gisekium *Rhein. Mus.* VIII 1853, 102 et Abelium in praefatione Lithicorum (edit. a. 1881) p. 2 Heegium *Die angebl. orphischen Ἔργα καὶ Ἡμέραι* Diss. *Wuerzburg* 1907, 35):

- 140 ὁ Ἄτλας ὁ παρ' Ἑλλησιν, ὁ Αἰβυς ἀστρολόγος,
 ἀφ' οὗ ὁ Ἑλλην Ἡρακλῆς παρέλαβε τὴν τέχνην,
 οὐκ ἦσαν παλαιότεροι τοῦ Μέτωνος εἰς χρόνον;
 οὐκ ἔγραφαν καὶ οὗτοι δὲ περὶ ἀστρολογίας;
 καὶν συγχωρήσωμεν αὐτοὺς μὴ γράφαι περὶ τούτων,
 145 Ὅρφεὺς δὲ μέγας, σύγχρονος ὑπάρχων Ἡρακλεῖ,
 γράψας Ἐφημερίδας τε καὶ Δωδεκα(ε)τηρίδας
 καὶ περὶ ἄλλων ἀκριβοῦς, ἐλέγχει τούτους ψεύστας.

Cf. Tzetz. Exeges. in Iliad. p. 27, 11 Herm. φυσικῶν φημί καὶ ἀστρονομικῶν, μαγικῶν τε καὶ τῶν τοιούτων, ἐπεὶ καὶ ὀλίγοις τὰ τοιαῦτα ἐπιτερεπῆ, ἄλλως τε δὲ καὶ Ὁ. καὶ ἕτεροι περὶ τοιούτων συγγεγραφήκεσαν et Schol. Lycophr. p. 3, 29 Scheer γράφει δὲ ὁ Ὁ. χωρὶς τῶν ἀστρολογικῶν καὶ ἐπωιδικῶν καὶ μαγικῶν καὶ τῶν ἑτέρων καὶ ὕμνους εἰς Δία καὶ τοὺς λοιποὺς οὕτως· Ζεὺς—τέτνεται (supra fr. 21a vs. 1. 2).

Collegimus igitur hic omnia fragmenta quae ad astrologiam faciunt. Theon (test. nr. 236) commentarium de Orphei Astrologicis composuisse dicitur (Heeg *Festschr. M. v. Schanz* 1912, 164). Num corpori astrologico titulus *Περὶ καταρχῶν* inscriptus fuerit, ut Heegius Diss. 68 suspicatur, in dubio relinquimus. Spectat ad id forsā etiam Argonauticorum vs. 37 (test. nr. 224) *σημείων τεράτων τε λύσεις ἀστρων τε πορείας*. De necessitudine, quae inter haec carmina et Maximi carmen *Περὶ καταρχῶν* in uno cod. Laurent. 28, 27 servato et a Ludwichio a. 1877 denuo edito intercedit, cf. infra. Hae corporis partes fuisse videntur

I. Δωδεκαετηρίδες
 fr. 249—270.

II. Ἐφημερίδες
 fr. 271—279.

III. Γεωργία
fr. 280—283.

V. Περὶ σεισμῶν
fr. 285.

IV. <Περὶ δραπετῶν>
fr. 284.

VI. Περὶ ἐπεμβάσεως
fr. 286—287.

VII. Περὶ καταρχῶν
fr. 288.

De ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΑ v. p. 296. *Μεγάλα Ἔργα* (Lob. I 413 s.) et *Ἔργα καὶ Ἡμέραι* (fr. 11—29 Ab.) non extiterunt, ut Heeg in Diss. evicit. Anteire iubemus cum Heegio Diss. 61 Firmic. Matern. Mathes. IV prooem. 5 p. 196, 21 Kroll-Skutsch (Ab. p. 141): *omnia enim, quae Aesculapio Mercurius ꝛ einhnus* (et Hanubius Teuffel; emhnus V) *vix tradiderunt, quae Petosiris explicavit et Nechepso et quae Abram, Orfeus et Critodemus ediderunt* [et del. ed. princ. Venet.] *ceterique omnes huius artis scii* (Sittl; *antisci* vel *antiscia* codd.), *perlecta pariter atque collecta et contrariis sententiarum diversitatibus comparata illis perscripsimus libris* etc.

Lob. I 363; Tannery *Revue philol.* XXI 1897, 190; Heeg Diss. 10. 61; Geffcken *Herm.* LV 1920, 282.

I. Δωδεκαετηρίδες

Suid. s. Ὁ Κροτωνιάτης (test. nr. 177) Ὁ Κροτωνιάτης ἐποποιός, ὃν Πεισιστράτωι τῶι τυράννωι Ἀσκληπιάδης (sc. Myrleanus, v. etiam Heegium 26) *γησὶν ἐν τῶι ἔκτωι βιβλίω τῶν γραμματικῶν· Δωδεκαετηρίδας* (Diels II³ 164, 7 Tzetzam secutus cf. Lob. I 424 s. et Bollium ap. Heegium 70; *δεκαετηρίδα, δεκαετηρίαν* codd. praeter *δεκαετηρίας* Brux.; *Δωδεκαετηρίαν* Lamb. cf. Gisekium 102; Heegium 18; F. Bollium *Aus der Offenbarung Johannis* Στοιχεῖα I 79 s.), *Ἀργοφαντικὰ καὶ ἄλλα τινά.* Tzetz. Chiliad. XII 144 p. 445 Kiessl. (v. supra p. 267) *κἀν συγχωρήσωμεν αὐτοῦς* (sc. Atlantem et Herculem Metone astrologo antiquiores) *μη γράψαι περὶ τούτων, Ὁ. ὁ μέγας, σύγχρονος ἐπάρχων Ἡρακλεῖ, γράψας Ἐφημερίδας τε* (fr. 271—279) *καὶ Δωδεκα(ε)τηρίδας καὶ περὶ ἄλλων ἀκριβῶς, ἐλέγχει τούτους φεύστας.* Cf. Tzetz. ad Hesiod. Op. et Dies 568 (Gaisford II 335, 17) Ὁ δὲ μαθηματικῶς πάντα παρακελεύεται δοῦν· οἷον sequuntur fr. 282. 263. 266. Carminis de agriculturæ

(Γεωργία) partem Dodecaeterides fuisse iure negat Heeg 19 cf. fr. 282. Num fr. 281 ad Georgiam pertinuerit, ambiguum cf. Heegium 47. Forsitan spectat ad Dodecaeterides Orphicas Censorin. De die natali 18, 6 p. 53, 5 Jahn (v. fr. 250) *ob hoc in Graecia multae religiones (regiones D) hoc intervallo temporis summa caerimonia coluntur, Delphis quoque ludi qui vocantur Pythia post annum octavum olim conficiebantur. proxima est hanc magnitudinem quae vocatur dodecaeteris ex annis vertentibus duodecim. huic anno Chaldaico nomen est, quem genethliaci non ad solis lunaeque cursus sed ad observationes alias habent accomodatum, quod in eo dicunt tempestates, frugumque proventus ac sterilitates, item morbos salubritatesque circumire.*

249. (21) Tzetz. Chiliad. XII 399 vs. 152 p. 44 K. τῶν Ἀωδεζα(ε)τηρίδων δὲ ἡ καταρχὴ τοιαύτῃ·

δεῦρό νυν οὐατά μοι καθαράς ἀκοάς τε πετάσσεις
κέκλυθι τάξιν ἄπασαν, ὅσῃν τεκμήροτο Δαίμων
ἔξ τε μῆς νυκτός ἡδ' ἐξ ἐνός ἡματός αὐτως.

Herm. XXXVII 4; Lob. I 416; Giseke 102; Heeg 20. 26 fr. 1.

Δαίμων *Εὐχ.* πρὸς Μουσ. 31; Hymn. LXXIII Δαίμωνος (cf. XXVII Μητρὸς Θεῶν 4 ss.; supra fr. 83, infra fr. 255 ὠρίσθη ἀπ' ἀρχῆς πάμορον (sive ἐπὶ Δαίμωνος sive ἐπὶ παντοκράτορος δημιουργοῦ Heeg 20 n. 2). Cf. Parmenid. fr. 1 vs. 3 (Diels I³ 148) et fr. 12 (Diels I³ 161) αἱ γὰρ στεινότεραι πλῆντο πυρὸς ἀκρήτοιο, αἱ δ' ἐπὶ ταῖς νυκτός, μετὰ δὲ φλογὸς ἵεται αἴσα· ἐν δὲ μέσῳ τούτων δαίμων ἢ πάντα κυβερνᾷ cum Pfeifferi commutatione fr. 83 indicata.

250. (249. 250) Censorin. De die natali 18, 11 p. 55, 6 Jahn *est praeterea annus, quem Aristoteles maximum potius quam magnum appellat, quem solis et lunae vagarumque quinque stellarum orbis conficiunt, cum ad idem signum, ubi quondam simul fuerunt, una referuntur: cuius anni hiemps summa est cataclysmos, quam nostri diluvionem vocant, aestas autem ecpyrosis, quod est mundi incendium. nam his alternis temporibus mundus tum exignescere tum exauescere videtur. Hunc Aristarchus putavit esse annorum vertentium ICCCLXXXIII, Aretes Dyrhachinus VDLII, Heraclitus (Diels I³ 74 n. 13) et Linus XDCCC, Dion XDCCCLXXXIII, | ⁵⁶ Jahn O. CXX, Cassandrus tricies sexies centum milium: alii vero infinitum esse nec unquam in se reverti existimarunt. Plutarch. De def. oracul. 12 p. 415 f.*

(test. nr. 251) καὶ ὁ Κλεόμβροτος (Gerth *RE*² XI 679 n. 4) 'ἀκούω ταῦτ' ἔφη 'πολλῶν καὶ ὀρθῶ τὴν Στωικὴν ἐκπύρωσιν ὡςπερ τὰ Ἡρακλείτου καὶ Ὀρφείως ἐπινεμομένην ἔπη οὔτω καὶ τὰ Ἡσιόδου καὶ συνεξάπτουσαν'.¹

1 συνεξάπτουσαν Wyttenb.; συνεξαπατουσαν codd.; συνεξαπατωσαν Ab.

Lob. II 792; Boll ap. Heegium 70; Geffcken *Herm.* XLIX 1914, 336 s.; J. Kroll ibidem L 1915, 143.

251. Dodecaeteris Orphica (V, v. Heegium Diss. 17) *Περὶ τῆς φύσεως τῶν β' ζωιδίων καὶ πρὸς τὰ ἐνιαύσια καταστήματα τῶν φυσικῶν ιδιωμάτων vestigiis dactylicis ornata*, e codd. Vatican. gr. 1290 fol. 69^v, Monac. gr. 287 fol. 92^v, Mutin. gr. 85 fol. 23^v edita a Bollio *Catalog. cod. astrologorum graecor.* V 1, 241. (Διὸς Κριὸν περιπολεύοντος)¹ τὸ [δὲ] ἔτος [ὅπερ αὐτὸς κυριεύσει]² ὑπάρχει πολεμικὸν ἀπ' ἀρχῆς, πάμπορον πάνυ, παντοίας τροφᾶς ἐπιφέρων· πτώσεις δὲ ἀνθρώπων·³ καὶ τετράποδα θάλπουσι πάντα.⁴

1 add. Heeg. 2 uncis inclus. idem. Eadem vel similia addidit aut uncis inclusit Heeg etiam in sequentibus fragmentis. 3 πάνυ πάμπορον . . . παντοίας δὲ τροφᾶς ἐπάγει . . . πτώσεις δ' ἀνθρώπων temptat idem. 4 (οἶνος χρηστὸς) add. post πάντα idem afferens Georpon. I 12 p. 22, 16 Beckh (*Oder Rhein. Mus.* LXV 1890, 70 et Diels II³ 128 n. 8) ὁ δὲ Δημόκριτος λέγει τὸν οἶνον χρηστὸν καὶ παράμονον εἶναι, εὐθετον δὲ εἶναι τὸ ἔτος πρὸς μόνην ἀμπέλων φύτεϊαν.

Boll *Sphaera* 330 s.; Heeg 17. 21. 24. 26 fr. 2.

252. Dodecaeteris V (cf. fr. 251) (Διὸς Ταῦρον περιπολεύοντος) τὸ [δὲ] ἔτος [ὅπερ αὐτὸς κυριεύσει] κατόμβριμόν¹ ἔστιν ἀπ' ἀρχῆς καὶ τὰ ὄψιμα τότε μᾶλλον οἴσουσι καρπόν.

1 καθόμβριμον codd.

Heeg 27 fr. 3.

253. Dodecaeteris V (cf. fr. 251) (Διὸς Διδύμους περιπολεύοντος) τὸ [δὲ] ἔτος [οὔπερ αὐτό¹ ἔξει τὴν κυριότητα] μόνος οἶτος γένηται· ἀχμηρὸς δὲ καιρὸς καὶ τὰ σπέρματα κατακάσει· ἀμπελος καὶ σνκῆ ἀνθέξεται καρπῶν.²

1 οὔπερ αὐτό i. e. τὸ δωδεκατημόριον Boll; ὅπερ αὐτὸς codd. 2 καρπῶν Boll; καρπόν codd.

Heeg 27 fr. 4.

254. Dodecaeteris V (cf. fr. 251) (Διὸς Καρκίνου περιπολεύοντος) τὸ [δὲ] ἔτος [αὐτοῦ] τετράποδα οὔποτε θάλπουσι· πενταμηριαίος ὁ χειμὼν κρατήσει τὸ μῆκος· πτώσεις δὲ καὶ

λοιμός, τετραπόδων πλήθος ὀλλνται· καὶ τὸ τῶν Διδύμων¹ ἔτος Καρκίνος² καταπίνει.

1 ὀλλνται τοῦ Διδύμων Mon. 2 Καρκίνος καταπίνει Boll citans Geopon. I 12, 16 p. 23, 24 Beckh de anno Geminorum ἄμεινον δὲ καρπούς ἀποθέσθαι διὰ τὴν ἐν τῷ ἐρχομένῳ ἔτει ἐσομένην ἀφορίαν (cf. Archiv Religionsw. XII 1909, 150); καρκίνον καταπίνει codd.

Heeg 27 fr. 5.

255. Dodecaeteris V (cf. fr. 251) (Διὸς Λέοντα περιπολεύοντος) τὸ [δὲ] ἔτος [αὐτοῦ, ὅπερ κυριεύσει] ὠρίσθη ἀπ' ἀρχῆς πάμφορον (cf. ad fr. 249)· πλουτήσῃ ἐν οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ παντί, ἀλλὰ τῶν θηρίων τότε ἐπάνοδος ἔσται· βορὰ τετραπόδων· βροτοῖς δὲ μῆνες ἐρίδων¹ ἐλαίας ὁ καρπὸς ὀλειται· συκῆ καρποφορεῖ· καὶ ἄμπελος ἐκβλύσει τὴν οἴνον.

1 ἐρίδων Boll; ἐρήδων codd.; μῆνες δὲ βροτοῖς ἐρίδων (πλείοι) temptat Heeg.

Heeg 27 fr. 6.

256. Dodecaeteris V (cf. fr. 251) (Διὸς Παρθένον περιπολεύοντος) τὸ [δὲ αὐτῆς] ἔτος λοιμοῦ ὑπάρχει ποιητικόν, (βοῶν δὲ μάλιστα)¹ ἀνθρώπων στενώσεις· τετραπόδων βρώματα λήψει· καὶ κεραννοβόλοι² νεφέλαι τὰ σπέρματα κατακάουσιν³· πτώσεις δὲ ἀνθρώπων ἐπικοίνως τρεῖς ἐπὶ δύο.

1 (βοῶν δὲ μάλιστα) suppl. Heeg. 2 κεραννοβόλοι codd. 3 κατακάουσιν codd.; ἡδὲ κεραννοβόλοι νεφέλαι (κατὰ καρπὸν) ἔκανσαν. πτώσεις δ' ἀνθρώπων ἐπικοίνως (ἐπικενεῖς codd.) τρεῖς ἐπὶ δοιᾷς temptat Heeg.

Heeg 28 fr. 7.

257. (14. 189) Tzetz. Exeges. in Iliad. 26, 1 Herm. καὶ μαθητὴν δὲ αὐτόν (sc. τὸν Ὅμηρον) φημι μᾶλλον Ὀρφείως εἶναι ἢ Προνακίδου· εὐρίσκω γὰρ αὐτὸν ἂ μὲν τινα τῶν Ὀρφείως ἐπῶν καθ' ὀλοκληρίαν πρὸς τὴν αὐτοῦ μετοχετεύσαντα ποιῆσιν, ἕτερα δὲ πάλιν καθ' ἡμίσειαν παρασπάσαντα, ἔστι δ' ἂ καὶ μεταφράσαντα ἢ καὶ ἀλληγράφως μεταστρέψαντα ποιῆσιν ὡς τὸ sequitur fr. 268 καὶ τό·

ἔκτον ἔτος· τὸ μὲν οὕτως ἐπέφρασε¹ οὐδ' ἐνόησε

1 ἐπεφράσατ Mullach.

Herm. p. 511 n. 33; Lob. I 554; Heeg 23. 28 fr. 7.

258. Dodecaeteris V (cf. fr. 251) (Διὸς Ζυγὸν περιπολεύοντος) [τὸ δὲ ἔτος, ὅπερ αὐτὸς κυριεύσει] βοῶν τότε ἀνά-

στασις ἔσται· τετράποδα θάλψουσι· βροτοῖς ἐπὶ γῆς κομή-
εντα πάμφορα.

Heeg 28 fr. 8.

259. Dodecaeteris V (cf. fr. 251) (Διὸς Σχορπίον περι-
πολεύοντος) [τὸ δὲ ἔτος, ὅπερ αὐτὸς κυριεύσει] σίτος καὶ
ἔλαιον γίνεται· τὰ δ' ἄλλα πάντα οὔποτε θάλψουσι· δρύες
καρποφορήσουσι· τοῖς ἀκάρποις (.)¹ βρώματα
δοῦναι.

1 Lacunam indicavit Heeg.

Heeg 25. 28 fr. 9.

260. Dodecaeteris V (cf. fr. 251) (Διὸς Τοξότην περι-
πολεύοντος) [τὸ δὲ ἔτος, ὅπερ αὐτὸς κυριεύσει] πολεμικόν
ἔστιν ἀπ' ἀρχῆς· καὶ ἐν ἡμέραις θειρισμοῦ τὰ ἄρματα πάντα
πεσεῖται· καὶ τῆς εὐθηρίας τὸν καρπὸν λοιμὸς ὑποτάσσει.

Heeg 28 fr. 10.

Cf. Palchi Περὶ τῶν ἰβ' ζωιδίων καὶ τῶν δ' καιρῶν ap.
Bollium Catalog. V 1, 177, 24 τὸ δὲ ἔτος τοῦτο (sc. Τοξότου)
οὔτε πρὸς φντεῖαν οὔτε πρὸς θεραπειάν (ἐπιτήθειον inser. Boll):
ἐκλείφουσι δὲ ἐν αὐτῶι καὶ πηγαί. Vide Bollii adnotationem.

261. (22) Tzetz. Exeges. in Iliad. 127, 4 Herm. ὁ παλαιὸς
γὰρ Ὁ., ἀφ' οὗπερ ὁ ἔμδος χρυσοῦς Ὀμηρος ὡς ἀνθεμουργὸς
μέλισσα πολλὰ (Abel; Ὀμηρος πολλὰ ἀνθεμουργὸν μέλισσαν
Herm.) ἀνθη ἐπὼν ἀπεδρέψατο, ἐν ταῖς ἑαυτοῦ Δωδεκαετηρίοις
οὐ νήδυμόν φησιν, ἀλλὰ ἥδυμον (Od. v 79 ἥδυμος ὑπνος) λέγων
οὕτως·

ὦδε γὰρ ἂν μίμνοι καθαρὸς τε (καὶ)¹ ἔμπεδος² οἶνος
ἥδυμος εὐώδης τε· καλὸν δ' ἔτος ἔστί φντεῖη.³

1 add. Lob. 2 ἔμπεδος Koechly Opusc. phil. I 237; ἔμπεδος codd.
3 φντεῖη codd.; φντεῖης error Hermanni.

Herm. 512 n. 34; Lob. I 424; Boll *Sphaera* 330 n. 1; Heeg 21.
29 fr. 10.

Cf. fr. 251 n. 4.

262. Dodecaeteris V (cf. fr. 251) (Διὸς Αἰγοκέρωτα περι-
πολεύοντος) [τὸ δὲ ἔτος, ὅπερ κρατήσει] ἢ γῆ οἶνον οἶσει
ὡς ὕδωρ· καὶ τὰ πρωτογενῆ τῆς γῆς τότε οἶσουσι καρπὸν,
ὄψιμον δὲ καρπὸν· γαῖαν μήποτε μεῖξις¹ κεραινοβόλος²
δὲ δμίχλη τὰ πάντα μαρᾶει· καὶ τὸ κρύος τῆς πάχνης ὀλέσει
καρπούς.

1 μεῖξις Heeg; μίξεις codd. 2 κεραινοβόλος Boll; κεραινοβόλος codd.
Heeg 29 fr. 11.

263. (12) Tzetz. ad Hesiod. Op. et Dies 568 (Gaisford II 335, 17). Cf. supra p. 268. Ὁ δὲ μαθηματικῶς πάντα παρακελεύεται δοῦν· οἶον . . . v. ad fr. 282, ubi sequitur Διὸς ὕδροχόον περιπολεύοντος μὴ πλεύσῃς· χαλεπή γὰρ τότε λίαν ἐστὶν ἢ θάλασσα.

Lob. I 424; Heeg 29 fr. 12.

264. Dodecaeteris V (cf. fr. 251) τὸ [δ' αὐτοῦ] ἔτος Ἥλιος καύσωνι ῥίψει¹ ἀχμηρὸς γὰρ καιρὸς γένηται· καὶ τὰ ὀπίρματα πάντα μαραρεῖ· λοιμὸς γὰρ γένηται μέγας εἰς πάντα.

1 an (ἀστάχνας) καύσωνι ῥίψει? Heeg.

Heeg 29 fr. 12.

265. Dodecaeteris V (cf. fr. 251) τὸ [δὲ] ἔτος [ὄπερ οἱ Ἰχθύες κυριεύουσιν] εὔ μάλα τὰ πάντα ἀναπληροῦσιν.

Heeg 29 fr. 13.

266. (12) Tzetz. ad Hesiod. Op. et Dies 568 (Gaisford II 335, 21) τοῦ αὐτοῦ Διὸς ἐν Ἰχθύσιν ὄντος καλὸν γάμον ποιῆν.

Heeg 29 fr. 13.

267. (23) Schol. Lycophr. 523 p. 189, 10 ss. Sch. κοίρανος γὰρ ὁ δικτάτωρ¹ λέγεται, τύραννος δὲ ὁ βίαιος μόναρχος, βασιλεὺς δὲ ὁ ἐννόμος καὶ δικαίως κρατῶν. δείκνυσσι δὲ καὶ Ὁ. τὴν τούτων διαφορὰν οὕτως ἰσχυρῶς ἐν ταῖς Δωδεκαετηρίδων·

ἔστι² δ' αὖ τις³ ἀνὴρ ἢ κοίρανος ἢ ἐτύραννος

ἢ βασιλεὺς, ὃς τῆμος ἐς οὐρανὸν ἵξεται αἰπύν.

1 διατάτωρ priores. 2 ἔστιαι II class. codd. Tzetz. 3 αὐτίς Lob.; οὕτως Koechly Opusc. philol. I 237.

Lob. I 425; Heeg 22. 30 fr. 14; J. Kroll *Lehren des Herm. Trismeg.* 322.

Ad vs. 2 cf. Empedocl. *Καθαροί* fr. 146 (I³ 278, 4 Diels) εἰς δὲ τέλος μάντις τε καὶ ἕμνοπόλοι καὶ ἡτροὶ καὶ πρόμοι ἀνθρώποισιν ἐπιχθονίοισι πέλονται, ἐνθεν ἀναβλαστοῦσι θεοὶ τιμῆισι φέριστοι.

268. (14) Tzetz. Exeges. in Iliad. 26, 2 Herm. ἐρίσσω γὰρ αὐτὸν . . . (v. fr. 257) ὡς τό·

σηκάζειν πυρούς¹ τε καὶ ἀστάχνας κατ' ἀλώεας ἀνδρῶν λιχμῶντων, ὅτε τε ξαρθῆ (Ἀημῆτηρ² κρήνη ἐπειγομένων ἀνέμων καρπὸν τε καὶ ἄχνας.

1 πυρούς codd.; πυρσοὺς error Herm. in Orph. 2 (Ἀημῆτηρ Lob.

Herm. *Orph.* 511 n. 33; Lob. I 423; Heeg 30 fr. 15.

269. (15) Tzetz. Exeges. in Iliad. 26, 20 Herm. post fr. 193 (v. fr. 257, ubi Tzetzæ verba Orpheï sententias introducentia inveniuntur) allatum καὶ τό·

ομήνεα δ' ἐργάζοιο¹ μελισσάων ἀδινάων

1 ἐργάζοιο Lob.; ἐργάζεο cod.; ἐργάζοντο Mullaeh.

Herm. 511 n. 33; Lob. I 423.

270. (16) Tzetz. ad Hesiod. Op. et Dies 502 (Gaisford II 308, 23) τὰ δὲ ἔπη ἐκ τῶν Ὀρφείως μετεβλήθη· φησὶ γὰρ Ὀρφεύς·

πολλὰ δ' οὐρανόθεν καὶ ἑπαρτίες ἐκ γεφελῶν
τῆμος ἐπόρνυται φηγοῖς καὶ δένδρεσιν ἄλλοις
οὐρεσί τε σκοπέλοις τε καὶ ἀνθρώποις¹ ἐριθύμοις
πηγυλίδες καὶ ἔσσονται ἀμειδέες· αἶδε γὰρ² ὄντως
5 τρύξουσιν³ καὶ θῆρας ἐν οὐρεσιν· οὐδέ τις ἀνδρῶν
προβλώσκειν μεγάρων δύναται κατὰ γυῖα δαμασθεῖς
ψύχει λευγαλέωι· πάχηι δ' ὑπο γαῖα μέμυκε.

1 ἀνθρώποις Heinsius; ἀνθρώπων codd.

2 αἶ δὲ γὰρ codd.

3 τρύξουσιν vel τρύξουσιν codd.; τρύουσιν Heinsius.

Herm. XXXI; Lob. I 423; Heeg 22. 30 fr. 16.

Orphicus imitari videtur Hesiodi Op. et Dies 504

μῆνα δὲ Ἀθηναῖονα, κάκ' ἤματα, βουδόρα πάντα,
505 τοῦτον ἀλεύασθαι, καὶ πηγάδας, αἶ τ' ἐπὶ γαῖαν
πνεύσαντος Βορέου δυσηλεγέες τελέθουσιν,
ὅς τε διὰ Θρηάκης ἱπποτρόφον εὐρέϊ πόντωι
ἐμπνέσας ὄριτε· μέμυκε δὲ γαῖα καὶ ὕλη
κτλ.

II. Ἐφημερίδες

Huius carminis astrologici titulus solum traditus est ter a Tzetzæ Chiliad. XII 399 vs. 146 (cf. supra p. 268), in Prolegomenis ad Hesiodi Op. et Dies 18 (II 21 Gaisf.) fr. 271, ad Aristophan. Nub. 1178 (fr. 279). Argumentum leviter indicat Procl. ad Hesiod. Op. et Dies 763 (Gaisf. II 414, 29): αἶ περι τῆς τῶν ἡμερῶν ἐκλογῆς καὶ ἀπεκλογῆς παραινέσεις ἔχουσι μὲν τὰς ἀρχὰς ἐκ τῶν παρατηρήσεων, ἄλλαι δὲ παρ' ἄλλοις ἐκράτησαν, ἐπεὶ καὶ παρ' Ὀρφεὶ τινες αὐτῶν διακρίσεις καὶ ἐν τοῖς Ἀθηναίων πατρίοις (sc. Philochori et Amphoteri

cf. ad vs. 808 Gaisf. II 441, 17) διορίσθησαν, καὶ αἱ μὲν ἀγαθαὶ
τινες, αἱ δὲ φαῦλαι, μέσαι δὲ τινες εἶναι. καὶ οὐχ ὅλας ἡμέρας
μόνον ἐπέλαβόν τινες εὐκαιρίαν ἔχειν πρὸς καταρχαίς τινων
πράξεων, ἀλλὰ καὶ μόρια τῆς ἡμέρας, ὅτε μὲν τὰ ἐωθινὰ ἐπαι-
ροῦντες, ὅτε δὲ τὰ | ⁴¹⁵ Gaisf. περὶ δείλην ὄψιαν, ὅπου δὲ καὶ
τοῖς μὲν θεοῖς οἰκεῖα τὰ πρὸς μεσημβρίαν εἰρήκασιν, ἤρωσι δὲ
τὰ μετὰ μεσημβρίαν (Lob. I 411; fr. 24 Ab.). Similiter Procl.
ad vs. 822 αἶθε μὲν ἡμέραι εἶσιν ἐπιχθονίοις μέγ' ὄνειρα, αἱ
δ' ἄλλα μετὰ δουποῖ, ἀκήριοι, οὐ τι φέρουσαι. ἄλλος δ' ἄλλοιῃν
αἰνεῖ, παῦροι δὲ ἴσασιν. ἄλλοτε μητρυνὴ πέλει ἡμέρη, ἄλλοτε
μήτηρ (Gaisf. II 445, 18) καὶ γὰρ Ὁ. εἶπε περὶ τῶν ἡμερῶν τού-
των, ἄλλας ἐπαινῶν καὶ ἄλλας ἐκβάλλων. καὶ Ἀθηναῖοι κατὰ
τὴν παρατήρησιν ἴδια περὶ αὐτῶν ἐδόξασαν. Cf. Moschopul.
ad vs. 822 (Gaisf. II 446, 20; Lob. I 413). Tzetzes ad eun-
dem versum (Gaisf. II 445, 27) συμπεράνας τὴν τῶν ἡμερῶν
διδασκαλίαν νῦν ἐπιλογικῶι κεφαλαίωι ἐπαναληπτικῶς λέγει
(sc. Ἡσίοδος)· αἶθε μὲν ἡμέραι ἀνύσιμοι, αἱ δὲ λοιπαὶ ἀπο-
φράδες· ἄλλος δ' ἄλλην αἰνεῖ. τοῦτο δὲ φησιν, ὅτι Ὁ. ἄλλας
παραδίδωσιν, ἑτέρας δὲ ὁ Μελάμπους. ὀλίγοι δὲ γινώσκουσι
τὸ ἀληθές· ἢ γὰρ ἡμέρα ὅτε μὲν στυεργεί καὶ ἐστὶ μήτηρ,
ὅτε δὲ ἐναρτιοῦται καὶ δοκεῖ μητρυνία (Lob. I 429; fr. 24 Ab.).
Melampodis Μέθοδος περὶ τῶν τῆς Σελήτης προγγώσεων in-
venitur in Catalogo cod. astrolog. IV 110; cf. Heegium 33 n. 5.
Proclus Plutarchum sequi videtur: Reitzenstein *Nachr. Goett. Ges.
Wiss.* 1906, 40. Cf. Vatic. gr. 1056 Ἐκλογαὶ τῶν ἡμερῶν ἀπὸ
τῶν τῆς Σελήτης μορῶν et Αἱ ἀπὸ τῶν ζωιδίων ἐκλογαὶ et Αἱ
ἐκλογαὶ τῶν ἡμερῶν ἐκ τοῦ εἶναι τὴν Σελήνην εἰς ἕκαστον τῶν
δώδεκα ζωιδίων, ἧτις ἐκλογὴ ἐστὶ καὶ πλατυτέρα (Catalog. cod.
astrolog. graecor. V 3 p. 90 ss.; Heeg Diss. 33. 71). Aetatem
Alexandrinam sapere hanc poesin Orphicam censuit idem 39. 45.
Cf. etiam Iuvenal. II Sat. VI 569 *hae tamen ignorant quid sidus
triste minetur Saturni, quo laeta Venus se proferat astro,
quis mensis damnis, quae dentur tempora lucro: illius occursus
etiam vitare memento, in cuius manibus ceu pinguis sucina tritas
cernis Ephemeridas, quae nullum consulit et iam consulitur,
quae castra viro patriamque petente non ibit pariter numeris
revocata Thrasylli. ad primum lapidem vectari cum placet,
hora sumitur ex libro; si prurit frictus ocelli angulus, in-
specta genesi collyria poscit et Ammian. Marcellin. XXVIII 4, 24
(II 472, 6 Clark) multi . . . nec lavari arbitrantur se cautius*

posse, antequam Ephemeride scrupulose siscitata didicerint, ubi sit verbi gratia signum Mercurii, vel quotam cancri sideris partem polum discurrens obtineat luna.

271. (25) Ioann. Tzetz. Prol. ad Hesiod. 18 (Gaisf. II 21, 6) καὶ τῶν μὲν Ἔργων Ὁρφέως οὕτως (v. fr. 280) ἐστὶν ἡ ἀρχή· αἱ δὲ Ἡμέραι, ἦτοι αἱ Ἐφημερίδες αὐτοῦ ἀρχοῦνται οὕτως·

πάντ' ἰδάης, Μουσαίε θεοφραδής. εἰ δέ σ' ἀνώγει
θυμὸς ἐπωνυμίας Μήνης κατὰ μοῖραν ἀκοῦσαι,¹
ἡεῖά τοι ἔξερέω. σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλοο σῆμισυ,
οἴην τάξιν ἔχοντα κυρεῖ. μάλα γὰρ χροῖος ἐστὶν
5 Ἰδυμεραι, ὡς αὕτη παρέχει κλέος ἀντυγι μηγρός.

Tres priores versus habet Tzetzes etiam Chiliad. XII 399 vs. 149 p. 445 K. 1 ἀκοῦσαι Prol. Hesiod.; ἀεῖσαι Chiliad.

Lob. I 414; Heeg 36.

Ad Musaei allocutionem cf. test. nr. 168.

272. Cod. Monacensis gr. 287 fol. 19^v (Boll Catalogus cod. astrolog. VII 101). Cf. VII 12 n. 7. Περὶ τῶν τῆς Σελήνης ἡμερῶν. Ἡσιόδου· (fol. 20) εὔχρησται τῆς Σελήνης ἡμέραι αὐται· δ' ζ' ἠ' θ' ι' ιβ' [ις'] ις' [ιη'] ιθ' κ' κς' λ'. Ὁρφέως· πεφωτισμέναι καὶ εὔχρησται τῆς Σελήνης αὐται· [α'] β' γ' ζ' θ' ι' ιγ' ιδ' ις' [ις'] ιθ' κ' κγ' κς' κη'. ἐν ταύταις, ὡς φησὶν Ὁρφενὺς καὶ Ἡσιόδος, ἅπαντα ἀρχὴ εὐθεται· καὶ χορὴ ἀφορῶν καὶ πρὸς τὰ σρήματα τῆς Σελήνης καὶ τοὺς τύπους αὐτῆς καὶ τὰς συναφείας καὶ τὰς ἀπορροίας¹ καὶ τοὺς καλοποιούς τῶν ἀστέρων καὶ τοὺς σπληπτικούς.

Unci Heegii sunt. 1 ἀπορροίας Boll; ἀπορίας cod.

Heeg 44. 71.

Cf. Hesiodi Op. et Dies 765 ss. Ad πεφωτισμέναι cf. quae Heeg Diss. 71 edidit e cod. Vatic. gr. 952 fol. 168^v Αὐγήγησις Πυθαγόρου περὶ πεφωτισμένων ἡμερῶν τῆς Σελήνης καὶ ἀφωτίστων.

273. (29) Procl. ad Hesiod. Op. et Dies 767 (Gaisf. II 419, 16), quem exscripsit Eustathius v. Lob. I 412, ἡ μὲν οὖν πρώτη, ἢ καὶ ἐνὶ ἡμερῆσιν ὡς ἀρχὴ θεῖόν ἐστι· καὶ γὰρ πᾶσαν ἀρχὴν φησὶ Πλάτων (Phaedr. 245 d) εἶναι θείαν, καὶ γενέθλιος αὕτη¹ καλεῖται τοῦ μηγρός· καὶ ὁ μὴν ἐν αὐτῇ παρ' Ὁρφεὶ προσαγορεύεται μονόκτερος μόσχος· ἀπλῶς μὲν γὰρ ὁ μὴν ὡς γενέσεως ἐργάτης λέγεται βοῦς, ὡς δὲ πρώτην ἔχων τότε τῆς οἰκείας οὐσίας τῆν ἔκφουσιν² μόσχος, καὶ διὰ τὸ μοναδικόν

μονόκερως. Idem testatur Ioann. Protospathar. ad eundem versum (Gaisf. II 451, 27) ὁ δὲ μὴν παρ' Ὀρφεὶ μόνοςχος μονόκερως ὀνομάζεται καὶ μόνοςχος μὲν ὡς πρώτην ἔχων τῇ γείαι τὴν ἔκφρασιν, μονόκερως δὲ διὰ τὸ μοναδικὸν αὐτοῦ.

1 αὐτοῦ Gaisford; ἀπὲρ Ab., Heeg. 2 Cf. Protospatharium. ἔκφρασιν etiam cod. Rhedig., Herm. Schultz *Abhdlg. Goett. Ges. Wiss.* XII 1910 nr. 4 p. 6; ἔκφρασιν vulgo.

Lob. I 412; Heeg 37, qui iure papyrum *Mimant* affert (cf. Reitzenstein *Poimandres* 147. 257).

Hymn. IX Σελήνης vs. 2 ταυρόκερως Μῆνη, vs. 9 κερασφόρε, Maxim. Περὶ καταρχῶν 50 κεραιῆς ταυρώπιδος ἀργέτιν αἴγλην, 587 κερασφόρος ἀργέτα Μῆνη. Forsitan huc pertinent etiam, quae de Lunae nominibus ex Epigenis Περὶ τῆς Ὀρφεῖως ποιήσεως libro Clemens Alex. Strom. V 8, 49, 3 (fr. 33) exposuit; cf. Heegium 38. Ad μοναδικὸν vide Dieterichii *Abraxas* 47.

274. (26) Tzetz. ad Hesiod. Op. et Dies 763 (Gaisf. II 416, 13) κατάρχεται γοῦν (sc. Ἡσίοδος) καὶ φησιν ὁποῖα τούτων ποιοῦσι τῶν ἔργων καθέστηκε χρῆσιμος, κἄν δεινῶς (δειλῶς?) καὶ συγκεχυμένως καὶ κακοζήλως, ἔτι δὲ καὶ ψευδῶς καὶ οὐχ, ὥσπερ ὁ μέγας Ὁ. διδασκαλικῶς τε καὶ τεταγμένως καὶ κατ' εὐκρίνειαν καὶ τὸ πλεόν τεχνικωτέρως καὶ ἀληθῶς. ἐκείνος μὲν γὰρ οὕτω φησί·

πρῶτον¹ μὲν πρώτῳ ἐνὶ ἡματι φαίνεται Ἄρης,
Μῆνη τ' εἰς Ἄρην² ἐπιτέλλεται· ἴσχεο δ' ἔργων.

.....
τήνδε γὰρ ἐξανέσασα φύσιν δίκερον ἀναφαίνει.

5

ἀντάρ ἐπὴν τρίτον ἡμᾶρ ἀπόπροθεν ἠελίῳ,
πᾶσιν ἐπιχθονίοισι φυτοσπύρον αἰτήν ἀλκῆς.
τετράδι δ' ἀξιομένη πολυφεγγέα λαμπάδα τείνει.

καὶ καθεξῆς πέντε ἐξ ἑπτὰ μέχρι τῆς τριακοστῆς· οὗτος δὲ (sc. Ἡσίοδος) τριακοστὴν λέγει ἔννην.

1 πρῶτα EFH. 2 Μῆνη τ' εἰς Ἄρην Heeg; Μῆνη δ' εἰς τ' Ἄρην E; ὡστ' ἄρην FH; φαίνειτ' ἀραιή (ἄωρος Heeg 41) μῆνη, δτ' εἰς Ἄρην Lob.

Herm. XLI; Lob. I 419. 428 (J. Scaligeri tentamina); Heeg 40.

De Martis die natali vs. 1 indicato Heeg 43. Ad vs. 6 cf. Cleostrati Tenedii poetae astrologici fr. 1 ap. Dielesium II³ 197 ἀλλ' ὁπόταν τρίτον ἡμᾶρ ἐπ' ὀγδώματα μῆνησι, Breithaupt De

Parmenisco Grammatico (Στοιχεῖα IV) 31. Ex Selenodromiis Catalog astrol. III 32 et IV 142 affert quasdam similitudines Heeg 41.

275. Tzetz. Exeges. in Iliad. 26, 16 Herm. Praeunt verba initio fr. 257 exscripta; tum post fr. 48 allatum sequitur

ἔκτι ἐν ἠριγερεῖ ῥοδοδακτύλω ἀργυροπέζη¹

1 ἔκτι ἐνήριγεν εἰροδοδακτύλω ἀργυροπέζη codd.; em. Lob.

Herm. 511 n. 33; Lob. I 597.

276. (148) Ioa. Lyd. De mens. II 12 p. 33, 8 W. cf. Fr. Boertzler *Philolog.* LXXVII (N. F. XXXI) 1921, 370 οὐ γὰρ μὴν Πυθαγόρειοι τῶι ἡγεμόνι τοῦ παντὸς τὴν ἐβδόμην ἀνατίθενται, τουτέστι τῶι ἐνί, καὶ μάρτυς¹ Ὁ.² λέγων οὕτως·

ἐβδόμη, ἣν ἐφίλησεν ἀναξ ἐκάεργος Ἀπόλλων.

Cf. Procl. in Tim. 34 a (II 95, 4 Diehl) διὰ τοῦτο καὶ ὁ περικόσμιος νοῦς μοναδικός τε καὶ ἑβδομαδικός ἐστιν, ὡς φησὶν Ὅρφεύς.

1 μάρτυς om. codd. rec. Barber. et Planud. 2 ὁ ὄρφεὺς S.

Lob. I 428; Diels *Festschr. Gomperz* 12; Heeg 43; Roscher *Die hippokrat. Schrift von der Siebenzahl. Ber. Saechs. Akad.* 1919 n. 5 p. 57.

Hesiod. Catalog. fr. 116 Rz.³ (1913) Ἰλέα, τὸν δ' ἐφίλησε ἀναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων.

277. (27) Procl. ad Hesiod. Op. et Dies 804 (Gaisf. II 440, 8) εἰ δέ, ὡς φησὶν Ὅρφεύς, τῆι Ἄττι ἀνεῖται ἡ ἑπτακαίδεκάτη καὶ διὰ τοῦτο τῆι τε τομῆι τῆς ὕλης ἐστὶν οἰκεία καὶ τῆι τοῦ καρποῦ γυμνώσει τῶν περικαρπίων, ὁ (Heeg] καὶ Gaisf.) Ἡσίοδος (vs. 805) οὐκ ἀμούσως τούτοις τοῖς ἔργοις ἀνῆκε τὴν ἡμέραν.

Lob. I 413; Heeg 42.

In Selenodromio Catalog. astr. III 36, 12 ss. dies septimus et decimus ita significatur: ἡμέρα ις' (τῆς) σελήνης. Ὑπνος καὶ Θάνατος (ὑπνοὶ καὶ θάνατοι cod. Mediol.) ἐγεννήθησαν. Σόδομα καὶ Γόμορρα κατεστράφησαν. αἴτη ἡμέρα χαλεπὴ καὶ επικίνδυνός ἐστιν· εἰς ὁδὸν μὴ ἐξέλθῃς, εἰς πρᾶγμα μὴ ἐπιχειρήσεις (ἐπιχειρήσεις cod.). ταύτηι τῆι ἡμέραι φυλάττου ἀπὸ παντὸς πράγματος. ὁ φυγὼν καὶ τὸ ἀπολλύμενον κρατηθήσεται. τὰ γεννώμενα ἐπίνοσα καὶ δύστυχα καὶ επικίνδυνα καὶ ὀλιγοχρόνια ἔσσονται. ὁ ἀρξάμενος νοσεῖν ταχέως τελευτήσει. ἐὰν δέ τις ὄνειρον ἴδῃ, γίνεται τῆι αὐτῆι ἡμέραι καὶ ἄφθορον τηρηθή-

σεται, μέντοι γε χαλεπὸν ἔστι καὶ εἰς ἄλλον ἀποβήσεται. Ad Procli verba cf. etiam Verg. Georg. I 284 *septima post decimam felix et ponere vitem et prensos domitare boves et licia telae addere.*

278. (28) Tzetz. ad Hesiod. Op. et Dies 765 (Gaisf. II 418, 8) καὶ τὴν τριακοστὴν δὲ ἡμέραν οὗτος ἀγαθὴν λέγει, ἣν Ὁ. φάυλην πᾶσιν ἔργοις φησί, δοσοληψίαις δὲ μόλαις ἔσθλην.¹

1 δυσοληψίαις μόνον ἔστιν αἰσθλή Trinc.; δυσοληψίας Heins.; δοσοληψίαις Lob.

Lob. I 419; Heeg 43.

Catalog. astrol. III 39, 18 ss. ἡμέρα λ' (τῆς σελήνης.) Πλοῦτος καὶ Τύχη ἐγεννήθη. . . . αὕτη ἡμέρα ἀποπληροφορημένη ἔστιν εἰς πάντα· ἀγοράσαι, πωλῆσαι, σπείρειν, φντεύνειν, κλαδεύνειν, δούλους καὶ ζῶια καὶ βόας κτήσασθαι, παῖδας εἰς μαθησίαν παραδιδεῖν κτλ. et IV 145, 4 ss. τὸ ἡμῖον καὶ γ', ἣτις λέγεται λ' ἡμέρα, παρὰ τριῶν ὥρων κοινωνεῖ τῷ Ἡλίῳ, ἣτις λέγεται σύνοδος· καὶ αὕτη καλὴ σπείρειν, θερίζειν, ὀδεύνειν, πωλεῖν, ἀγοράζειν, γάμους ποιεῖν· ὁ γεννηθεὶς εὐτυχῆς, ἡ δὲ γυνὴ πονηρὰ, θυμώδης, ἄστοργος τῷ ἀνδρὶ.

279. Tzetz. in Aristophan. Nub. 1178 ed. ab H. Keilio *Rhein. Mus.* VI 1848, 617; Nauck *Lexicon Vindobonense* (Petroполи 1867) 249, 9 ξνην (ξνη cod.), ὡς πάλιν πρῶτην μονάδα, τῆαν ὡς ἀρχηγὸν ἑτέρου κύκλου οὖσαν·

οὔνεκεν ὀλλυμένη περ ἀέλιπτως γίνεται αὕτις,
ὡς Ὁ. ἐν Ἐφημερίδι φησί.

III. Γεωργία

Carmen Orphicum, cui nomen *Γεωργία* inscriptum erat, extitisse excepto Lascare Proleg. in Orph. in Marm. Taurin. I 98, qui *Γεωργικά* habet (test. nr. 225; cf. A. Baumstark *Philol.* I III (N. F. VII) 1894, 687; Heegium Diss. 50) unus Tzetzes pluribus locis testis est. Maximi momenti sunt, quae initio commentarii ad Hesiodum 17 (Gaisf. II 19, 19) profitetur *Ἡσιόδου Ἔργα καὶ Ἡμέραι τὸ βιβλίον ἐπιγράφεται, ἣτοι διδασκαλία γεωργίας καὶ ἡμερῶν, καθ' ἃς δεῖ τόδε καὶ τόδε ποιεῖν. οὕτω δὲ ἐπιγράφεται πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν ἑτέρων* | ²⁰ Gaisf. αὐτοῦ πεντεκαίδεκα βιβλίων Ἀσπίδος Θεογονίας Ἡρωογονίας, Γυναικῶν κατα-

λόγου καὶ λοιπῶν ἀπασῶν· ἔτι δὲ καὶ πρὸς ἀντιδιαστολήν τῶν τοῦ μεγάλου Ὀρφέως Ἔργων καὶ Ἡμερῶν, ὧν Ἔργων Ὀρφείως ἦτοι τοῦ Περὶ Γεωργίας οὕτως ἐστὶν ἢ ἀρχή· fr. 280; Lob. I 414, qui seclisit cum Gaisfordio Ἔργων Ὀρφείως ἦτοι τοῦ περὶ Γεωργίας, Heeg 49. Totus Tzetzae locus depravatus esse videtur. An τῶν ἐτέρων—ἀντιδιαστολήν glossema?

Orphea μαθηματικῶς res agrarias exposuisse (οἶον Σελήνης τρεχούσης περὶ Παρθένον πάντα φυτεύειν πλήρ μόνων ἀμπέλων) Tzetzes ad vs. 568 dicit (cf. supra p. 268); v. Heegium 46. Hoc quoque carmen Musaeo dedicatum fuisse (cf. supra fr. 271) evinci non potest, quod contra C. G. Lenzium (De fragmentis Orphicis ad astronomiam et agrorum culturam spectantibus commentatio Diss. Goetting. 1789, 15) iure monuit Heeg 48.

280. (11) Tzetz. Prol. ad Hesiodum 17 cf. supra p. 279 s.

εἰ δὲ γεωπορίας¹ σε φιλομβρότου ἡμερος αἰρεῖ
καὶ τ' ἐπὶ χροσείης γενεῆς ἐντύνειαι ἔργα,
γαῖαν ἐπὶ ζείδωρον ἄγων εὐκαμπὲς ἄροτρον,
ἢ γυροῖς ἔτι κλῆμα Μεθυραίου λεληῖσαι

5 κατθέμεναι, καὶ λαρὸν ὀπώρης εἶδαρ ἐλέσθαι
| ²¹ Gaisf. ἡμίρεις² σκαπανῆι τε λαχήμεναι³ ἄμβροτον αἶαν·
ἀντίκα δὴ τοι⁴ πᾶσαν ἐτητυμίην καταλέξω,
ὅπως ἂν πανθία Σεληγναίη πεπίθοιτο,⁵
ὄμπριά σοι Δήμητρος ἀροσινόοιο τε Βάχχου
δῶρ' ἀναπεμπέμεναι καὶ ἐπηετανὸν⁶ ὄλβον ὀπάξειν.

καὶ τῶν μὲν Ἔργων Ὀρφείως οὕτως ἐστὶν ἢ ἀρχή.

1 γεωργίας E; γεωργίας H. 2 ἡμίρεις Ab., Heeg; ἡμίρη Gaisf.; ἡμίρει EG. 3 λαχῆναι Tzetz. codd.; λαχαίνεμεν v. Maxim. infra. 4 τοι καὶ Maxim. 5 Scaliger; σελήνην πεπύθοιτο prius. 6 ἐπηετανὸν Maxim.; cf. Hom. Hymn. in Mercur. 113 οὐλα λαβῶν ἐπέθηκεν ἐπηετανά.

Lob. I 414; Heeg 46.

Ad initium εἰ δὲ γεωπορίας cf. exordium carminis Περὶ σεισμῶν (fr. 285) φράζω δὴ καὶ τόνδε λόγον, τέκος. Heeg 49. 68. Plane isdem versibus utitur Maxim. 456—465, quos ex Orphei carmine mutuatus esse videtur (cf. frr. 281—284 et Heegium 51. Vs. 6 legitur ap. Maximum vs. 461 λαχαίνεμεν et vs. 7 Maxim. 462 τοι καὶ pro Tzetzae δὴ τοι.

281. (19) Tzetz. Exeges. in Iliad. 33, 14 Herm. καὶ ὁ Ὀ. (de Luna)

εἰ μὲν γὰρ στείχησιν ἐπ' Ἀφροειτοῖο¹ θροοῖο²

1 ἀρνείο Maxim. L; ἀρνείο Fabric. ad. Maxim.; ἄρ νειοῖο Tzetz.
2 θεοῖο Herm.

Herm. 512 n. 35; Lob. I 422; Heeg 47.

Exscripsit Maxim. 466. Cf. supra p. 269.

282. (12) Tzetz. Chiliad. IV 128 vs. 172 p. 126 Kiessl.
(cf. Schol. in Cramerī Anecd. Oxon. III 357) μέμνηται ταύτης
καὶ Ὁ. ἐν Γεωργίαι γράφων·

Ἀστράλῃ κοίρῃ δὲ πέλει πρὸς ἅπαντα φερίστη
σπέσματα, καὶ δὲ φντοῖσιν ἐναισίμος, ἐν τε βόθροισι
βάλλειν ἔρνεα πάντα, τὰ τε θρῦδος ἄκρα λέγονται,
οἴνας δ' ἐξαλέασθαι, ἐπεὶ στυγείι περιάλλα

5 Ἰκαρίου κοίρῃ ληρὸς καὶ ἀδενκέας οἴνας,
μνωομένη, ὅσα λυγρὰ Διωνύσοιο ἐκῆτι
Ἄκτατοι μῆσαντο, μέθῃι δεδμημένοι ἀνῆι,
Ἰκάριον, καὶ μιν στυφελᾶς κορύνῃσι δάϊξαν,
σφαλλόμενοι δώροισι, χορομανέος¹ Βάχχοιο.

1 χορομανέος Lob.; χορομανέοιο codd. Cetera v. infra.

Lob. I 415; Heeg 19. 47; J. Kroll *Lehren d. Herm.*
Trismeg. 128.

Vs. 3 vindicat *Λωδεζαιτηρίστ* Tzetz. ad Lycophr. vs. 83
p. 46, 26 Scheer. Eosdem versus habet Maxim. 488—496; pro
Orphei ληρὸς vs. 5 legitur ap. Maxim. 492 ἐλίνοϋς (ελινους L,
ἐλινοῦς corr. man. rec., ἐλινοῦς ed. Fabricii, ἐλλινους Koechly,
ἐλίνοϋς J. G. Schneider), vs. 9 ap. Maxim. vs. 495 κορύναις.
Tzetz. ad Op. et Dies 568 (Gaisf. II 335, 17) Ὁ. δὲ μαθηματι-
κῶς πάντα παρακελεύεται θρᾶν· οἶον Σελήνης τρεχούσης περὶ
Παρθένον πάντα φντεύειν πλὴν μόνον ἀμπέλων· μισεῖ γὰρ ἢ
Παρθένος τὴν ἀμπελον διὰ τὸν πατέρα Ἰκάριον. Cf. ΒΑΚΧΙΚΑ
fr. 244.

283. (13) Tzetz. ad Hesiodi Op. et Dies 778 (Gaisf. II 429, 10 ss.)
Ὁ. δὲ ἐκεῖνος ὁ Θρακίσιος¹ ἐν τῇ περὶ Γεωργίας οὐ τὴν ἀπλῶς
ἡμέραν τῆς Σελήνης τὴν τοιᾶνδε λέγει λυσιτελῆ² ἢ καὶ ἀνώνη-
τον,³ ἀλλ' ὅταν τοιῶσδε σχηματισθῆι καὶ συντρέχη ζωιδίους τε
καὶ τοῖς ἀστράσιον.⁴

1 ὁ θρακίσιος EGH; θρακίσιος ed. Bas. 2 λυσιτελεῖν Heins.
3 ἀνώνητον F. 4 ἀστροῖς EH.

Lob. I 418; Heeg 48.

Cf. Maxim. 530—547.

IV. (Περὶ δραπετῶν)

Carmen Orphicum Περὶ δραπετῶν extitisse non sine veritatis specie coniecit Heeg 56. Quod imitatus est Maximus in carmine Περὶ καταρχῶν v. p. 280 fr. 280, cuius pars VIII Περὶ δραπετῶν vs. 320 incipit verbis εἰ δ' ἄρα καὶ δμῶων ὀλοφῶια ἔργα πύθοιο οἷ τε γ' (γ' add. Ludwich) εὐὸς λείποντες ἐπὶ μεγάρουσιν ἀνακτας γαῖαν ἐς ὀθνεῖην ποσὶ καρπαλίμοις ἀλάληγται δοῖσται ἀταρτηροὶ . . . ἀλλὰ σὺ καὶ τοίων μερόπων ἐπιφράζεο μοῖραν. ἦν μὲν ἔηι πανθία μετ' εὐπόκου Ἀργειοῦ, ὧκά μιν εἰσανάγοιο πτλ.

284. (18) Tzetz. Chiliad. II 42 vs. 609 p. 64 K. (Exeges. in Iliad. 26, 24 Herm.) τῆς ἱστορίας μέμνηται ταύτης Ὁ. που λέγων·

οὐδ' ἦν¹ Ἰφίκλειο θοώτερος † ἀνδάζοιο,²
ὅς τε καὶ ἀνθερίκεσσιν ἐπέτρειεν, οὐδέ τι³ καρπὸν
οἶνετ' ἀήσυρα⁴ γυῖα φέρων ἐπὶ λήιον ἀῶν.⁵

1 οὐδ' ἦν Tzetz.; οὐδ' ἦν Maxim. L; οὐδ' εἰ κ' Ludw. 2 ἀνγάζοιο Maxim. L; ἀλχηοῖο Kiessling nisi versus initium est depravatam; αἶψα γένηται Mullach. 3 οὐδέ τι Tzetzae Chiliad. B et Maxim.; οὐδ' ἔτι Kiessl. 4 adiectivo ἀήσυρα superscriptum ἐλαφρὰ (v. etiam in Iliad. 26, 26) in cod. B Kiessling; κοῦφα, ἐκ τοῦ αἰέρω Maxim. L in marg.; cf. Hes., Etym. M., Phot. Berol., Suid. s. ἀήσυρον. 5 ἄκρον Wakefield Ludw. Homerum secuti (v. infra).

Herm. 512 n. 33; Lob. I 422; Heeg 56.

Iphiclus iam e Hesiodi Catalogis notus fr. 117 Rz.³ ed. 1913

ἄκρον ἐπ' ἀνθερίκων καρπὸν θείον οὐδέ κατέκλα,
ἀλλ' ἐπὶ πυραμίνους ἀθήρας φοίτασκε πόδεσσι
καὶ οὐ (ζοῦ O. Roßbach) σιρέσζετο καρπὸν,

qui Iliadis Y 227 ἄκρον ἐπ' ἀνθερίκων καρπὸν θείον οὐδέ κατέκλων imitantur. In Orph. Argon. commemoratur vs. 139. 160. Exscripsit Orphea Maxim. 422—424. Hesiodo usus esse videtur Nonnus XXVIII 284 de Ocythoo εἰς δρόμον Ἰφίκλειο παρομοίως, ὅστις ἐπιέγων ταρσὰ ποδῶν ἀβάτοιο κατέγραφεν ἄκρα γαλήνης, καὶ σταχύων ἐφ' ἑπέφθε μετάρσιον εἶχε πορείην, ἀνθερίκων στρατὸν ἄκρον ἀκαμπία ποσσὶν ὀδεύων. Ad Hesiodi vs. 1 spectat etiam Lucianus Pro imaginibus 20 p. 500.

V. Περὶ σεισμῶν

Carmen, quod in plerisque codicibus Ἐρμοῦ τοῦ τρισμεγίστου περὶ σεισμῶν, ἐν ἄλλοι Ὅρφέως inscribitur, in nonnullis aut Ὅρφέως aut Ἐρμοῦ τοῦ τρισμεγίστου, primum editum est ab Aldo in Florilegio diversorum epigrammatum in septem libris a. 1503. Codices, qui carmen servaverunt, in Catalogo codicum astrolog. Graec. diligenter descripti sunt, quos omnes hic enumerare incommodum esse videtur, cf. Heegium Diss. 57. Recentiorum edd. potiores hae sunt: in Analectis veterum poetarum Graecorum ed. Rich. Phil. Brunck III 1776, 1 cf. 237; Anthologia Graeca ed. F. Jacobs III 1794, 222 cum Animadversionibus XI 1802, 5; E. Abelii Orphica 1885 p. 141; B. Pitra Analecta sacra et classica spicilegio Solesmensi parata V 1888, 275; Epigrammatum anthologia Palatina ed. Ed. Cougny Parisiis 1890, 400 n. 47 cf. 431.

285. (2)

φράζω δὴ καὶ τόνδε λόγον, τέκος, ὁππότε κερ δὴ
γαῖαν κινήσῃ Σεισίχθων κvanoχαίτης,
ὅττι βροτοῖς ἐπὶ τ' εὐτυχίην κακότητά τε φράζει.

- ὁππότεν εἰαρινὴν ἐπ' ἰσημερινῇν ἀφίκεται
5 ἡέλιος Κριόν τε διεκτρέχει, ἐν δ' ἄρα τῷιδε
γαῖαν νυκτερινὸς Γαιήοχος ἀμφελελίξει,
σημα τόδ' ἐστὶ πόλιος ἀπόστασις οὐκ ἀλαπαδνῆς·
εἰ δέ κεν ἡμερινός, φράζει τόδε λυγρὰ καὶ ἄτας
πήματος ὀρμήσαντος ἐπ' ἀλλοδαποὺς ἀνθρώπους·
10 ἕσσεσθαι, σφετέραις ἐπὶ πημοσίνοισι ἰδὲ λύπαις.

- εἰ δ' ἀνὰ Ταῦρον ἰόντος ἐφορμήσει διὰ νύκτα
σεισμός, πῆματα μὲν τε καταφθινύθουσιν ὀπίσσω,
εὐφροσύνη δ' ἀνὰ ἄστρῳ καὶ εἰρήνῃ τεθαλυῖα·
ἡμερινὸς δὲ φέρει πολέμον μεγάληο πόλιμ
15 ἔργον ἐπερχομένον τοῖς κρείττοσιν· ἀλλὰ φυλάσσοι.

εἰ δέ κεν, ἐν Διδύμοις στρωφωμένον ἡέλιοιο,
νυκτερινῇ μῆνις ἐλελίξεται κατὰ γαῖαν,
(σημαίνει ὅτι?) δυσμενέες βροτοὶ ἐγχεσείριες
ἡμετέροισι πελάσσουσιν ἐπ' ἄλγεσι γαῖαν ἵπασσιν·

20 εἰ δέ κεν ἡμερινή, τότε κεν βασιλῆες ἄτιμοι
ἔσονται ἡγεμόνες τε θεῶν διομηγίη ἐχθρῶν.

εἰ δ', ἀνὰ τὴν μοίρην τοῦ Καρκίνου ἡελίοιο
στείχοτος, ὅθι δὴ θειρινὴ τροπή, ἔννεχος ἔσται
γῆς ἔροσις, τοῦτο φράζει κακότητα βαρεια
25 ἀργαλίην πενήτην ἀλλαξέμεν· ἡμερινὸς δὲ
φράζει πῆμ' αὐτοῖς καὶ ἀνάστασιν ὠλεσίοισιν.

εἰ δέ κεν, ἡελίοιο Λέοντος μοῖραν λόγτος,
νύκτερος ὀρηθηῖ γαίης σάλος, αὐτίκα πένθη
κλαυθμοὶ τε στυγαχαί τε πόλιν καὶ λαὸν ἅπαντα
30 ἔξουσ'· ἡμερινὸς δὲ φανείς καὶ ταῦτα πιφάσκει.

εἰ δέ κεν, ἡελίου σὺν Παρθένωι ἐρχομένοιου,
ἔσπερινὸς σεισμός, λαοῖς τότε λοιμὸς ἅπασιν
ἔσεται· ἡμερινὸς δὲ φανείς καρποὺς καταβλάψει.

εἰ δ' ἂν ἐπὶ φθινόπωρον ἰσημερινὴν ἀφίκηται
35 ἡἷλιος, χηλαῖς διαφαίνων, νυκτερινὸς δὲ
κινήσει, καρπῶν δηλοῖ φθόρον ἔξαναφάντων
γαίης· ὥραις δ' ἡμεριναῖς, χαλεπῆς τὸδε φράζει
ἔργα μάχης· πολλοὺς δ' αὐτῶν κατὰ γαῖα καλέψει.

εἰ δέ κεν, ἡελίου τὸν Σκορπίον ἀμφιθέοντος,
40 νύκτερος ὀρηθηῖ γαίης σάλος, ἔργα μάταια
ἀνθρώσιν ἔσονται κακοφραδομοσύνησι νόσιου·
ἡμερινὸς δὲ φανείς τότε δὴ τότε ἄλγεια φράζει
ἔσσεσθαι πολέεσσιν ἀπὸ πτολέμου κρυεροῦτο,
ἔργα ματαιότατα Ζητὸς μεγάλον διὰ βουλάς.

45 εἰ δέ κεν ἐν μοίρῃ τοῦ Τοξότου ἡελίοιο
στροφῶντος γαῖαν κινήσει Κεανοχαίτης
νυκτερινός, σημεῖον ὀλέθριον ἔσεται ἀνθρώσιν
πολλῶν· ἡμερινὸς δὲ φανείς πόλεων βασιλῆι
σημαίνει μεγάλην τιμὴν καὶ σκῆπτρα λιπόντι
50 ἄλλῃ ἐποίησθαι φεύγοντ' ἀπὸ πατρίδος αἰῆς.

εἰ δὲ κ' ἐν Αἰγοκέρωτι, ὅθι τροπαὶ ἡελίοιο
χειμεριναί, στείχοτος, ἔδος χθονὸς ἔννεχος ἔλθῶν

Σεισίχθων γαῖαν κινήσει πνεύματι λάβρωι,
φράξω δὴ πόλεμον καὶ δάκρυα τοῖσι γενέσθαι
55 καὶ στάσιν· ἡμερινὸς δὲ φαιεὶς καρποφθόρος ἔσται.

εἰ δέ κ' ἐν Ὑδροχόωι διανίσσεται ἡελίοιο
φάγγος, νυκτερινή δ' ἐλελιχθῆι γαῖα περιχθών,
ἀρπαγαὶ ὀλιεῖοικοι ἀνὰ πτόλιν εὐρνάγρια
ἔσσονται δῆμον τε κατοφροσύναι τε καὶ ὕβρεις·
60 εἰ δέ κεν ἡμερινή, δῆμον κράτος ἔμπεδον ἔσται.

εἰ δ' ἀνὰ τοὺς Ἰχθῦς στρωφωμένου ἡελίοιο,
γῆς ἔροσις γίνοιτο θοὴν διὰ νύκτα, τότε ἔσται
πάσαις ἐν πολίεσσι περιστάσις· εἰ δέ κεν ἡοῖ
γῆς κινήθειν πέδον ἱερὸν, ἀντίκα πάσαις
65 εὐφρόβοισι βοῶν ἀγέλαις, οἰῶν τε καὶ ἄλλων
τετραπόδων φθόρος ἔσται ἀν' ἄστυα καὶ κατὰ χώρας.

Textum constitui horum codicum ope adiutus: sunt Vaticanus gr. 1379 fr. 32 saec. XV ex bibliotheca Fulvii Ursini (Catalog. astrol. V 3 1910, 71 n. 24) e collatione J. Heegii, quam misit Bollins = U; Palatinus 102 = P (Pitra p. 275 n. 1); Vossianus D 18, quem exscripsit ignota manus, cuius collationem in Hymnorum apparatu a Dieterichio congesto inveni = V; Laurentianus XXXI, 37 f. 367^v saec. XIV, cuius lectiones e Jacobsii editione cognovi = M(ediceus), quas non omnes notavi, quia multa corrupta et interpolata sunt. Nova carminis recensio, quam Heeg Diss. 57 n. 2 pollicitus erat, valde desideratur; collationes, de quibus l. l. dicit, praeter illam a me supra indicatam teste Bollio in Heegii scriniis non inventae sunt. Vs. 1 φίλον ante τέκος add. M. 2 σεισίχθων Κυανοχ. Ab. κινήσει M. 3 ὅτι Br(uncck); ὅτι codd.; τόφρα Ab. ἐπὶ τ' ἀτυχίη κακότητα φράζει M. τε om U. φράζει V. 4 ὀπτόταν UV; ὀπτότ' ἄν M Ab. ἰσημερινήν M. In marg. ἥλιος ἐν κριῶ. μὴν Ἀπρίλλιος add. M. 5 τε Jacobs; δὲ codd. διεκτρέχει codd. ἐν δ' ἄρα τῶιδε vulgo; ἐνθ' ἄρα τῶ γε M; ἐν δ' ἄρα τῶγε Ab. 6 νυκτερινή P. ἀμφισελίζη M. 7 πόλιος MU; χόλκος V. ἀλαπαδνήs Br.; ἀλαπαδνή codd. praeter P, qui habet ἀποστάσεις οὐκ ἀλαπαδνή. 8 ἰνιτ. Ἀδέκεν V. φράζει idem. 10 ἔσσει codd. πημοσύναις τε ὕβρεις M. 11 λόντες V. ἐφορήσῃ M. In marg. ἥλιος ἐν Ταύρω. μὴν Μαῖω M. 12 σεισμοὶ V. 13 ἀφροσύνη V. ἄστη M Ald. 14 ἔσσειται· ἡμερινὸς δὲ φ. π. μέγα ἔργον. ἐρχομένον, τοῖς ἡρέσοισιν ἀλλὰ φυλάσσουν M, unde Jacobsius elicit Abelio consentiente (εἰρήνη τεθαλυῖα) ἔσσειται· ἡμερινὸς δὲ φέρει πολέμον μεγάλιο ἔργον ἐπερχομένον τοῖς κρείσσοισιν· ἀλλὰ φυλάσσουν. μεγάλοι U. κρείττοισιν U; κρείττοισιν V. 16 In marg. ἥλιος ἐν Διδύμοις. μὴν Ἰουνίωι add. M. 17 μὴν σὲ λελίζηται V. 18 In cod. M omissus: in ceteris initio lacuna; σημαίνει ὅτι add. Huetius, quem Br. Jacobsius Abelius alii secuti sunt; δυσμενέες (πίσνονοι μίνει) βροτοὶ ἐγγεσίχειρες Ludw. 19 ὑμετέρον Br.; ἡμετέρον codd. (et Tannery) praeter M, qui habet ἡμέρον παλὰ σωσὴν ὑπαλγέα. ἐπ'

ἄλγεα Br.; ἐπ' ἄλγεα codd. 20 ἡμερινός M. τότε κω V. 21 διομηνή V;
 διομενή U; διὰ μήνιας M; διὰ μήνιος Ab. 22 In marg. Ἥλιος ἐν Καρ-
 κίνω. μηνὶ Ἰουλίῳ add. M. μοῖραν codd. praeter M (ἡοῖ ρην τε κ.); μοῖραν
 Ab. τοῦ codd. praeter τοῦ V. 23 ὄθι Br. (cf. vs. 51): τότε codd.; τόθι
 Ab. θερυνὴ τροπῇ codd. praeter M, qui habet θερυνὰ τροπαί, quod Br. Jac.
 Ab. receperunt (cf. vs. 51. 52 τρ. ἡελίοιο χειμερινά). 24 ἡ κίνησις τοῦτο
 φέροι M. 25 ἀλλεξίμεν P. ἀργαλέης πενήης? Ab. 26 ἀνάστασιν Br.;
 ἴστασιν codd. 27 μοῖρ' ἰόντος M; μοῖραν ἀνιόντος P. In marg. Ἥλιος
 ἐν Λέοντι. μηνὶ Ἀγούστῳ add. M. 30 ἔξουσιν M. ταῦτα vulgo: ταῦτά
 Cougny. πιφάσπει V; πιφάσκει U. 31 ἡελίοιο M. In marg. Ἥλιος ἐν
 Παρθένῳ. μηνὶ Σεπτεμβρίῳ add. M. 32 λοιμός Br.; λιμός codd. praeter
 M, qui servavit λοιμός. 33 καρπὸν M. κατακλάψει U. 34 ἐπὶ φθινό-
 πωρον Ἰσημερίην ἀρίζηται codd.; ἐ. φ. Ἰσημερίην τ' ἀφ. Br.; ἐ. φθινοπωρίδ'
 Ἰσημερίην ἀφ. Ab.; ὀπωρινὴν ἐ. Ἰσημερίην ἀφ. Cougny; ἐ. φθινοπωρίδ'
 Ludw. Cf. Tannery l. l. 57. In marg. Ἥλιος ἐν Ζυγῷ. μηνὶ Ὀκτωβρίῳ
 add. M. 35 χηλὰς M. 36 φθ. ἐξ ὧν ἀφύπτων U; φθορὰν ἐξαναφάντων M.
 37 ὄραις δ' ἡμεριναῖς codd.; ἡμεριναῖς δ' ὄραις Ludw. χαλεπὸν τότε φρά-
 ζον M. 38 ἔργα μέγην V. πολλὴν δ' αὐτὸν κατὰ γαίαν κλέψει M.
 Ad vs. 39 cf. contraria in paraphrasi Cat. astrol. VII 170, 4 ss.; Boll *Aus der
 Offenbar. Joh. Στοιχεῖα* I 88. In marg. Ἥλιος ἐν Σκορπίῳ. μηνὶ Νοεμβρίῳ
 add. M. 41 ἔσονται P. 42 τότε δὴ τότε non mutandum; cf. Jacobs.
 p. 8; τότε δὴ τὸδ' ἐπ' ἄλγεα φράζει collatis vers. 7. 8. 37 Ludw. 43 ἔσε-
 σθαι VP. 44 om. M, cui adstipulatur Jacobs. ματαιότητα UV. 45 In
 marg. Ἥλιος ἐν Τοξότη. Δεκέμβριος M. τοῦ τόξου idem. 46 κινήσει M.
 47 ἔσεται Br.; ἔμμεναι codd. 49 λιπόντι Hiller de Gaertringen cf. para-
 phrasin l. l. 170, 13; λιπόντα codd. 50 ἄλλη ἐ. Br.; ἄλλην ἐ. codd.; ἄλλην
 οἴχεσθαι Ab. 51 τόθι Ab. εἰ δέ κεν αἰγ. codd.; corr. Jacobs; εἰ δ' ἂν
 ἐν Br. In marg. Ἥλιος ἐν αἰγοκέρωτι. μηνὶ Ἰανουαρίῳ add. M. 52 χειμε-
 ρίνου . . . εὐνωχος ἔλθῃ M. 53 γαίη M. 54 πόλεμον δακρυτόν τε γ. M,
 unde Jac. suspicatur fuisse π. πολυδακρυτόν τε γ. 56 εἰ δέ κεν Ὑδροχόω
 διανείσεται UV; ὕδροχόω δ' εὐτ' ἂν διανείσεται M; Ὑδροχόω δ' εὐτ' ἂν
 διανίσσητ' inde Ab.; εἰ δ' ἂν, 39' ὕδροχόον διανίσσεται Br. Cougny; εἰ δέ
 κ' ἐν Ὑδροχόω δινεύσει ἡελίοιο Jac. In marg. Ἥλιος ἐν Ὑδροχῶ. μηνὶ
 Φεβρουαρίῳ add. M. 57 φεύγος U; νυκτερινὴ δὲ UV; νυκτερινῆ δὲ M;
 νυκτερὴ δὲ nonnulli codd. sec. Ab. γαῖα περιχθῶν codd.; πᾶσα περὶ
 χθῶν Ab. 59 δῆμον τι U; δῆμον τε V. κακοφροσύνα V. 61 In
 marg. Ἥλιος ἐν ἰχθύσι. μηνὶ Μαρτίῳ add. M; τῶν ἰχθύων idem.
 62 γίνωιτο UV; προγίνωιτο M Jac. Ab. 60ῃ διὰ νύκτα omissis verbis
 τότ' ἔσται M. 63 πολέσει U; πολέσει V. περίστασις UV quod com-
 mendat Jac. afferens Hesych. περίστασις· θλίψις, ἀνάγκη, μέριμνα. διά-
 στασις M. ἡοῖ Jac.; ἡῶ vel ἡώ vel ἡω codd.; εἰ δέ κ' ἂν' ἡῶ (cf. vs. 11.
 22. 61) vel εἰ δέ κ' ἐν ἡοῖ (cf. vs. 16. 45. 51) Ludw. 64 γῆς κινήθει U;
 γαίης κινήθῃ M quod commendat Jac. et Ab. 65 οἰῶν τε UV;
 οἰῶν M. 66 φθορά M.

Cf. *Ερμού τοῦ Τρισημερίστου περὶ σεισμοῦ tractatum* in cod. 25
 (Berolin. Phill. 1574) f. 15^v (Catalog. cod. astrol. graecor. VII 167),
 ad quem Boll nonnullis a me praetermissis haec adnotat: *Ноч*

capitulum cum carmine Hermetico sive Orphico de terrae motibus saepius impresso artissime cohaerere eiusque partim paraphrasin esse elucet; quae tamen adeo passim uberior est ut nesciam utrum ex alio fonte suppleta an ad pleniorum carminis formam facta sit. Vestigia sermonis biblici occurrere memoratu dignum. Fere idem capitulum sed Septembri initium faciente inveni in cod. 28 (= Berolin. gr. qu. 16), f. 277^v sub nomine Leonis Sapientis. Hunc codicem saec. XVII non contuli. Iterum invenitur eadem paraphrasis in cod. 26 (Berolin. Phill. 1577) f. 147; inscribitur Σεισμολόγιον Ὁρφέως; incipit a mense Septembri. Varias lectiones non nisi graviores exscripsi. Locum in paraphrasi a carmine dissentientem supra ad vs. 39 notavi. Cf. etiam cod. Bonon. gr. 3632 f. 277^r (Catalog. IV 41) Σεισμολόγιον τοῦ Ὁρφέως (Μὴν Σεπτέμβριος· τοῦ Ἄρτεως (!) ὄντος ἐν Παρθένῳι — κατὰ ἔσται ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ) et quae Heeg Diss. 57 conguessit.

Fabricius *Bibl. Graec.* I 159 (ed. Harlesianae); Lob. I 382; Ludwig *Krit. Beitr. zu den poetischen Erzeugnissen griech. Magie u. Theosophie. Verzeichn. der Vorlesungen Koenigsberg* 1899, 11 n. III; Tannery *Rev. philol.* XXIV 1900, 54; Heeg Diss. 8. 10 11. 57.

Quamvis Orphicorum foetum hoc carmen esse haud affirmaverim, tamen *hoc tenue poemation* (Lob.) aetate demum Byzantina conditum esse, ut Tannery voluit, negaverim. Ea, quae Tannery exposuit, iam paraphrasibus inventis refutari Heeg 58 recte monuit. Aetas hodie accuratius definiri nequit.

VI. Περὶ ἐπεμβάσεων

Hoc carmen, quod Heeg Diss. 60 aetati Alexandrinae vel imperatoriae ascribit, testatur paraphrasis fr. 286 exscripta. Versus heroicos, qui in paraphrasi inveniuntur, falso Dorothei carmini *Περὶ ἐπεμβάσεων* attribuit Kroll *Catalog. astrolog.* VI 91 n. IV. Cf. eundem retractantem *Philol.* LVII 1898, 132, qui locum Firmici p. 268 allatum ad hoc carmen Orphicum spectare arbitratur.

286. Codd. Ven. Marc. 334 (6) f. 168 s. μζ'. μη' (A, ab Krollio descriptus) et Ven. Marc. 335 (7) f. 137 ρζβ' (B, ab Olivierio descriptus) = *Catalog. codic. astrol.* II 1900, 198, 24 (cf. ibidem p. 35). καὶ ταῦτα μὲν ὁ Λωρόθεος· λέγει δὲ καὶ Ὁ. περὶ ἐπεμβάσεων ταῦτα· ὁ Κρόνος ἐπεμβὰς Αὐτὸν σφάλματα βίου ποιεῖ καὶ

κτημάτων ἐστὶ φθορὸς καὶ γάμον σεβδάζει γυναικὸς καὶ εἰς πᾶν ἔργον βλάπτεται.¹ ὁ Κρόνος εἰς Ἄσπην αἴτιος συνοχῶν δεσμῶν νόσων, λυπεῖ² δὲ ἔρεκεν τέκνων, ὄλεθρον σημαίνει κτημάτων, τινὰς φυγοπάτριδας ποιεῖ ἢ θητεύοντας καὶ περιητεύοντας. ὁ Κρόνος εἰς Ἥλιον³ μετὰ κόπου τὰς πράξεις τελεῖ· φευκτέον δὲ τὸν πλοῦν καὶ τὰς ὁδοιπορίας διὰ φόβον ληιστῶν. ὁ Κρόνος εἰς Ἀφροδίτην ἐχθραίνει τοὺς συγγενεῖς καὶ τοὺς⁴ φίλους, ἀπάτας καὶ ταραχὰς καὶ ζημίας ἐπάγει, ὁ δὲ ἔχων γυναῖκα αἰσχυνθήσεται διὰ τὴν αὐτῆς μαχλοσύνην. ὁ Κρόνος εἰς Ἐρμῆν φιλονεκίας καὶ κρίσεις σημαίνει καὶ ζημίας καὶ ταραχὰς καὶ θανάτους⁵ ἀδίκους⁶ συγγενῶν· φευκτέον δὲ τὰς τε ἀγοράς καὶ τὸ ἀνακοινοῦσθαι ἑτέροις τὰς πράξεις.⁷ δολοπλοκίας⁸ γὰρ ποιεῖ καὶ ἀπάτας. ὁ Κρόνος εἰς Σελήνην ἐπαναστάσεις τόπων ποιεῖ ἢ χρονίας νόσους ἢ κτημάτων ὄλεθρον καὶ ζημίαν. ὁ Κρόνος εἰς ἑαυτὸν μεταστάσεις, ἐπὶ ξένων τόπων | ¹⁹⁹ τε πλάνης⁹ σημαίνει, ταραχὰς τε καὶ εἰρκτὴν καὶ δεσμὰ, γονέων θανάτους, οἶκον καὶ χρημάτων ἀφανισμόν. ὁ Κρόνος εἰς τὸν ὠροσκοπὸν εἰς ἄλλην χώραν μεθιστᾷ, ποιεῖ δὲ καὶ ἀπάτας, ζημίας, κινδύνους. ὁ Κρόνος εἰς τὸ μεσουράημα εἰς ξένην γῆν ἀπάγει καὶ δόξαν δίδωσιν¹⁰ ἀλλ' ἔνεκα χρέους λυπεῖ. ὁ Κρόνος εἰς τὸ δένρον καὶ τὸ ὑπόγειον ἢ τῶν οἰκείων οἴκων καὶ κτημάτων ἀπελεύνει ἢ εἰς ἀλλοδαπὴν¹¹ ἀπάγει ἢ δορυαλώτους ποιεῖ ἢ τοὺς δούλους θανατοῖ.¹²

Ὁ Ζεὺς εἰς Κρόνον ἀνώμαλον τὴν πράξιν τοῦ βίου, ποτὲ μὲν ἀργῶν καὶ¹³ θεμελίωσιν κτῆσιν διδοὺς καὶ οἴκων ἢ ἀλλότριον βίον διέπειν, ποτὲ δὲ τῶν προτέρων ἔργων καὶ πράξεων ἀποσφαλλομένους ποιῶν,¹⁴ ἄλλοις δαπάνας καὶ ζημίας (καὶ)¹⁵ μακρονομίας ἐπάγων. ὁ Ζεὺς εἰς ἑαυτὸν ὅσας θλίψεις εὔροι¹⁶ τούτων λυτροῖ καὶ κέρδη παρέχει, φήμας τε κενὰς καὶ θρύλλους¹⁷ ἐπάγει, εἰ μὴ τύχη ἐν ἰδίῳ¹⁸ οἴκῳ κατὰ πῆξιν. ὁ Ζεὺς εἰς Ἥλιον¹⁹ ἀργίαν ταῖς πράξεσι δίδωσι καὶ φθείρει τοὺς οἴκους ἢ νόσων ἢ κτημάτων ἀπώλειαν καὶ μάταιον τέλος τῶν πόρων καὶ ἑναντίον τελεῖ.²⁰ ὁ Ζεὺς εἰς Ἄσπην ἀγαθός· εἰ γὰρ εὔροι ἐν κακότητι καὶ συνοχῇ καὶ θλίψει, πάντων ἀπολύει, εἰ δὲ ἐν χαρᾷ²¹ εὔρη διάγορτα, μείζονα τὴν εὐφροσύνην δίδωσιν, καὶ μειζόνων προσώπων φίλους ποιεῖ καὶ κτήσεις παρέχει καὶ τοὺς ἐχθροὺς λυπεῖ καὶ κέρδη καὶ δόξαν δίδωσι. ὁ Ζεὺς εἰς Ἀφροδίτην πλοῦτον σημαίνει ἀπροσδόκητον καὶ τῶν ἐχθρῶν ἐπ' ἄρτερον δείκνυσι καὶ τοῖς μὲν ἀγάμοις γάμον, τοῖς δὲ γεγαμηκόσι τέκνα παρέχει καὶ ταῖς πράξεσι τέλος ἐπιτίθησιν. ὁ Ζεὺς

εἰς Ἐρμῆν φίλους μεγάλων ἀνδρῶν ποιεῖ, ὧν καὶ τὴν παρουσίαν²² οἰκονομεῖν πιστεύονται, καὶ ἀξίανουσιν τὸν ἴδιον οἶκον· καὶ δῶρα ἐκ φίλων παρέχει· καὶ οὗτοι²³ μὲν εὐφραίνονται, λυποῦσι δὲ τοὺς ἐχθρούς, εἰ δὲ δίκην ἔχουσι, νικῶσι· δεῖ μέντοι τὸν τοῦ²⁴ Ἐρμοῦ ἀγαθύνεσθαι. ὁ Ζεὺς εἰς Σελήνην τοῖς μὲν γεγαμηκόσι τεκνογονίαν, τοῖς δὲ δικαζομένοις εὐτυχίαν καὶ κέρδος· πλὴν ὀλίγον πρότερον βλάβας ὕστερον νίκην καὶ εὐπραγίαν παρέχει· ἐνίοτε δὲ καὶ τινὰς χρυσεῖαις κοσμεῖ σειραῖς. ὁ Ζεὺς εἰς τὸν ὠροσκοπικὸν καὶ τὸ δῦτον κοινός²⁵ ἔστιν εἰς τε ἀγαθὰ καὶ κακὰ, ποτὲ μὲν κρίσεις ἐπιφέρων καὶ μάχας καὶ ζημίας²⁶ καὶ ἔχθρας, ποτὲ δὲ τούτων λυτροῖ καὶ κέρδη καὶ κτήσι²⁷ δίδωσιν, ἄλλοτε γιλίαν ἄλλοτε χηρείαν σημαίνει καὶ αἰσχρὰν²⁸ γήμην γάμων καὶ ταραχὴν διὰ ταῦτα, πολλάκις δὲ καὶ συγγενικὸν φόρον ποιεῖται καὶ κληρονομίαν ἐκ τούτων παρέχει, καὶ τὸν πλανήτην²⁹ ἐπαράγει εἰς τὴν³⁰ πατρίδα· εἰς δὲ τὸ μεσουράνημα καὶ τὸ ἐπόγειον θαλάττας γονέων καὶ νόσους καὶ κόπους καὶ θλίψεις· ἄλλοις γάμων παρέχει· |²⁰⁰ ἐτέρους τῆς πατρίδος μεταριστᾷ· τὸ δὲ τέλος τῶν πράξεων ἔσται ἐπιμοχθοῦ.

ὁ Ἄρης εἰς Κρόνον, ὅσα ὁ Κρόνος εἶθε βλέπει, σὴνζει οὗτος ταῦτα· πάσας γὰρ νόσους καὶ λύπας καταπαύει καὶ πλοῦτον καὶ νίκην καὶ εὐφροσύνην δίδοι· ὁ Ἄρης εἰς Δία³¹ ὀλέθριος καὶ ἀπηνής, χρημάτων διαπίπτει εἰς μίτην ἔσονται· καὶ ἐν δίκαις βλέπει καὶ ἐχθροὺς ἀριστᾷ. ταῖς δ' ἐγκούσις³² τὰ ἔμβρονα φθείρεται ἢ τεχθέντα τάχιστοι³³ τελευτᾷ· βλάβας καὶ ὕβρεις σημαίνει καὶ τόπων μεταναστάσεις ποιεῖται· τὰς τε πράξεις ἀχρειοῖ καὶ χάριν τέκνων ἢ γυναικὸς λυπεῖ καὶ ἔχθρας ἀφ' ἡγεμόνων δίδοι καὶ ἐκ τοῦ δήμου χόλον.³⁴ ὁ Ἄρης εἰς ἑαυτόν, ἐκ τόπων μεταριστᾷ ἢ νόσους ποιεῖ ἢ σιδήρωσι³⁵ αἰμάσσει ἢ πυρὶ φλογίζει, εἰς μέντοι τὸν βίον πρῆξι³⁶ καὶ κῦδος ὀπάξει. ὁ Ἄρης εἰς Ἥλιον ἐλαττοῖ τὰ κτήματα καὶ τὰς πράξεις κακός, λύπας ποιεῖ καὶ βλέπει τὸν νοῦν, τινὰς χάριν κρυφίων ἔργων λυπεῖ· εἰ δὲ καὶ στηριζῆι, χαλεπωτέρους θορύβους τε καὶ³⁷ μάχας διὰ πράγματα κινεῖ καὶ ἀρχαίων ἔνεκεν πατρώϊον ἔχθος δίδοι, προδοσίας τε ἐκ τῶν φίλων καὶ ἔχθρας³⁸ ἐπάγει. ὁ Ἄρης εἰς Ἀφροδίτην· μάχην ἐκ γυναικὸς καὶ χόλον ἐπόπτει· ποιεῖ γὰρ χωρισμὸν ἐπιπολὸν καὶ ὑποψίας μοιχιάς· ἐνίοτε καὶ τὰ τῶν ἀνδρῶν πάντα σὺλῶσιν. ὁ Ἄρης εἰς Ἐρμῆν ζημίας καὶ δίκας τὰς πλείους ψευδεῖς καὶ δολίους³⁹ καὶ ἀποκρούφων ἔργων αἰσχύνας καὶ ἀπάτας καὶ ἐπιπορίας, προ-

δόσεις, φρυγάδας τε καὶ δεσμοὺς⁴⁰ ποιεῖ. ὁ Ἄρης εἰς Σελήνην· εἰ μὲν θῆλυ τὸ ζώδιόν ἐστι, περὶ νόσον μόνης φοβοῦ καὶ μάλιστα τῶν ὀφθαλμῶν, εἰ δ' ἄρσεν, τὴν προᾶξιν τοῦ βίου ταράσσει, εἰ δὲ καὶ στηριζήμι, ἔτι μᾶλλον· τέκνων γὰρ ἀποστερεῖ⁴¹ καὶ ἀδελφοὺς θανατοῖ, κινδύνους καὶ θορόβους ἐπάγει καὶ εἰς ἄλλοδαπὴν ἀπάγει ἢ τὴν οἰκίαν⁴² μετήμειψε καὶ ἀπὸ ἄλλου ἔργου ἄλλο⁴³ ἔργον ἔδωκεν, εἰ μὴ τοῦ Κρόνου τὸ ζώδιον τύχη καὶ ταῦτα κωλύσῃ· ἐν δὲ τοῖς κέντροις πᾶσι χαλεπός, ἀστασίας ἐπάγων καὶ ταραχὰς ἐν τοῖς οἴκοις καὶ τῷ βίῳ⁴⁴ λύπας καὶ μάλιστα διὰ γάμον ἐν τῷ δύνοντι· καὶ γὰρ καὶ ὠμοτοχίας ποιεῖ· εἰς δὲ τὸ μεσουράνημα τὴν κοίτην τῶν συζύγων ἀσχύρουσιν ἢ καὶ νόσους ἐν τούτῳ τῷ κέντρῳ παρέχει.

ὁ Ἥλιος εἰς Κρόνον ἀρχαίων μνήμας ἐπάγει καὶ τῷ βίῳ τε πλοῦτον καὶ χαράν· ὁ Ἥλιος εἰς Δία μέγα κῦδος ὀπάξει καὶ γήμας καλὰς καὶ εὐφροσύνας καὶ ἐξ ἀφανῶν ἐμφανεῖς ποιεῖ.⁴⁵ ὁ Ἥλιος εἰς Ἄρην νόσοι κατακλίνει ἢ τῆς πατρίδος μεταριστᾷ, χρήματα φθείρει⁴⁶ καὶ ἀκουσίους ζημίας ποιεῖ καὶ τοῖς φίλοις ἐχθρὸν καὶ ἐξ ἰδίων ταραχὴς ἐπεγείρει,⁴⁷ εἰ μὴ καὶ ὁ Ζεὺς κατ' ἐπέμβασιν ἐκεῖ γένηται. ὁ Ἥλιος εἰς ἑαυτὸν ἢ τὴν | ²⁰¹ Σελήνην, νόσους καὶ ἀχρημοσύνας ποιεῖ καὶ ἐκ τῶν ἰδίων τόπων κινεῖ· πολλάκις δὲ καὶ ἐκ τῶν θλίψεων πλοῦτον φέρει. ὁ Ἥλιος εἰς Ἀφροδίτην ἀκαταστασίας αἴτιος, ταράσσει τὸν οἶκον χάριν γυναικῶν, εἰς δὲ τὰς δόσεις κέρδη παρέχει. ὁ Ἥλιος εἰς τὸν⁴⁸ Ἑρμῆν πλανᾷ τὸν νοῦν καὶ τὴν ψυχὴν λυπεῖ ἀπατῶν καὶ δαπάνας ματαίας ποιῶν· ὁ Ἥλιος εἰς τὰ κέντρα ἀπὸ τῶν οἴκων εἰς ἄλλους τόπους μεταριστᾷ καὶ νόσους ποιεῖ καὶ τὸ σῶμα χαλεπαίνει, ἐν δὲ μεσουρανήματι προῆξιν καὶ κῦδος ὀπάξει.

ἢ Ἀφροδίτη εἰς Κρόνον ἐπίκτησιν δηλοῖ καὶ δόξαν ἐν τῷ δήμῳ καὶ ἐκ χρυφίων⁴⁹ βοηθεῖ, ἀλλ' εἰς τὸν γάμον κακοεργός· ἀναστατοῖ γὰρ ἢ ἄλλως

λέχος ἀντήλλαξε⁵⁰ καὶ ἥττορι φωτὶ συνῆψεν.

ἢ Ἀφροδίτη εἰς Δία,⁵¹ πέψεις, κινδύνους, νόσους, ἐχθρας, κρίσεις διὰ τοὺς οἰκείους⁵² καὶ ἐν τοῖς οἴκοις καὶ τοῖς οἰκείοις φιλοφεικίας· εἰ δὲ ἢ τούτου γυνὴ ἔγκυός⁵³ ἐστίν, ἐκτιτρώσκει. ἢ Ἀφροδίτη εἰς τὸν Ἄρην στάσεις καὶ δαπάνας ἐκ γυναικῶν καὶ τόπου μετανάστασιν καὶ ταραχὰς⁵⁴ εἰς τὸν βίον. ἢ Ἀφροδίτη εἰς Ἥλιον ἀκαταστασίαν⁵⁵ ποιεῖ καὶ τὸν νοῦν πλανᾷ καὶ τὰς πράξεις καὶ ῥαθυμίας ποιεῖ καὶ ψόγους καὶ στάσεις ἐν τοῖς

οἰκείοις. ἡ Ἀφροδίτη εἰς ἑαυτήν· κοινή ἐστὶ καὶ ἐπιμοχθος, πῆ μὲν ἀγαθή, πῆ δὲ φαύλη.⁵⁶ ἡ Ἀφροδίτη εἰς τὸν Ἑρμῆν κληρονομίας δηλοῖ⁵⁷ καὶ κτήματα αὐξάνει καὶ τέλος ἐν ταῖς πράξεσιν ἐπιτίθησιν· καὶ ἐν δίκαις νίκας παρέχει. ἡ Ἀφροδίτη εἰς τὴν⁵⁸ Σελήνην εὐφροσύνην δηλοῖ⁵⁹ καὶ ἐν πράξεσι τέρπει, κέρδος ἀμοχθον διδοῖ καὶ γάμοι συζεύγνυσι,⁶⁰ καὶ τεκνογονίαν ἐν θηλυκῶι ζωιδίωι οὐσα ποιεῖ. ἡ Ἀφροδίτη εἰς ὠροσκόπον καὶ μεσουράνημα ἰλαρὰ καὶ φαιδρὰ καὶ εὐπρακτος καὶ πλείονα τὴν κτῆσιν καὶ τὰ κέρδη ποιεῖ, εἰ δὲ καὶ στηρίζει,⁶¹ ἔτι πλέον. ἡ Ἀφροδίτη εἰς τὸ ὑπόγειον κρυπτὰ πάθη καὶ λύπας ἐξ ἀλόχων, εἰ δὲ καὶ στηρίζει, καὶ μορίων (καὶ)⁶² ἔδρας πάθη ποιεῖ καὶ τῶν κοσμίων ἀπώλειαν καὶ δάκρυα ἐπιφέρει τοῖς οἴκοις.

ὁ Ἑρμῆς εἰς τὸν Κρόνον αὐξεί τὰς πράξεις καὶ τὴν κτῆσιν, τοὺς δὲ ἐχθροὺς βλάπτει. ὁ Ἑρμῆς εἰς Δία πάντη ἀγαθός, ἐξ ἐμπορίας⁶³ κέρδη διδοὺς καὶ φίλους ποιῶν ἐμφανῶν⁶⁴ καὶ δόξαν ἐν οἴκοις παρέχον καὶ κράτος. ὁ Ἑρμῆς εἰς Ἄσπην ἐμπράκτους δηλοῖ καὶ τῶν φόβων ἀπολύει καὶ τέλος τοῖς πόνοις ἐπιτίθησιν. ὁ Ἑρμῆς εἰς Ἥλιον ἀστατος εἰς τέχνην καὶ πράξιν, ἕως διέλθωι τὰς μοίρας⁶⁵ τοῦ Ἥλιου, μετὰ τοῦτο | ²⁰² γὰρ εὐπρακτος.⁶⁶ ὁ Ἑρμῆς εἰς Ἀφροδίτην πλοῦτον καὶ ἀλλότρια χρήματα δωρεῖται καὶ κλήρον ἐκ τεθνεώτων,

ἐκ δ' ἀλόχων πηῶν⁶⁷ τε φιλοφροσύνην κατὰ δῶμα, ποιεῖ δὲ φίλους παίδων καὶ δούλων. ὁ Ἑρμῆς εἰς Σελήνην· τοῖς μὲν οἰκείοις στάσεις καὶ τὸν δῆμον ταράσσει καὶ ἐν ἀγοραῖς ψεύδη καὶ φιλονεικίας καὶ διαβολὰς⁶⁸ ἐγείρει, ἐκτός εἰ μὴ ἀγαθός ἴδοι.⁶⁹ πολλάκις γὰρ οὕτως⁷⁰ ἐπιθεωρήσας ἀγαθός⁷¹ ἐπικερδῆ τὴν τούτου τέχνην πεποιήται. ὁ Ἑρμῆς εἰς τὸν ὠροσκόπον καὶ τὸ μεσουράνημα φιλίαν μεγιστάνων καὶ πίστιν ἐκ λόγων καὶ ἐν δήμοις τιμάς.⁷² εἰς δὲ τὸ δύνον λύπας καὶ ἐχθρας, φροντίδας, κρίσεις, διὰ δάνεια οἰκτρὰ, εἰς δὲ τὸ ὑπόγειον χεῖρον κινδύνους καὶ βλάβας ἐκ κρυφίων καὶ παλαιῶν.

ἡ Σελήνη εἰς μὲν τὸν Κρόνον καὶ Ἄσπην ἀργίαν ὄκνον⁷³ καὶ ζημίας καὶ κινδύνους ἀφ' ὕψους ἢ ἀφ' αἵματος· τὸ μὲν ἐκ τοῦ Κρόνου, τὸ δὲ ἐκ τοῦ Ἄρεως· ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις ἀστράσι καλή. ἡ Σελήνη εἰς τὸν⁷⁴ Ἥλιον ἢ εἰς ἑαυτήν

ρωχαλίην⁷⁵ θυμοῦ καὶ ἀεργίην ἄμ' ὀπάξει,
ἐν δὲ τοῖς κέντροις ἐνίοτε μετοικίας ποιεῖ.

οὐδ' ἤδη δὲ μόνας τανύτας τὰς ἐπεμβάσεις σκοπεῖν, ἀλλὰ καὶ τὰς κατὰ τρίγωνον καὶ τετράγωνον καὶ⁷⁶ διάμετρον καὶ ἰξιά-

γωνον· οἷα γὰρ ἐν τῇ γενέσει κατὰ πῆξιν σημαίνει, τοιαῦτα καὶ ἐν τοῖς ἐπεμβάσεσιν· οἷον

Ζῆνα τριγωνίζων⁷⁷ Φαίνων μάλα γ' ἐσθλὸς ὑπάρχει⁷⁸
καὶ

Πυρόεντι τρίγωνος ἐὼν Φαίνων⁷⁹ μέγ' ἀριστος.

1 βλαπτικός B. 2 λύπης B. 3 εἰς ἥλιον B; εἰς τὸν Ἄρεα (ἥλιον m.²?) A. 4 τοὺς ante φίλους om. B. 5 δυνάτους B. 6 ἀδίκους καὶ A. 7 ἐτέρας πράξεις B. 8 δολοπλοκίαν B. 9 πλάνον ut videtur A. 10 δίδωσιν Kroll-Olivieri; διδ A; διὰ cum spatio 5 litt. B. 11 ἀλλοδαπά (?) B. 12 θανατεῖ codd. 13 ἀγρῶν καὶ corr. edd.; ἀγρῶν ἢ codd. 14 ποιεῖ A. 15 καὶ suppl. edd. 16 εὐρη A. 17 θυρέλλον A. 18 τῷ ἰδίῳ B. 19 ὁ Ζεὺς εἰς Ἥλιον — τελεῖ post δόξαν δίδωσι transp. B. 20 τελεῖ corr. edd.; τέλος codd. 21 εὐροὶ ἐν κακ.—χαρῆ om. A. 22 παρουσίαν A; περιεργίαν B. 23 οὗτοι codd.; an αὐτοὶ? edd. 24 om. A. 25 κοινὸν A. 26 καὶ ζημίας corr. edd.; ἢ ζημίας codd. 27 κτίσιν A. 28 αἰχθρῶν A. 29 πρηνή(την) A. 30 om. A. 31 τὸν Δία B. 32 δ' ἐγκύαις B; δευγύοις A. 33 τάχιον B. 34 χολήν B. 35 σιδήρων A. 36 πνήξιν B. 37 τε καὶ μ. A; καὶ μ. B. 38 ἄχθος A. 39 δολίας B. 40 φυγάδ... A; an φυγαδείας vel φυγάδας καὶ δεσμίους? edd. 41 ἀποστεροῖ A. 42 οἰκείαν A. 43 εἰς ἄλλο B. 44 τῶν βίων A. 45 ὁ Ἥλιος — ποιεῖ om. A. 46 φθειρή A. 47 ἐγείρει A. 48 εἰς τὸν B; εἰς δὲ τὸν A. 49 ἐκτρυνφίων A. 50 λέχος ἀντήλαξε A; λέχη ἀντήλλαξε B. 51 τὸν ante Δία add. A. 52 οἶκος A; an οἶκος καὶ οἰκείους? edd. 53 ἕγγνος codd. 54 ταραχὴν A. 55 ἀκαταστασίας A. 56 ἀγαθὰ... φαβλα A. 57 δηλοῖ A; διδοῖ B. 58 τὴν om. A. 59 διλοῖ A; διδοῖ B, corr. edd. 60 συζεύγνυσαν A; συζευγνύει (Kroll) vel συνεγγύει (Olivieri) B. 61 στρηλῆ B. 62 καὶ suppl. edd. 63 ἐμπρησίας A. 64 ἐμφανῶν edd.; ἐμφανεῖς codd. 65 μ' μ' A; μ' μοίρας B. 66 ἔμπρακτος A. 67 ποιῶν B. 68 καὶ διαβολὰς καὶ φίλον A. 69 ἕδη A. 70 οὗτος A. 71 ἀγαθὸν A. 72 τιμίας A. 73 ἀργίαν οἶκον A. 74 om. A. 75 νοχελίην B; νοχελίων A. 76 καὶ om. A. 77 signum trigoni cum ων superscr. codd. edd. 78 ὑπάρχεται codd.; corr. edd. 79 ὢν φαένων codd.; corr. edd. (nisi fuit Φαέθων).

287. In Cod. Vatican. gr. 1056; Boll Sphaera 34; Heeg Catalog. cod. astrolog. V 3 p. 43 f. 155^v—156^v (παρεξεβλήθησαν κεφάλαια διάφορα σοφῶν πολλῶν ἀπὸ διαφόρων βιβλίων ἀποδεικνύοντα τὸ εἶναι καλὴν καὶ μὴ ἐναντίαν τῇ σύνοδον τοῦ Αἰὸς [Ἄρεως Heeg in Diss.] καὶ τοῦ Κρόνου) versus τοῦ Ὁρφέως editi ab Heegio Diss. 59.

εἰς δὲ Κρόνον¹ Πυρόεις τόπον αἰσιός ἐστιν ἀμείβων.

ἐνθα γὰρ ἡμάρωσε Κρόνον θυμαλγέα πάντα.

καὶ κακὸς εἰς ἀγαθὸν τρέπεται· πάσας γὰρ ἀνίας

καὶ ρούσους² κατέπαυσεν· ἄγει δ' ὄλβον τε δόμοισι³

5 ρίχην τ' εὐφροσύνην τε φέρει (καὶ)⁴ κῦδος ἀρέξει.

1 Pro Κρόνου bis (v. vs. 2) signum astronomicum in codice sicuti etiam infra in paraphrasi. 2 νούσους Heeg; νόσους cod. 3 τε ex δὲ et δόμοισι ex δοιμοῖν ab eadem manu correcta. 4 καὶ add. Heeg.

Sequitur in codice haec paraphrasis: *νοοῦνται δὲ ταῦτα οὕτως. ὁ Ἄρης ἀγαθὸς εἰς Κρόνον ἐρχόμενος· πάντα γὰρ τὰ ὑπὸ Κρόνον λυτὰ ἐξήλειψε· καὶ τὰς νόσους ἔπανσε, πλοῦτον δὲ καὶ τίχην ἐφφροσύνην τε καὶ δόξαν αἴξει.* Cf. fr. 286 p. 289. Heeg Diss. 59.

VII. Περὶ καταρχῶν

Neque in operum Orphicorum catalogo neque in laterculis librorum apotelesmaticorum Masalae (770—820 p. Chr. n.? Cat. cod. astrol. I 81) et Palchi (scr. saec. V exeunte v. ibidem 80) Orphei carmen *Περὶ καταρχῶν* commemoratur; desideratur in Tzetzae quoque versibus (supra p. 267). Attamen carmen Orphicum huius tituli extitisse ex paraphrasi aetatem Byzantinam redolente codicis Bononiensis gr. 3632 f. 321^r (Cat. cod. astrol. IV 43 n. 18 v. Heeg Diss. 61) elucet, qui haec habet: (Θεοφίλου v. infra) *ἐκ τῆς β' τρόπου Ὀρφείος (sic)· περὶ καταρχῶν (sic). περὶ τροπικῶν (sic) ζοδίων (sic), περὶ δησόμεν (sic, l. δισώμων), περὶ στερεῶν ζοδίων (sic).* Idem tractatus invenitur etiam in Cod. Parisino gr. 2831 (Cat. cod. astrol. VIII 3, 55 n. 45); periit autem in Cod. Vat. gr. 212 n. 7 (Catal. V 1, 68), ubi in indice traditum Θεοφίλου *περὶ καταρχῶν διαφόρων τὰ πρῶτα κεφάλαια τῆς δωδεκατρόπου· Ὀρφείως· περὶ καταρχῶν τῶν ζωιδίων. α' περὶ τροπικῶν ζωιδίων. β' περὶ δισώμων. γ' περὶ στερεῶν.* Theophilus Edessenus † anno 785 cf. Heeg Diss. 62.

288. Catalog. cod. astrol. gr. IV 43 a F. Cumontio indicatum (v. supra) et a Heegio Diss. 63 editum et emendatum. *Ἐκ τῆς δωδεκατρόπου¹ Ὀρφείως περὶ καταρχῶν.*

α) Περὶ τροπικῶν ζωιδίων²

τῶν τροπικῶν ζωιδίων ὄρσοσκοπούντων μὴ ἄψη³ ὀδοῦ· χαλεπή γὰρ καὶ βραδεία καὶ οὐ μετὰ καλοῦ· φίλοι δὲ ἔχθρα ποιήσουσι⁴· πάλιν φίλοι γενήσονται· χρηὴ σπείρειν φτεύειν⁵· θεμέλια μὴ τιθῆις⁶· ἀρραβῶνα⁷ δίδου· οἱ ἐννοσοῦντες⁸ τοῖς τροπικοῖς ζωιδίοις ἐγεροθήσονται (ῆ) ἑβδομαδαῖοι διαλυθήσονται τὸ πάθος· εἰ δὲ ἡ τῆς κατακλίσεως⁹ ἡμέρα μετέλθῃ ἀπὸ τῶν

τροπικῶν εἰς τὰ στερεά,¹⁰ θάνατον ἐπάγει· οὐ δεῖ ἐξελεθῆν ἢ στρατεύειν·¹¹ εἰ φύγοι τις, ἢ σίλησις γένηται·¹² ἕως οὐ ἐν τῷ αὐτῷ ζωιδίῳ ἤι Σελήνῃ,¹³ ταχὺ ἀνευρήσεις·¹⁴ εἰ δὲ παρέλθῃ τῶν τροπικῶν, καὶ ἀπόλλυται,¹⁵ εἰ μέθ' ἑτέρου εἰρεθίσηται· ἐάν τις ὑπόσχεσις γένηται, οὐ πληροῦται· οἱ ὄνειροι | ⁶⁴ Heeg φευδεῖς· οὐδὲ ἰατρειῆ ἰατρός·¹⁶ ὕγρα οὐκ ὠφελεῖ· ἢ ἄλλος¹⁷ πληροῖ τὸ ἔργον· οὐδὲ γενναίαις ἰστοῦ κατάρχεσθαι ὠφελεῖ·¹⁸ ἀποφυγῶν τις τὴν πατρίδα¹⁹ πάλιν ἐπιστρέφει·²⁰ βεβαίον γὰρ πράγματος μὴ κατάρχον τοῖς τροπικοῖς ζωιδίοις.

De cod. mira orthographia cf. Heegium p. 61. 1 ἰβ' τρόπον cod.; in marg. ξβ'. 2 post ζωιδίων in titulo add. signa astronomica Arietis Cancrī Librae Capricorni; in marg. τροπικὰ ζῴδια. 3 ἀψη cod. 4 πῆσσοση. 5 σπέρη φτενύ. 6 θέτης. 7 ἀραβῶνα. 8 ενοςούντε. 9 ἢ δὲ Η τῆς κατακλήσεως ἡμέρα (sign. astronomicum). 10 ἡστασιτερέα. 11 διεξέλεθη ἢ στρατεύ. 12 ἢ φνγῆ τῆς· ἡσηλήσης γένητε. 13 ἕως οὐ ἐν αὐτῷ τὸ ζωιδίῳ ἢ Σελήνῃ (sign. astronomicum). 14 ταχίαν ενρήσεις. 15 καπόλητε. 16 οὐ δὲ ἰατρειβη ἰατρός. 17 ἄλος cod. 18 οὐδὲ γρηέκαις ἡστον κατάρχεσται ὠ φύλει. 19 ἀπό φηγῆν τῆς τὴν πατρίδα. 20 post ἐπιστρέφει quaedam excidisse opinatur Heegius.

b) Περὶ διωόμεν (ζωιδίων).¹

τῶν διωόμεν ζωιδίων ὄροσκοπούντων μηδέποτε ἀγοράζης· δόλον² γὰρ ἔχει ἢ πρᾶσις· ἢ νόσος³ ἢ ἕτερα πρόκειται· οἱ ἐν διωόμεις γενόμενοι γάμοι εἰς μοιχείαν τρέπονται·⁴ καὶ πολλὰ μάχη⁵ καὶ ὀδύνη τρέφονται⁶ τοῖς τοιούτοις γάμοις· εἴ τις φνγῶν τοῖς διωόμεις πιασθῆι, καὶ πάλιν φνγὰς γίνεται· εἴ τις ἐπεσκέθη⁷ ἴνα δώσει μισθόν, οὐ δώσει ὄσον εἶπεν·⁸ αἱ δὲ χάριτες⁹ καὶ αἱ δωρεαὶ καλαὶ ἔσονται· φντεύειν καὶ ὄρσιον ἐπιτιθένα ὠιά· ἢ δὲ κατὰ κλισίαις πάλιν πυρετὸν φέρει· καὶ ὑποστραφῆι τὸ νόσημα· ἢ ἐν καλῷ ἢ ἐν κακῷ πείσεις διπλασιάζει.¹⁰ καλὸν¹¹ καὶ ὀδοῦ κατάρχεσθαι·¹² εἰ δέ τις | ⁶⁵ Heeg ἀποθάνη ἐν διωόμεις, μέλλει καὶ ἄλλος¹³ ἀποθανεῖν καὶ (εἰ)¹⁴ ἐν διωόμεις τις νοσήσει, νοσήσουσι καὶ ἕτεροι (ἐν)¹⁵ τῷ οἴκῳ ἐκείνῳ· νίκη¹⁶ ἐν διωόμεις, εἶτα δὲ κακὰ¹⁷ (. . .)·¹⁸ διπλασιάζονται γὰρ· παιδευταῖς καὶ ἰατροῖς μαρθάνειν¹⁹ καλὸν (εἰς)²⁰ τὰ δίωωμα.

1 ζωιδίων add. Heeg. Post δησόμεν (v. supra p. 293) in codice add. signa astronomica Geminorum Virginis Arcitenentis Piscium. In marg. ζῴδια δίωωμα. 2 δόλο cod. 3 νόσον. 4 ἢ ἐν διωόμεις γενομένη γάμη ἡς μοιχίαν τρεπονται. 5 πολεμᾶ. 6 τρέπονται, corr. Heeg. 7 ἐπεσκέθη, corr. Heeg. 8 ἕπει. 9 χαρηταῖς. 10 post φέρει καὶ habet cod.: ἐπό

στραφή το νόσημα· ἢ ἐν καλῶ, ἢ ἐν κακῷ πῆσης· διπλασιάζει. 11 καλοῦ.
 12 κατέχευται. 13 μέλι καὶ ἄλος. 14 εἰ add. Heeg. 15 ἐν add. idem.
 16 νίκη. An νίκη ἐν δίκαις? Heeg. 17 ἦτα δὲ κακή. 18 ante διπλ.
 lacunam indicavit Heeg. 19 μανθάνη. 20 εἰς add. Heeg.

ς) Περὶ στερεῶν ζωιδίων.¹

τῶν στερεῶν ζωιδίων ὄροσκοπούντων αἱ κτήσεις² καὶ ἀγορασίαι βέβαιοι εἰσιν.³ ἐν στερεοῖς δεῖ⁴ γυναικα λαμβάνειν καὶ τὰ πράγματα αὐτῆς, τέχνην καὶ ἔργον, ἄρχεσθαι [οὐ]⁵ συμφέρει· πληροῦνται γὰρ αἱ βουλαί. ὁ κλέπτης εὐχερῶς εὐρήσεται· ἀποδημεῖν δὲ⁶ βέβαιόν ἐστίν· ὁ δὲ ἐχθρὸς γενόμενος οὐ φιλοῦται.⁷ αἱ δὲ κρίσεις βέβαιοι εἰσιν.⁸ ἢ γὰρ θάνατον φέρει ἢ μῆκος νόσον⁹ ἢ δι' ἑβδομάδος λυθήσεται ἢ νόσος· δεσμοὶ ἐν στερεοῖς κακοί.¹⁰ ὁ γὰρ ὀργισθεὶς¹¹ οὐ μεταβάλλεται.¹² ἐάν τις αἰτήσῃ χρήματα, οὐ δίδοται αὐτῶι.¹³ λόγων¹⁴ καὶ μουσικῆς δεῖ ἄρχεσθαι ἐν τοῖς στερεοῖς· ὁ δὲ δανειζόμενος μόλις ἀποδίδωσι· διδάσκεσθαι δὲ γράμματα¹⁵ καλὸν (καὶ) φιλίας ποιεῖν· μεταβάλλει¹⁶ δὲ τὰ τροπικὰ καὶ ποιεῖ¹⁷ μάχας ἐν αὐτοῖς. | ⁶⁶ Heeg ὡσαύτως¹⁸ καὶ ἡ Σελήνη τὰ προειρημένα¹⁹ ζώδια διερχομένη ταῦτα δηλοῖ ἄπερ²⁰ καὶ ὁ ὄροσκοπῶν ἐσήμανεν.

1 ζώδια στερεά in marg. Sub titulo signa astronomica Lunae Tauri Leonis Scorpionis Aquarii. 2 κτήσης. 3 ἡσῆν. 4 δή. 5 οὐ uncis inclusit Heeg. 6 ἀποδιμην δε. 7 ἢ δὲ ἐχθρὸς γενόμενος οὐ φιλοῦτε. 8 εἰ δὲ κρίσεις βέβειον ἡσῆν. 9 an νόσος? Heeg. 10 δεσμὸν ἐν στερεῶν κακή. 11 ὀργηστής. 12 μεταβάλλεται. 13 αὐτῶν. 14 λόγον. 15 γράματα. 16 μεταβά. 17 πη. 18 ὡσαύτως. 19 προήρημένα. 20 διληάπερ.

Heeg Diss. 63—67.

Fragmentum Ἐκ τῶν Ἄμμωνος καταρχῶν a Ludwichio a. 1877 cum Maximo Περὶ καταρχῶν p. 53 editum hic legendum curavi, quia multa cum Orphicis conspirant. De singulis v. Heegium in notis.

- I. ἐν τροπικοῖς οὐτ' ἄρ¹ γαμέειν καλὸν οὐτε γάμοιο μνηστείην² ἔρατῆν τελέειν, οὐ κτήσιος³ ὠνήν· μηδὲ⁴ δαημοσύνην τέχνης τιwὸς ἄρχεο τῆμος. εἰ δὲ καὶ ἄλλο τι πρῶγμα θέλεις μίμνειν ἐπὶ δηρόν,
 5 μὴ σύγε τοῦτ' ἔρξῃς τροπικοῖς Μήνης ἐνεούσης· πάντα γὰρ ἐν τροπικοῖσι παλίντροπα⁵ ἐκτελέθουσι,⁶ καὶ χρησμοὶ καὶ ὄνειροι ψεύδοντ' ἐν τροπικοῖσι. ἡιδίως δ'⁷ ὁ λαβῶν⁸ καὶ ἀσπασίως ἀποτεῖσει.⁹

- πλώειν δ' εἰς ξείνην¹⁰ καὶ ὀδεύειν ἣν ἐθέλησθα,¹¹
 10 ἐν τροπικοῖς κέλομαι· νόστος¹² δέ τοι ἔσεται ὠκίς,
 καὶ εἰς οἶκον ἴθι¹³ τῆμος ξείνης¹⁴ ἀπὸ γαίης.
 ἣν δὲ φύγηι θεράπων κακομήχανος ἐν τροπι-
 κοῖσιν,
 ἄψ εἰς οἶκον ἄνακτος ἐλεύσεται οὐδ' ἔπαλίξει·
 κλέφας δ' ἐν τροπικοῖσιν ἀλίσκεται¹⁵ οὐδέ τε λήσει.

- II. 15 ἐν στερεοῖς ζώοις ξείνην εἰς γαῖαν ἐπειχθεῖς
 δηρὸν ἐκεῖ μενέεις, καὶ τοι νόστος βραδύς ἐστιν.¹⁶
 ἀρξαμένη δὲ νόσος στερεοῖς κακῇ· οὐδὲ γὰρ ὄχα
 παύεται, ἀλλὰ μένει τε νόσος καὶ πολλάκις
 ἄνδρας
 ὄλεσεν, εἰ μὴ τις Μῆνην¹⁷ θεὸς εἶσιδεν ἐσθλός.

Versus 1—14 servati in ABC, 15—19 in D (Tzetz. Exeges. in Iliad. 33, 7 Herm.). 1 ἄρ Nauck; ἀῦ ABC. 2 μνησθεῖν AB; ὦραν μνησθεῖν Boissonade. 3 *al. οὐκ ἐτήσιος* Matranga. 4 μηδὲ Nauck; μήτε ABC. 5 παλίντροπα Nauck; παλίντονα ABC. 6 ἐπιτέλεθουσι Nauck; ἐπιτέλουσι ABC. 7 δ' om. ABC, ins. Nauck. 8 λαβὼν τι καὶ idem. 9 ἀποδώσει idem. 10 εἰ δὲ ξένην πλώην A, εἰ δὲ ξένην πλοῖον B, εἰ δὲ ξένην πλώειν C, εἰς ξείνην δὲ πλέειν Nauck, πλώειν δ' εἰς ξείνην Ludw. 11 ἣν ἐθέλησθα ABC, γῆν ἐθέλησθα Boissonade, em. Nauck. 12 νόστος ABC, corr. Duebn.; vide Ludw. 13 καὶ εἰς οἶκον ἴθι B, ἣν εἰς οἶκον ἴθις Nauck. 14 ξένης AB. 15 ἀλώσεται Nauck. 16 βραδύς ἐσται Nauck. 17 μῆνην D, μῆνην Nauck.

8. ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΑ

Orphei librum *A*. testatur unus Suid. test. nr. 223 d. Num extiterit dubium; nam Abelii fragmenta 1 (supra fr. 22) et 2 (supra fr. 285) huc non pertinere verisimillimum est. Immo probabilius est Servium in Verg. Georg. II 389 (fr. 244 supra s. *BAKXIKA* ubi adde Schol. German. p. 67, 5 et 169, 12 Breysig) tale carmen respicere; v. Heegium Diss. 48. Tannery *Rev. philol.* XXI 1897, 190; XXIV 1900, 54. Heeg Diss. 11. 70. Theonem Gratiani aequalem commentarium de *Ἀστρονομικοῖς* Hermae Trismegisti et Orphei scripsisse testatur Io. Malalas (test. nr. 236). Vide etiam supra s. *ΑΣΤΡΟΛΟΓΙΚΑ*.

9. ΑΜΜΟΣΚΟΠΙΑ

Suid. test. nr. 223 d (ἀμοζοπία vel ἀμοζοπίαρ codd.) *Sandschau* Diels II³ 164 collata ἀλφιτομαντεία (ἀλφιτομάντεις Poll. VII 188; Bekk. Anecd. I 52, Lob. II 815 n. c); Ἀνεμοσκοπία Fabricius; Ἀμνοζοπία Eschenbach *Erigenes* 178 allato Hesychio s. ἀμνοκόπος· ποιμήν, quocum Lob. (I 361) Pausaniam VI 2, 5 μαντικήν (δι') ἐρίφων καὶ ἀρνῶν τε καὶ μύσχων confert; ἀστροσκοπία (cf. ἀστεροσκοπία [ἀστροσκοπία M] Hermias in Plat. Phaed. 244 a p. 95, 10 Couvr., Lob. I 362).

10. ΔΙΚΤΥΟΝ

Suid. (test. nr. 223 d) Πέπλον καὶ Δίκτυον· καὶ ταῦτα Ζωπύρον τοῦ Ἡρακλεώτου (test. nr. 179), οἱ δὲ Βροτίον (test. nr. 173) Lob. I 366 n. IX; 379 n. XXVIII v. ΠΕΠΛΟΣ. Cf. etiam δικτύον πλοκή fr. 26.

289. (9) Suid. s. Ἴππος Νίσαιος· μεταξὺ τῆς Σουσιανῆς καὶ τῆς Βακτριανῆς τόπος ἐστὶ Καταστιγῶνα, ὅπερ Ἑλλάδι γλώσσει Νίσος καλεῖται· ἐνταῦθα ἵπποι διάφοροι γίνονται. οἱ δὲ ἀπὸ Ἐρυθρᾶς θαλάσσης· εἶναι δὲ ξανθὰς πάσας. ὁ δὲ Ἡρόδοτος (III 106. VII 40) τῆς Μηδίας εἶναι τὸν τόπον Νίσαιον. ὁ δὲ Πολέμων (fr. 98 FHG III 147) κακῶς φησὶ λευκὸν ἵππον Νίσαιον· ἐν δὲ Δικτύω¹ Ὁ. λέγει,² ὅτι ἡ Νίσα³ τόπος ἐστὶν ἐν Ἐρυθρᾷ κείμενος.

1 Δικτύω Kuester collato Suida nr. 223 d; δικτύ codd. 2 post λέγει lacunam indicat Gaisford; v. Bernhardyi Suid. I 2 p. 1064. 3 Haud scio an pro Νίσα restituenda sit Νῆσα, quae regio Orpheo melius convenire videatur; Indiam autem Ἐρυθρᾶν audire testatur Babrii fab. 115, 7, nisi Arabiam intellegere mavis. De Nysa in Arabia vel India sita v. Malten *Arch. Religionsw.* XII 1909, 286.

Herm. LIV; Lob. I 465; Giseke 117; Diels II³ 164 n. 1 a.

11. ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

Suid. (test. nr. 197) s. Ὁ Κιζοναῖος· ἔγραψε δὲ μυθοποιῶν, ἐπιγράμματα, ὕμνους Lob. I 366 n. XII (465 n. IV).

290. (10) [Favorini] or. Corinthiaca inter oratt. Dionis Prus. XXXVII 15 (II 20, 14 Arn.) ἐγένετο δὲ καὶ νεῶν ἀμιλλα,

καὶ Ἀργὸν ἐνίκα, καὶ μετὰ ταῦτα οὐκ ἔπλευσεν, ἀλλὰ αὐτὴν ἀνέθηκεν ὁ Ἰάσων ἐταῦθα (sc. ἐν Κορίνθῳ) τῷ Ποσειδῶνι, καὶ τὸ ἐπίγραμμα ἐπέγραψεν, ὃ λέγουσιν Ὀρφείως (ὄρφείος M) εἶναι·

Ἀργὸν¹ τὸ σκάφος εἰμί, θεῶι δ' ἀνέθηκεν² Ἰάσων,³
Ἰσθμια καλλικόμοις στεφάμενον πίτυσιν.⁴

1 Ἀργοῦς Bergk. 2 δ' ἐμὲ θῆκεν M. 3 Ἰήσων Ab. 4 Ἰσθμια καλλικόμοις στεφάμενον πίτυσιν P. Gardner *Journ. Hell. stud.* II 1881, 91; Ἰσθμια καὶ Νεμείοις στεφάμενον πίτυσιν (ἐπητύσιν M) codd.; Ἰσθμιακῶι (sc. θεῶι) Νεμείοις στεφάμενος πίτυσιν perperam Hecker; Ἰσθμια καινόμενος στεφάμενον πίτυσιν Stadtmuell.; Ἰσθμιακαῖς δι' ἐμὲ στεφάμενος πίτυσιν olim Preger, qui deinde iure Gardnerum secutus est.

Herm. XV; Lob. I 366; Bergk PLG II⁴ 357; Cougny Anthol. Pal. III 1 n. 1; Preger Inscr. graec. metr. 57 n. 69, qui epigramma primo fere p. Chr. n. saeculo attribuit. Aliud in navem celeberrimam confictum epigramma in papyro Friburg. 10 c detexit W. Aly *Sitzungsber. Heidelb. Akad.* 1914, 2 p. 58 n. 4 II.

12. ΘΡΟΝΙΣΜΟΙ ΜΗΤΡΩΙΟΙ

Suid. (test. nr. 223 d) Θ. μ. καὶ Βακχικά· ταῦτα Νικίον τοῦ Ἐλεάτου φασὶν εἶναι. Plat. Euthydem. 277 d ποιεῖτον (sc. τὸ ξένο) δὲ ταῦτόν ὄπερ οἱ ἐν τῇ τελετῇ τῶν Κορυβαίων, ὅταν τῆν θρόνωσιν ποιῶσιν περὶ τοῦτον ὄν ἄν μέλλουσι τελεῖν cf. Procl. Plat. Theol. VI 13 p. 382, 6 Port. et Dionem Prus. XII 33 (I 163, 26 Arn.) καθάπερ εἰώθασιν ἐν τῷ καλουμένῳ Θρονησμοῦ καθίσαντες τοὺς μονομένους οἱ τελοῦντες κίχλωι περιχορεύειν, v. etiam infra s. ΚΟΡΥΒΑΝΤΙΚΟΝ. Lob. I 368; Giseke *Rhein. Mus.* VIII 1853, 117; Tannery *Rev. philol.* XXIV 1900, 101; Hock *Griech. Weihegebraeuche Wuerzburg* 1905, 63. 130 n. 1; Kern *Herm.* LI 1916, 562, qui attulit Hymn. XXVII Μητρὸς θεῶν vs. 4

σκηπτοῦχε κλεινοῖο πόλον, πολυώνυμε, σεμνή,
ἢ κατέχεις κόσμοιο μέσον θρόνον, οὔτεκεν αὐτῇ
γαῖαν ἔχεις θνητοῖσι τροφὰς παρέχουσα προσηγεῖς.

In Pindari vita ap. Suid. afferuntur etiam Ἐνθρονησμοί et Βακχικά cf. Ed. Hillerum *Herm.* XXI 1886, 365; O. Schroederum *Pindari carmina* 388. Fragmenta non servantur.

13. ΘΥΗΠΟΛΙΚΟΝ

Hymnorum corpus hoc titulo ab uno Suida tradito significatum esse Kern *Herm.* LII 1917, 150 censuit, postquam ad *Θυηπολικὸν* Argonauticorum poetam vs. 34 καὶ ἡ σπλήγγων θέσις ἐστίν spectare Giseke *Rhein. Mus.* VIII 1853, 92 iam opinatus est. In Hymnorum codice Laurentiano 32, 45 ad primum hymnum (*Ἐλχὴ πρὸς Μουσαίων*) vs. 45 (= Hymn. I 1 Ab.) in margine ΘΥΗΠΟ¹ additum esse haud parvi momenti est cf. vs. 44 τήρδε θυηπολίην ἱερὴν σπορδίην τ' ἐπὶ σεμνήν et Plat. *Rempubl.* II 364 e (fr. 3) βίβλων δὲ δμαδον (όρμαθόν Lob. et Diels) παρέχονται (sc. ἀγύεται καὶ μάντεις) Μουσαίων καὶ Ὀρφείως Σελήνης τε καὶ Μουσῶν ἐκγότων, ὡς φασι, καθ' ἃς θυηπολοῦσιν et Ovidii *Metamorphos.* IV 11; Kern *Berlin. Philol. Wochenschr.* XXXII 1912, 1440:

*turaque dant Bacchumque vocant Bromiumque Lyaeumque
ignigenamque satumque iterum solumque bimatrem;
additur hic Nyseus indetonsusque Thyoneus
et cum Lenaeo genialis consitor uvae
Nycteliusque Eleleusque parens et Iacchus et Euhann,
et quae praeterea per Graius plurima gentes
nomina, Liber, habes etc.*

14. ΙΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ [ΑΙΓΥΠΤΙΟΣ]

Argonaut. 43—45 test. nr. 224

ἠδ' ὄτ' ἐν Αἰγύπτῳ ἱερὸν λόγον ἐξελόχευσα,
Μέμφιν ἐς ἠγαθέην πελάσας ἱεράς τε πόλῃας
Ἄπιδος, ἃς περὶ Νεῖλος ἀγάροος ἐστεφάνωται.

et 32

Θρήνους τ' Αἰγυπτίων καὶ Ὀσίριδος ἱερὰ χύτλα.

Cf. Hymn. XXXIV 2 in Apollinem: Μεμφίτ', ἀγλαότιμος, ἰήιος
ὀλβιοδῶτα, XLII 9 in Misen

σὺν σῆι μητρὶ θεᾷ μελανηφόροι Ἴσιδι σεμνῆι
Αἰγύπτου παρὰ χεῦμα σὺν ἀμφιπόλοισι τιθήνῃαι,

LV 19 in Venerem

Αἰγύπτου κατέχεις ἱερῆς γοιμώδεα λουτρά.

V. etiam s. *ΚΑΤΑΒΑΣΙΣ ΕΙΣ ΑΙΛΟΥ* p. 305 et Hecataeum Abderitam test. nr. 95—98, ubi per incuriam de Hecataeo Milesio scripsi. Maaß *Orpheus* 114. 196; Kern *Genethliakon f. Robert* 1910, 90; Wilcken *Archaeol. Jahrb.* XXXII 1917, 195 ss.

Forsitan spectat ad hoc carmen versus τοῦνεκά μιν (sc. Ὅσιρων) καλέουσι Φένητά τε καὶ Διόνυσον a Diodoro I 11, 3 et Aristocrito Manichaeo in Theosoph. Tubing. 8 (v. fr. 237 p. 250) allatus.

ΙΕΡΟΙ ΛΟΓΟΙ ΕΝ ΡΑΨΩΙΔΙΑΙΣ ΚΑ' v. p. 140—248.

15. *ΙΕΡΟΣΤΟΛΙΚΑ*

Suid. (test. nr. 223 d) Ὁ. ἔγραψε Τριαγμούς (τριασμούς codd. v. s. *ΤΡΙΑΓΜΟΙ*), λέγονται δὲ εἶναι Ἴονος τοῦ τραγικοῦ ἐν δὲ τούτοις τὰ Ἱεροστολικὰ καλούμενα, κλήσεις κοσμικαί. κλήσεις κοσμικαί Christiani cuiuslibet scholion esse Diels II³ 163, 10 conicit, qui vertit 'heidnische Litaneien'. I. cum Καταξωστίζῳ (v. infra p. 307) ab eodem Suida tradito componit Lob. I 371. 727 (Ab. p. 213), Schuster 29 n. 2, qui fr. 238 huc trahunt. Vide Orpheam ipsum in Argonauticis 448 ἀτὰρ ἐμοὶ Κέρταρος ἐῆι γέρας ὄπασε χεῖρὶ τερβρῆν παρδάλην, ξεινήιον ὄφρα φέρομι, quocum cf. fr. 238 vs. 5 s. Ἱεραφόροι καὶ Ἱεροστόλι Isidis ap. Plut. De Iside et Osir. 3 p. 352 b οὔτοι δ' εἰσὶν οἱ τὸν ἱερὸν λόγον περὶ θεῶν πάσης καθαρεύοντα δευδαμιορίας καὶ περιεργίας ἐν τῇ ψυχῇ φέροντες ὥσπερ ἐν κίστῃ καὶ περιστέλλοντες, τὰ μὲν μέλανα καὶ σκιώδη τὰ δὲ φανερά καὶ λαμπρὰ τῆς περὶ θεῶν ὑποδηλοῦντα οὐσίως (ροήσιως Wytt.), οἷα καὶ περὶ τῆν ἐσθῆτα τῆν ἱερὰν ἀποφαίνεται.

16. *ΚΑΘΑΡΜΟΙ*

Sub hoc titulo posui duo fragmenta, quae ad Ὀρφικὸν βίον (Plato Leg. VI 782 c test. nr. 212) spectantia ad id carmen pertinere videntur, quod testatur Hieronymus adv. Iovinum II 14 ed. Vallars. II 1, 344 b. c: *Xenocrates* (v. R. Heinze *Xenokrates* 194 fr. 98) *philosophus de Triptolemi legibus apud Athenienses tria tantum praecepta in templo Eleusinae (Eleusine Bernays) residere scribit: honorandos parentes, venerandos deos, carnibus non vescen-*

dum. O. in carmine suo esum carniū penitus detestatur (Lob. I 246; Ab. fr. 270), quae ex Porphyrii operis De abstinentia l. IV nunc mutilo sumpta esse evicit J. Bernays *Theophrastos' Schrift ueber Froemmigkeit* 1866, 159; cf. Porphyrii Opusc. ed. Nauck² 269. Vide etiam Plat. Resp. II 364 e fr. 3 καθαρμοὶ ἀδικημάτων, Herod. II 81 test. nr. 216 ἰρὸς λόγος λεγόμενος, Eur. Hippolyt. 952 test. nr. 213, Marinum in vita Procli 18 p. 160, 33 Boisson. test. nr. 239 νύκτωρ τε καὶ μεθ' ἡμέραν ἀποτροπαῖς καὶ περιορανηρίοις καὶ τοῖς ἄλλοις καθαρμοῖς χρώμενος, ὅτε μὲν Ὀρφικοῖς, ὅτε δὲ Χαλδαιοῖς (v. Lob. I 237, Heeg Diss. 8 n.); Euseb. Praep. ev. V 31, 226 c (I 260, 11 Dind.) ὡς μὴ μᾶλλον τῆς Κρήτης σὺ καθαρμοῦ προσδέημι, Ὀρφικὸς τις ἢ Ἐπιμεριδεῖος καθαρμὸς φανταζόμενος, Argonaut. 38 ἀγροπόλον τε καθαρμόν (test. nr. 224) et 904 τελετὰς . . . καὶ θύσθλα καθαρμῶν, ὅσα περ ἀρήτεια καθάρματα μύστις ἔκευθεν. Lisa Hamburg *RE*² X 2516; Kern *Orpheus* 35. Vide etiam s. ΣΩΤΗΡΙΑ et quae de vita Orphica supra p. 61—63 congressi.

291. (262. 263) Heraclid. Ponticus? (v. Diels *Doxogr.* 150 n. 2; 557, 23) ap. Io. Lyd. De mens. IV 42 p. 99, 17 W. ὁ δὲ Πορτικὸς¹ Ἡρακλείδης (Περὶ τῶν Πυθαγορείων? fr. 94 p. 88 Voss) φησὶν, ὡς εἴ τις τὸν κῆμον ἐν καιρῷ² θήκημι ἐμβαλὼν³ ἀποκρύψει τῆι κόπρῳ ἐπὶ τεσσαράκοντα⁴ πάσας ἡμέρας, εἰς ὄψιν ἀνθρώπου σεσαρκωμένον μεταβαλόντα τὸν κῆμον εἰρήσει, καὶ διὰ τοῦτο τὸν ποιητὴν φάναι·

· ἴσόν τοι⁵ κῆμονες τε φαγεῖν κεφαλὰς τε τοκήων.⁶

1 Πορτικὸς om. codd. rec. Barberinae. 2 καιρῷ eidem codd. 3 θυια βαλλων S. 4 ad τεσσαράκοντα (sic) B in marg. *Lucianus in Titarmi vindicatione.* 5 τοι om. S. 6 φαγεῖν καὶ κεφαλὰς τοκήων A; ἔσθειν κεφαλὰς τε τοκήων Plut., τρώγειν Athen. Clem. v. infra. De φαγεῖν (φαγόμεν Hom. praeter φαγεῖν Od. π 429) cf. Herwerden *Herm.* V 1871, 143.

Plut. Quaest. sympos. II 3, 1 p. 635 e. f. ὕπόνοιαν μέντοι παρέσχον . . . ἐνέχεσθαι δόγμασιν Ὀρφικοῖς ἢ Πυθαγορικοῖς, καὶ τὸ οἶόν, ὡσπερ ξνιοι καρδίαν καὶ ἐγκέφαλον, ἀρχὴν ἡγούμενος γενέσεως ἀφοσιῶσθαι· καὶ προσέφερεν Ἀλέξανδρος ὁ Ἐπικούρειος ἐπὶ γέλῳτι τό· ἴσόν τοι κῆμονες ἔσθειν (ἔσθιειν codd. praeter ἔστιειν E; τρώγειν Athen. Clem. v. infra) κεφαλὰς τε τοκήων· ὡς δὴ κῆμονες τὰ οἶα διὰ τὴν κήσιν αἰνιττομένων τῶν ἀνδρῶν, διαφέρειν δὲ μηδὲν οἰομένων τὸ ἔσθιειν οἶα τοῦ χρῆσθαι τοῖς τίκτουσι τὰ οἶα ζώοις, Didymus [Fehrl

Στοιχεία III 42] in Geoponicis II 35, 8 (Cassiani Bassi De re rustica eclog. ed. Beckh p. 73, 14 *πρῶτος δὲ ἀπέσχετο κνάμων Ἀμφιάραος, διὰ τὴν δι' ὀνείρων μαντείαν. φέρεται δὲ καὶ Ὁρφῆως τοιάδε ἔπη· 'Δειλοὶ (πάνδειλοι), κνάμων ἀπο χεῖρας ἔχεσθαι' καὶ· 'ἴσόν τοι κνάμους φαγείν κεφαλὰς τε τοκήων'. Prior versus Empedocleus (v. infra) est, vide Clem. Alex. Strom. III 3, 24, 2 (II 206, 22 Staeh.) de Pythagoreis ταύτη μυστικῶς ἀπαγορεύουσι κνάμοις χρῆσθαι, οὐχ ὅτι πνευματοποιὸν καὶ δύσπεπτον καὶ τοὺς ὀνείρους τεταραγμένους ποιῆι τὸ ὕσπριον, οὐδὲ μὴν ὅτι ἀνθρώπου κεφαλῇ ἀπείκασται κνάμος κατὰ τὸ ἐπύλλιον ἐκείνο· 'ἴσόν τοι κνάμους τρώγειν (v. infra Athen.) κεφαλὰς τε τοκήων'. Cf. de usu verborum ἐσθίειν et τρώγειν in Novo Testamento Haußleiterum Arch. latein. Lexikogr. IX 1896, 300. Athen. Deipn. II 65 f ἐγκέφαλοι χοιρεῖοι· τοῦτον ἡμᾶς ἐσθίειν οὐκ εἶων οἱ φιλόσοφοι φάσκοντες [τοὺς αὐτῶν μεταλαμβάνοντας del. Wilamowitz ap. Kaibelium] 'ἴσον καὶ κνάμων τρώγειν κεφαλῶν τε' οὐ 'τοκήων' μόνον, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων βεβήλων (ἀβεβήλων coniec. Kaibel), Sext. Empir. Pyrrh. hypoth. III 224 (I 193, 32 Mutschm.) ἔτι οὐκ εἶπεν ἂν τὰς κεφαλὰς φαγεῖν φασὶ τῶν πατέρων ἢ κνάμους. Cf. Lucian. in Gallo 4 τὸν σοφιστὴν λέγεις, τὸν ἀλαζόνα, ὃς ἐνομοθέτει μῆτε κρεῶν γεύεσθαι μῆτε κνάμους ἐσθίειν, ἡδιστὸν ἐμοὶ γούν ὄψον ἐκτροπέξον ἀποφαίρων, ἔτι δὲ πείθων τοὺς ἀνθρώπους ἐς πέντε ἔτη μὴ διαλέγεσθαι; et ibidem extr. τὸ ἴσον ἠσβεβήκεναι κνάμους φαγόντα ὡς ἂν εἰ τὴν κεφαλὴν τοῦ πατρὸς βεβρώσεις. Gregor. Nazianz. Or. XXIII 535 c βάλλε μοι Πυθαγόρου τὴν σιωπὴν καὶ κνάμους τοὺς Ὀρφικούς.*

Herm. XXX vs. 5; Lob. I 251; S. Reinach Arch. Religionsw. IX 1906, 318 s.; v. etiam test. nr. 219.

Empedocl. Καθαρμοί fr. 141 (Diels I³ 277, 6) *δειλοί, πάνδειλοι, κνάμων ἀπο χεῖρας ἔχεσθαι*, Crates Θηρία fr. 17 (Kock FCA I 135), Callimach. fr. 128 Schn. v. p. 786 (Diels I³ 31, 9) *καὶ κνάμων ἀπο χεῖρας ἔχειν, ἀνιῶντος ἐδεστοῦ, καὶ γὰρ, Πυθαγόρας ὡς ἐκέλευε, λέγω.*

292. (247) Sext. Empir. Adv. mathem. II 31 p. 681 Bekk. cf. IX 15 (II 216, 5 Mutschm.) *καὶ μὴν οὐδὲ ταῖς πόλεσιν ἐστὶν ὠφέλιμος (ἢ ἡθοιοικὴ)· οἱ γὰρ νόμοι πόλεων εἶσι σύνδεσμοι, καὶ ὡς ψυχῇ σώματος ἐκφθαρέντος φθίρεται, οὕτω νόμων ἀναιρεθέντων καὶ αἱ πόλεις διόλλυνται. παρὸ καὶ ὁ θεολόγος Ὁ. τὸ ἀναγκαῖον αὐτῶν ἐποφαίνων φησὶν·*

ἦν χρόνος, ἥνικα φῶτες ἀπ' ἀλλήλων βίον εἶχον
σαρκοδακῆ, κρείσσων δὲ τὸν ἦττονα φῶτα δαΐζειν.

μηδενὸς γὰρ ἐπιστατοῦντος νόμου ἕκαστος ἐν χερσὶ τὸ δίκαιον
εἶχε, καὶ ὡς 'ἰχθύσι (μὲν) καὶ θηροῖς καὶ οἰωνοῖς πετεηροῖς'
ἐπιτέτραπται 'ἕσθαι (ἕσθήμεν Clem.) ἀλλήλους, ἐπεὶ οὐ δίκη
ἔστι μετ' αὐτοῖς' (Hesiod. Op. et D. 277).

Herm. XII; Lob. I 246; Graf *Leipz. Stud.* VIII 1885, 14;
Rohde *Psyche* I⁶ 125 n. 3; Maaß *Orpheus* 77 n. 104.

Ad hanc Orphicorum doctrinam spectare videntur Critias
in Sisypho *Σατυρικῶι* fr. 1, 1—4 p. 771 Nauck² (Diels II³ 320, 14)

ἦν χρόνος, ὅτ' ἦν ἀτακτος ἀνθρώπων βίος
καὶ θηριώδης ἰσχύος θ' ὑπηρέτης,
ὅτ' οὐδὲν ἄθλον οὔτε τοῖς ἐσθλοῖσιν ἦν
οὔτ' αὖ κόλασμα τοῖς κακοῖς ἐγίγνετο,

et Moschion (in Pheraeis coniec. sine causa Maaß l. l.) fr. 6, 3—17
p. 813 Nauck²

ἦν γὰρ ποτ' αἰὼν κείνος, ἦν ποθ', ἥνικα¹
θηρῶν διαίτας εἶχον ἐμφερεῖς βροτοί,
5 ὀρειγενῆ σπήλαια καὶ δυσήλιος²
φάραγγας ἐνναίοντες· οὐδέπω γὰρ ἦν
οὔτε στεγῆρης οἶκος, οὔτε λαίνοις³
εὐρεία πύργους ὄχρωμένη πόλις·
οὐ μὴν ἀρότροις ἀγκύλοις⁴ ἐτέμετο
10 μέλαινα καρποῦ βῶλος ὀμπνίου τροφός,
οὐδ' ἐργάτης σίδηρος εὐιώτιδος⁵
θάλλοντας οἴνης ὀρχάτους ἐτημέλει,⁶
ἀλλ' ἦν ἀκύμων † κωφεύουσα ῥέουσα⁷ γῆ.
βοραὶ δὲ σαρκοβρωῶτες⁸ ἀλληλοκτόνους
15 παρῆχον αὐτοῖς⁹ διαίτας· ἦν δ' ὁ μὲν Νόμος·
ταπεινός, ἡ Βία δὲ σύνθρονος¹⁰ Δία,
ὁ δ' ἀσθενής ἦν τῶν ἀμεινόνων¹¹ βορά.

Trad. ap. Stob. Eclog. I 8, 38 (I 100 Wachsm.) 1 ἦν ὀπηνίκα Stob.
FP; corr. Nauck. 2 δυσανήλιος vel δυσχεμέρους Nauck. 3 λαίνοις P²,
λαγγήνοις F, λαγήνοις P¹. 4 καμπύλοις Nauck. 5 εὐγωτίδος FP;
εὐιώτιδος corr. Grotius. 6 ὀρχαιούς τε τημέλει F, ὀρχάτους . . . μένει P;
corr. Salmasius. 7 κωφεύουσα ῥέουσα FP; multarum coniecturarum a viris
doctissimis prolatarum nulla mihi placet. 8 βροτοὶ δὲ σαρκοβρωῶτες Bern-
hard. 9 αὐτοῖς idem. 10 σύνθακος Nauck. 11 ἀρειόνων idem. Vs. 17
totum pro spurio habet Wachsmuth.

Eodem spectat Horatii Epistul. ad Pisones 391 (test. nr. 111)

*silvestris homines sacer interpretisque deorum
caedibus et victu foedo deterruit Orpheus,
dictus ob hoc lenire tigris rabidosque leones.*

Ad initium ἦν χρόνος cf. Plat. Protagor. 320 c ἦν γὰρ ποτε χρόνος, ὅτε θεοὶ μὲν ἦσαν, θνητὰ δὲ γένη οὐκ ἦν cum Saupprii adnotatione, 'Lini' exordium (Diog. Laert. Prooem. I 4) ἦν ποτέ τοι χρόνος οὗτος, ἐν ᾧ ἅμα πάντ' ἐπεφύκει, alia quae congressit Lob. I 246 n. c. Vide quoque Cic. De invent. I 2 (ex Posidonio) *nam fuit quoddam tempus, cum in agris homines passim bestiarum more vagabantur et sibi victu fero vitam propagabant nec ratione animi quidquam, sed pleraque viribus corporis administrabant.* R. Philippson *Neue Jahrb.* CXXXIII. 1886, 417 n. 1.

17. ΚΑΤΑΒΑΣΙΣ ΕΙΣ ΑΙΔΟΥ

Clem. Alex. test. nr. 222 τὴν τε εἰς Αἶδου κατάβασιν Προδίκου τοῦ Σαμίου (εἶναι λέγουσι) . . . Ἐπιγένης δὲ ἐν τοῖς Περὶ τῆς εἰς Ὅρφεία ποιήσεως Κέρκωπος (test. nr. 174) εἶναι λέγει τὴν εἰς Αἶδου κατάβασιν. Suid. test. nr. 176 Ὁ Καμαρωαῖος ἐποποιός, οὗ φασιν εἶναι τὴν εἰς Αἶδου κατάβασιν; cf. Lascar. test. nr. 225. Suid. test. nr. 223 d εἰς Αἶδου κατάβασιν ταῦτα Ἡροδίκου τοῦ Περικθίου (test. nr. 199). Iulian. Or. VII 216 (I 281, 2 Hertl.) Πλάτωνι πολλὰ μεμνηολόγηται περὶ τῶν ἐν Αἶδου πραγμάτων θεολογοῦντι καὶ πρό γε τούτου τοῦ τῆς Καλλιόπης, cf. Argonaut. 40—42 (test. nr. 224). In marmore Pario ep. 14 (test. nr. 221) de Καταβάσει εἰς Αἶδου nil dictum fuisse videtur; cf. Jacoby *Marmor Parium* 7. Aliter Dieterich *Nekyia* 128 n. 1: Ad hoc poseos Orphicae genus spectare videntur Sophoclis Electrae versus 62 ss.

*ἦδη γὰρ εἶδον πολλάκις καὶ τοὺς σοφοὺς
λόγωι μάτηρ θνητίζοντας· εἶθ', ὅταν δόμους
ἔλθωσιν ἀΐθις, ἐκτετίμηνται πλέον,*

cf. Dieterichium *Nekyia* 133, cui Wilamowitzius in litteris ad Diet. datis (v. *Nekyia*² XII) oblocutus est Sophoclis verba ad Ulixen (cf. schol. qui Pythagoram et Ulixen nominat) referens, cum Kaibelius in commentario 79 cum Eustathio de Zalmoxi

(Ζάλευκος Eust.; Ζάλμοξις Wolff) cogitaverit. Orphei *Κατάβασις εἰς Αἶδου* idem carmen ac Minyadem esse primus C. O. Mueller *Orchomenos*² 12 opinatus est, cui cum multi v. d. tum Wilamowitzius *Hom. Unters.* 223 s. et C. Robert *Die Nekyia des Polygnot. XVI. Hall. Winkelmannsprog.* 1892, 84 (Duemmler *Delphika* 20 = *Kl. Schr.* II 145) adstipulati sunt. Optimo iure contradixerunt Rohde *Psyche* I⁶ 302 n. 2, Dieterich l. l. 128 n. 1, Gruppe in Roscheri *lex. myth.* III 1, 1130 (Kern *Orpheus* 25 n. 1).

Lob. I 373 s., II 810—818; Ab. p. 213—215 (fr. 153—158); Dieterich l. l. 72 ss. 128 et passim; Maaß *Orpheus* 112 ss. et passim; Gruppe l. l. 1130—1132; Norden Vergil *Aeneis* VI p. 5. 168 ss.; Neckel *Ueberlieferungen vom Gotte Balder* 188.

Pertinet ad carmen huiusmodi generis Diodor. I 92, 3 διὸ καὶ φασὶν Ὀρφέα τὸ παλαιὸν εἰς Αἴγυπτον παραβαλόντα καὶ θεασάμενον τοῦτο τὸ νόμιμον, μυθοποιῆσαι (μυθολογῆσαι D) τὰ καθ' Αἶδου, τὰ μὲν μιμησάμενον τὰ δ' αὐτὸν ἰδία πλασάμενον. Cf. supra s. *ΙΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ [ΑΙΓΥΠΤΙΟΣ]*. Orphicorum de Inferis doctrina praeterea in multis aliis scriptis tractata erat v. vetustiorum fragmentorum nrr. 4—6 et *Ἱερῶν λόγων* fr. 121—125. 222. Vestigia eius occurrunt imprimis etiam in Petri Apocalypsi Akhmimiana, de qua egregie egit A. Dieterich in libro *Nekyia. Beitrage zur Erklarung der neuentdeckten Petrus-apokalypse* Lipsiae 1893 et 1913². Unde affero ex E. Preuschenii recensione in *Antilegomena. Die Reste der auferkanonischen Evangelien* etc. 2. ed. Gissae 1905 p. 84 ss. § 23 καὶ λίμνη τις ἦν μεγάλη πεπληρωμένη βορβόρου (v. fr. 5) φλεγόμενον, ἐν ᾧ ἦσαν ἄνθρωποι τινες ἀποστρέφοντες τὴν δικαιοσύνην καὶ ἐπέκειντο αὐτοῖς ἄγγελοι βασανισταί, § 24 ἀνωτέρω τοῦ βορβόρου ἐκείνου τοῦ ἀναπαφλάζοντος, § 31 ἐν δὲ ἑτέραι λίμνη μεγάλη καὶ πεπληρωμένη πύον καὶ αἵματος καὶ βορβόρου ἀναζέοντος εἰστήκεισαν ἄνδρες καὶ γυναῖκες μέχρι γονάτων, § 33 καὶ παρὰ τῷ κρημνῷ ἐκείνῳ τόπος ἦν πυρὸς πλείστου γέμων κάκει εἰστήκεισαν ἄνδρες οἵτινες ταῖς ἰδίαις χερσὶ ζόανα ἑαυτοῖς ἐποίησαν ἀντὶ θεοῦ. At cavendum est ne omnia, quae in Apocalypsi leguntur, sicut e. g. quae de ἀγάμοις συλλαβοῦσαις καὶ ἐκτροσάσαις § 26 inveniuntur, ad Orphicos trahas, de qua re contra S. Reinachium *Arch. Religionsw.* IX 1906, 314 recte iudicavit S. Wide ibidem XII 1909, 227.

293. (153) Diodor. I 96, 2 (ex Hecataeo Abderita Schwartz *RE*² V 671 cf. Maaß *Orpheus* 114 n. 151) οἱ γὰρ ἱερεῖς τῶν

Αἰγυπτίων ἱστοροῦσιν ἐκ τῶν ἀναγραφῶν τῶν ἐν ταῖς ἱεραῖς βίβλοις παραβαλεῖν πρὸς ἑαυτοὺς¹ τὸ παλαιὸν² Ὅρφέα τε καὶ Μουσαῖον καὶ Μελάμποδα καὶ Δαίδαλον, πρὸς δὲ τούτοις Ὅμηρόν τε τὸν ποιητὴν . . . (3) πάντων δὲ τούτων σημεῖα δεικνύουσι τῶν μὲν εἰκόνας, τῶν δὲ τόπων ἢ κατασκευασμάτων ὁμωνύμους³ προσηγορίας, ἕκ τε τῆς ἐκάστωι ζηλωθείσης παιδείας ἀποδείξεις φέρουσι, συνιστάντες ἕξ Αἰγύπτου μετενηγέχθαι⁴ πάντα δι' ὧν παρὰ τοῖς Ἑλλήσιν ἐθανυμάσθησαν. Ὅρφέα μὲν γὰρ τῶν μυστικῶν τελετῶν τὰ πλεῖστα καὶ τὰ περὶ τὴν ἑαυτοῦ πλάνην ὀργιαζόμενα καὶ τὴν τῶν ἐν Αἶδου μυθοποιίαν ἀπενέγκασθαι. τὴν μὲν γὰρ Ὀσίριδος τελετὴν τῆι Διονύσου⁵ τὴν αὐτὴν εἶναι, τὴν δὲ τῆς Ἰσιδος τῆι τῆς Δήμητρος ὁμοιωτάτην ὑπάρχειν, τῶν ὀνομάτων μόνον ἐνηλλαγμένων. τὰς δὲ τῶν ἀσεβῶν ἐν Αἶδου τιμωρίας καὶ τοὺς τῶν εὐσεβῶν λειμῶνας καὶ τὰς παρὰ τοῖς πολλοῖς εἰδωλοποιίας ἀναπεπλασμένας παρεισαγαγεῖν μιμησάμενοι τὰ γινόμενα⁶ περὶ τὰς ταφὰς τὰς κατ' Αἴγυπτον. τὸν μὲν γὰρ ψυχοπομπὸν Ἐρμῆν κατὰ τὸ παλαιὸν νόμιμον παρ' Αἰγυπτίοις ἀναγαγόντα τὸ τοῦ Ἀπιδος σῶμα μέχρι τινὸς παραδιδόρῃ τῷ περικειμένῳ τὴν τοῦ Κερβέρου προτομήν. τοῦ δ' Ὅρφέως τοῦτο καταδείξαντος παρὰ τοῖς Ἑλλήσι τὸν Ὅμηρον ἀκολούθως τούτῳ θεῖναι κατὰ τὴν ποίησιν (Od. ω 1) 'Ἐρμῆς δὲ ψυχὰς Κυλλήνιος ἐξεκαλεῖτο ἀνδρῶν μνηστήρων,⁷ ἔχε δὲ ῥάβδον μετὰ χερσίν'. Cf. Hippolyt. Ref. omn. haeres. V 7, 30 p. 86, 1 Wendl. eosdem Homeri versus afferentem οὐδὲ τοὺς ποιητὰς τῶν ἐθνῶν λαθάνει λέγοντας οὕτως.

1 Vogel; πρὸς αὐτοὺς vulgo. 2 τὸ παλαιὸν om. codd. class. II.
3 ὁμωνύμων D. 4 Vogel; μετενηγορέναι vulgo. 5 καὶ τὴν A. D.
6 γινόμενα om. cl. II. 7 ἠρώων CF.

Lob. I 240; II 811; U. Wilcken *Archaeol. Jahrb.* XXXII 1917, 196.

294. Plut. De sera num. vindict. 22 p. 566 c ἔλεγεν οὖν ὁ τοῦ Θεσπεσίου ψυχοπομπὸς ἄχρι τούτου τὸν Ὅρφέα προελθεῖν,¹ ὅτε τὴν ψυχὴν τῆς γυναικὸς μετήμει, καὶ μὴ καλῶς διαμνημονεύσαντα λόγον εἰς ἀνθρώπους κίβδηλον ἐξενεγκεῖν, ὡς κοινὸν εἴη μαρτυρεῖν ἐν Δελφοῖς Ἀπόλλωνος καὶ Νυκτός· οὐδενὸς γὰρ Ἀπόλλωνι Νύκτα κοινωνεῖν.

1 προελθεῖν Wytttenb.; προσελθεῖν codd.

Lob. I 374; Norden² ad Aeneid. VI p. 276. Cf. Wuenschium *Arch. Religionsw.* XII 1909, 19.

295. (157) Serv. ad Verg. Aen. VI 565 (*deum poenas decuit fertur¹ namque ab Orpheo quod dii peierantes per Stygem paludem novem annorum spatio² puniuntur³ in Tartaro: unde ait Statius (Thebais VIII 30) 'et Styx periuria divum arguit'.*

1 refertur Barthius ad Statii locum. 2 novem annorum spatio RM; VIII milibus annorum ASFC; VIII annorum H. 3 puniantur M.

Lob. II 812; Ettig Acheruntica *Leipz. Stud.* XIII 1891, 287 n. 1; Duemmler *Delphika* 11 = *Kl. Schr.* II 134; R. Heinze *Xenokrates* 87 n. 1; Dieterich *Nekyia* 134 n. 1; Maaß *Orpheus* 188 n. 27; R. Hirzel *Der Eid* 180.

Hesiod. Theogon. 793

ὄς κερ τὴν ἐπιόρζον ἀπολλείψας ἐπομόσῃ
ἀθανάτων, οἳ ἔχουσι κάρη γυφόντος Ὀλύμπου,
κεῖται γήντιμος τετελεσμένον εἰς ἐνιαυτόν·

.....
ἀντάρ ἐπεὶ γούσῃ τελέσῃ μέγαρ εἰς ἐνιαυτόν,
800 ἄλλος γ' ἐξ ἄλλον δέχεται χαλεπώτερος ἄεθλος.
εἰνάτες δὲ θεῶν ἀπαμείρεται αἰὲν ἕόντων,
οὐδέ ποτ' ἐς βουλήν ἐπιμίσγεται οὐδ' ἐπὶ δαίτας
ἐννέα πάντα ἔτεα· δεκάτῳ δ' ἐπιμίσγεται ἀδτις
εἶρας ἐς ἀθανάτων, οἳ Ὀλύμπια δόματ' ἔχουσιν.

Cf. Empedocl. *Καθαρμοί* fr. 115, 4 Diels (I³ 267).

296. (158) Serv. ad Verg. Aen. VI 392 s. (*nec vero Alciden me sum laetatus euntem accepisse lacu lectum est et¹ in Orpheo quod, quando Hercules ad inferos descendit, Charon territus eum statim² suscepit: ob quam rem anno integro in compedibus fuit.*

1 et om. AS; et in Orpheo om. FCM. 2 statim om. R.

Lob. II 812; cf. Haupt *Opuscul.* II 219, qui Lucani Orpheum hic significatum esse non recte existumavit v. Ettigii Acheruntica *Leipz. Stud.* XIII 1891, 287. 376 n. 1; Rohdei *Psyche* II⁶ 179 n. 2; Norden.² in commentario Vergilii libr. VI p. 237. Dieterich *Nekyia* 134 n. 1 hoc fragmentum καταβάσει Orphicae attribuendum esse negavit.

18. ΚΑΤΑΖΩΣΤΙΚΟΝ

Suid. test. nr. 223 d p. 65. *K. fortasse a cinguli sacri traditione nomen habet, quo recens initiati tum in Samothraciis mysteriis tum in aliis ornari solebant* Lob. I 372. Schol. Apollon.

I 917 καὶ Ὀδυσσεὶα δὲ φασὶ μεμνημένον ἐν Σαμοθράκῃ χρησασθαι τῷ κρηδέμενῳ ἀντὶ ταινίας. περὶ γὰρ τὴν κοιλίαν οἱ μεμνημένοι ταινίας ἄπτονσι πορφυρᾶς. καὶ Ἀγαμέμνονα δὲ φασὶ μεμνημένον, ἐν ταραχῇ ὄντα πολλῇ κατὰ Τροίαν, ἀκαταστασίαν τῶν Ἑλλήτων παῦσαι πορφυρίδα ἔχοντα v. Kernium RE² X 1429 et Radermacherum *Sitzungsber. Wien. Akad.* CLXXXVII 3, 135 n. 2. Cf. supra s. *ΙΕΡΟΣΤΟΛΙΚΑ* p. 300.

19. [ΚΑΗΣΕΙΣ ΚΟΣΜΙΚΑΙ]

Suid. test. nr. 223 d; v. Dielesii opinionem supra s. *ΙΕΡΟΣΤΟΛΙΚΑ* p. 300. *πίστιν κόσμον* Eschenbach Epigenes 199. Lob. I 374; Giseke *Rhein. Mus.* VIII 1853, 111.

20. ΚΟΡΥΒΑΝΤΙΚΟΝ

Suid. test. nr. 223 d p. 65 cf. Argonaut. 25 (test. nr. 224) ὄργια τ' Ἰδαίων Κορυβάντων τ' ἄπλετον ἰσχύρ. Plat. Euthydem. 277 d v. supra s. *ΘΡΟΝΙΣΜΟΙ ΜΗΤΡΩΙΟΙ* p. 298.

21. ΚΡΑΤΗΡ

Clem. Alex. Strom. I 21, 131, 3 (II 81, 8 Staeh.) test. nr. 222 Κρατῆρα δὲ τὸν Ὀρφεὺς Ζωπύρον τοῦ Ἡρακλεώτου (test. nr. 179) (εἶναι λέγουσι). Serv. Verg. Aen. VI 667 (*Musaeum ante omnes*) test. nr. 167 *theologus fuit iste post Orpheum et sunt variae de hoc opinionones: nam eum alii Lunae (endymionis add. F.; Lini Fabricius) alii Orphei (orphi H; orfeum FC) volunt, cuius eum constat fuisse discipulum: nam ad ipsum (i. e. Musaeum) primum carmen scripsit, quod appellatur Crater (quod cratera appellavit M).* Falso me Arch. Gesch. Philos. II 1889, 388 cum Passowio *Musaeos* 1810, 51 indicavisse docet Diels II³ 180 n. 7. Κρατῆρες· ταῦτα Ζωπύρον φασὶ Suid. test. nr. 179. 223 d; v. Κρατῆρ ὁ μικρότερος. Cf. Procl. in Plat. Tim. 41 d (III 250, 17 Diehl) ἐπεὶ καὶ ἄλλοι παραδέδονται κρατῆρες ὑπὸ τε Ὀρφεὺς καὶ Πλάτωνος· Πλάτων τε γὰρ ἐν Φιλήβῳ (61 b. c) τὸν μὲν Ἥφαιστειον κρατῆρα παραδίδωσι, τὸν δὲ Διονυσιακόν, καὶ Ὁ. οἶδε

μὲν καὶ τὸν τοῦ Διονύσου κρατήρα, πολλοὺς δὲ καὶ ἄλλους ἰδρύει περὶ τὴν Ἡλιακὴν τράπεζαν, quem locum Neoplatonicorum Ἱεροῦς λόγους respicere verisimile est; v. fr. 217 et ΒΑΚΧΙΚΑ fr. 241. Kern l. l. 392. Ad Orphicam doctrinam spectat etiam Aridaei narratio de cratere inferorum ap. Plutarchum De sera num. vind. 22 p. 566 b (Dieterich *Nekyia* 147), cf. de hac Inferorum descriptione quoque supra fr. 294. De Hermeticorum capitulis IV (V) titulo Ἐρμοῦ πρὸς Τάτ, ὁ Κρατήρ ἢ Μονάς Reitzenstein *Poimandres* 194. 214 n. 1; v. etiam Pap. Berol. I Parthey vs. 308 ὀρκίζω κρητῆρα θεοῦ πλοῦτον κατέχοντα infra s. ΟΡΚΟΙ p. 312 et Reitzensteinium l. l. 100.

Lob. I 375. 731; Ab. fr. 159—169; Giseke *Rhein. Mus.* VIII 1853, 118; Kern l. l. 387—393; Gruppe *Suppl.* 698. 720 n. 1. 735; Rohde *Psyche* II⁶ 112 n. 1; Dieterich l. l.; Norden² in commentario Verg. Aen. VI p. 47.

Fragmenta non extant. Num Platonis mythus celeberrimus de psychogonia in Timaeo 35. 41 d (Lob. I 736) Orphicorum doctrinam sapiat, valde dubium est, v. etiam Wilamowitzii *Platon* II¹ 264 n. 1.

22. Ο ΜΙΚΡΟΤΕΡΟΣ ΚΡΑΤΗΡ

Testatur solum Ioann. Diacon. Galenus v. fr. 297. Kern *Arch. Gesch. Philos.* II 1889, 388; Gruppe *Suppl.* 735 n. 1; Rohde *Psyche* II⁶ 114 n. 3.

297. (160—162) Ioann. Diacon. Galenus [Krumbacher *Byzantin. Lit.*² 557] ad Hesiod. Theogon. 943 (Gaisford II 604, 3; Natalis Comes *Mytholog. Ven.* 1568, 47; Flach *Glossen und Scholien* 360) ὅτι δὲ καλῶς ἡμεῖς ἐξελαβόμεθα τὸν μὲν Ἄρηα εἰς τὸν πόλεμον, τὸν δὲ Διόνυσον εἰς τὸν οἶνον, τὸν δὲ Ποσειδῶνα εἰς τὴν θάλασσαν, τὸν δ' Ἥφαιστον εἰς τὸ πῦρ καὶ ἄλλα ἄλλως, μαρτυρεῖ καὶ ἐν τῷ μικροτέρῳ Κρατήρι ὁ Ὅ. τὰδε λέγων·

α Ἐρμῆς δ' ἔρμηγεὺς τῶν πάντων ἄγγελός ἐστι,
 Νύμφαι ὕδωρ, πῦρ Ἥφαιστος, οἶτος Δημήτηρ,
 ἢ δὲ θάλασσα Ποσειδάων μέγας ἢ δ' Ἐροσίχθων·
 καὶ πόλεμος μὲν Ἄρης, εἰρήνη δ' ἔστ' Ἀφροδίτη.

5 οἶνος, τὸν φιλέουσι θεοὶ θνητοὶ τ' ἀνθρώποι,

- ὄν τε βροτοῖς εὖρεν λυπῶν ζηλήτορα πασῶν¹
 ταυρογενῆς Διόνυσος ἐϋφροσύνην πόρε θνητοῖς²
 ἠδίστην πάσησι τ'³ ἐπ' εἰλαπίνησι⁴ πάρεστι,
 καὶ Θέμις ἤπερ ἄπασι θεμιστεύει τὰ δίκαια,
 10 Ἥλιος ὄν καλέονσιν Ἀπόλλωνα κλυτότοξον,
 Φοῖβον ἐκηβελέτην μάντιν πάντων ἐκάεργον,
 ἠητήρα νόσων Ἀσκληπιόν. ἔν τάδε⁵ πάντα.

ὅτι δὲ καὶ ἐκ τῆς Μνημοσύνης αἱ Μοῦσαι γεννῶνται καὶ ὅτι ὁ
 Ζεὺς καὶ αἰθήρ λέγεται, ἄκουε τοῦ εἰρημένον Ὅρφέως·

- b Ζεὺς δέ τε πάντων ἐστὶ θεὸς πάντων τε κεραστής,⁶
 πνεύμασι σφριζῶν φωναῖσι τε ἀερομίττοις.⁷

ἢ γὰρ οὐχὶ δῆλός ἐστι τὸν αἰθέρα καλῶν οὕτω·

- c ταῦτό καὶ⁸ ἁρμονία Μουσῶν τὰ τε ὄργανα πάντων⁹
 Μνημοσύνη πάντων πρῶτον πόρεν οὐτ'¹⁰ ἀνεφάνθη·
 ἀλλὰ χρόνος λήθη¹¹ κατεχρήσατο καὶ κατέκρυψε.
 νῦν δὲ τέχνη τε λόγοι τε νόμοι θ' ὅσα τ' ἔργα τέτυκται,
 πάντα διὰ μνήμην διασώζεται ἀνθρώποισιν.

ἔχεις ταύτας τὰς χρήσεις τῶν ὀνομάτων τῆς μεταλήψεως οὐκ
 ἐκ ποιητοῦ τοῦ τυχόντος ἀλλ' ἐκ σοφοῦ καὶ χρόνῳ προήκοτος,
 ὅσπερ μὴ τερατολογεῖν ἡμᾶς οἶον, ᾧ τέκνον.

1 λυπέων et πασῶν Herm. ὅς τε—κολλήτορα B; ὅς τε—καλλήτορα
 ed. Trincavell. 2 θανοῦσιν B Trinc. 3 τ' om. B Trinc. 4 ἐν εἰλ. Ab.
 5 ἐν τάδε B Trinc.; ἐνθαδε. 6 κεραστής Gesn.; κεράστης Trinc. et Heins.
 7 φωνῆσιν τ' ἡερομίττοις Herm.; καὶ φωναῖς η. Ab.; v. Pasquali ad Procl. in
 Cratyl. p. 91, 3. 8 οὕτως Mullach. 9 ἁρμονίη Μουσῶν, ταῖς τ' ὄργανα
 πάντα Herm.; πασῶν Gesn. 10 οὐκ Mull. 11 χρόνον λήθη Gesn.

Herm. XXVIII; Lob. I 537. 731; Kern l. l. 389; Gruppe
 Suppl. 735.

a 1 cf. Hymn. XXVIII Ἐρμού vs. 6 ἐρμηρεῦ πάντων.
 Vs. 2 ss. Empedoclem redolent v. Kernium 389. Νύμφαι ὕδωρ
 Antigon. Caryst. Anthol. Palat. IX 406, 3 (cf. Wilamowitzii *Anti-*
gonos von Karystos 169); Bloch in Roscheri lexico III 504.
 Vs. 7. 8 cf. fr. 207 de Baccho καίπερ ἐόντι νέοι καὶ νηπίοι εἰλαπι-
 παστήη. Vs. 12 ἐν τάδε πάντα v. fr. 167 a 4. 239 et locos a
 Lobeckio congestos I 462; O. Weinreich *Neue Urkund. zur*
Sarapis-Religion 17. 24. b 1 cf. Hymn. XI Παρός vs. 12 ἐληθήης
 Ζεὺς ὁ κεραστής. c 2 v. Μνημῶ fr. 203.

298. (164) Ioann. Diacon. Galen. ad Hesiod. Theogon. 482
 (Gaisford II 588, 24; Flach *Glossen und Scholien* 343) ὁ Ζεὺς

τοῦ Διὸς κλίεται, δηλομένου πάντως ἡμῖν, ὡς οὐτός τε ζωὴ ἐστὶ, καὶ δι' αὐτοῦ ζῶσι τὰ ζῶντα καὶ τὰ ὄντα ἀπλῶς δι' αὐτοῦ τὸ εἶναι ἐλληγεν· ἄκουε γὰρ τοῦ Ὁρφέως ἐν τῷ λεγομένῳ Κρατῆρι τάδε σοι λέγοντος·

ἔστω δὴ πάντων¹ ἀρχὴ Ζεὺς. Ζεὺς γὰρ ἔδωκε²
ζῶια τ' ἐγέννησεν καὶ Ζῆν' αὐτὸν καλέουσι
καὶ Δία τῆιδ',³ ὅτι δὴ⁴ διὰ τοῦτον ἅπαντα τέτυκται.
εἷς δὲ πατήρ οὗτος πάντων θηρῶν⁵ τε βροτῶν τε.

1 ἔστι δὲ τῶν ἀπάντων B Trinc.; ἔστι δὲ συμπάντων dubit. Lob.
2 ζῆν γὰρ ἔδωκε Struve. 3 καὶ Δία τῆιδ' Platt Journ. philol. Lond.
XXVI 1899, 230; καὶ Δία τ' ἡδ' vulg.; καὶ δ' αὐτ' Lob. 4 δὴ om. B.
5 θεῶν B; θνητῶν τε θεῶν τε Lob.

Herm. XXXIX; Lob. I 735; Kern Arch. 391; Gruppe Suppl. 735; Zeller Zeitschr. wiss. Theol. XLII 1899, 260 = Kl. Schr. II 177.

Stoicorum doctrina aperta, v. Chrysippum in Stob. Eclog. I 26 p. 31, 11 Wachsm. Ζεὺς μὲν οὖν φαίνεται ὀνομάσθαι ἀπὸ τοῦ πᾶσι δεδωκέναι τὸ ζῆν. Δία δὲ αὐτὸν λέγουσιν, ὅτι πάντων ἐστὶν αἴτιος καὶ δι' αὐτὸν πάντα (II 312, 1062 Arnim). Anteiit Plato Cratyl. 396 a. b (cf. Procl. ad hunc locum p. 52, 4 Pasqu. εἰκότως ἄρα καὶ τὸ ὄνομα διπλόν ἐστὶν αὐτοῦ, ὧν τὸ μὲν Δία τὴν δι' οὐ αἰτίας δηλοῖ, ἥτις ἐστὶν ἡ πατρικὴ ἀγαθότης, τὸ δὲ Ζῆνα τὴν ζωιογονίαν, ὧν πρότερος ἐν τῷ παντὶ αἰτίας ὁ δημιουργὸς ἐνιαίως προεἰλήφεν).

23. ΝΕΩΤΕΥΚΤΙΚΑ

Suid. test. nr. 223 d Νεοτευκτικὰ codd.; em. Fabricius); Ναιοτευκτικά Lob. I 375, qui affert Poll. X 188 ἐν τῇ τοῦ νεο ποιήσει, ἣν ἢ Φίλων ἢ Θεόδωρος συνέθηκε. Cf. epigr. de Argo fr. 290.

24. ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΟΝ

ἔπη, αὐτ' Suid. test. nr. 223 d. 'Ὀνομαστικῶν liber a Suida nominatus solo, nomina deorum eorumque interpretationes, quales illae sunt in Cratere (fr. 297 a) propositae complexus videtur'. Lob. I 378. Hymnos hoc titulo significari Giseke Rhein. Mus. VIII 1853, 92. 119 hariolatus est. Ed. Hiller ibidem XXXIII 1878, 523.

25. ΟΡΚΟΙ

Ps.-Justin. Coh. ad Gentil. 15 p. 16 b (III 62 Otto) ἐν τοῖς Ὀρκοῖς, Theon Smyrn. Expos. rer. math. ad leg. Plat. util. 105, 1 Hiller ἐν τοῖς Ὀρκιζοῖς Ὀρκοῖς fr. 300; Syrian. in Aristot. Metaphys. B 4 p. 1000 a 19 (43, 23 Kr.) Χρόνον (cf. fr. 68) δὲ καὶ Ὁ. τὸ πρῶτον ἐκάλει· ὁ δὲ ὄρκον μὲν τὸ πρῶτον ὡς ἕρκος καὶ φρον- ρὰν τῶν ἄλλων, τῆρ δὲ ἀπ' αὐτοῦ προϋῶσαν εἰς τὰς δύο τῶν ὄλων ἀρχὰς τελειότητα τῆρ μετροῦσαν αὐτῶν τὰς δυνάμεις καὶ τὰς ἐπικρατείας τελειῶσιν ὠνόμασε χρόνον, ὡς εἰ ἔλεγε τῆρ ἀπὸ τοῦ χρόνου τελειῶσιν. Lob. I 594. II 959. Cf. Firmicum Matern. mathes. VII praef. (II 208, 3 Kroll-Skutsch) *cum incognitis hominibus O. sacrorum caerimonias (intimaret add. Kroll-Ziegler; ostenderet D², aperiret a), nihil aliud ab his quos initiabat in primo vestibulo nisi iurisiurandi necessitatem [et] cum terribili auctoritate religionis exegit, ne profanis auribus inventae ac compositae religiones proderentur* (Lob. I 187); Vettium Valen. Anthol. VII prooem. p. 263, 4 Kroll *χορὴ μὲν οὖν πρὸ πάντων καὶ περὶ ταύτης τῆς βίβλου ὄρκον προτάξαι τοῖς ἐντυγχάνουσιν, ὅπως πεφυλαγμένως καὶ μυστικῶς ἔχωσι τὰ λεγόμενα*. V. etiam Pap. Berol. I Parthey (*Abhdlgn. Berl. Akad.* 1865, 111 ss.) vs. 305 (*tertii p. Chr. saeculi Schubart*)

ὄρκίζω *κεφαλήν τε*¹ θεοῦ ὅπερ ἐστὶν Ὀλυμπος·

ὄρκίζω *σφρακίδα*² θεοῦ ὅπερ ἐστὶν ὕρασις·

ὄρκίζω *χέρα δεξιτέραν ἢν κόσμωι ἐπέσχεσ*·³

ὄρκίζω *κηρητῆρα θεοῦ πλοῦτον κατέχοντα*·

ὄρκίζω *θεὸν αἰῶνιον αἰῶνά τε πάντων*·

310 ὄρκίζω *φύσιν αὐτοφυσῆ, κράτιστον Ἀδωναῖ[ον]*·⁴

ὄρκίζω *δύτροντα καὶ ἀντέλλοντα Ἐλωαῖ[ον]*·

ὄρκίζω *τὰ ἅγια καὶ θεῖα ὀνόματα ταῦτα,*

ὅπως ἂν πέμψωσί μοι τὸ θεῖον πνεῦμα, καὶ τελέσῃ α' ἔχω κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν.

1 τε Schubart (per litteras comiter mihi missas); σε vel νυ Parthey. 2 σφρακίδα Pap.; cf. Kuehner-Blass *Ausf. Gramm.* I 1, 148. 3 ἢν κόσμωι ἐπέσχεσ ego; ἢν κόσμωι ἐπέσχεσ Pap.; ἢν κόσμον ἐπέσχεσ vel η(?) κόσμον ἐπέσχεσ Parthey. 4 leg. Ἀδώναι et vs. 11 Ἐλωαί. or Graecorum a scriba falso bis additum.

Hymnorum locos ad vs. 307 ss. pertinentes congressit Parthey 149. Carmen recentioris aevi esse patet; sed iam de

Orphicorum iuramento Diana loqui videtur in Hippolyto Euripideo (cf. test. nr. 213) vs. 1308 οὐδ' αὖ πρὸς σέθεν κακούμερος ὄρκων ἀφείλε πίστιν, εὐσεβήης γεγώς. Cf. quoque γένος τοῦ ὁσίον καὶ εὐόρκον ap. Platonem fr. 4 et ibidem Pindar. Ol. III 73.

Lob. I 379. 737; Ab. p. 220; R. Hirzel *Der Eid* 111 n. 4.

299. (170) Iustin. l. l. (Cyrill. c. Iulian. I 33 a Aub. [Migne 76, 552]) καὶ ἐν τοῖς Ὀρκοῖς (sc. Ὁ.) δὲ οὕτως·

οὐρανὸν ὀρκίζω σε, θεοῦ μεγάλου σοφὸν¹ ἔργον,
αὐδὴν ὀρκίζω² σε πατρός, τὴν φθέγγατο³ πρῶτον,
ἥνικα κόσμον ἅπαντα ἑαῖς στηρίζατο βουλαῖς.

τί βούλεται τὸ λέγειν αὐτὸν 'αὐδὴν . . . πρῶτον';⁴ αὐδὴν ἐνταῦθα τὸν τοῦ θεοῦ ὀνομάζει λόγον, δι' οὗ οὐρανὸς καὶ γῆ καὶ ἡ πᾶσα⁵ ἐγένετο κτίσις, ὡς διδάσκουσιν ἡμᾶς αἱ θεῖαι τῶν ἀγίων ἀνδρῶν προσηγείται, αἷς ἐν μέρει καὶ αὐτὸς ἐν τῇ Αἰγύπτῳ προσχῶν ἔγρω ὅτι τῷ λόγῳ τοῦ⁶ θεοῦ πᾶσα ἐγένετο κτίσις.⁷ διὸ καὶ μετὰ τὸ φῆσαι· αὐδὴν . . . πρῶτον, |⁶⁴ Otto παραπτά συνάπτει λέγων· ἥνικα . . . βουλαῖς. ἐνταῦθα τὸν λόγον αὐδὴν διὰ τὸ ποιητικὸν ὀνομάζει μέτρον. ὅτι δὲ τοῦθ' οὕτως ἔχει, δῆλον ἀπὸ τοῦ μικροῦ πρόσθεν τοῦ μέτρον⁸ συγχωροῦντος αὐτῷ λόγον αὐτὸν ὀνομάζειν· ἔφη γάρ· εἰς δὲ λόγον . . . προσέδρευε (fr. 245 vs. 5).

1 σοφὸν F Cyrill. Bentley Epist. ad Mill. (Op. phil. Lips. 1781, 457); σοφοῦ ceteri codd. et edd. 2 ὀρκίσω D. 3 ἐφθέγγατο ABCF; ὀρκίζω σ' αὐδὴν πατρός, ἦν (Cyrill.) ἐφθέγγατο πρῶτον Bentl. 4 ἥνικα—πρῶτον desunt in DG; ἥνικα . . . ἐῆι στ. βουλῆι Bentl. 5 καὶ ἅπαντα C. 6 τοῦ deest F. 7 ἡ κτίσις C. 8 μικρὸν . . . τὸ μέτρον G.

Eosdem versus attribuunt Hermae Trismegisto Malalas Chronogr. II 27, 7 Dind. ~ Georg. Cedren. Histor. compend. I 37, 6 Bekk. ~ Chronic. paschale 47 d (I 86, 5 Dind.) ~ Suid. s. Ἐρμῆς.

Lob. I 737; J. Kroll *Lehren d. Herm. Trismegistos* 56. 98. 148. 407.

300. (171) Theon Smyrn. l. l. (v. p. 312) ἡ δὲ ὀγδοάς, ἣτις ἐστὶ πρῶτος κύβος, συντίθεται ἕκ τε μονάδος (καὶ ἐπτάδος).¹ ἔνιοι δὲ φασὶν ὀκτώ τοὺς |¹⁰⁵ Hiller πάντων κρατοῦντας εἶναι θεοίς, ὡς καὶ ἐν τοῖς Ὀρφικοῖς Ὀρκοῖς ἔστιν εὐρεῖν·

καὶ μὴν ἀθανάτων γεννήτορας αἰὲν ἑόντων²
Πῦρ καὶ Ὑδωρ Γαῖάν³ τε καὶ Οὐρανὸν ἠδὲ⁴ Σελήνην
Ἥλιόν τε Φαῖη τε⁵ μέγαν καὶ Νύκτα μέλαιναν.

ἐν δὲ *Αἰγυπτιακῇ* στήλῃ φησὶν *Εὐάνδρος* εὐρίοζεσθαι γραφῆν βασιλέως *Κρόνου* καὶ βασιλισσῆς *Ρέας*.

1 καὶ ἐπίδος add. Bullialdus. 2 αἰένοντων A¹; αἰὲν ἔοντας priores ante Hillerum. 3 γέαν A¹. 4 ἡδὲ Bull.; ἡ δὲ A. 5 φανῆ τε A¹; φάνητα A² 'recte (v. Zeller I^o 134 n. 2); sed is quem Theo exscripsit aut pravam lectionem φανῆ τε vel Φάνη τε secutus est aut Φάνητα μέγαν a sole diversum esse falso putavit: nam octo deos his versibus enumerari aperte indicat' Ed. Hiller. Cf. fr. 168 vs. 8. 9 et Zenobium V 78 (Paroem. I 151) *Εὐάνδρος* ἔφη ὅκτω τοὺς πάντων εἶναι κρατοῦντας θεοὺς, Πῆρ, ὕδωρ, Γῆν, Οὐρανόν, Σελήνην, Ἥλιον, Μίθραν, Νύκτα. Quinam Euander ille fuerit, nescimus. *Εὐάνδρος* Pythagoreus in Iamblichi catalogo Diels I^o 344, 19, ubi Nauck *Μένανδρος* posuit, attamen ego *Ἐπανδρος* (v. Bechtel *Histor. Personennamen* 49) praetulerim. Euandri historia ad Euhemeri exemplum ficta esse videtur. Deest huius scriptoris nomen RE² VI et in Gutschmidii scriptorum rerum Aegyptiacarum serie *Kl. Schr.* I 150. Cum eis, quae Euander de Saturno et Rhea e columna Aegyptiaca rettulit, cf. titulum Ieticum Dittenberger Sylloge I^o 1267. De historia sacra columnis inscripta cf. Diels II° 123 ad Ps.-Democriti fr. 299.

Herm. V p. 456; Lob. I 742; Zoëga *Abhdlg.* 220; Schoemann *Opusc. acad.* II 15; Schuster 29; Zeller *Zeitschr. wiss. Theol.* XLII 1899, 224. 259 n. 1 = *Kl. Schr.* II 145. 175 n. 1; J. Kroll *Lehren d. Herm. Trismegist.* 184.

26. ΠΕΠΛΟΣ

Clem. Alex. test. nr. 222 τὸν δὲ *Πέπλον* καὶ τὰ *Φνοικὰ Βροτίου* (test. nr. 173); Suid. test. nr. 223 d *Πέπλον* καὶ *Λίπτον*· καὶ ταῦτα *Ζωπύρον* τοῦ *Ἡρακλειώτου* (test. nr. 179), οἱ δὲ *Βροτίου* (Diels I^o 36 n. 7, 4). Diels *Sitzungsber. Akad. Berlin* 1897, 147; Marie Gothein *Archiv Religionsw.* IX 1906, 339; Eisler *Weltenmantel und Himmelszelt* I 115 n. 1. De Minervae et Proserpinae pepelis in Rhapsodiis commemoratis v. fr. 178. 192. 193.

27. ΣΦΑΙΡΑ

Schol. Townl. Σ 570 (II 279, 5 Maaß) ἡ τε καλουμένη *Σφαῖρα ποιημά* ἐστὶν εἰς τὸν *Λίνον*, ἀναφέρεται δὲ εἰς Ὀρφεία, Eustath. 1163, 56 *Λίνος* δὲ εἶδος ὠιδῆς κατὰ *Ἀριστάρχον* ἢ ὕμνον, ὡς καὶ ὁ *παιὼν* καὶ ὁ *διθύραμβος*. ὠνόμασται δὲ *λίνος* τὸ τοιοῦτον ὠιδικὸν εἶδος ἢ ὡς μετὰ *λίνον* ἦτοι χορδῆς αἰδύ-

μενος, ἢ ἀπό τιος Αἰνου, ἀνδρὸς ἡρώος. φασὶ γὰρ οἱ παλαιοὶ ποιημάτιόν τι ἐπὶ τῷ Αἰνῷ εἶναι, ὃ Σφαῖρα μὲν καλεῖται, εἰς Ὀρφεία δὲ ἀναφέρεται. Valde dubium est, num huc spectet Schol. Hephaest. ench. Σχόλ. A 31, 5 p. 140, 16 Consbr. σύγγραμμα ὁ Πέλεκυς, ἐπειδὴ κατὰ μίμησιν πελέκεος συντέθεικε (sc. Hephaestion; συντέθειται I, de quo cetera vide ap. Consbr.), μαζρὰν ἐκατέρωθεν θείς καὶ ἐν τῷ μέσῳ. ἔστι δὲ καὶ Σφαῖρα καὶ Θρόνος σύγγραμμα καλούμενον.

Herm. LVI; Lob. I 382; fr. 182 Ab.; Bergk PLG III⁴ 655 fr. 2; Maaß *Herm.* XXIII 1888, 303.

Musaeum Θεογονίαν καὶ Σφαῖραν condidisse Diog. Laert. prooem. I 3 testatur (Diels II³ 179 n. 4). De Lino v. test. nr. 163—165. Δημοζοίτου Σφαῖρα in Pap. magic. Lugdun. n. 384 IV. saec. p. Chr. Diels II³ 132, 29 n. 20; Reitzenstein *Poimandres* 272.

28. ΣΩΤΗΡΙΑ

Suid. test. nr. 223 d ταῦτα Τιμοκλέους τοῦ Συράκουσιον (test. nr. 178) λέγεται ἢ Περσίον τοῦ Μιλησίου (test. nr. 201). Lob. I 383; Giseke *Rhein. Mus.* VIII 1853, 119; Ab. p. 224; Kern *Herm.* LI 1916, 564. Καθαρμοὶ fuisse videntur; v. s. ΚΑΘΑΡΜΟΙ, quibus (p. 301) adde Duemmler *Prolegomena zu Platons Staat Basel* 1891, 49 n. = *Kl. Schr.* I 210 n. 1.

29. ΤΕΛΕΤΑΙ

Suid. test. nr. 223 d Τελετάς· ὁμοίως δὲ φασὶ καὶ ταύτας Ὀρομαζοίτου (test. nr. 186). Antiquissimus testis Orphei τελετῶν Aristophanes est Ran. 1032 (test. nr. 90) Ὁ. μὲν γὰρ τελετάς θ' ἡμῶν κατέδειξε φόνων τ' ἀπέχεσθαι, Μουσαῖος δ' ἐξακέσειε τε νόσων καὶ χρησμούςς. At num Orphei liber, cui T. titulus erat, unquam extiterit, dubium est, quamquam Διονύσου παθήματα non solum in Theogonia (fr. 209 ss.), sed etiam in libris, quos Plato Respubl. II 364 e (fr. 3) sub Orphei nomine venditatos esse dicit, fusius ad homines expiandos exposita esse verisimillimum est, cf. Rohdeum *Psyche* II⁶ 112 n. 3. Τελεταὶ πρὸς (εἰς) Μουσαῖον Hymnorum liber in aliquot codd. inscribitur Herm. Orphica 251; Gruppe

Culte und Mythen I 640. Posteriorum locos, qui *Τελετωρ* voce utuntur, alibi (e. g. Clementis Alex. Protr. II 17 fr. 34 ὁ τῆς τελετῆς ποιητῆς Ὁ. . . ὁ Θραίκιος, Procl. Plat. Theol. V 33 fr. 151 p. 191 ἔν τε ταῖς ἀρχαίοις αὐτῶν τελεταῖς καὶ ταῖς ἄλλαις περὶ τῶν θεῶν πραγματεῖαις, in Tim. 42 c. d fr. 229 οἱ παρ' Ὀρφεῖ τῶι Διονύσωι καὶ τῆι Κόρηι τελούμενοι cf. Gruppe *Griech. Culte u. Mythen* I 639 n. 37) invenis, quia ex iis peculiare Orphei carmen *Τελεταί* extitisse non elucet. Dubitare etiam potes, num Diodori loci infra congesti ad tale carmen pertinuerint; nam facile contradicas etiam Diodori verba κατὰ τὰς τελετὰς (fr. 301. 303) non sic premenda esse. Cf. Plutarch. ἐκ τοῦ περὶ τῶν ἐν Πλαταιαῖς Λαιδάλων fr. 1 (17, 47 Duebn.) ex Euseb. Praep. evangel. III 1 p. 83 (I 101, 16 Dind.) ὅτι μὲν οὖν ἡ παλαιὰ φυσιολογία καὶ παρ' Ἑλλήσι καὶ βαρβάροις λόγος ἦν φυσικὸς ἐγκεκρυμμένος μύθος, τὰ πολλὰ καὶ δι' ἀνιγμάτων καὶ ἕπονοιῶν ἀπόκρυφος καὶ μυστηριώδης θεολογία, τὰ τε λαλούμενα τῶν σιγωμένων ἀσαφέστερα (Reitzenstein *Poimandres* 164; σαφέστερα cod.) τοῖς πολλοῖς ἔχοντα (codd.; ἔχουσα Wytt.), καὶ τὰ σιγώμενα τῶν λαλουμένων ἕποπτότερα, κατάδηλόν ἐστιν ἐν τοῖς Ὀρφικοῖς ἔπεσι καὶ τοῖς Αἰγυπτιακοῖς καὶ Φρυγίοις λόγοις· μάλιστα δ' οἱ περὶ τὰς τελετὰς ὀργιασμοὶ καὶ τὰ δρώμενα συμβολικῶς ἐν ταῖς ἱερουργίαις τῆν τῶν παλαιῶν ἐμφαίνει διάνοιαν. Casel *De philosoph. graecor. silentio mystico* 88 (RVV XVI 2) et supra s. ΔΙΑΘΗΚΑΙ.

301. (166) Diodor. III 62, 2—8 τῶν δὲ παλαιῶν μυθογράφων καὶ ποιητῶν περὶ Διονύσου γεγραφότων ἀλλήλοις ἀσύμφωνα καὶ πολλοὺς καὶ τερατώδεις λόγους καταβεβλημένων, δυσχερές ἐστιν ὑπὲρ τῆς γενέσεως τοῦ θεοῦ τούτου καὶ τῶν πράξεων καθαρῶς εἰπεῖν. οἱ μὲν γὰρ ἓνα Διόνυσον, οἱ δὲ τρεῖς γεγονέναι (v. Ciceronem test. nr. 94 et fr. 303) παραδεδώκασιν, (6) παραδεδοκότων δὲ τῶν μυθογράφων καὶ τρίτην γένεσιν, καθ' ἣν φασὶ τὸν θεὸν ἐκ Διὸς καὶ Δήμητρος τεκνωθέντα διασπασθῆναι μὲν ὑπὸ τῶν γηγενῶν καὶ καθεψηθῆναι, πάλιν δ' ὑπὸ τῆς Δήμητρος τῶν μελῶν συναρμοσθέντων ἐξ ἀρχῆς νέον γεννηθῆναι, εἰς φυσικὰς τινας αἰτίας μετάγουσι τοὺς τοιούτους λόγους. (7) Διὸς μὲν γὰρ καὶ Δήμητρος αὐτὸν λέγεσθαι διὰ τὸ τῆν ἄμπελον ἐκ τε γῆς καὶ ὕμβρων λαμβάνουσαν τῆν αὔξησιν καρποφορεῖν τὸν ἐκ τοῦ βότρυος ἀποθλιβόμενον οἶνον· τὸ δ' ὑπὸ τῶν γηγενῶν νέον ὄντα διασπασθῆναι δηλοῦν τῆν ὑπὸ τῶν γεωργῶν συγκομιδῆν τῶν καρπῶν, [διὰ τὸ

τοὺς ἀνθρώπους τὴν γῆν Δήμητραν νομίζειν·]¹ τὴν δὲ καθέφη-
 σιν τῶν μελῶν μεμυθοποιῆσθαι διὰ τὸ τοὺς πλείστους ἔφειν
 τὸν οἶνον καὶ μίσγοντας εὐωδωδέστεραν αὐτοῦ καὶ βελτίονα τὴν
 φύσιν κατασκευάζειν. τὸ δὲ τὰ ὑπὸ τῶν² γηγενῶν λυμανθέντα
 τῶν μελῶν ἀρμοσθέντα πάλιν³ ἐπὶ τὴν προγεγενημένην φύσιν
 ἀποκαθίστασθαι παρεμφαίνειν, ὅτι πάλιν ἢ γῆ τὴν τρυγηθεῖσαν
 ἄμπελον καὶ τμηθεῖσαν ταῖς κατ' ἔτος ὥραις εἰς τὴν προὔπαρξά-
 σαν ἐν τῷ καρποφορεῖν ἀκμὴν ἀποκαθίστησι. καθόλου γὰρ
 ὑπὸ τῶν ἀρχαίων ποιητῶν καὶ μυθογράφων τὴν Δήμητραν
 γῆν μητέρα προσαγορεύεσθαι. (8) σύμφωνα δὲ τούτοις εἶναι
 τὰ τε δηλούμενα διὰ τῶν Ὀρφικῶν ποιημάτων καὶ τὰ
 παρεισαγόμενα κατὰ τὰς τελετάς, περὶ ὧν οὐ θέμις τοῖς
 ἀμυήτοις ἱστορεῖν τὰ κατὰ μέρος (v. fr. 13. 245 ss.).

1 διὰ—νομίζειν del. Reiske. 2 τὸ δὲ τὰ ὑπὸ τῶν Dind.; τὰ δ' ἐπὶ
 τῶν libri. 3 πάλιν del. Dind.

302. (165) Diodor. I 12, 4 ~ Euseb. Praep. evang. III 3, 5
 (I 108, 6 Dind.) ~ Theodoret. Graecar. affect. cur. III 44 p. 80;
 54 p. 83 Raeder τὴν δὲ γῆν ὥσπερ ἀγγεῖόν τι τῶν φνομένων
 ὑπολαμβάνοντας μητέρα προσαγορεύσαι· καὶ τοὺς Ἕλληνας δὲ
 ταύτην παραπλησίως Δήμητραν καλεῖν, βραχὺ μετατεθείσης διὰ
 τὸν χρόνον τῆς λέξεως· τὸ γὰρ παλαιὸν ὀνομαζέσθαι γῆν
 μητέρα, καθάπερ καὶ τὸν Ὀρφέα προσμαρτυρεῖν λέγοντα·

Γῆ μήτηρ πάντων, Δημήτηρ πλουτοδότειρα.

Herm. LI; Lob. I 537; Diels *Festschr. Th. Gomperz* 1902, 5.

'Qui versus cum iis quae in Cratere minusculo (fr. 297 a)
 leguntur magnam similitudinem habet neque ad Theogoniae anti-
 quitatem ascendere videtur' Lob.; at multo rectius Dieterich
Nekyia 100; *Mutter Erde* 42.

303. Diodor. V 75, 4 τοῦτον δὲ τὸν θεὸν (sc. Διόνυσον)
 γεγονέναι φασὶν ἐκ Διὸς καὶ Φερσεφόνης κατὰ τὴν
 Κρήτην, ὃν Ὁ. κατὰ τὰς τελετάς παρέδωκε διασπώμενον ὑπὸ
 τῶν Τιτάνων· πλείονας γὰρ Διονύσους συμβαίνει γεγονέναι
 (v. fr. 301), περὶ ὧν ἡμεῖς σαφέστερον τὰ κατὰ μέρος ἐν οἰκειο-
 τέροις καιροῖς ἀναγεγράφαμεν.

An ex Ἰεροῖς λόγοις? V. fr. 156. 210 p. 230.

30. ΤΡΙΑΓΜΟΙ

Hunc Orphei librum solus Suid. (test. nr. 223 d ἔγραψε Τριαγμούς [Kuester; τριασμούς codd.], λέγονται δὲ εἶναι Ἴωνος τοῦ τραγικοῦ· ἐν δὲ τούτοις τὰ Ἱεροστολικὰ καλούμενα, κλήσεις κοσμικαί) tradit, cuius errores detexit Lob. I 384; v. Gisekium *Rhein. Mus.* VIII 1853, 107. Exstitit tantum Ionis Chii ΤΡΙΑΓΜΟΣ (test. nr. 248), cuius unicum fragmentum apud Harpocratonem s. Ἴων (Diels I³ 286, 23 n. 1) servatur. Abellii fr. 229 Onomacriti est (test. nr. 191) nec pertinet ad Τριαγμούς. Num Ἱεροστολικὰ eundem significant librum ac Καταξωστιζόν (Suid.), ambiguum est: Lob. I 371. 727 (Abel p. 213), qui Macrobian Saturn. I 18, 22 (fr. 238) iniuria huc rettulisse videtur; Schuster 29 n. 2; Rohde *Psyche* I⁶ 104 n.; Tannery *Rev. philol.* XXI 1897, 195. Vide etiam *ΙΕΡΟΣΤΟΛΙΚΑ ΚΑΤΑΞΩΣΤΙΚΟΝ ΚΑΗΣΕΙΣ ΚΟΣΜΙΚΑΙ*.

31. ΥΜΝΟΙ

Suid. test. nr. 223 d; v. etiam Plat. Leg. VIII 829 d. e μηδέ τινα τολμᾶν εἶδεν ἀδόκιμον μοῦσαν μὴ κρινάντων τῶν νομοφυλάκων, μηδ' ἂν ἠδίων ἢ τῶν Θαμύρου τε καὶ Ὀρφείων ὕμνων fr. 12, Cyrillum c. Iulian. I 25 e Aubert (Migne 76, 542 v. fr. 245) Ὀρφέα μὲν οὖν τὸν Οἰάγρον δεισιδαιμονέστατον φασὶ γενέσθαι τῶν ἄλλων καὶ φθάσαι μὲν τὴν Ὀμήρου ποιήσιν, ἅτε δὴ καὶ ἐν χρόνοις ὄντα πρεσβύτερον, ὠιδὰς δὲ καὶ ὕμνους τοῖς ψευδωνύμοις ἐξυφῆραι θεοῖς. Atque extant quidem octoginta septem hymni Ὀρφείως in codicibus servati, quorum optimus haud dubie Laur. 32, 45 est, de quo v. *Herm.* XLIX 1914, 480, quos Suidas haud scio an titulo *Θρηπολικόν* (supra p. 299) comprehenderit. Huc connessi, quae extra illud hymnorum corpus tradita sunt. Lob. I 389; Giseke l. l. 85; Ab. p. 248. *ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΡΙΘΜΟΝ ΥΜΝΟΣ* v. infra p. 320. Hymnorum in modum quoque versus fr. 248 a. b, qui forsitan iniuria Testamento attribuantur, facti sunt. Vide etiam fr. 49 vs. 4.

304. (231) Pausan. IX 30, 12 ὅστις δὲ περὶ ποιήσεως ἐπολιπραγμώρησεν ἤδη, τοὺς Ὀρφέως ὕμνους οἶδεν ὄντας ἕκαστόν τε¹ αὐτῶν ἐπὶ βραχύτατον καὶ τὸ σῆμα οὐκ ἐς ἀριθμὸν πολὺν πεποιημένους· Λυκομίδα δὲ Ἰσασί τε καὶ ἐπαίδουσι τοῖς θρω-

μένοις. κόσμῳ μὲν δὴ τῶν ἐπῶν (v. Paus. IX 30, 4) δευτερεῖα φέροντο ἄρ μετὰ γε Ὀμήρου τοὺς ἕμῳ, τιμῆς δὲ ἐκ τοῦ θεοῦ καὶ ἐς πλείων ἐκείνων ἦχουσι² v. fr. 305.

1 fort. scribendum τοὺς Ὀρφείως ἕμῳ οἶδε, ἕκαστόν τε etc. omnes singulos hand recte Lob. 2 ἦχουσι Emperius; ἔχουσι codd.

Lob. I 390; Schuster 36; Toepffer *Att. Genealog.* 209.

Lycomidae sacrorum Phlyensium antistites v. fr. 243 p. 254 n. 5.

305. (232) Pausan. IX 27, 2 Ὠλλήγρος δὲ ἕσπερον Πάμῳ τε ἔπη καὶ Ὀ. ἐποίησεν· καὶ σφισιν ἀμφοτέροις πεποιημένα ἔστιν ἐς Ἐρωτα, ἵνα ἐπὶ τοῖς θρωμένοις Ἀνχομίδαι καὶ ταῦτα αἰδωσιν· ἐγὼ δὲ ἐπελεξάμην ἀνδρὶ ἐς λόγους (ἐλθὼν suppl. Sylb.) δαιδονχοῦντι. καὶ τῶν μὲν οὐ πρόσω ποιήσομαι μνήμη v. fr. 304.

306. (233) Menander (immo Genethlius v. W. Schmid *RE*² VII 1134) Περὶ τῶν ἕμῳ τῶν εἰς τοὺς θεοὺς I 2, 2 (III 333, 12 Speng. cf. Bursian. *Abhdlgn. Akad. Muenchen* XVI 3, 32) φυσικοὶ δὲ (sc. ἕμῳ) δ' ὁποῖοις¹ οἱ περὶ Παρμενίδην² καὶ Ἐμπεδοκλέα ἐποίησαν,³ τίς ἢ τοῦ Ἀπόλλωνος γένεσις, τίς ἢ τοῦ Αἰῶς, παρατιθέμενοι. καὶ οἱ πολλοὶ τῶν Ὀρφείως τούτου τοῦ τρόπου. De hymnis physicis l. i. 337, 26 ἐπιτηρεῖν δὲ χρὴ καὶ μὴ εἰς τὸν πολὺν ὄχλον καὶ δῆμον ἐκφέρειν τοὺς τοιούτους ἕμῳ· ἀπιθανώτεροι γὰρ καὶ καταγελαστικώτεροι (καταγελαστότεροι Lob.) τοῖς πολλοῖς γαίνονται.

1 τοι ὅσοι codd.; correxerunt multi; οὕς οἱ περὶ Bernhardy; ὄνους Heeren. 2 Παρμενίδην Heeren; παρὰ πᾶν μέρος codd. 3 Bernhardy, Bursian; ἐτίμησαν codd.

Lob. I 390; Schuster 36. 65 n. 4; Diels I³ 203 n. 23.

307. (234) Aristid. Or. IV (Διόνυσος), I 47, 14 Dind. τοὺς μὲν οὖν τελέους ἕμῳ τε καὶ λόγους περὶ Διονύσου Ὀρφεὶ καὶ Μουσάειοι παρῶμεν καὶ τοῖς ἀρχαίοις τῶν ῥομοθετῶν.¹ ἀπὸ τοῦ δὲ ὡς περὶ συμβόλον χάριν ὡς οὐ τῶν ἀμνήτων ἔρ' ἡμεν,² συμμέτρῳ τῇ φωνῇ προσείπωμεν τὸν θεόν· πάντως δὲ καὶ μήκη καὶ βραχύτητες καὶ ὅτιοῦν τῶν ἐν τῇ φύσει γίλον ἀπ' αὐτῶν.

1 ἔμνοθετῶν Ab. 2 ἀρ' ἡμεν I³; ἄρ' εἴημεν Cant.; ἀρείημεν Iuntina.

Lob. I 391; Schuster 65 n. 4.

308. Pap. W 21 a 16 mus. antiqu. publ. Lugduni-Batavi apud Leemans Papyri Graeci II 1885, 153 = Dieterich *Abrahas*

ἀριθμὸν καὶ | ²² Wachsm. τῶν ἀστέρων τὰς περιόδους. ἔτι δὲ τοῖς θεοῖς ἀπεικάζων ἐπωνόμαζεν, ὡς Ἀπόλλωνα μὲν τὴν μονάδα οὐρανῶν, Ἄρτεμιν δὲ τὴν δυάδα . . . (lacunam indicavit Meineke) τὴν δὲ ἐξάδα Γάμον καὶ Ἀφροδίτην, τὴν δὲ ἑβδομάδα Καιρὸν καὶ Ἀθητᾶν, Ἀσφάλειον (Ἀσφάλιον FP) δὲ Ποσειδῶνα τὴν ὀγδοάδα καὶ τὴν δεκάδα Περτέλειον v. Diels Doxogr. 96. Porphyr. De abstinentia II 36 p. 165, 3 Nauck² οἱ γούρ Περθαγόρειοι περὶ τοὺς ἀριθμὸν καὶ τὰς γραμμὰς σπουδάζοντες ἀπὸ τούτων τὸ πλέον τοῖς θεοῖς ἀπήρχοντο, τὸν μὲν τινα ἀριθμὸν Ἀθητᾶν καλοῦντες, τὸν δὲ τινα Ἄρτεμιν, ὡς περ αἱ ἄλλον Ἀπόλλωνα, καὶ πάλιν ἄλλον μὲν Δικαιοσύνην, ἄλλον δὲ Σωσροσύνην· καὶ ἐπὶ τῶν διαγραμμάτων ὁμοίως. καὶ οὕτως ἠρέσζοντο τοὺς θεοὺς (Nauck; τοῖς θεοῖς codd.) ταῖς τοιαύταις ἀπορχαῖς, ὡς καὶ τεγγάνειν αὐτῶν καλοῦντας ἕκαστον τοῖς ἀπεθήμεσιν καὶ κερῶσθαι (καὶ χοῦσθαι Nauck) πολλὰκις πρὸς μερτεῖαν καὶ εἴ τινα πρὸς ἐξέτασιν δέοντο.

310. (145) Ioa. Lyd. De mens. II 8 p. 25, 21 Wue. ὅτι πάντων ἀρχὴ τῶν ἀριθμῶν ἡ τριάς, ὡς ἀρχὴ τεγγάνουσα τῶν περιττῶν πάντων, πληροῦν | ²⁶ Wue. των καὶ μηδέποτε λειπομένων. καὶ τρεῖς πρῶται κατ' Ὀρφεία ἐξεβλάστησαν ἀρχαὶ τῆς γενέσεως, νῆξ¹ καὶ γῆ καὶ οὐρανός, θεῶν δὲ τῶν ἐν γενέσει² τρία γένη, οὐράνιον καὶ³ ἐπίγειον καὶ τὸ μεταξὺ τούτων.

1 νῆξ pro νῆξ S. 2 ἐπὶ γενέσει idem. 3 καὶ ante ἐπίγειον om. codd. rec. Barb. et Plan.; καὶ ἐπίγειον S.

Quae Lydus refert magis illis consona, quae Eudemus excerpserit Lob. I 494 (cf. Schoemann Opusc. academ. II 12), unde Schuster 16 Eudemi fragmentum latere iniuria conclusit. Cf. etiam Zeller I⁶ 124 n. 2; *Zeitschr. wiss. Theol.* XLII 1899, 233 = *Kl. Schr.* II 153, qui Lydi fontem Nigidium Figulum esse suspicatur; Kern De Theogon. 54 v. etiam supra fr. 29 a. De Pythagoreorum triade v. etiam Roscher l. l. 44, qui hunc Lydi locum praeteriit. Num Hermias in Plat. Phaedr. 248 a p. 157, 16 Couvr. καὶ γὰρ πᾶν ἀπλοῦς ὁ ἔν ἅπαξ ἀπὸ τοῦ πρώτου προέλθει, τριωδικὸν ὀφείλει εἶναι· τέλειον γὰρ ὄν πρῶτα καὶ μέσα καὶ τέλη ἔξει κατὰ τὸ λόγιον·

. . . τριάς κατὰ πάντα μετροῦσα.

Orphicos respiciat, ut Couvreur arbitratur, nescio; v. Kroll De orac. Chald. 15.

311. (146) (Iamblichus) *Theologumena Arithmeticae* VI 37. 38 ed. F. Ast (Lipsiae 1817) 36 *ὅτι τὴν ἑξάδα ὀλομέλειαν¹ προσηγόρευον οἱ Πυθαγορικοὶ κατακολουθοῦντες Ὅρφεϊ, ἥτοι παρόσον ὅλη τοῖς μέλεσιν ἢ μέρεσιν ἴση ἐστὶ |* ³⁷ Ast *μόνη τῶν ἐντὸς δεκάδος, ἢ, ἐπειδὴ ὄλον, καὶ τὸ πᾶν κατ' αὐτὴν διαμεμερίσται καὶ ἐμμελὲς ὑπάρχει· ἐπτα γὰρ κινήματων ἀστερικῶν ἐπαρχόντων παρὲξ τοῦ τῶν ἀπλανῶν ὀγδόου μὲν, οὐχ ἀπλοῦ δέ, καὶ φθόγγου ἀποτελοῦντων ἰσαρίθμους διὰ τῆς φοιξήσεως, ἀνάγκη τὰ διαστήματα αὐτῶν καὶ οἶον μεσότηας ἕξ ὑπάρχειν.*

¹ *Ὀλομέλεια* Nicomachus Gerasenus ap. Photium cod. 187 p. 144 b 4 Bekk.

Lob. I 717; Roscher l. l. 49.

312. (147) Ioa. Lyd. *De mens.* II 11 p. 32, 20 Wue. *ὄθεν καὶ Ὁ. περὶ ἑξάδος¹ ταῦτά φησι· |* ³³ Wue.

Ἰλαθι κέδιμ' ἀριθμέ, πάτερ μακάρων,² πάτερ ἀνδρῶν.

¹ *δεκάδος* Roscher l. l. 49. 54. ² *μακάρων* codd. rec. *Planudeae; μακάρων* Schowius.

Idem versus a Simplicio in *Aristot. Phys.* III 4 [202 b 36] (I 453, 12 Diels); VII 5 [249 b 19] (II 1102, 20 Diels) *Pythagoreis tribuitur* (cf. Nauck *Iamblich. Vita Pythagor.* 234 n. IX), sed pro *Ἰλαθι* praebet *κέκλυθι*, quod forsitan praefendum est.

Lob. I 715; Roscher l. l. 49. 54.

313. (148) *Procl. in Plat. Tim.* 34 a (II 95, I Diehl) *καὶ γὰρ ἡ μονὰς (v. fr. 309) καὶ ἡ ἐπτὰς ἀριθμοὶ νοεροὶ τινες, ἡ μὲν γε μονὰς (ὁ add. Diehl) αὐτόθεν νοῦς, ἡ δὲ ἐπτὰς τὸ κατὰ νοῦν φῶς. καὶ διὰ τοῦτο καὶ ὁ περικόσμιος νοῦς μοναδικός τε καὶ ἑβδομαδικός ἐστιν, ὡς φησὶν Ὁ. Cf. in Tim. 24 a (I 151, 13 Diehl) καὶ ἔστι καὶ τοῦτο τῶν τεθρολημένων, καὶ τὸ ἀθήλυτον τῆς ἐπτάδος ὑμνηται καὶ τὸ ἐκ μόνης εἶναι μονάδος, καὶ ὅτι μάλιστα τῆς Ἀθηναῖς εἰκῶν ἡ μονὰς ἡ τρίτη καὶ (ἡ ins. Kroll) ἐπτὰς· ἡ μὲν ὡς νοεράς καὶ πρὸς ἑαυτὴν καὶ τὴν μονάδα ἐπεστραμμένης, ἡ δὲ ὡς ἀπὸ μόνου τοῦ πατρὸς προελθούσης. Cf. in Tim. 36 b (II 236, 17 Diehl); in *Rempubl.* II 192, 18 Kr.; *Plat. Theol.* V 2 p. 250; *Damasc. De princ.* 265 (II 131, 16 Rue).*

Lob. I 716; Diels *Festschr. Th. Gomperz* 12; Roscher l. l. 56 s.

Orphicos multa de numero septenario dixisse notum est (v. quoque fr. 210 b de Zagrei morte). Itaque in compluribus Orphicorum carminibus de eo dictum fuisse verisimillimum est. Cf. supra fr. 276 s. *ΕΦΗΜΕΡΙΑΕΣ*.

314. (149) (Iamblichus) Theologumena Arithmetica IX 59 ed. F. Ast (Lipsiae 1817) p. 58 *Κουρήτιδα δὲ ἰδίως καὶ Ὅ. καὶ Πυθαγόρας αὐτὴν τὴν ἐρνεάδα ἐκάλουν ἅτε Κουρήτων¹ ἱερὰν ἐπάρχουσαν τριῶν τριμερῆ ἢ Κόρην γε, ἅπερ ἀμφοτέρω τριάδι ἐφηρημόσθη τρις τοῦτο ἔχούση.*²

1 *Κουρήτων* Lob.; *κουρήτιν* Parisin.; *κουρήτιδα* Phot.; *κώρητην* (sic) Bullialdus cf. Astium 198. 2 *ἔχουσαν* Parisin.

Lob. I 716; Roscher l. l. 52.

315. (143) Syrian. in Aristotel. Metaphys. M 4, 1078 b 12 (106, 14 ss. Kroll); Nauck Iamblichi De vita Pythagorica liber 228 n. III *πῶς οὖν κατ' αὐτοὺς ἐφέστηκε τὰ εἶδη τοὺς (τῆς)¹ ἀληθείας φιλοθεάμονας; ρητοῶς μὲν καὶ τετραδικῶς ἐν τῷ αὐτοζώϊωι, νοερώς δὲ καὶ δεκαδικῶς ἐν (τῷ)² δημιουργικῷ τῷι· πρόεισι γὰρ ὁ θεὸς ἀριθμὸς³*

μονάδος ἐκ κενθμῶνος ἀκηράτου, ἔστ' ἂν ἴκηται τετραδ' ἐπὶ ζαθέην, ἢ δὴ τέκε⁴ μητέρα πάντων πανδεχέα, πρέσβειραν, ὄρον περὶ πᾶσι⁵ τιθεῖσαν, ἄτροπον ἀκαμάτην· δεκάδα κλείουσί μιν ἀγνήν

5 *ἀθάνατοί τε θεοὶ καὶ γηγενεῖς ἄνθρωποι.*

*λέλεκται μὲν οὖν πᾶν τὸ ἀληθές Πυθαγορείως τε καὶ Ὀρφικῶς· εἰ δὲ χρῆ συνηθέστερον εἰπεῖν, νοῦς ἀντάρκης καὶ παντελῆς αἰτίας τῶν ὄλων προτετάχθω. Cf. ibidem M 8, 1083 a 11 (140, 10 Kr.) et 1084 a 12 (147, 29 Kr.). Procl. in Plat. Remp. II 169, 20 Kr. πρὸ δὲ τούτων (ἢ μονὰς τῆς δημιουργικῆς αἰτίας τοῦ κόσμου), δι' ἣν καὶ ὁ κόσμος δεκάς, τὴν ἐν τῇ μονάδι περιοχὴν τῶν εἰδῶν πάντων ἐξαπλῶσασα καὶ περατώσασα τὸ πλῆθος τὸ κοσμικόν· μονάδος ἐκ κενθμῶνος ἀκηράτου, φησὶν ὁ εἰς τὸν ἀριθμὸν Ὀρφικὸς ὕμνος, ἔστ' ἂν ἴκηται τετραδ' ἐπὶ ζαθέην. — ἔστιν δὲ τετράς ἢ Διονυσιακὴ θεότης, τετραυγέα τετρακέρατον (fr. 77) μυριάκις τῆς Ὀρφικῆς θεολογίας τὸν θεὸν ὑμνούσης — |¹⁷⁰ Kr. ἢ δ' ἔτεκε μητέρα πάντων πανδεχέα πρέσβειραν — ὡς πάντων χωρητικὴν τῶν ἐν τῷ κόσμῳ καὶ περιεκτικὴν — ὄρον περὶ πᾶσι τιθεῖσαν ἄτροπον, ἀκαμάτην — αἰδιος γὰρ καὶ ἄλτος ἢ συνέχουσα τὸν κόσμον φύσις — δεκάδα κλείουσί μιν ἀγνήν — ὡς ἀγενήτως⁶ τὸ πᾶν ὀρίζουσα, idem citat hymnum Pythagoreis addicens in Plat. Tim. 28 c (I 316, 19 Diehl) vs. 2—5, 32 c (II 53, 3 Diehl) vs. 2 *μονάδος*— vs. 3 *ἐπὶ ζαθέην* et *μητέρα πάντων*, 36 b (II 233, 23 Diehl) vs. 2 *init. μονάδος ἐκ κενθμῶ-**

ρος et vs. 3 τετραδάδ' ἐπὶ — vs. 5 ἀγνήν omissio vs. 4, 39 e (III 107, 14 Diehl) vs. 2 μουνάδος — vs. 5 ἀγνήν, 42 d (III 302, 1) vs. 4 πανδεχέα — vs. 5 ἀγνήν.

1 τῆς add. AH. 2 τῶι add. Kroll. 3 πρόεισιν ὁ θεὸς ἀριθμὸς fragmenti Orphici initium esse opinantur Mullach et Nauek, cum Lob. I 720 προῶν πᾶς θεὸς ἀριθμὸς scripserit. Utrumque improbable esse videtur. 4 ἢ δ' ἔτεκε Procl. 5 πᾶσιν C. 6 ἂν γενητῶ cod.

Lob. I 719; Roscher l. l. 55.

Cf. Philol. fr. 11 (Diels I³ 313, 5) θεωρεῖν δεῖ τὰ ἔργα καὶ τὰν οὐσίαν τῶ ἀριθμῶ (τῶν ἀριθμῶν Stob. F; corr. Boeckh) κατὰν (κατὰ F; corr. Boeckh) δένταμι ἄτις ἐστὶν ἐν ταῖ δεκάδι· μεγάλα γὰρ καὶ παντελής καὶ παντοεργὸς καὶ θεῖω καὶ οὐρανίω βίω καὶ ἀνθρωπίνω ἀρχὰ καὶ ἀγεμῶν κοινωνοῦσα (lacuna 12 litterar. in F) δένταμις καὶ τᾶς δεκάδος. ἄνευ δὲ τούτας πάντ' ἀπειρα καὶ ἀδηλα καὶ ἀφανῆ. (Iamblich.) Theologum. Arithmet. ed. F. Ast (Lips. 1817) IX 60 p. 59 διώπερ καὶ ἐπονύμαζον αὐτῆν (sc. τῆν δεκάδα) θεολογοῦντες οἱ Πυθαγορικοὶ ποτε μὲν Κόσμον, ποτὲ δὲ Οὐρανόν, ποτὲ δὲ Πᾶν, ποτὲ δὲ Εἰμαρμένην καὶ Αἰῶνα, Κράτος τε καὶ Πίστιν καὶ Ἀνάγκην, Ἄτλαντά τε καὶ Ἀκάμαντα, καὶ θεὸν ψιλῶς, καὶ Φάνητα καὶ Ἥλιον. Cf. Zeller I⁶ 134 n. 2; Zeitschr. wiss. Theol. XLII 1899, 258 = Kl. Schr. II 175.

316. (151) Procl. in Plat. Rempubl. 614 d (II 121, 8 Kr.) τῆν μεγίστην θεὸν Ἐκάτην τὰ πέρατα τῶν ἐγκοσμίων συγκλείουσαν καὶ διὰ τοῦτο κληιδουῆχον ἀποκαλουμένην τὰ δωδέκατὰ φησιν ὁ θεολόγος τοῦ κόσμου κληρώσασθαι. Ioa. Lyd. I 15 p. 9, 4 Wue. ὀρθῶς οὖν αὐτὴν ὁ Φιλόλαος (cf. fr. 315) δεκάδα προσηγόρευσε ὡς δεκτικὴν τοῦ ἀπείρου, Ὁ. δὲ κλαδοῦχον (κλειδοῦχον B), ἐξ ἧς ὡσεὶ κλάδοι τινὲς πάντες οἱ ἀριθμοὶ γίνονται. Cf. Georg. Cedren. Hist. comp. I p. 297, 7 ss. Bekk. ὅτι ἡ δεκάς δεχὰς προσαγορεύεται ὡς δεκτικὴ τοῦ ἀπείρου, ἢ αὐτὴ καὶ κλαδοῦχος, διότι ἐξ αὐτῆς οἱ ἀριθμοὶ πάντες ὡς κλάδοι τινὲς γίνονται. Byzantini errare videntur de decade loquentes.

Lob. I 716; Rohde *Psyche* II⁶ 108 n. 2; Roscher l. l. 55.

Hymn. I 7 κληιδουῆχον ἄνασσαν, II Προθυραίας vs. 5 κληιδουῆχ' ἐδάτητε cf. Kohlhum *RE*² XI 597.

Cf. Marsilium Ficinum De vita coelitus comparanda 22 (I 552 edit. Parisinae 1641) fr. 311 Ab. *consideratu dignum est illud Iamblichi, coelestia mundana numina vires quasdam in se superiores, nonnullas inferiores habere. per has quidem effectibus nos fatalibus devincire, per illas autem vicissim solvere nos a*

fato, quasi claves, ut inquit O., ad aperiendum habeant et claudendum.

317. (142) Syrian. in Aristot. *Metaphys.* *M* 6 p. 1080 b 16 (122, 29 Kr.) τὸ δὲ μόνων αὐτοῖς (sc. Πυθαγορείοις) ἀνατιθέσθαι τῶν αἰσθητῶν ἀριθμῶν τὴν κατανόησιν, μὴ πρὸς τῷ καταγελάσθῳ καὶ λίαν ἀσεβὲς ἦι· τοὺς γὰρ ὑποδεξαμένους μὲν παρ' Ὀρφέως τὰς θεολογικὰς ἀρχὰς τῶν νοητῶν καὶ νοερῶν ἀριθμῶν, ἐπὶ πλεῖστον δὲ αὐτὰς προαγαγόντας καὶ τὴν ἀκριτοῦν αἰσθητῶν ἐπικράτειαν αὐτῶν ἀναφήραντας καὶ πρόχειρον ἔχοντας ἐπίφθεγμα τὸ·

ἀριθμῶι δέ τε πάντ' ἐπέοικε

πῶς οὐκ ἄτοπον περὶ τὰ σώματα μόνον καὶ τοὺς |¹²³ Kr. συντότας τοῖς σώμασιν ἀριθμοὺς διατετριφέναι λέγειν; Cf. eundem ibidem *M* 4 p. 1078 b 9 (103, 20 Kr.) οὐ γὰρ κατ' ἄλλο μὲν ἰδέα κατ' ἄλλο δὲ ἀριθμὸς εἰδητικὸς κατονομάζεται, ἀλλ' εἴπερ ὕγιες τὸ 'ἀριθμῶι δέ τε πάντ' ἐπέοικεν', οὐκ ἄδηλον ὅτι κατὰ τὸ παραδειγματικὸν ἰδίωμα καὶ ὁ ἀριθμὸς κέκληται καὶ μάλιστα πάντων ὁ εἰδητικὸς. *Simplie.* in Aristot. *Phys.* VII 5 [249 b 19] (II 1102, 22 Diels). Cf. *Iamblich. Vita Pythagor.* 162 p. 118, 13 ss. *Nauck* βραχυλογία (sc. Πυθαγόρας) τινὲ ἐναποθησανρίζων ἀπερίβλεπτον (ἀπερίληπτον *Obrecht*) καὶ παμπληθῆ θεωρίας ἔκτασιν, οἰόνπερ καὶ ἐν τῷ 'ἀριθμῶι δέ τε πάντ' ἐπέοικεν', ὃ δὴ πυκνότερα πρὸς ἅπαντας ἀπεφθέργγοτο, ἢ πάλιν ἐν τῷ [φιλότης secl. *Nauck*, apud quem v. aliorum tentamina] ἰσότης φιλότης', ἢ ἐν τῷ 'κόσμος' ὀνόματι, ἢ νῆ Δία ἐν τῷ. |¹¹⁹ *Nauck* 'φιλοσοφία' ἢ καὶ ἐν τῷ 'ἔστώ' καὶ 'ἀειεστώ' ἢ τὸ διαβοώμενον ἐν τῷ 'τετρακτύς'.

Lob. I 715; *Bertermann* *Diss.* I. I. 29.

33. ΦΥΣΙΚΑ

Suid. test. nr. 223 d p. 65 Φυσικά ἃ Βροτίνου φασίν (cf. *Croenert* *Χάριτες* 127) *Lob.* I 753, *Ab.* p. 251, *Kern* *Herm.* XXV 1890, 10 (falso).

318. (240) *Suid.* s. *Τριτοπάτορες*· Δήμων ἐν τῇ Ἀτθίδι φησίν (FHG I 378 fr. 2) ἀνέμους εἶναι τοὺς *Τριτοπάτορας*, *Φιλόχορος* (FHG I 384 fr. 2) δὲ τοὺς *Τριτοπατρεῖς* πάντων γερονεῖναι πρώτους· τὴν μὲν γὰρ Γῆν καὶ τὸν Ἥλιον, φησίν, ὃν

καὶ Ἀπόλλωνα τότε καλεῖν, γονεῖς αὐτῶν ἡπίστατο οἱ τότε ἄνθρωποι, τοὺς δὲ ἐκ τούτων τρίτους πατέρας. Φανόδημος δὲ ἐν ἔκτῳ φησί (FHG I 367 fr. 4), ὅτι μόνοι Ἀθηναῖοι θένουσί τε καὶ εὐχονται αὐτοῖς ἐπὲρ γενέσεως παιδῶν, ὅταν γαμεῖν μέλλωσιν. ἐν δὲ τῷ Ὀρφέως Φυσικῶι¹ ὀνομάζεσθαι τοὺς Τριτοπάτορας² Ἀμακλείδην³ καὶ Πρωτοκλίαν⁴ καὶ Πρωτοκρέοντα,⁵ θυρωροὺς καὶ φύλακας ὄντας τῶν ἀνέμων. ὁ δὲ τὸ Ἐξηγητικὸν ποιήσας Οὐρανοῦ καὶ Γῆς φησὶν αὐτοὺς εἶναι, ὀνόματα δὲ αὐτῶν Κόττον Βριάρεων καὶ Γέγγηρ. Cf. Photium II 226 Naber, Etymol. Magn. 768, 1, 'Tzetz. Schol. Lycophr. 738 (237, 13 Scheer), Schol. P. Od. κ 2 καὶ τούτου ἕνεκα ἐμυθεύσαντο αὐτὸν (sc. Αἰόλον) εἶναι δεσπότην ἀνέμων· ὁμοίως δὲ καὶ τὸν Ἀμακλείδην καὶ Πρωτοκλήν καὶ Πρωτοκρέοντα ὡς φησὶν Ὀρφεὺς.

1 ἐν δὲ τοῖς Ὀρφέως Φυσικοῖς Etym. M. 2 τοὺς τρίτους πατέρας Etym. M. 3 Ἀμακλείδην Suid. Etym. M. Phot.; Ἀμακλείδην Schol. Lycophr.; Schol. Od.; Ἀμακλείδην ap. Lob. I 773; Ἀνακλείδην Crusius; Ἀλακλείδην Radermacher. 4 Πρωτοκλίαν Etym. M.; Πρωτοκλήν Schol. Od. et Lycophr. 5 Πρωτοκρέοντα Etym. M. etc.; Πρωτοκλέοντα Suid.

Herm. LIII; Lob. I 754 ss. 773; O. Crusius ap. Roscherum I 261; Luebbert De Pindaro dogmatis de migratione animarum cultore Ind. schol. Bonn. 1887/88 p. IX; Rohde *Psyche* I⁶ 248 n. 1. Hiller de Gaertringen *RE*² I 1720; Lippold *Athen. Mitt.* XXXVI 1911, 105; Kretschmer *Glotta* X 1920, 38; Bernh. Schweitzer *Herakles* 73; L. Radermacher *Philol. Wochenschr.* XLII 1922, 199.

Cf. de ventis fr. 27. 223.

34. ΠΕΡΙ ΦΥΤΩΝ ΒΟΤΑΝΩΝ (ΙΑΤΡΙΚΗΣ)

Orphei carmen *Περὶ φυτῶν βοτανῶν φαρμάκων*, de quo egit Lobeck I 748, extitisse nusquam traditum est; habemus solum Constantini Lascaris testimonium in Marmoribus Taurinensibus I 1743, 98 (cf. test. nr. 225), qui post alia Orphei scripta enumerat *Περὶ τῶν φυτῶν, βοτανῶν, χωρογραφίας, ἱατρικῆς, νόμων*. At talia sub Orphei nomine vendita esse carmina docent ab Abelio post Lobeckium collata fr. 172—181 cf. Dieterichium *Neue Jahrb. Philol. Suppl.* XVI 1888, 754 = *Kl. Schr.* 6). Carmina fuisse e Galeno (fr. 322 v. etiam fr. 330) sequitur. Aetas

definiri nequit; nam nihil ad hanc rem valent, quae Max. Wellmann e similitudine utriusque Aëtii loci (fr. 325. 326) cum Hermae Trismegisti libello *Περὶ βοτανῶν χυλώσεως* edito in Roetheri editione Ioa. Lydi De mensibus 1827 p. 313 ss. haud dubie perspicua sagaciter sed nimis audacter in nuntiis academiae Borussicae 1911, 838 ss. conclusit. Cf. Heegium *Festgabe M.v.Schanz Wuerzburg* 1912, 159. Ad haec Orphei scripta vide test. nrr. 82—86 et Plin. Nat. Hist. XXX 7 *Orphea putarem e propinquo primum pertulisse ad vicina usque superstitionem a medicina provectum, si non expers sedes eius tota Thrace magices fuisset* (Lob. I 752); Schol. ad Tzetz. Allegor. Hom. Iliad. in Cramerii Anecd. Oxoniens. III 379, 11 *ἀποτροπιασμοῖς καὶ ἐπωδαῖς ἠδύναντο οἱ μάγοι καὶ λοιμικὰ καὶ ἕτερα μετατρέπειν νοσήματα ὡς Ὁ. γράφων παραδεικνύει Πυθαγόρας τε καὶ Ἐμπεδοκλῆς πολλὰ τοιαῦτα μετατρέψαντες καὶ αὐτοὶ (αὐτῇ cod.)*.

319. (178) Plin. Nat. Hist. XXV 12 *primus autem omnium, quos memoria novit, O. de herbis curiosius aliqua prodidit, post eum Musaeus et Hesiodus* (fr. 230 Rzach ed. min.³) *polium herbam in quantum mirati sint,¹ diximus, O. et Hesiodus suffitioes commendavere.*

¹ sint Sillig; sunt NC.

Lob. I 750; Heeg 160 n. 1.

320. (179) Plin. Nat. Hist. XX 32 *O. amatorium inesse staphylino dixit, fortassis quoniam venerem stimulari hoc cibo certum est.*

Lob. I 751; Heeg 161 n. 2.

321. (177) Plin. Nat. Hist. in indice l. XXVIII (de medicinis ex animalibus) *Orpheo qui Ἰδιοφυνῆ scripsit, Archelao qui item* (cf. Reitzensteinium *RE*² II 453 n. 34).

Lob. I 748; Heeg 161 n. 3.

O. Plinii auctor etiam in indicibus ll. XX—XXVII. XXIX. XXX.

322. (174) Galen. De Antidot. II 7, 908. 909 (XIV 144 Kuehn) *περὶ μὲν τῶν ἀπλῶν θανασίμων ἐπὶ τοσοῦτον εἰρήσθω. περὶ δὲ τῶν συνθέτων* (sc. φαρμάκων θανασίμων) *λεχθήσεται. ἐπιθεῖσθαι δὲ τὰς τούτων σκευασίας μοχθηρόν μοι δοκεῖ καίπερ πολλῶν ἐπιχειρησάντων ταῖς τούτων¹ συγγραφαῖς, ὧν ἐστὶν² Ὁ. ὁ ἐπικληθεὶς θεολόγος καὶ Βῶλος³ ὁ Μενδήσιος ὁ νεώτερος καὶ Ἡλιόδωρος ὁ Ἀθηναῖος τραγωιδιῶν (909) ποιητῆς καὶ Ἄρατος*

(*Ιατρικά* fr. II Maab) καὶ ἄλλοι τινὲς τῶν τοιούτων συγγραφεῖς. τούτους μὲν οὖν ἄρ τις θαυμάσειεν ἐπιχειρήσαν¹⁴⁵ Kuehn τας ταῖς περὶ τοῦτων πραγματείαις,⁴ μέμφαιτο δ' ἂν ἐλόγως διὰ τὰ πρόγματα.

1 τοιούτων Heeg. 2 ὦν εἶσιν Lob.; ὡς ἐστίν Kuehn. 3 ὤρος Kuehn; Βόλος Anonym. apud Maabium Aratea 226. 4 σκενασίαις Lob.

Lob. I 751; Giseke *Rhein. Mus.* VIII 1853, 119; Heeg 161 n. 4.

323. (172) Apuleius Apologia 30 p. 35, 16 Helm *at tu piscium insimulator longe diversa instrumenta magis attribuis, non frontibus teneris detergenda, sed dorsis squalentibus excidenda, nec fundo revellenda, sed profundo extrahenda, nec falci- bus metenda, sed hamis inuncanda. postremo in maleficio ille venenum nominat, tu pulmentum, ille herbas et surculos, tu squamas et ossa, ille pratum decerpit,¹ tu fluctum scrutaris. memorassem tibi etiam Theocriti (II 18) parva et alia Homeri et Orphei plurima, et ex comoediis et tragoediis Graecis et ex historiis multa repetissem, ni te dudum animadvertissem Graecam Pudentillae epistolam legere nequivisse.*

1 decerpit Heeg.

Lob. I 751; Heeg 161 n. 5.

Cf. Medae φάρμακα Argonautica 955 ss. et Lithica 177 ss.

324. (173) Alexander Trallian. *Περὶ Πυρετῶν* I 15 (*Περὶ Ἐπιληψίας*) I 565 Puschmann ἐκ τῶν παρακειμένων ἐν τοῖς Στράτωνος,¹ λέγει δ' Ὅρφείως εἶναι· στρέγρον ὄριζαν ἀνελόμενος φθινοῦσης σελήνης κόψον καὶ δίδου πιεῖν ἐξ αὐτῆς, τὴν μὲν πρώτην ἡμέραν² μίαν δόσιν, εἶτα β', εἶτα γ', εἶτα δ',³ καὶ οὕτως ἐφεξῆς, μέχρις⁴ ἂν πεντεκαίδεκα ἀναλώσῃς δόσεις. μυστηριῶδες δέ ἐστι καὶ ὑπὸ πολλῶν θαυμάζεται.

1 ἐκ τῶν Στράτωνος Mf; ἐκ τοῦ Στρ. Parisin. 2203; Marc. IX 5. 2 ἡμέρα Mf. 3 τῆ δευτέρα . . . τῆ τρίτῃ . . . τῆ τεσσάρτῃ Mf.; εἶτα δὲ Heeg. 4 ante μέχρις habent περὶ τὰς διπλασίους Parisin. 2203; Marc. IX 5 et versio Latina.

Lob. I 748; Heeg 161 n. 6.

325. (181) Aëtius Libror. medicinal. I 10 f. 12 b 2 ss. ed. Aldinae Venetiis 1534. Edo ex recensione Maxim. Wellmanni *Sitzber. Akad. Berlin* 1911, 838 Ὁ. δέ φησιν, ὅτι ὁ χυλὸς αὐτῆς (sc. τῆς καλαμίνθης) σὺν ἴσῳ ροδίνῳ μετὰ ψιμνθίου¹ λειοθεῖς ὡς γλοιῶν ἔχειν² πάχος καὶ ἐπιχρῶμενος τὰ πυρίκανστα³ θερρα- πεύει. τὸ δὲ παράδοξον,⁴ ὅτι οὐδὲ οὐλὴ γαίρεται καὶ τριχο-

φνεὶ ὁ τόπος. σὺν κίμωνίαι δὲ καὶ ἀλόμῃ ἴσοις λειώσας τὸν
χυλὸν καὶ ἐπιχρίσας μέτωπον καὶ κροτάφους παύσεις παρα-
χρῆμα κεφαλῆς ὀδύνας.

1 ψυμμυθίω AM; corr. Abel. 2 ἔχει idem. 3 πνρίκαντα Abel.
4 fortassis παράδοξόν ἐστίν Wellm.

Lob. I 748; Heeg 162.

Cf. Harpocratonem Cat. cod. astrol. graec. VIII 3 p. 144, 19,
qui cum Orpheo paene verbo tenus consentit. De Herma Tris-
megisto, cuius textum optime restituit Wellmann l. l., v. supra
p. 327.

326. (180) Aëtius Libror. medicinal. I 6 f. 10 b 12 ss. ed.
Aldinae Venetiis 1534. Edo ex recensione Maxim. Wellmanni
Sitzber. Akad. Berlin 1911, 838 (v. fr. 325) Ὁ. δὲ φησι· δίδου
τοῖς αἱμοπτιτικοῖς¹ τοῦ χυλοῦ τῆς ἐλελισφάκου κνάθου² β'
μετὰ μέλιτος Γο α' νήσται³ πιεῖν, καὶ εὐθὺς σταθήσεται.
τοῖς δὲ φθιστικοῖς, φησί, κατασκευάζε καταπότια οὕτως· ναρδο-
στάχνος <·β', ζιγγιβέρεως <·β',⁴ σπέρματος ἐλελισφάκου πεφω-
σμένου <καλ>⁵ κεκομμένου καὶ σεσημένου <·ιδ', πεπέρεως μακροῦ⁶
<·ιβ', ἀναλάμβανε τῶι χυλῶι καὶ ποιεὶ καταπότια καὶ δίδου <·α'
πρὸς νήσται καὶ⁷ εἰς κοίτην ὁμοίως, καὶ ἐπιπροφείτω⁸ ὕδατος
καθαροῦ.

1 αἱμοπτιτικοῖς Wellm.; αἱμοπτικοῖς AM. 2 κνάθου MC; κοκκία A.
3 νήσται Wellm.; νήσται AM; ieiunus in potu C. 4 ζιγγιβέρεως <·β' deest C.
5 καὶ add. Wellm. 6 μακροῦ deest AC. 7 πρὸς καὶ AM; deest C.
8 ἐπιπροφείτω Abel.

Lob. I 748; Heeg 162.

Cf. Harpocratonem Cat. cod. astrol. graec. VIII 3 p. 140, 2.
De Herma Trismegisto cf. fr. 325.

327. Procl. in Plat. Remp. II 33, 14 Kr. οἱ δὲ Πυθαγόρειοι
προσίενται, ὡς καὶ Ὁ., καὶ τὰ ἐπτάμηννα, καὶ φασιν ἐν μὲν λέ'
ἡμέραις τὸ καταβληθὲν σπέρμα τύπον καὶ μορφήν λαμβάνειν
ἐπὶ τ(ῶ)ν¹ ἐ (desunt 125 litterae) καὶ (desunt 28 litterae) (ῶ)τι
δὲ (desunt 25 litterae) (κν)ήσεως χρόνον, δῆλον καὶ ἐπὶ τῶν . . .
(αἰ' μὲν) γὰρ καθ' ἑκάστην τίκτουσιν, αἱ δὲ διὰ μιᾶς, αἱ δὲ καὶ
ὅς ἐν μιᾷ ἡμέρῃ.

1 fort. ἐπὶ τ(ῶ)ν (ὀρνίθων) Kr.

Censorin. De die natali 8. 9; Galen. ὄροι ἰατρικ. νρ'
XIX 454 K.; Macrob. in Somn. Scipion. I 6, 14; M. Wellmann

Pneumat. Schule, Phil. Unters. XIV 152 n. 4; C. Fredrich Hippokrat. Untersuch. I. I. XV 128.

328. (176) Plin. Nat. Hist. XXVIII 43 *sanguine ipsius hominis ex quacumque parte emisso efficacissime anginam inlini tradunt O. et Archelaus, item ora comitali morbo conlapsorum, exurgere enim protinus.*

Lob. I 750.

329. (175) Plin. Nat. Hist. XXVIII 34 *sic et sagittas corpori eductas, si terram non attigerint, subiectas cubantibus amatorium esse O. et Archelaus scribunt, quin et comitiales morbos sanari cibo e carne ferae occisae eodem ferro quo homo interfectus sit.*

Lob. I 750.

330. (266) Pollux Onomastic. II 39 τὸ δ' ἔγχοιλον αὐτοῦ (τοῦ σκαφίου vel κρατίου) κορυφή, ὅπερ ἐν τοῖς Ὀρφικοῖς μέτροις ὀνομάζεται μεσόκρανον.

Herm. fr. XXXVI p. 494; Lob. II 959.

331. (271) Fulgentius Mitologiar. III 7 p. 71, 9 Helm ~ Myth. Vat. III 11, 24 (Raschke De Alberico myth. 120). *denique Achillem natum velut hominem perfectum mater in aquas intinguit Stigias, id est: durum contra omnes labores munit; solum ei talum non tinguit, nihilominus illud fisicum significare volentes, quod venae quae in talo sunt ad renum et femorum atque virilium rationem pertineant, unde et aliquae venae usque ad pollicem tendunt; quod tractantes et fisici et mulieres ad optinendos partus et sciadicos eodem flebotomant loco; nam et inplastrum entaticum quem stisidem Africanus hiatrososifistes vocavit pollicis et talo imponendum praecepit. Nam et Orfeus illum esse principalem libidinis indicat locum; nam denique et enterocelicis in isdem locis cauteria ponenda praecipiunt.*

Lob. II 951 n. IX.

35. ΧΡΗΣΜΟΙ

Suid. test. nr. 223 d *Χρησμοί, οἱ ἀναφέρονται εἰς Ὀρομαζρίτον, cf. Clem. Alex. Strom. I 21, 131, 3 (II 81, 7 Staeh.) καὶ τοὺς μὲν ἀναφερομένους εἰς Μουσαῖον χρησμοὺς Ὀρομαζρίτον εἶναι λέγουσι, qui Herodoti test. nr. 182 vestigia incaute premit.*

Plato Protagor. 316 d (test. nr. 92) πρόσχημα ποιεῖσθαι καὶ προ-καλύπτεσθαι τοὺς μὲν ποιήσιν, οἷον Ὅμηρον τε καὶ Ἡσίοδον καὶ Σιμωνίδην, τοὺς δὲ αὖτε τελετὰς τε καὶ χρησμοειδίας τοὺς ἀμφὶ τε Ὀρφεία καὶ Μουσαίων. O. oraculo Apollinis Hyperborei fonte usus supra fr. 4. Cf. Bergkii *Griech. Literaturgesch.* II 90 n. 46; Rohdei *Psyche* II⁶ 112 n. 1.

332. (242) Schol. Eurip. Alcest. 968 (II 239, 3 Schw.) καὶ ποιητῆς καὶ μάντις ἦν ὁ Ὀρφεύς. Φιλόχορος ἐν ᾧ Περὶ μαρτι-κῆς (FHG I 415 fr. 191; cf. Clem. Alex. Strom. I 21, 134, 4; II 83, 22 Staeh. ἦδη δὲ καὶ Ὀρφεία Φιλόχορος μάντιν ἱστορεῖ γενέσθαι ἐν τῷ πρώτῳ Περὶ μαρτικῆς test. nr. 87) ἐκτίθησιν αὐτοῦ ποιήματα ἔχοντα οὕτως·

οὔτοι ἀριστερός εἰμι θεοπροπίας ἀποπειπεῖν,
ἀλλά μοι ἐν στήθεσσιν ἀληθεύουσι μενοινά.¹

ὁ δὲ φυσικός Ἡρακλείδης² (O. Voss De Heracl. Pont. vita et scriptis. Rostochii 1896, 91 n. 100) εἶναι ὄντως φησὶ σαρίδας τινὰς Ὀρφείως, γράφων οὕτως· ‘τὸ δὲ τοῦ Διογύσου κατεσκευάσται [ἐπὶ]³ τῆς Θράκιης ἐπὶ τοῦ καλουμένου Αἴμον, ὅπου δὴ τινὰς ἐν σαρίσιν ἀναγραφὰς εἶναι φασιν (Ὀρφείως)’.⁴ Cf. test. nr. 82.

1 μενοινά Wilamowitz apud Schwartzium; μέλαινα A; μύριμα Abel. 2 Ποντικός Ἡρακλείδης Bernays *Ges. Abhandl.* I 45 n. 2. Ἡρακλείτης Cobet; cf. Kernium *Herm.* XXV 1890, 6 n. 1. 3 ἐπὶ del. Wilamowitz. 4 Ὀρφείως add. idem.

Lob. I 237. 410; Schustero 48 n. 1 ποιήματα potius illa *Orphica* Ἔργα καὶ Ἡμέραι (de his cf. supra p. 268) vel aliud carmen de diebus faustis, atris, religiosis videntur fuisse. Cf. Bergkium l. 1.; Zeller *Sitzungsber. Akad. Berlin* 1889, 988 s. = *Kl. Schr.* I 462 s.

333. Agathodaemonis *Εἰς τὸν χρησμὸν Ὀρφείως συναγωγὴ καὶ ὑπόμνημα* trad. in cod. Parisino 2327 (A) et Laurent. 38 f. 245^v, edit. a Berthelot et Ruelle *Collection des anciens alchimistes grecques* II (*Texte*) 1888, 268 s. (versio Gallica III 257). Ἀγαθοδαίμων Ὀσειρίδει χαιρεῖν. ἦδη σοι τοῦτο τέταρτον βιβλίον γράφω ἐκ τοῦ ἀρχαίου χρησμοῦ. . . ἴσθι δὲ, Ὀσειρι, ὅτι ὁ χρησμὸς ἀπὸ τῆς¹ ξανθώσεως ἤρξατο· παρὰ λοιπὸν² τὴν λεύκωσιν, τὴν ξάνθωσιν οὐκ ἀλειπον³ εἴρηκεν· διὰ τί; ὅτι ὁ ἐρωτὸν περὶ οὗ ἐνεθύμητον⁴ ἤκουσεν. πρὸς γὰρ τὰς διαθέσεις τοῦ

τοῦ τὸν χρῆσμον ὑποκρίνονται. ὁ γοῦν Ὀρφεὺς ἦν ποιῶσα τῆν λεύκωσιν· οἶδε⁵ πάντα τὰ παρ' ἑαυτῷ ἐτοιματά⁶ ὄργανοι ὕδατα καὶ κηροτακίδα, καὶ τὰ μέρη τῆς ξανθώσεως πάσης, λέγω δὴ ὕδατος θείου ἀδίκτον, καὶ τὰ ἄλλα ἐτοιμα· καὶ μόνον μίξει ζητεῖ τοῦ ὑστέρου σκουριδίου. | ²⁶⁹ Berth. ὕπερ οὗν ἐζήτει, τοῦτο ὁ χρῆσμος ἔδωκεν. ἐνδεῆς⁷ οὗν ὁ χρῆσμος τῶν μετὰ τῶν σοφῶν πρὸς συμπλήρωσιν ἀπεπλήρωσαν αὐτοῦ τὰ λείποντα·⁸ ἀρρονοεῖτε⁹ εἰς τὸν ξανθόν, καὶ ἄλλοι ἄλλως·¹⁰ τῆς μέντοι λευκώσεως οὐδεὶς κατηξίωσεν μνημονεύσας,¹¹ εἰ μὴ ἐγώ· ἦν καὶ ἔγραφα πολλαχῶς, καὶ πάλιν γράφω, ἀρχόμενος πάλιν ἀπὸ τοῦ χρῆσμοῦ κατ' ἐπερώτησιν· ἔχει δὲ ὧδε·

προσέχειν τὸ δοκεῖν· καλὴν δύναμιν· ζητημάτων

1 ἐπὶ μὲν δοκῆς· ἐν σθένεσιν· δεήσεσιν.

λίαν πρέπει θάλψιν τοὺς ἰδῆς

2 ζακορέ, λιτάζη. πρὸς τροφοῦ· ἰδίου

δύναμιν τῆς βίβλου. κρατεῖν

3 χρυσοῦ σθένος. δέλτησιν. ἐγχείρωσε¹² τοὺς ἐμὸν λόγους.

χαλκὸν κεκαυμένον, τούτου καὶ σφόδρα λίαν πλυθέντος καὶ ἀνεκαυθέντος, καὶ πάλιν ἔστω, κάθες καλλίστοι ἀργύρωι ψῆγμα, μύριν ἐκάστην πρὸς δύνην, καὶ δον, καὶ γῆ Σινώπης, καὶ ὄστρακον κάθμις,¹³ καὶ χρυσὸν τῶν Μακεδόνων γαίης,¹⁴ καὶ μύσεως λέγω σοι ἀσιατικοῦ· ξυτρεχώνεις· καὶ ἀσπάσω τὸν χρυσόν. καὶ οὕτως μὲν ὁ ἀρχαιότατος χρῆσμος· κατένεγκαι¹⁵ προσέχων βίβλον ἐδαφιστιζήν μεγάλην. Καὶ ἡ βίβλος ὑπομνήματα παραδίδωσιν¹⁶ ἀζώσις¹⁷ φωνῆς, καὶ ἡ παράδοσις δείξει· καὶ ἡ δείξις¹⁸ ἐμπειρίαν εὐθύναν εὐεργεσίαν ἐρεπιβολήν, εἶδησιν μυστικῆν, διὰ τοὺς φθόνους, καιρὸν καὶ καιρούς, καὶ σύμπαρτα τὰ τῆς τέχνης. τὸ γοῦν πρῶτον ἔπος¹⁹ τοῦ χρῆσμοῦ, τὴν τοῦ χαλκοῦ λεύκωσιν τῶν κατασταθέντων καὶ λειωθέντων, καὶ φρυχθέντα ἕως μεταβάλη²⁰ εἰς τὸν κηρόν· σύγκειται δὲ ὄστον χαλκὸν ἐκ τῶν δ' ὀσμάτων, χαλκοῦ, | ²⁷⁰ Berth. σιδήρον, κασιτέρον, μολύβδον, καὶ τῶν οὐσιαστικῶν μετάλλων, καὶ θείου λευκοῦ· τάδε χρήζουσιν μὲν προταρχείας ἀπὸ μηνὸς Μεχρί ἕως μηνὸς Φαρμονθί ἢ ἡμέραι μα', εἶτα πλύσεως, ζέσεως, γλυκασμοῦ, ὕλισμοῦ, συσταθμίας, καθάρσεως. καθαίροντα δὲ τὰ δ' ὀσμάτα ἕως ἔχης πανταχοῦ, εἶτα μίγνυται σταθμῶι. ἔστι δὲ ἡ σταθμία· ἐκ χαλκοῦ λίτραι δ', σιδήρον λίτρα α', κασιτέρον λίτρα β', μολύβδον λίτρα β', ὁ μὲν τοῦ²¹ χαλκοῦ, λάμβανε ἀργύρον λίτραν α'· ἔστι αὐτοῦ κάτοχος. Cetera ad Orphei quod dicitur oraculum pertinere non videntur.

1 ἀπό τε A; corr. Rue. 2 παραλιπὼν Rue. 3 ἀλειπτον idem.
 4 ὅτι ὁ ἐρωτῶν περὶ οὗ ἐνεθυμείτο idem. 5 ἴδε A; corr. idem. 6 ἐτοι-
 μῆτο idem. An ἔτοιμα τὰ? 7 ἐν δὲ εἰς A; corr. Rue.; ἐνδεῆ οὖν ὁ χρη-
 σμὸς . . . ἀπεπλήρωσεν Berthelot. 8 λοιπόντα A. 9 ἀρσενοῦται Rue.;
 rectius Ἀρσενοεῖται Rieß RE² I 1351. 10 ἄλλας A; corr. Rue. 11 μνημο-
 νεῦσαι idem. 12 ἐγγείρωσε A; ἐγγάρασσε Berth. 13 καθμίας Rue.
 14 γαίης versum indicare iure opinatur Berth. 15 κατένεγγε A. 16 παρα-
 δίδωσιν Rue.; παράδωσιν A. 17 ἀζούσης i. e. venerantis Berth. 18 δείξειν A;
 καὶ δείξει ἢ ἐμπειρία εὐθεῖαν εὐεργ. ἐν ἐπιβολῇ Rue. 19 ἔτος A; corr.
 Rue. 20 τοῦ κατασταθέντος, καὶ λειωθέντος, καὶ φρυχθέντος μεταβάλλει
 Rue. 21 ὁ μὲν τοῦ A; ἀπὸ μὲν τ. Rue.

Ex hac barbarie, quam corrigere nolo, elicit H. Dielesius hoc alchymiae praeceptum scholiis (*Les lignes superposées . . . ont été écrites à l'encre rouge, vers le même temps [anno 1478] Ruelle*) ornatum, quod mihi comiter per litteras misit:

ἐπεὶ δοκεῖς ἔμ' εὖ σθένειν διζήσεσιν,
 ζάκορε, λίταζε πρὸς τροφοῦ [ιδίου] χρυσοῦ σθένος,
 δέλτοισι δ' ἐγγάρασσε τοὺς ἐμοὺς λόγους.

Schol.: προσέχειν τὸ δοκεῖν καλὴν δύναμιν ζητημάτων, λίαν
 πρέπει θάλαψιν, τοὺς (l. ὅπως) εἰδηῖς δύναμιν τῆς βίβλου
 κρατεῖν.

Kern *Orpheus* 31 n. 6.

Hoc 'ἀρχαίου χρησμοῦ' fragmentum non ad Orphei vaticinia
 sed ad artes magicas pertinere per se patet.

36. ΩΙΟΘΥΤΙΚΑ Η ΩΙΟΣΚΟΠΙΚΑ

Suid. test. nr. 223 d p. 65 Ὡ. ἢ Ω. ἐπιχωῶς; Lob. I 355 n. f,
 410, qui affert Schol. Pers. Sat. V 185 (*ovoque pericula rupto*),
 339 Jahn *sacerdotes, qui explorandis periculis sacra faciebant,*
observare solebant ovum igni impositum, utrum in capite, id est
in summitate, an in latere insudaret. si autem ruptum effluerat,
periculum ei portendebat, pro quo factum fuerat, vel rei familiari
eius. Hermagoras Amphipolites Persaei Stoici discipulus scripsit
Ἐκχρυτον· ἔστι δὲ ὠιοσκοπία Suid. s. Ἐρμαγόρας, v. Arnim RE²
 VIII 692 n. 4.

37. INCERTAE SEDIS

334. (42)

ἀείσω ξυρετοῖσι· θύρας δ' ἐπίθεσθε βέβηλοι

vera versus conclamatissimi lectio est, v. praeter Plutarch. Quaest. Sympos. II 3 p. 636 d supra p. 143 imprimis Schol. Oed. Col. vs. 10 (Suid. s. βέβηλοι); de ἀείσω cf. Wilamowitzii Comment. gramm. III (Ind. Gotting. 1889) p. 4.

Lob. I 451; Zoëga *Abhdlg.* 230; Nauck Iamblichi De vita Pythagorica 238 fr. XVIII (Aurei carminis); Christ *Abhdlg. Akad. Muenchen* XXI 1901, 486.

Cuius carminis Orphici initium hic versus fuerit, ignoramus. Vide fr. 13 et p. 143. Idem versus Pythagorae ascriptus ap. Stob. Flor. III 41, 9 (III 759, 4 Hense; v. Bertermannum De Iamblichi vitae Pythagoricae fontibus diss. Regimont. 1913, 28); cf. Stob. Eclog. III 1, 199 (III 150, 16 Hense) *Πυθαγορικὰ καὶ μὴν οὐδὲν ἔστιν οὕτω τῆς Πυθαγορικῆς φιλο*¹⁵¹ Hens. σοφίας ἴδιον ὡς τὸ συμβολικόν, οἷον ἐν τελετῇ μεμειγμένον φωνῇ καὶ σιωπῇ διδασκαλίας γένος, ὥστε μὴ λέγειν· ἀείσω—βέβηλοι, ἀλλ' αὐτόθεν ἔχειν φῶς καὶ χαρακτῆρα τοῖς συνήθεσι τὸ φραζόμενον, τυφλὸν δὲ καὶ ἄσημον εἶναι τοῖς ἀπείροις. Gaudent. Isag. Harmon. init. 327, 3 de Jan ἀείσω (cf. Hensium l. l. p. 759 ad vs. 4) — βέβηλοι τῶν ἄρμονικῶν λόγων ἀπτόμενος δικαίως ἄν τις προουμιάσαιο. Olympiodor. Prol. in Categ. p. 12, 11 Busse ὅθεν ἔφησέν τις· ἀείσω ξυρετοῖσιν, θύρας δ' ἐπίθεσθε βεβήλοις. Versus persimilis est Testamenti (fr. 245) primo versui.

335. (255) Schol. Pindar. Isthm. VIII 91 (II 503 Ab.) ἢ ὅτι ἐφιλονείκησαν Ποσειδῶν τε καὶ Ζεὺς περὶ Αἰγίνης,¹ ὅτε καὶ μεταβαλεῖν δοκεῖ τὴν νῆσον Ποσειδῶν, καθὰ ἄλλοι τέ φασὶ καὶ Πυθαίετος (add. FHG IV 487) προσαγόμενος Ὀρφία.

1 αἰγίνας quod praefert T. Mommsen.

Forsitan inter fragmenta vetustiora ponendum; sed Pythae-netum incertae aetatis esse moneo.

336. Aristot. *Νόμοι ἀνδρός καὶ γαμετῆς* in translatione vetere medii aevi latina ex codd. Par. Sorb. 841 f. 191—94 et Guelpherbyt. Helmstad. 488 f. 90—92 (Rose Aristotel. Fragm.³ p. 142 fr. 184) *propter que* (sic) *omnia decet multo magis honorare virum et in verecundia non habere, si sacra pudicitia et opes*

animositatis filius secundum Herculem non sequantur ad quae verba cf. glossam cod. Sorb. nec pudere sui ipsius viri si non comitetur secundum orfeum ac divicie filie euthi nocine et Ferrandi commentarium et hic habetur alia translatio sic: oportet multo magis honorare nec pudere sui ipsius mariti, si non comitetur secundum orpheum pudicicia sacra ac divicie filie euthymosine (-^{ne}mo), unde elicuisse sibi videbatur E. Rohde Philolog. LIV N. F. VIII 1885, 374 = Kl. Schr. I p. XII n. 1 hoc Orphei fragmentum:

ἀγνή

Αἰδώς τε Πλοῦτός τ' Εὐθρημοσύνης καλὸς υἱός.

Kern *Orpheus* 50 n. 6.

337. (281) Stob. Eclog. IV 25, 28 (IV 624, 9 Hense) Ὀρφείως·

Ζεὺς δ' ἐφορᾷ γοιέων ὅποσοι τίουσι θέμιστας,
ἢ δ' ὄσοι οὐκ ἀλέγουσιν ἀναιδέα θυμὸν ἔχοντες.
καὶ τοῖς μὲν πρόφρων τε καὶ ἦπιος ἐσθλὰ δίδωσι,
τοῖς δὲ κακὰ φρονέων νυμεσίζεται ἔμμενές αἰεὶ.¹

5 δεινὰ γὰρ κατὰ γαῖαν Ἐρινύες² εἰσὶ τοκήων.

1 ἔμμενές αἰεὶ Elsm.; ἐν μὲν ἔσδει S; ἐν μὲν ἐσ δεῖ MA; εὐμενίδεσσι Tr.
2 ἐρινύες SM; ἐριννύες Tr. et ut videtur A.

Herm. XI; Lob. II 950.

338. (237) Clem. Alex. Strom. V 14, 116, 1 (II 404, 15 Staeh.)

ἦδη δὲ καὶ Ὅμηρος φαίνεται πατέρα καὶ υἱὸν διὰ τούτων, ὡς ἔτυχεν μαντείας εὐστόχου, λέγων· sequuntur Od. ι 410 s. et 275 καὶ πρὸ τούτου Ὁ. κατὰ τοῦ προκειμένου φερόμενος εἴρηκεν·

νιὲ Διὸς μέγαλοιο, πάτερ Διὸς αἰγιόχοιο.¹

1 αἰγιόχοι L.

Herm. XVIII vs. 8; Lob. I 455.

Versum ex *Λιαθήκαις* (supra p. 255 v. Lob.) fluxisse non constat.

339. (284) Tzetz. Exeges. in Iliad. 26, 22 Herm. Post verba initio fr. 257 exscripta et fr. 269 allatum ὁμοίως δὲ καὶ τό·

Ζεὺς Κρονίδης βασιλεὺς ὑψίζυγος αἰθέρι ναίων.

Herm. 511 n. 33; Lob. I 597.

340. (265) Didym. Alexandrin. De trinitate II 27 p. 300 (Migne 39, 756, 4) Ὀρφείως τοῦ παρ' Ἑλληνισι πρώτου θεολόγου·

πάντα γὰρ ἀθανάτοιο θεοῦ μέγαλῃ ἔπ' ἀρωγῇ
ἔνθρωποι τελέουσι, σοφῇ ἔπὸ πνεύματος ὁρμῇ.

753, 1 praeceunt verba: ἀκουστέον δὲ — χαλεπὸν γὰρ οὐδὲν ἐκ τούτου, ἀλλὰ καὶ ἐπωφελέες — καὶ στίχων τῶν παρ' Ἑλλησι μετρίαν περὶ τῆς πρὸς τὸν θεὸν πατέρα συντάξιως τοῦ νόου λόγον καὶ τοῦ πνεύματος συναίσθησιν δεξαμένων, καὶ πρόσφορα καὶ ἀληθῆ θεωρησάντων εἶναι τὰ ὀνόματα ταῦτα . . .

Lob. II 959; v. H. Schrader *Archiv Gesch. Philos.* I 1888, 362 s.

341. (282) Lactant. Placid. qui fertur in Statii Thebaida IV 516 p. 228, 20 Jahnke *huiusne dei nomen sciri* | ²²⁹ Jahnke *protest, qui nutu tantum regit et continet cuncta, cuius arbitrio deserviunt, cuius nec aestimari potest mundus nec finibus claudī? sed cum magi vellent virtutis eius, ut putabant, sese comprehendere singulas appellationes, quasi per naturarum potestates abusive modo designarunt et quasi plurimorum numinum¹ nobilitate² Deum appellare conati sunt, quasi ab effectu cuiusque rei ductis vocabulis. sicut O. fecit et Moyses, Dei summi antistes, et Esaias et his similes.*

1 numerum Pb. 2 an nobilitatem? Jahnke.

Lob. I 597.

Spectat vel ad hymnum de Iove (fr. 168) vel ad *Λιαθήνας* (p. 255) vel ad similia.

342. (17) Tzetz. schol. Lycophr. 409 p. 152, 5 Scheer = Exeges. in Iliad. 30, 12 Herm. *Λειβηθρα δὲ πόλις Μακεδονίας, ὅθεν ἦν Ὁ., ὡς φησι*

ῥῆν δ' ἄγε μοι, κούρη Λειβηθριάς, ἔννεπε Μοῦσα.

Chil. VI 91, 945 K. test. nr. 41: *ῥῆν . . . Λειβηθριὰς . . . Μοῦσα*, schol. Lycophr. 275 p. 118, 22 Scheer *Πιμπλεια δὲ καὶ πόλις καὶ ὄρος καὶ κρήνη Μακεδονίας, ἧς καὶ Καλλίμαχος μέμνηται ἐν Ὑμνοῖς (IV 7) . . . καὶ Ὁ. 'ῥῆν δ' ἄγε μοι κούρη Πιμπλείας ἔννεπε Μοῦσα'*, in fine eiusdem scholii 119, 20 *ἐπέπερ Ὁ. ἀρχὴ καὶ πατὴρ ὑπάρχων τῶν ποιητῶν κατοίκει περὶ τὸν Ἑλικῶνα καὶ τὸ Λειβηθριον, ἐμυθολογήθη ὡς αἱ Μοῦσαι περὶ τοὺς ἐκεῖσε τόπους οἰκοῦσιν. Exeges. in Iliad. 50, 8 ἐλεῶ δὲ τοὺς ἄνδρας τῆς τε ἀγροίας καὶ ἀροίας καὶ ἀποροίας, ὅτι θεὰς τινὰς Μοῦσας ἐδέξαντο, καὶ οὐ προστακτικῶς τοῦτο λαμβάνουσιν, ὡς τοῦ ποιητοῦ τῇ ἰδίᾳ γνώσει προστάττοντος, καίτοι γε καὶ Ὀρφῶς περιδεικνύντος αὐτοῖς, τῇ ἰδίᾳ γνώσει ἐνός*

ἐκάστου Μοῦσαν τυγχάνειν· φησὶ γὰρ ἐκεῖνος Λειβήθριος ὦν·
 νῦν δ' ἄγε μοι, κούρη Κωνσταντίας, ἔννεπε Μοῦσα.

Herm. XLVI; Lob. I 422; Heeg Diss. 54.

Maximus habet 1 a εἰ δ' ἄγε μοι, κούρη Πιμπληιάς, ἔννεπε,
 Μοῦσα et (Περὶ νόσων) 141 νῦν δ' ἄγε μοι, κούρη Λιβηθριάς,
 ἔννεπε Μοῦσα.

343. (286) Schol. Lycophr. 143 p. 67, 15 Scheer ad Πλευ-
 ρωνίας· τοπικῶς ἀντὶ τοῦ τῆς Ἀργείας· Πλευρῶν γὰρ πόλις
 Πελοποννήσου (add. Tzetz.) καὶ Θεράπνη ὁμοίως, ὅθεν Ὁ. καὶ
 Τρυφιδώδωρος Θεραπνιαίαν (Θεραπνιαή vs. 520) καλοῦσι τὴν Ἐλέ-
 ρην, οὗτος δὲ ὁ Λυκόφρων Πλευρωνία, Ὁμηρος δὲ Ἀργεῖαν
 (II. B 161).

344. (268) Serv. in Verg. Georg. I 8 p. 131, 19 Th. *sane*
 'Achelolia' (Vergilius) non praeter rationem dixit: nam, sicut O.
 docet, generaliter aquam veteres Acheloum vocabant.

Lob. II 952.

345. (280) Herm. Trismeg. ἐκ τῆς ἱεραῆς βίβλου (τῆς) ἐπι-
 καλουμένης Κόρης κόσμου ap. Ioann. Stobaeum Eclog. phys. I
 c. XLIX 44 (I 396, 7 Wachsm.) καὶ παρτελῶς μικρὸν τῶι ἐν
 τούτοις ὑγρῶι [καὶ] κύκλωι¹ τὸν ἐαντῶν πρόγονον οὐρανὸν
 ὀρῶσαι² στενάξομεν³ αἰί,⁴ ἔστι δ' ὅτε καὶ οὐ βλέπομεν [ἐνθεν
 Ὀρφεύς·

τῶι λαμπρῶι βλέπομεν, τοῖς δ' ὄμμασιν οὐδὲν ὀρῶμεν].⁵

ἄθλια γὰρ κατεκρίθημεν καὶ τὸ βλέπειν ἡμῶν οὐκ ἀντικρὺς
 ἐχαρίσθη, ὅτι χωρὶς τοῦ φωτός ἡμῶν τὸ ὄρᾶν οὐκ ἐδόθη· πόροι
 τοίνυν καὶ οὐκέτι εἰσὶν ὀφθαλμοί.

1 τῶι . . . ὑγρῶι . . . κύκλωι Usen.; τῶν . . . ὑγρῶν . . . κύκλων codd.;
 [τῶν] ἐν τούτοις ὑγρῶν καὶ (ἀμυδρῶν ὀμμάτων) κύκλοις Meineke; τοῖς τοιού-
 τοις ὑγροῖς κύκλοις Heeren; καὶ ante κύκλωι seclus. Wachsm. 2 ὀρῶντες
 Heeren. 3 στενάξομεν F; στενάξομεν Patr. 4 αἰί del. Heer. 5 ἐνθεν
 — ὀρῶμεν seclus. Heer.; ἐνθ' FP, ἐνθα Patr., ἐνθεν Meineke; Ὀρφεύς FP,
 ὀρφνος Patr., φῶς P² marg.

Herm. 504 n. 10; Lob. II 950; Heinrici *Hermes-Mystik* 11.

Ad versum Orphicum v. Plotin. Ennead. I 6, 9 (I 96, 10
 Volkm.) οὐ γὰρ ἂν πώποτε εἶδεν ὀφθαλμὸς ἥλιον ἡλιοειδῆς μὴ
 γεγενημένος, οὐδὲ τὸ καλὸν ἂν ἴδοι ψυχὴ μὴ καλὴ γενομένη et
 Manil. Astronom. II 115 *quis caelum posset* (G] *possit* ML) *nisi*
caeli munere nosse (Gronov.] *munera nosset* O), *et reperire deum*
nisi qui pars ipse deorum? unde finxit Goethe (v. etiam F. Bollium

Sternnglaube und Sterndeutung 1918, 100) celeberrimum illud (*Zahme Xenien* III 724):

Waer' nicht das Auge sonnenhaft,
Die Sonne koennt' es nie erblicken;
Laeg' nicht in uns des Gottes eigne Kraft,
Wie koennt' uns Goettliches entzuecken?

Praeierunt poetam Orphicum Plato Resp. VI 508 a. b et Posidonius, de quibus v. Bernays *Ges. Abhdlg.* II 286; F. Boll *N. Jahrb. Suppl.* XXI 1894, 228; Dieterich *Abrahas* 58; *Mithrasliturgie*² 56 s. et ibidem *Nachtraege* 10.

346. (285) Tzetz. Exeges. in Iliad. 127, 11 Herm. post fr. 261 καὶ ἀλλαγῶ πάλιν φησὶν (sc. 'O.).

οὐδέ μ' εἴαι λιγὴν ἕπρον¹ ἐπὶ βλεφάροισιν λαύειν,
ἰστάμενος ἀπαλοῖς (ἐν)² δνειράσι πᾶσαν ἄν³ ὄρφνην.

τὸ δὲ λιγὴς⁴ ταῦτόν ἐστιν τῶι ἠδυσμος. εἰ καὶ τὸν Ὅμηρον δὲ ἐξετάσεις, ἠδυσμος (Od. v 79 v. fr. 261) εἴρησις γράφοιτα, καὶ οὐ νῆδυσμον.

1 Lob.; ἕπρον δὲ οὐκ εἴαι με λιγὴν cod.; οὐδ' ὧς με γλυκὴς ἕπρος εἴαι Mullach. 2 add. Lob. 3 Lob.; ἄν πᾶσαν cod. 4 γλυκὴς Mullach, Abel. Herm. 512 n. 34; Lob. I 597.

347. (279) Orion Etymol. 163, 23 Sturz *Χεῖρες*. ἀπὸ τῆς χρήσεως, ὡσανεὶ χρήσεις οὖσαι ἢ χρεῖαι. οὐδεμία γὰρ τέχνη προκοπτεὶ δίχα χειρῶν. 'O.

χειρῶν ὀλλυμένων ἔρρει¹ πολυεργὸς² Ἀθήνην.

Georg. Syncell. Chronogr. I 282, 21 Dind. ~ Georg. Cedren. Histor. comp. I 144, 16 Bekk. ἐρμηρεύουσι δὲ οἱ Ἀναξαγόρειοι (Diels I³ 397 n. 102) τοὺς μυθώδεις θεοὺς τοῦν μὲν τὸν Δία, τὴν δὲ Ἀθηναίαν τέχνην, ὅθεν καὶ τό· 'χειρῶν ὀλλυμένων ἔρρει πολίμητις Ἀθήνη'.

1 ἔρρει Sync. Cedren. 2 πολυεργὸς 'A. i. e. 'Εργάνη (v. O. Jessen *RE*² VI 428) solum hic invenitur, cum πολίμητις 'A. (Sync., πολίμητιν Cedren.) ap. posteriores saepius occurrat (Bruchmann *Epitheta deor.* 14); praefero igitur Etymologici lectionem utique aptiorem.

Herm. 510 n. 29; Lob. II 951.

348. (307) Auctor ignotus cod. Parisini, qui chemicorum graecorum collectionem continet, in Fabricii Bibliotheca Graeca Hamburgi XII 1724, 762, 6 ἡ μυστικὴ ἢ τῶν Αἰγυπτίων καὶ ἱερογραμματέων Αἰγύπτου θεία καὶ ἀληθὴς ἢ τῶν φύσεων

συγγένεια τέρπει τὰς ὁμοουσίας φύσεις· τοῦτό ἐστιν τὸ Ὀρφαικὸν¹ ὁμοούσιον καὶ ἡ Ἑρμαικὴ λύρα, ἐν ἣι τῶν οὐσιῶν ποθητή² τε καὶ ἐναρμόνιος ἀποτελεῖται συμπλοκή.

1 Ὀρφαικὸν etiam Diacon. Galen. ad Hes. Theogon. Allegor. II 574, 24 Gaisf. 2 ποθητή ego; ποθητή cod.; ποθεινή Ab.

H. Kopp *Beitr. zur Gesch. d. Chemie* 1869, 387 n. 66.

349. (287) Mich. Psell. (vel Nicetas) in Gregorii Nazianzeni Or. XLII p. 670 d (Iacobo Billio interprete) ed. Ioa. Leuvenklaius Op. Gregorii Nazianzeni ed. Basileensis 1571 *at si Orpheo creditus et Platonicis et Lycio philosopho de natura pertractanti et eo antiquiori Chalcedonio Iamblichō Pythagorico, natura Dei ars quaedam est.*

Lob. II 960.

38. SPVRIA VEL DVBIA

350. (292) *Μεγάλα Ἔργα*. Carmen Orphicum *Μεγάλα Ἔργα* nunquam extitisse Lobeckio I 413 s. oblocutus Heeg in Dissertatione 34 evicit. Procl. ad Hesiodi Op. et Dies vs. 126 (Gaisf. II 122, 4 s.) τὸ δ' ἀργύρεον ἔνιοι τῆι Γῆι ἀκούουσι (fort. οἰκειοῦσι Lob. I 414) λέγοντες, ὅτι ἐν τοῖς Μεγάλοις Ἔργοις τὸ ἀργύριον (ἀργύρεον sc. γένος corr. Lenz De fragmentis Orphicis ad astronom. et agrorum culturam spectant. Goettingae 1789, 18) τῆς Γῆς γενεαλογεῖ spectat non ad Orpheum, sed ad Pseudo-Hesiodi *Μεγάλα Ἔργα* (fr. 175 Rzach); cf. Leo Hesioidea Ind. Gotting. 1894, 9.

351. Plotin. Ennead. III 5, 8 (I 278, 17 Volkm.) καὶ γὰρ εἰ κατὰ μὲν τὸν νοῦν τοὺς ἄρρενας τάττομεν τῶν θεῶν, κατὰ δὲ τὰς ψυχὰς αὐτῶν τὰς θηλείας λέγομεν, ὡς νοῦι ἐκάστωι ψυχῆς συνούσης, εἴη ἂν καὶ ταύτη ἡ ψυχὴ τοῦ Διὸς ἢ Ἀφροδίτη πάλιν μαρτυροῦντων τούτῳ τῷ λόγῳ ἱερέων τε καὶ θεολόγων, οἳ εἰς ταῦτόν Ἦραν καὶ Ἀφροδίτην ἄγουσι καὶ τὸν τῆς Ἀφροδίτης ἀστέρα ἐν οὐρανῷ Ἦρας λέγουσιν.

Ἦρα Ἀφροδίτη Spartae culta Pausan. III 13, 9 v. S. Wide *Lakon. Kulte* 24. 27.

352. Hippolytus Refut. omn. haer. V 8, 43 p. 97, 2 Wendl. *μικρά*,¹ *γησιν* (Naassenus quidam, de quo vide Reitzensteinii *Poimandres* 82), ἐστὶ τὰ μυστήρια τὰ τῆς Περσεφόνης κάτω,²

περὶ ὧν μυστηρίων καὶ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀγούσης ἐκεῖ, οὔσης πλατείας καὶ εὐρυχώρου καὶ φερούσης τοὺς ἀπολλυμένους ἐπὶ τὴν Περσεφόνην, . . .³ καὶ ὁ ποιητὴς δέ⁴ γησιν·

ἀτὰρ ἕπ' ἀτῆν ἔστιν ἀταρπιτὸς ὀζυρόεσσα,⁵
κοίλη, πηλώδης· ἢ δ' ἠγήσασθαι ἀρίστη
ἄλσος ἐς ἱμερόεν πολυτιμύτου Ἰαφροδίτης.

1 μικρὰ <δὲ> Gott. 2 <τῆς> κάτω Maaß *Orpheus* 79 n. 105. 3 (ὁ σωτήρ εἴρηκεν καὶ ὁ π.) Gott. 4 δὲ del. Miller, Reitzenstein l. l. 96 n. 5, qui lacunam a Gott. indicatam neglexerunt. 5 ὀζυρόεσσα Gott.

Versus Orphicos esse Preller *Griech. Myth.* I⁴ 828 n. et Dieterich *Nekyia* 193 suspicantur (contradixit Rohde in secunda *Necyiae* editione p. XIII), cum Meineke *Zeitschr. Altertumswiss.* X 1852, 375 eos attribuerit Parmenidi (Diels I³ 164 n. 20). Cf. ad πηλώδης supra fr. 4; ad vs. 3 lamellas aureas fr. 32.

353. (306) Olympiodor. in Plat. I. Alcibiad. p. 19 Creuzer ἀλλὰ μὴν καὶ ἑλωῖοι λέγονται οἱ τήνδε τὴν ἕλην ἐξάπτοντες τῆς τῶν οὐρανίων καὶ διὰ τοῦτο¹ φρουροῦντες ἀτῆν καὶ μὴ συγχωροῦντες ἔρυστήν οὔσαν πάντῃ φθειροσθαι. φησὶ γὰρ καὶ Ὁ.²

ἕλης οὐρανίης <τε> καὶ ἀστερίης καὶ ἀβύσσου·

ὡς τῆς ἕλης τριττῆς οὔσης, καὶ τῆς μὲν οὐρανίας, ἣτις ταῖς ἑπτὰ σφαίραις ὑπόκειται, τῆς δὲ ἀστρώιας, ἣτις τοῖς ἀστροῖς, τῆς δὲ χθορίας, ἣν ἀβύσσου ἐκάλεσε, διὰ τὸ ἐσχάτην εἶναι καὶ ἔρυστήν. Idem versus occurrit ap. Ioa. Lydum *De mens.* III 8 p. 41, 7 Wue. ὅτι ἡ σελήνη προσεχῶς ἐπιβέβηκε τῷ γεννητῷ³ παντὶ καὶ πάντα κυβερνᾶται τὰ τῆιδε ἐναργῶς ἕπ' αὐτῆς, ὡς τὰ λόγια φασί·

Νύμφαι πηγαῖαι καὶ ἐνδύρια πνεύματα πάντα
καὶ χθόνιοι κόλποι <τε>⁴ καὶ ἠέριοι καὶ ἕπανγοι
μυραῖοι πάσης ἐπιβήτορες ἢ δ' ἐπιβῆται
ἕλης οὐρανίας τε καὶ ἀστερίας καὶ ἀβύσσου.⁵

1 διὰ τοῦτον Gesn. 2 καὶ ὁ Ὁρφεὺς Gesn. 3 τῶν γεννητῶν Y; τῷ γεννητῷ Kroll *De orac. Chald.* 10. 4 κόλποι καὶ Y; τε add. Schowius. 5 ἀβύσσου propos. Kroll; cf. Olympiodorum.

Lob. II 954.

Vs. 1 non *νάματα* corrigendum esse recte animadvertit Kroll nos mittens ad fr. 37; Hymn. LVIII 6 *πνεύματα παντο-*

γέμεθλα θεὰ βόσκει χλοόκαρπος, oraculum in Aristocriti Manichaei Theosophia 104, 19 Bur. μηδ' ἐπὶ γαίης πνεύμασι μικροτέροισιν δμίλει et lamminam plumbeam IG XIV 872, 4 s. (IG III 3 p. XV). Cf. etiam papyr. magicam Lugdun. (I. 384) VIII 14 s. (Dieterich *N. Jahrb. Suppl.* XVI 809) καὶ κύριε, σοὶ γὰρ πάντα ὑποτίταται τῷ ἐν οὐρανῷ θεῷ καὶ μηδεὶς δαιμόνων ἢ πνευμάτων ἐναντιωθήσεται μοι. Ad vs. 4 cf. Lyd. p. 32, 1 Wue. Ἀφροδίτην δὲ ἂν τις εἴποι τὴν τοῦ πατρὸς αἰσθητοῦ φύσιν, τουτέστι τὴν πρωτογενῆ ὕλην, ἣν καὶ Ἀστερίαν καὶ Οὐρανίαν καλεῖ τὰ λόγια.

354. (236) Procl. in Plat. Remp. I 127, 29 Kr. δακρύνει μὲν γὰρ οὐκ αἰεὶ φασιν οἱ μῦθοι τοὺς θεοὺς, γελᾶν δὲ ἀσχετῶς, ἐπειδὴ τὰ μὲν δάκρυα τῆς εἰς τὰ | ¹²⁸ Kr. θνητὰ προνοίας αὐτῶν καὶ ἐπίκηρα πράγματα καὶ ποτὲ μὲν ὄντα, ποτὲ δὲ οὐκ ὄντα συνθήματά ἐστιν, ὁ δὲ γέλως τῆς εἰς τὰ ὅλα καὶ αἰεὶ ὡσαύτως κινούμενα πληρώματα τοῦ πατρὸς ἐνεργείας. διόπερ οἶμαι καὶ ὅταν μὲν εἰς θεοὺς καὶ ἀνθρώπους διαιρωῶμεν (τὰ)¹ δημιουργήματα, τὸν μὲν γέλωτα τῆι γενέσει τῶν θεῶν, τὰ δὲ δάκρυα τῆι συστάσει τῶν ἀνθρώπων ἢ ζώων ἀπονέμομεν.

δάκρυα μὲν σέθεν ἐστὶ πολυτλήτων² γένος ἀνδρῶν,
μειδήσας³ δὲ θεῶν ἱερὸν γένος ἐβλάστησας.

ὅταν δὲ εἰς τὰ οὐράνια καὶ τὰ ἐπὶ σελήνην, πάλιν κατὰ τὰ αὐτὰ τοῖς μὲν οὐρανίοις τὸν γέλωτα, τοῖς δὲ ἐπὶ σελήνην τὰ δάκρυα συνδιαιρούμεθα· ὅταν δὲ καὶ αὐτῶν τῶν ὑπὸ σελήνην τὰς τε γενέσεις καὶ τὰς φθορὰς συλλογιζώμεθα,⁴ τὰς μὲν εἰς τὸν γέλωτα τῶν θεῶν, τὰς δὲ εἰς τοὺς θρήνους ἀναπέμπομεν. καὶ διὰ ταῦτα καὶ τοῖς μυστηρίοις κατὰ χρόνους τεταγμένους ἀμφοτέρα ταῦτα δρᾶν οἱ τῶν ἱερῶν θεσμῶν ἡγεμόνες παρακελεύονται, καὶ⁵ εἴρηται ἐν ἄλλοις. καὶ ὁ αὐτὸς τρόπος μῆτε τῶν ἐν ἀπορρήτοις δρωμένων⁶ παρὰ τοῖς θεουργοῖς τοὺς ἀνοήτους ἐπαίειν μῆτε τῶν τοιούτων πλασμάτων. ἢ γὰρ ἀνευ ἐπιστήμης τούτων ἀμφοτέρων ἀκρόασις δεινὴν καὶ ἄτοπον⁷ ἐργάζεται σύγχυσιν ἐν ταῖς τῶν πολλῶν ζωαῖς τῆς περὶ τὸ θεῖον εὐλαβείας. Cf. etiam ibidem I 124, 28 Kr. φύσει γὰρ τὸ προνοούμενον τοῦτο δακρύνων ἄξιον ὄν πρόφασιν παρέσχε τοῖς μυθοποιοῖς καὶ τὴν πρόνοιαν αὐτῆν διὰ τούτων αἰρίττεσθαι. | ¹²⁵ Kr. δάκρυα . . . ἀνδρῶν φησὶν τις τὸν ἥλιον ὑμῶν et in Plat. Tim. 22 c (I 114, 1 Diehl) καὶ οἱ θεολόγοι δὲ τὴν Ἡλιακὴν πρόνοιαν τὴν (Kroll; καὶ codd.) εἰς τὰ θνητὰ διὰ τῶν δακρύνων σημαίνουσι· δάκρυα . . . ἀνδρῶν. ὥστε καὶ τὴν τῶν Ἡλια-

κῶν πρόνοιαν ψυχῶν εἰς τὸν Φαέθοντα εἰκότως ὁ περὶ αὐτῶν μῦθος συμβολικῶς διὰ τῶν δακρύων ἐδήλωσε.

1 add. Kroll. 2 πολυτιλήτων cod.; πολυτιλήμων priores. 3 μειδῆσαν et ἐβλάστησεν ed. Basil., quam Lob. Ab. alii secuti sunt. 4 συλλογιζόμεθα cod. 5 fort. (ὡς) καὶ Kroll. 6 χρωμένων cod. 7 ἄτοπον corr. ed. Basil.; ἄτονον cod.

Herm. XXXVI; Lob. II 889 s. 926; C. O. Mueller *Griech. Literaturgesch.* I⁴ 394; Kroll *Philolog.* LIII 1894, 420; Dieterich *Abraxas* 28; S. Reinach *Cultes, Mythes et Religions* IV 1912, 112.

Similia inveniuntur in papyro Lugdunensi W (I. 395) Dieterich *Abraxas* p. 17, 29 ss.

καὶ ἐγέλασεν ὁ θεὸς ἐπιτάκις· χα χα χα χα χα χα χα
30 γελάσατος δὲ τοῦ θεοῦ ἐγεννήθησαν θεοὶ ἐπιτά,
οἵτινες τὸν κόσμον περιέχουσιν· οὗτοι γὰρ εἶσιν
οἱ προφανέντες.

κακχάσατος πρῶτον αὐτοῦ ἐφάνη
φῶς καὶ ἀγῆ διηγήσεν τὰ πάντα. ἐγένετο δὲ θεὸς
35 ἐπὶ τοῦ κόσμου καὶ τοῦ πυρὸς βεσσεν βεριθεν βεριο.

ἐκάκχασε δὲ δεύτερον· ἦν πάντα ὕδωρ καὶ ἡ γῆ
ἀκούσασα ἤχους καὶ ἰδοῦσα ἀγῆν ἐθαμβήθη καὶ
ἐκύρτατε καὶ τὸ ὕγρον τριμερὲς ἐγένετο καὶ ἐφάνη
θεὸς καὶ ἐτάγη ἐπὶ τῆς ἀβύσσου· χωρὶς γὰρ αὐτοῦ
40 οὔτε αὔξει τὸ ὕγρον οὔτε ἀπολύγει. ἔστιν δὲ αὐτοῦ
τὸ ὄνομα· ἐσχακλεω. σὺ γὰρ εἶ ωηαιειων βεθελλε.

βουλεομένου δὲ τὸ τρίτον κακχάσαι ἐφάνη διὰ τῆς
πικρίας
τοῦ θεοῦ Νοῦς — ἡ Φρένες — κατέχων καρδίαν καὶ ἐκλήθη
Ἐρμῆς, δι' οὗ τὰ πάντα μεθερμήνευσται. ἔστιν δὲ ἐπὶ
45 τῶν φρενῶν, δι' οὗ οἰκονομήθη τὸ πᾶν. ἐκλήθη δὲ σε-
μεσιλαμψ.

ἐκάκχασε τὸ τέταρτον ὁ θεὸς καὶ ἐφάνη Γέννα πάν-
των κρατοῦσα
σποράν, δι' ἧς τὰ πάντα ἐσπάρη, ἐκλήθη δὲ βαατηποφωθ
ζωθαζαθωζ.

ἐγέλασε τὸ πέμπτον καὶ γελῶν
50 ἐστύγασε καὶ ἐφάνη Μοῖρα κατέχουσα ζυγόν, μηνύουσα
ἐν ἑαυτῇ τὸ δίκαιον εἶναι· ὁ δὲ Ἐρμῆς συνηρίσθη αὐτῇ
λέγων·

.....

ἐκάκχασε τὸ ἕκτον καὶ ἰλαρύνθη πολὺ καὶ ἐφάνη
 Κρόνος κατέχων σκηπτρον μινύον βασιλείαν
 60 καὶ ἐπέδωκεν τῷ θεῷ τῷ πρωτοκτίστῳ τὸ
 σκηπτρον καὶ λαβὼν ἔφη·

ἐκάκχασε τὸ ἑβδομον ἀσθμησάμενος
 75 καὶ κακχάζων ἐδάκρυσε καὶ ἐγένετο Ψυχή.

Cf. etiam Orphicum illud 'δάκρυα Διὸς' ὄμβρον δηλοῦν
 et Pythagoreos 'Κρόνου' δὲ 'δάκρυον' τὴν θάλασσαν ἀλληγο-
 ροῦντας fr. 33 et Diels I³ 357 n. 2. Cf. M. Mayer ap. Rosch.
 II 1475.

355. Damasc. De princ. 198 (II 79, 9 Rue.) ἡ γὰρ μεσότης
 καὶ συνάγει καὶ διακρίνει· διὸ καὶ ἡ θεότης ἦδε συναγωγὸς
 ἅμα ἐστὶ καὶ διακριτικὴ, ὡς καὶ τὰ λόγια λέγει καὶ Ὁ. ἐποίησεν.

356. Longini Prolegom. in Hephaestionem 5 p. 85, 5
 Consbruch, ὅτι δὲ τοῦτο οὕτως ἔχει, παράδειγμα τεθήσεται,
 ὃ τινες μὲν Ὀρφείως,¹ τινὲς δὲ τῆς Πυθίας ἑπολαμβάνουσι·²
 περὶ γὰρ τῶν ἐπῶν λέγων³ ἢ⁴ λέγουσα·

ὄρθιον ἑξαμερὲς τετόρων⁵ καὶ εἰκοσι μέτρων.⁶

1 ὁ—Ὀρφείως om. C. 2 ἑπολαμβάνουσι Kroll; παραλαμβάνουσι
 codd. 3 λέγει C. 4 ἢ A. 5 τετάρων C. 6 μέτρον C.

Lob. I 233.

Alcidas Ulix. 25 (in Blassii Antiphonte p. 191) μουσι-
 κὴν (sc. ἐξήγησε) δὲ Αἴνος ὁ Καλλιόπης, ὃν Ἡρακλῆς φορεῖει,
 ἀριθμούς γε μὴν Μουσαῖος ὁ τῶν Εὐμολπιδῶν, Ἀθηναῖος, ὡς
 καὶ τὰ ποιήματα αὐτοῦ δηλοῖ· ὄρθιον—μέτρων. Orpheus hexa-
 metri inventor test. nr. 106.

357. (288) Etymologic. Gudian. rec. Stefani 209, 13 (Cramer
 Anecdota Oxon. I 39, 13) ἀρχός (II. A 144)· ὡς ἀπὸ τοῦ ἄγω
 ἀγός, ὁ ἡγεμῶν, καὶ ὁ θεολόγος εἰς τὰ ἔπη·

καὶ γὰρ ἀγοῦ πίπτοντος ὄλος στρατὸς ἐς χθόνα πίπτει.

ὁ θεολόγος non Orpheus, sed Gregorius Nazianzenus.

358. (20) Tzetz. Exeges. in Iliad. 28, 22 Herm. καὶ οἱ ἐν
 Διὸς ἀστέρος μοῖραι τεχθέντες βασιλικὰς ἢ ἡγεμονικὰς κληροῦν-
 ται γενέσεις, εἰ μὴ κακοποιὸς ἀστὴρ (ἀνὴρ Ab.) μαρτυρεῖ·

ἢ Φαίρων δύσκλητος ἢ Ἄρης ἐγρεκύδομος.

Lob. I 424 n. m; Heeg 55.

Sine auctore a Tzetzta affertur, non Orpheo datur, ut Herm. dicit. Est Maximi (*Περὶ ῥόσων*) vs. 268, qui saepius carmina Orphica exscripsit (p. 267). Tzetzam brevi ante nonnullos Orphei versus (fr. 257) citare monendum est.

359. (52) Ps.-Apuleius (i. e. Caelius Rhodiginus professor Ferrarensis 1508—1512) De orthographia 44 p. 11 Osann. *quamquam Orpheus, Linus et Hesiodus deos ex Chao ab initio erupisse dixerint, quos et plerique ex nostris sequuntur.*

Schuster 24.

360. (218) Ps.-Apuleius (i. e. Caelius Rhodiginus v. fr. 359) De orthographia 11 p. 5 s. Osann. *Eumenides in latino nos Furias dicimus . . . quas Aeschylus primus finxit implicitos serpentibus crines habere. Filiae, secundum Eude|⁶ Osannum, Acheruntis et Noctis fuerunt . . . Orpheus Plutonis et Proserpinae.*

Lob. I 547.

Cf. Hymn. LXX *Ἐὐμερίδων*.

361. (316) Marsilius Ficinus in Plat. Conviv. Or. II 8 (II 290 ed. Parisinae 1641) *Amorem Plato rem amaram vocat . . . hunc et O. γλυζόπιζορ* i. e. *dulce-amarum nominat.*

Lob. II 957.

362. (315) Marsilius Ficinus Comm. in Plat. Conviv. Or. VI c. 17 (II 313 ed. Parisinae 1641) *anima inquam sola ita corporalis formae blanditiis delinitur, ut propriam posthabeat speciem, corporis vero formam, quae suae umbra est, sui ipsius oblita sectetur. hinc crudelissimum illud apud Orpheum Narcissi fatum.*

Lob. II 957; Rohde *Psyche* I⁶ 117 n. 1.

363. (317) Marsilius Ficinus Append. Comm. in Plat. Tim. 24 (II 425 ed. Parisinae 1641) *numina quaedam aquatica O. et poetae canunt.*

Lob. II 957. Cfr. fr. 344.

Alia e Marsilio Ficino a Lobeckio II 956 ss. excerpta et ab Abelio iterata scite praetereo, et ut scias, quid de Rosselio in Poemandr. (Lob. II 958; fr. 323 Ab.) iudicandum sit, legas velim Reitzensteinii *Poimandres* 322.

LATERCVLVVS POTIORVM DE ORPHEO ET ORPHICIS LIBRORVM

1. R. Bentley Epistola ad Millium Oxonii 1691 (*Opusc. philol.* Lipsiae 1781), 453—457.
2. Andr. Chr. Eschenbach Epigenes de poesi Orphica, in priscas Orphicorum carminum memorias liber commentarius. Noribergae 1702.
3. Ὀρφείως ἄπαντα. Orphei Argonautica Hymni Libellus de lapidibus et Fragmenta cum notis H. Stephani et Andr. Christ. Eschenbachii textum ad codd. mss. et edd. vet. rec. notas suas et indicem graecum adiecit Io. Matthias Gesnerus curante Ge. Christo. Hambergero. Lipsiae 1764.
4. Diet. Tiedemann *Griechenlands erste Philosophen oder Leben und Systeme des Orpheus, Pherecydes, Thales und Pythagoras.* Lipsiae 1780, 1—100.
5. Car. Gotthold. Lenz De fragmentis Orphicis ad astronomiam et agrorum culturam spectantibus. Diss. Goetting. 1789.
6. Ioa. Alb. Fabricii Bibliotheca Graeca ed. IV curante G. Chr. Harlesio I 1790, 140—181 (Fragmenta Orphei p. 158; v. p. 160 de editionibus promissis).
7. Io. Christ. Guil. Gerlach De Hymnis Orphicis. Diss. Goett. 1797.
8. Georg Zoëga *Ueber den uranfuenglichen Gott der Orphiker* (1799). *Abhandl. her. von F. G. Welcker.* Goettingen 1817, 211.
9. Orphei quae vulgo dicuntur Argonautica interpret. est Joh. Gottl. Schneider, Saxo. Jenae 1803.
10. Orphica cum notis H. Stephani A. Chr. Eschenbachii I. M. Gesneri Th. Tyrwhitti rec. Godofr. Hermannus. Lipsiae 1805. Cf. nr. 12.
11. Immanuel G. Huschke Commentatio de Orphei Argonauticis. Rostochii 1806.
12. Bernh. Ludw. Koenigsmann De aetate carminis epici, quod sub Orphei nomine circumfertur. Prolusio Athenaei Flenopolitani. Slesvici 1810; cf. God. Hermanni De argumentis pro antiquitate Orphei Argonauticorum maxime a Koenigsmanno allatis dissertationem Lipsiae 1811 = Opuscula II 1827, 1—17. Cf. nr. 10.
13. F. Creuzer *Symbolik und Mythologie der alten Voelker bes. der Griechen* I—IV 1810—1812; praecipue III; ed. altera 1819

- 1821; ed. tertia = *Kl. deutsche Schr.* I—III 1840. 1841; v. Gruppe *Gesch. d. klass. Mythol. u. Religionsgesch.* (Roscheri lexicī mythologici supplementum 1921) 126.
14. Georgii Henrici Bode Commentatio de Orphea poetarum Graecorum antiquissimo. Gottingae 1824.
15. Karl Otfried Mueller *Prolegomena zu einer wissenschaftl. Mythologie.* Goettingen 1825, 379—396. Cf. nr. 16.
16. Aglaophamus sive de Theologiae mysticae Graecorum causis libri tres scripsit Chr. Aug. Lobeck idemque poetarum Orphicorum dispersas reliquias collegit. I. II. Regimontii Prussorum 1829. Iudicium fecit C. O. Mueller *Goett. Gel. Anz.* 1830 n. 13 = *Kl. deutsche Schr.* II 1848, 54; v. etiam Ad. Schoellium *Hall. Jahrb.* 1838 n. 219, 1746; de titulo Kernium *Orpheus* 32; cf. O. Gruppe *Geschichte der klass. Mythologie* etc. 1921, 150. De Aglaophami ratione et arte C. Lehrs *Populaere Aufsätze aus dem Altertum*² 1875, 479 et L. Friedlaender *Mitth. aus Lobecks Briefwechsel* 1861, 9.
17. R. H. Klausen *Orpheus* in Ersch und Gruber *Encyclopaedie* III 6 *Leipzig* 1835, 9—42.
18. Heinr. Duentzer *Die Fragmente der epischen Poesie der Griechen bis zur Zeit Alexander's des Großen.* Köln 1840, 74—86 et *Nachtrag* ibidem 1841, 33.
19. Georg. Frid. Schoemann De poesi theogonica Graecorum Ind. lect. Gryphisw. 1849/50 = Op. ac. II 1857, 9; De Cupidine cosmogonico l. 1. 1852 = II 60.
20. Bern. Buechenschuetz De hymnis Orphicis diss. Berolin. 1851.
21. B. Giseke *Das Verzeichnis der Werke des Orpheus bei Suidas.* *Rhein. Mus.* VIII 1853, 70.
22. Guilem. Wiel Observationes in Orphei Argonautica. Diss. Bonnens. 1853; Pars II *Progr. Bedburg* 1861; Pars III ibidem 1862; Pars IV ibidem 1866; De Lithicorum carmine ibidem 1868; *Bemerkungen zu den orphischen Hymnen* ibidem 1878.
23. G. Bernhardy *Grundriß der griech. Literatur.* *Zweite Bearbeitung.* II 1 (1856), 346—376; praetereo multorum librorum titulos, quos B. congescit.
24. Eduard Zeller *Die Philosophie der Griechen in ihrer geschichtlichen Entwicklung.* *Zweite voellig umgearbeitete Auflage.* Tuebingen I 1856, 68—74; ed. ultima a Zellero curata I 1892, 88—101. Cf. Zellerum *Zur Vorgesch. des Christentums. Essener und Orphiker.* *Zeitschr. wissenschaft. Theologie* XLII 1899, 195—269 = *Kl. Schr.* II 1910, 120—184. Cf. nr. 76.
25. Willibald Freymueller *Orpheus und sein Verhaeltnis zu Moses.* *Jahresbericht des Benediktiner-Stiftes Metten* 1857/58.
26. C. G. Goettling De Ericapaeo Orphicorum numine = Opusc. academ. 1869, 206.
27. F. G. A. Mullach *Fragmenta philosoph. Graecor.* (I) 1860, 162—190, de cuius opere severe at recte iudicavit Schuster (nr. 31) 8 n. 2.

28. Eduard Gerhard *Ueber Orpheus und die Orphiker. Abhandl. preuß. Akademie Berlin* 1861 n. 2.
29. Rud. Merkel *Philolog.* XVII 1861, 136—148 (de Hesiodi et Orphei theogoniis).
30. J. J. Bachofen *Die Unsterblichkeitslehre der orphischen Theologie auf den Grabdenkmälern des Altertums. Basel* 1867.
31. Paul Rob. Schuster *De veteris Orphicae theogoniae indole atque origine. Diss. Lips.* 1869. Diudicavit Giseke *Philol. Anz.* V 1873, 21.
32. H. van Herwerden *Ad veterum Orphicorum fragmenta Hermes* V 1871, 138—145.
33. Theod. Bergk *Griech. Literaturgesch.* I 1872, 390—401.
34. F. Sussemihl *Die orphische Theogonie. Neue Jahrb.* 109, 1874, 666; *De theogoniae Orphicae forma antiquissima Ind. schol. Gryphisw.* 1890; *Neue Jahrb.* 141, 1890, 820.
35. Orphei Lithica. Accedit Damigeron de lapidibus rec. Eugenius Abel. *Berolini* 1881 (v. etiam *Epistula ad Aem. Thewrewk de Ponor Budapestini* 1879).
36. U. von Wilamowitz-Moellendorff *Die orphische Interpolation (Odyssee) in Homerische Untersuchungen* 1884, 199. Contradixit Rohde *Rhein. Mus.* L 1896, 628 = *Kl. Schr.* II 284.
37. Orphica rec. Eugenius Abel. *Lipsiae et Pragae* 1885.
38. Eduard Luebbert *De Pindaro dogmatis de migratione animarum cultore. Ind. schol. Bonn.* 1887/88. *Commentatio de Pindaro theologiae Orphicae censore ibid.* 1888/89.
39. O. Gruppe *Die griech. Culte und Mythen in ihren Beziehungen zu den orientalischen Religionen* I 1887, 612—675 (*Diels Archiv Gesch. Philos.* II 1889, 88, cui respondit Gr. in fasciculo peculiari Fleckeiseneri annalium tomo CXXXVII a. 1888 addito, cui iterum Diels *Arch. i. l.* 658); Vide nrr. 41. 53. 65. 70. 75. 77.
40. O. Kern *De Orphei Epimenidis Pherecydis theogoniis quaestiones criticae Berolini* 1888 (Th. Gomperz *Deutsche Literaturzeitg.* 1888, 974 = *Hellenika* II 1912, 367; Diels *Archiv Gesch. Philos.* i. l. 656). *Empedokles und die Orphiker Archiv Philos.* I 1888, 498; *Theogoniae Orphicae fragmenta nova Herm.* XXIII 1888, 481; *Zu den orph. Hymnen* i. l. XXIV 1889, 498; *Die Pharmakeutriai am Kypseloskasten Archaeol. Jahrb.* III 1889, 234; *Κρατήρες des O. Archiv* II 1889, 387; *Zu Parmenides* III 1890, 173; *Die boiot. Kabiren Herm.* XXV 1890, 1; *Orphischer Totenkult in Aus der Anomia. Archaeolog. Beitr. Carl Robert dargebracht* 1890, 86 (v. E. Petersen *Roem. Mitteil.* V 1890, 69).
Die Herkunft des orph. Hymnenbuchs in Genethliakon Carl Robert zum 8. Maerz 1910, 89; *Das Demeterheiligtum von Pergamon und die orphischen Hymnen Herm.* XLVI 1911, 431; *Hipta* i. l. XXXIX 1914, 480; *Orphiker auf Kreta* i. l. LI 1916, 554 [v. LII 1917, 475]; *Hymnologicum* LII 1917, 149; v. nrr. 70. 77.

41. O. Gruppe *Die rhapsodische Theogonie und ihre Bedeutung innerhalb der orph. Litteratur. XVII. Supplementbd. d. Jahrb. f. class. Philol.* 1890, 689—747; v. nr. 39.
42. Cecil Smith *Orphic myths on Attic Vases Journ. of Hell. Stud.* XI 1890, 343 ss. v. Rohde *Psyche* II⁶ 118 n.
43. A. Furtwaengler *Orpheus. Attische Vase aus Gela* 50. *Progr. zum Winkelmannsfeste Berlin* 1890, 154 = *Kl. Schr.* II 522.
44. Albrecht Dieterich *De hymnis Orphicis capitula quinque Marpurgi* 1891 = *Kl. Schr.* 69—110; *Abraxas Studien zur Religionsgeschichte des spaetern Altertums* 1891. Cf. nrr. 45. 58.
45. Albrecht Dieterich *Nekyia. Beitrage zur Erklarung der neuentdeckten Petrusapokalypse* 1893; editio secunda cum R. Wuenschii notis 1913; v. etiam ab eodem edita Dieterichii *Kl. Schr.* 1911 passim. Cf. nrr. 44. 58.
46. Eduard Meyer *Geschichte des Altertums* II 1893, 734—749.
47. Ferd. Duemmler *Zur orph. Kosmologie Archiv Gesch. Philos.* VII 1894, 147 = *Kl. Schr.* II 1901, 155 v. etiam nr. 55.
48. Erwin Rohde *Psyche. Seelencult und Unsterblichkeitsglaube der Griechen* 1894, 395—428. II⁵⁻⁶ 1910, 103—136 (II⁷⁻⁸ 1920); *Orphisch. Philolog.* LIV 1895, 374 = *Kl. Schr.* I p. XII. Iudicium libri Maaßii (nr. 55) *N. Heidelb. Jahrb.* VI 1895, 1—18 = *Kl. Schr.* II 293—313; v. nrr. 36. 42. 55.
49. A. E. J. Holwerda *De theogonia Orphica. Mnemosyne N. S.* XXII 1894, 286—329; 361—385.
50. Al. Rzach *Wien. Stud.* XVI 1894, 226 (de imitatione Hesiodica).
51. Wilh. Kroll *De oraculis Chaldaicis. Bresl. philol. Abhdlg.* VII 1, 1894; *Philolog.* LIII 1894, 416. 561; *Rhein. Mus.* LII 1897, 289.
52. Theodor Gomperz *Griechische Denker* I 1895, 74, I³ 1911, 99—111. 433; v. nr. 40.
53. O. Gruppe in Roscheri lexico s. *Orpheus* III 1, 1058—1207; s. *Phanes* III 2, 2249—2271. (Cf. *Jahresber. klass. Altertumsw. Suppl.* CLXXXVI 1921, 283—291.)
54. Paul Knapp *Ueber Orpheusdarstellungen. Jahresber. Gymnas. in Tuebingen* 1895.
55. Ernst Maaß *Orpheus. Untersuchungen zur griechischen roemischen altchristlichen Jenseitsdichtung und Religion* 1895; v. nr. 48 (E. Rohde) et F. Duemmler *Theol. Literaturz.* 1895, 457 = *Kl. Schr.* II 273.
56. Paul Tannery *Rev. de philol.* XXI 1897, 190; XXIII 1899, 126; XXIV 1900, 54. 97; XXV 1901, 313; *Sur la première théogonie orphique Archiv Gesch. Philos.* XI N. F. IV 1898, 13.
57. Walter Amelung *Orphisches in der unteritalischen Vasenmalerei. Roem. Mitteil.* XIII 1898, 97—107. Cetera de vasculis Italiae inferioris v. supra p. 21 test. nr. 69.
58. Friedrich Weber *Platon. Notizen ueber Orpheus. Eine litterarhistor. Untersuchung. Progr. Muenchen* 1899. Cf. Dieterich *Deutsche Literaturzeitg.* 1900, 864.

59. Arthur Platt *Orphica I—IV Journal of philology London XXVI* 1899, 69—80; 224—232.
60. Hermann Diels *Die Fragmente der Vorsokratiker* 1903, 489—496. II³ 1912, 163—178 v. etiam *Ein orphischer Demeterhymnus. Festschr. f. Th. Gomperz* 1902, 1; *Arcana Cerealia in Miscellanea di Archeologia di Storia e di Filologia dedicata al Prof. A. Salinas* 1907, 3; *Ein orphischer Totenpaß in Philotesia für Paul Kleinert* 1907, 3 v. nrr. 39. 40. 81.
61. Karl Joël *Der Ursprung der Naturphilosophie aus dem Geiste der Mystik. Programm zur Rektoratsfeier der Universität Basel* 1903. Editio secunda Ienae 1906 ap. Diederichsium.
62. Robert Herman Woltjer *De Platone Prae-Socraticorum philosophorum existimatore et iudice. Disputatio litteraria Lugduni Bat.* 1904, 129—211; 214—217.
63. Jos. Heeg *Die angeblichen orphischen Ἔργα καὶ Ἡμέραι. Diss. Herbigpolit.* 1907; *Ueber ein astrologisch-medizin. Orphicum. Festgabe für Martin von Schanz. Wuerzb.* 1912, 159.
64. Auguste Diès *Le cycle mystique. La divinité origine et fin des existences individuelles dans la philosophie antésocratique. Thèse prés. à la fac. de Rennes. Paris* 1909.
65. Domenico Comparetti *Laminette Orfiche edite ed illustrate. Firenze* 1910; iudicium fecit Gruppe *Berl. Philol. Wochenschr.* 1912, 103.
66. Karl Beth *Die Herkunft des orphischen Erikepaios. Wiener Studien XXXIV* 1912 (*Gomperz-Heft*) 288—300.
67. Robert Eisler *Weltenmantel und Himmelszelt. Religionsgesch. Unters. zur Urgesch. d. antiken Weltbildes Muenchen I.* II 1910.
68. Salomon Reinach *Cultes, Mythes et Religions* continet I 1908, 312—315 *Ἀόσις προγόρων ἀθειώτων* (*Rev. philol.* XXIII 1899); II 1909, 58—65 *Zagreus le serpent cornu* (*Rev. arch.* 1899 II); 66—48 *L'orphisme dans la IVe éclogue de Virgile* (*Rev. de l'Histoire des Religions* 1900); 85—122 *La mort d'Orphée* (*Rev. arch.* 1902 II); 123—134 *Une formule orphique* (*Rev. arch.* 1901 II); III 1913, 272—282 *Morale orphique et morale chrétienne* (*Archiv Religionswiss.* IX 1906, 312 *Ἄσοφοι βιαιοθάνατοι*, cf. S. Wide ibidem XII 1909, 224); 283—292 *L'apocalypse de Saint Pierre*; 343—363 *L'idée du péché originel*.
69. Jos. Doerfler *Die Eleaten und die Orphiker. Progr. Freistadt in Oberoesterreich* 1911; *Die Orphik in Platons Gorgias. Wien. Stud.* XXXIII 1911, 177; (*Vom Mythos zum Logos. Krit. Bem. ueber das Verhaeltnis der griech. Weltbildungslehren zur ionischen Naturphilosophie. Progr. Freist.* 1914).
70. Maxim. Hauck *De hymnorum Orphicorum aetate* (*Breslauer philol. Abhdlgn. Heft 43*) Vratislaviae 1911 v. Kern *Berl. philol. Wochenschr.* 1912, 1438; Gruppe *Jahresber. klass. Altertumsw.* CLXXXVI 1921, 287.

71. A. M. Pizzagalli *Esiodo e l' orfismo in Mito e poesia nella Grecia antica*. Catania 1913, 219—245.
 72. Martin Bock De Aeschylo poeta Orphico et Orpheopythagoreo. Diss. Ienens. 1914.
 73. Jan. Herm. Wieten De tribus laminis aureis quae in sepulcris Thurinis sunt inventae. Diss. Amstelodami 1915.
 74. Lamellae aureae Orphicae ed. comm. instr. Alexand. Olivieri (*Kleine Texte fuer Vorlesungen und Uebungen* n. 133) Bonn 1915.
 75. Vittorio Macchioro Orphica (*Quesiti di ermeneutica vascolare*) *Rivista indo-greco-italica* II. III Napoli 1918, 1; *Dionysos Mystes Atti della Real. Accad. d. Scienze di Torino* LIV 1918, 126; *Dionysiaca Atti R. Accad. Arch. Lett. Bell. Arti (Napolit.) N. S.* VI 1917, 3; *Zagreus. Studi dell' Orfismo. Bari* 1920 [non vidi] (O. Gruppe *Philol. Wochenschr.* 1921, 245). Cf. F. v. Duhn *Archaeol. Anzeig.* 1921, 137.
 76. Eduard Zeller *Philosophie der Griechen. Sechste Aufl. mit Unterstuetzung von F. Lortzing, her. von Wilh. Nestle.* I 1919, 61—88; 122—148. Cf. nr. 24.
 77. O. Kern *Orpheus. Eine religionsgesch. Untersuchung mit einem Beitrag von Josef Strzygowski.* Berlin 1920 (Joh. Geffcken *Deutsche Literaturzeit.* 1920, 788; O. Gruppe *Berl. Philol. Wochenschr.* 1920, 868); v. nrr. 40. 70.
 78. Carl Robert *Griechische Heldensage* I 1. Berlin 1920, 398—411.
 79. Gustav Neckel *Die Ueberlieferungen vom Gotte Balder.* Dortmund 1920, 152 ss. 161 ss. Cf. C. Clemen *Neue Jahrb.* XXV 1922, 126.
 80. Fritz Weege *Etruskische Malerei. III. Abschnitt: Der Jenseitsglaube der Etrusker und seine Darstellung in der Malerei.* Halle 1921, 22.
 81. Herm. Diels *Der antike Pessimismus (Schule und Leben Heft 1)* Berlin 1921.
 82. Michael Tierney *A new ritual of the Orphic Mysteries in The Classical Quarterly London* XVI 1922, 77—87; *The Origins of Orphism in The Irish Theological Quarterly Dublin* XVII 1922, 112—127.
-

COMPARATIO NVMERORVM

Abel	Kern	Abel	Kern	Abel	Kern
1	22	35	29	69	83
2	285	36	54	70	83
3	243	37	55	71	170
4	245	38	55. 56	72	104
5	246	39	57	73	98
6	247	40	75	74	96
7	239 b	41	58	75	89
8	26	42	334	76	233
9	289	43	168 vs. 6—8	77	94
10	290	44	63	78	108
11	280	45	149	79	96
12	263. 266. 282	46	21 a	80	242
13	283	47	59	81	91. 93
14	257. 268	48	60	82	92
15	269	49	62	83	95
16	270	50	68	84	97
17	342	51	p. 142 m.	85	107. 111. 220
18	284	52	66. 67. 359	86	101
19	281	53	70	87	102
20	358	54	71 a	88	103
21	249	55	71 b	89	109
22	261	56	65	90	113
23	267	57	73	91	112
24	p. 274 squ.	58	74. 86 vs. 3. 4	92	179
25	271	59	86	93	110
26	274	60	99	94	114 vs. 1. 2
27	277	61	85	95	114 vs. 3—6
28	278	62	81	96	111
29	273	63	79	97	121
30	28	64	76	98	131
31	16	65	78	99	129
32	15	66	80	100	135
33	21	67	37	101	127
34	14	68	82	102	119

Abel	Kern	Abel	Kern	Abel	Kern
103	120. 136	147	312	192	218
104	117	148	276. 313	193	211
105	144	149	314	194	151 p. 191
106	145	150	315	195	209
107	189	151	316	196	34
108	147	152	238	197	107 p. 171 i.
109	105 a	153	293	198	210 a
110	105 b. 162	154	222	199	210 b
111	152	155	123	200	35. 214 p. 234
112	151	156	125	201	188
113	107 p. 171 s.	157	295	202	216 a
114	137. 154	158	296	203	216 b
115	148	159	p. 308 nr. 21	204	216 c
116	90. 157	160	297 a	205	122. 215
117	164	161	297 b	206	205. 213. 240
118	155. 165	162	297 c	207	199. 211
119	82	163	203	208	213. 232
120	167 a	164	298	209	48
121	167 b	165	302	210	151. 191. 195
122	165. 166	166	301	211	180. 192. 193
123	168	167	237	212	43
124	169 vs. 7. 8 et 167 b vs. 6	168	237 p. 250 m.	213	p. 116
125	158	169	239	214	44
126	160	170	299	215	52
127	85 vs. 3	171	300	216	53
128	145	172	323	217	51
129	144	173	324	218	197. 360
130	163	174	322	219	42
131	176	175	329	220	115
132	174	176	328	221	7. 8. 221
133	177. 186	177	321	222	224 a
134	185	178	319	223	224 b
135	178	179	320	224	223
136	175	180	326	225	224 a
137	187	181	325	226	229. 230
138	188	182	p. 314 i.	227	4. 235
139	168 vs. 9. 184	183	156 p. 315	228	5
140	182. 183	184	200	229	test. 191 et
141	test. 249	185	190		p. 318 nr. 30
142	317	186	195	230	226
143	315	187	198	231	304
144	309	188	206	232	305
145	310	189	257	233	306
146	311	190	208	234	307
		191	205. 207	235	236

Abel	Kern	Abel	Kern	Abel	
236	354	265	340	295	Kroll Or. Chald. 47
237	338	266	330	296	Kroll Or. Chald. 29
238	248 a	267	4 p. 83 m.	297	Kroll Or. Chald. 36
239	248 b	268	344	298	Kroll Or. Chald. 36
240	318	269	244	299	Kroll Or. Chald. 46
241	27	270	p. 300 i.	300	Kroll Or. Chald. 53
242	332	271	331	301	Kroll Or. Chald. 56
243	139	272	202	302	Kroll Or. Chald. 25
244	141	273	172	303	Kroll Or. Chald. 25
245	130. 142	274	194	304	Kroll Or. Chald. 25
246	225	275	test. 171	305	Kroll Or. Chald. 30
247	292	276	p. 312 s.	306	353
248	29 a	277	204	307	348
249	250	278	210 p. 229 i.	308	153
250	250	279	347	309	Orph. Hymn. I 1
251	227	280	345	310	173
252	219	281	337	311	316 p. 324 i.
253	33	282	341	312	—
254	11	283	275	313	—
255	335	284	339	314	—
256	40	285	346	315	362
257	45	286	343	316	361
258	39	287	349	317	363
259	38	288	357	318	—
260	41	289	test. 245	319	—
261	46	290	52 p. 129 s.	320	—
262	Empedocles	291	Kroll Or. Chald. 20	321	—
	fr. 141 Diels	292	350	322	—
263	291	293	Kroll Or. Chald. 57	323	—
264	234	294	Kroll Or. Chald. 28		

CORRIGENDA ET ADDENDA

Cf. p. 79 test. nrr. 258—262.

- test. 8 p. 3 adde **8a**. Plutarch. Quaest. Graecae 11 p. 293 κατασχόντες χωρίον, ἐν ᾧ πρότερον οἰκῆσαι Μέθωνα τὸν Ὀρφείως πρόγονον (ἀπόγονον Wyttenb.) ἱστοροῦσι, τὴν μὲν πόλιν ὠνόμασαν Μεθώνην, ἐπὶ δὲ τῶν προσοίκων Ἀποσφενδόρητοι προσωνομάσθησαν. Cf. Maaßii *Orpheus* 65 n. 78; 154 n. 48. Μεθώνη Oeagri mater in Certam. Hom. et Hes. test. 8.
- test. 14 p. 5 m. legendum: Christio.
- test. 54 p. 15 addendum **54a**. Philostrat. Apollon. Tyan. VIII 7 p. 162 (I 321, 28 Kays.) καίτοι πολλάς ἄν ηἰξάμεν ἕγγαες ἐπὲρ τῆς ἐκείνου ψυχῆς γενέσθαι μοι, καί, νῆ Δί, εἴ τινας Ὀρφείως εἰσὶν ἐπὲρ τῶν ἀποθανόντων μελωδίαι, μηδ' ἐκείνας ἀγνοῆσαι, καὶ γὰρ ἄν μοι δοκᾷ καὶ ἐπὶ τὴν γῆν πορευ|³²² Kays. θῆναι δι' αὐτόν, εἰ ἐφικτὰ ἦν ταῦτα· οὕτω με ἀνήρητο πᾶσιν οἷς φιλοσόφως τε καὶ κατὰ τὸν ἐμὸν ροῦν ἔπραττε.
- test. 95. 96 p. 27s. corrigas velim peccatum meum foedissimum Aeliani (Hist. anim. XI 1) verbis Ἐκαταῖος οὐχ ὁ Μιλήσιος, ἀλλ' ὁ Ἀβδηρίτης. Vide p. 300.
- test. 122 p. 37. Cf. F. Atenstaedt *Herm.* LVII 1922, 236.
- test. 136 p. 41. Adde F. Bollii animadversionem ap. E. Fehrle *Studien zu den Griech. Geoponikern Στοιχεῖα* III 1920, 23.
- test. 147 p. 45 m. deest post *opinatur* uncus.
- test. 148 p. 45 i. ἐγρώγη vitiosum; corrigendum ἐγρώφε. Adde Ciceronis servum Orphea Ad fam. XIV 4,4 et Hortensii ap. Varron. Rer. rustic. III 13, 3 *ibi erat locus excelsus, ubi triclinio posito cenabamus, quo Orphea vocari iussit, qui cum eo venisset cum stola et cithara cantare esset iussus, bucina inflavit, ut tanta circumfluxerit nos cervorum aprorum*

et ceterarum quadripedum multitudo, ut non minus formosum mihi visum sit spectaculum, quam in circo maximo aedilium sine Africanis bestiis cum fiunt venationes.

- test. 160 a p. 48 i. Interpunctio ante *Orphei auditor* delenda.
- test. 174 p. 52. Cf. test. nr. 13 et W. Krollium *RE*² XI 314.
- test. 189 p. 55. Post *Ὀμηρικὰς* inserendum: (sc. *βίβλους*).
- test. 208 p. 60 bis corrigendum *ἐ(σ)παθημέν(ας)*. Post *ὀίπτ(ει)ρ* supplet Hermannus Diels *οἴ(όν) τε*.
- test. 213 p. 61. Versus Euripideos Otto Lagercrantz *Skrifter utgisna af K. Humanistika Vetenskaps—Samfundet i Uppsala* 21: 2 (1922), 55 ss. nunc sine verisimilitatis specie legi iubet *ἦδη νῦν αὔχει καὶ δὲ ἀψύχον βορᾶς σοὶ τ' οἷς καπήλεν' Ὀρφεία τ' ἀρακτ' ἔχων βάζχενε πολλῶν γραμμάτων τιμῶν καπρούς· ἐπεὶ γ' ἐλήφθης.*
- test. 214 p. 61. Cf. Alfred Schroeder *De Ethnographiae antiquae locis quibusdam communibus observationes*. Diss. Hal. 1921, 38.
- test. 225 p. 67. De Constantini Lascaris tractatu in Marmor. Taurinens. I 98 cf. Émile Legrand *Bibliographie Hellénique I Paris* 1885 p. LXXXVI.
- test. 240 extr. p. 73 *non* delendum est.
- test. 256 p. 78. Vide etiam test. nr. 209 et adde 256 a Philostrat. Apollon. Tyan. IV 21 p. 73 (I 140, 18 Kays.) *ἐπιπλήξαι δὲ λέγεται περὶ Διονυσίων Ἀθηναίοις, ἃ ποιεῖται σφισιν ἐν ὄραι τοῦ Ἀρθεστηριῶτος· ὁ μὲν γὰρ μοιωνιδίας ἀχροασσομένους καὶ μελοποιίας παραβάσεων τε καὶ ὑμῶν, ὅποσοι κωμωδίας τε καὶ τραγωδίας εἰσίν, ἐς τὸ θέατρον ξυμφοιτῶν ὤμιτο, ἐπεὶ δὲ ἤκουσεν, ὅτι αὐλοῦ ὑποσημήσαντος λυγισμοὺς ὀρχοῦνται καὶ μεταξὺ τῆς Ὀρφείως ἐποποιίας τε καὶ θεολογίας τὰ μὲν ὡς Ὁραι, τὰ δὲ ὡς Νύμφαι, τὰ δὲ ὡς Βάζχαι πράττουσιν, ἐς ἐπιπλήξιν τούτου κατέστη καὶ 'παύσασθε' εἶπεν 'ἐξορχούμενοι τοὺς Σαλαμίνους καὶ πολλοὺς ἐτέρους κειμένους ἀγαθὸν ἀνδρας, εἰ μὲν γὰρ Λακωνικῇ ταῦτα ὀρησις, εἴγε οἱ στρατιῶται, γυμνάζεσθε γὰρ πολέμοι καὶ ξυνορχήσομαι, εἰ δὲ ἀπαλῇ καὶ ἐς τὸ θῆλυ σπεύδονσα, τί σὺ περὶ τῶν τροπαίων;' Cf. Lucian. *Περὶ ὀρχήσεως* 15 ἔω λέγειν, ὅτι τελετήν οὐδὲ μίαν ἀρχαίαν ἔστιν εὐρεῖν ἀνευ ὀρχήσεως, Ὀρφείως δηλαδὴ καὶ Μουσαίου τῶν τότε ἀρίστων ὀρχηστῶν, καταστησαμένων αὐτὰς, ὥς τε κάλλιστον καὶ τοῦτο τομοθησιγάρτων σὺν ὑμῶν καὶ*

- δοχήσει μετῶσαι, Lob. I 467; Giseke *Rhein. Mus.* VIII 1853, 81.
- fr. 2 p. 81 legendum: *Verisimilius autem vs. 4* (αιολό)χρως.
- fr. 3 p. 82 i. in Phaedri loco corrigendum: τελετών τυχοῦσα ἐξάντη.
- fr. 21 p. 90 i. lege: (v. frr. **21 a. 23**) et p. 91 m.: *Cetera* v. fr. **21 a.**
- fr. 21 a p. 91 initio corrigas velim *Platonem*. Vs. 1. 2 laudat etiam Ioann. Philoponus *De aeternitate mundi* VI 18 p. 178, 25 ss. Rabe.
- fr. 23 legendum Ps.-Demosth. XXV 11 ἢ πάσας καὶ πόλεις καὶ χώρας σώζει.
- fr. 31 p. 101 ss. De hac papyro nunc fusius egit Michael Tierney in *The Classical Quarterly* XVI (London 1922) No. 2 p. 77 ss. "A new Ritual of the Orphic Mysteries", quem libellum auctor mihi benigne misit. In textum meum duo vitia irrepsisse moneo: I vs. 10 legendum est τράγος τε et II vs. 11 εὔχεσθαι vel εὐχέσθω. I vs. 14 H. Diels mihi proposuit λείπαζρα *Stuecke, denen die Extremitaeten fehlen*. Ad II vs. 10, ubi U. Wilcken ῥάκος praefert, cf. ῥάκος Kenyon *Greek Papyri in the British Museum* I 1893, 92 vs. 231; 119, 86; βύσσινον ῥάκος 91, 208; ῥ. λινοῦν 96, 359; μέλανι ῥάκκι (ῥάκει?) Ἰσιακῶ 118, 66.
- fr. 32 p. 104. Adde libris libellisque a me laudatis Norden *Aeneis Buch* VI p. 169 n. 3; Furtwaengler *Antike Gemmen* III 264 (cf. II 122 n. 59, III 203. 292). b IV vs. 2 p. 106 praefert H. Diels Ernesti Maaßii explicationem prolatam *Athen. Mitt.* XVIII 1893, 275. Ad f vs. 2 p. 108 m. cf. F. Weege *Etrusk. Malerei* 166 n. 134.
- fr. 37 p. 112 m. Adde nunc S. Eitrem *Ein christliches Amulett auf Papyrus* in *Videnskapsselsk. Forhandl. for 1921 no. 1 Kristiania* 1921, ubi vs. 4. 5 βασχοσύνη πάσης ἀερίνων πνευμάτων καὶ ἀρθρωπίου ὀφθαλμοῦ commemoratur. Cf. Eitrem p. 13 ss.
- fr. 54 p. 131 n. 1. De notione vocis ἔλη cf. Βασ. Φάβης Ἀνάλεκτα φιλολογικά in *Ἀθηνα XXVII Ἀρχαιοτ* 145—148, cuius libelli notitiam habeo ex Pauli Kretschmeri relatione *Glotta* XI 1921, 249. Ibidem p. 132 m. de Necessitate et Amore cf. Joël *Ursprung der Naturphilosophie aus dem Geiste der Mystik*² p. 148 et Wilamowitzii *Platon* I¹ 371 n. 1.

- p. 141 m. legendum *Athenagoras* πρεσβ. περὶ Χριστιανῶν p. 18, 12
Schw.
- p. 143 su. Adde Neoplatonicorum farragini etiam Damasc. De
principiis 182 (II 60, 3 Rue.) πολλοὶ μὲν δὴ ἕκαστοι οἱ
πηγαῖοι θεοὶ, καὶ πρὸ πάντων ἡ πηγὴ τῶν πηγῶν. ἀλλὰ
ἡ ἔνωσις ἐπικρατοῦσα, καὶ οὐκ ἐῴσα ἕξω τὸ πλῆθος προσ-
ελθεῖν, μοροειδέις εἶναι τοὺς περιέχοντας τὸ τοιοῦτον
πλῆθος θεοῦς ἀποφαίνει. ὁ δὲ Ὁ. καὶ τὸ ὁπωσοῦν τού-
των διωρισμένον ὄρων, πολλὰ γένη θεῶν ἐν ἑκάστῳ δια-
κόσμοι παραδίδωσιν τοὺς μὲν εἶσω, τοὺς δὲ ἕξω ποιῶν.
καὶ γὰρ πᾶς ὁ ἕξω γεννῶν πάντως καὶ εἶσω πρὸ τῶν ἕξω
γεννᾷ. διαφέρει δὲ ἡ ἔνωσις καὶ ἡ διάκρισις, εἶσω μὲν
ἡ ἔνωσις ἐπικρατοῦσα, ἕξω δὲ ἡ διάκρισις et ibidem 173
(II 51, 18 Rue.) ἔρατον, πῶς νοητέον τὸν τρίτον θεόν·
πότερον ὡς ἓνα ἢ ὡς πολλούς, καὶ εἰ πολλούς, ἐν ᾧ
ζητήσομεν καὶ ὅπως οἱ μὲν θεοὶ μοροειδέις ποιοῦσι τοὺς
πηγαίους θεοῦς, καὶ μάλιστα τοὺς πρώτους. ὁ δὲ Ὁ. καὶ
ἐν τούτοις μέρη καὶ γένη παράγει θεῶν. Cf. Kernium
Herm. XXIII 1888, 482 nr. II. III et Krollium *Philolog.*
LIII (N. F. VII) 1894, 419 n. 4.
- fr. 62 p. 145 cf. ad vs. 1 *Herm.* in *Plat. Phaedr.* p. 88, 25 *Couvr.*
(test. nr. 171).
- fr. 65 p. 147 m. adde *P. Tannery Rev. philol.* XXI 1897, 191.
- fr. 85 p. 157 adde etiam numerum *Abelianum* 127.
- fr. 97 p. 163 i. inserendum post *Procl. in Plat. Tim.*: 28 c.
- fr. 98 p. 164. *'In 98 haben Sie in der Diss. (p. 43) wohl richtiger
interpungiert: αὐτός, γάρ, ἐῆς. Denn die Umstellung gegen
beide Zeugen ist nicht ratsam, auch von der Stellung selbst
abgesehen. Der Vers wird nur teilweise beibehalten. Er
koennte z. B. lauten αὐτός ἐῆς (ὁ γε) παιδός oder desgleichen.'*
H. Diels.
- fr. 107 p. 170 m. leg. *περικλυτός Ἡρικεπαῖος.*
- fr. 111 p. 175 adde etiam numerum *Abelianum* 96.
- fr. 113 p. 176. *'Ich sehe jetzt aus dem von mir neulich ueber-
sehenen Aufsatz Herm. XXIII, daß ich ἀπάρτων nicht
wegen fr. 79 Abel [supra fr. 96], das sich auf die Sonne
bezieht und οὐρος nicht enthaelt, sondern wegen der Lesart
οὐρος καὶ ἀπάρτων geschrieben habe. Dieses καὶ, das gewiß
im Marc. steht, laeßt Ruelle ... aus. Wenn also die beiden*

- Fragmente verschieden sind, hindert nichts an einen Vers οὐρος ἀπάντων | ἡδὲ φύλαξ zu denken.* H. Diels.
- fr. 114 p. 176 adde etiam numerum Abelianum 94.
- fr. 127 p. 182 i. leg. *Procl. in Tim.* 39d (III 89, 29 Diehl).
- fr. 131 p. 183. 98 (non 99) num. Abelianus.
- fr. 153 p. 193 defendit H. Diels optimo iure tradita verba ἦν καὶ αὐτὴν contra Lobeckii coniecturam ἦν καὶ αὐτός.
- fr. 159 p. 196. Cf. *Procl. Plat. Theolog.* IV 16 p. 203 εὐθὺς μὲν οὖν κατὰ τὴν πρότην ἐπιβολὴν καὶ ὁ Πλάτων ἐμφαίνει τὸ τριαδικὸν αὐτῆς, τρία μὲν ἀποφατικά παραλαβών, τὸ ἀχρώματον, τὸ ἀσχημάτιστον, τὸ ἀναφές. τρεῖς δὲ ἐν αὐτῇ θεότητος ἰδρύσας, τὴν ἐπιστήμην, τὴν σοφροσύνην, τὴν δικαιοσύνην, καὶ ὁ γε ἡμέτερος καθηγεμὼν διαιεῖν ἀξίωι τὴν τριάδα ταύτην εἰς τὰς τρεῖς μονάδας, καὶ δεῖκνυσι καὶ τοῦτο ταῖς Ὀρφικαῖς θεολογίαις ἐπομένως.
- fr. 160 p. 196 i. Cf. O. Schroederum *Philolog.* LXXIV 1917 (*N. F.* XXVIII), 195 ss., qui de Pindari celeberrimo fr. 169 Schr. *Νόμος ὁ πάντων βασιλεὺς θνατῶν τε καὶ ἀθάνατων ἄγει δικαίων τὸ βιαιότατον ἐπερτάται χειρὶ accurate agit, quod cum aliis (v. iam Lobeckium I 533) ad Orphicos refert.*
- fr. 163 p. 197 adde num. Abelianum 130.
- fr. 167 p. 201 su. adde ad b vs. 4 etiam fr. 165 vs. 3.
- fr. 187 p. 215 leg. *Cratyl.* 406b p. 106, 10 Pasqu.
- fr. 192 p. 218 m. leg. *Cratyl.* 389c p. 22, 2 Pasqu.
- fr. 194 p. 219 i. servat H. Diels εἰκότως contra Diehlium.
- fr. 198 init. p. 221 m. legendum *Procl. Plat. Theol.* VI 11 p. 370, 43.
- fr. 201 p. 223 i. ἔχομεν (apogr. B) legendum esse H. Diels recte monet conferens indicativos sequentium partium p. 215 Rue.
- fr. 204 p. 224 i. Omissam esse Wilamowitzii (*Griech. Verskunst* 1921, 290 n. 4) egregiam emendationem τῶιδε τίνα (τινὶ codd.) H. Diels me monuit.
- fr. 229 et 230 p. 244 adde num. Abelianum 226.
- fr. 248 p. 266 i. n. 11 (*Oracul. Sibyllin.*) accipias velim uncas hoc modo correctas: (cf. *Hymn.* VIII 6 . . . [Scalig. . . Ab] . . . 65 n. 1).
- fr. 249 p. 269 leg. *Tzetz. Chiliad.* XII 399 vs. 152 p. 445 K.
- p. 275 m. (Catalog. cod. astrolog. graecor. V 3 p. 90 ss.) pro καὶ legendum est καί.
- fr. 275 p. 278 adde num. Abelianum 283.

- fr. 282 p. 281 vs. 9 interpunctio post *δῶροισι* delenda.
- fr. 283 p. 281 i. *τοιωῶδε* (pro *τοιῶδε*) Heeg in editionis Abelianae exemplari suo, codicibus ut videtur nisus.
- p. 305 su. adde Ganschinetz RE² X 2359 ss.
- p. 316 su. legendum Procl. Plat. Theol. V 35.
- fr. 308 p. 320. Cf. Herm. Guentert *Von der Sprache der Goetter und Geister*. Halle 1921, 10 n. 2; 65.
- fr. 315 p. 323 adde etiam num. Abelianum 150.
- fr. 321 p. 327. De Archelao cf. F. Atenstaedt *Herm.* LVII 1922, 238.
- fr. 333 p. 331. De Agathodaemonis tractatu Edm. de Lippmann vir de alchymiae historia unice meritus mihi comiter scripsit, *daß der sehr verwirrte und verderbte Text weder vom chemischen noch vom alchemistischen Standpunkte aus eine irgend bestimmte und verstaendliche Deutung zulaeßt.*
- p. 350 adde: nr. 83 Herm. Diels († 4. VI. 1922) *Himmels- und Hoellenfahrten von Homer bis Dante* in *Neue Jahrb.* XXV 1922, 239—253.
-

INDICES

t. significat partis prioris testimonium. p. = pagina; su. = supra;
m. = media; i. = infra. Numerus typis pinguioribus expressus fragmentum
indicat.

I. ORPHEI LIBRI ET SIMILIA

- Ἀμμοσκοπία? t. 223 d; p. 297 nr. 9
ἀναγραφαὶ (Ὀρφείως) ἐν σανίσιν ἐπὶ
Αἴμιον **332**
ἀναφερόμενα, τὰ τε εἰς Ὀρφεία καὶ
Μουσαῖον **30 v. 37**
Ἀνθρωπογονία? p. 67; ἀνθρώπων
πλαστοργία **62**
ἀπόρητοι θρηνοὶ **209** p. 228 su. ὁ ἐν
ἀπορρήτοις λεγόμενος λόγος **7**
Ἀργολικά? t. 225
Ἀργοναυτικά t. 224. 225
Ἀστρολογικά t. 225 (?); p. 267 nr. 7;
σημείων τεράτων τε λύσεις ἄστρον
τε πορείας t. 224₃₇; p. 267 i.
Ἀστρονομία t. 223 d; p. 67 i.; p. 296
nr. 8
Ἀστρονομικά p. 267 m. nr. 7
Ἀστροσκοπία p. 297 nr. 9
- Βαχικά* t. 216. 223 d; p. 67 m. ?;
p. 248 nr. 5; f. 236—244; p. 298 m.
nr. 12; *O. in sacris Liberalibus* **238**;
sacra Liberi Orphica t. 99; ἐκ τοῦ
Λιονύσου ἀφανισμοῦ **206**
βιβλίων ὄμαδος **3**; βιβλίον t. 220;
libri t. 226
Περὶ Βοτανῶν v. περὶ Φυτῶν
- γενεαλογίαι t. 250
Γεωργία p. 269 su.; p. 279 nr. III; **280**
—**283**. Γεωργικά t. 225
- γῆρος Ὀρφεία t. 82
Gigantomachia (= Titanomachia) t. 226
γράμματα Ὀρφικά t. 250
- [Δεκαετηρία t. 225 v. t. 177]
(δέλτοι **333**, p. 333)
Δήμητρος ζήτησις t. 221 v. Κόρης
ἀρπαγή et Δήμητρος πλάνη καὶ
Φερσεφόνης μέγα πένθος p. 115 su.
Διαθήκαι p. 255 nr. 6 **245—248**; τὸ
Διαθήκαι ἐπιγραφόμενον βιβλίον
245
Δίκτυον t. 223 d; (**26**); p. 297 nr. 10 **289**;
p. 314 m. nr. 26
ἐν τῷ περὶ Διὸς καὶ Ἥρας **115 v.**
p. 141 m.
δόγματα p. 301 i. v. t. 250
περὶ Δραπέτων p. 282 nr. IV **284**
Δωδεκαετηρίδες p. 267 ss. nr. I **249**
—**270**
ἐκ τῆς Δωδεκαετηρίδος Ὀρφείως περὶ
καταρχῶν **288** p. 293
δωδεκάτη ὁμφῆ **62**,
- Ἑλληνίς σοφία **201** p. 224 su.
περὶ Ἐπεμβάσεων p. 287 nr. VI **286**
—**287**
Ἐπιγράμματα t. 197. 225; p. 297 nr. 11
290
Ἐποποιία t. 225; **256 a** Add. p. 355;
ἔπος **235**; ἔπη t. 239; **27** p. 96 su.;

49²¹. 53. 169 p. 208 su.; p. 316 m.
 ἐπικῶς t. 223 d p. 65 su.; p. 333 i.
 ἐπωδικά p. 267 m.
 Ἔργα 271. 280; Μεγάλα Ἔργα 350;
 p. 268 su.; Ἔργα καὶ Ἡμέραι p. 268;
 p. 280 su.
 Ἐφημερίδες p. 267; p. 274 nr. II 271
 —279
 Ἡμέραι 271 v. Ἔργα
 Θεογονία t. 223 d; t. 246; p. 67; 62;
 O. in teogonia 173; αἱ Ὀρφικαὶ
 Θεογονίαι 128 v. p. 141 m.; περὶ Θεῶν
 καὶ Κοσμογενείας t. 225
 Θεολογία t. 238; 28. 99. 175. 224;
 Add. 256 a p. 355; ἢ κατὰ τὸν
 Ἰερώνυμον φερομένη καὶ Ἑλλά-
 νικον 54; ἢ ἐν ταῖς ῥαψωδίαις
 Θεολογία 54 p. 131 su. 60; ἢ συνή-
 θης Ὀρφικῆ Θεολογία 60 p. 144 su.;
 Θεολογίαι 159 Add. p. 358
 Θεομυθία t. 239 p. 73
 Θρηνοὶ Αἰγυπτίων p. 299 i. v. t. 224³².
 ἀπόρρητοι Θρηνοὶ 209 p. 228 su.
 Θρονησμοὶ μητρώιοι p. 67; t. 223 d;
 p. 248 nr. 5; 298 nr. 12
 Θρηπολικόν t. 223 d; p. 299 nr. 13;
 p. 318 i.
 Ἰατρικὴ t. 225; p. 326 ss. nr. 34
 Ἰδιοφνῆ 321
 Ἰεροὶ λόγοι p. 67. 130. 143; 54 p. 132;
 ἐν ῥαψωδίαις κδ' t. 223 d; p. 140
 nr. 4; 60—235; Ὁ. ἐν τῷ N?
 ἱεροῦ λόγον 63; ἐν ποιήμασι τῶν
 κατὰ τὸν ἱερὸν λόγον αὐτῶι λεγο-
 μένων 247; ἱερὸς λόγος t. 222. 249;
 246; ἱερὸς λόγος p. 143. 248 nr. 5;
 ἱερὸς λόγος [Αἰγύπτιος] p. 67. 143.
 299 nr. 14. Cf. s. Ἰπτας λόγοι et
 λόγοι
 τὰ Ἰεροστολικά καλούμενα t. 223 d.
 248; p. 300 nr. 15; 308; 318
 ἐν ταῖς περὶ τῆς Ἰπτας λόγοις 199
 Cabiriaca? p. 67 m. v. t. 105
 Καθαρμοὶ t. 239; p. 67. 300 nr. 16;
 p. 315 nr. 28

Κάθοδος (sc. τῆς Κόρης) 49¹²⁰
 εἰς Ἄιδου Κατάβασις t. 222. 223 d.
 225; p. 67 m.; p. 304 nr. 17 293—296
 Κατάζωστικόν t. 223 d; p. 300 nr. 15;
 307 nr. 18; 318 nr. 30
 περὶ Καταρχῶν p. 267; 293 nr. VII
 288
 Κλήσεις κοσμικαί? t. 223 d; p. 300
 nr. 15; 308 nr. 19; 318 nr. 30
 Κόρης τε ἀρπαγὴ καὶ Δήμητρος ζήτη-
 σις t. 221; p. 115 su. Carmina de
 raptu Proserpinae v. p. 115—130 (et
 p. 67?). Φερεφάτιης ἀνθολογία κτλ.
 50 v. Κάθοδος
 Κορυβαντικόν p. 67; t. 223 d; p. 308
 nr. 20
 κοσμικὴ (κόσμου) κτίσις 62 v. Θεογονία
 Κρατήρες t. 223 d; p. 308 nr. 21; Κρα-
 τήρ t. 222; Crater Liberi patris
 241?; ὁ μικρότερος Κρατήρ p. 309
 nr. 22 297—298
 Λιθικά t. 223 d; 225 v. Ὀγδοηκοντά-
 λιθος
 λόγος 333₃ p. 333; Ὀρφικὸς λόγος
 t. 204; 6. ὁ ἐν ἀπορρητοῖς λεγό-
 μενος λόγος 7. Vide Ἰεροὶ λόγοι
 μαγικά p. 267 m.
 ἐκ τῆς μαντείας 65; v. libros vati-
 cinos p. 67 m.
 μελωδίαι ἐπὲρ τῶν ἀποθανόντων
 t. 54 a Add. p. 354
 Μετέωρα t. 225
 Ὀρφικὰ μέτρα 330
 Μυθοποιία t. 197. 225; Ὀρφικοὶ μῦθοι
 210
 Ὀρφικὴ μυσταγωγία t. 250; 168
 p. 204 m.
 Μυστήρια τὰ διάφορα t. 225
 Νεωτενκτικά t. 223 d; p. 311 nr. 23
 Νόμοι t. 225
 Ὀγδοηκοντάλιθος t. 223 d v. Λιθικά
 ὁμοούσιον, τὸ Ὀρφακόν 348
 ὀμφή v. δωδεκάτη
 Ὀνομαστικόν t. 223 d; p. 311 nr. 24

Ἵορκοὶ p. 312 nr. 25 **299—300**
 Ὀρφικά t. 160. 216; 21 a. **22. 38. 39. 41. 45. 68. 69. 110. 211. 225**; τὰ καλούμενα t. 219; 27; καλεόμενα καὶ Βακχικά t. 216; p. 248 nr. 5; ἐκ τῶν Ὀρφέως **69**; versus Ὀρφικῶν **239**; sacra Ὀρφικά t. 99; v. ἀναφερόμενα; Ὀρφικά Erotyli t. 235; Onomacriti t. 187; τὸ Ὀρφαϊκὸν ὁμοούσιον **348**
 Ὀσίριδος ἱερὰ χύτλα t. 224₃₂; p. 299 nr. 14
 παλινωδία i. e. Διαθῆκαι p. 255 nr. 6; **246**
 παράδοσις **104** p. 168. **123. 210** p. 229 i.; παραδόσεις t. 250; **107** p. 171 m., **168** p. 205 m.
 παραστιγίς ἢ ἰδίαι **308**
 Πέπλος t. 222. 223 d.; p. 297 nr. 10; **314** nr. 26
 ποιήματα Ὀρφικά **80. 301**; carmina **34**
 Ραφωΐδαι t. 239 p. 73; ἢ ἐν ταῖς ῥαφωΐδαῖς θεολογία **54** p. 131 su.; ἐν ταῖς φερομέναις ῥαφωΐδαῖς Ὀρφικαῖς ἢ θεολογία ἦδε **60**; ἐν τῇ τετάρτῃ ῥαφωΐδαῖ **61**. V. Ἴεροὶ λόγοι
 σανίδες Θρηῖσαι t. 82; **332**
 Περὶ Σεισμῶν (p. 67) p. 268. 283 nr. V **285**; Σεισμολόγιον τοῦ Ὀρφέως p. 287 σοφία v. Ἑλληνὶς σοφία σίγχοι πολλοὶ **62. 233**. V. παραστιγίς σύνταγμα **62**
 Σφαῖρα p. 314 nr. 27
 Σωτήρια t. 223 d.; p. 315 nr. 28

Τελεταί (p. 67 m.); t. 223 d (O. et Onomacriti v. t. 186); **209** p. 228 su.; p. 315 nr. 29 **301—303**; p. 331 su.; Ὁ. τελεταὶ καταδείξας **23. 243**; ὁ τῆς τελετῆς ποιητῆς **34**; p. 316 su.; οἱ τὰς τελεταὶ λέγοντες **8** p. 85 m.; ἀγιώταται **23**
 Titanomachia t. 226 v. Gigantomachia Τριαγμοὶ (t. 222). 223 d. (229). **248. 300** m. nr. 15; p. 318 nr. 30

Ἵμνοι (p. 67 m. ?); t. 197. 223 d. 225 (διάφοροι εἰς Θεούς) **12. (49), 245** p. 257 su., **247** p. 263 m.; cf. p. 299 nr. 13; p. 315 i., 318 nr. 31 **304—308**; εἰς τὸν ἀριθμὸν Ἵμνος p. 320 nr. 32 **309—317**; Ἵμνοι εἰς Δία καὶ τοὺς λοιποὺς p. 267 m.; Ἵμνοι τε καὶ λόγοι περὶ Διονύσου **307**; in Iunonem t. 226. V. etiam παραστιγίς p. 320 su.
 ἔφηγησις Ὀρφέως **168** p. 204 m.

Φνσικά t. 222. 223 d. 225; p. 267 m.; **314** nr. 26; **325** nr. 33; ἐν τῷ Ὀρφέως Φνσικῶν **318**
 Περὶ τῶν Φντῶν Βοτανῶν (Ἱατρικῆς) t. 225; p. 326 nr. 34 **319—331**

Χρησμοὶ t. 223 d.; p. 330 nr. 35 **332—333**. Ὀρφέως ἀρχαῖος vel ἀρχαιότατος χρ. **333**. Onomacriti t. 184. 222. 223 d

χρησμοΐδαι p. 331 su.

Χωρογραφία t. 225

ὠδαὶ **245** p. 257 su.; p. 318 m.
 Ὠιοθντικά vel Ὠιοσκοπικά t. 223 d p. 65; **333** nr. 36

II. FONTES FRAGMENTORUM

Achilles Isag. in Arati Phaen. ed. Maass
 I 4 p. 33, 17; 6 p. 37, 8 **70**
 fr. 81, 29 **168** p. 206
 Aëtius libror. medicin. (ed. Aldina 1534)
 rec. Wellmann in Sitzber. Akad.
 Berlin 1911, 838

I 6 f. 10 b 12 ss. **326**
 I 10 f. 12 b 2 ss. **325**
 de plac. phil.
 II 13, 15 (Diels Doxogr. 343)
22
 Agathodaemonis εἰς τὸν χρησμὸν

- Ἐρφέως συναγωγή κτλ. Coll. des alchimistes grecques*
 II 268 **333**; Add. p. 359
- Alexander Aphrodis. Comm. in Aristotelis
 Metaphys. ed. Hayduck
 N 1091 b 4 (821, 5) **107**
 N 1091 b 4 (821, 18) **108**
 N 1091 b 4 (821, 19) **102. 111**
 Meteor. ed. Hayduck
 B 353 a 32 (66, 12) p. 142
- Alexander Trallian. *Περὶ πνευμάτων* ed. Puschmann
 I 15 (I 565) **324**
- Androcydes v. s. Iamblichus
 Anecdota Oxon. ed. Cramer. Schol. ad Tzetzam
 III 357 **282**
- Apion v. Clem. Roman.
 Apollodor. Biblioth.
 III 121 **40**
- Apollonius Rhodius
 Argonautica
 I 494 ss. **29**
- Apuleius Apolog. ed. Helm
 30 (p. 35, 16) **323**
 De mundo ed. Thom.
 37 (p. 173) **21 a** p. 92
- Pis.-Apuleius (Caelius Rhodiginus) de orthographia ed. Osann.
 11 (p. 5) **360**
 44 (p. 11) **359**
- Aristides ed. Dind.
 IV (I 47, 14) **307**
- Aristobulus v. Euseb. Praep. ev. XIII
- Aristocritus Manichaeus Theosophia Tubingensis ed. Buresch.
 8 (p. 96, 15) **237**; p. 300 n. 14
 50 (p. 109, 23) **169**
 55 (p. 112, 5) **247** p. 263
 61 (p. 116, 15) **61**
- Aristophanes
 Aves 690 ss. **1. 78**
 Nubes 250 ss. **1** p. 81
 Cf. Ind. VI
- Aristoteles ed. acad. Berol.
 de anima
 A 5, 410 b 19 **27**
- (de caelo
 Γ 1, 298 b 28 p. 142)
 de gener. anim.
 B 1, 734 a 16 **26**
 Metaphys.
 A 3, 983 b 27 **25**
 A 6, 1071 b 26 **24**
 N 4, 1091 b 4 **24**
 Νόμοι ἀνθρώπος καὶ γαμετήης = fr. 184
 (Rose³ p. 142) **336**
- [Aristoteles] *περὶ κόσμου*
 7, 401 a 25 **21 a**
- Arnobius ed. Reifferscheid
 adv. nation.
 V 19 (191, 3) **34**
 V 25 (196, 3) **52** p. 127
 V 27 (198, 22) **52** p. 128
 V 29 (201, 1) **52** p. 128
 V 35 (206, 2) **52** p. 128
 V 39 (209, 7) **52** p. 129
- Athenagoras pro Christ. ed. Schwartz.
 17 (18, 12) p. 141
 18 (20, 12) **57**
 20 (22, 10) **58**
 32 (42, 18) **59**
- Athenaeus Deipnosoph.
 II 65 F **291**
- Augustinus de civ. Dei (Varro)
 VII 9 **21 a** p. 93
- Berliner Klassikertexte* V 1 v. Pap.
 Berol. 44
- Catalogus codic. astrol. graec.
 II 198, 24 **286**
 III 32 **274**
 III 36, 12 **277**
 III 39, 18 **278**
 IV 41 **285** p. 287
 IV 43, 39 **288**
 IV 142 **274**
 IV 145, 4 **278**
 V 1, 68 p. 293
 V 1, 241, 3 **251—256.**
258—260.
262. 264. 265
 V 3, 43, 31 **287**
 VII 101, 20 **272**

124 (I 319, 8)	
[Eudemus]	28
133 (II 12, 13)	86
160 (II 44, 3)	218
173 (II 51, 18)	Add. p. 357
182 (II 60, 3)	Add. p. 357
189 (II 65, 14)	84
190 (II 67, 8)	108
192 (II 69, 20)	99
198 (II 79, 9)	355
199 (II 80, 15)	14
202 (II 84, 28)	98
205 (II 87, 2)	166
205 (II 88, 11)	122
209 (II 92, 22)	98
213 (II 95, 6)	100
244 (II 115, 24)	98
245 (II 117, 2)	218
253 (II 123, 5)	14
256 (II 125, 5)	179 adn. 1
257 (II 125, 24)	113; Add. p. 357
265 (II 131, 11)	114
265 (II 131, 16)	313
267 (II 134, 17)	146
267 (II 134, 24)	114
270 (II 136, 27)	155
278 (II 150, 6)	14
278 (II 150, 22)	150
283 (II 156, 17)	161
284 (II 157, 12)	133
311 (II 177, 10)	168
339 (II 200, 14)	192
352 (II 214, 4)	201
381 (II 231, 26)	14
400 (II 254, 11)	122
422 (II 277, 5)	132
[Demosthenes]	
XXV 8	21 a
11. (37. 52)	23
<i>Dialektinschriften</i> ed. Collitz-Bechtel	
III 2, 360 n. 5112	32 b IV
Didymus in Geoponic. ed. Beckh	
II 35, 8 (73, 14)	291 p. 302
Diodori Bibliotheca	
I 11, 3	237; p. 300 nr. 14
I 12, 4	302
I 92, 3	p. 305
I 96, 2	293

III 62, 2—8	301
V 2—5	47
V 75, 4	210 p. 231. 303
Dion Prus. (ed. Ioa. ab Arnim)	
XXXVI 56 (II 15, 24)	163
XXXVII 15 (II 20, 14)	
[Favorin.]	290
Epigenes v. s. Clem. Alex.	
Epiphanius	
Cathol. Eccl. fid. expos. ed. Oehl.	
10 (506)	34. 52 p. 129
Etymol. Gennin.	
s. <i>Γίγας</i>	63
— Gudian. rec. Stefani	
209, 13	357
— — ed. Sturz	
395, 1	44
— Magnum	
s. <i>Γίγας</i> (231, 21)	63
s. <i>Τριτοπάτορες</i> (768, 1)	318
s. <i>Φάνης</i> (787, 29)	75
Eudemus Rhodius (ed. Spengel ²)	
fr. CXVII (p. 169)	28
Eusebius	
Praeparatio evangelica ed. Dindorf	
I 9, 27 d (I 33, 2)	237
II 3, 23 (I 80, 26)	34
II 3, 25 (I 81, 6)	35
II 3, 30 (I 82, 12)	52
III 1, 83 (I 101, 16)	p. 316
	nr. 29
III 3, 5 (I 108, 6)	302
III 7, 97 d (I 118, 16)	247
	p. 263
III 9, 100 a (I 121, 12)	168
III 10, 107 c (I 129, 29)	168
III 11, 4 (I 130, 28)	168
III 13, 118 a (I 142, 10)	247
	p. 263
V 31, 226 c (I 260, 11)	301
XIII 12, 3 (II 191, 11)	247
XIII 13, 49 (II 216, 1)	168
XIII 13, 52 (II 217, 13)	248
Enstathius	
ad Dionys. Perieget.	
1 (GG II 217, 15)	115

- Fabricii Bibliotheca Graeca
XII (1724) 762, 6 348
- Favorinus v. Dion. Prus. XXXVII
- Ficinus, Marsilius ed. Paris. 1641
de vita coelitus comparanda
22 (I 552) 316
in Plat. Conviv.
or. II 8 (II 290) 361
or. VI 17 (II 313) 362
Append. comm. in Plat. Tim.
24 (II 425) 363
- Firmicus Maternus, Iulius
Mathes. ed. Kroll-Skutsch
IV prooem. 5 (I 196, 21) p. 268
VII prooem. 1 (II 208, 3) p. 312
n. 25
de err. profan. relig. ed. Ziegler
6 (15, 2) 214 p. 234
- Fulgentius Mitolog. ed. Helm
III 7 (71, 9) 331
III 9 (74, 8) p. 141; 173 p. 209
- Galenus de Antidot. ed. Kuehn
II 7, 908 (XIV 144) 322
[Galenus i. e. Porphy.] ad Gaurum ed.
Kalbfleisch (*Abhdlg. Berl. Akad.* 1895)
34, 26 124
[Galenus]
histor. philos. (ed. Diels in Doxogr.)
56 (624, 15) 22
- Gandentius
Isag. Harmon. ed. de Ian
327, 3 334
- Genethlius [Menander] ed. Spengel
Rhet. Gr.
Περὶ τῶν ὕμνων τῶν εἰς τοὺς θεοὺς
I 2, 2 (III 333, 12) 306
de encom.
VI 144 (III 338, 5) p. 141 m.
- Georgius Cedrenus
v. s. Cedrenus
- Georgius Syncellus
v. s. Syncellus
- Gregorius Nazianz. ed. Migne
or. II in Julian. 168 (35, 704) p. 142
XXIII 535 c 291
p. 302 m.
XXXI 16 (36, 149) 171
- Hermes Trismegist. v. Stob. I 396
Wachsm.
- Hermias in Plat. Phaedr. ed. Convreun
244 a (91, 5) 76
246 a (122, 19) 78
246 e (138, 11) 76
246 e (142, 13) 78
247 c (146, 28) 90
247 c (147, 20) 103
247 c (148, 10) 167
247 c (148, 17) 109
247 c (148, 25) 86
247 c (149, 9) 179
247 c (150, 2) 110
247 c (150, 9) 103
247 c (151, 5) 103
247 c (152, 15) 107
247 d (154, 14) 159
247 d (154, 15) 99
247 d (154, 23) 109
248 a (157, 16) 310
248 c (161, 15) 105
247 d (162, 9) 159
249 c (172, 10) 5. 235
- Herodotus II 81
t. 216; p. 143; p. 248 nr. 5; p. 301
- Hieronymus adv. Iovin. II 14 ed.
Vallars. II 1, 344 b. c p. 300 nr. 16
- Himerius ed. Wernsdorf
or. IX 4 (560; 66 Duebn.) 214
- Hippolytus
Refutat. omn. haeres. ed. Wendland
V 8, 43 (97, 2) 352
V 9, 8 (99, 12) 201 p. 224
(V 19, 11 [118, 12] 243 adn. 3)
V 20, 4 (121, 21) 243
- Iamblichus
de mysteriis ed. Parthey
3, 10 (121, 11) 232
Protrept. ed. Pistelli
23, 3 21 a
47, 21 8
Theologumena Arithmeticae ed. Ast
VI 37. 38 (36, 34) 311
IX 59 (58, 12) 314
IX 60 (59, 20) 315
Vita Pythag. ed. Nauck

- 28, 146 (106, 1) [Androcydes]
t. 249; p. 320 nr. 32
- 29, 162 (118, 13) 317
- Inscriptiones Graecae
XIV 638 32 a
641, 1 32 c
641, 2 32 d
641, 3 32 e
642 32 f
- Ioannes Diaconus Galenus
ad Hesiodi Theogon. ed. Gaisford
473 (II 576, 27) 204
482 (II 588, 24) 298
943 (II 604, 3) 207. 297
- Ioannes Laurentius Lydus
v. s. Lydus
- Ioannes Malalas
v. s. Malalas
- Ioannes Philoponus
v. s. Philoponus
- Ioannes Protospathar. ad Hesiodi Op.
et Dies ed. Gaisford
767 (II 451, 27) 273
- Ioannes Stobaeus
v. s. Stobaeus
- Ioannes Tzetzes
v. s. Tzetzes
- Isocrates
XI (IX Drer.) 38. 39 17
- Iulianus ed. Hertlein
or. VII 216 (I 281, 2) p. 304 nr. 17
- [Instinus] Cohort. ad Gent. ed. Otto
15, 15 c—16 a (III 59) 245
15, 16 b (III 62) p. 312 nr. 25. 299
15 (III 62) 239
17, 17 b (III 66) 48
38, 36 c. d (III 118) p. 255
- De monarchia
2, 104 e—105 b (III 132) 245
- Lactantius
Divin. Institut. ed. Brandt.
I 5, 4 (13, 13) 73
I 5, 6 (14, 4) 89
I 5, 13 (15, 18) 88
I 7, 6 (26, 18) p. 256 su.
I 13, 11 (52, 3) 139
IV 8, 4 (296, 2) 81
- Epitome
3 (678, 14) 88
- Lactant. Placid. ad Statii Thebaida
IV 516 (p. 228, 20 Jahnke) 341
- Lascaris Prol. in Orph.
Marmor Taurin. (1743)
I 98 t. 225; p. 279 nr. III
p. 304 nr. 17
p. 326 nr. 34
- Longinus
Proleg. in Hephaest. ed. Cons-
bruch
5 (85, 5) 356
- Lydus (Ioa. Laurentius)
de mens. ed. Wuensch.
I 15 (9, 4) 316
II 6 (22, 21) 309
II 8 (25, 21) 310
II 8 (26, 1) 28 a
II 11 (32, 20) 312
II 12 (33, 8) 276
III 8 (41, 7) 353
IV 42 (99, 17) 291
- Macrobius
Saturn. (Cornelius Labeo?)
I 17, 42 242
I 18, 12 237
I 18, 17 239
I 18, 22 238
I 23, 21 236
(I 20, 16 247 p. 265)
V 3, 8 4
in Somn. Scipion.
I 2, 9 p. 141 i.
(I 6, 14 327)
I 12, 7 241
I 12, 11 240
- Malalas Chronogr. ed. Dind.
II 30 (27, 7) 299
IV 88 (72, 16) 62
IV 89 (74, 1) 65
IV 91 (74, 20) 233
- Marmor Parium ed. Iacoby
A 25 ep. 14 (7. 68) t. 221; p. 115.
304 n. 17
- Marsilius Ficinus
v. s. Ficinus

- Μαρινόρ. τῆς Ἀγ. Αἰκατερίνης* ed. Viteau
 III 11 (51) **62**
 III 11 (52) **233** p. 247
- Martyr. Theodoti Ancyrani ed. Boll.
 Acta S. S. 18 Maii c. 24 d. e
 (IV 160) **153**
- Menander v. Genethlius
- Michael Psellus
 v. s. Psellus
- Michael Syncellus
 v. s. Syncellus
- Moschopolus ad Hesiodi Op. et Dies
 ed. Gaisford
 822 (II 446, 20) p. 275 m.
- Mythographi Vaticani
 I 19 **244**
 II 61 **244**
 II 92 **213**
 III 10, 7 **173**
 III 11, 24 **331**
 III 12, 5 **213**
- Nonnus Abbas ad Gregor. Nazianz.
 or. in Iulianum ed. Migne
 I 141 (36, 1028) **52. 80**
 II 35 (36, 1053) **210** p. 230 su.
- Olympiodorus
 in I. Alcibiad. ed. Creuzer
 I 3, 15 **155**
 I 3, 19 **353**
 in Plat. Phaedon. ed. Norvin.
 61 c (2, 21) **220**
 61 c (3, 9) **107** p. 172
 67 c (43, 14) **211**
 67 c (43, 21) **5** p. 84
 67 c (43, 22) **235**
 68 c (48, 20) **235**
 (68 c (48, 25) **140**)
 70 c (58, 8) **224** a
 70 c (58, 14) **5** p. 84
 70 c (58, 16) **235**
 70 c (60, 9) **6**
 78 b (75, 15) **82** p. 156
 B δ' (85, 9) **208**
 B ια' (87, 13) **3. 232**
 B ιδ' (88, 5) **212**
 B ρκε' (110, 24) **151**
- B ρκη' (111, 14) **209**
 (B ρξη' (122, 13) **143**)
 B ρξη' (122, 23) **235**
 C II οζ' (162, 30) **165**
 C III λβ' (192, 21) **123**
 C III ος' (202, 12) **123**
 D ρμε' (241, 5) **125**
 in Plat. Phileb. ed. Stallbaum
 39 a (267) **203**
 Proleg. in Aristot. Categ. ed. Busse
 12, 11 **334**
 in Aristot. Meteor. ed. Stueve
 II 2, 355 b 20 (141, 26) **123**
- Orion
 Etymologicum ed. Sturz
 163, 23 **347**
- Pap. Berol. I ed. Parthey
 vs. 305 p. 312 nr. 25
 Berol. 44 (*Berliner Klassikertexte*
 V 1 p. 7 n. 2) **49**
Greek Papyri from Gurob ed. J. Smyly
 n. 1 **31**; Add. p. 356
- Pap. Lugdun. W 21 a 16 (ed. Leemans
 in Pap. graec. II 1885, 153) **308.**
354 p. 242
- Pap. magic. Paris. Suppl.
 574 **154**
- Pausanias
 I 14, 3 **51**
 IX 27, 2 p. 115 su. **305**
 IX 30, 12 **304**
 Onomacriti fragmenta a Pausania tradita v. t. 192—195
- Philodemus
 de pietat. ed. Gomperz
 44, 16 **36**
 52, 131 **40**
 80, 16 **30**
 (81, 18 [Chrysippus] **28 a**)
- Philoponus ed. Hayduck
 186, 24 **27** p. 96
 202, 1 **27** p. 96
 de aet. mundi ed. Rabe [p. 356
 VI 18 (178, 25) **21 a** Add.
 VI 27 (212, 16) p. 142
 IX 4 (332, 19) **69**
 XVIII 7 (631, 25) **69**

- Photius ed. Naber
II 226 318
- Platon
Convivium
189 d 1
218 b 13. 245
Cratylus
400 c 8
402 b 15
Epist. VII 335 a 10; p. 143
Euthyphron
5 e 17
Leges
II 669 d 11
III 677 d 12
III 701 b. c 9
IV 715 e. 716 a 21. 160
VI 782 c p. 300 nr. 16
VII 796 b. c 19. 151 p. 191
VIII 829 d. e 12
(XII 945 e 172)
Phaedon
62 b 7
69 c 5
70 c 6
Phaedrus
244 d 3
248 c. d 20
Philebus
66 c 14; p. 141 m.
(Politicus
270 d. e 130. 142)
Protagoras
316 d p. 331 nr. 35
(321 d 151)
Respublica
II 363 c. d 4; p. 313 nr. 25
II 364 b. c 3
II 364 e 3; p. 299 nr. 13;
p. 301 su.; 315 nr. 29
II 366 a. b 3
(V 451 a 20)
(X 616 c 54)
Sophistes
242 c. d 18
Timaeus
(35 p. 309 nr. 21)
40 d. e 16
- Orphic. coll. Kern.
- (41 d p. 309 nr. 21)
(69 b 21)
- Plinius
Naturalis historia
XX 32 320
XXV 12 319
ind. ll. XX—XXIX 321
XXVIII 34 329
XXVIII 43 328
- Plotinus
Ennead. ed. R. Volkmann.
(I 6, 9 (I 96, 10) 345)
III 5, 8 (I 278, 17) 351
IV 3 (II 24, 14) 209
V 8, 4 (II 236, 24) 158
- Plutarchus
De esu carn.
I 996 c 210
Quaest. conv.
II 3, 1 (p. 635 e. f) 71. 291
II 3, 1 (p. 636 d) p. 143. 334
VIII 4, 2 (p. 723 e) 225
De def. oracul.
12 p. 415 f 250
48 p. 436 d 168 p. 206 m.
De E ap. Delph.
391 d 14
De sera num. vindic.
566b p. 309 nr. 21
566 c 294
De plac. philos.
II 13 22
*Ἐκ τοῦ περὶ τῶν ἐν Πλαταιαῖς
Δαιδάλων*
fr. 1 (17, 47 Duebn.) p. 316 nr. 29
- Pollux
Onomasticum
II 39 330
- Porphyrius
De antro nympharum ed. Nauck²
14 (66, 13) 192
16 (67, 21) 154
ap. Mich. Psell. (Leo Allatius De
Graecor. opinat. 1645, 140) 53
v. s. [Galenus]
- Proclus
in Euclidis Elementa (ed. Basil.)
II 43, 34 71 a

(Proclus)

in Hesiodi Op. et Dies ed. Gaisf.

113 (II 115, 9) 130

126 (II 121, 18) 141

126 (II 122, 4) 350

763 (II 414, 29) p. 274 nr. II

767 (II 419, 16) 273

804 (II 440, 8) 277

822 (II 445, 18) p. 275

in Platonis Alcibiad. I ed. Cousin²

103 a (344, 31) 210 p. 229

103 a (373, 9) 82

103 a (376, 10) 83

103 a (376, 19) 168 p. 203

103 a (384, 3) 155

103 a (391, 9) 211

109 c (499, 2) 160

109 e (509, 9) 170

in Platonis Cratylum ed. Pasqu.

389 b. c (21, 13) 178

387 c (22, 2) 192 p. 218 m.

391 a (27, 21) 155

391 d. e (32, 29) 85

391 d. e (33, 20) 85

395 a (48, 16) 85

395 a (48, 22) 168 p. 204 i.

395 e (50, 26) 166

396 b (52, 26) 157

396 b (54, 21) 101

396 b (55, 5) 208

396 b (55, 11) 137

396 b (58, 1) 151

396 b. c (59, 11) 107 p. 172

396 b. c (59, 14) 68

396 b. c (60, 26) 90

396 b. c (62, 3) 129

396 c (66, 28) 68

397 d (74, 29) 71

401 c (80, 10) 145 p. 189

402 b (83, 1) 112

402 d (85, 18) 195

403 e (90, 28) 145

404 b (92, 9) 106

404 b (92, 14) 189

404 b (94, 24) 188

404 d (95, 10) 197

404 e (96, 13) 194

406 b (105, 18) 188

(Proclus in Plat. Crat.)

406 b (106, 5) 197

404 b (106, 10) 187

406 b (106, 25) 188

406 c (108, 13) 216

406 c (109, 9) 216

406 b. c (109, 19) 210 p. 229 m.

406 c (110, 15) 127

406 c (110, 23) 183

406 d (112, 14) 185

in Platonis Parmenidem ed. Cous.²

Proleg. (647, 9) 110

127 b (686, 36) 207 [p. 204 su.

130 b (799, 27) 167. 168

130 b (801, 14) p. 142 i.

130 b (808, 25) 210 p. 229 su.

130 c (829, 9) 178

130 c (829, 16) 180

134 c (959, 21) 169

134 c (965, 10) 104

137 d (1120, 28) 66 p. 148

137 d (1121, 27) 66 p. 148 i.

138 c (1161, 24) 71

139 b (1175, 7) 67

141 a (1224, 33) 68

in Platonis Rempubicam ed. Kroll.

I 18, 12 200

I 93, 22 122

I 94, 5 209

I 102, 11 177

I 124, 28 354

I 125, 20 209

I 127, 29 354

I 138, 12 186

I 138, 23 148

II 33, 14 327

II 53, 2 143

II 58, 10 92

II 61, 22 146

II 62, 6 196

II 74, 26 140

II 85, 1 221

II 94, 18 114 p. 177 i.

II 100, 23 14

II 121, 8 316

II 138, 8 66

II 138, 18 72

II 144, 29 158

(Proclus in Plat. Remp.)

II 169, 20	315
II 169, 25 p. 320 nr. 32	
II 169, 28	77
II 173, 12	231
II 192, 18	313
II 207, 14	126
II 297, 9	138
II 338, 10	224
II 339, 17	223
II 340, 11	222
II 345, 4	114
in Platonis Timaeum ed. Diehl	
18 c (I 46, 27)	132. 163
18 c. d (I 49, 12)	163
20 a (I 69, 29)	157
21 d (I 94, 13)	95
22 c (I 107, 29)	92
22 c (I 114, 1)	354
22 d. e (I 118, 21)	156
22 e (I 123, 2)	94
23 d (I 133, 7)	118
23 d (I 134, 26)	192
23 d. e (I 142, 18)	180
23 d. e (I 142, 24)	209
23 d. e (I 143, 7)	180
24 a (I 151, 13)	313
24 d (I 166, 21)	174
24 d (I 169, 1)	176
24 d (I 169, 18)	168 p. 203 su.
24 d (I 170, 3)	175
24 e (I 173, 1)	215
24 e (I 174, 12)	122
24 e (I 175, 9)	119
24 e (I 176, 13)	66 p. 148 i.
25 b (I 183, 10)	118
25 b (I 185, 3)	175
25 b (I 187, 4)	120
25 c. d (I 188, 24)	122
B prooem. (I 206, 26)	164
B prooem. (I 207, 9)	165
B prooem. (I 207, 11)	155
B prooem. (I 207, 20)	168 p. 203 m.
28 b (I 280, 22)	68
28 c (I 306, 10)	107 p. 172 m.
28 c (I 306, 10)	96
28 c (I 307, 30)	168 p. 203 m.
28 c (I 303, 2)	167

(Proclus in Plat. Tim.)

28 c (I 310, 7)	168
	p. 203 m.
28 c (I 312, 5)	97
28 c (I 312, 26)	167
28 c (I 313, 17)	168
	p. 202 i.
28 c (I 313, 31)	165
28 c (I 314, 12)	166
28 c (I 314, 17)	166
28 c (I 314, 22)	167
	p. 200 i.
28 c (I 315, 8)	160
28 c (I 316, 19)	315
28 c (I 317, 11)	151
	p. 191 su.
28 c (I 317, 17)	168
	p. 203 i.
28 c (I 318, 20)	168
	p. 203 i.
29 a (I 324, 14)	167
28 c (I 325, 9)	168
	p. 203 m.
29 a (I 327, 23)	179
29 a (I 333, 2)	182
29 a. b (I 336, 6)	170
29 a. b (I 336, 15)	85
	p. 158 su.
29 a. b (I 336, 29)	209
30 a (I 385, 20)	66
30 a (I 385, 29)	66
30 a (I 390, 6)	96
30 a (I 396, 29)	144
30 b (I 407, 22)	199
	p. 221 i.
30 c. d (I 427, 20)	79
30 c. d (I 428, 4)	66
	p. 148 m.
30 c. d (I 428, 8)	70
30 c. d (I 428, 9)	86
	p. 159 m.
30 c. d (I 429, 26)	81
30 c. d (I 430, 11)	109
31 a (I 433, 31)	74
30 d (I 435, 3)	86
31 a (I 450, 11)	85
31 a (I 450, 20)	163
31 a (I 450, 22)	98 Add. p. 357

(Proclus in Plat. Tim.)

31 a (I 450, 24)	81
31 a (I 451, 2)	157
31 a (I 451, 6)	85
31 a (I 451, 15)	168
	p. 203 su.
31 b (I 457, 14)	190
31 c (II 24, 23)	166
32 b (II 45, 7)	168
	p. 203 m.
32 b (II 48, 15)	91
32 b (II 49, 9)	123
32 c (II 53, 3)	315
32 c (II 53, 24)	166
32 c (II 54, 19)	184
32 c (II 54, 24)	168
	p. 203 su.
33 a (II 63, 29)	202
33 b (II 70, 3)	71
33 b (II 80, 19)	209
33 c (II 82, 13)	168
	p. 203 m.
33 c (II 85, 23)	82
34 a (II 93, 18)	167
	p. 200 i.
34 a (II 95, 1)	313
34 a (II 95, 4)	276
34 b (II 105, 28)	199
34 b (II 112, 3)	166
34 b (II 112, 12)	168
	p. 203 su.
35 a (II 145, 4)	168
	p. 205 m.
35 a (II 145, 18)	210
35 b (II 197, 24)	210
	p. 229 su.
35 b (II 198, 2)	211
35 b (II 198, 9)	199
35 b (II 208, 30)	154
36 b (II 231, 27)	168
	p. 203 m.
36 b (II 233, 23)	315
	p. 323 i.
36 b (II 236, 17)	313
36 c (II 256, 21)	165
36 d (II 281, 20)	180
36 d (II 282, 11)	91
37 e (III 40, 31)	127

(Proclus in Plat. Tim.)

38 c (III 56, 4)	92
39 b (III 82, 31)	86
39 b—d (III 88, 18)	99
39 d (III 89, 29)	127
39 e (III 101, 9)	82
39 e (III 107, 14)	315
	p. 324 su.
40 a (III 118, 30)	181
40 b (III 131, 18)	188
	p. 216 m.
(40 b. c (III 140, 19)	194)
40 b. c (III 143, 33)	p. 142 i.
prooem. E (III 168, 15)	107
	p. 171 m.
prooem. E (III 169, 3)	210
	p. 229 i.
prooem. E (III 169, 15)	104
40 e (III 172, 20)	91
40 e (III 172, 20)	93
40 e (III 176, 10)	112
40 e (III 178, 16)	115
40 e (III 179, 10)	164
40 e (III 180, 8)	116
40 e (III 184, 1)	114
40 e (III 185, 20)	121
40 e (III 185, 28)	135
40 e (III 186, 7)	117
40 e (III 189, 2)	114
41 a (III 192, 17)	109
41 a (III 208, 29)	86
41 a (III 209, 1)	85
	p. 157 i.
41 a (III 209, 3)	168
	p. 204 m.
41 b. c (III 223, 3)	192
	p. 218 su.
41 c (III 227, 31)	96
41 c (III 228, 12)	164
41 c (III 232, 31)	158
41 d (III 241, 5)	205
41 d (III 248, 5)	112
	p. 176 m.
41 d (III 248, 30)	163
41 d (III 249, 16)	161
41 d (III 250, 17)	p. 308
	nr. 21
41 d (III 250, 17)	217

- (Proclus in Plat. Tim.)
 41 e (III 274, 17) 162
 42 c. d (III 296, 7) 229
 p. 316 su. nr. 29
 42 c. d (III 297, 3) 229
 42 d (III 302, 1) 315
 p. 324 su.
 42 d (III 310, 25) 186
 42 d (III 310, 30) 207
 42 e (III 316, 3) 218
- Theolog. Plat. ed. Portus
 I 4 (p. 9, 38) p. 142 i.
 I 28 (68, 2) 68
 III 21 (161, 46) 86
 IV 5 (188, 22) 128
 IV 16 (203, 39) 159 Add. p. 358
 IV 162 (206, 4) 152
 V 2 (250, 28) 313
 V 3 (253, 36) 151 p. 191 m.
 V 10 (264, 20) 142
 V 11 (265, 25) 134
 V 11 (267, 38) 145
 V 35 (322, 23) 151 p. 191 m.;
 p. 316 nr. 29
 VI 8 (363, 15) 158
 VI 8 (363, 23) 168 p. 204 m.
 VI 11 (370, 43) 198
 VI 11 (371, 11) 195
 VI 12 (376, 21) 172
 VI 13 (382, 6) p. 298 nr. 12
 VI 13 (382, 10) 191
 VI 13 (382, 11) 151
- Rufinus
 Recognit. ed. Migne
 X 17—20 (1, 1429) 56
 X 30 (1, 1436) 55
- Scholias
 in Apollon. Rhod.
 I 496 (329, 20) 29 p. 99 su.
 II 946 (436, 16) 45
 III 1 (450, 2) 39
 III 1 (450, 7) 38
 III 26 (451, 3) 37
 III 467 (463, 9) 41
 in Aristophanis
 Aves 693 1 p. 81 su.
 Plut. 431 p. 116 su.
- in Euripidis (ed. Schwartz)
 Alcest.
 1 (II 216) 40
 968 (II 239, 3) 332
 Hecub.
 3 (I 11, 19) 46
 in Germanicum ed. Breysig
 p. 67, 5. 169, 12 p. 296 nr. 8
 in Gregor. Nazianz.
 Or. 31, 16 57 adn. 3
 Or. 42, 670 d (ed. Basil. 1571) 349
 in Hephaest. enchirid. ed. Consbruch
 Σχολ. A 31, 5 (140, 16) p. 315
 nr. 27
 in Hesiodi Theogoniam ed. Gaisf.
 209 (II 491, 5) 136
 914 (II 537, 18) 43
 schol. Townl. in Homeri Iliad. ed.
 Maaß
 Σ 570 (II 279, 5) p. 314 nr. 27
 schol. P in Homeri Odys.
 α 2 318
 schol. G in Ovidii Ib. ed. Ellis
 273 (p. 51) 137
 in Pindari Isthm.
 VIII 91 335
 in Pindari Pyth. ed. Drachmann
 III 96 (II 75, 17) 40 p. 113
 in Platonem ed. Bekker
 p. 379 7
 p. 451 21 p. 91 m.
 in Proclum in Platonis Timaeum
 ed. Diehl
 28c, I 314, 28 (I 474) 107
 p. 172 su.
 in Sophoclis Oedip. Colon.
 10 334
 in Theocritum ed. Wendel
 II 12 (272, 18) 42
 in Tzetz. Chil. (ed. in Cramerii
 Anecd. Oxon.)
 IV 128, 172 (III 357) 282
 in Tzetz. Allegor. Hom. Iliad. (ed.
 in Cramerii Anecd. Oxon.)
 III 379, 11 p. 327 nr. 34
 Dan. in Vergil. Bucol. IV 10 p. 46, 3
 [Nigidius Figulus] 29a
 Cf. s. Servius

- Servius
 in Vergil. Aeneid. ed. Thilo
 III 98 (I 358, 29) 4
 VI 392 (II 61, 28) 296
 VI 565 (II 79, 14) 295
 VI 667 (II 93, 18) p. 308 nr. 21
 in Vergil. Georg. ed. Thilo
 I 8 (131, 19) 344
 I 166 (171, 10) 213
 II 389 (253, 16) 244; p. 296
- Sextus Empiricus
 Pyrrhon. Hypoth. ed. Mutschmann
 III 30 (I 141) t. 191; p. 318
 nr. 30
 III 224 (I 193, 32) 291 p. 302 m.
 IX 15 (II 216, 5) 292
 adversus mathematic. ed. Bekk.
 I 260 (p. 658) 40
 II 31 (p. 681) 292
 adversus physicos ed. Mutschmann
 I 361 (II 287) t. 191; p. 318 nr. 30
- Simplicius
 in Aristot. de anima ed. Hayduck
 72, 12 (A 5, 410 b 24) 27 p. 96 i.
 in Aristot. de caelo ed. Heiberg
 I 3, 270 a 12 (93, 11) 168
 p. 205 m.; p. 141 i.
 I 10, 279 b 12 (293, 11) p. 142 m.
 II 1, 284 a 14 (375, 12) 215
 p. 236
 II 1, 284 a 14 (377, 12) 230
 III 1, 298 b 24 (560, 19) p. 142 m.
 in Aristot. Phys. ed. Diels
 I 3, 187 a 1 (I 147, 1) 70
 II 4, 196 b 5 (I 333, 15) 204
 III 4, 202 b 36 (I 453, 12) 312
 IV 1, 208 b 29 (I 28, 12) 66
 Corollar. de Loco (I 641, 28) 108
 Corollar. de Loco (I 643, 27) 165
 VII 249 b 19 (II 1102, 20) 312
- Ioannes Stobaeus
 Eclog. edd. Wachsmuth et Hense
 I 1, 23 (I 29, 10) 168
 I 24, 1° (I 204, 21) 22
 I 49, 32 (I 366, 17)
 [Iamblichus περὶ ψυχῆς] 27
 I 49, 38 (I 376, 2) 27
 p. 97 su.
- I 49, 44 (I 396, 7)
 [Herm. Trismeg.] 345
 III 1, 199 (III 150, 16) 334
 III 41, 9 (III 759, 4) 334
 IV 25, 28 (IV 624, 9) 337
- Suidas
 s. v. βάρβαρον p. 116 m.
 βέβηλοι 334
 Ἐρμῆς 299
 Ἴππος Νισαῖος 289
 μητρογύρης p. 116 su.
 Τριτοπάτορες [Demon?] 318
 Φάνης 80
- Georgius Syncellus
 Chronogr. ed. Dindorf
 I 282, 19 347
- Michael Syncellus
 in vit. Dionys. Areop. p. 362 (4, 622 Migne) p. 141 i.
- Syrianus
 in Aristot. Metaphys. ed. Kroll
 B 1, 996 a 1 (10, 12) 66
 B 1, 996 a 4 (11, 35) 29
 B 2, 997 b 34 (26, 23) 180.
 192
 B 4, 1000 a 19 (43, 6) 29
 B 4, 1000 a 19 (43, 12) 66
 B 4, 1000 a 19 (43, 23) 68
 p. 312 nr. 25
 B 4, 1000 b 14 (43, 30) 66
 M 4, 1078 b 9 (103, 20) 317
 M 4, 1078 b 12 (106, 14) 315
 M 6, 1080 b 16 (122, 29) 317
 M 8, 1083 a 11 (140, 10) 315
 M 8, 1084 a 12 (147, 29) 315
 N 4, 1091 b 4 (182, 9) 107
 p. 170 i.; 108
 N 4, 1091 b 4 (182, 15) 102
 N 4, 1091 b 4 (182, 18) 66
- Tatianus
 Or. ad Graec. ed. Schwartz
 8 (9, 10) 59
- Themistius ed. R Heinze
 35, 17 27 p. 96 m.
- Theodoretus
 Graec. affect. cur. ed. Raeder
 II 30 (44, 25) 247 p. 264 m.

III 44 (80, 10)	302
III 54 (83, 14)	302
Theon Smyrn. expos. rer. math. ad leg. Plat. util. ed. Ed. Hiller	
105, 1 p. 312 su. nr. 25;	300
Theophilus ad Autolyicum ed. Otto	
III 2, 117 c (188) p. 255 i. nr. 6	
III 17, 128 b (230)	62 p. 146 su.
Tzetzes in Aristoph. Nubes	
1178	279; p. 274 nr. II
Tzetzes Chiliad. ed. Kiessling	
II 42, 609 (p. 64)	284
IV 128, 172 (p. 126)	282
VI 91, 945 (p. 235)	342
XII 399, 140 (p. 444)	p. 267 su.
XII 399, 144 (p. 445)	p. 268 nr. I
XII 399, 146 (p. 445)	p. 274 nr. II
XII 399, 152 (p. 44)	249
Tzetzes	
Prolog. ad Hesiod. ed. Gaisford	
17 (II 19, 19)	280; p. 279 nr. III
18 (II 21, 6)	271; p. 274 nr. II
in Hesiodi Op. et. Dies ed. Gaisford	
502 (II 308, 23)	270
568 (II 335, 17)	263; p. 268 i.; 280 su.; 282
568 (II 335, 21)	266
763 (II 416, 13)	274
765 (II 418, 8)	278
778 (II 429, 10)	283
822 (II 445, 27) p. 275 m.	

Exeges. in Iliad. ed. Hermann

26, 1	257
26, 2	268
26, 16	275
26, 18	193
26, 20	269
26, 22	339
26, 24	284
27, 11	p. 267 m.
28, 22	358
30, 12	342
33, 14	281
50, 8	342 p. 336 i.
53, 17	62
127, 4	261
127, 11	346

in Lycophronem ed. Scheer

Prolog. (3, 29)	168 p. 206 m.
83 (46, 26)	282
143 (67, 15)	343
207 (98, 8)	35
208 (98, 5)	210 p. 230 i.
275 (118, 22)	342
399 (149, 11)	147
409 (152, 5)	342
523 (189, 10)	267
738 (237, 13)	318

Varro v. Augustinus

Vettius Valens Anthol. liber ed. Kroll	
IX 1 p. 330, 23	228

III. NOMINA FRAGMENTIS INSERTA

Ἄγγελοι	248 a ₁₀
Ἄγλατα	181. 182
Ἄγνιεύς (εἰς ἀριθμός)	309
Ἄδμητη	49 ₂₁
Ἀδράστεια	20. 23. 54 p. 132 (ἀσώ- ματος). 105. 105 a. b. 152. 162
Ἄδωνις	201
Ἀθηλα	58
Ἀθηνᾶ	35. 49 ₁₁ . 58. 174. 175 (Ἀρετή). 176-178. 179 ₂ . 180. 185 (ἡγεμῶν τῶν Κουρήτων). 187. 197. 210. 347 (πολυεργός vel πολύμητις). Minerva

214 p. 234 i. Ἀθηναϊκή τις δαιμονίς	
178. Ἀθηναϊκαὶ δυνάμεις	205
Ἄγινα	45. 335
Ἀγόκρωτος (262). 285 ₅₁	
Ἄιδης t. 224 ₄₁ (σκοτιή ὁδός Ἄιδος εἶσω). 56 p. 134 i. 197. 239 b. 248 a ₁ .	
Ἄϊδαο δόμοι	32 a ₁ . εἰς Ἄϊδον 5. 211. 221. 223 ₃ . ἐν Ἄϊδον 4. 23. 36. 235. 293. Ἄϊδωνεύς 49 ₃₀ . 50
Ἄϊδώς?	336
Ἄϊθήρ t. 224 ₁₄ . 30. 37. 54. 60. 65. 66 a ₁ . 70 ₁ (ἴτος). 73 (περιμήκης).	

- 74 (περικαλλής). 76. 79. 90. 107 p. 172 su. (τέταρτος βασιλεύς?). Αἰθέρως πατήρ Χρόνος 54. υἱός Φάνης 73. 74
- Ἀκάστη 49₂₄
- Ἀκαῖοι 282₇
- Ἄλγεα δακρυόεντα 247₁₅
- Ἄλιος πανόπτας 47₁₁ v. Ἥλιος
- Ἀμάθεια 105
- Ἀμαλκείδης 318
- Ἀνάγκη t. 82. 224₁₂ (ἀμέγατος). 54 p. 132 (ἀμέγατος et πότνια). 126 (στυγερώπις). 162
- Ἀνταύγης ἀρίδηλος 237₄
- Ἀπάτη 127₅
- Ἀπόλλων 35. 62₁ (ἐκατηβόλος, ἐκηβόλος, κραταιός, πανδεροχής). 172 (Ἥλιος). 173. 194₁. 194 (χθόνιος). 209 (Διονυσοδότης). 210 p. 229 su. 211. 212. 242. 276 (ἄναξ ἐκάεργος). 294. 297 a₁₀. 11 (κλυτοτόξος, ἐκηβελέτης, ἐκάεργος, μάντις). *Apol-linis Hyperboraei oraculum* 4 p. 331 su. Vide Ind. VII
- Ἀρά 23
- Ἀργής 57
- Ἀργώ 290₁
- Ἄρετή v. Ἀθηνᾶ
- Ἄρης 45. 274₁. 2. 286. 287. 297 a₁. 358 (ἐργεκύδοιμος)
- Ἄρνεϊός θοός 281
- Ἄρτεμις 42. 187. 188. 197. 204 (Τύχη). 210. Ἀρτέμιδος τοξεία 49₁₀. Vide Ἐκάτη
- Ἀσκληπίος 40. 202. 297 a₁₂ (λητὴρ νόσων)
- Ἀστραίη 232₁
- Ἄτη 277
- Ἄτλας 215₁
- Ἄτροπος 57
- Ἄττις 201
- Ἄφροδίτη 127₁ (παρθένος αἰδοίη). 137. 182. 183 (δευτέρα). 183₁ (ἐγεροσιγέλως). 184. 196. 286. 297 a₁. 351. Ἄφροδίτης πολυτιμήτου ἄλλος ἑμρόεν 352₃. Vide Ind. VII
- Achelous* 344
- Ἀχέρων 123. 125. 222₃. Ἀχερουσία λίμνη ἀερία 125
- Βαβώ 53 v. Βαυβώ
- Βάχχος 29₄₂₉ p. 100. 214. 218. 280₀ (ἄεροσίνοος). 282₃ (χορομιμανής). Βρόμιος βακχευτής 248 a₁₃. βάχχος 5. 235. 210 p. 230 m. (Κουρήτων) βακχεύειν t. 213. βεβαχχευμένος t. 180 v. Διόνυσος et Ind. VII s. Βάχχος
- Βαυβώ 49₈₉. 52 (Βαυβοῦς ὑπὸ κόλποις). *Baubo* 52 p. 128 su. v. Βαβώ
- Βενδῖς κραταιά 200
- Βίαις 118
- Βλασφημία 23
- Βριάρεως 57
- Βριμώ t. 224₁₇ (εὐδύνατος). 29₄₂₉ p. 100. 31₅
- Βρόμιος 140 (μέγας). 248 a₁₃ (βακχευτής) v. Βάχχος
- Βρόντης 57
- Γαῖα 29₁₈₈. 49₈₁. 57₁ (πότνια). 109₁. 300₁. Γῆ 1. 28. 28 a. 47₁ (πρατόγονος μάτηρ). 57. 65. 98. 104. 112 (πρώτη νύμφη). 112. 114. 117. 132. 154. 302 (μήτηρ πάντων). 310. Γῆς τε καὶ Οὐρανοῦ παῖδες 16. Γῆς παῖς καὶ Οὐρανοῦ 32 a₅. Γᾶς υἱός καὶ Ὁρανω ἀστερόεντος 32 b₅. Γῆς καὶ αἵματος Οὐρανόιο 63₂
- Γαιήοχος 285₈
- Γαλαξάνθη ἐρατεινή 49₂₈
- Γίγαντες 29₄₂₉ p. 100. 63₁. 213 (= Titanes)
- Γοργόνιον 33 (σελήνη)
- Γοργώ? 133
- Γύγης (Γύης?) 57
- Δαιδοχος (Ἐκάτη) 42
- Δαίμων 47₅ (Ἥλιος κλυτός). 83 (μέγας, Μῆτις). 85 (σεμνός, Μῆτις). 249₂. Δαίμονες ἄλλοι 32 d₁, e₂ v. Ind. IV
- Δάκτυλοι Ἰδαῖοι v. Ind. VII
- Δαμώνασσα 49₅₄
- Δελφοί 294
- Δεσποίνας ὑπὸ κόλπον 31 p. 104. 32 c₃

Δημήτηρ 31_{6, 21} p. 115 (θεομοφόρος). 47₂. 48 (ἀγλαόκαρπος). 49 passim (49₁₅ Διὸς ἀδελφή, 49_{1, 2} ἀγλαόδωρος, ὠρηφόρος). 58. 145₂. 188. 189. 190. 194. 198. 209 p. 227 i. 211. 268₂ (Ξανθή). 280₉. 293. 297 a₂. 301. 302 (Γῆ μήτηρ, πλουτοδότειρα). *Δημητριακαὶ δυνάμεις* 205. *Ceres* 52 p. 128 i. v. *Δηώ*

Δημοφών 49₉₂

Δηώ 41. 52

Δία γεγῶσα 32 g 4

Δίδυμοι 285₁₆

Δικαιοσύνη 99. 159 v. *Δίκη*

Δίκη 21. 23. 105. 158 (πολύποινος). 159. 160. 181

Δικταῖον σπέος 29₅₀₉

Διόνυσος 31₂₅ (εἷς). 34. 35. 36. 58. 61. 101. 107 p. 171 i. (ὁ ἔκτος βασιλεύς). 151 p. 191 i. 170. 198. 199 (κραδιατός, Διὸς τέκος). 205 (νέος θεός). 207. 208 (βασιλεύς). 209. 210 p. 230 su. (*Ζαγραῖος*). 211. 212. 214. 216 a—c (Οἶνος). 216 c (*Διὸς κούρος*). 188 p. 216 m. 215. 218. 232 (*Δυσεύς* v. 3 p. 82). 235. 236_{3, 4} (ἀγλαὸς Ζεὺς, πατὴρ πόντου, πατὴρ αἴης, Ἕλιος, παγγενέτωρ, πανταῖολος, χρυσεοφειγής). 237_{3, 6} (*Διόνυσος*). 239 a (*Ἥλιος*). 239 b (εἷς). 282₆ (*Διωνύσοιο*) p. 300 su. 293. 297 a₇ (τανρογενής). 301 (*Διόνυσοι τρεῖς*). 303. 307. *Διονυσιοδότης* (sc. Ἀπόλων) 209. *Διονυσιακὴ δημιουργία* 107 p. 172 su. *Διονυσιακαὶ δυνάμεις* 205. 207. *Διονυσιακὴ μονάς* 216. *Διονύσου εἶδωλα* 209. *κάτοπρον* 209. *κρατὴρ* 217; p. 309 su. *crater Liberi* 241. *σπαραγμός* (διασπασμός) 35. 36. 107 p. 172 i. 173 su. 210 ss. 215. 216. 220. 240. 301. 303. *Διονυσιακὰ συνθήματα* 221. *Liber* 214 p. 234. *Liber pater* 240. 244 v. *Βάκχος*, *Βρόμιος*, *Ἡρικεπαῖος*, *Ἰακχος*, *Φάνης*

Διώνη 183. 114₂

Δυσάλης p. 115. 49₄₂ n.? 51. 52

Εἰμαρμένη 162

Εἰρήνη 181

Ἐκάτη 41 (εὐπατέρεια). 42 (*Ἀρτεμις*, *Λαιδοῦχος*, *Φύλαξ*, *Φωσφόρος*, *Χθονία*). 49₁₆?. 188₁ (*δία*). 204 (*Σελήνη*). 316 (*κλιθεύχος*)

Ἐκατόγχειρες 57. 58. 109. 110

Ἐλένη v. *Θεραπναία*

Ἐνιαυτός 127₃

Ἐνοσίχθων 297 a₃

Ἐρατώ 39 (εὐφρέτις ὀρχήσεως)

Ἐρεβος 1 (*μέλαν*, *Ἐρέβους ἐν ἀπείροσι κόλποις*). 54 (*ὀμυκλῶδες*)

Ἐρινύες τοκῆων 337₅

Ἐρις 247₁₄

Ἐρμῆς 58. 223, (*Κυλλήνιος*). 286. 293. 297 a₁ (*ἐρμηνέες*)

ἐν *Ἐρυνθραῖ* 289

Ἐρως t. 224_{11, 15} (*διφνῆς περιωπῆς κούρος*) 1 (*ποθεινός*). 2. 28. 29₁₂₄ p. 100 (*πρεσβύτατος τε καὶ αὐτοτελής πολύμητις*). 37. 74 (*ἄβρός* sc. *Φάνης*). 82 (*ἀνόμματος ὠκὺς Φάνης*). 83 (*ἄβρός*). 168₉ (*πολυτερπής*). 169₄ (*πολυτερπής*). 170 (*πολυτερπής*, *ἄβρός*). 184 (*πολυτερπής*). 184 (*ὀπαδὸς Ἀφροδίτης*). 202. 305. *Amor γλυκύπικρον* i. e. *dulce-amarum* 361. Vide *Φάνης*

Ἐσπερίδες λιγύφωνοι 34

Ἔστια 161

Εὐβουλεύς (31₁₈). 32 c₂. d₂. e₂. g₂. 50. 51. 52. 237₄ (*ἄναξ*)

Εὐθένεια 182

Εὐθημοσύνη 336

Εὐκλος 32 e₂. d₂. g₂ (*Εὐκλεές*)

Εὐκλεία 182

Εὐμενίδες 197 (*ἑποχθόνιοι*). *Eumenides* 360

Εὐμολπος 52

Εὐνομία 181

Εὐρυβία 114

Εὐρυνόμη 29₅₀₃

Εὐσέβεια 105. 159

Εὐφήμη 182

Εὐφροσύνη 181. 200

Ἐχιδνα 58₂

Ζαγρεύς 210 p. 230. *Ζαγροῦς ἄμνεις*
 210 p. 231 m. cf. 17. *νυκτιπόλου*
Ζαγρέως βούτης 210 p. 230 m.
Ζαγραῖος Διόνυσος 210 p. 230 su.
Ζῆλος 127₅
Ζεύς 16. 17. 21 p. 91 (ἀρχή, μέσσα etc.).
 21 a₁₋₇ (ἀρχὸς ἀπάντων, βασιλεύς,
 ἀργικέρανος). 23. 29_{508. 511}. 29₄₂₈
 p. 100 (τερπικέρανος). 30. 32 g₂
 (τέκος). 33 (δάκρυα). 35. 47₂ (πανό-
 πταις). 47₁₀ (Ὀλύμπιος). 49_{38. 64}. 54.
 56. 59. (82). 98. 101. 105. 107
 (ἀθανάτων βασιλεύς θεῶν). 107
 p. 171 su. (πέμπτος βασιλεύς). 109.
 110. 112. 114₃ (ἄναξ). 115. 128.
 129. 137. 139 (ἄναξ μέγας ἐνρῦπα).
 140. 142₁ (Κρονίων). 145₁. 147.
 150. 151 153—157. 158. 160. 162
 —167. 167 a₄ (Διὸς ἐντόξ). b₇ (ἐν
 γαστέρι). 168_{1 ss.} (πρωτὸς ὕστατος
 etc.). 168₁₀ (ἐν Ζηνὸς σώματι). 168₂₀
 (Διὸς οὐάξ). 168 p. 204 m. (πατὴρ
 ἔργων). 169₅ (Ζηνὸς μεγάλωι ἐν
 σώματι). 169₇ (Ζηνὸς ἐν ὄμμασι
 πατρὸς ἀνακτος). 170 (πανόπτης).
 174. 178. 179. 183 (πατὴρ μέγιστος).
 183₃ (μέγας). 188 p. 216 m. 190. 192
 p. 218. 195 198. 199 p. 222 m. (τέκος).
 207. 208. 210 p. 229 i. 210 p. 230 su.
 212. 214. 216 c (Διὸς κοδρος). 218
 (πατὴρ). 220. 228 c. 230. 236_{3. 4} (Διό-
 νυσος ἥλιος etc.). 239 b (εἶς). 245₁₀
 (ὁ πάντων μεδέων). (251—260. 262.
 263. 266 in signis). 285₄₄ (μέγας).
 286. 297 b₁ (πάντων κεραιστής). 298
 (ἀρχὴ πάντων). 303. 335. 337₁. 338
 (μέγας, αἰγίοχος). 339 (Κρονίδης
 βασιλεύς). 347. 354 p. 343 su. (δά-
 κρυα). *Iuppiter rex Creticus* 214
 p. 234 su. *Iovis regnum* 29 a

Ἡλέκτριη 49₂₂
Ἥλιος 47₃. 62₃ (Ἡέλιε). 96. 188
 p. 216 m. 207. 212. 236_{3. 4} (Ζεύς,
 Διόνυσος etc.). 239 a (Διόνυσος).
 239 b (εἶς). 264. 286. 297 a₁₀. 300₃
 (Ἡέλιον). *Ἡλιακὴ τράπεζα* 217
 p. 309 su.

Ἡρα 16. 98. 107 p. 173 su. 109. 112.
 115. 132. 153. 161. 163. 210 p. 230 su.
 220. 351. *Iuno* 214 p. 234 m.
Ἡρακλῆς t. 224₂₄. 54 (Χρόνος ἀγῆραος
 ὁ αὐτός). 57. 58. 296
Erigona 244 v. 282₅ (Ἰκαρίον κόυρη)
Ἡρικεπαῖος 31 p. 104 su. (Διόνυσος).
 60. 65. 80. 81 (θῆλυς καὶ γενέτωρ,
 κρατερός θεός). 102. 107 (πρωτός
 βασιλευσε). 107 (περικλυτός). 108₂
 (περικλυτός). 167₁ (πρωτόγονος).
 170 v. Διόνυσος, Ἰρικεπαῖος, Φάνης
 ἦρωες 32 a₁₁
Ἡφαιστος 35. 178. 179₂. 180—182.
 209. 297 a₂. *Ἡφαιστιακαὶ δυνάμεις*
 205. *Ἡφαιστότενκτοι* 209

Θάλασσα 29₄₉₆

Θάλεια 181

Θαύμας 114. 117. 118

Θεία 56 p. 136 su. 114₁ (μάκαιρα)

Θέμις 56 p. 136 su. 114₃. 144. 297 a₉

θεός 31₂₄ (διὰ κόλπων). *θεός* 32 c₁₀.

32 f₄. 49₁₀₃ (οὐράνιος). *θεοί*, ἀθά-
 νητοι ἄλλοι 32 c_{2. 4}. *θεοί* ὅσοι δαι-
 μονες ἄλλοι d₂. e₂. ἀθάνατοι *θεοί*
 49₆₈. *Deus* 341. *natura Dei ars* 349.

V. Ind. IV s. *θεός*

Θεραπναία, *Ἐλένη* 343

Θυέστης? 59

Ἰακχος 52₂. *σπαραγμός* 210 p. 231 su.

Vide *Διόνυσος*

Ἰάνειρα 49₂₄

Ἰάνθη 49₂₂

Ἰαπετός 114₈

Ἰάσων 290₁

Ἰδῆ 105 a (εὐειδής). 199 p. 222 m.

Ἰκάριος 282_{5. 8}. *Icarus* 244 v. *Erigona*

Ἰπτα (Ἰπτα?) 199. 211

Ἰρικεπαῖος (Ἡρικεπαῖος) 31₂₂

Ἰοθμία 290₂

Ἰοίς 293 v. Ind. VII

Ἰφικλος 284₁

Ἰχθύες 265. 285₆₁

Καλλιόπη (sc. *Κελεῦθ θυγάτηρ*) 49₃₃

Καλυψώ 49₂₅ (ιμερόεσσα)

Καρκίνος 285₃₂

- Κελεός 49¹⁰⁵ (?). 51
 Κίρκη? 178
 Κλεισιδίκη 49⁵³
 Κλωθώ 57
 Κοῖος 56 p. 136 su. 114₇
 Κόρη 49^{33, 38}. 58. 59. 145 p. 189 m.
 151. 178 (Κόρης σειρά). 180. 188.
 190 (μουνογένεια). 191. 192 (ιστουρ-
 γοβσα). 194. 195. 196 (ιστοποῖα).
 197. 198. 209 p. 227. 211. 314.
 Κόρρα Κυβελῆια 47₁. Κορικὴ ἔπερ-
 κόσμιος πελοποῖα 192 p. 218 i.
 Κορικαὶ δυνάμεις 205
 Κορύβαντες 56 p. 136 m. 191
 Κότος 57
 Κούρητες 19 (ἐνόπλια παίγνια). 31₇
 (ἔνοπλοι). 34. 150. 151. 185. 186.
 191. 314. Κουρήτων βάκχος 210
 p. 230 m. Κουρήτις, ἐννεάς 314
 Κράτεια? 33 i.
 Κρήτη 151 p. 192 su. 156. 210 p. 231 su.
Iuppiter rex Creticus 214 p. 234. 303
 Κρότος 56 p. 136 su. 114₇ (μέγας)
 Κρόσις 285₅
 Κρονίδης 177. 339. Κρονίων (ἔπερ-
 μενής) 168²⁰. 142₁
 Κρόνος 16. 17. 29¹²⁸ p. 100 (αἰνο-
 λέτης). 29⁵⁰⁵. 33. 49⁷⁰. 56 p. 135 su.
 (χρόνος). 58. 68. 80 (ὁ πάντας
 καταπίνων θεός). 96. 98. 101. 107
 p. 171 i. (ὁ τέταρτος βασιλεύς). 109.
 110. 114₈. 117. 128 — 130. 131
 (ἀγκυλομήτης). 134. 135₄. 137—139.
 140 (ἄρξας ἀργυροῦ γένους, ἀγκυλο-
 μήτης). 141 (ἀργυροῦ γένους βασι-
 λεύς). 144—149. 151. 154. 155
 (δαίμων). 2. 0 p. 229 i. 220. 286.
 287_{1, 2}. *Saturni regnum* 29 a
 Κυανοχαίτης 285₁₆
 Κυβελῆια Κόρρα 47₁
 Κύκλωπες 29⁵¹⁰ (γηγενέες). 57. 109.
 110. 178—180
 Κυλλήνιος Ἑρμῆς 223₇
 Κωκυτός 123. 125. 222₅
 Κωνσταντίας, κόρη 342
 Λάχεις 57
 Λειβηθριάς, κόρη 342
 Λέων 285₂₇
 Λευκίππη 49₁₁
 Λητοῦς εὐπλοκάμοιο κόρη 188. Λητοῦς
 νῆε 62₁
 Λοιμός 247₁₅
 Λουσείς v. Διόνυσος
 Λύσιοι θεοὶ 3 p. 82 m.
 Marsyas 173
 Μάτηρ πάντων 32 b IV₁, Μεγάλας
 Ματρὸς ἔνθεον ἐς καόν ibidem₅
 Μεθυσναίου κλήμα 280₄
 Μέλισσος 105
 Μηλοβοσίς 49₂₂
 Μήνη 271₂. 274₂. Μουσαῖε φασεφόρον
 ἔχγονε Μήνης 245₂. 247₃
 Μητιέτης 97
 Μητις (33.) 56 p. 135 su. 60. 65. (75).
 97. 168₉ (πρώτος γενέτωρ). 170.
 184. πρώτη γένετις 169₁. ἀτάσθα-
 λος 83. δαίμων κλυτός, σεμνός,
 πάντων σπέρμα φέρων θεῶν 85.
 Cf. Φάνης
 Μίθρας 300 adn. 5 v. t. 149
 Μίνθη 44
 Μίσος 247₁₄
 Μίτος 33. (75)
 Μνημοσύνη 114₄ (βαθυπλόκαμος).
 δῶρον 32 g₃. λίμνη 32 a_{4, 9}
 Μνημά 203
 Μοῖρα 32 c₄. d₃. e₃. 47_{4, 7} adn. 14 (παμ-
 μῆστωρ, συμμῆστωρ). Μοῖραι 33
 (λευκοστόλοι). p. 115. 126. 248 a₄
 (ἀμείλικτοι)
 Μοῦσα 342. Μοῦσαι 38₁. 297 c₁.
 Σελήνης καὶ Μουσῶν ἔγγονοι ὧς
 φασι (sc. Μουσαῖος καὶ Ὀρφεΐς) 3
 Μουσαῖος 271₁ (θεοφραδής) v. Μήνη
 τέκνον ἐμόν = Μουσαῖε 247₁₈.
 τέκος 285₁. Cf. Ind. VII
 (Μωυσις = ἔλογενής [ἔδογενής?] 247₃₆)
 Narcissus 362
 Νεϊκος? 23
 Νηρέυς 114. 117
 Νικαι 47₃
 Νῆσα? 289 vel Νῆσα
 Νόμος 105. 159. 160

- Νύμφαι* 297 a₂. (353 *πηγαῖαι*). *Νυμφάων ὕδωρ* 219
Νύξ 1₆₉₅ (*μελανόπτερος*). (2). 24. 28. 28 a. 33 (*ἀργίς*). 37 (*ἀειγνήτη* = t. 224₁₅). 65 (*ζοφερά*). 86₂ (*ιερή*). 99 (*αἰδοία*). 100 101. 103—112. 106 (*θεῶν τροφὸς ἀμβροσίη*). 129. 131. 154. 155. 164 (*θεῶν ὑπάτη, ἀμβροτος*). 167. (209 p. 227 i). 300₃ (*μέλαινα*). 310. *Νύκτες* 98. 99. 107 p. 173 m. 109. 179 p. 212 su. *Νυκτὸς καὶ Ἀπόλλωνος μαντεῖον* 294 cf. 99. 105 b. 155. *Νυκτὸς ὑποθήκαι* 160. 166. *χρησμοὶ* 144. 165. 168 p. 2 2 i. *χορηστῆριον* 164. *Νυκτὸς πατὴρ κλυτὸς (Φάνης)* t. 224₁₅. 37. *Δικαιοσύνης mater* 99
Νῆσα v. *Νῆσα*
Νῆσιον πεδῖον 49₆₉
Οἶνος v. *Διόνυσος*
Ὀλύμπος (Οὐλύμπος) 29₅₉₄. 85₃ (*μακρός*). 117. 188₂. 237₇ (*ἀπείρων, μακρός*). *Οὐλύμποι βριαροὶ δῆμος* 248 a₂. *Ὀλύμπιος (Ζεύς)* 47₁₀
Ὀσίρις 188 p. 216 m. 293
Οὐρανός t. 224₁₈. 1₇₀₁. 24. 28 a. 29₁₉₆. 56 (*σφαιροειδής*). 57₃ (*μέγας ἀστεροεῖς* v. etiam infra). 58. 68. 96. 98. 101. 104. 107—114. 111 (*πρῶτος θεῶν βασιλευσε*). 117. 121. 127. 128. 132. 137. 154. 179 p. 212 su. 210 p. 229 i. 220. 300₂. 310. *Γῆς τε καὶ Οὐρανοῦ παῖδες* 16. *Γῆς καὶ Οὐρανοῦ παῖς* 32 a₆. *Ὀρανώ ἀστερόεντος καὶ Γᾶς υἱός* 32 b₃. *Οὐρανίδαι* 122. 210 p. 229 i. *Οὐράνιον αἶμα* 63₂. *Οὐράνιον γένος* 32 a₇. *Οὐράνιος θεός* 49₁₀₃. *Οὐρανίη Στίξ* 49₂₅. *κοῖροι Οὐρανίωτες* 57₁. 168₁₅
Ὀπίων 29₅₀₃
Πάν 54. 188 p. 216 m.
Παλλάς 31₂₁. 35. 56 p. 135 su. 210 p. 229 i. Vide *Ἀθηνᾶ*
Παρθένης 244 (*Virgo*). 285₈₁
Παρνασσός 35
Πειθώ 202
Περσεφόνη 43. 153. 188. 197. 210 p. 230 su. (352). *Φερσεφόνη (Φερσεφόνηα)* 49₁₀₄. 58. 32 d₃ et e₆ (*ἀγανή*). t. 224₂₃. *Φερσεφόνης μέγα πένθος* t. 224₂₆. *Φερσεφορείας ἄλσα* 32 f₆. *Proserpinae raptus et reditus* 42—44. p. 115 nr. 2. 192. 195. 196. 198
Πιμπλείας (Πιμπλείας?) κόρη 342
Πλουτεύς p. 116 su. v. *Πλούτων*
Πλοῦτος 336
Πλουτώ 49₅
Πλούτων 49₆₁. 69 70 (*Κρόνον πολυώνυμος υἱός, ἄναξ Πολυδέμων*) 56 p. 134 i. 190. 195. 197. 198. *Plutonis regnum* 29 a. Vide *Πλουτεύς*
Πλουτώνη 200
Πνεύματα πάντα 37. (*ἐνδόρια πνεύματα πάντα* 353)
Πόλεμος 247₁₅
Πολυδέμων v. *Πλούτων*
Πολυδέκτης 49₆₁ v. *Πλούτων*
Πόντος 117
Ποσειδῶν 56 p. 134 i. 297 a₃ (*Ποσειδάων μέγας*). 335. *Neptuni regnum* 29 a
Προμηθεύς 143
Πρωτόγονος (31₁₈). 54. 64. 86₁. 87₁. *Πρ. Ἡρικεπαῖος* 167 a₁. *Φαέθων* 73. Vide *Φάνης*
Πρωτοκλής 318
Πρωτοκρέων 318
Πῆρ 47₃. 8. 300₂
Πυριφλεγέθων 123. 125
Πυροεῖς 286 p. 292 su. 287₁
Ῥαδαμ(ἀνθ)υς 47 adn. 14
Ῥέα (Ῥέη, Ῥείη) 16. 29₅₀₆. 30. 31₆. 36. 58. 59. 98. 109. 114₆ (*Διὸς γενέτειρα*). 133. 134. 144. 145₁ (*πρὶν ἐοῦσα*). 147. 150. 151. 153. 191. ἐν τοῖς κόλποις τῆς Ῥέας 132
Ῥοδόπη 49₂₅
(Σάτυρος) 214
(Σειληνός) 214. *Silenus* p. 235 m.)
Σεισίθων 285₂ (*κvanoχαίτης*). 285₅₃

Σελήνη 200 (Βενδίζ). 204 (Ἐκάτη).
286. 288 a. c. 300₂. Σεληναίη παν-
δια 280₆. Σελήνης καὶ Μουσῶν
ἔγγονοι ὡς φασί 3. Σελήνης πεφω-
τισμένα καὶ εὐχρηστοὶ ἡμέραι 272.
Σελήνης ἡμέρα 283

Σικελία 49₄₇

Σινώπη filia Ἄρεως καὶ Αἰγίνης 45

Σκορπίος 255₃₉

Στάσις? 23

Στερότης 57

Στύξ 25. 49₂₆ (Οὐρανίη). 124. 295
(*Styx palus*). Στύγιος γῆ 125

Τάρταρος 1₆₉₃ (εὐρύς). 28. 121₃ (βαθύς
γαίης). 125. 167 b₃ (Τάρταρα νεῖατα
γαίης). 168₃₀ (Ταρταρα εἰρωέντα).
222₇ (κρονόεις). 295 (*Tartarus*).
καταταρταρώσεις 122

Ταῦρος 285₁₁

Τηθύς 15. 16. 25. 109. 112. 114₃
(ἔσφρον). 117. 121. 171 (Τηθύες)

Τιτάν 146 (Κρόνος). Τιτᾶνες (Τιτη-
νες) 29₅₀₇. 34. 35. 36. 57₂. 58. 107
p. 172 su. 114. 117. 119 (κακομηται).
120. 135. 140. 158. 208. 210. 211.
213 (= *Gigantes*). 214—216. 224.
303. Τιτανίδες 114. αἰθάλη τῶν
Τιτάνων 220. Τιτανικά ἀμαρτή-
ματα 221. γένος Τιτανικόν 140.
Τιτανικοὶ διάκοσμοι 168 p. 205 su.
Τιτανικαὶ δυνάμεις 205. Τιτανικός
μερισμός 210. ἡ λεγομένη παλαιὰ
Τιτανικὴ φύσις 9. *Titanius furor*
240

(Τελχίνες 214)

Τοξότης 285₄₅

Τριπτόλεμος 49₁₁₉. 51. 52

Τριτοπάτορες 318

Τύχη 49₂₃ (Oceani filia). 204 (Ἄρτεμις).
Τύχη 47₄

Υδροχόος 285₅₈

Υδωρ 300₂. (353 ἐνύδρια πνεύματα
πάντα). *numina quaedam aqua-
tica* 363

Υπερίων 114₃

Υμέναιος 40

Φαέθων 73 (Πρωτόγονος). 238₁₀. Vide
Φάνης

Φαίνων 286 p. 292 su. 358 (δύσκλητος)
(Φαλής 75)

Φανερή 49₂₂

Φάνης t. 224₁₅. (2). (31₂₃). 56. (*Phane-
ta*[m] 56 p. 135 i.) 58₁. 60. 61. 65.

72—76. 78—82. 84—87. 89. 90.

94. 96. 98. 101. 104—109. 112.
129. 150. 157. 167. 170. 171. 218.

237₃. p. 300 su. περιμήκεος Αἰθέρος
νιός 73. περικαλλέος Αἰθέρος νιός

74. Βρόμιος, Ζεὺς πανόπτης 170.

Ἔρωσ, Μῆτις, δαίμων μέγας 83.

Ἔρωσ 167 p. 200 i. ἀβρὸς Ἔρωσ 74.

Φανῆ μέγαν 300₃. Πρωτόγονος

(ubi v.) Φ. 64. *principalis deus*

88. τετρανήγης τετρακέρατος 77.

αἰδοῖον ἔχων ὀπίσω περὶ τὴν πυγῆν

80. ἵπποι 78. κληῖς νόου 82. παλαι-

φρατα ἀπὸ Φάνητος 61₂. χρυσοῦν

γένος ὑποστήσας 140. κατάποσις

167. 168 p. 204 su. Vide Φαέθων

Φθόνος? 23

Φιλοφροσύνη 182

Φοίβη 114₃

Φοῖβος 62₁. 297 a₁₁ (ἐκηβέλειτης)

Φόρκυς 16. 109 p. 175 su. 114₇ (κρα-
ταῖός). 117

Φύλαξ (Ἐκάτη) 42

Φωσφόρος (Ἐκάτη) 42

Χαλδαίων φέλον 247₂₄

Charon 296

Χάος (ἀρχαῖον Χάους ἀμέγατον Ἀνά-
κην t. 224₁₂). 1₆₉₃. 698 (πετρόεν,
νύχιον). 24. 28. 29₄₂₁ p. 100 (ἀρχαῖον).

54 (Χάους πατήρ sc. Χρόνος). 55.

56 p. 135 i. (*Chaos*). 60. 65. 66. 76.

79. 107. 359 (*Chaos*). χάσμα (μέγα,
πλώριον) 66 a₂

Χάριτες? 30 p. 115. 181

Χθονία (Ἐκάτη) 42

Χρόνος t. 224₁₃. 37. 54 (Αἰθέρος καὶ

Χάους πατήρ). 57. 60. 64. 65. 66 a₁

(ἀγήραος, ἀφθιτόμητις). 68. 70,

(μέγας)

Χρυσήϊς 49₂₄

Ἰδιὸν 54. 55. 56. 70₂ (ἀργύφειον). 76.
79. 291
ἸΩκεανίς (Εὐθρονόμη) 29₅₀₄
ἸΩκεανός 1₇₀₁. 15. 16. 24. 25. 29₅₀₈.
107. 109. 112. 114₈. 115 (ἀκάματος,
καλλιφροος) 116. 117. 121. 123. 125.
135₁. 167 b₃ (μέγας). 171. ἸΩκεανοῦ
θυγατέρες 49₂₀₁. κῆκλος 238₁₅. ὄρος
ibidem₁₁. ἐπὶ τέρατος 245₁₉. ἐπὶ

τέρασιν 247₃₁. οἱ περὶ τὸν ἸΩκεα-
νὸν τόποι 43

ἸΩκυρόη 49₂₃

ἸΩραι 181 Add. p. 355 t. 256

-ητα 31₂₃ cf. Φάνης

-λευ (βασιλεῦ, Εὐβουλεῦ?) 31₂₂ cf.
Εὐβουλεύς

IV. VERBORUM DELECTUS

ἄβρος, Ἔρωσ 74. 83. 170

ἄβυσσος 353

ἀγαθός 49₉₆. 233₅. 245₁₁. 247₁₃. 287₃.

ἀμείνων 120₁. ἀριστος 286 p. 292 su.

ἀγαιομένη 216 c

ἀγανή (Φερσεφόνη) 32 d₆. e₈

ἄγγελος 248 a₁₀. 297 a₁

ἄγγος 52₅

ἀγήραος 54. 66 a₁. ἀγήρωσ 228 c.

ἀγηρ- 49₉₈

ἀγκυλομήτης (Κρόνος) 131

ἀγλαός 32 g₂. 167 b₁. 189₃. 194₂. 219.

236₃. ἀγλαὰ δῶρα Καβείρων t. 224₂₇

ἀγλαόκαρπος (Δημήτηρ) 48

ἀγνός 32 b IV₄. 315₄

ἄγριοι θῆρες 169₁₂

ἀδαήμονες 233₈

ἀδελφοί 135₄

ἀδευκής 282₅

ἄδικος 4. 169₁₁. 222₁

ἀδιναὶ μέλισσαι 269

ἄδντον 104

ἄειγνήτη Νύξ t. 224₁₅. 37

ἄειδω 48. 334

ἄειθαλεῖς 181

ἄειρός (κράνα) 32 b₂

ἄειρόμενε 62₃

ἄελιος 32 f₁. Vide ἥλιος

ἄελπος 86₃. 279

ἄεργεῖη 286 p. 291 i.

ἄερία λίμνη 125

ἄερόμικτος 297 b₂

ἄεραίνος (Βάχχος) 280₉

ἄετώσια φύλα 233₁

ἄζηγές σκοτός 66 b

ἄηρ 168₅. 228 b. ἠέρα 247₂₇

ἄησυρα 284₃

ἄηττητος 248 b₃

ἄθάνατος 32 b IV₆. c₂. 4. 49₆₆. 7. 62₂.

86₄. 89. 91₂. 94₂. 107. 142₁. 164₂.

167 b₅. 168₂₁. 169₈. 178₁. 223₇. 228 c. d.

247₉. 248 b₁. 300₁. 315₅. 340₁

ἄθήμετος 232₃

ἄθέσφατος 71 b. 84

αἷα 236₃. 280₈

† αἰγῆκες τύπανον 152₂

αἰγίοχος (Ζεύς) 338

αἰγλήεις 168₁₂

αἰδοῖος 99. 127₄. 183₂

αἰὲν ἐόντες ἀθάνατοι 300₁

αἰθάλη 220

αἰθῆρ (2). 72₁. 75. 86₃. 165₂. 166₂.

167 b₁. 168₈. 17. 169₃. 226₃. 228 a.

237₁. 248 a₁. 7. b₃. 339. V. Ind. III

s. Αἰθῆρ

αἷμα Οὐράνιον 63₂

αἰνολέτης (Κρόνος) 29₁₂₈ p. 100

αἰνός 224 b₁. 282₇

αἰόλος 52₅

αἰπεινὰ κάρηνα 168₂₇

αἰπύς 267₂

αἶσα 227₂

αἶσιος 287₁

αἰτίη 274₇

αἰών 95. 142₂. 223₁. 245₁. 247₅

αἰώνιος μέθη 4

ἀκαλλίδες 49₆₁

ἀκάματος 21 a₅. 115₁. 315₄

ἄκαρπος 259
 ἀκήρατος 315₁
 ἀκίνητος 237₁
 ἀκοαὶ καθαραὶ 249₁
 ἀκρόκομα ἔρνεα 225₁
 ἄκρος 58₅. 282₃. (284 adn. 5?)
 ἀκτινες 238₈.¹¹
 ἄλγεια δακρυόεντα 245₁₂ v. Ind. III
 s. Ἄλγεια
 ἀληθεύω 332₂
 ἀληθής 245₃. 247₄
 ἀλκή 167 a₃. 274₇
 ἀλλάσσω 226₃. 237₃
 ἀλλήξαι 230
 ἄλλοι θεοὶ 32 c₂.⁴. d₂. e₂. ἄλλοι ἥρωες
 32 a₁₁ v. Ind. III s. θεός
 ἀλλότριον 286 p. 288 m.
 ἄλοχοι 224 a₂. 286 p. 291 m.
 ἄλσα Φερσεφονείας 32 f₃
 ἀλύξαι 49₁₀₀
 ἄλωαί 268₁
 ἀμβροσία (substant.) 49₈₁. 189₂
 ἀμβροσίη Νύξ 106
 ἄμβροτος 21 a₁. 164₁. 168₃. 280₃
 ἀμείβω 224 b₁. 237₉. 287₁
 ἀμειδέες 270₄
 ἀμείλικτος 248a₄
 ἀμείλιχον ἦτορ 121₁
 ἀμέρση 245₁. 247₅
 ἀμέτροτος 238₁₄
 ἀμοιβή 226₁
 ἄμπελος 255
 ἀμύητος 5. 301 p. 317 su.
 ἀμφιελίξας 115₂
 ἀμφιέτησιν, ὄραις 232₂
 ἀμφικαλύψας 32 a₁₄
 ἀμφιμιγείσα 238₁₂
 ἀμφίπολοι 189₁
 ἀνάγκης, ἐπὶ κρατερῆς 215₁. κρατερῆι
 ἐπὶ ἀνάγκηι 248 b₂ v. Ind. III s.
 Ἀνάγκη
 ἐναιδῆς θυμός 337₂
 ἀναλλάκτοισιν ἐφημοσύναισι 248 a₃
 ἀναξ 62₁. 276 (Ἀπόλλων). t. 224₂₃
 (Βάκχος). 237₄ (Εὐβουλεύς). 114₀.
 139₁. 169₇ (Ζεύς). 245₇ (κόσμοιο).
 49₉₀ (Πολυδέγμων). ἀνακτες 114₂
 ἀναπνεύσαι κακότητος 229

ἀνάσσω 32 a₁₁. 62₂. 96. 139₁
 ἀνάστασις βοῶν 258
 ἀνέθηκεν 290₁
 ἀνεσύρειτο 52₁
 ἀναφαίνειν 274₁. 297 c₂
 ἀνελέγκατο 21 a₉
 ἀναψύξαι 230
 ἀσπίδα 328
 ἀνδρεία 243
 ἄνεμοι 27. 223₅. 248 a₃. 268₃. 318
 ἀνεμώεσι δίναις 1₆₉₇
 ἀνέξει, κῦδος 287₅
 ἀνηλώσαι vel ἀνήλωσαι 31₃₇
 ἀνήρ 206. 267₁. 268₂. 270₅. 312
 ἀνθεμόεις 193
 ἀνθέρικες 284₂
 ἀνθεσιονογαὶ θυγατέρες 197
 ἀνθιον ἔαρ 33
 ἄνθος 98. 142₁. 174. 248 a₁₁. 284₂
 ἄνθρωπος 32 f₄. 223₆. ἄνθρωποι 23.
 29₄₃₀ p. 100. 32 b IV₁. 32 g₃. 49₆₇.
 95. 103. 94₁. 140. 169₈.¹¹. 220 — 221.
 223. 224 b₂. 228 a. 232₁. 233. 237₅.
 247₁₄ 21. 251. 256. 270₃. 297 a₅. c₅.
 315₅. 340₂
 ἀγίαί 287₃
 ἄνοδοι καὶ κάθοδοι 221
 ἀνόμματος 82
 ἀνόσοι 4
 ἀντήλλαξε 286 p. 290 i.
 ἀνταπέτεισα, ποινάν 32 d₁. e₄
 ἀνθέξειται καρπῶν 253
 ἀντία πράττει 32 b IV₃
 ἀντιόωσα σελήνη 168₁₆
 ἀντολίη 168₁₅
 ἄντρον τῆς Νυκτός 165 p. 169 su.
 ἀντγι μῆνός 271₅
 ἄνω κάτω 31₂₃
 ἄξια 32 b IV₃
 ἄξων μέσος 94₂
 αἰοιδῆς κόσμος vel θυμός 14
 αἰοίδιμον δῶρον 32 g₃
 ἀπαλοῖς ἐν ὄνειρασιν 346₂
 ἀπανάνας 31₂₀
 ἀπειριτος αἰὼν 95. γαῖα t. 224₂₀. 91₁.
 165₃. ἀπειριτος πόντος 167 b₄. ἀπει-
 ριτον σῶμα 168₂₂
 ἀπειρος λογίης 187₁

- ἀπειρων 1⁶⁹⁴. 232⁵. 237⁷
 ἀπειρία δώρα 31¹¹, ἀπειρίσιον κατὰ
 κύκλον 71 a, ἀπειρείσις ὑπὸ κόλ-
 ποῖς t. 224¹³
 ἀπέβαν 32 c₉
 ἀποδιδράσκω 7
 ἀπόδος 247 adn. 40 p. 263
 ἀποδοχῶσας 149¹
 ἀποειπεῖν 332¹
 ἀποκρύψας 168³¹
 ἀπόλλυμαι 32 a₆, b₁
 ἀπορρώξ 247²³
 ἀπέστειλε vel ἀπέστραπτε 86⁴
 ἀποστρέψαι 233⁴
 ἀποφθίμενοι 222²
 ἀπρονόητοι 233₆
 ἀργαλέος κύκλος 32 c₆
 ἀργής χιτῶν 60
 ἀργικέρανος 21 a₁. 168₁
 ἀργίς 33
 ἀργυροπέζη 275
 ἀργύφειος 70₂
 ἀρδμὸς νέκταρος 189₂
 ἀριδείκετος 101. 155
 ἀρίδηλος 237₄
 ἀριθμὸς t. 249. 312. 317
 ἀριπρεπής 102. 107. 114₅
 ἀριστερός 332¹, ἐπ' ἀριστερά 32 a₁
 ἄρματα 260
 ἄρμονία 297 c₁
 ἄροτρον 280₃
 ἀρορένοθηνυς 56
 ἄροητοι χρῆσμοί t. 224²⁸
 ἄροσην 21 a₁. 168₃
 ἀρτήσαντα 166₂
 ἀρχαῖος t. 224¹². 247³⁶
 ἀρχή 21. 164₂. 247³⁵. 298₁. ἀρχαί
 τρεῖς 310
 ἀρχιγένεθλος 168₅
 ἀρχός 168₆. 169₁
 (ἄρχω) ἤρξε πρώτος γάμοιο 15
 ἀρωγή 340₁
 ἀρωγός 158
 ἀσεβεῖς 23. 293
 ἀσθενέες 245¹⁶. 247 p. 264 su.
 ἄσκοπον φάος 2
 ἄσπετος αὐγή 238₁₂
 ἄστακτα 47 adn. 14
 ἀστάχνης 268₁
 ἄστρα 91₃. ἄστη 47₃
 ἀστέρες 22
 ἀστερή ἕλη 353
 ἀσ[σ]τεροβλήτη κεραυνόν 32 c₅ v. ἀστε-
 ροπήτι
 ἀστερόεις 21 a₃. 32 a₆, b₃. 49⁷². 57₃.
 168₄
 ἀστεροπήτι κεραυνῶι? 32 d₅. e₅ v.
 ἀσ[σ]τεροβλήτη
 ἀστράγαλος 31²⁰. 34
 ἀστραπαῖς 49³⁹
 ἄστρον 247²⁴. ἄστρα t. 224³⁷. 168¹³.
 238₇. 248 a₇
 ἀστυφέλικτον σῶμα 168²²
 ἀσώματος ἄδράστεια 54
 ἀτασθαλίη 120₂
 ἀτάσθαλος 83. 135₃
 ἀτέλεστος 5. 235
 ἀτελής 187. 192 p. 218. 193
 ἀτίταλλεν 129
 ἀτραπιτός 245⁷. 247₈
 ἄτρομον σῶμα 168²³
 ἄτροπον 315₄
 ἀτρούγετος πόντος 167 b₂
 ἀτρούτως 71 a₂
 αὐγή 238¹². αὐγαί 222¹. 4
 † αἰδάζοιο 284₁
 αὐδή 168¹⁹. 299₂
 αὐξομένη 274₈
 αὐος 31 p. 104. 32 b₁. αὐή 32 a₆.
 αὐον λήιον 284₃
 αὐτογενής 245₆
 αὐτοτελής 29²⁴ p. 100. 245₈ n. 247¹⁰
 αὐχὴν 58₅. 149₁
 ἀφανής 109₂
 ἄφατος 165₂
 ἀφθιτος 89. 168¹⁷. 248 a₅. b₁. 3
 ἀφραδίη 49³⁷
 ἀφρογενής 183₅
 ἀφρός 127₂. 183₂
 ἄφρων 49₆₅
 ἄχθεα γῆς 233₂
 ἄχνα 268₃
 ἀφενδής 103. 168¹⁷
 βάθος θαλάσσης 245²¹
 βαθυπλόκαμος 114₄

- βαθύροος Ἀχέρων 222₃
 βαθὺς Τάραρος 121₃
 βαρνηχῆς θάλασσα 168₂₈
 βαρυνενθῆς κίκλος 32 c₃
 βαρεῖα φωνή 224 b₅
 βασιλεία χθονίων 32 c₁, d₁, e₁, g₁.
 χθονία βασιλεία 32 c₈
 βασιλείον δέμας 168₇, 169₂. βασιλῆϊός
 νοῦς 168₁₇
 βασιλεύς 21 a₇, 107, 168₅, 208, 245₁₃
 267₁, 339
 βασιλευσε 107, 108₂
 βασιληῖς τιμή 101₂
 βάσις 168₂₀, 247₃₂
 βέβηλος 13, 59, 245₁, 247₁, 334
 βέδν 2, 9
 βίη 135₃
 βίος σαροκοδακῆς 292₁
 βλέπειν 286 p. 289 su.
 βλέπειν 31 II₁₇, 245₅, 247₆, 345
 βλέφαρα 346₁
 βόθροι 282₂
 βόρβορος 5, 235, p. 305 m.
 βουκόλος 31₁₅, 52, V. Ind. VII
 βουλή 242, βουλαι 49₆₄, 299₃
 βοῶν ἀνάστασις 258
 βούτης Ζαγρέως 210 p. 230 m.
 βραβευτής 49₄₂
 βριαρός δόμος 248 a₂
 βριμας ταυροίους 79
 βροντή 179₁, βρονται 49₃₈, 248 a₂
 βροτός 32 c₁₀, 38₁, 227₁, 233₁, 248 a₁₀,
 255, 258, 297 a₃, 298₁
 βρώματα 256, 259
 βυθός ἀει ὄρων 55
 γαῖα t. 224₂₀, 21 a₃, 91₁, 115₂, 121₃,
 165₅, 167 b₂, 3, 168₁, 8, 27, 30, 169₃,
 215₂, 223₄, 226₂, 238₁₀, 245₁₈,
 247₁₇, 30, 248 a₁, 262, 270₇, 280₃,
 337₅ v. γῆ
 ἐς γάλα (ἔπειτον) 32 c₁₁, f₄
 γάμος 15, 112, 187₁
 γάννα 47₅
 γανώντα θανμαστόν 49₆₅
 γαστήρ 167 a₂, b₇
 γελῶν 52₃
 γενεά (γενεή) 14 58₁ (δεινή), 155,
 280₂ (χρυσείη) v. γονεά
 γενέθλη 109₂, γενέθλαι 224 a₃
 γενείου καθαροῖο 142₂
 γένεσις 29₄₂₈ p. 100
 γενέτειρα 114₃
 γενέτης 169₁
 γενέτις 169₄
 γενέτωρ 81, 98, 168₉, 170
 γεννήτορες 300₁
 γένος t. 224₁₉, 20 (θνητῶν), 4 (τοῦ
 ὀσίου καὶ εὐόρκου), 32 a₇ (οὐρά-
 νιον), 32 c₃, d₃, e₃ (ὄλβιον), 32 b IV₃
 (θιῶν γένος), 224 b₆ (ὀφίων), γένη
 τρία ἀνθρώπων 140
 γεωπονίης φιλομβρότου 280₁
 γῆ 54, 93 (οὐρανία), 233₂, 258, 301
 p. 317 su. (μήτηρ), 310
 γηγενέες 315₅
 (γιγνώσκω) γνωσθ' 32 b IV₃
 γλανκώπιδες θυματέρες 197
 γλυκερόν τέκος 199
 γλυκύπικρον 361
 γλώσση 247₄₀
 γνώμαι 247₃₇
 γονεά 32 b IV₂ v. γενεά
 γονέων θέμιστες 337₁
 γονή ἀροῖο 183₂, γονῆς σπέρμα
 t. 224₁₉
 ἔγραφα 32 a₁₃
 γνία 270₆, 284₃
 γν(ι)ώσημ 135₃
 γυνή 234
 γυροῖς ἐνι 280₄
 δαιδαλα 179₃, δαιδαλέων ἄστρον 238₇
 δαῖζω 282₈, 292₂
 δαίμων 47₅ (κλυτός), 83 (μέγας), 85₁
 (σεμνός), 155 (ἀριδείκετος), 168₃
 (εἰς), 169₁, 249₂, δαίμονες 32 d₂, e₂,
 248 a₃
 δάκρυα Διός 33, 354 p. 343 su.
 δακρυόεντα ἄλγεια 245₁₂, 247₁₅
 (δαμάω) ἐδάμασσε 32 c₄, e₅, ἐδα-
 μάσατο 32 d₅, δαμασθεῖς 270₆,
 δαμαστά 47₆
 (δάμνημι) δεδμημένοι μέθη 282₇
 δεινός 3, 58₁, 177, 337₅

δεκάς ἀγνή 315₄
 δεκάπτυχος 247₂₁
 δέλτοι 333₃ p. 333
 δέμας 167 a₂. 168₇. 169₂. 224 b₅
 δένδρον 44. 270₂
 δεξιός 238₃. δεξιάν 32 f₅. δεξιόν 32 f₂.
 ἐπὶ δεξιᾷ 32 b₂
 δεξιτερῆ χεῖρ 245₁₀. 247₃₁
 δέρμα νεβροῦ 238₆
 δεσμὸς κρατερὸς 166₁
 δεσμοτήριον 8
 δεσποτεία 47₆
 δῆσον 154₃
 διαμοιράομαι 210 b
 (διανέμω) διένειμεν 107. 108. 248 a₁₃
 διασώζεται 297 c₅
 διατάκτωρ 54
 διέπειν ἀλλότριον βίον 286 p. 288 m.
 διεραὶ χαῖται εὐόδει 142₃
 διζήσσειν 333₁ p. 333
 δίκαιος 4. 32 d₄. e₄. 247₂. 297 a₉
 δικαιοσύνη 4
 δίκρωσ 274₄
 δίκη 8
 δίκτυον 26 v. Ind. I s. Δίκτυον
 δινεῖται 237₇
 δίνη 236₁. δίνει 1₆₉₇ (ἀνεμώκεις). 115₂.
 238₁₃
 (διορίζω) διώρισε 94₁
 (δίος) διὰ γεγῶσα 32 g₄. δὴ Ἐκάτη
 188₁. ἐν χθονὶ δίη 224 b₆. δῖος αἰθῆρ
 70₁. 237₁
 δίπλακα θεσμόν 247₃₇
 δισώματος θεός 57
 διφυῆς Ἔρωσ t. 224₁₄
 δίψα 32 a₈. b₁
 δολόεσσα ἐδωδῆ 148₁
 δόμος 89. 223₃. 248 a₂. δόμοι 287₄
 δονεῖται 248 a₅
 δοσοληψία 278
 δράκαινα 58
 δράκων 54. 57 (Ἡρακλῆς καὶ Χρόνος).
 58₁ (Ζεὺς, Ἡρακλῆς, φοβερός). 59
 (μυστικός). 199 p. 222 su.
 δρεπόμεσθα 228 b
 δρόμον μέρος 227₄
 δρόσος 238₁₂
 δρῶς 282₃. δρῶες ὑψίκομοι 154₁

δύναμις 167 a₃
 ἔδον ἐπὶ κόλπον 31 p. 104. 32 c₈
 δύσις 168₁₅
 δυσεβεῖς 47 adn. 14
 δυστέλιμονες 49₉₅
 δωδεκάτη ὁμφῆ 62₄. τὰ δωδέκατα
 τοῦ κόσμου 316
 δῶμα 286 p. 291 m.
 δῶρον αἰοίδιμον 32 g₃. δῶρα t. 224₂₇
 (ἀγλάα). t. 224₃₉ (ἐπινήχυντα). 31₁₁
 (ἀπερίσια). 282₉
 ἔαρ 248 a₁₁
 ἐβδόμη 276. ἐβδομαδικὸς νοσς 313
 (ἐγγίγνομαι) ἐγγένητο 167 b₇
 ἐγερωσιγέλωτ Ἄφροδίτην 183₄
 ἐγγάρασε 333₃ p. 333
 ἔδος 94₂
 ἔδρα 66 b. ἔδρη γαίης 167 b₂. ἔδραι
 εὐαγέων 32 d₇. e₇
 ἔδωδῆ, δολόεσσα 148₁
 ἔθειραι χούσσα 168₁₂
 ἐθέλησθα 232₄
 εἶδαρ λαρόν 280₅
 εἶδος ἀριπρεπές 114₅
 εἶδωλον 209. εἶδωλα τετυγμένα 233₂
 εἰκοσι (καὶ πίσυρες) 157
 εἰλαπιναστής 207
 εἰλαπίνησι 297 a₈
 (εἰμι) ἐσί 32 b₃
 εἰρήνη 297 a₄
 εἰς 31₂₃ (Διόνυσος). 168₃. 7. 239 (Ζεὺς).
 245₈. 247₁₀ (θεός). 298₁ (πατήρ). ἐν
 τε τὰ πάντ' 165₁. ἐν τὰδε πάντα
 297 a₁₂
 (εἰσοράω) εἰσοράαι 245₁₀. 247₁₂. ἐσόρα
 245₇. 247₈. εἰσοράεται 247₁₂. ἐσο-
 ρήται 247₁₆. ἦν ἐσιδεῖν 58₄. ἐσέ-
 δρακεν 86₁
 ἐκάβα (χοῖροι) 46
 ἐκάεργος 276. 297 a₁₁
 ἐκατηβόλος 62₁
 ἐκατόμβαι τελέεσσαι 232₁
 ἐκατὸν κάρα 49₆₇
 ἐκβλύσει (τὸν οἶνον) 255
 ἔκγονος Μήνης 245₂. 247₃. ἔκγονοι
 θεῶν 16. ἔκγονα 245₃
 ἐκηβελῆτης 297 a₁₁

ἐκηβόλος 62₅
 ἔκηλος 135₅
 ἐκθρόσκει 60. ἐκθορε 183₁
 ἐκνομίη φύσις 121₂
 ἐκτεμεῖν 17
 ἔκτη (ἐν γενεῇ) 14. (ἐν ἡριγενεῖ) 275
 (ἐκφύω) ἐξεφύοντο 168₂₅.
 ἔλαας θαλλός 186. ἐλαιῆς ἔρονος 206
 ἐλικανγῆς κύκλος 236₁
 ἐλινύεν 47₉
 ἐλίσσω 127₂. 236₂. 238₁₃
 ἐμβαλῖν εἰς τὸν κάλαθον 31₂₈
 ἐμβρόντητα πάντα 47₇
 ἐμπεδος οἶνος 261₁
 ἔμπυρος ἄξων 94₁
 ἐναισιμος 282₂
 ἔνη 279
 ἔνθα καὶ ἔνθα 66 a₂. 76 (ὀρώμενος).
 78 (φορεύμενος)
 ἔνθεος 32 b IV₅
 ἐνθάντος 92. 183₃. V. Ind. III s.
 Ἐνιαυτός
 ἐννέα θυγατέρες 197. *novem anno-*
rum spatio 295
 ἐννεὰς Κουρήτις 314
 ἔνοπλοι Κούρητες 31₇
 ἐντὸς ἐέργει 179₃. ἐντὸς Διός 167 a₄
 ἐξαλέσθαι οἶνας 282₄
 ἐξανέφηγε 237₂
 ἐξανύσασα 274₄
 ἐξάς 311
 ἐπαρτέες 270₁
 ἐπειγομένων ἀνέμων 268₃
 ἐπητανός ὄλβος 280₁₀
 ἐπιβαίνω 32 c₇. 245₆. 247₇
 ἐπικλήσιν καλέουσιν 57₂. 239 a
 ἐπινήχυντα δῶρα t. 224₃₉
 ἐπιτηδῶω 82
 ἐπιπλώονσι (τοῖς μίδεσι) 127₂
 (ἐπιτίθημι) ἐπίθεσθε θύρας (πύλας)
 59. 245₁. 246₁. 247₁. 334
 ἐπίφρων βουλή 242
 ἐπιχρόνιοι t. 224₃₈. 91₂. 139. 237₅. 274₇
 ἐποιχεσθαι ἰστόν 178₂. 193
 ἐπορράνιος 247₃₁
 ἐπτά 47₉ (νυξί). 114₁. 2 (κοῦραι καὶ
 παῖδες). 210 b (μέλη)
 ἐπτακαίδεκάτη 277

τὰ ἐπτάμηνα 327
 ἐπτάς 313
 ἐπτήμαρ 47₁₀
 ἐπωνυμία Μήνης 271₂
 ἐπώνυμον καλέουσι 63₁
 ἐρατεινός 49₂₇ (Γαλαξάουρη). 38₂
 (θαλία)
 ἐργάζοιο 269
 ἔργον t. 224₁₇. 29₁₂₉ p. 100. 32 b IV₅.
 d₁. e₁. 95. 154₂. 168₂₀₄ m. 176₁. 178₂.
 189₃. 274₂. 280₂. 297 c₁. 299₁
 ἐρίβουβοι μέλισσαι 154₂. 189₃
 ἐρίδων μῆνες 255
 ἐριθηλῆς λάχνη 142₅. ἐριθηλῆς ἔρονος
 206
 ἐρίθυμοι 270₃
 ἐρικυδῆς γαῖα 167 b₂
 ἐριφος 32 c₁₁. f₁
 ἐρμηγενῆς 297 a₁
 ἔρονος 206 (ἐλαιῆς, ἐριθηλῆς). ἔρονα
 πάντα 282₃. ἔρονα φοινίκων 225₂
 ἐρουθρόν νεκταρ 189₂
 ἔσθειν 291 p. 301 i. ἐσθιέτω 31₁₄
 ἐσθλός 175₁. 278. 286 p. 292 su. 337₃
 ἔσοπτρον 34. 209. ἔσοπτρος 31₃₀ v.
 κάτοπτρον
 ἔσχατα πείρατα γαίης 168₃₀
 ἐτηνυμῆ 280₇
 ἔτος 261₂ (καλόν). διὰ τριακοσίων
 ἐτῶν 231. *anni vertentes CXX* 250
 ἐτώσιον 223₁
 εὐαγών ἐδραι 32 d₇. e₇
 εὐαγέωσιν 222₁
 εὐγλωθοι 32 b IV₄
 εὐδυνάτη θεὰ Ἀγνή t. 24. 224₁₆ (Βριμώ)
 εὐειδῆς Ἴδη 105 a. εὐειδεῖς κοῦραι 114₁
 εὐκαμπῆς ἄροτρον 280₃
 εὐκοσμοὶ ἄλογοι 224 a₂
 εὐορκος 4
 εὐπατέρεια Ἐκάτη 41
 εὐπλόκαμος Ἀητώ 188₂
 εὐρησας? 31 I₁₀. εὐρησι? 31 I₁
 (εὐρίσκω) εὐρήσσεις (εὐρήσεις) 32 a₁. 4
 εὐρύοπα Ζεύς 139₂
 εὐρύς 167 b₁ (εὐρείης αἰθέρος). 168₂₄.
 215₁. 238₅
 εὐρυβίης ἠήρ 168₂₅
 εὐρώεντα Τάρταρα 168₃₀

εὐσεβείες 32 b IV₄. εὐσεβείς 293
 εὐτεκνείας ναῦν? 49₀₁
 εὐφροσύνη 287₅. 297 a₇
 εὐχή 31₁₇
 εὐχομαι 32 c₃. d₃. e₃. εὐχέσθ(θ —) 31 Π₁₁.
 Vide Add. p. 356
 εὐώδης (114₁?). 142₃ (εὐώδεις διεραῖ
 χαιται). 261₂ (οἶνος)
 ἐφήμερα φνλ' ἀνθρώπων 169₁₀
 ἐφημοσύνας ἀναλλάκτοισι 248 a₃
 ἐφορώω 31₁₅. 337₁

 ζαθέη τετράς 315₂
 ζάκορε 333₂ p. 333
 ζειδωρος γαῖα 280₃
 ζωιοδοτήρ 65
 ζώνη μέσση 168₂₈
 ζῶιον 225₁. ζῶια 224 b₂. 298₂

 ἥδυμος οἶνος 261₂
 ἡδίστη εὐφροσύνη 297 a₃
 ἡέριον χάσμα 72₁
 ἡεροειδές σπέος 97
 ἥλιος (ἡέλιος) 21 a₃. 92. 94₃. 168₁₀.
 172. 222_{1,4}. 223₆. 238₂. 274₆. V.
 Ind. III s. Ἥλιος
 ἡμαρ 168₃. 169₃. 249₃. 274₆
 μεθ' ἡμέραν 47₉
 ἡνιοχεῖ 247₂₇
 ἡπεδανός 142₄
 ἡπιος 337₃
 ἡρι 238₁
 ἐν ἡριγενεῖ ἔκτη 275
 ἡτορ 119 (ἐπέροβιον). 121₁ (ἀμείλιχον)
 ἡττων φώς 286 p. 290 i. 292₂

 θάλασσα 165₃. 168₂₈ (βαρνηχίς). 245₂₁
 (πολιή). 297 a₃
 θαλερόν λέχος 194₁
 θαλία ἐρατεινά 38₂
 θαλλός ἐλάας 186. θαλλοί 227₁
 θάνατος 49₉. 226₁
 θαῦμα μέγα 32 b IV₁. 238₁₅
 θανμάζω 86₃
 θανμαστόν γανώνοντα 49₆₅
 θεά 101₂. 209 p. 227 i.
 θείναι 167 b₃
 θεῖος 21 (νόμος). 32 a₁₀ (κρήνη). 56

(πνεῦμα). 228 b (ψυχή). 245₅. 247₆
 (λόγος). 247₂ (νόμος)
 θέμις 227₃. 245₁. 246₁. 247₁. 301 p. 317 su.
 θεμιστεύει 297 a₉
 θεμιστες γονέων 337₁
 θεμιτόν 247₃₈
 θεοπροπία 332₁
 θεός 54. 57. 69. 81. 168₂₄. 205 (νέος).
 238₁₁. 239 b₂. p. 256 su. 247₁₉. 290₁.
 297 b₁. 299₁. 340₁. ἐκ θεόθεν 247₃₇.
 θεοί 5 16. 25. 32 e₂. c₂. 4. d₂. 85₂.
 106. 107. 108₁. 111. 164₁. 167 b₅.
 168₁₅. 169₃. 205 (θεοὶ θεῶν). 208
 (νέοι). 237₂. p. 256 su. v. 245 (τρια-
 κόσιοι ἐξήκοντα πέντε). 248 a₃. b₂.
 297 a₅. 315₅. θιῶν γένος 32 b IV₃
 θεοφήμη 247₄₁ p. 263 su.
 θεοφραδές Μουσαῖε 271₁
 θεουδῶς 169₆
 θέσις πλάγγων t. 224₃₄
 θέσκελα ὀέζων 168₃₂
 θεσμός 165 p. 169. 152 (Ἀδραστίας).
 247₃₇ (δίπλαξ). θεσμοὶ δικαίων 247₂
 θεσπεσίους ῥεῖθροις 117
 θήλυς 81. 98
 θήρ 238₆. θήρες 270₅. ἄγριοι 169₁₂.
 θηρῶν τε βορῶν τε 298₁. θήρες
 τ' οἰωνοὶ τε t. 224₃₄. 169₉. 223₁. 233₁
 θητεία t. 224₂₁
 θνητός 224₂₀. 49₆₆. 103. 62₂. 107. 108₁.
 169₃. 228 d. 245₁₀. 11. 15. 247₁₂. 18. 22₂
 297 a_{5,7}
 θοός 281. θοώτερος 284₁
 θορήνοι ἱεροὶ (Νυκτός?) 209 p. 227 i.
 θ. Αἰγυπτίων t. 224₃₂
 (θριξ) τριχες 31 Π₁₀. 130
 θρόνος 23 (Διός). 245₁₃. 247₃₀ (χρῦ-
 σιος). 248 a₉ (πυρόεις)
 θρούλλοι 286 p. 288 i.
 θυγάτηρ 114₃. 197. 224 a₂
 θυμολγής 287₂
 θυμός 52. 247₃₂. 248 a₅. 271₂. 286
 p. 291 i. 337₂
 θύρας (πύλας) ἐπιθεσθε 59. 245₁.
 246₁. 247₁. 334

 λαίνειν 346₁
 ἴθρις 238₃. 247₂.

- ἱερός 10. 21 a₃ (ἐξ ἱερῆς κραδίδης). 31₉.
 32 f₃. 58₂ (νηδύος ἐξ ἱερῆς). 86₂.
 163 (γάμος). 168₂₆. 209 p. 228 su.
 223₂. 238₇
 ἱητήρ νόσων 297 a₁₂
 ἰθύνω 245₆. 247₇.
 ἰκέτις 32 d₃. e₃
 Ἰλαθι 312
 ἰλύς 57
 ἰμείρω 280₃
 ἰμερόεσσα Καλυψώ 49₂₅
 ἴμερος 280₁
 ἴμερτός στέφανος 32 c₇. 9
 ἴππος 49₇₀. 78. 224 b₃
 ἴσος 225₁. 247₂₆. 291
 ἰσοτελής 132. 163
 ἰστός 178₂. 193. ἰστοὶ ἀτελεῖς 192
 p. 218 su.
 ἰστουροῦσα 192
 ἴσχεο ἔργων 274₂
 ἰφιδένητον πῦρ 247₂₈
 ἴχνια 247₁₉
 ἴχνη 83

 καθαίρω 5
 καθάψαι 238₅
 καθαρισμός t. 224₃₈. (49₉). καθαρισμοὶ
 ἀδικημάτων 3
 καθαρός 261₁ (οἶνος). καθαροὶ ἀκοαί
 249₁. καθαρὸν γένειον 142₂. κα-
 θαρὰ 32 d₁. e₁. g₁. καθαρὰ 32 c₁.
 ἐκ καθαρῶν 32 d₁. e₁. g₁. ἐκ καθα-
 ρῶν 32 c₁
 τὰ καθάρσια 156
 κάθοδοι καὶ ἀνοδοὶ 221
 καιρός 237₉
 καιρός 287₃. κακόν 49₃₆. 233₃. 245₁₁.
 247₁₃. κακά 3. 337₄
 κακότης 229. 230 233₄
 κάλαθος 31 I₂₈. 34. 50
 καλαμίνθη 325
 καλέω 63₁ (ἐπώνυμον). 75. 85₃. 237₃. 5.
 239 a (ἐπίκλησιν). 297 a₁₀. 298₂.
 ἐπεκλήθη 237₆
 καλλικόμοις πίτνισιν 290₂
 καλλιόροος Ὠκεανός 15. 115₁
 καλλιφύτοις ὄραις 183₄
 καλός 222₃ (λεμῶν). καλά 31 I₉ (ἰερά).
- 34 (μηλα). 168₁₁ (πρόσωπα). κάλ-
 λιστον ἰδέσθαι 237₂
 καλυκῶπις 49₂₃. 63
 καμπεσίγνια παίγνια 34
 καμπύλοχοι κερκίδες 33
 κάρηνα ἀπεινά 168₂₇
 καρφαλίμοισι ποσὶ 32 c₇. 9
 καρπός 253. 255. 262. 268₃. 284₂
 καρποφορεῖ 255. καρποφορήσουσιν
 259
 κασιγνήτη 15
 κασιγνήτοι 135₇
 κατακάουσοι 256
 καταλείβεται 219
 καταπαύσατε κόσμον αἰοδῆς 14
 (καταπίνω) 17. 58. 82. 129. 146. 167.
 171. 254
 καταταρατάρω 57. 58. 220 v. Ind. III
 s. Τάρταρος
 καταχεῖναι ὄμβρον 84
 κάτοπτρον 209 v. ἔσοπτρον
 κάτω, ἄνω 31 I₂₆
 κενναὶ θύγατρεις 224 a₂
 κεναὶ φῆμαι 286 p. 288 i.
 κέρατα ταύρεα 168₁₄
 κεραστῆς πάντων 297 b₁
 κεραυνοβόλος ὀμίχλη 262. κεραυνο-
 βόλοι νεφέλαι 256
 κεραυνός 32 c₅. 179₁. κεραυνοὶ 32 d₅. e₅
 κέρδη 286 p. 288 i.
 κερκίδες καμπύλοχοι 33
 κευθμών 223₈ (γαίης). 315₁ (μοννάδος)
 κεφαλή 21 a₂. 54. 94₁. 168₂. 11. 21. 199
 p. 222 su. κεφαλαὶ τοκίων 291
 κηλήτωρ λυπῶν 297 a₆
 κῆρες 49₁₀₀
 κίγκρητι 32 b IV₂
 κικλήσκω 31₁₉
 κλαδοῦχος (Ἐκάτη) 316 v. κληιδούχος
 κλειόουσι 315₄
 κλέος (32 a₁₄ n.). 271₅
 κληιδούχος 316 (Ἐκάτη) v. κλαδοῦχος
 κλήϊζω 91₂. 175₂
 κληῖς νόον 82
 κλήμα 280₄
 κλυτός t. 224₁₅. 47₅
 κλυτότοξος 297 a₁₀
 κλύω 62₁. 168₁₈. 208. 236₁. 249₂. 312

κνώδαξ 247₂₃
κοίλη, γαστήρ 167 a₂
κοίρανος 267₁. *κοίρανοι (Μοῦσαι)* 38₂
κόλπος 31 I₂₄. 32 c₈. 52₃. *κόλποι* t. 224₁₃.
 1₆₉₄. 132
κομμένα πάμορα 258
κόρη (κούρη) 49₆₃. 188₂. 282_{1. 5}. 342.
κόραι (κοῦραι) 114₁. 245₁₅. 247
 p. 263 i.
κορύννησι, στυφελαις 282₈
κόσκινος 4
κόσμος 14 (*ἀοιδῆς*). 69. 107. 108₁.
 299₃ (*ἄπας*). 216 b. 245₇ (*κόσμοιο*
ἄναξ). 247₈ (*κόσμοιο τυπωτής*).
mundus 250
κούριον ἄνθος 98
κοῦρος 57₁. 210 b. 216 c
κραδιαίος 199 p. 222 su.
κραδίη 21 a₀ (*ιερόη*). 168₃₂. 210 a (*νοερόη*).
 245₆. 247₇ (*κραδίης νοερόν κύτος*)
κραίνω 218. 247₃₉. *ἐπέκραινε* 218
 † *κραναίον ὠιοῦ* 56
κράντειρα 176₁. 177
ἀπὸ κρατός 58₃
κραταιός 62₁. 114₇. *κραταιά* 200
κρατερός 81 (*θεός*). 120 (*κρατεροὶ*
Τιτᾶνες). 166₁ (*δεσμός*). 247₁₉ (*θεός*).
κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης 215₁. *κρα-*
τερῆμ σὺν ἀνάγκῃ 248 b₂. *κρατε-*
ρόν μένος 247₃₃
κρατερόφρων ἀρχή 164₂
κρατήρ 104. 106. 217. p. 308 ss.
 nr. 21. 22
κράτος 168₈. 169₁. 232₁
κρατντὰ πάντα 47₈
κρέα 31 I₁₄
κρείσων 292₂
κρείων θνητῶν 247₂₂
κρήνη 32 a_{1. 3. 10} (*θειή*). *κράνας ἀειρώ*
 32 b₂
κρίος 31 I₁₀
κρίσις 29₄₂₈ p. 100
κρόκος 49₆₁
κρονόεις 222₆ (*Τάρταρος*). 245₁₂
 (*πόλεμος*)
κρύψας 21 a₈
ἔκτισεν 89
κτύπος 168₁₉

κύαμοι 291
κυανοχαιτης 285₂
κύδιμ' ἀριθμέ 312
κύδος 287₅
κυδρός t. 224₁₄
κυκῶν 52₅
κυκλεῖται 168₇. 227₂. *κυκλοῦται* 169₂
κύκλος 32 c₈ (*βαρυνπενθῆς*). 71 a
 (*ἀπειρέσιος*). 71 b (*ἀθέσφατος*). 115₁
 (*Ὠκεανοῖο*). 224 b₁ (*κατὰ κύκλα*
χρόνοιο). 229. 230. 236₁ (*ἐλικαν-*
γῆς). 238_{13. 15} (*Ὠκεανοῦ*)
κυκλοτερῆς 247₂₆
κύνεον δέμας 224 b₅
κύντερον 234
κυνάρισσος 32 a₂. *κυφάρισσος* 32 b₂
κύτος 245₆. 247₇
κύω 60
κῶνος 31 I₂₀. 34

λαγόσι, ἐν ταῖς 54
λαχήμενα 280₃
λαμπάς, πολυφεγγῆς 274₈
λαμπρός 345
λάμπει 248 a₁₁. *λαμπομένη (ὄπλοις)*
 174
λαρόν εἶδαρ 280₅
λασιότροιχες, θῆρες 169₁₂
λάχνη, ἐριθρηλῆς 142₅
λέγονται 282₃
λειμών 222₃ (*καλός*). *λειμώνες* 32 f₃
 (*ιεροί*). 293
λενγαλέον ψῆχος 270₇
λενκός 32 a₂ (*κυνάρισσος*). 127₂ (*ἀφρός*).
ἄνθος λευκόν 142₄
λευκοστόλοι Μοῖραι 33
λέχος 286 p. 290 i. 194₁ (*θαλερόν*)
λέων 54. 57. 79 (*χαροπός*)
λήξαι κύκλον 229
λήθη 297 c₃
λήθει 168₂₀. *λήθουσιν* 169₁₀. *λήθον-*
ται 38₁
λήϊον ἄνθον 284₃
ληνοὶ 282₅
λιγὸς ἕπρος 346₁
λιγύφωροι Ἐσπερίδες 34
λικμώντες ἄιδρες 268₂
λίκνον 199 p. 222 su.

(λιλαίομαι) λελίχθαι 280₄
 λίμνη 32 a_{4, 9} (τῆς Μνημοσύνης). 125
 (ἀερία)
 λίταζε 333₂ p. 333
 λόγος t. 224₄₃ (ἱερός). 245₅, 247₆ (θεῖος).
 247₉ (παλαιός). 247₃₈ (ἀρχαίων).
 λόγοι 297 c₄. Cf. 235 p. 248 m.
 λοιμός 260
 λοιπὰ (κρέα) 31 I₁₄. (μέρη) 58₄
 ἐλόχευσεν t. 224₁₃
 λοχίη παιδογόρος 187₂
 λυγρός 282₈
 λυπῶν κηλήτωρ 297 a₆
 λύσις προγόνων 232₅. λύσεις t. 224₃₇
 (σημείων τεράτων τε). 3 (ἀδική-
 μάτων). 232₅
 λύω 7. 187₂
 μαῖα 164₁
 μαϊόμενοι 232₄
 μάκαρ 29₁₂₈ p. 100. 63₁. 114₁. 167 b₅. 312
 μακαριστός 32 c₁₀
 μακρός 237₇. 245₂₀
 μαλακώτερος οἶτος 222₂
 μανία τε καὶ βακχεία 13
 μαντιή t. 224₃₈. μαντιῶ 49₉
 μαντεύω 99
 μάντις 297 a₁₁
 μαντοσύνη 103
 μαρμαίρη 238₁₃
 μαρμάρεα, ἄστρα 168₁₈
 μαρμαρυγή 100
 μάφτυρα θείην 62₅
 μέγαρα 135_{1, 8}. 224 a₁. 270₆
 μέγας 32 b IV₁. 44. 57₃ (Οὐρανός).
 83 (δαίμων). 114₇ (Κρότος). 139₂
 (Ζεύς). 167 b₃ (ᾠκεανός). 169₁
 (γενέτης). 168₆ (ἀρχὸς ἀπάντων).
 168₁₀. 169₅ (μέγα σῶμα Ζηνός).
 170 (Βρόμιος). 176. 247₂₉ (οὐρανός).
 238_{9, 15}. 245₁₃ (βασιλεύς). 248 b₃.
 299₁ (θεός). 300₃ (Φάνης). 338
 (Ζεύς). 340. μέγα ἰέγων 148₂.
 μεγ' ἄριστος 286 p. 292 su.. μέγιστος
 θεῶν πάντων 248 b₂. πατήρ 183₁.
 μεγίστη θεὰ 209 p. 227 i.
 μεδέων πάντων (Ζεύς) 245₁₀. 247
 p. 264 su.

μέθη 4 (αλώνιος). 282₇ (αἰνή)
 μεθύνοντες 4
 (μείγνυμι) μεῖξε 167 a₃. μεῖξις 262.
 μῆγεται t. 210. μῆγισα 117. μῆγί-
 μεναι 142₄
 μείδησε 52₄
 μελανήφατος ὕμνος 29₄₂₁ p. 100
 μελανόπτερος Νύξ 1₆₉₅
 μέλαινα Νύξ 300₃. μέλαινα ὕς 49₃₉.
 <115>. τριγῆς 130
 μέλεθρα 91₃
 μέλι 154
 μέλισσαι 154₂. 189₃ (ἐριβουβοί). 269
 (ἀδιναί)
 μέλεα (μέλη) 167 a₃. 188₁ (παιδός).
 210 b (ἑπτὰ). 216 b (πάντα)
 (μέλω) μέμηλε 38₂. 227₁. 248 a₁₀
 μενοιναι 332₂
 μένος 167 a₁. 247₃₃
 μέρομερα ῥέζων 21 a₉
 μέρος 227₃. μέρη λοιπὰ δράκοντος
 58₄
 μέροπες θνητοί 247₂₂
 μεσηγύς 94₄
 μεσόκρανον 330
 μέσος ἄζων 94₂. μέσσα 21 a₂. 168₂.
 μέσση ζώνη 168₂₈. 247₃₅
 μεταμειβομένησι γενέθλαις 224 a₃
 μέτρα 157
 μηδαμὰ μηδέν 233₂
 μήδεα 127₁
 (μήδομαι) μήσατο 91₁. 189₁₋₃. μή-
 σαντο 282₇
 μήλα χρύσεια 34
 μήν 92. 271₅. 255
 μήνη 91₂
 μήνης 48
 μήτηρ (μάτηρ) t. 224₃₁ (Ἀρεΐη Ἀθήνη).
 32 b IV_{1, 5} (πάντων Μάτηρ). 47₁
 (πρατόγονος). 47₈. 107. 111 (Νύξ).
 135₅ (φίλη). 135₇. 195. 302. 315₂
 (πάντων). μητέρες 224 a₂ v. Ind. III
 s. Μάτηρ
 μητίσατο t. 224₂₂
 μήτρα 243
 μητροπάτωρ 248 a₅
 μίγδην 223₅
 μικραί, πόραι 247 p. 263 i.

μίμημα 238₂ (περικλυτοῦ ἡελίοιο).
 238₇ (ιεροῦ πόλοιο)
 μίτος 33
 (μνάομαι) μνωμένη 282₆
 μνήμη 297 c₅
 κατὰ μοῖραν 271₂
 μονόκερος μόσχος 273
 μόσχος μονόκερος 273
 μουνάς 315₁
 μουνογενής 247₂₃
 μοῦνος 86₂. 210 a. 245₇
 μνάκανθος 49₆₁
 μυστήριον 49₈. (117 adn.)
 μέμνε 270₇

ναίω 94₂. 169₈. 339
 νᾶμα 247₂₈
 ναός 32 b IV₅ (ἔνθεος). 32 b IV₆
 ναρθηκοφόροι 5. 235
 νάρκισσος 49₃₈
 ναῦς, εὐτεχνείας? 49₆₂
 νεβρῆ 238₈
 νεβροῖο δέρμα 238₅
 νεῖατα Τάρταρα γαίης 167 b₃
 νέκταρ ἐρυνθρόν 189₂
 νεμεοῖζεται 337₄
 νέος 207. 248 a₁₁ (νέον ἕαρ). 208 (νέοι
 θεοί)
 νεφέλη 60. 248 a₆. 12. 256. 270₁
 νέφος 245₁₄. 247₂₀
 νηδὺς ἱερῆ 58₂. 168₂₆
 νήνεμος αἰθήρ 72₁
 νήπιος εἰλαπιναστής 207
 νῆσις 47₈₋₁₀
 νίκη 287₅ v. Ind. III s. Νίκαι
 νίσεια 47₈
 νοερή, κραδίη 210 a. νοερόν κῦτος
 κραδίης 245₆. 247₇
 νοέω 121. 233₃. 257
 νόημα 168₂₁
 νόμος 21. 247₈ (θεῖος). 31 I₁₂ (vel
 νομός). 32 g₄. νόμοι 297 c₄. V.
 Ind. III s. Νόμος
 νομός v. νόμος
 νόσος (νοῦσος) 287₄. 297 a₁₂
 νοῦς 135₄. 168₁₇ (ἀνευδής βασιλήϊος).
 177. 240. 242. 247₁₂. 39. 40. 313
 (ἐβδομαδικός)

νύμφη 21 a₄ (ἄμβροτος). 112 (πρώτη).
 168₃ (ἄμβροτος)
 νύξ 168₈. 169₃. 249₃. 310. Νύκτες 98.
 τρεῖς Νύκτες 99. ἑπτὰ νύκτες 47₉.
 Vide etiam Ind. III s. Νύξ
 νύχιον (Χάος) 1₆₉₈
 νῶτον 1₆₉₇. νῶτα εὐρέα 168₂₄
 νωχελίη 286 p. 291 i.

ξανθή Δημήτηρ 268₂

ξυνετοῖσι 334

ὄβριμόγνιον, σῶμα 168₂₃
 ὄδοιπορῶν 32 f₅
 ὄδοι, θεῶν 168₁₅
 (οἶδα) εἰδότες μηδαμὰ μηδέν 233₈
 οἶδμα θαλάσσης 168₂₈
 οἴκοι, μητρος 195
 οἶνας ἐξάλασθαι 282₄. 5
 οἶνος 255. 261₁. 297 a₅. V. Ind. III
 s. Διόνυσος
 οἴστρος ἀπειρών 232₅
 οἶτος μαλακώτερος 222₂
 οἰωνοί 169₉. 223₁. 233₁
 ὄλβιος 32 c₃. 10. d₃. e₃
 ὄλβος 280₁₀ (ἐπιετανός). 287₄
 ὄλιγοδρανέες ἄνθρωποι 29₁₃₀ p. 100
 ὄλλυμι 254. 255. 262. 279. 347
 ὀλοή, ὕβρις 120₂
 ὀλομέλεια 311
 ὀμβριμόθυμοι, θῆρες 169₁₂
 ὄμβρος ἀθέσφατος 84
 ὄμιλος, θεῶν 248 a₃
 ὀμίχλη 67. 262
 ὀμιχλῶδες, Ἐρεβος 54
 ὄμμα 168₁₆. 169₇. 345
 ὀμομήτωρ 15
 ὀμόσπορος 105 a
 ὄμπνια δῶρα 280₉
 ὀμφαλός 243
 ὄνειαρ μέγα t. 224₃₈
 ὄνειρατα, ἀπαλά 346₂
 ὄνειροπόλοι ἀταρποί t. 224₃₅
 ὄνομα 175₁. 237₈
 ὄνος 31 I₂₅
 ὄπαδοί 189₁
 ὄπάζω 280₁₀. 286 p. 291 i.
 ὀπηδεῖ 247₁₄

- ὄπλα 174
 ὀπλότεροι μάκαρες 29_{4,28} p. 100
 ὀπνιεν 15
 ὀπώρα 248 a₁₃. 280₅
 ὄργανα 297 c₁
 ὄργια t. 22_{4,11}. 25. 31. 232₃
 ὄρессиδορόμος μήτηρ t. 224₂₁
 ὀρθομαι 155
 ὀρθῶς 1₈₉₀. 8
 ὀρκίζω 299₁. 2
 ὄρκος 25 v. Ind. I s. Ὀρκοι
 ὀρμαινω 135₂
 (ὀρμάομαι) ὠρμήθη 71 b
 ὀρμηί 21 a₅ (πυρός). 340₂ (πνεύματος)
 ὄρνεον 224 b₄
 ὀρνυμένιοι Φάνητος 72₂
 (ὄραω) ὄραται 245₁₀. ὄρῶμεν 345.
 ὄρώω 245₁₄. 247₂₀
 ὄρη 168₂₇. 247₃₂. οὔρεα 91₃. 169₁₁.
 245₂₀. 270₃. 5
 ὄρος 315₃
 ὄρφνη 346₂
 ὄρχησις 39
 ὄσιος 4. 32 b IV₂
 ὄσσα, ἡ 168₁₉
 ὄσσε, τῷ 245₁₅. 247 p. 263 i. (ἐν ὄσσοις)
 ὄστέα 246₁₅. 247 p. 264 su.
 οὐας Διός 168₂₀. οὐατα 249₁
 οὐρανία γῆ 93. οὐρανίη ἕλη 353.
 οὐράναι στροφάλιγγες 236₂. οὐρά-
 νιον γένος 310 v. Ind. III s. Οὐρανός
 οὐρανός 21 a₃. 107. 165₃. 4. 167 b₁.
 168₄. 12. 179₃. 180. 215₁. 245₁₇. 247₂₉.
 267₂. 299. 310. οὐρανόθεν 270₁.
 Vide Ind. III s. Οὐρανός
 οὐρος 113
 ὀφθαλμοί 76. 86₁
 ὄφις 224 b₃. 243
 ὄχλος 247₂₅
 παγγενέτωρ 236₄
 πάθημα, παθὼν τὸ 32 f₃
 παλγία χαμπεσίγνια 34
 παιδιά 3
 παιδογόνος λοχήη 187₂
 παῖς 32 a₆ (Γῆς καὶ Οὐρανοῦ). 52₂.
 144. 188₁ (παιδὸς μέλη). παιδεις 4
 (παίδων). 114₂ ἐπὶ τὰ παιδας ἄνακτας)

- παλαιὸς λόγος 21. 247₉
 παλαίφρατα 61₂
 παλάμαι 105 b. 127₄
 παλιγγενεσία 205
 πάλιν (πάλι) 6. 167 a₄. 168₃₂
 παμμήστωρ 47₄ (Μοῖρα). 168₂₇ (γαῖα)
 παμφανόνων, ζωστήρ 238₉
 πάμφορος 251. 255. 258
 παναίολον, δέσμα 238₅
 πανδαμάτωρ. ὕπνος 149₂
 πανδερχές 62₂
 πανδερχέα 315₈
 πανότα Σεληνναίη 280₈
 πανόπτης 47₂. 170 (Ζεύς). 47₁₀ (Άλιε)
 πανταίολε 236₄
 παντοδαπαί, προσωνυμιαί 237₉
 παρεσβαίνονσι, τοῖς 32 b IV₃
 παρθένος αἰδοίη 127₄ v. Ind. III s.
 Παρθένος
 (πᾶς) πάντα σώματος 52₁. Ἐν τε τὰ
 πάντα 165₁. εἷς ἐν πάντεσσι θεός
 239 b
 (πάσχω) ἐπεπόνθεις 32 f₈. παθὼν
 τὸ πάθημα ibidem
 πατήρ t. 224₁₅. 23. 30 (καὶ υἱός. ὁ αὐτός).
 97. 168 p. 204 m. 169₇. 171. 183₁.
 218. 236₃. 242. 298₄ (εἷς). 299₂.
 312. 338. πατέρες 224 a₁
 παῖροι 5. 235
 πάχνη 270₇
 παχὼν ἀίχρεια 149₁
 πεδλον 47 adn. 14 49₈₉ (Νύσιον)
 πείρα (πείραε) 49₉₇. 66 b. 79. πείρατα
 168₃₀. 187₂. 215₂
 πέλαγος 127₁
 πελάζω 247₄₀
 πέλας, σοῖσι νόοις ἔσθι 247₄₀ p. 263
 πελώριος δράκων 54. κενθμών 223₈
 πέμπτος 107 p. 171 su.
 πέπλος 192 (οὐρανός). 238₄ (φοινί-
 κευς). πέπλοι 52₁
 πέρατα γαίης 238₁₀ v. πείρατα
 περιάλλα 282₁
 περιδρομος 236₂
 περικαλλής 74 (Αἰθήρ). περικαλλέες
 ἔθειραι 168₁₈
 περικλυτός 107. 108₂. 238₂
 περιμήκης (Αἰθήρ) 73

- περιπλομέναις ὥραις 127₃
 περιτέλλει 247₂₅
 περιτελλομέναις ὥραις 1₆₀₆. περιτελ-
 λομένου ἐνιαυτοῦ 183₃
 περιφεγγές, σῶμα 168₂₂
 περιωπής (Ἔρωτος) t. 224₁₄
 πηγυλίδες 270₄
 πηλός t. 205. 4
 πηοὶ 286 p. 291 m.
 πιαίνεις 47₅
 πινύσσειν ταλασῆϊα ἔργα 178₂
 (πίνω) πιεῖν 32 a₁₀. πιέ μοι 32 b₁.
 ἔπιον 31 I₂₅
 (πίπτω) ἔπετον 32 c₁₁. ἔπετες 32 f₄
 πισύρων καὶ εἴκοσι 157
 πίτνες καλλικμομοί 290₂
 ὑπὸ πλάκα Κωκυτοῖο 222₅
 πλατὺς αἰθήρ 248 a₇
 πνελεὶ καὶ ἔρπει 169₉
 πνεῦμα 56 p. 134 m. 340₂. πνεύματα
 37 (Add. p. 356). 247₂₇. 297 b₂
 πνοὴ πάντων 21 a₅. ἀνέμοιο πνοῆ-
 σιν 223₅
 πόθος 183₁
 ποιμαίνων ἔρωτα 82
 ποιμήν (Ἐγμολπος) 52
 ποιναί 32 d₄, e₄. ποιναὶ πατέ- 31 I,
 πόκος 34
 πόλεμος 245₁₂ (κροόεις). 297 a₄
 πολὴ θάλασσα 245₂₁
 polium 319
 pollex 331
 πόλος, ἱερός 238₇
 πολυγηθές, φάος 21 a₈. 168₃₁
 πολνεθνής φύτλη 29₃₀ p. 100
 πολνεργίς, Ἀθήνη 347
 πολύμητις, Ἔρωτος 29₁₂₄ p. 100. Ἀθήνη
 347
 πολίμορφος θεός 60
 πολίμοχοι 248 a₉
 πολέποιος, Δίκη 158
 πολυστικτον, δέγμα 238₃
 πολυτερπής, Ἔρωτος 168₉. 169₄. 170.
 184
 πολυφεγγής, λαμπάς 274₃
 πολυχανδές οἶον 56
 πολυώνυμος, Πλούτων 49₇₀
 πόνος 193. πόνοι χαλεποὶ 232₅
- πόντος 21 a₆. 167 b₂ (ἀτρύγετος).
 167 b₄ (ἀπείριτος). 168₂₀. 183₂.
 236₃. 248 a₁
 πορτία ἀστρον t. 224₃₇. ἀστροῖο
 247₂₄
 πορφύρεα, ἄνθεα 248 a₁₁
 πορφύρων 135₆
 ποταμός 31 I₁₂. ποταμοὶ 167 b₄. 245₂₁
 ποτάτο 168₂₆. πεπότηται 223₄
 ποτινείμενος 94₃
 πότνια 2 (θεῶν). 57₁ (Γαῖα)
 (ποῦς) ποσί (ποσσί) 32 c₇, g. 245₁₈. 247₃₃
 πραπίδες 61₁. 82
 πρατόγονος μάτηρ 47₁
 πρέποντα τύπον 52₂
 πρέσβειρα 315₃
 πρεσβύτατος, Ἔρωτος 29₁₂₄ p. 100
 πρηστήρσι 248 a₇
 πρόβατον 224 b₄
 προβλώσκω 270₆
 προγνώμονες 49₉₆
 πρόγονοι ἀθέμιστοι 232₃
 προδίκνυτι 32 b IV₁
 προλιπη φάος αἰελλίοιο 32 f₁. 223₆
 προνοεῖ 169₆
 πρόπολοι 189₁
 προσ- vide ποι-
 προσέδρανε 245₅. 247₆
 προσωνυμία παντοδαπαὶ 237₈
 πρόσωπον 54. πρόσωπα 194₂
 προφερεστάτη 178₁
 πρόφρων 32 d₇, e₇. 337₃
 πρώτιστος 139
 πρωτογενής, καρπός 262
 πρωτόγονος 2. 58. 85₃ v. πρατόγονος
 μάτηρ et Ind. III s. Πρωτόγονος
 πρώτος t. 224₁₆. 15. 21 a₁. 75. 107.
 108₂. 111. 168₁ g. 169₄. 170. 274₁.
 πρώτοι τεκτονόχειρες 179₂
 πτερά 54
 πτερόεν, Χάος 1₆₉₈. πτερόεντες οἰωνοὶ
 223₁
 πτέφυγες 1₆₉₇. 54. 62₃. 78. 168₂₅
 πτώσεις ἀνθρώπων 251. 256
 πυθμήν 21 a₃. 66 b. 168₄
 πυκάσαντα 238₁
 πύλας ἐπίθεσθε 13
 πυμάτη 168₂₈

πῦρ 21 a₅. 47 adn. 14. 168₈. 169₃. 194₂.

238₄. 247₂₈. 297 a₂

πυρόεις θρόνος 248 a₉

πυροί 268₁

πω 32 b₃

ράκος vel ῥάχος 31 Π₁₀. Add. p. 356

ῥέγγων, μέγα 148₂

ῥέζω 21 a₉. 168₃₂. 169₁₁. 222₄

ῥεῖθρα, θεσπέσια 117

ῥητόν 248 b₁

ῥίγιον 234

ῥίζα 21 a₆. 168₂₉ (πόντου). 49₆₇. 216 a

(τριπλή). 324 (στύχου)

ῥρρίζεται 228 a

ῥιπτάσκω 52₃

ῥοδοδάκτυλος 275

ῥόμβος 31 I₂₉. 34

ῥόδος Ὀκεανοῖο 238₁₁ v. 115 Dionys.

Perieget.

ῥόπτρα χάλκεα 105 b. 152₁

sagittae 329

σάρκες 246₁₅. 247 p. 264 su.

σαρκοδακῆς, βλος 292₂

σέβας 49₅

σειρά (σειρή) 166₂ (χρυσείη). 178

(Κόρης). 180 p. 213 su. σειραί

194

σελεις 248 a₂

σέλας πυρός 247₂₈

σέληνη 21 a₆. 91₁. 92. 93. 107 p. 172 su.

168₁₆. 324

σεμνός 85, (δαίμων). 224 a₂ (ἄλοχοι)

σηκάζειν 268₁

σήμα 8. 238₉

σημείων λύσεις t. 224₃₇

σθένος χρυσοῦ 333₃ p. 333

σθένειν, εἶ 333₁ p. 333

σίνεται 284₃

σίτος 297 a₂

σκαπάνη 280₆

σκάφος 290₁

σκενή 238₁

σκήπτρον 101₁. 102. 107. 157

σκοτλή ὁδός Ἴδιος Ἴσω t. 224₄₁

σκοτόεσσα ὀμιχλη 67

σκότος 32 a₄. 65. 66 b

σκηζόμενος 135₇

σμήνεα 269

σοφός 340₂. 299₁

σπέος ἡεροειδές 97

σπέσμα t. 224₁₉. 85₂. 183₃. 327. σπέρ-
ματα 256. 264. 282₂

σπλάγγων θέσις t. 224₃₁

staphylinum 320

στέρα 168₂₄. 238₉ 11. 247₄₁ p. 263

στέφανος ἱμερτός 32 c₇. 9

ἔστεφάνωται 165₄

στέφει 248 b₃. στεψάμενος 290₂

στήθεα 245₄. 247₅. 332₂

στήμοσι 33

στηρίζομαι 245₁₄. 17. 247₂₀. 29. 299₃

στιβαρή, χεῖρ 247₁₉

στίλβων ῥῶτον πτερούγιον χρυσαῖν 1₃₉₇

στρόβιλος 34

στροφάλξι οὐρανίαις 236₂

στρίχου ῥίζα 324

στυγέει 282₄

στυγερώπα, Ἀνάγκην 126

στυφελαῖς κορύννησι 282₃

συνώτης (Εὐβουλείς) 52

συνή 255

σύμβολα 31 I₂₃

συμμήτωρ Μοῖρα 47 adn. 14

συνπόσιον τῶν ὕδων 4

συνθεμα 31 I₂₆. συνθήματα Διονυ-
σιακά 221

συρίζων 297 b₂

σύρρα 167 b₇

suffitiones 319

σφαῖρα 34. 247₂₅

σφαιροειδής, οἶρανός 56

σφαλλόμενοι δώροισι 282₉

σχίζω 56. 248 a₇

σώισομ με 31 I₅. 22

σῶμα 8. 52₂. 168₁₀ (Ζηνός). 168₂₂.

169₅. 238₂. σώματα 228 d

ταλασήα ἔργα 178₂

talus 331

τανύσω 166₁

τάξις 247₃₉. 248 a₃. 249₂

ταύρεα κέρατα 168₁₄. ταύρειοι

βρῖμαι 79

ταυρογενής 297 a₇

- ταῦρος 54
 τελερα πάντα 165₄
 τέκνον 49₉₃. 247_{18, 40}. τέκνα 194₂
 τεκνώω 37. τεκνόομαι 58₁
 τέκος 32 g₂. 199
 τεκτονόχειρες 179₂
 τελετάρχαι 218
 τελετή 31 I₃. τελεταί 3. 5. 23. 49₈
 v. p. 315 ss. nr. 29
 τελευτή 247₈₅
 τελέω 21 a₂. 238₁. 247₁₀. 248 a₁₀. 340₂.
 τετελεσμένος 5
 τελήσσαι εκατόμβαι 232₁
 τέμνω 31 I₄ (ποινάς). τέμνων και
 τεμνόμενος 137
 τεράτων λίσσεις t. 224₃₇
 τέρμα Ὠκεανοῦ 245₁₉. 247₃₁
 τερπικέρανος 29₄₂₆ p. 100
 τέρπιος ὦρα 11
 τέσσαρες βασιλείαι 107 p. 172 m. 220.
 τετράσιν ὀφθαλμοῖσιν 76
 τετραγενής? (ἄλλη) 55
 τετρακέρατος 77
 τετράποδες θῆρες 169₁₂
 (τετράς) τετράδι 274₈. τετράδ' ἐπι
 ζαθέην 315₂
 τετραυγής 77
 (τεῖχω) τετυγμένα εἰδωλα 233₂
 τέχνη 297 c₄
 τήκων 237₁
 τηλεπόρος δινη 236₁
 τίκτω 41. 144. 183₄. 197. 315₂. τέξεται
 194₂
 τιμή 101₂
 τιμωρία 8. 10
 τιμωρός 21
 (τίνω) τεισάσθην 57₃
 τίς δ' ἐστὶ 32 b₃
 τοκῆες 291. 337₅
 τόπος 287₁
 τράγος 31 I_{10, 13}
 τράπεζα Ἡλιακή 217
 τρεῖς ἀρχαί 310. τρία γένη 140
 τρέμει 245₂₀
 τρέφω 129. 206
 τρέχουσα 248 a₈
 τριακόσια ἔτη 231
 ἡ τριακοστή (ἡμέρα) 278
 τρίγωνος 286 p. 292 su.
 τρίμορφος θεός 60
 τριῶδοι ἐν Ἰδῶν 221
 τριπλῆ ὄλιζα 216 a
 τρίτον ἡμῶν 274₆
 τρομέω 247₃₈
 τροφός 106 (θεῶν). 333₂ p. 333
 τροφαί παντοῖαι 251
 τρύξουσιν 270₅
 τρώγω 291 p. 301 i. 302 m.
 τύπανον (ἀλληκες?) 152₂
 τύπος πρόπων 52₂
 τυπωτής, κόσμοιο 247₈
 τύραννος 248 a₁. 267₁
 ὕβρις 120₂ (ὀλοή)
 ὕβρισται 222₅
 ὕδωρ 25 (θεῶν). 32 a_{5, 9} (ψυχρόν).
 54. 57. 168₃. 169₃. 219. 226_{1, 2}.
 297 a₁. ὕδατα 226₁
 υἱός 30. 338. υἱέες 224 a₁
 ὕλη 54. 55. 353. Add. p. 356
 ὕλογενής 247₃₆
 ὕμνος μελανήφατος 29₄₂₁ p. 100
 ὕπατος 247₈₉. θεῶν ὑπάτη 164₁
 ὑπέροβιον ἦτορ 119
 ὑπερλεχον Ἡραλτοιο 35
 ὑπερμεγέθεις, ὠίων 57
 ὑπερμεγής, Κρονίων 168₂₀. ὑπερ-
 μενές σῶμα 168₂₃
 ὑπεροπλος, ἀτασθαλίη 120₂
 ὑπέχονται, γονεάν 32 b IV₂
 ὑπηνέμιον, ὠίων 169₅
 ὕπνος 149 (πανδαμάτωρ). 346₁ (λιγύς)
 ὑποθήκαι τῆς Νυκτός 160. 166
 ὑποκόλπει 31 p. 104
 ὕς 49₃₉. (115). 50
 ὕστατος 21 a₁. 168₁
 ὕφαντική 178. 180
 ὑψίζυγος (Ζεῦς) 339
 ὑψίκομοι, δοῦς 154₁
 ὑψόθεν 127₁
 φαγεῖν 148. 291
 φαίνει 247₉
 φαεσφόρος 245₂
 φαίνομαι 47₁. 238₁₅. 245₄. 247₅. 274₁.
 φαντός 75

φανερός 109₂
 φάος 2 (ἄσκοπον). 21 a₃, 168₃₁ (πολυ-
 γηθής). 32 f₁ (ἀελίοιο). 223₆
 (ἡέλλιοιο). 237₈
 φάρμακα θανάσιμα 322
 φαύλη 278
 φέγγος ἄελπτον 86₃
 φερέκαρπος 44
 φεύγοντες 247₂
 φηγοί 270₂
 φῆμη 247₄₁. φῆμαι κεναί 286
 p. 288 i.
 φθένξομαι 245₁, 246₁, 247₁ φθέγγατο
 209₂
 φθιμένων ἐπιπήχια δῶρα t. 224₃₉
 φιλέω 276. 297 a₅
 φίλος 61₁, 135₅, 245₁, 247₅
 φιλότης 117. 144
 φιλοφροσύνη 286 p. 291 m.
 φλεγέθοντα, πυρί 194₂
 φλογέαις ἀκτίνεσσι 238₈
 φοβερός δράκων 58₄
 φοβερωπόν (προσιδεῖν) 58₂
 φοινίκεος πέπλος 238₄
 φοινίκων ἔργα 225₂
 φορέμενος ἔνθα καὶ ἔνθα 78
 φράδομορες 233₄
 ἐν φρεσὶ 271₃. ἐπὶ φρεσὶν 227₂
 φρίσσω 248 a₃. φρικτός 248 b₃
 φρουρά 7
 φύλαξ 32 a₅, 96. 113
 πεφύλαξο 61₁. πεφυλαγμένος 32 f₂
 φῆλον 247₂₈. φῆλα 169₁₀, 233₁
 φῆσις 95. 121₂, 274₃
 φντελή 261₂
 φύτλη, πολυεθνής 29₄₃₀ p. 100
 (φυτόν) φυτά 282₂
 φντοσπόρος ἀλκή 274₇
 φωνή 224 b₅ (βαρεῖα). φωναὶ ἀερό-
 μικοι 297 b₂
 φώς (ἦιτων) 286 p. 290 i. 292₁, 2

γάλκειος 105 b. 152₁, 245₁₇. γαλκήτιος
 174
 γαλκεῦειν τὸν οὐρανόν 180. 182
 χαριζομένα 49₃₄
 χαροποῦ λέοντος 79. χαροποῖο θαλάσ-
 σης 245₂₁
 χάσμα 66 a₂ (πελώριον). 72₁ (ἡέριον)
 χειμῶν 248 a₁₂
 χεῖρ 52₃, 101₁, 102. 107. 245₁₉, 247₃₁
 (δεξιτερή). 247₁₉ (στιβαρή). χεῖρες
 347
 χεῦμα 247₂₇
 χθόνιος 32 c₁, s. d₁, e₁, g₁
 χθών 44. 168₂₉, 224 b₅, 227₁, 247₃₄
 χοῖρα 49₄₁, 117
 χοῖροι 46
 χορομανής, Βάχχος 282₉
 χορός 38₂
 χρέος 271₄
 χρησμοὶ Νυκτός t. 224₂₈
 χρόνος 224 b₁, 237₉, 292₁, 297 c₃,
 Vide Ind. III s. Χρόνος
 χρύσειος (χρύσειος). 169₇, 34. 54. 62₃,
 78. 166₂, 168₁₂, 14. 178. 238₈, 11. 245₁₈,
 247₃₀, 280₂, 286 p. 289 su.
 χρυσοφεγγές 236₄
 χρυσός 333₂ p. 333
 (χρῶς) χρῶς ἀθανάτοιο 86₄
 χυλός καλαμίνθης 325
 χυρὸς 94₂ (ἀπ' ἀθανάτων). 165₁ (ἔκα-
 στον). 245₁₃
 ψιμύθιον 325
 ψηγή t. 224₃₆. 6. 27. 32 f₁, 223₂, 7.
 224 b₁, 226₁, 3. 228 a. c. d. 231.
 247₁₂
 ψῦχος λευγαλέον 270₇
 ψυχρός 32 a₅, 9. 94₁, 224 b₆, 248 a₁₂
 ὠϊόν t. 214. 218. 189₅ (ὑπηνέμιον). 54
 —58. 60. 291
 ὠκύς, Ἔρωσ 82
 ὠμος 54. 168₂₄, 238₆ (κατὰ δεξιόν)
 ὠρα 199₆, 11. 127₃, 183₁, 232₂, 237₂
 . . . ιοφιλοῦς 31₂₀

V. EPICI AB ORPHICIS ADHIBITI

Hesiodi		793	295
Opera et Dies		868	121
259	23 p. 94 i.	878	167
504	270	901	126. 181
702	234 p. 248 su.	939	194
765 ss.	272	Scutum Herculis	
Theogon. 79	178 ₁	255	222 ₆
105	63	Aegimius fr. 188 ₂	Rzach ³ 76
109	165 ₃ . 167 b ₄	Catalog. fr. 14	" 224 b
122	242		p. 242 m.
133	114 p. 178	116	" 276
139	119	117	" 284
141	179	Homeri	
157	21 a ₈	Ilias A 1	48
158	223 ₈	A 31	178 ₂ . 193
188	127	B 426	35
202	127	Γ 26	193
207	57 ₁₋₃ p. 138	Θ 19	166
215	34	[N 433	98 p. 165 su.]
224	127	P 53 ss.	206
227	245 p. 258 i.	Σ 485	165 ₄
295	58 p. 140	Σ 487	57 ₂
384	127	(Y 227	284)
386	66 b	Y 308	4
426	190	Ω 544	179 ₃
453	144	Odyssea ζ 232	179 _{2, 3}
460	58 ₂	ι 372	149
461	101	κ 222	178 ₂
485	147	(κ 195	165 ₃ . 167 b ₄)
516	120	λ 427	234
517	215	Hymn. V passim	49 p. 124
518	34	257	233
778	245 ₁₇ p. 259 su.	XX 2	179

VI. POETAE ET PHILOSOPHI ORPHICIS VSI

Aeschyli Prometheus 936	20	[Anonym. Anthol. Pal. XII 99	
(Euphorionis?) fr. 70 Nauck ²	21 a		82 p. 156 m.]
	p. 92 m.	Anthol. Lat. v. Tiberianus	
Sisyphus fr. 228	210 p. 230 m.	[Antigoni Caryst. Anthol. Pal. IX	
Ammonis <i>Περὶ καταρχῶν</i> ed. Ludw.		406, 3	297 a ₂ p. 310 i.]
p. 53	288 p. 295 i.	[Apollinaris Sidon. VI 7	29 p. 100 m.]
Anaximandri fr. 9 Diels	23 p. 94 i.	Apolloni Rhodii Argonaut. I 494 ss.	29

- Arati Phaenomena 10 247 p. 264 i.
- Aristophanis Aves 690 ss. 1. 78
- Asii elegia vs. 4 Bgk.⁴ 5 p. 84 su.
- Callimachi fr. 128 Schn. 291 p. 302 i.
171 Schn. 35. 210
p. 230 i.
374 Schn. 35
556 Schn. 42 v. 41
- Claudian. De raptu Proserpinae I 229;
II 18. 204. 223; III 48. 209 p. 116 m.
De consulatu Stilich. II 426 105
p. 169 i.
De Claudiano cf. etiam t. 226
- Cleostrati Tenedii (Diels II^s 197)
fr. 1 274
- Cratetis *Θηρία* fr. 17 (FCA, I 135
Kock) 291 p. 302 i.
- Crītiaē Sisyphus fr. 1₁₋₄ p. 771 Nauck²
292 p. 303 m.
- Poeta ap. Didym. Alexand. De Trinit.
ed Migne
II 5, 140 (39, 494) 168
p. 206 i.
II 27, 300 (39, 753, 1) 340
II 27, 300 (39, 756, 4) 340
III 2, 322 (39, 788) 168
p. 206 i.
III 2, 323 (39, 789) 168
p. 207 su.
III 21, 402 (39, 913) 168
- Diphili fr. 138 (FCA. II 580 Kock)
245₁₃ p. 258 i.
- Empedocles 29 p. 99 i. 297₂ p. 310 i.
Empedoclis
fr. 4 Diels 245₁ p. 258 su.
fr. 21 233₁
fr. 57 26
fr. 115₄ 295
fr. 115_{6, 12} 224 b_{1, 2}
fr. 117 224 b₃
fr. 130₂ 233₁
fr. 137₄ 224 a₁
fr. 141 291
(fr. 146 267)
- Euphorionis Chalc. fr. 12 Scheidw. 35
- Euphorion tragicus v. Aeschyl.
- Euripidis Helena 513 20
1301 ss. p. 116 i.
- Hippolytus 952 t. 213. p. 301 su.
Add. p. 355
1308 p. 313 su.
- Hypsipyle fr. LVII Arn. 2. 86
p. 159 i.
- Cret. fr. 472, Nauck² 210 p. 230 m.
Cf. t. 30. 38. 49. 50. 78. 79. 82.
83. 213
- Gregorii Nazianz. Or. I in Iulian. 141
(Migne 36, 653) 52 p. 129 su.
[in Etymol. Gudian. rec. Stefani
209, 13 357]
Cf. Ind. II s. Gregor. Nazianz.
[Heracliti fr. 36 Diels t. 191. 226]
De Heraclito cf. t. 251. 250 et
adde ad 207 Heracliti fr. 52
Diels (Kern *Orpheus* 56)
- Horatii Epist. ad Pisones 391 292
p. 304
- Ioannis Gazaei Descr. tab. mundi ed.
Friedlaender I 49 (138) 21 a, p. 92 m.
- Maximi *Περὶ καταρχῶν* ed. Ludw.
1 a 342
50 273
141 342
320 p. 282
268 358
422 ss. 284
456 ss. 280
466 281
488 ss. 282
530—547 283
587 273
- Moschionis fr. 6 p. 813 Nauck² 292
p. 303 m.
- Nonni Dionysiac. [p. 231 i.
VI 155 ss. p. 116. 209. 210
X 293 ss. 210 p. 231 i.
XXIV 44 ss. 210 p. 231 i.
XXVII 285 p. 116
XLVII 50 p. 116
XLVIII 25 ss. 210 p. 231 i.
- Onomacriti fr. IV (t. 194) 210 p. 230 i.
- Oracula Chaldaica p. 30 Kroll 132
p. 184
p. 46 Kroll 97
p. 164 su.
Cf. Comparatio numerorum p. 353

Oracula Sibyllina rec. Geffcken

Proleg. 94 p. 5, 1	245 p. 258
III 11. 603	245 p. 258
IV 12	245 p. 258
VIII 429	248 p. 266
fr. 1, 7. 32; 3, 20	245 p. 258

Orphei

Argonautica

1	p. 143 su.
12	54 p. 132 su.
13	37
15	75
17	29 p. 100 i. 31 p. 103 m.
[24	210 p. 231 m.]
25	p. 308 nr. 20
26	p. 115 su.
32	p. 299 nr. 14
34	p. 299 nr. 13
37	p. 267
40 ss.	p. 304 nr. 17
43 ss.	p. 299 nr. 14
207	p. 267
419—432	29 p. 100
429	31. 210 p. 231 m.
521	67 p. 149 su.
879	54 p. 132 su.
1191 ss.	p. 115 i.
1339	98

Ἐνχῆ πρός Μουσαῖον

2	178 p. 211 i.
18	127 p. 182 i.
20	31 p. 103 m.
31	249
36	54 p. 132 su.
40	201

Hymni

I 7	316
II 5	316
IV 5	113
VI	54 p. 132. 67. 87. 237
2	78
3	79
6	67
VII 10	100
IX 2. 9	273
XI 11	54 p. 132 m.

(Orphei Hymni)

12	297
XIII 2	146. 154
5	97 p. 164 su.
XVIII 12	p. 115
XIX 15	210 p. 231 m.
XXVII 4 ss.	249. p. 298 nr. 12
XXVIII 6	297 a ₁
XXIX 2	190
6	197
7	210 p. 231 m.
8	31
9	p. 115
14	195. 196
XXX 6	31
XXXIV 2	p. 299 nr. 14
XXXVII	63. 220. 232 p. 246 su.
XLI 3	p. 115
5	32 d
8	31
XLII 2	31
9	p. 299 nr. 14
XLIII 2	181
7	p. 115
XLIV 6	32 d
XLVI 6	32 d
XLVIII	199
XLIX	199
LII 2	232 p. 245 i.
4	31
6	87
10	83. 238 _s
11	31 p. 104 su.
LV 19	p. 299 nr. 14
LVI 3	31
LVII 7	230
LVIII 4	82
LX 2. 3	181
LXII 1	23
LXIV 1	160
LXIX 8	197
LXX 2. 3	197
6	194
LXXII 3	31
LXXIII 1	83. 249
LXXXII 2	78
LXXXIII 3	115

Ovidii Metamorphos. IV 11	p. 299	Pyth. IV 291	142
	nr. 13	fr. 133	232
	[X 145	169	160 Add. p. 358
	29		
	p. 100 m.]		
Parmenidis fr. 1 vs. 3 Diels	249	Plato v. Ind. II	
	12	Procli Hymn. VII in Minervam rec.	
	14	Ludw.	
	158	2	166
Petri Apocalypsis in <i>Antilegomena</i> ed.		11	210 p. 231 i.
Prenschen § 23 ss.	p. 305 m.		Cetera de Proclo v. Ind. II
Pherecydis Syrii			[Pythagorae] Aureum carm. 55
Pentemychus	97		333
fr. 1 Diels	145	Sophoclis Electra 62	p. 304 nr. 17
2	192	Oedip. Colon. 1381	158
	p. 218 i.	Synesii Hymn. II 63; III 180	168
3	168		p. 206 i.
	p. 203 su.	[Theocrit. XI 80	82 p. 156 m.]
5	121	Tiberianus Anthol. Latin. II 46	p. 490
8	37	Riese	168 p. 207 m.
12	217	Valerius Soranus ap. Baehrens	
Philolai fr. 11 Diels	315	FPR. 273 n. 4	21 a p. 93 m. 30
	p. 324 su.	Vergilii Aeneis VI 745	230 p. 245 su.
14	8	Georgica I 284	277
Pindari (rec. Otto Schroeder)			
Olymp. II 68	142		
III 73	4. p. 313 nr. 25		

VII. NOTABILIA POTISSIMUM TESTIMONIORVM

<i>Ἀγλαΐα</i> t. 192	<i>amatorium</i> 329
<i>Ἀγλαόφραμος τελεστάς</i> t. 249. 250	<i>Ἄμμοῦς ὁ Αἰγύπτιος</i> t. 227
<i>ἀγνεία</i> t. 214. <i>ἀγροπόλος καθαρός</i>	<i>Ἄντισσα (Ἀντισσαία)</i> t. 130. 163
t. 224 ₃₈	Antiphanis Ὀρφεΐς t. 254
<i>Ἄγνή</i> t. 24	<i>Ἄορον τὸ ἐν τῇ Θεσπρωτίδι</i> t. 120
<i>Ἄγριοπη</i> t. 61	<i>Ἄπις</i> t. 224 ₄₅
<i>Ἄδωνις</i> t. 121. <i>Ἄδωναίη Ἄφροδίτη</i>	<i>Ἀπόλλων</i> t. 22. 46. 57. 58. 77. 88. 113.
t. 224 ₃₀	114. 117. 118. 134. 136. 141. 164.
<i>Ἄθίγη μήτηρ Ἄρφή</i> t. 224 ₃₁	171. 224 ₉ . 49. V. Ind. III
<i>Ἄγυπτος</i> t. 95 ss. 99 a s. 103. 163. 165.	<i>Ἀπολλώνιος Ἀφροδίσεις Περὶ Ὀρφείως</i>
216. 224 ₃₂ (<i>Ἀγυπτίων θρηνοί</i>). 43.	<i>καὶ τῶν τελετῶν αὐτοῦ</i> t. 232
225. 247 p. 264 m. 299 nr. 14. 305 s.	<i>ὁ ἐν ἀπορρήτοις λεγόμενος λόγος</i> 7
299	<i>Ἀργοναῦται</i> t. 225
<i>αἶμα</i> t. 210	<i>Ἄρης pater Oeagri</i> t. 23
<i>Αἴμος</i> t. 82. 332	<i>Ἀρισταῖος</i> t. 64 s. 68
<i>Aenea, Aeniūs?</i> t. 67	<i>Ἀριστίων Ὀρφεΐς</i> t. 253
<i>Ἀσχίνης</i> t. 205	Aristophanes t. 205. 1
Aeschylī <i>Βασσάρα (Βασσαρίδες)</i> t. 253	Archelaus auctor ap. Plinium 321. 328.
Alexander Severus t. 147	329. Add. p. 359
Alexidis <i>Λίνος</i> t. 220. 3	Asclepiades Myrleanus p. 268
<i>Ἀμαζόνες</i> t. 225	Asclepiades Neoplatonicus t. 240
Orphic. coll. Kern.	

- Asclepiodotus t. 240
 ἄττης ἕης t. 205
 Ἀφροδίτη t. 224₃₀ (Ἄδωναιη). *Venus*
 t. 76. 121. V. Ind. III
 ἄψυχα t. 212. 213
- Βακκικός Ὀρφεύς t. 4. 150. Βακχικά
 t. 216. Βακχική ὄρχησις t. 209.
 βεβαχχευμένος t. 180
 Βάκχαι Add. t. 256 p. 355
 Βακχεῖον (ἐν Λέσβῳ) t. 118
 Βάκχος t. 126. 210. 224_{9, 28}. V. Ind. III
 et infra *Liber pater*
 Βασσάραι (Βασσαρίδες) t. 45. 113.
 136. 253
 Bion Smyrnaeus t. 62. 255
 Βισαλία t. 225
 βοσκός t. 209. ἀρχιβοσκός t. 210
 v. Ind. IV s. βοσκός et βούτης
 Βριμώ v. Ind. III
 Βροτίνος (Βροντίνος) t. 173. 222.
 223 d. p. 297 m. 314. 325 i.
 βρώματα θαλάττια t. 218. βρωτιά
 t. 214
 βύστρα t. 214
- γαλέος t. 218
 Γεδεών t. 21. 62
 Γηγενεῖς t. 224₁₈
 γόης t. 40. 84. 197. γοητεία t. 151
 γύψος t. 205
- Δαίμων ap. Parmenidem 83 p. 157 v.
 Ind. III. IV
 Δάκτυλοι Ἰθαῖοι t. 42. 193
 Δαμάστις t. 7
 Δήλος t. 249 a
 Δημήτηρ t. 219. 224₂₈. 108 (Χθονία).
 233. V. Ind. III
 Διαγόρας t. 204
 Διόνυσος t. 31. 33. 63. 94 ss. 99. 101.
 103. 113. 119. 129. 143. 186. 194.
 205. 206. 233. V. Ind. III
 Διονύσια t. 103. 122
 δράκοντες μυστικοί p. 142 su.
 Δρῆς filius Orphei t. 8. 9. 29
 Δωρική διάλεκτος t. 247
 Δώριος Ὀρφεύς t. 28
- Δωρίων filius Orphei t. 7. 29
 Dorotheus p. 287
- Ἐβρος t. 118. 122. 131. 132
 εἰλίνα εἴματα t. 216 v. lana
 εἰτία t. 202
 Ἐκάτη t. 110 v. Ind. III
 Ἐλευσῖνα t. 103
 Ἐλευσίς t. 97. 102. 161. 169. 204. 219.
 249 a. 243
 Ἐλικών t. 142
 Ἐλλάνικος (V. a. Chr. saec.) t. 7.
 242. (ignotae aetatis) 54
 Empedocles philosophi avus t. 181
 Empedocles t. 227. 233 p. 71. p. 327 m.
 v. Ind. VI
 ἔμψυχα t. 212
 Engonasin signum t. 137
 ἐνθροῦπα t. 205
 ἔξαρχος t. 205
 Epigenes p. 52. t. 222. 223 d p. 65.
 t. 229. p. 191 s. 33. 273. p. 304 m.
 nr. 17
 Ἐρμῆς t. 57. 96. 163 v. Ind. III.
 ὁ Τριμύγιστος t. 236. 173. 299. 325.
 348 (Ἐρμαική λύρα). p. 283. 309.
 327
 ἐρωθίνος t. 218
 Ἐρωτύλος ἐν τοῖς Ὀρφικοῖς t. 235
 Εὐάνδρος 300
 Εὐήθις v. Σπέλλιος
 Εὐμενίδες t. 70 v. Ind. III
 Εὐμόλπος t. 18. 31. 161—162. 166. (4)
 Εὐνομία t. 192 v. Ind. III
 εὐοὶ σαβοῖ t. 205
 Euripides 2. Add. p. 355. V. Ind. VI
 εἶρον ἄμεινον t. 205
 Εὐρύδκη t. 4. 62 ss. 72. 77 p. 23 i.
 117. 120. 131. 257. 260
 Εὐρυνόμη t. 192
 Εὐφροσύνη t. 192 v. Ind. III
- Ζεὺς (*Iuppiter*) t. 117. 121. 123. 125.
 136. 192. 224₂₁ v. Ind. III
 Ζώνη t. 51
 Ζώνηρος Ἡρακλεώτης t. 179. 189.
 222. 223 d. p. 297 m. 308
 Ζωροάστρης Πέφρης t. 225 a. 227

- Ἡλιος* t. 113 v. Ind. III
Ἡμαθος (*Ἡμαθίων?*) t. 27
Ἡρακλείδης Ἀλέξανδρος (vel *(τοῦ)*
Ἀλεξάνδρον) ἀρχιμυστῶν t. 210
Heraclitus Ephesius t. 251. v. Ind. VI
Ἡρακλῆς t. 15. 16. 18. 21. 81. 97. 123.
 148. 160 a. 163. 183. 190. 193. 204.
 p. 267. *Hercules* t. 226. V. Ind. III
Ἡρόδικος Περίνθιος t. 199. 222 adn.
 223 d. p. 304 m.
Herodorus (an *Heracleota?*) t. 230
Herodotus t. 216. p. 143
Hesiodus t. 7 ss. 19. 92. 133. 154 a.
 233. 245. 246. 252. 1. 28. 49 p. 125.
 55 p. 132 v. Ind. V
θαλάττια βρώματα t. 218
θαλήτας t. 12
Θαλία t. 192 v. Ind. III
Θάμυρις (*Θαμύρας*) p. 2. t. 15. 26.
 31. 43. 56. 137. 163. 197. 12. p. 318
 nr. 31
Θεόγνητος Θεσσαλός t. 196. 223 d.
 p. 141 su.
θεολόγοι οἱ πάλαι t. 233. οἱ ἐκ
νυκτὸς γεννῶντες 24. V. Ind. I et
 infra s. Ὀρφεύς
θεομυθία t. 239 p. 73
Theon, Gratiani aequalis, de Orpheo
 t. 236. p. 267. 296 i.
Theophilus Edessenus p. 293
θεσμοφóρια t. 103
θλασοί t. 205
θνησεΐδια t. 214
θράικιοι λόγοι t. 243
θρησκεία, θρησκευεῖν t. 37. 155
θρηϊσσαι σανίδες t. 82
θνηπολεῖν 3. *θνηπολιη* p. 299 nr. 13.
 Vide Ind. I s. *Θνηπολικόν*
θνημοίτης t. 43
διὰ θνησιῶν 3
Thyotes t. 105
Ἰάχρον σπαραγμός t. 256
Ἰάλεμος t. 22. 27
Ἰβηρία t. 249 a
Ἰδαῖοι Δάκτυλοι v. *Δάκτυλοι*. ὄργια
Ἰδαίων t. 224₂₅
Idomena t. 29
ἰδρωὺς ξοάνων t. 144
Ἰεροκλῆς de Orpheo t. 237
ἰερός (*ἱρός*) *λόγος* t. 216. 224₄₈. *Ἰεροί*
λόγοι v. Ind. I. *ἰερά χύτλα Ὀσί-*
ριδος t. 224₃₂
Ἰεροσόλυμα t. 101
ἰεροφάντης t. 211
Ἰερώνυμος de Orphei theogonia t. 242.
 p. 130. 54
ἰλασμοὶ θεῶν t. 224₃₉
Ἰμβρος t. 249 a
Ἰππαρχος Πεισιστράτου t. 182
Hippias Ἡλείος t. 252
Ἰσις t. 96. 103 v. Ind. III
Ion Chius t. 222. 223 d. 248. p. 300 m.
 318
Ἰωνία t. 209
Καβειρων ἀγλαὰ δῶρα t. 224₂₇ cf.
 t. 105
καθαίρων τοὺς τελονμένους t. 205
καθαρεύειν ἀπὸ κήδους t. 214
καθαρμοί t. 205. 214. 249 a. Vide
 Ind. I s. *Καθαροί*
Καικιλία Σ(ε)κουνδεΐνα 32 g,
Κάλαϊς t. 77
Callimachus t. 229 v. Ind. VI
Καλλιοπη t. 22—24. 36. 49₁
κάραβος t. 218
Κελτοί t. 249 a
Cercon t. 13 p. 52
Κέρκωψ t. 13. 174. 222. 223 d. p. 141 su
 304 m.
Cithaeron t. 99
Κιθάρα βοτάνη t. 122
κιστοφόρος (*κιττοφόρος*) t. 205
Κλειώ t. 25 a
Κλυμένοιο νόημα t. 126
Κλώδωνες t. 206
τὰ κοινά (τελευτα) t. 249 a
κόνης t. 210
Κόρη Σώτειρα t. 109 v. Ind. III
Κορὶβαντες t. 209. 224₂₅ v. Ind. III
Κράτεια fabula Alexidis t. 220
κρατηρῶζων t. 205. *κρατήρ* vide
 Ind. I. III (s. *Διόνυσος*). IV
Κναμίτης t. 219

- κύναιμοι* t. 214. 219 v. Ind. IV
(Κυβέλη) μήτηρ ὄρεσσιδρόμος t. 224₂₁
 v. Ind. III
Κύβελα ὄρη t. 224₂₂
Κυμόθων? t. 27
κύνες t. 118
Κύπρος t. 224₃₀
Cyrena t. 68
- Iana* t. 217
Laomedon t. 99
Λαρισαῖος ξένος t. 129
Λᾶσος ὁ Ἐρμιονεὺς t. 182
Λειβηθρα (Λίβηθρα) t. 223 d. 225.
 249. 250. **342**
Λέσβος t. 77. 118. 119. (130). 132
 —134. (140). 163. *ἄνδρες Λέσβιοι*
 135. *Λέσβιος αἰδός* t. 119
λεῦκη t. 205
Λεῶς filius Orphei t. 29
Λήμνος ζαθέη t. 224₂₉
Liber pater t. 117. 137
λικνοφόρος t. 205
Λίνος t. 8. 11. 14—18. 20. 22. 27. 43.
 56. 63. 99 a. 106. 163. 164. 201.
 223 d. 225 a. 259. **114** p. 177 i. **243**.
250. 356. 359. p. 314 nr. 27
Linus Alexidis fabula t. 220. **3**
λιχανός t. 261
λουτρά t. 214
Lucani Orpheus t. 255
Λυκομίδαι **304. 305**
Λυρησός t. 134
- μάραθρον* t. 205
Marica? t. 29
Μαρσῆας filius Oeagri t. 27
Masala p. 293
S. Mauritius t. 131
Μεγάλη λεγομένη ἐν Φλοιοῦντι **243**
Μέθων Ὀρφέως πρόγονος Add.
 p. 354
Μεθώνη Oeagri mater Add. p. 354
Μελάμπους p. 275. **293**
μελάνουροι t. 214. 218
Μέλας κόλπος t. 113
Μέλης ποταμός t. 115
Μέμφις t. 224₄₄
- Μενίπη Orphei mater* t. 26
μηλον t. 218
Μήλον? t. 224₂₄
Μήνη t. 168 v. Ind. III
Μίδας t. 160
Mithras t. 149
Μίκυθος Ῥηγίτιος t. 30. 143
Μιμαλλόνες t. 206
Μουσαίων πρόπολος t. 123. V. Ind. III
 s. *Μοῦσαι*
Μουσαῖος t. 11. 15—18. 20. 23. 29.
 31. 44. 90—92. 97. 99 a. 106. 136.
 138. 147. 161. 165. 172. 182. 183.
 195. 197. 222. 224₇. 225 a. 244. 245.
 252. 256 a. Add. p. 355. **3. 4. 30.**
49₄. 57. 51. 61. 90. 114 p. 177 i. **243.**
245. 247₄. 40. 293. 307. 319. 356.
 p. 115. 142 m. 143. 280. 299 su. 308
 nr. 21. 315. 330. 331. V. Ind. III
 et infra s. *Μώνος*
μυεῖσθαι t. 258
μυθοποιία t. 197
μῦσαι t. 224₁₁. *ἀρχιμυστῶν* t. 210
μυστήρια t. 37. 90 ss. 102 s. 123. 225.
Διονίσσου μυστήρια 63. 94 ss. 119.
Διονίσσου ὄργια t. 103. 186. 194.
orgia Bacchi t. 113. *sacra Liberi*
 t. 33. 99. *Mysteria Orphica* ab
Aristophane irrita **1**. *τὰ ἐν Ἐλευ-*
σίνι μυστήρια t. 97. 102. 161. 169.
Vide τελεταί et Ind. IV
τὸ Μυστικόν t. 218. *μυστικὰ ἱερά*
 t. 233. *μυστικοὶ δράκοντες* p. 142 su.
Μωΐσης t. 98. 172. *Μωσῆς* **247**
 p. 261 su.
Μώνος = *Μουσαῖος* t. 44
- Νέανθος τοῦ Πιπτακοῦ* t. 118
νεβριζων t. 205 v: Ind. IV s. *νεβρη*
Νεῖλος t. 224₄₅
Νικίας Ἐλεάτης t. 175. 223 d. p. 248.
 298 m.
Νικομήδης Περὶ Ὀρφέως t. 231
Νύμφαι Add. p. 355. t. 256 a v.
 Ind. III
- Xenocrates* t. 233
Xenophanes 18

- Οασίς νήσος t. 230
 Ὀδρῦσαι t. 198. Ὀδρυσάτος v. Ὀρφεΐς
 Οἰαγρίδης t. 23. 51. Oeagrius t. 164
 Οἰαγρίδες, κοῦραι t. 28
 Οἰάγρος Orphei pater t. 23 ss. 223 d.
 49₁. 245. 246. 247 p. 263.
 p. 318 m.
 Οἰάγρος flumen Thraciae t. 23
 Οἰάγρος nomen humanum p. 9
 Ὀλυμπιάς Alexandri Magni mater
 t. 206
 Ὀμηρος t. 7 ss. 19. 86. 92. 96. 98.
 106. 138. 189. 233. 244. 245. 252.
 4. 28. 30. 48. 49 p. 125. 245
 p. 257 su. 257. 293. p. 318 m. Vide
 Ind. V s. Ὀμηρος
 ὀνειροπόλοι ἀταρποί t. 224₃₅
 Onomacritus t. 182—195. 223 d. p. 315 i.
 330. 27. 226
 oraeone t. 4
 ὄρνιθες κατοικίδιοι t. 218
 Ὀρτης filius Orphei t. 8. 29
 Ὀρφας t. 1. 78
 Ὀρφεΐός, ὃς διὰ στίχων ἔγραψε τὰ
 κατὰ Ἡρακλέα t. 148
 [Ὀρφεϊος mensis non extat t. 140]
 Ὀρφεος v. Ὀρφεΐς
 Ὀρφεΐς. Ὀρφεῦ χαιρε t. 55. Ὀρφεΐς
 δύο t. 5. τρεῖς t. 6. ἕξ t. 225.
 Ὀρφεΐς Ἀρκάς t. 223 b. Καμαρι-
 ναῖος t. 176. 223 a. 225. p. 304 m.
 Κίκων (Κικωναῖος) t. 197. 223 b.
 225. p. 297 i. Κροτωνιάτης t. 177.
 189. 223 c. 225. p. 268. Αἰβιθήθρων
 τῶν ἐν Θράκῃ t. 223 d. Ὀδρυσάτος
 (Ὀδρῦσης) t. 198. 223 e. 225. 62. 247
 p. 264 m. Ἐιαξ t. 213. Ὀρφεος Βακ-
 κικός t. 4. 150. χρυσάωρ t. 56. θεο-
 λόγος 66. 246. 340 (ὁ πρῶτος).
 Θεομυθία t. 239 p. 73. πολυθεότητος
 πρῶτος διδάσκαλος 245. ἱεροφάντης
 καὶ ποιητής 246. λυρικός 62. μάν-
 τεις 332. ὀρχησιγῆς Add. p. 355. in
 amphitheatro t. 257. Pantomimus
 t. 256. ὀσῶι πνεύματι χρυσάμενος
 49 p. 125. ἐνθεος γενόμενος 49.
 ἐνθεος ποιητής 49 p. 125 su. ἐκ τῆς
 ἰδίας αὐτοῦ ἐνθυμησεως 62. ἀπὸ
 θείας προνοίας μεμαθηκῶς 62.
 ἐνθέωι στόματι 129. δεισιδαι-
 μονέστατος 245. μέγας 271. p. 267₁₄₅.
 ὁ σοφώτατος καὶ περιβόητος ποιη-
 τῆς 62. περιβλεπτος 62. μαθη-
 ματικῶς p. 263 i. 280 su. 282. Ὀμη-
 ρος μαθητῆς Ὀρφέως 257. Orphei
 discipuli 213. οἱ περὶ τὸν Ὀρφέα 4.
 p. 142 m. οἱ ἀμφὶ Ὁ. 8. οἱ τὰ Ὀρφικά
 μυστήρια τελοῦντες p. 150 m. οἱ
 παρ' Ὀρφεῖ τῶι Διονύσωι καὶ τῇ
 Κόρηι τελούμενοι p. 316 s. Ὀρφεο-
 τελεσταί t. 203 ss. 207. 208. Ὀρφι-
 κοὶ t. 249 a. 4. 40. 90. 110. 122.
 168 p. 204 m. 150 m. 210 p. 228 i.
 Ὀρφικοὶ βλοῖ t. 212. p. 300 i. nr. 16.
 Ὀρφικά t. 206. Ὀρφεῖοι ἔμνοι 12.
 Ὀρφικαὶ σνονοαῖαι t. 238. τὰ
 Ὀρφέως ὄργια 49₈ (v. s. μυστήρια
 et τελεταί). Συμφωνία Ὀρφέως
 Πνθαγόρου καὶ Πλάτωνος t. 238.
 Συριανὸς εἰς τὴν Ὀρφέως θεολο-
 γίαν t. 238. Procli σχόλια εἰς
 Ὀρφέα t. 239 p. 73. Ὑποθέσεις εἰς
 Ὀρφέα t. 241. φιλόσοφοι διερμη-
 νεύοντες τὴν Ὀρφικὴν θεολο-
 γίαν 60
 Orpheus mons Cyrenis appellatus
 t. 68
 Orpheus nomen humanum t. 148. Add.
 p. 354
 Ὀρφη p. 1
 Ὀρφην Ὀρφῆν, Ὀρφης t. 2. 3
 ὄρφοι p. 1
 Ὀρφώνδας p. 1
 Osiris t. 95 s. 103. 333 p. 299 i. 293
 Valerius Soranus 21 a p. 93
 ὄρφεις t. 205
 Πάγγαιον t. 113. 117. 122. 136. 198.
 249
 Palchus p. 293
 [Pamphilus Alexandrinus t. 242]
 Πάμφως t. 245. 305
 Παναθήναια t. 103. Pallados festum
 t. 104
 Papyri magicae p. 312 nr. 25. 353
 p. 341. 354

- παράλυσις?* t. 90
Parcae t. 70
Πεισιστρατος t. 177. 182. 189. 225 a.
Πεισιστρατίδαι t. 182
Πελασγοί t. 145. *γράμματα Πελασγικά* t. 43
περιφραγήρια t. 214
Περσίνης Μιλήσιος t. 201. 223 d. p. 315 nr. 28
πηλός t. 205. 4
Πίερες t. 114
Πίερος t. 8. 9. 23. 93
Πίμπλεια 342 v. Ind. III
τὰ πίτυρα t. 205
πλάται Δημητρος t. 233
Plato t. 212. 233. 12 v. Ind. II
Pleiades t. 136
Polygnotus Thasius t. 202
Polymnia t. 25 v. Ind. III
Πραϊτέτατος ὁ ἱεροφάντης t. 211
Πραξιδικῆς ὄργια t. 224₃₁
Πρόδικος Σάμιος t. 200. 222. p. 304 nr. 17
προηγμένων t. 205
Proclus t. 239. V. Indd. II. VI
Προμέδων t. 69. 202
Pythagoras t. 217. 222. 225 a. 233. 248. 249. 249 a. 250. 107 p. 171 su. 272. 309. 334. p. 320. 327 m. *ἱερὸς λόγος* t. 249. 250. *λόγος Πυθαγόρειος* 6. *Τὰ Πυθαγόρεια* t. 216. *Πυθαγορικά δόγματα* 291 p. 301 i. *Πυθαγορικὴ κατ' ἀριθμὸν θεολογία* t. 249
Pythagorei t. 214. 222. 223 d. 8 p. 85. 22. 33. 91. 276. 309. 311. 327
Πυθία 356
πῦρ t. 191. 210

ῥοιά t. 218
Rhythmonius filius Orphei? t. 29

Σαμοθράκη t. 42. 105. 224₂₉. 249 a
Σάνδων Hellanici filius t. 241
σανίδες Θρηῖσσαι t. 82
Σαραπίων t. 240
σαρκῶν ἐδωδή t. 215
Σάτυροι t. 209

Σαχωνιάθων ὁ Βηρότιος p. 130
Σεκονδεῖνα v. *Καικιλία*
Σελήνη t. 166. 167 v. Ind. III
Σηθιανοί 243
Σίβυλλα t. 16. 210
Sudura t. 146
σπαργαμός (Γάχρον, Ὀρφέως) t. 256. 210 p. 231 m.
Σπέλλιος Εὐήθης ἀρχιβουκόλος t. 210
στρεπτοί t. 205
Σῦς ποταμός t. 129
σφραγίδες t. 152
Σώτειρα v. *Κίρη*

Ταίναρον t. 224₄₁
τελεστής (τελεστής) t. 211. 249. 250. Vide Ὀρφειοτελεσταί s. Ὀρφείος
Τελετή simulacrum in Helicone t. 142
τελεταί t. 90 ss. 102 (ἀγιώταται). 103. 214. 249 a (παρὰ τοῖς κοινοῖς). τ. *μυστηρίδες Βάχχον* t. 126. *Liberi patris initia* t. 137. *τελετὴ Ἐλενσίνι* t. 219. 243. 249 a. *Τελεταί Onomacriti* t. 186. 194. οἱ τῶι *Διονύσῳ καὶ τῆι Κόρηι τελοῦμενοι* 229. οἱ τελούμενοι t. 205
Τέρπανδρος t. 12. 163
Τηλαύγης t. 249
Τιμόθεος ὁ χρονογράφος t. 21. 233
Τιμοκλῆς Συρακούσιος t. 178. 223 d. p. 315 nr. 28
Τιτᾶνες t. 186. 194. 205. 209. Vide Ind. III
S. Titus t. 131
Τρηῖς filius Orphei t. 8 cf. *Δρηῖς*
τρίγλαι t. 214. 218
tripodes t. 191
Τριπιόλεμος t. 138
Τρισμέγιστος v. *Ερμῆς*
τύμπαρον t. 208 v. Ind. IV s. *τύπαρον*

Hydra t. 260
ἕδωρ t. 191
ἕης ἄττης t. 205
Ἰμέναος t. 22. 27

- Φαιακίς t. 230
 Faunus t. 99
 Φερεκίδης Ἀθηναῖος t. 228
 Φερεκίδης Σύριος t. 225 a v.
 Ind. VI
 ἔφρυγον κακόν t. 205
 Φιλάμμων t. 5. 15. 78. 170
 Φίλιππος ὁ Ὀρφεοτελεστής t. 203
 Philitas t. 255
 Philolaus 8 p. 85 v. Ind. VI
 φιλόσοφοι διερμηνεύοντες Ὀρφικὴν
 θεολογίαν 60

- Phlya 304. ἐν Φλοιοῦντι τῆς Ἀττικῆς
 243
 Phrygia t. 160
 Charax t. 9. 234
 Χάριτες t. 192 v. Ind. III
 Χάρωψ t. 23
 Χίρων (Χελρων) t. 5. 38. 80
 χρυσάωρ Ὀρφεύς t. 56
 Chrysippus t. 233
 Ὠλίγν 305
 ὠιοτόκα ζωῖα t. 214